

دین و کوی

دین و کوی

نوسینی: ئەحمەد فائیز

وەرگیرانی: مامۆستا کریکار

بلاوکردنەوێ: زانکۆی ئازادی دیراساتی ئیسلامی (زادی)

چاپی: یەكەم

سالی: ١٤٤٨ ک - ٢٠٢٦ ز

زانکۆی ئازادی دیراساتی ئیسلامی

مالپەری زادی

www.zadyreman.com

تێلینگرامی زادی

<https://t.me/zankoyzady>

مالپەری مامۆستا کریکار

<https://krekar.co>

تێلینگرامی مامۆستا کریکار

https://t.me/krekar_co

پڙياري بانگه‌واز (۴)

دين و ڪوي

نوسيني:

ٽه‌حمده فائيز

وه‌گيراني:

ماموستا ڪريڪار

به‌رگي چوارهم

۱۴۴۸ ڪ - ۲۰۲۶ ز

لڙڪوي نالاري دلسا ميساڻا

پیشکە شە بە وانە ی:

- بە دیدی ږوون و

- بیرى تیژ و

- پشووی درېژ و

- گە شېینییه وه

ئە م بانگه وازه هه لده گرن.

وه رگپر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا،
مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ آل عمران: ١٠٢

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِءَ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ النساء: ١

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧١﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)،
وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

باسی یه که م

به‌ره‌ی شیرک و به‌ره‌ی ئیمان

برگه‌ی یه که م: که‌له‌ره‌قیی جاهیلییه‌ت

بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران به‌دریژایی میژوو له‌و دید و تیروانین و پیناسه‌یه‌وه هاتوو که ده‌بی‌ت باوهر به‌خوای گه‌وره‌ واه‌ییریت که‌خوی پروونی کردوو‌ته‌وه، که‌ته‌وحیده به‌هموو جوهره‌کانیه‌وه، سه‌لماندن و چه‌سپاندنی ئه‌مه بی‌ نکۆلیکردن و سووککردن و لادانی خوا قه‌ستینه‌کان نابیت، ئه‌م ره‌نج و خه‌باته‌ش ده‌بی‌ت ته‌نها له‌به‌ر خاتری خوا بی‌ت و، به‌و مه‌به‌سته بی‌ت که‌ ده‌بی‌ت دواتر دینه‌که‌ی خوا بی‌ته (مه‌نه‌ج) ی کۆمه‌لگاکه، ئه‌مه‌ش به‌وه ده‌بی‌ت که‌ حاکمیتی (یاسادانان و حوکمرانی و داوهری) بو خوا بی‌ت و به‌س. سه‌لماندن و چه‌سپاندنی حاکمیتی خوای گه‌وره به‌لادان و پادانی ده‌سه‌لاته (تاغووت) سیه‌کان ده‌بی‌ت، که‌ ئه‌م مافی حاکمیتییه‌ی خوای گه‌وره‌یان بو خۆیان یان بو ئه‌ربابانان زه‌وت کردوو.

سه‌لماندن و چه‌سپاندنی بانگه‌وازی ته‌وحید به‌هه‌رسی جوهره‌کانیه‌وه:

- په‌روه‌ردگاریتی: که‌کردگاریتی و خاوه‌نیتی و پۆزیدان و ژیاندن و مراندن و سه‌ره‌رشتیاریتیکردنی مه‌خلووقاته و، باوه‌په‌ینانی مروّف به‌م سیفه‌تانه‌ی خوای گه‌وره که‌ته‌نها سیفه‌تی ئه‌ون و ئه‌ویش بی‌ئینه‌یه له‌م سیفه‌تانه‌یدا.

- خواجه‌تی: که‌ئه‌نجامدانی خواپه‌رستییه (به‌دل و به‌زمان و به‌ئه‌ندامانی تری له‌ش و چالاکی و سامان و هتد)، ئه‌مه‌ش ده‌بی‌ت ته‌نها بو خوا ی تاک و پاک بی‌ت و به‌س. ناشیت به‌هیچ کلۆجیک هیچ جوهره‌ شیرکیکی به‌هیچ بر و پاده‌یه‌ک تیدا بی‌ت.

- **حاکمیتی:** که یاسادارشتن و بریار و حوکمدهرکردن و داوهریکردن دهییت مافی خوا بیت و بهس، کهس به هیچ حوکمیک هیچ جۆره شیرکیکی به هیچ بر و رادهیهک تیدا نابیت بکات، ئەمەش واتا سەرۆه‌ریتی شەریعەتی خۆی گەورە.

ئەم تەوحیدە (بەو عەقیدە و عیبادەت و شەریعەتەو) پاستەوخۆ بە دید و پێی جاهیلییەت دەکیشرا، ئەو زەمینە عەقائیدیە هەڵدەتەکاند که جاهیلییەت خۆی پێ لەسەر بینا کردبوو (لە دید و تێروانییە عەقائیدی و دروشمەکانی پەرستن و، پەفتار و پەوشت و دابونەرتی کۆمەلایەتی و، یاسا و پێسای ئیدارە و حوکم و دەستووری ناوژوانی و داوهریدا).

تەوحید بەم پیکهاتە و سیفەتەنەو دژواریتی و حەقیقەتی هەر لە یەكەم ساتی راگەیانندنەو لەسەر جاهیلییەت دروست دەکرد، بەتایبەتی که ئەم دید و پێیە لە ئوممەتیکە عەقائیدیدا دەرەكەوت، که بە تەوحید پەرۆه‌رده بووبوو، پەيوەندی تاکەکانی بەو تەوحیدە پیکه‌وه بەسترابوونەو. ئەم ئوممەتە بەو بانگەوازەو لە چالاکی گۆرانکاری کۆمەلگا جاهیلییەتە کەدا دەبوو، بەرەوام تاک تاکي خەلکي جاهیلییەتی دەگۆری و دەیکردنە ئەندامی ئوممەتە عەقائیدیە کە، دەستەجەمعیش خۆیان لە کۆمەلگا جاهیلییەتە کە دادەبەری، دید و تێروانییە جاهیلییەتیان وەل (تەرک) کردبوو، ئاراستەیی بزاوت و هەلوێستی خۆیانان لە سەرکردایەتی جاهیلییەتەو وەرەدەگرت، دۆستایەتی و دوژماتایەتیان لەسەر بناغەیی (ولاء) بۆ خوا و پیغمبەری خوا (ﷺ) دادەپشت، نەك لەسەر ئینتییاکانی جاهیلییەت (عەشایەری و هۆزایەتی و بەرژەوەندی ماددی).

ئەم (وجود)ە، هەبوونی ئوممەتیکە عەقائیدی گۆشکراو بە تەوحید، ئوممەتیکە پتەوی یەك جەستەیی که بە دینە کەیه‌وه کەوتوو تە بزاڤیکي گۆرانکاری پۆژانە که هیچ بەرەبەستیک نایوەستیی؛ ئەم (وجود)ە لە هەموو کات و شوێنیکدا بۆ هەموو نەوێکانی مەرفەئەتی و لە هەموو کۆمەلگایە کەدا زەرۆریە. ئەوانەیی دەیانەوێت ئیسلام بەیننەو لوتکەیی دەسەلات و

ئاراستەى تاكە كانى كۆمەلگا و دەولەت، ھەر دەبىت لەم سەرەتايەو دەست پى بكنەو.

كاتىك كۆمەلگاي جاھىلىيەت - كە قەوارەيەكى جەستەيە و پىكھاتەكانى يەكترييان راگرتوۋە- ھەست بە دژوارىتى ئەم ئوممەتە عەقائىدىيە و بزاڧ و بانگەوازە دىنيە دەكات كە ھەرەشە لە وجودى دەكات، چ لە زەمىنەى دىد و تىروانىن و پىناسەى بۆ گەردوون و ژيان و مرقۇقەوۋە بىت، چ لە پرووانگەى ناساندنى (خالق) و (مەخلوق) و پەرستىن و دروشمەكانىەوۋە بىت، چ لە پرووى دروستبوونى تاك و كۆى كۆمەلگايەكى تىرى سەربەخۆ كە خۆى لە جاھىلىيەت جوودا كرووۋەتەوۋە و كەوتوۋەتە مەملانىي گۆرانكارى. بەدلىايەوۋە جاھىلىيەت بە شىۋەيەكى زەق و ئاشكرا و سەخت ھەلوئىستى خۆى بەرامبەر ئەم بزاڧە نوپىيە ئاشكرا دەكات (دەشەت لە سەرەتايەوۋە راستەوخۆ نەلەيت دوزمنى دىنەكەيم، بەلام دواتر خۆى پى ناگىرىت و راشكاوانە پايدەگەيەت كە دوزمندانىيەكەى بەرامبەر دىنەكەيە). ئەمەش چاۋەپروانكراۋە لە ھەموو جاھىلىيەتتىك، ئەمە مەملانىي و شەرى بى ئامانى نيوان دوو (وجود)ە كە پىكەوۋە ژيانان ئەستەمە. ئەمە جەنگ و جىدالى نيوان دوو ئوممەتى خاۋەن قەوارە و بزاڧە كە ھەريەكەيان لە دىد و پرووانگەيەكى زۆر جياۋازەوۋە لەوئىترەوۋە دەپروانىتە خۆى و بەرامبەرەكەى و ژيان و گەردوون و مرقۇف. ھەريەكەيان زەمىنەى فىكرىانەى سەربەخۆى خۆيان ھەيە. قەوارە جاھىلىيەكە باۋەرى بە فرەخوایی ھەيە، دىد و بزاۋت و ھەلوئىستى لەم پرووانگەوۋە ھاتوۋە. لە جاھىلىيەتدا عەبدايەتى بۆ دەسەلاتدارانە كە ھەر بەشەرن، لە بەرامبەردا قەوارە ئىسلامىيەكە باۋەرى بە يەكبوونى خۋاي گەورە ھەيە لە پەرورەدگاريتى و خۋايەتى و حاكىمىتىدا، نامومكىنە عەبدايەتى تىيدا بۆ غەبرى خۋاي گەورە شياو بىت.

دىد و تىروانىنى عەقائىدى تەوحىد لە ھەموو كات و شوئىتىدا دژوارىتى تەواۋ لەسەر دەسەلات و بەرژەۋەندىي (تاغۋوت)ان دروست دەكات، ئەمە ھەر لە سەردەمى جاھىلىيەتى پىشىندا ۋا نەبوۋە؛ لە ژيانى ھەموو جاھىلىيەتتىدا كە دىد و پى و بەھا و دەستوور و ئاراستەى

خۆی له خواناسییوه وهرنه گرتیبت و له بهرامبه ریدا ئوممه تیکی عه قایدی بهم بزاف و بانگه وازه وه هاتیته ویزه ی مملاتی؛ ههست به دژواریتی حاله تی پۆژانه ی خۆی ده کات، چونکه جاهیلییه ته که وه ک که دید و تپروانی نی عه قایدی خۆی له سه ر باتل و له سه ر فره خوایی داپشتووه؛ ده زانیبت که ده سه لاتنی حوکمیشی له سه ر زه وتکردنی حاکمیتی خوا دامه زاندووه، یاسا و پړسا و قیه م و ده ستوریشی له شه ریه تی خواییه وه وهرنه گرتووه، ده سه لات و هیزی خواییه تی خۆی بو خۆی سه پاندووه و چه سپاندووه، چونکه خۆی له خه لکی کردووه ته خوا و ئه وانیشی بو خۆی کردووه ته عه بد و ئه رکی عه بدایه تی یان به سه ردا ده دات. خو مه رج نییه وه کوو فیرعه ون هه موو تاغووتان هاوار بکه ن بلین ئیمه خواتانین و ئیوه ش عه بدمانن و ده بیبت بمان په رستن، واتا دروشمه کانی په رستن بو ئیمه ئه نجام بده ن، به لکوو ده لّین ئیمه ده سه لاته که مان شه رعییه، هیزی ده ستان پیرۆزه، ئیوه ش ده بیبت شوینکه وتوو مان بن، فه رمانمان جیه جی بکه ن و له قسه مان ده رنه چن. ئی ئمه خۆی عه بدایه تییه که یه، خو عه بدایه تی غه یری ئمه نییه، عه بدایه تیش هه ر ملکه چی و گوپرایه لی و پاپه راندنی فه رمانی (سه ید) ه که یه، که له هه ز و دید و به رژه وه ندیی سه یده کانه وه ها تووه، که یاسا و پړسا و ده ستوو و ئا راسته یان له وه حیی خواییه وه بو نه ها تووه، هه رچه نده به ناوی وه حی و دینی خوا شه وه ده دوین، به لام ئه وه ئه و چه واشه کاری و فریودان و هه لّخه له تاند نه یه که ئوممه ته موسلمان ه عه قایدیه که ی بو ها تووه ته مه یدان، تا به بانگه وازی حه قیقی و خواویستی و به وه حیی سه لمینراو و چه سپینراوی خوایی، شاهیدی له سه ر دید و پړ و بزاون و هه لۆیسته کان بدات، که کامیان خواویستانه یه و کامیان سیما و مۆرکی کافرستانه یه.

له م پوو انگه و زه مینه وه یه که بانگه وازی ته وحید خه ته ره، چونکه مروفه کان له عه بدایه تی تاغووت پزگار ده کات. تاغووتان به وه رازی نابن که ئیانداریتی بریتی بیبت له هه بوونی ئوممه تیکی عه قایدی له سه ر زه مین که نه خوازیبت له ژیر ده سه لات و ئا راسته و

برپاری ته واندا بیټ.

هه بوونی کومه لیک موسلمانې سهر راست و دیندار له کومه لگایه کدا که:

- پرویان ته نها له خوا بیټ و نهو سهر چاوهی ناراسته ی دید و پړی و بزوت و هه لوښتیاڼ بیټ.

- ئیعتیراف به غهیری دهسه لاتې خوا ی گه وره نه کهن و جاهیلیه تیان پړی پرهز بیټ.

- هه موو ناراسته یه کی ژیاڼی تاک و کو ی خو یان به شهر یه تی خوا بیټ و یاسای جاهیلیه تیان پړی قبول نه بیټ.

- شوین مه نهه جیکی غهیری مه نهه جی خوا ی گه وره نه که وتبن.

هه بوونی کومه لیک موسلمانې ئاوا هه ره شه یه له قهواره ی جاهیلیه تی، نه گه رچی خو شیان لی داپری بیټ و دووره په ریژیش بژین و لیگه پرا بن تاغوتان له عهیش و خو شی خو یاندا بن، بهو هیوا یه ی خوا ی گه وره خوی برپاری قه ده ریانه ی خو یان بو ده ربکات. جا جاهیلیه تی به وجودی نه م کومه له موسلمان ه دووره په ریژه و که نارگیره هه ر نار هاته و نایه ویت هه بن، چونکه له دووریش بن هه ر مه تر سین بو ی.

له بهر نه م هو یه یه که جاهیلیه تی له کات و شوینی پړی په سه ند بو ی خو یاندا ئا زاو ه یه ک ساز ده کات و شهر بهو کومه له موسلمان ه ده فرو شیت، پروو به پروو بوونه وه یه کیان له سه ر فهرز ده کات، با کومه له موسلمان ه که هیچیشی نه کردیټ و دووره په ریژیش بوویټ. بوونی حق مایه ی نار هه ت بوونی باتله. ده رکه وتنی حق له ئوممه تیکی عه قائی دی بزاف چوستدا مایه ی ترس و بیمی تاغوتانه. ئا نه م هه بوون و ده رکه وتنه خوی هوکاری پروو به پروو نه وه که یه. نه م هه حقیقه تیکی دید و بزوت و رییه نابیت له بهر چاو بزر بیټ: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾

لَخُرَجْنَاكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنَا أَوْلَعُنَا فِي مِلَّتِنَا ﴿١٨٨﴾ (الأعراف: ١٨٨)، واتا: «دهسه لاتداره ملهوپره کانی قه ومه که ی پټیان وت: هو شوعه یب سویند بیت شاربه دهرتان ده که ین و له ولات وده دهرتان دهنین، ین نه ویه که بگه رینه وه سر په یام و نهریتی میلله ته که ی خومان». (ته بهری ده فرموویت: ملة: دین و أمة) ه.

بانگه وازی ئیسلام و بانگه یشتی خه لکی بو وه رگرتن و له خوگرتنی ته وحید بو په رستنی خوی تاک و پاک، مهسه له یه کی ئیعتراکردنی سهرزاره کی نه بو، هر نه ونده نه بو خه لکی بلین خوامان قبوله و یه که و شایانی پرستنه، نه مه عه قیده یه کی (لا هوتی) یه و ئیسلام لئی دووره، نه وه پیناسه ی عه قیده ی دینه کانی تره. ئیسلام هر له یه کم دهستیکی پراگه یاندنیه وه ناشکرا بو که بانگه وازیکی گورانکاری گشتگیر و پیشه ییه، هر له سهره تاوه که وته مملانیی دهسه لاتداره خاوهن هیزه کان و پراگه یاند که دهسه لات ته که تان ناشه رعیه، ئاغایه تییه کی سه پټراوه، ئیوه حاکمیتی خوی گه وره تان زهوت کردووه، ئیوه به فاک و فیک و چه واشه کاری نه م خه لکه تان کردووه ته عه بدی خوتان و بو فرمان و هه واهه وه سی بهرزه وندی خوتانیان هه لده سوړین و عه بدایه تیان پی ده که ن، ناچار یان ده که ن ملکه چتان بن، نه م دهسه لات ته تان باتله و ده بیت لیتان بسه ندرینه وه.

نه م دهسه لاتداره باتلانه: دهسه لاتی زیوان و پیاوani دین و سهرپه رشتیاری په رستگاکانتان بن (دهسه لاتداریتی چه واشه کاریتی دینی/هامانی)، ین دهسه لاتدارانی حوکمرانی و ئاراسته کردنی کومه لگا (چه وساندنیه وه ی سیاسی/فیرعه ونی)، ین زهوتکارانی سهره وت و سامان و خوینمژانی ئابووری که خه لکیان کردووه ته ئامیری بهرهم و هه لووکی چه رخی بهرزه وندی (سهرپووتاندنیه وه ی ئابووری/قاروونی). ههریه که ین ههستی ده کرد که بانگه وازی ته وحید ده خوازیت له په گ و پيشاله وه پايانمالیت، بویه هه موو سهرسه ختانه دژی ده بوون. چونکه ئیسلام پوښن و ناشکرا و راشکاو پراگه یاند که ده بیت نه م دهسه لاتداریتییه زهوتکراوه

که حاکمیتی خوی گه ورهیه، که (عه قیده و عبادت و حاکمیتییه) کوتایی پی بیت، به لادان و رادان و گپرانه وهی حاکمیتییه که بو خوی گه وره به پرگارکردنی خه لکه به کویله کراوه که.

ئهم دهسه لاتداره تاغووتیان هه موویان به یه ک چونییه تی دهرنده که وتن، جاری وا هه بو هه ندیکیان وه کوو فیرعه ون ئاشکرا و راشکاو ده یانوت من خواتانم و ده بیت فهرمانی من جیبه جی بکه ن و به س، ئه وهی له ژیر پکینفمدایه ده بیت منی به پهروه ردگار و حاکمی ده سترکراوه قبول بیت، ده بیت بزانیته که ئیمه حوکمرانیان پشتاویشت بو ماوته وه و حه قین، ده بیت خه لکیش نه وه به نه وه ملکه چیمان بو دهر بپرن و گوپراه لی فهرمانمان بن، ئه مه ش به خوشی نییه، هه ر ده بیت واییت: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (النارعات: ۲۴)، ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرٍ﴾ (الفصل: ۳۸). یان هه ندیکی تریان ده یانوت مادام من فهرمانی کوشتن ده دهم که و ابوو ژیاندن و مراندنم به ده سته، وه کوو نه مروود ده یوت: ﴿أَنَا أُخِي وَأُمِّيْتُ﴾ (البقرة: ۲۵۸). هه شیانبوو به هیزی بازووی دهنازی و هه بوونی دهسه لاته که ی و شه رعییه ته که ی به وه دهنازی که له (هیز) وه هاتووه^(۱): ﴿مَنْ أَشَدُّ مَقَافُةً﴾ (افصلت: ۱۵). یان ده سته واژه ی (عیبارت) ی تری کو فرین که به و په ری لوتبه رزی و هه رالی و نه فامییه وه، به و په ری بج ئه ده بییه وه ده یانوت.

جاهیلییه تی کون و نوئ له زورترین حاله تدا نه زانین و تینه گه یشتنی خه لکی بو خوی ده قوزیته وه و بارودوخیان ئیستیغلل ده کات، بو په رواج به بتپهرستی و دارپهرستی و رۆحیانه تپهرستی ده دن! په رستگایان بو دروست ده کهن و زیوانی چه واشه کار و فیلبازیان بو ته عین ده کهن، تا زیاتر به شداری غافلگیری عه وامه که بن. خه لکی هان ده دن دروشمه کانی به رستن بو ئهم بتانه دهر بپرن و زورجار خوشیان راسته وخو یان لاوه کی به شداری تیدا ده کهن، تا زیاتر خه لکی (بگه وجینن) و خوشیان له پشت بته کانه وه به ناوی بته پیروژه کانه وه هه زاران

(۱) وه کوو پینج تاغووته زله یزه که ی نه ته وه به گرتووه کان: ئه مریکا و روسیا و چین و به ریتانیا و په رهنسا، که مافی (فتیو) یان هه یه، وانا هه لوه شانده وه ی پریری ده سته جه معیی ولاتانی تری غهیری خویان!

بېرپار بۆ ھېنانەدىيى ھەز و ھەواوھەوھەس و بەرژەوھەندىيە كانى خۇيان دەردەكەن! ئاوا لەودىو پەردەوھە ئاراستە و گالته بە عەقلى جەماوھەرەكە دەكەن و دەيانكەنە عەبدى گوى لە مست و ملکہچى خۇيان، بى ئەوھى بھېلن ئەم جەماوھەرە زۆر و چىرە ھۆشيان بە خۇدا بېتەوھە و ھەلۆستەيەك بۆ زانىنى حەقىقەت وەرگرن!^(۱)

لەمەوھە ئەو حەقىقەتە مېژوويە واقىيە پوون دەبېتەوھەكە بانگھېشتکردنى ئىسلام بۆ خەللىكى كە بېن و تەوھىد و ھەربىگرن و بىكەنە دىد و پى و بەرنامەى ژيانىان، تا بەراستى بىنە عەبدى لېپراو بۆ خواناسى و خواپەستى و حاكمىتى خواى گەورە، تا تەنھا دىنەكەى ئەو بىكەنە پىياز و دەستور و ئاراستەوانى ژيانى تاك و كوى كۆمەلگا و دەولەتى خۇيان، تا بېتەرستى ۋەل بىكەن و ۋاز لە شىرك بھېنن، تا بت و تاغوتان ۋەل بىكەن و خۇيان لە دەست و ھېزىان قوتار بىكەن. ئەم بانگەۋازە لەگەل لاف و گەزافى تاغوتان و دەسەلاتى زەوتكراوى ھىكۆومەتە كاندا يەك ناگرېتەوھەكە ھىكۆمى خوايەتى بەسەر جەماوھەرە غافلەكەوھە دەكەن، ئەم بانگەۋازى خوايستەكە بەيانى پزگارپوونە؛ بەرھەلستى دىد و پى و دەستور و دەسەلاتى تاغوتان و ھىكۆومەتە كانىان و، بەرھەلستى مشەخۆر و كاربەدەستە گەندەلەكانىان دەبېت، چونكە ھەموويان لىي دەخۆن، ھەموويان لەو شىركبازىيە و چەۋاشەكارىيە دەخۆن، لە ساىيەدا ھەلئاوساون! ھەموو ھەزە مونھەرىفەكانى خۇيان لەو ناپرەۋايىيەدا ھېناوھەتە دى. ھەموويان بوونەتە چىنچىكى خوينمژ و پەنجەز و چەۋاشەكار، نايانەۋىت بارودۆخەكەيان لى بگۆرېت، نايانەۋىت ژيانەكەيان لى تىك بچېت. بۆيە ۋەك دوژمنى كەللەپەقى بانگەۋازى پېغەمبەران وەستاونەتەوھە. ھەر تاغوت و ھىكۆومەتە بەرامبەر بانگەۋازى تەوھىدى زەمانى خوى كە پېغەمبەرىكى بەرپز دەبھېنا و خەللكەكەى بۆ بانگھېشت دەكرد كە خەللىكە بەدەم بانگەۋازى

(۱) ۋەكو تاغوتانى سەردەم كە بە ناوى (بەھاي پىرۇز)ى دىموكراسى و مافى مروف و سۆشالىستى و مافى پىروليتارىاۋە، يان بە ناوى شەپەقۇچى قەۋمى و نەتەۋەگىرىيەۋە خەللكەكە ئىنقىعال ئەكەن و بۆ خۇيانىان دەكەنە عەبدى گۆپرايەل و دەشياندەن بە كوشت!

خواو یستییه وه وهرن: ﴿يَقُولُوا عِبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ (هود: ۸۴)، واتا: «هۆ خه لکینه وهرن خوی تاک و پاک بیهستن، ئیوه خویه کی ترتان نییه که کردگار و خاوهن په رستراو و شایه نی حاکمیتی و سهروه ریتی بیت جگه له خوی بالادهست». ههر که ئەمان ئەم بانگه وازه یان بلاو ده کرده وه یه کسه ر حکومته ته کانی سه رده می ئەوان لیان راست ده بوونه وه و به هه موو شیوه یه کی درندانه دوژمنایه تییان ده کرد. ئەوانه ی له پروویاندا ده وه ستانه وه و ده یانو یست بانگه وازه خواو یستییه که بوه ستین، ههر ئەو سیکوچکه تاغووتیه بوو که له سه ر بارودوخه باتله که ده ژیان، مشه خۆره کانی ده وری فیرعه ون (ده سه لاتی سیاسی) و قاروون (ده سه لاتی ئابووری) و هامان (چه واشه کاری دینی) بوون، ئەمانه هه موو خیرو بییری ولاتیان له ده ست دابوو، هه موو سهروه ت و سامانیکی ناره وایان بۆ به رژه وندیی خویان به کار ده هینا. ئەمانه و مشه خۆره گچکه کانی خوارووتریان له پرووی بانگه وازه که دا ده وه ستانه وه و ده یان و سه دان به ربه ست و له مپهر و کۆسپیان ده خسته یی.

ئوه ی که یی له م کۆمه لگانه ده گریت که سیستیمی ئیسلامی حاکمیتیان نه کات ئەم تاغووتانه که په فزی ئه وه ده که ن که حاکمیتی (یاسا دانان و حوکمرانی و داوه ری) مافی خوی گه وره بیت و، ده بیت سهروه ری یاسا بۆ شه ریه ته که ی ئەو بیت، ئەوانن که ناهیلن په روه ر دگاریتی خوی گه وره به سلیمت و بچه سپیت و پاشان په رستن ته نها بۆ خوی تاک و پاک بیت. په رستن به مانا به رفراوانه که ی واتا دارشتنی هه موو ژیان به پیی فه رمانی دینه که و ئەنجامدانی هه موو په فتار و هه لسوکه و تیک بۆ خوی گه وره و به ئومیدی رازیوونی ئەو. ئەم تاغووتانه که ئاوا ناهیلن ئیسلام به کۆمه لگا که بگات و ده ستوور و حوکمی ولات له دینه که وه وهر بگریت، فریان به ئیسلامه که وه نامینیت و حوکمی به کافردانانیان ده بیته به لگه نه ویستیکی تیگه یشتنی دین و سه ر راستی دینداریتی. پاشان ئەو جه ماوه ره ش که عه بدایه تی بۆ ئەو تاغووتانه ده رده بریت؛ له جیاتی عه بدایه تی کردن ته نها بۆ خوی تاک و پاک، ئەم جه ماوه ره که

ئەو تاغوتانە دەپەرستىت بە ملکہ چکردن بۆيان و گوپرايەلى و پاپەپاندنى فەرمانە کوفرىنە کانىان؛ ئەم جەماوەرە بەم رەفتارەيان ئەو تاغوتانەيان کردوو بە خوای خۆيان و ئەو عەبدایەتى و پەرستەنە بۆ ئەوان دەدەپرن، ئەمانىش بەم عەبدایەتى و پەرستەنە لە (تەوحید) ھوہ چوونەتە ناو (شیرک) ھوہ، چونکہ ئەو رەفتارەى ئەوان مانا راشکاو و ئاشکراکەى شیرکە لە ئىسلامدا.

واتای بانگەوازی خواویستی و مەدلولاتەکانى (تەوحید) لە تاغوتان شاراوہ نەبووہ، ھەموو تاغوتىک دەیزانى پىغەمبەرەکەى زەمانى ئەو مەبەستى لە بانگەشتکردنى ئەو خەلکە بۆ دینەکەى جى بوو. کاتىک سەیدنا موسا سەلامى خوای لەسەر بىت بە فیرعەونى تاغوتى فەرموو: ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۱۰۴)، واتا: من نیردراوى خوای پەرورەدگارى جیھانیانم. فیرعەون دەیزانى ئەوہ مانای چىیە، خو لە واتاکەى بى ئاگا نەبوو، خو خۆى و ملھورەکانى دەورووبەرى یەکسەر زانیان کہ ئەم نیردراوىتیە واتا سەلماندن و چەسپاندنى پەرورەدگاریتیى خوای گەورە و خوايەتى و حاکمیتیى ئەو، یەکسەر لەوہ دلیا بوون کہ ئەمە بانگەوازیکە بۆ پماندن و پراوہدوونانى حوکمرانىی فیرعەون، بۆ گوپرىنى سیستمى حوکم و ئاراستەى کۆمەلگاکە، ئەمە گوپرىنى یاسا و پىسای حوکم و دابونەرىتى کۆمەلگاکە، ئەمە نکۆلىکردنى شەریعەتى فیرعەون و ھامان و قاپوونە، ئەمە ناساندنى جەبەرپووت و ستەم و ناپەرواىیەکانیتی، پراگەیاندى پەرورەدگاریتیى خوای گەورە واتا پزگارکردنى ھەموو مەرفەئەکان، ئازادکردنىان لە عەبدایەتى و کۆیلەیی و ملکہچیتیى بۆ غەیریى خوای گەورە. ئەم جارى ئازادییە لە مەرفەئەرىستى؛ خۆراپسکانە لە کۆت و زنجیری یاسای بەشەر، قوتاربوونە لە ھەواوھەوہسى بەشەر، لە دابونەرىتى بەشەر، لە حوکمى بەشەر. پراگەیاندى تاک و تەنھایی و پەرورەدگاریتیى خوای گەورە و، عەبدایەتى و ملکہچکردن و گوپرايەلیى تاغوتان پیکەوہ ناژین و ناسازین و مەحالە ھەردووکیان لە دل و ھزر و وێژدانیکدا پیکەوہ لە یەک کاتدا ھەبن و پیکەوہ ھەلکەن،

ئەستەمە، مومكین نییە لە یەك كات و شویندا حوكمی خوا شەرع بیټ و حوكم بكات و داوهری بهێنرێتهوه لا، لە هه‌مان كات و شوین و حاله‌تیشدا یاسا و پرسیای جاهیلش حوكم بكات و داوهری هه‌مان كیشه‌ی بهێنرێتهوه لا! به‌لام ئایا فیرعه‌ون و داروده‌سته‌كه‌ی هه‌ر به‌وه‌نده‌وه كه سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) فەرمووی كه‌ ئه‌و پیغه‌مبه‌ری خوایه؛ پازی بوون و بانگه‌وازه‌كه‌یان قبول كرد؟ ئایا پازی بوون ته‌سلیم به‌ په‌روه‌ردگاریتی خوای گه‌وره‌ ببن؟ جا ئه‌گه‌ر هه‌ر وا ئاسانه‌ با به‌ بانگه‌یشتكردنێكیان فیرعه‌ون ته‌سلیم بیټ، جا ئیتر فیرعه‌ون عه‌رش و قورشی بۆ چییه؟ تاج و كورسیی بۆ چییه؟ ده‌سه‌لات و حوكمرانی بۆ چییه؟ جا ئیتر ده‌سه‌لات و دائیره‌كه‌ی بۆچی له‌ ده‌ورین؟ مه‌گه‌ر ئه‌وان هه‌رچی ده‌ستیان كه‌وتوو له‌وه‌وه‌ نییه‌ كه‌ بوونه‌ته‌ عه‌بدی نزیک فیرعه‌ون؟! جا ئه‌گه‌ر هه‌ر وا ئاسان باوه‌ر به‌وه‌ به‌نییت كه‌ خوای گه‌وره ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ته‌ ئیتر ئه‌و هه‌موو په‌نج و هه‌ول و كه‌له‌په‌قیه‌ بۆچی بنوینت؟

كه‌ خوای گه‌وره‌ په‌روه‌ردگاری جیهانیان بیټ، واتا شه‌ریعه‌ته‌كه‌ی ئه‌و سه‌روه‌ره‌ و هه‌موو حوكم و پاریك له‌وه‌وه‌ ده‌رده‌چیت، ملكه‌چیتی بۆ غه‌یری خوای گه‌وره‌ شیواو ناییت. جا كه‌ فیرعه‌ون و مله‌وره‌كانی ده‌وری ئه‌وه‌ قبول بكهن، مانای وایه‌ هه‌ر وا سووك و ئاسان ئاماده‌ن له‌و هه‌موو فەخفه‌خه‌ و ده‌سه‌لات و سامان و پله‌وپایه‌ و ناو و پیروزیه‌ فشه‌یه‌ ده‌رچن و هه‌موویان به‌ جارێك بینه‌ شوینكه‌وتوو سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام)! به‌لام ئه‌م بانگه‌وازه‌ و مانا و واتای ته‌وحیده‌ كه‌ لای فیرعه‌ون و حاشیه‌كه‌ی ئاشكرا بوو؛ كه‌ په‌روه‌ردگاریتی خوای گه‌وره‌ واتا ئاوه‌رووت بوونیان له‌ هه‌موو ئه‌و پیروزیه‌ فشه‌یه‌ و پله‌وپایه‌ و سامانه‌ی كه‌ تیدا بوون و وه‌رگرتنی بانگه‌وازه‌كه‌ هه‌ر وه‌كوو كه‌په‌ عه‌وامیكی به‌نوو ئیسرائیل وه‌ری گرتوو و بووه‌ به‌ شوینكه‌وتوو سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام)، فیرعه‌ون و مله‌وره‌كانی ئه‌مه‌یان ده‌زانی بۆیه‌ تا دووا هه‌ناسه‌ دزی ئه‌م ته‌وحیده‌ وه‌ستانه‌وه‌ و هیچ لایه‌نێكیان پێ قبول نه‌بوو. ده‌یانزانی ئه‌م ته‌وحیده‌ واتا دامالین و رامالینی هه‌موو حاكمیته‌یه‌كه‌ی فیرعه‌ون! واتا قبولكردنی

پهروەردگار یتیمی خوای گه‌وره و په‌فزکردنی هه‌موو ده‌سه‌لایکی ئاراسته‌وانیته‌ی ژیان، کورت و موخته‌سه‌ر واتا سه‌ندنه‌وه‌ی هه‌موو ده‌سه‌لای له‌ فیرعه‌ون و کردنی به‌عه‌بدیکی خوای گه‌وره و شوینکه‌وتوویه‌کی سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام)! ئی ئه‌مه‌ش چۆن به‌ فیرعه‌ون قووت ده‌چی؟! فیرعه‌ون که ده‌لێ من په‌روەردگار تانم، من خواتانم، من حاکمیتیم به‌ده‌سته، ئیوه‌عه‌بدی ملکه‌چ و گوپرایه‌لی منن؛ چۆن هه‌ر وا ئاسان قبول ده‌کات بلیت پراسته‌ من و ئیوه‌هه‌موو ده‌بینه‌عه‌بدی یه‌کسانی خوای گه‌وره و هه‌موو ئاراسته‌یه‌کی ژیا‌نی تاک و کۆمان له‌وه‌وه‌ وهرده‌گرین!

فیرعه‌ون و ده‌سته و دائیره‌که‌ی ئه‌مانه‌یان هه‌موو ده‌زانی و زۆر چاک له‌ بانگه‌وازه‌که‌ی سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) حا‌لی بووبوون که حاکمیتی خوای گه‌وره به‌شیکه‌ له‌ ته‌وحیده‌که‌ی، وه‌رگرته‌ی بانگه‌وازی خواو‌یستی واتا وه‌رگرتن و سه‌لماندن و چه‌سپاندنی په‌روەردگار یتیمی خوایه‌تی و حاکمیتی خوای گه‌وره، به‌ شیوه‌یه‌ک که هیچ جو‌ره‌هاوبه‌شیک له‌هیچاندا نه‌بی‌ت، پاشان پێک‌خستنی هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی تاک و کۆی ئوممه‌ت و کۆمه‌لگا و ده‌وله‌ت به‌پێی ئه‌و دینه‌ی خوا و، سه‌رپاستیتی و دینداریتی و پا‌ه‌ندبوون به‌عه‌قیده و عیباده‌ت و شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه. ئه‌مه‌ موس‌لما‌نبوونه، په‌فزکردنه‌وه‌ی لایه‌نیکیان په‌فزکردنه‌وه‌ی هه‌موو بانگه‌وازه‌که‌یه و کافر بوونیک‌ی زه‌ق و ئاشکرایه.

نه‌خیر تا‌غووت هه‌ر وا ئاسان ئیعترا‌ف ناکات، چ‌ جای ئه‌وه‌ی ته‌سلیم بی‌ت، هه‌ر وا ئاسان دان به‌وه‌دا نا‌یت که با‌تل بووه و حوکمی به‌نا‌په‌وایی کردووه و ده‌سه‌لایه‌که‌شی شه‌رع‌ی نه‌بووه! که‌س‌یش چاوه‌پ‌رسی ئه‌وه‌ ناکات ئا‌وا ئاسان ئیعترا‌ف بکات! فیرعه‌ون و ده‌سته و دائیره‌که‌ی له‌ تی‌گه‌یشته‌نی مه‌به‌ستی بانگه‌واز و مانای ته‌وحیده‌که‌ی سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) به‌هه‌له‌دا نه‌چوون، نا‌ زۆر چاک تی‌گه‌یشتن و ئاشکرا و پاشکا‌و‌یش دید و هه‌لو‌یستی خۆیان را‌گه‌یان‌د، به‌لام ده‌یان‌ویست چه‌وا‌شه‌کارانه‌ سه‌رنجی خه‌لکه‌که‌ را‌ک‌یشه‌ سه‌ر نیشانی تر و

نه هیلن تهرکیزکردنه که له سهر ته وحیده که بیت. ناوه پوک و مه بهستی بانگه وازه که یان به وه که نار ده خست که ده یانوت: موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) جادوو گهره، سیحر بازه! ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قُوْرِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ ﴿الأعراف: ١٠٩ - ١١٠﴾، واتا: «پیاوماقولا نیک له قه و مه که ی فیرعه ون وتیان: ئه مه جادوو گهریکی زور شاره زایه، ئه م سیحر بازیتیه به و مه به سته یه له ولاتی خوتان وه ده رتان نیت! ئیوه فه رمانتان به چییه؟». ئه مانه پروون و ئاشکرا ئه نجامی ململانی که ی ده ده نه ده ست، ده لین ئه م بانگه وازه سهرده کیشیت بو ئازا کردنی به نو ئیسراییلیه کان و له ناوچوونی ده سه لات و دام و ده زگای حوکی فیرعه ون، ئه نجامی ئه مه پمانی حکوومه ت و گوپینی ده سه لات، یان وه کوو به زمانی سهرده م ده وتریت هه ولی گوپینی سیستمی حکومرانی ولاته به به کارهینانی توندوتیژی، ئه مه بانگه وازی ئینقیلا به!

زه مین مولکی خوای گه وریه مروقه کانیش عه بدی خوای گه ورن، ئه گهر حاکمیتی له سهر زه میندا بگه پرتیه وه بو خوای گه وره، مانای وایه تاغوتان مایه پووج ده بن و به دهستی به تاله وه لپی ده رده چن، چونکه ئه وان به غهیری شه ریه تی خوا حوکمیان کرووه، راگه یاندنی حاکمیتی خوای گه وره - که له (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) که دایه - دامالین و پامالینی مروقه تاغوته کانه که هه موو ده سه لاتیکی یاسادانان و حوکمرانی و داوه رتییان بو خویان زه وت کردبوو، که مافی خوای تاک و ته نه یه و به س. راگه یاندنی حاکمیتی خوای گه وره پسوا کردنی ده ست و دائیره و حاشیه ی تاغوتانیشه که پله و پایه و به رپر سیار تیان بو تاغوت گرتووه و تاغوت له داکوتانی پایه ی ناره وایی خویدا ئیعتیادی کردبوونه سهر، که ئامیری دهستی تاغوت بوون بو ژێردهسته کردن و عه بدایه تییکردنی جه ماوهره غافله که، بو یه ئاوا فیرعه ونیش و به رپرسه چه واشه کاره کانی دائیره و ده زگا کانشی هه ستیان به دژوار تیتی بانگه وازه که ی ته وحید ده کرد. تاغوتی هه موو سهرده میک ئاوا خیرا هه ست به و دژوار تیه ده کات، چونکه ده زانیت یه که م

تیری بانگه‌وازه که به‌رهو چه‌قی ده‌سه‌لات دیت.^(۱) کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌مان بانگه‌وازی ته‌وحیدی پاگه‌یاند: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ) کابرایه‌کی ئه‌عرابی که به‌ر گوئی که‌وت، یه‌کسه‌ر هه‌ر به‌سه‌لیقه و زیره‌کی خۆی وتی: (هَذَا الْأَمْرَ الَّذِي تَدْعُو إِلَيْهِ مِمَّا تَكْرَهُهُ الْمُلُوكُ)، واتا: «ئهمه‌مه‌سه‌له‌یه‌که‌که‌پاشاکان پێیان ناخۆشه». جارێکی تریش ئه‌عرابی‌ه‌کی تری خاوه‌ن سه‌لیقه و سروشتی ئاسایی خۆی عه‌رزى پیغه‌مبه‌ری خواى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد: (إِذَنْ تُحَارِبُكَ عَلَيْهَا الْعَرَبُ وَالْعَجَمُ)، واتا: «که‌وابوو عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م جه‌نگ به‌رامبه‌رت به‌ریا ده‌که‌ن». ئهم دوو ئه‌عرابی‌ه‌ له‌ناوه‌پۆک و مانای ته‌وحیده‌که‌ ده‌گه‌یشتن، زانیان که (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) شو‌پشه و به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لاتدارانیک به‌ریا ده‌کریت که به‌شه‌ریعه‌تی خواى گه‌وره‌حوکم ناکه‌ن، جا عه‌ره‌ب بن‌یان عه‌جه‌م. بانگه‌وازی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له‌گوئی ئه‌و که‌سانه‌دا زۆر جدی بوو، چونکه‌زۆر چاک له‌واتای شایه‌توو‌مانه‌که‌ ده‌گه‌یشتن که‌ئهمه‌پاگه‌یاندنی ناشه‌رعیتی ده‌سه‌لاتی حاکمه‌کانه، که‌وابوو ده‌ستپێکی مملانی و سه‌ره‌تای لادان و پادانی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌نا‌ه‌وا‌ییه‌یه. هه‌یچان بۆچوونی ئه‌وه‌یان لا‌دروست نه‌بوو که‌ده‌شیت حاکمیتی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و حاکمیتی (طاغوت) له‌دل و ده‌روونی‌کدا، له‌ناو خاک و خه‌لکی‌کدا پێکه‌وه‌بن و بگونجین. ده‌یانزانی مه‌حاله‌حوکمی شه‌ریعه‌تی خوا و یاسا و پێسای ده‌ستووری جاهیلیه‌ت تیکه‌ل بکری‌ت و بکری‌نه‌به‌رنامه‌ی ئا‌راسته‌ی هه‌یچ کۆمه‌لگایه‌ک، چونکه‌دوو ئا‌راسته‌ی دژ به‌یه‌کن. ئه‌و دوو ئه‌عرابی‌ه‌ و ئه‌و که‌سانه‌ی ئهم قورئانه‌یه‌که‌مین جار دوواندنی وا تینه‌گه‌یشتن -وه‌کو‌و که‌موسڵمانانی سه‌رده‌م تیده‌گه‌ن- که‌پاگه‌یاندنی دینی خوا و ده‌سه‌لات و حاکمیتی جاهیلیه‌ت پێکه‌وه‌ده‌شی بژین! که‌س له‌و سه‌رده‌مه‌دا -وه‌کو‌و ئه‌مانه‌ی لهم سه‌رده‌مه‌دا به‌خۆیان ده‌لین (موسڵمان)- وا تینه‌گه‌یشتبوون که‌له‌یه‌ک کات و شو‌یندا ده‌شیت مه‌نه‌ه‌جی خواى گه‌وره‌ش پاگه‌یه‌نریت و مه‌نه‌ه‌جی

(۱) کورد له‌سه‌ر زمانی ئه‌و جو‌ره‌فیرعه‌وانانه‌ده‌لێت: (له‌فیتوو/فیکه‌ی خۆم تیده‌گه‌م).

(حکم بغیر ما أنزل الله) ش دەسەلاتدار بێت. ئەم (تیگەیشتنە) سادە و ساویلکە و کز و کۆلە ی خەلکی ئەم سەردەمە دەربارە ی تەوھید ھەیانە، کەس لەو سەردەمە ی ھاتنە خوارەوہ ی وەحیدا نەبوو. بانگەوازە کە ی سەیدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) لە تیگەیشتنی کز و لاوازی ئەم سەردەمە جیاواز بوو، پوون و ئاشکرا و پاشکاوانە پەتکردنەوہ ی حاکمیتی فیرعەون بوو. فیرعەونی ئەو سەردەمە ش وەکوو فیرعەونی سەردەمانی دواتر بوو. فیرعەونەکانی ئەم سەردەمە لە ھەموو فیرعەونەکانی پێشوو دەرەندەتر و دەستدریژترن، تاغوتانی ئەم سەدە ی بیستەمە زۆر لە فیرعەونەکانی کۆن ستەمکارتەر و پەقترن و زۆر دلپەقانەتر دژی ئەو داعییانە ی ئیسلامن کە حاکمیتی خوای گەورە پادەگەینن و بە بانگەوازی خواوێستی مەترسی لەسەر دەسەلاتی باتلیان دروست دەکەن.

فیرعەونەکانی ئەم سەردەمە ھەر وەکوو فیرعەونەکانی پێشوو خواہیتێ پادەگەینن و سەرسەختەر و کوشندەتریش پەفتار دەکەن، کەچی زۆرینە ی ھەرە زۆری ئەمانە ی بەخۆیان دەلێن (موسڵان) ئەو تیگەیشتنە سەرەتاییە ی ئەعرابیە کانیشیان لا دروست نەبوو!

مەسەلە کە زۆر پۆشن و ئاشکرایە و پاشکاوانە باس لە مەسەلە کە دەکرێت، بانگەیشتی سەیدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆ خواوێستی بۆ ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ناپەھەتکار و ترسناکە، تاغوتان دەزانن ئەمە واتا نەمانی دەسەلاتی حوکمرانیی ھیچ کەسێک، مادام بانگەوازە کە بۆ حاکمیتی خواہی و حاکمیتی غەیری خوای گەورە بە ھەر شیوہ و چۆنییەتی و بڕ و پادەھەک بێت؛ شیرک و کوفر و جاھیلییەتە و دەبێت لا بدەریت و پاو بنریت، ئەوانیش دلنیان کە حوکمرانیی خۆیان لەسەر زەوتکردنی مافی حاکمیتی خوای گەورە دامەزراندوو، خەلکیان کردوو بە عەبدی خۆیان و پەرورەدگارێتی خۆیان بەسەردا سپاندوو، شەریعەتی خۆیان لاداوە و یاسا و پێسای جاھیلییەتیان بەسەردا چەسپاندوو، بەمەش خۆیان لێ کردوونەتە خوا (أرباب).

که و ابوو ململانیکه وا له نیوان دوو بهردها، ههریه که یان (مه نهه ج) ی خوئی بو ئاراسته کردنی
 ژیان ههیه، ههریه که یان دین و دیدیکی جوودا و دووره لهوی تریان، پهروهردگار و ئاراسته وانی
 په رستشینیانی ههردوولا جیاوازن. ئەمه له فیرعهون و دائیره و دهسته و حاشیه کانی شاراو
 نه بوو، بۆیه وا له بانگه وازی سهیدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) تۆقی بوون، ده یانزانی بانگه وازی
 ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له رهگ و ریشه هه لکیشانی ئەمان، دید و تیروانیانی، یاسا و دهستووریانه،
 دهسه لات و حوکمیانه و فێردانه لاوه یانه!

دوای ئەمه ده بیته ئیمه ی موسلمان له بهردهم حهقیقه تیکی تر دا بووه ستین و ورده کارانه
 سه رنج بدهین و ده رسی دید و پێانی لی وه گرین، ئەویش حهقیقه تی ململانیکه ی نیوان ئیمه و
 جاهیلییه ته. ئوممه ته عه قائییدییه که ده بیته ئەوه ی لا به لگه نه ویست بیته که ئەو شه په بی
 ئامانه ی دژی ده کریت به هۆی ئەم ته وحیده وهیه، که په فزی حاکمیتی مروّفه و گیرانه وه ی
 حاکمیتییه بو خوای تاک و پاک، بی ئەوه ی هیچ کهس و کۆمه له و حیزب و چینییک به هیچ
 شیوه یه ک تییدا به شدار بیته (چ له یاسا دارشتندا، چ له حوکم پانیدا، چ له داوه ریکردندا).
 ئەمه هۆکاری ململانیکه یه:

- ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ {البروج: ۸}، و اتا: «ئەو هه موو ئەشکه نهجه و
 ئازاره یان بۆیه ده دا چونکه باوه پریان به خوای گه وره هینابوو، خوای به ده سه لات و
 سوپاسکراو».

- ﴿وَمَا نَقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ﴾ {الأعراف: ۱۲۶}، و اتا: «تۆله ی ئەوه مان
 لێده که یته وه که باوه پیمان به نیشانه و به لگه کانی خوای گه وره هیناوه که بۆمان هاتوو و
 قه ناعه تمان به راست و په وایی کردوو».

ههر به وه نده ی نووری باوه ر و یه قین له دل و دهروونی جادوو گه ره کانی فیرعهون چه سپا،

ده‌ستبه‌جی فورقانیان لا دروست بوو، واتا هه‌ست و دیدی جوودا‌کردنه‌وه‌ی حه‌ق له باتل و زانی‌نی وه‌حیی خوای له سیحر و ناسینی پیغه‌مبه‌ریتی و جوودا‌کردنه‌وه‌ی له ده‌سه‌لاتی فیرعه‌ونی. ئیتر له‌وه‌ش دلنیا‌بوون که ململانی‌نی نیوان و وه‌حی و جادوو‌گه‌ریتی، نیوان پیغه‌مبه‌ریتی و سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و چه‌واشه‌کاریبه‌کانی فیرعه‌ون و کاربه‌ده‌ستانی؛ ململانی‌نی نیوان کوفر و ئیانه، جه‌نگی نه‌پساوی عه‌قیده‌که‌یه، وه‌به‌پکرا‌چوونی ته‌وحید و شیرکه‌به‌هه‌موو شی‌واز و جو‌ر و چۆنیه‌تیبه‌که‌یه‌وه. دلنیا‌بوون که مادام که‌وتوونه‌ته‌به‌ره‌ی ته‌وحیده‌که‌وه‌حه‌تمه‌ن ده‌که‌ونه ژیر هه‌په‌شه و مه‌ترسی فیرعه‌ون و حکومه‌ته‌که‌ی. زانیان که‌ته‌وتین و فشاره‌ی ده‌خه‌ریته‌سه‌ریان له‌به‌ر باوه‌په‌ینانه‌که‌یانه‌به‌وه‌حیه‌که‌ی سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، را‌گه‌یاندنی عه‌بدایه‌تیبه‌که‌یانه‌ته‌نها بو ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾. باوه‌په‌ینانیش به‌م شی‌وه‌گشتگیر و قایم و قووله‌هه‌په‌شه‌یه‌له‌جوودی تا‌غووتان و دید و پئی و ده‌ستوور و ده‌سه‌لاتیان، له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌په‌شه‌یه‌له‌پله‌وپایه و ئیمتیا‌زاتی حه‌رام و نادروستی کاربه‌ده‌ستانی تا‌غووت و حاشیه و ده‌سته و دائیره‌که‌ی که‌له‌سه‌ر حاکمیتی زه‌وتکرا و ده‌له‌وه‌پین، که‌فیرعه‌ون به‌چه‌واشه‌کاری و هیز و هاو‌کاری ئه‌وان بو خۆی را‌پس‌کاندووه. به‌مانایه‌کی تر ئه‌مانه‌مشه‌خۆری سه‌ر سفره‌ی په‌روه‌ردگاریتی و خوایه‌تی و حاکمیتی به‌اتله‌که‌ی فیرعه‌ون. بانگه‌وازی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌په‌شه‌یه‌بو سه‌ر ده‌سه‌لاتی فیرعه‌ون، بو سه‌ر ئیمتیا‌زاتی کاربه‌ده‌ستانی، بو سه‌ر په‌فتار و په‌وشت و دابونه‌ریتی کۆمه‌لگا موشریکه‌که‌شی.

زانی‌نی سروشتی ئه‌م ململانی‌یه‌دینییه‌بو هه‌موو داعیه‌ک پیوسته، مادام ده‌یه‌ویتی خه‌لکی بو په‌روه‌ردگاریتی و حاکمیتی خوای گه‌وره‌بانگه‌یشت بکات، ده‌بی‌ت له‌وه‌به‌رچا‌وروون بی‌ت که‌له‌یه‌که‌م سه‌دای را‌گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه‌دژایه‌تی ده‌کریت و سه‌رسه‌ختانه‌شه‌پی بی‌ئامانی به‌رام‌به‌ر را‌ده‌گه‌یه‌نریت، هۆکاره‌که‌شی ته‌نها باوه‌په‌ینانیتی به ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و بانگه‌یشت‌کردنی خه‌لکه‌که‌یه‌تی بو ته‌وحیدی حاکمیتی. ئه‌م به‌رچا‌وروونییه‌زه‌روورییه، چونکه

وره به رزی و ئارامی و خوگره کی زور ده داته داعیانی ئیسلام و پیشهروانی خواووستی و
 سهبری زورتر له سهبر ناسوره کانی پئی ده گرن و به لایانه وه سووک و ئاسان ده بیت. باوه رهینان
 بهم حه قیقه ته و له دلدا چه سپانی؛ داعی ده گه به نیته ئاستیکی ئیبارداریتی زور گرنه و
 کاریگر که گالته ی به کوشتن دیت، مردنی له پیناوی ئەم دید و پئی و بانگه وازه پئی په سه نده،
 نه ک بترسیت لئی، چونکه باوه و قه ناعهت و دلناییه که ی گه یشتوو ته (یقین) که باوه پری به
 ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هیناوه و له سهبر دین و پینازی ئەوه و له بهر خاتری حاکمیتی ئەو ئاوا
 ئەشکه نجه و ناسور و مردنی دیته سهبر، ئەمه ش وای لئی ده کات بیباکانه و جوامیرانه
 پروه و پرووی مه رگ ببیته وه. داعی ئیسلام و پیشهروانی خواووستی که باوه پریان بهم جوړه لا
 جیگیر ده بیت، ئەوه شیان لا ده بیت به لگه نه ویست که وه کوو خویان له سهبر حه قن؛
 بهرام به ره که شیان له سهبر باتله، له شیرک و کوفر و جاهیلییه تدایه، دوژمنه کانیان له سهبر دینیکی
 غهیری دینه که ی خوای گه وره ن، چونکه حاکمیتیان، ده سه لات و حوکمیان له خواوه
 وه رنه گرتوو و ناره وایانه خه لکیان ناچاری عه بدایه تیی تاغووت کردوو، که وابوو کافری
 موته قن، شوینان له دین و ئوممه تی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دا نییه، ئەم دلنابوونه بو داعی ئیسلام و
 پیشهروی خواووستی زهروورییه، ده نا چون ده توانیت بانگه وازی پاشکاوی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 ئاوا به پووشنی راگه یه نیت؟ چون ده توانیت ته حه ممولی ئەو کاردانه وه په قه سه خته ی تاغووتان
 بکات؟ چون ده توانیت خوی له بهر ئەو هه موو ئازار و ئەشکه نجه و ناسوره دا بگریت ئەگه ر
 ئەم حه قیقه تانه ی لا نه بوو بیت به لگه نه ویست و (یه قین) ی پینان نه بیت؟! ده بیت ئەم (یه قین) ه
 به هه ردوو لایه نیه وه لا جیگیر بوو بیت: ئەوه ی که موسلمان ه و پئی خوای گه وره ی گرتوو ته
 بهر، ئەمه شی که دوژمنه که ی کافر و تاغووت و دوور له بانگه واز و وه حی و حاکمیتی خوای
 گه وره یه. ئاوا به دلنایی و پشوو درێژیه وه پئی ده بریت و ده زانیت که هه رچی به سهبری دیت
 له بهر موسلمانیتی و بانگه وازی خواووستیه تی.

فیرعهون بهو سیفته ئیددیعیای خوایه تی نه ده کرد که بلی من کردگاری گهردوونم و من
 ژیان و مرقم خه لق کردوو، نه شی دهوت من هه لسورینه ری ئاسانه کان و زه ویم، یان بلی
 کاریگه ریم له سه ر پرووداوه گهردوونیه کان هه یه، وه کوو (باران و بوومه له رزه و... هتد)، به لکوو
 بهو سیفته لاف و گه زافی خوایه تی لیده دا که حوکمرانی گه ل و خاوهن ده سلات و یاسا و
 ده ستوورتانم، من یاساتان بو داده پیزم و حوکمتان ده کم و کیشه کاتان به داوه ریتی خوم بو
 یه کلا ده که مه وه. ده یوت کاروبارتان به فره مانی من ده پوات به پروه.. ئه مه خوایه تیه که ی بوو که
 خوی گه وره لئی قبول نه کرد و سه یدنا موسای (عَلَيْهِ السَّلَام) بو بیر خسته نه وه و بانگهیشت و
 هیدایه تدانی نارد: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْذَرُكُمْ قَوْمَهُ يُولِئُكُمْ وَأَفِي الْأَرْضِ وَيَذُرُكُمُ الْهَتَّكَ قَالَ
 سَنُقْتِلُ آبَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ (الأعراف: ۱۲۷)، و اتا: «(پیاوما قولان)
 قه ومه که ی فیرعهون پیمان وت تو بوجی موسا و قه ومه که یت واز لیه پناوه تا ئاوا خراپه کاری له
 ولاتدا بلاویکه نه وه، خوا و خوایه تی تو وهل بکه ن و گوئی نه ده نی؟ فیرعهون وتی: هه موو
 نیرینه کانیاں ده کوژین و ژنه کانیاں ده هیلینه وه، خو ئیمه زال و ده سه لاتدارین و توانامان
 به سه ریاندا ده شکیت». ئه م خوایه تیه ی که فیرعهون موماره سه ی ده کرد - که خوی گه وره
 ناوی خوایه تی و پهروه ردگاریتی لیناوه - په فتاری هه موو حاکم و کابه ده ستیکه که به یاسا و
 ریسای خوی حوکمرانی و داوه ری ده کات. که کاروباری ژیان و کومه لگا و ده ولت به
 ئاراسته و بریاری ئه و ریک ده خریت و ده پوات به پروه؛ ئه مه خوایه تیه. ئه مه له پرووی
 زمانه وانی و واقعییه وه پهروه ردگاریتییه، چونکه ئاراسته ی ریک خستنی ژیا نه. خو خه لکی میسر
 له و سه رده مه دا فیرعهونیاں به سیفته تی خوایه تی نه ده په رست، و اتا وه کوو بت داینین و
 سوچه و رکوعی بو بیه ن، نا، خو خه لکی میسر له و کاته دا خوی خویان هه بوو ده یانپه رست،
 فیرعهونیش خوی تاییه تی خوی هه بوو که دروشمه کانی په رستنی ته قویم ده کرد. ئایه ته که ش

ده فەرموویت: ﴿وَيَذَرِكْ وَأَهْلَكَ﴾، واتا: «خۆت و خواکەت»^(١) وەل دەکات. له میژووی فیرعه ونه کانیشدا ئەوه سه لێنراوه که فیرعه ونه کان خوای تابییه تی خۆیان هه بووه و په رستشیان بۆ ئەنجام داوه. که وابوو په رستنه که ی فیرعه ون له لایه ن خه لکییه وه وه کوو قورئان پێناسه ی ده کات بریتییه له ملکه چی و گوێزایه لی و راپه راندنی فەرمانه کانی حاکم و سه ریچینه کردنی، وه رگرتنی برپاره کانی وه کوو یاسا و پێدانی مافی هوکمپانی و مافی داوه ری و یه کلا بیکردنه وه ی کیشه کانی نیوانیان، چ راسته وخۆ خۆی بیکات، چ لاوه کی که سانیتیر بیکه ن، به لام به یاسای فیرعه ون خۆی، یان به سه لاحیه ت پێدراوی خۆیان که هه ر شیرک و کوفر و جاهیلییه ته.

ئهمه تیگه یشتن و راقه و پێناسه ی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ په فتاری پیاوه دینییه کانی جوله که و دیانه کانه، وه کوو که له ته فسیرکردنی ئایه ته که دا ده رکه وت: ﴿اتَّخَذُواْ اَۡجَارَهُمْ وَرُهْبٰنَهُمْ اَزْۤاَبًا مِّنْ دُوۡنِ اللّٰهِ﴾ {التوبه: ٣١}، واتا: «حییر و ماله کانی خۆیان (پیاوانی دینی خۆیان) کردبوون به خوا و له جیاتی خوای گه وره یان دانا بوون». کاتی که عه دی کوپی حاته م که مه سیحی بوو هاتبوو خزمه ت پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا موسلمان بیّت، که گوئی له ئایه ته که بوو عه رزی پیغه مبه ری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد: ئە ی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خو نه یانده په رستن! پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (بَلَى، إِنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَیْهِمُ الْحَلَالَ وَآحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبَعُوهُمْ؛ فَذَلِكْ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ)^(٢)، واتا: «به دی،

(١) ئهمه مانای (ءالهتک) هیه که به مانای په رستنی ش دیت، واتا: (و یذکرک و عبادتک)، به لام لێره دا سه یید (رحمه الله) وه کوو زۆرینه ی ئه هلی ته فسیری فەرمووه: ﴿وَيَذَرِكْ وَأَهْلَكَ﴾، واتا: خۆت و خواکەتی وه لکردووه.

(٢) ئهم فەرمووده یه به چه ند له فزیکی جیاواز هاتووه، ئیمامی ترمزی به ژماره (٣٠٩٥)، ئیمامی ته به ریش له ته فسیری ئهم ئایه ته به چه ند له فزیکی جیاواز هیناویه تی، هه روه ها ئیمامی به یه قی له (السنن الکبری) (١٠/١١٦)، ته به رانی له (المعجم الکبیر) (٩٢/١٧)، هه موویان له پێگه ی (غطف بن أعین) هوه رپوایه تیان کردووه که ترمزی به زه عیفی داناوه و ده رباره ی ئه فەرموویت: (هذا حدیث غریب، لا نعرفه إلا من حدیث عبد السلام بن حرب، وغطف بن أعین ليس بمعروف في الحدیث)، به لام شیخی ئه ل بانی له

ئەوان حەرامیان بۆ حەلال دەکردن و حەلالیان لى دەکردن بە حەرام و ئەمانىش شوئىيان دەكەوتن (حوكمە كەيان لى وەر دەگرتن)، ئى ئا ئەمە يە پەرستىيان».

فیرعەونىش كە بەقەومە كەى خۆى وت: ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي﴾ (التقص: ۳۸)، واتا: «جگە لە خۆم خوايە كى تر نايىنم هەتانیيت». مەبەستى ئەو بوو كە ئەو حاكمی دەسەلاتدارىانە و ئەوانىش بەپى بریار و ئاراستەى ئەم پەفتار دەكەن و بى چەند و چوون فەرمانەكانى وەر دەگرن و پرايدەپەرئتن. حاكمىتى لەم لایەنى زمانەوانىتییەو بەریتىيە لە خوايەتى، لە واقعیشدا هەر مومارەسە كەردنى خوايەتییە، چونكە خوا ئەو یە كە یاسا و پىسا بۆ خەلكى دادەپەرژیت و حوكمى پەفتارىيان دەكات و ئەوانىش بى چەند و چوون فەرمانەكانى وەر دەگرن و جىيەجىيە دەكەن، جا ئەو یاسادانەر و حاكم و داوهرە بە زارى خۆى وتبىتى كە من خوام یان نەبوتبىت؛ كاریگەرى نیه، چونكە بە كەردەو مومارەسەى خوايەتییە كەردوو. لەم لایەنەو كە حاكمىتییە لەم پەروانگەو زياتر لە مانای ئایەتە كە تیدەگەین كە دەفەرمویت: ﴿أَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ يَأْتِيكُمُ الْفَيْسُ مِنَ الْأَرْضِ وَيَذُرُكَ وَآلِهَتُكَ﴾. ئەم خراپە كاریيەى ئەوان ئامازەى پى دەكەن كە گوايە -بە دیدى ئەوان- سەیدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) خۆى و شوینكەوتوو كەنى خراپە كاری دەكەن. ئەمە خراپە كاریيە كە یانە كە بانگەوازی خواو یستیان پراگەیان دوو و خەلكى بانگهێشت دەكەن تا حاكمىتى خواى گەورە قبوول بكەن و بەس، عەبدایەت یان بۆ خواى كارزان و بە دەسەلات بىت و بەس، ئەو هەش بە دیو كەنى تریدا واتا ناشەرعیى حوكمى فیرعەون و پەتەكەردنەو و حاكمىتى و دەسەلات و ئاراستەوانىتییە ئەو و، نادروستى و ناپەوايى و سیستى حوكم و كاری دەستانى، چونكە هەموو سیستى حوكمپرانیه كە لەسەر حاكمىتى فیرعەون دامەزراو و بە فەرمان و ئاراستەوانىتییە ئەویش دەروات بەپىو، یان بە دەستەواژە كەى تری سیستەمى

(كتاب غاية المرام في تخریج أحادیث الحلال والحرام) بە (حسن) ی داناو، هەروەها ئیبنو تەیمییه ش لە كتیبى (الإبان) (لا ۵۸) هیناویەتى و بە حەسەنى داناو.

حوکم و ئیداره‌ی ده‌ولت همه‌موی له‌سه‌ر په‌روه‌ردگار یتیی فیرعه‌ون دامه‌زراوه، که‌وابوو به دیدی ئەوان ئەوه خراپه‌کاری و فساد ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌یه که‌هه‌ول ب‌دات سیستمه‌که‌ب‌گۆریت و حوکمه‌که‌ژیره‌وژوور ب‌کات! ئەوه‌ی که‌موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) ده‌یه‌ویت به‌دیدي ئەوان فساد و خراپه‌کارییه، چونکه‌ده‌یه‌ویت ئەو بارودۆخه‌ب‌گۆریت که‌له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی مرۆفیه‌رستی دامه‌زراوه، که‌جه‌ماوه‌ره‌که‌عه‌بدایه‌تیی فیرعه‌ون ده‌که‌ن و رازین! ئینجا ئەو (ف‌ساده‌)یان‌وا به‌راورد ده‌کرد که‌به‌قه‌ده‌ر ئەوه‌تاوان و سه‌ری‌پ‌چیه‌که‌فیرعه‌ون و خواکه‌ی وه‌ل ده‌که‌ن و که‌خۆشی و قه‌ومه‌که‌یشی ده‌یه‌یه‌رستن. واتا سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) به‌دیدي ئەوان دوو تاوان ئە‌نجام ده‌دات که‌هه‌ردووکیان یه‌ک له‌یه‌ک د‌ژوارتر و تاوانتر و ف‌سادترن! یه‌که‌میان ئەوه‌یه که‌خه‌لکی بانگه‌یشت ده‌کات بۆ حاکمیتیی خ‌وای گه‌وره. دووه‌میشیان ئەوه‌یه که‌فیرعه‌ون و خواکه‌ی، سیستم و ده‌ست‌و‌و‌ر و ده‌سه‌لاته‌که‌ی وه‌ل ده‌کات و وه‌کوو جه‌ماوه‌ره‌عه‌ب‌ده‌که‌ته‌سلیمی نابیت. لای هه‌ل‌گه‌راوه‌ته‌وه‌و یاخ‌بوون (ع‌سیان)ی راگه‌یان‌د‌ووه! هه‌ره‌شه‌خوا‌یه‌که‌ش له‌په‌روه‌ردگار یتیی غه‌یری خ‌وای گه‌وره‌لیره‌وه‌دیت، له‌م‌پ‌روانگه‌یه‌وه‌خ‌وای گه‌وره‌پیی شیرک و کوفر و جاهیلییه‌ته‌بارودۆخی ژیان و پ‌یک‌خ‌ستنی کۆمه‌ل‌گا و ده‌ولت و ئاراسته‌کردنی تاک و کۆی کۆمه‌ل‌گا و ده‌سه‌لات له‌غ‌یری په‌روه‌ردگار یتیی خ‌وای گه‌وره‌وه‌بیت. له‌م‌پ‌روانگه‌یه‌وه‌هه‌ره‌شه‌ده‌کات و پ‌ریار ده‌دات که‌هه‌ر که‌سیک شاهیدی ب‌دات که‌(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ)، ئیتر بۆی نییه‌ئاراسته‌ی تاک و کۆی کۆمه‌ل‌گا و ده‌ولت له‌غ‌یری خ‌وای گه‌وره‌وه‌ر‌ب‌گ‌ریت، بۆی نییه‌حاکمیتیی غه‌یری خ‌وای گه‌وره‌قبوول ب‌کات، بۆی نییه‌به‌یاسای غ‌یری شه‌ریعه‌تی خ‌وا‌پ‌ازی بیت، بۆی نییه‌غ‌یری خ‌وا و پ‌یغه‌مبه‌ری خ‌وا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌فه‌رمان‌پ‌ره‌وا دابنیت و، بۆی نییه‌داوه‌ری ب‌باته‌لای ه‌یچ یاسا و پ‌یسا و دا‌ب‌ونه‌ریتیک که‌پ‌چ‌ه‌وانه‌ی دینی خ‌وای گه‌وره‌بیت. ئەو که‌سه‌ی که‌شایه‌تومان ده‌ه‌ینیت ده‌بیت ئەم‌حه‌قیقه‌تانه‌ی له‌دل و ه‌زر و و‌یژداندا جی‌گ‌یر بیت، هه‌ر وه‌کوو که‌له‌دل و ه‌زر و

ویژدانی نهو هی یه که می ئیسلامدا جیگیر بوو، نهک وه کوو ئه و شیوه سیس و چهوت و گهنده لهی ئه مه سهرده مه که خه لکی ناویان ئیناوه ئیسلامه تی و موسلمانبوون!

له م پروانگه و مه دلول و واتایانه وه بوو که ههر له سهره تای بیستنی سه دای بانگه وازه که ی سه ی دنا موساوه (عَلَيْهِ السَّلَام) فیرعه ون و کاربه ده ستانی هه ستیان کرد دژوارییه کی بنبر و خه ته رناک لیان راستبووه ته وه و بوواری موساوه مه و پیکه و تنیشی تیدا نییه، یه ک دید و هه لۆیسته: پادان و لادانی ده سه لات و سیستم و ده ستووری فیرعه ون. ههر له بهر ئه مه شه که فیرعه ونیش ئه م شیوه دپندانه ی دوژمنداریتییه ی گرت بهر و شه پری بیئامانی به رامبه ر سه ی دنا موسا و بانگه واز و شوینکه و تووه کانی راگه یاند و وتی: ﴿سَقَتِلْ اَبْنَاءَهُمْ وَنَسَجِيءُ نِسَاءَهُمْ وَاَنَا فَوْقَهُمْ فَهَرُوتٌ ۝۱۷﴾. ئه مه سیما و جه وه هر و سیفاتی تاغوته له هه موو کات و شوین و نه وه یه کدا، هیچ جیاوازییه ک له دید و هه لۆیستیاندا نییه، جاهیلییه تی ئه مپرو و سبه ی نی و داهاتووتریش ههر وه کوو دید و هه لۆیستی دوژمندارانیه ی جاهیلییه ت و تاغوتانی پیشوو ده بیته. واقعی ئه مپروش نشان ده دات که ئه مه حه قیقه ته. تاغوتانی ئه مپرو دپندانه تر ره فتاری دوژمنداریتی به رامبه ر داعیانی ئیسلام و پیشره وانی خواویستی ده نوین.^(۱)

(۱) ئه وه حه قیقه تیکی حاشاهه لئه گره، هه موو که سیک ئه و هه موو چه وسانه وه ی موسولمانانی سهرده می چا و لئییه و پوژانه هه والی ناسور و کاره ساتی موسولمانان ده بینیت و ده بیستیت. ههر له وسهری ئه ندو نیسیاوه تا مه غریب، ههر له چیچانه وه تا نه فریقا. بۆیه سه یریش نه ماوه که ئه نگولا (نه فریقایه) له مانگی شوباتی (۲۰۱۴) دا پریاریدا که ئیسلام له ولاته که دا قه ده غه یه! ئیسلام، نه ک تیرور و فه نده مه نتالیزم و رادیکال و ناونا توره کانی تر، به لکو ئیسلام وه کوو دین! که به حیساب دینی ملیاریک و سی سه د ملیون که سه!!

برگه‌ی دووهم: ژيانی ژیر سایه‌ی شیرک و باجدانی

داخوازییه‌کانی قورتاربوون له عه‌بدایه‌تی تاغوت و باجی دینداریتی و خواویستی -هه‌رچه‌نده سه‌خت و زۆر و دژوار بن- زۆر له داخوازی و باجی عه‌بدایه‌تیکردن بۆ تاغوت ئاسانتر و که‌متره. داخوازییه‌کانی ژيانی ژیر سایه‌ی تاغوت و ملکه‌چی ده‌ربهرین بۆی -هه‌رچه‌نده له پڕواله‌تیدا ژيانی هه‌یمن و ئه‌مان و دله‌یابیوونه له پۆزی و مه‌عاش و پله و ناو- له واقعیدا زۆر سه‌خت و دژواره، زه‌لیلی و ژێرده‌سته‌یه‌کی زۆر خراپیان پێوه‌یه.

داخوازییه‌کانی عه‌بدایه‌تیکردن بۆ تاغوت زۆر و نه‌پراوه‌ن، به‌رده‌وامن و له‌سه‌رخۆ ده‌پۆن، ئومیدی کۆتاییهاتیان نییه. ژيانی ژیر سایه‌ی شیرک باجی زۆری ده‌وێت، هه‌موو باجه‌که‌شی له (مرۆڤبوون)ی خه‌لکه‌ زه‌لیله‌که‌ ده‌درێت، چونکه‌ مرۆڤیک خۆی له‌وانیتر کردووه‌ته‌ خوا و ئه‌وانیش ئه‌و هه‌موو ئه‌رك و نا‌په‌حاتی و عه‌بدایه‌تیکردنه‌ی بۆ جێبه‌جێ ده‌که‌ن، به‌لام چونکه‌ به‌ حساب ژيانیان، موچه‌یان، ئه‌مانیان مسۆگه‌ره، یان هه‌ست به‌و باجه‌ قورسه‌ ناکه‌ن که‌ له‌ پێز و که‌پامه‌ت و مافی مرۆڤبوونیان ده‌یده‌ن، یان زه‌لیلی و سه‌لامه‌تییه‌که‌یان پێ چاکتره.^(١)

چ عه‌بدایه‌تی و زه‌لیلییه‌ک له‌وه‌ دژوارتر و سه‌خت‌تره‌ که‌ مرۆڤیک به‌ ئازادیی خۆی دڵ و هزر و وێژدان و هۆش و ئیمانی بداته‌ مرۆڤیکی وه‌کوو خۆی و به‌پێی فه‌رمانی ئه‌و مرۆڤه‌ هه‌ستیت و دانیشیت، به‌پێی هه‌ز و بوغزی ئه‌و په‌فتار بکات، واز له‌ هه‌ست و هۆشی خۆی به‌هینیت بۆ توو‌په‌بوون و پازیوونی ئه‌و، دڵ و ده‌روونی به‌به‌تالی بداته‌ ده‌ست ئه‌و، تا ئه‌و به‌وه‌ پری بکاته‌وه‌ که‌ پێی باشه‌! هزر و هۆشی بداته‌ ئه‌و تا ئه‌و زانیارییه‌ی تیدا گه‌نجینه‌ (خه‌زن) بکات که‌ ئه‌و پێویستیتی! ویست و ئیراده‌ی به‌ ویست و ئیراده‌ی ئه‌وه‌وه‌ به‌ستیته‌وه‌ که‌ چۆن و بۆچی و که‌ی به‌ کاری هه‌ینا ئه‌م ملکه‌ چانه‌ بلی به‌سه‌رچاو!

(١) ئه‌وه‌ی که‌ کوردیش پێی ده‌لێت: (حیزی و سه‌لامه‌تی)!

عەبدایەتی لەم ئاستەشدا ناوەستیت، بە لە دەستدانی ئەم پێز و ماف و ویست و ئیرادە ئازادەشەووە ناوەستیت و زیاتر بەرەو خوارەووە دەبێتەو، تا بەتەواوی بە لە دەستدانی کەسایەتیی خۆی ئەوێندە پۆ دەچیت و (وجود) ی لە هیچ پەهەند و لایەنیکەووە نامییت، بەتەواوی دەبێتە هەلووک و دار دەست و ئامیری دەستی تاغوتان! لە ئاستی یە کەمی عەبدایەتییە کەیدا هیشتا هەست و هۆشیکێ ماوە کە ئومیدی هەیه باجی عەبدایەتییە کە لەوێندەدا بووەستیت، بەلام تاغوت زیاتری دەوێت، دێتە ئاستەکانی خوارووتر و دوا پێز و کەرامەتی؛ سامان و ماییشی دەکاتە قوربانی، بەلام هەر لە زەلیلیدایە و ئومیدی چاکتر بوونی حالەتە کە کەمتر دەبێتەو، دواتر لە گەل زەمەندا دێتە خوارووتر و ماف و پێزی خۆی و سەروەت و سامان و ئینجا خیزان و ماییشی لە دەست دەبێتەو و داواکاریی تاغوتان زۆرتر دەبن! پیشتر کە ئومیدی پارسەنگبۆنەووەی ژیان و ماف و کەرامەتی هەبوو، ئیستا ئەو ئومیدە ی نەماوە و خۆزگە دەخوازێت سەرکەوێتەو بۆ پلە یە کەمە کە ی دەستپێکی عەبدایەتییە کە ی کە هەندێک ماف و ئازادی و پێزی لە دەست داووە نەک هەمووی، کە سەروەت و سامانی ماووە، مالا و مندالی دوور و سەلامەت بوون، بەلام ئیستا هەموو شتێکی بووەتە مولکی تاغوت و هیچ پێیەکی قوتاربوونیشی نییە، بوواری بیرکردنەووەی ئازادبوونیشی نادریت، چونکە دەبێت پۆژانە لە خزمەتی تاغوتدا بیت و نەسویت و پەکی نەکەوێت و بیزار نەبێت، دەبێت هەر پرایکیشیت!

باجدانی عەبدایەتیکردن بۆ تاغوت نە سنووری هەیه نە پەرژین. هەر بەوێندە ناوەستیت کە کابرا بە عەبدایەتیکردنی بۆ تاغوت هەموو گیانی خۆی لە دەست داووە: دید و تێروانینی، پەفتار و پەوشتی، دابونەرتی، پێز و کەسایەتیی، سەروەت و سامانی، هەست و نەستی، ئینجا بیروباوەری، بەلکوو تاغوت ناچاری کردووە کە دەبێت ژن و مندالەکانیشی پراکیشیتە کۆیلە کارییەو، دەبێت (مەنەج) ی تاغوت (کەسیک بیت یان حیزبیک) بە ژن و مندالەکانی بلێتەو و بەپێی ئاراستەی تاغوت گۆشیان بکات بۆ ئەو! دەبێت ئەو دید و تێروانین و

بیروباوهره یان له بیر و هوښی ټینتیهادا بچه سپینیت که تاغووتی له سهره، ده بیت له سهره ټو
 رهفتار و رهوشت و دابونه ریته په روه رده یان بکات که تاغووت بوی دارشتوون! ده بیت
 هه مووشیان بی سی و دوو له گه ل داواکردنیا دا په کسهر بینه سهر بازی گیانفیدا و پوچیان بو
 تاغووت بیه خشن و مه منو نیش بن! ئاوا تاغووت په ک یه کی شوینکه وتووه کانی له په رستگای
 خویدا بو خوۍ ده کاته قوربانۍ و به کاسه ی سهری هه مووان کوڅکی پاشایه تی به رز
 ده کاته وه و به خوین و ئاره ق و فرمیسی هه ریه که یان که ناریکی ده سه لاته که ی ده نه خشیپیت.
 به مه ش لیان ناگه ریت، که ژیانیا نی بو خوۍ به ختکرد، مال و سهره وت و سامانیانۍ زه وتکرد،
 زاروکه کانیانۍ بو به رده و امبوونی عه بدایه تیان گوڅکرد؛ و نامو سیشیان بو خوۍ ده بات و له
 ژنگه لی هه موویان هه زاران توړی به دره وشتی دروستکردووه به ناوی (پیشکه وتن) وه
 خستوونیه تیبه زه لکاوۍ له شفروښی! نه باوک خاوه نی ئاپرووی کچی ماوه و نه میرد ده توانی
 ری داوینپیسی و له شفروښی له ژنی بگریت! جا هه تککردنه کان ئاشکرا بن؛ وه کوو به دریژی
 میژووی تاغووتان و کاربه ده ست و سهر بازانیان موماره سیه یان کردووه و ئافره تی خه لکه که یان
 بو خوۍ یان زه وتکردووه، یان به شیوه ی په روه رده کردن و موماره سه پیکردنیا له ده زگا و
 ریکخواه حوکومی و مه ده نیه کاند له ژیر سه دان ناوی جوانی (ئازادی) و (پیشکه وتن) و
 (به ره مه ټینان) و... هتد. له م زه لکاوۍ جاهیلیه تی بالاده ستدا، له م زوڼگاوه ی کو مه لگای
 جاهیلیه تدا، ټو که سه ی وا ده زانیت خوۍ و مال و مندا ل و ئاپروو و مافی سه لامه ت
 ده پاریزیت له خه یالدا ده ژی، خوۍ هه لده خه له تینیت، هه سترکدنی به واقیعه که مردووه، پوژانه
 هه ست بکات یان نه کات، به قوراوه که دا پو ده چیت. ټو له وه همی خوۍ وه یه که وا ده زانیت
 که نامووس و سامان و ژن و مندا له کانی ده پاریزیت؛ له راستیدا سات به ساتی ژیانۍ ژیر
 سیبه ری جاهیلیه ت ټو باجه ده دات، جا باجیکی قورس و جوړاو جوړ و هه مه لایه نه.

په‌رستنی تاغووتان ئه‌رکی زۆری به‌دواوه‌یه، باجی زۆر قورسی پپوهیه، باجی پیز و ماف و بوونی خۆی، باجی سه‌روهت و سامانی، باجی ژن و مندال و ئابروو و نامووسی. له‌ به‌رامبه‌ردا ئه‌رکی په‌رستنی خوای گه‌وره و عه‌بدایه‌تیکردن بۆ زۆر سوکتر و ئاسانتر و ئه‌مانتره. جگه له‌وه‌ی سوود و قازانجه؛ له‌ دنیا‌شدا عیززه‌ت و پیز و سه‌ربه‌رزیه و له‌ ته‌رازووی خوای گه‌وره‌شدا کیشی زۆر و قورساییه‌کی بیسنووری هه‌یه که هه‌ر خوا خۆی ده‌زانیت چۆن و چه‌ندی دیاری کردووه، که ده‌شیت بۆ زۆرینه موسلمانان له‌وانه‌ی پابه‌ند و دیندار و خوگرێ بێ حساب بیت، وه‌کوو ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (الزمر: ۴۰)، و‌تا: «ئه‌وانه‌ی پشوودریژ و به‌ئارام و خوگرێ پاداشتیان ئه‌وه‌نده زۆره که حساب نا‌ک‌ریت»^(۱).

سه‌ید ئه‌بولئه‌علای مه‌هودوودی له‌ کتێبه‌که‌یدا: (الأسس الأخلاقية للحركة الإسلامية) ده‌فه‌رموویت: "هه‌ر که‌سیک که‌موکورتترین پ‌یگای سه‌رنجدانی له‌ کاروباری ژیا‌نی مرؤفایه‌تییدا هه‌بیت؛ ئه‌وه‌ی لا‌شاراوه‌ نابیت که‌ کیشه‌ی چاکسازی یان خراپی بارودۆخی ژیا‌نی مرؤفایه‌تی به‌ سه‌رکردایه‌تی و پ‌یشره‌ویتی و ئاراسته‌وانیته‌ی ئه‌و که‌سانه‌وه‌ به‌نده که‌ ده‌سه‌لاتیان له‌ ده‌ست دایه، ئه‌وه‌ هه‌ر وه‌کوو حا‌لی شه‌مه‌نده‌فه‌ره، بۆ ئه‌و شو‌ینه ده‌چیت که‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ره که‌ ده‌بیات، وا پ‌یچ ده‌کاته‌وه و راست ده‌روات که‌ لیخو‌ر (کاپتن)ه‌که‌ ده‌خوازیت، نه‌فه‌ره‌کانیشی -بیانه‌و‌یت یان نه‌یانه‌و‌یت- ده‌بیت دانیشن و به‌و ئاراسته‌دا ب‌رو‌ن که‌ لیخو‌ره‌که‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره که‌ پ‌رووی ت‌یک‌ردووه. شه‌مه‌نده‌فه‌ری ژیا‌نی شارستانیه‌تی مرؤفیش وه‌کوو ئه‌مه‌یه، ئه‌میش پ‌وو له‌و شو‌ینه ده‌کات و به‌ ئاراسته‌ی ئه‌و لایه‌نه‌دا ده‌روات که‌ سه‌رکرده و ئاراسته‌وان و ده‌سه‌لاتدارانی حکومه‌ت ده‌خوازن. ئه‌وه‌ حاشاهه‌له‌نگره که‌ مرؤفایه‌تی هه‌ر هه‌مووشیا‌ن له‌ کۆمه‌لگایه‌که‌دا کۆ ب‌بنه‌وه ناتوانن به‌ ئاراسته‌یه‌که‌دا ب‌رو‌ن که‌ پ‌یچه‌وانه‌ی نه‌خشه‌ی ئه‌و که‌سانه

(۱) ئا ئه‌مه‌یه که‌ له‌ حیساباتی بازرگانی و سامان و پا‌رده‌ی بان‌کدا ده‌لێن چه‌کی کراوه (الشيك المفتوح)، و‌تا چه‌کی بان‌ک به‌ سپیتی (به‌ به‌تالێ)، که‌ چه‌ندت پ‌یوسته‌ ب‌ینووسه و ب‌ه‌ پا‌رده‌که‌ی ده‌ره‌به‌ینه!

بیت که هۆکاره کانی هیزیان له سهر زهمین پیه، ئهوانه ی که دهسه لاتیان به سهر ههموو جوړه کانی هیزدا هیه و زالن، ههموو مه لبه نده کانی هیز و ئاراسته یان له دهست دایه، جه ماوه ره کهش ههر ئه وه نده هیه که ئومیدی به په فتاری ئهوانه وه به ستووه! دهسه لاتداران نه ک ههر مه لبه ندی پریار و سیاست و ئابووریان له دهست دایه، به لکوو ئامیری پیکه پنان و بلاوکرده وه و په واجپیدانی دید و پئی و تیور و بیروباوه پریشیان به شیوه یه ک له دهست دایه که ده توان ههر دید و تیروانیکیان مه به ست بیت بیخه نه ئه و قالبانه وه که جه ماوه ره که پنیان جوان و په سندن! ئاوا ده توان سروشت و حز و په فتاری تاکه کان بگورن، به ههمان شیوه ش ده توان ئاراسته ی گشتی و دابونه ریتی کومه لایه تی کومه لگاکه ش داریژن و کومه لگاکان له سهر زهمینه یه کی فیکری داریژنه وه که دهسه لاتداره کان خوین پنیان چاک و په سنده! ئاوا ده توان ریسای په وش و بنه مای دابونه ریت بو تاک و کوی کومه لگا داریژن و بیشیانخه نه سهری (وه کوو شه مه نده فهره که)، جا ئه گهر ئه و سهر کرده و پیشپه و ئاراسته وانه کاربه ده ستانه له ریزی ئیانداراندا بوون، له و موسلمان دینداره سهر پستانه بوون که ترسی خویان له دلدایه؛ حه تمه ن سیستمی کومه لگا و ده ولت و ئاراسته ی گشتی ههمووان ریگای راست و چاکسازی و ریپازی خیرخوازی ده بیت و زورینه ی خه لکه که ئه مه ده گرنه بهر، پیاوخراب و سهر سهری و شه پرخوازه کانیش زوریان پئی خراپه کاریان لی ده گریت و کول ده دن و ده گه رینه وه سهر پئی راست و کاروباری خوین پارسه نگ ده که نه وه، ئاوا ههموو شتیکی جوان و په سندن له کومه لگاکه دا جیی شیای خوی ده گریت و په واج به خیرخوازی ده دریت. له کومه لگای وادا ئه گهر خراپه کاری پشه کیشیش نه کریت؛ لانی که م کهش و بارودوخی نه شونمای نامینیت.

ئه مئا ئه گهر ئه م دهسه لاتداریتیه، ئه م سهر کردایه تی و پیشپه ویتی و ئاراسته وانییه له دهست کومه له که سیکدا بیت که دوور له خواناسی و دوور له سهر راستی و دینداری، دوور له ریپازی پنه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیت و شوینکه وتووی حز و هه واهه وه سی خوی و

نوقومبووی دهستدریژی و خراپه و گندهلی بیت، هه‌تمه‌ن سیستمی کومه‌لگا و ده‌وله‌ت و ئاراسته‌ی گشتیی هه‌مووان ده‌بیته سنووربه‌زاندن و دهستدریژی و هه‌رامخوری، چونکه هه‌موو خه‌لکه‌که -کاربه‌دهست و په‌عبه‌ته‌که- هه‌وللی هه‌ینانه‌دی ئاره‌زووه مونه‌ریفه‌کانیان ده‌دهن و بۆشیان ده‌چیته‌سه‌ر، چونکه پارسه‌نگی و سنووری دادپه‌روه‌ری نه‌ماوه، ئیتر ورده‌ورده خراپه‌کاری و به‌ره‌لایی و داوینپیسی ب‌لاو ده‌بیته‌وه، به‌رتیلخوری و واسیته‌کاری و گنده‌لی ده‌چیته‌هه‌ر هه‌موو جومگه‌یه‌کی ئیداره و ده‌وله‌ته‌وه، جیهانی دید و تپروانینیش جمه‌ی دیت له‌بیروباوه‌ر و دید و تیوری خه‌یالاوی. ئیتر لاسه‌نگی و لاروچه‌وتی ده‌که‌ویته‌هه‌موو که‌نار و که‌لین و ئاراسته‌یه‌کی پاگه‌یاندن و زانستی و مه‌ده‌نیه‌ت و پۆشنیبری و په‌وشت و مامه‌له و یاسا و پ‌سا و ده‌ستور و... سه‌رتاپای ژیانی تاک و کۆ له‌به‌ریه‌ک هه‌لده‌وه‌شی‌ت و ئه‌و گنده‌لی و خراپه‌کارییه‌ ده‌بیته‌سیا و مۆرک و سیفاتی. ئیتر تا زه‌مانیش به‌رده‌وام بیت گه‌رای گنده‌لی زیاتر ده‌تروکیت و خراپه‌کاری زیاتر ته‌شه‌نه‌ ده‌کات و خراپه‌له‌ خراپه‌له‌دایک ده‌بیته‌.

دیاره‌یه‌که‌مین داخوازییه‌ک که‌دینه‌که‌ی خوا‌ی گه‌وره‌له‌عه‌بده‌کانی ده‌کات ئه‌وه‌یه‌که‌ سه‌رپراستانه و د‌لسۆزانه‌دینه‌که‌ی خوا وه‌رگرن و پ‌یوه‌ی پابه‌ند بن و هه‌موو ملکه‌چی و گو‌پراه‌لییه‌کیان بۆ خوا‌ی گه‌وره‌ساغ بکه‌نه‌وه و به‌ته‌واوی بۆ خوا‌ی ب‌پ‌پ‌ن، تا وایان ل‌یدیت که‌ گه‌ردنبه‌ندیکی به‌ندایه‌تیان بۆ غه‌یری خوا له‌ملدا نام‌ینیت و به‌ته‌واوی د‌ینداریتی ده‌گرنه‌ئه‌ستۆ. پاشان داوایان ل‌ی ده‌ک‌ریت که‌هیچ یاسایه‌کیان قبوول نه‌بیته‌که‌ ژیانی له‌سه‌ر پ‌یک بخه‌ن جگه‌له‌وه‌حیی خوا‌ی گه‌وره‌و سوننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى‌اللّٰهُ‌عَلَيْهِ‌وَسَلَّمَ) (واتا دوا‌ی ج‌یگ‌یربوونی عه‌قیده و په‌رسته‌که‌ئینجا شه‌ریعه‌ته‌که‌ وه‌رده‌گرن و ئاراسته‌ی ژیانی تاک و کۆی خ‌زبان پ‌ی ده‌که‌ن). دوا‌ی ئه‌مه‌ ئیسلام داوایان ل‌ی ده‌کات که‌ سه‌رزه‌مین له‌خراپه‌کاری (فه‌ساد) پاک بکه‌نه‌وه و شه‌رخوازی نه‌ه‌یلن و ده‌ستدریژی و سته‌م له‌پ‌یشه‌وه‌هه‌لک‌یشن،

چونکه مومارسه‌ی ئه‌و په‌فتاره خراپانه ده‌بێته مایه‌ی تووره‌یی و رق هه‌ستانی خوای گه‌وره. هیچ یه‌کیک له‌م مه‌به‌ست و ئامانجه جوان و په‌سه‌ندانه نایه‌ته دی مادام سه‌رکردایه‌تی و پیشه‌وێتی و ئاراسته‌وایه‌تی له‌ ده‌ستی سه‌رانی کوفر و شیرک و گومپاییدا بێت، ئه‌و کاته ده‌بێت شوێنکه‌وتووani دینه راست و په‌واکه‌ی خوای گه‌وره له‌ کونجی مزگه‌وته‌کاندا خۆ کپ بکه‌ن و بکه‌ونه خه‌لوه‌تکیشان و، له‌ هه‌موو لایه‌نیکی ژیان و چالاکیشياندا ده‌که‌ونه ژێر ئاراسته‌ی ئه‌و کافر و گومپایانه و ناچاریشان ده‌که‌ن که حه‌تمه‌ن ده‌بێت فه‌رمانه‌کانیان جێبه‌جێ بکه‌ن! ئاوا گۆشه‌گیر ده‌که‌ون و له‌ دنیا داده‌برێن و بۆ قووتی لایه‌مووتی خۆیان و زارۆکیشان ده‌بێت چاوه‌ڕوانی مه‌رحمه‌تی ئه‌و ده‌ستدریژکارانه بن تا پشکێکیان بۆ هه‌لده‌ن! له‌م ڕه‌وانگه‌یه‌وه که ده‌بینین له‌ ئیسلامدا کیشه‌ی پیشه‌روایه‌تی پیاوچاکان و پایه‌دارکردنی سیستمی حوکمرانیی داده‌روه‌رانه ئه‌وه‌نده گرنه‌گ و کاریگه‌ر و زه‌رووره‌ته که دینه‌که ده‌یکاته بته‌ماید و جوودی خۆی و مه‌به‌ست له‌ بانگه‌وازه‌که‌ی. له‌پاستیدا هیچ موسڵمانیک ناگاته په‌زامه‌ندیی خوای گه‌وره و، به‌ هیچ کار و چالاکیه‌کی لێخۆشبوونی خوایی به‌ ده‌ستی ناهێنێت ئه‌گه‌ر ئه‌م فه‌رزه‌ی ئیه‌مال کردبوو یا نه‌که‌مه‌رخه‌میی نوواندبوو له‌ سه‌لماندن و چه‌سپاندنیدا.

هێنانه‌دی ئه‌مه‌ش له‌ سه‌ره‌نجامی کۆمه‌لکاریه‌ی موسڵمان ده‌وه‌ستیت، هه‌ر که‌سیک کۆمه‌لکاری موسڵمانان لاواز بکات و وزه‌یان به‌ هه‌ده‌ر بدات، ئه‌وه تاوان (جه‌ریمه‌)ی به‌رامبه‌ر ئیسلامه‌که کردووه و ده‌ستدریژی کردووه‌ته سه‌ر موسڵمانان، ئه‌مه‌ش به‌ نوێژکردنه‌که‌ی لا ناچیت و ناسپێته‌وه، ته‌نانه‌ت ڕیاردانی ته‌وحیده‌که‌ش به‌س نییه بۆ راستکردنه‌وه‌ی. پاشان ته‌ماشای جه‌هاد بکه‌ن؛ بزانه‌ن خوای گه‌وره له‌ چ پله و ئاستیکی دینه‌که‌یدا دایناوه، چ گرنه‌گیه‌کی له‌ دینه‌که‌دا پێداوه. ته‌نانه‌ت ده‌بینیت قورئانی پیرۆز ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ دوورپو (مونا‌فیق) داناوه که سستی تیدا ده‌نوێن و خێرا به‌ده‌م سه‌دای جه‌هاد که‌وه ناچن که بانگه‌ی بۆ ده‌دریت، چونکه جه‌هاد بریتییه له‌ به‌گه‌رخستنی کۆتا وزه و توانا و خه‌باتی به‌رده‌وام و

نه پساوه له پېناو دهسته بهرکړدنی حهق و هېنانه دېی دهسه لاتی خواویستی که ده بیټ موسلمانان جیهاد بۆ تاکه مه به سټیک بهرپا بکه ن - که دواي په زامه ندی خواي گه وره - دامه زران دنی دهسه لاتی ئیسلام و دابینکړدنی ته مکین و حوکمرانییه که په تی.

ده بینیت قورئان ئه م جیهاده و راده ی موماره سه کړدنی ده کاته ته رازووی کیشانی کړده وه ی چاکی موسلمانان و سه رپاستی و دینداریتی و دلسوزیان بۆ دینه که ی خوا. ئه وی چاکتر و زوړتر و راستر جیهاد ده کات به لگه ی ده بیټ که ئیانیشی پته و و جیگیر و زیندووه. ئه وه ی که متر موماره سه ی ده کات راده و بر و ئاستی ئیانه که ی نرمتره. ئه مه بکه ن به پپوهر: هه ر که سیک گیان و مال وزه و توانای خو ی له پېناو سه رخستنی دینه که و سه روه ریټی شہر ع و دهسه لاتداریتی دینه که دا سه رف کړد؛ ئه وه به قه دهر ئه و بر و راده و چوڼیه تییه ئیانیشی پته و و به هیز و جیگیره. هه ر که سیکیش له ناو مه یدانی جیهاده که دا نه بوو، په نج و وزه و گیان و سامانی بۆ هېنانه وه ی حوکمی ئیسلام ته رخان نه کړد بوو، ئه وه بزانه که ئیانه که ی (فاسده) و باوه ری له قه و جی گومانه و له وانه یه هه ر سه رزاره کی ئیسلامی قبول یت! که سی واچ کارو کړده وه یه کی تری سوودی بوی ده بیټ؟!

دامه زران دنی پیشه وایه تی سه رپاستانه و چاکخواز له سه ر زه مینی خوا دا گرنگیه کی جه وه ری له م دینه دا هه یه، هه نگاو یکی زوړ کاریگه ر و دژوار و زه رووړه تی دامه زران دنی سیستمی ئیسلامه که یه له سه ر زه وی، بویه هه ر که سیک که باوه ری به خوا و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه یه و دینی حهقی کړدووه ته ریاز و بهرنامه ی ژیانی، کاروباری هه ر به وهنده ته واو نابیټ که سه راپای ژیانی به گویره ی توانای له قالبی ئیسلامدا داریټ، ئه مه هه رچه نده گرنگه به لام هه موو بهرپرستییه که ی سه ر شانی موسلمان نییه و به وهنده گه ردنی ئازاد نابیټ، به لکوو به پیی ئیانداریتییه که ی و له پوو انگه ی بهرپرستیی ئیسلامیه وه یه که ده بیټ هه رچی وزه و توانای هه یه بیخاته کار تا جلّه وی حوکمرانی له ده ست کافران و سته مکار و

مونحه ريفان دهر بهييت و به پياوچا کاتيکي بگه يه نيت که نيشانه ي دینداريتي و ته قواکاری و بو خوا لپيرانيان تيدا بيت، له وانه ي هستي مه سئوليه تي قيامه تيان له بهر چاوه و له لپيرسينه وه ي خواي گه وره ده ترسن، تا ئه وانيش سيستمی حاکميتي دینی خوا له سهر زه ميندا پياده بکن، ئه و دینه ي که خواي گه وره پي پازی بووه ببيت دین و مه نهج و پياز ي ژيانی خه لکی.

ئيسلام کاتيک که شوئکه وتوو کانی هان ده دات بو جهاد لپيرين و به هه موو توانا و په نج و وزه يه کيانه وه هه ول بدن ده سلات له ژير ده ستي کافراندا دهر بهين که حاکميتي خويان زه وتکردوو، تا بيده نه ده ست پياوچا کانی موسلمان؛ مه به ستي ئيسلام له مه پرگارکردنی مروقبوونی خه لکه که يه، بو قوتار بوونيان له عه بدايه تي به شهر و هينايانه بو عه بدايه تي خواي تاک و پاک و به س. هه روه ها بو ئه وه يه تي گيان و مال و که پامه تيان -له ژير ئالاي خواويستيدا- له ئه ماندا بيت. پي جهاد هه رچه نده قورباني و په نج و ساماني بويت هه ر که مه، چونکه ئه و مه به سته ي پي ديته دي زور گه وره تره له گيان و په نج و سامانه به ختکراوه که، ئه م مال و سامانه هيچ نيه له چاو ته مکيني دینه که و حاکميتي شهر و پرگارکردنی خه لکی و پاراستنی ئازادي و پير و که پامه تيان، پاراستنی گيان و مال و سامانيان. ئيسلام هه ر له و کاته ي داواي جهاده که ش ده کات؛ داواي هيمنی و ئه مان و سه لامه تي ده کات، به لام ده زانيت پير و ئه مان و ماف به بي جهاده که نايه ته دي.

ژيان له سهر بناغه ي باوه رهينان به خواي گه وره نه بيت نه داده مه زريت و نه پارسه نگ ده بيت و نه به ره و چاکسازيش ده چيت، چونکه عه بدايه تیکردن بو خواي گه وره زه مينه ي هه موو سالحوون و خيرخوازيه که، بويه هه ر کاتيک له سهر زه ميندا عه بدايه تیکردن بو خوا ناميت و ده بيت عه بدايه تیکردن بو به شهر؛ هه موو بووار و که لين و کونيکی خراپه کاری والا ده بيت و هه موو جوړه شه پرخوازيه ک ده رده که ویت. عه بدايه تیکردن بو خواي گه وره و اتا هه ر

هموو خه لکه که یه کسانن و یه ک (سه یید) یان هه یه که عه بدایه تی و په رستیان بو ئه و ده بیټ و به س، به شهریه تی ئه وه وه پابه ند دهن و به س، له شهریه ته که ی ئه ویشدا هموو مرو فیک ده بیټ له عه بدایه تی به شهر قوتار بوو بیټ، له ده به ریکراچوونی شه پو لی هه ز و ئاره زووه مونحه ریفه کان و به رزه وه ندی په رستی رزگار بوو بیټ، له ئاراسته ی نه زانی و لاسه نگی مرو فیه بچو که کان قوتاری بوو بیټ که وا ده زانن گه ورهن!

فه ساد و گه نده لی و خراپه کاری هه وه کوو که ده که ویته ناو لایه نه کانی کومه لایه تی خه لکیه وه؛ ده شکه ویته ناو دید و تیروانی عه قانی دیانه وه، ئه مه به ره مه می دید و پری و ئاراسته ی ئه و که سانه یه که خو یانی لی کردوونه ته خوا و حاکمیتی خو یانیان به سه ردا سه پاندوون. دید و پری خو یانیان به سه ردا سه پاندوون، نه یانه یشتووه ئازادانه بیر بکه نه وه و دید و پری هه لبرین، کاتی که ئه و خه لکه نه زان و سته مکار و رفته ده بنه ده سه لاتدار و خو له خه لکی ده که نه خوی جیاواز، هه ریه که یان به جو ریک و لایه نیکی کومه لگا که ئاراسته ده کات، بو یه حه تمه ن نه زانی و لاسه نگی و پشیوی و تیکچرانی دید و پیناسه و به رزه وه ندی رووده دات و خه لکه که له یه ک کاتدا ده بنه عه بدی چه ندین خوا! ئه مه ش به دلنیا ییه وه پارسه نگی ژیان ناهیلیت و ته ماع و شه ره پال و شه روشور زیاد ده کات. هه ر که سی که شیکارانه و سه ره به خو میژوو بخو بیټ، ده بیټ له هیچ قوناغ و کات و شو بیکیدا خه لکی ئاسووده و هیمن و ئه مین نه ژیاون جگه له و کاتانه ی که ده سه لات و ئاراسته ی کومه لگا به ده ست خواناسان و دیندارانه وه بووه. ئه و کاته ی که عه بدایه تی خه لکی -حوکمران و په عیه ته که- ته نها بو خوی گه وره بوو؛ خه لکه که -حاکم و په عیه ت- هموو دید و تیروانین و پیناسه ی عه قیده یان و دروشمی خواپه رستیان و بنه ما و ریسای شهریه تیان هه ر له خوی گه وره وه وهرده گرت و هه ر ئه وه شیان له کومه لگا و ده ولته داسه لماند و ده چه سپاند، بو یه خه لکی ئاسووده بوون، له ئه ماندا بوون و تیر بوون. هیچ کاتیکی میژوو مرو فایه تی و ئازاد نه بووه،

وه کوو که له ژیر سایه ی نه حکامی وه حیدا نازاد ده بوو.

عه قیده له لای خوی گه وړه گرنګه کی زور تاییه تی هه به، هه وړه ها له بزوت و سره وتی گه ردوونیشدا زور گرنګ و کارېگه ره. پروانګه ی قه ده ریانه که موسلمان (وجود) ی پی ده بیتیت زور کارېگه ره، کارېگه ره له بزوت و سره وتی تاک و کوی مړوفایه تی، کارېگه ره له میړووی مړوف و ژبانی سه رزه مینی و پارسه نګیتی دنیای و ئومیدی قیامه تی. باوه پهنان به قه ده ره هموو بزوت و سره وته کان، هموو په وت و هه لوسته کان پارسه نګ ده کاته وه و پیک و راست ئاراسته یان ده کات. نه و منه جه ش که له عه قیده که وه دیت - له ته وحیده که وه - که عه بدایه تی مړوف تیدا بو خوی گه وړه ده سه لمیت و ده چه سپیت؛ به نامه و پياز و بزوتیکي لی وهرده گریت (له منه جه که) که هه ره هموو شیوازی ژبانی مړوفایه تی پی ده گوړیت، که ژبانی دنیای خه لکی سه رله نوی به شیواز و چونییه تی و بو مه به ستیکي نویوه داده پیریتته وه، که زور جیاوازه له منه جه جی جاهیلییه ت، له به نامه و پياز و بزوتی جاهیلییه ت که کومه لگاکانی مړوفایه تی دامه زران دووه و ئاراسته یان ده کات، چونکه منه جه عه قائیدییه که ی هه موو لایه نه کانی دید و پی و بزوت و سره وتی تاک و کوی کومه لگاکه له سه ره په روه ردگاریتی خوی گه وړه داده مه زرییت که جاهیلییه ت پیشر له سه ره په روه ردگاریتی مړوف و حاکمیتی به شهر دایمه زران ده بوو.

شیرکی کافره کانی جاهیلییه تی پیشو، شیرکی حقیقی له مه دا بوو که وهرگرتیان له خوی گه وړه وه نه بووه، هه چه نده پالانته ی دینی خویان ده کرد، به لام منه جی ژبانیان و یاسا و پیسایان (هه وړه ها په فتار و په وشت و دابونه ریتیان) له غیری خواوه وهرگرتبوو، خواشیان ده ناسی و بیعترافیان به بوونی زور سیفاتی کردبوو، به لام ژبانیان به پی وه جی خوی پیک نه خستبوو. هه ره هم سیفوت و په فتار و چونییه تی دینداریتیه سهیره شه که زورینه ی موسلمانن سه رده هم نه مړو موماره سه ی ده کهن. نه مانه ش که خویان به موسلمان و دیندارانی دینی

موحه ممه د (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده زانن ههر وان، ئەو منهجه ی بۆ پێکخستنی ژیا نی تاک و کۆی کۆمه لگا و ده ولەتی خۆیا نیان هیناوه، مه نهجه عه قایدیه که ی ئیسلام نیه. ئەمانیش وه کوو ئەهلی جاهیلییه ته عه ره بیه که ی کۆن لاف و گه زافی دینی خوالی ده دن له کاتیکدا که باوه پێکی سارد و سپیان به هه بوونی خوی بالآ و هه ندی سیفه تی هیناوه، به لام مه نهجه ی ژیا نیان له ئیسلامه وه وه رنه گرتوه، بۆیه ئەم خه لکه (موسلمان) ه ی سه رده میش ههر ده لێن له سه ر دینی موحه ممه دین (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ههر وه کوو که قورپه ییش ده یوت له سه ر دینی سه یدنا ئیبراهیمین (عَلَيْهِ السَّلَام)! به لام هیچیان له سه ر دینی ئەو دوو پیغه مبه ره مه زنه (عَلَيْهِمَا السَّلَام) نه ماون. خو ئەبو جه هل باوه پێ به خوی گه و ره هه بوو، باوه پێ به ده سه لاتیشی هه بوو، مه گه ر له دوعا و پارانه و هدا نه یده وت: (خوایه ههر لایه نیکان بووه ته هۆکاری پسانی شیرازه ی خزمایه تی و داهێتانی نوێ هیناوه ته ناوما نه وه... له ریوایه تیکی تردا: خوایه کام لایه نمان گومپایه و شیرازه ی خزمایه تی پساندوه، خوایه نابو تی بکه و ههر ئەمپرو له ناوی بیه)!

جاهیلییه تی پێشوو که بتیان ده په رست، به هیچ شیوه یه ک و هیچ که سیکیان باوه پێ و ا نه بوو که ئەو به رد و داره داتاشرا وانه خوان؛ ههر وه کوو که خوی په روهر دگاری کردگاری جیهانیان خوایه. قورئانی پیرو ز حه قیقه تی دید و تیروانیانی پروون کردوه ته وه که له چ لایه نیکه وه باوه پێان پیا ن هه بووه، وه بۆ چ دروشمی په رستیا ن بۆ ئەنجام ده دن. خوی گه و ره ده فه رموو یت: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: ۳)، و اتا: «ئه وانه که له جیی خوی گه و ره بتیا ن دانا بوو ده یان په رست، ده یانوت بۆیه ده یان په رستیا ن تا پله یه ک له خوی گه و ره نیکا ن بکه نه وه». ئەمه پیناسه و هه لۆیستیان بوو به رامبه ر بته کانیان، ئومیدیا ن وابوو که ئەمانه شه فاعه تیا ن لای خوی گه و ره بۆ بکه ن، به تکا ی ئەمان له خوی گه و ره نزیک بینه وه! شیرکی ئەهلی جاهیلییه ت له م لایه نه یانه وه نه بوو، موسلمان بوونی شیا ن ههر

به‌ونده‌وه نه‌بوو که ئەم بتانه وهل بکه‌ن و خوا به‌رستن، نا، دهنّا خو حەنیفیه‌کان ئەوانه‌ی که په‌یانیان کردبوو که بت نه‌په‌رستن و پرویان هەر له‌ خوای تاک بی‌ت و په‌رستیان هەر بو خوای گه‌وره ئەنجام بده‌ن، جا خو به‌مه‌ موسلمان نه‌بوون، که‌سیش له‌ موسلمانان حسابی موسلمانیتی بو نه‌کردن. ئیسلام له‌ عه‌قیده و عیبادەت و حاکمیتی خوای گه‌ورەدا دەرده‌که‌وت که ده‌بی‌ت خوای تاک و پاک سه‌رچاوه‌ی لێوه‌رگرنتی ئەم عه‌قیده و په‌رستن و حاکمیتییه‌ بی‌ت. ئەو که‌سانه‌ی -له‌ هەر کات و شوین و نه‌وه‌یه‌ کدا بن- عه‌قیده و عیبادەتیان بو خوای تاک و پاک بی‌ت، به‌لام حاکمیتی غه‌یری خویان قبول بی‌ت؛ موشریکن. هەر وه‌کوو ئەو حەنیفیه‌یه‌ که به‌و ته‌وحد و ته‌نها خواپه‌رسته‌یان حسابی موسلمانبوونیان بو نه‌کرا. ئەو ته‌وحد نو‌قسانه‌ نایان‌خاته‌ پریزی موسلمان‌ه‌وه، هەر له‌ پریزی موشریکاندا ده‌مینن، با باوه‌ریشیان به‌ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه‌کوو عه‌قیده هه‌بی‌ت و خواپه‌رستیان ته‌نها بو خوای گه‌وره‌ش بی‌ت، چونکه‌ تا ئیره‌یان وه‌کوو ئەو حەنیفیه‌یه‌ن که که‌س له‌ موسلمانان به‌ موسلمانی دانه‌ده‌نان. کاتی‌ک خه‌لکی به‌ موسلمان حسیب ده‌کریت که هه‌رسی ئالفه‌که‌ی زنجیره‌ی ته‌وحدیه‌ که پیکه‌وه وه‌رگرن، واتا حاکمیتی خوای گه‌وره ده‌خه‌نه‌ پریزی عه‌قیده و عیبادەته‌که، واتا په‌فرکردنی هه‌موو بریار و حوکم و یاسا و به‌ها و بارودۆخ و دابونه‌ریتی‌ک که له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه نه‌هاتی‌ت یان بریاری له‌سه‌ر نه‌درابی‌ت. ئا ئەمه‌ ئیسلامه‌ و به‌س، ئەمه‌یه‌ مه‌به‌ست له‌ شایه‌تمان له‌: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)، ئەم شایه‌تمان له‌ سه‌ره‌تای بانگه‌وازا بو ئەو شاهیدیدان و ئیعترا‌فکردن و بریار‌دانه‌ی ته‌وحد بوو به‌و شیوه‌ گشتگیریه‌ی.

پاشان ئەو که‌سانه‌ی که به‌م مانا گشتگیره‌ عه‌قائیدییه‌ شایه‌تمانیان هیناوه‌ و موسلمان بوون له‌ ئوممه‌تیکی عه‌قائیدی خاوه‌ن بزاقدا کو ده‌بنه‌وه که سه‌رکردایه‌تی سه‌ربه‌خۆی خۆیانیان ده‌بی‌ت، تاک و کو‌ی ئەم ئوممه‌ته‌ به‌ ئەمیر و ئەندامانیه‌وه خو له‌ کۆمه‌لگا جاهیلیه‌ که داده‌پرن و ئاراسته‌ی کۆمه‌لگا و ده‌وله‌ته‌ جاهیلیه‌ که په‌فر ده‌که‌نه‌وه. ئەو که‌سانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وی‌ت موسلمان

بن دهبیت ئەمەیان لا پۆشن بێت، دەبیت پێوهی پابه‌ند بن و شاهیدیشی له‌سه‌ر بده‌ن. نابیت ئەو دیاردە ئەم حەقیقەتەیان لا لەق بکات کە دەبینن خەڵکانیکی زۆر عەقیدەیان بە پاک و خواپەرستیان بە چاک و خواپە، بەلام حاکمیتی خۆی گەورەیان وەرنگرتووه، دەبیت ئەم حوکمە پروون بێت کە ئەوانە حەنیفین نەک (موسلمان). حەتمەن دەبیت حاکمیتی خۆی گەورەیان قبوڵ بێت و عەبدایەتی بۆ غەیری خۆی گەورە نەکەن، واتا بە شەریعەتە کە ی ئەو ژيانى تاک و کۆی خۆیان دەبیت پێک بخەن. دەبیت حاکمیتی بەشەریان پەفز کردبێتەوه و دۆستایەتی و پەيوەستی کۆمە‌لگای جاهیلییان لەبەرخۆ دامالێبێت و هیچ ئاراستە‌یه‌کی سەرکردایەتی جاهیلییان وەرنگرتبێت.

زۆر کەسی دلپاک و سادەى دلسۆز ئەم چەواشە‌کارییە‌ی بە‌سه‌ردا دیت و خوشباو‌ه‌رانه قە‌ناعەت دەکات کە ئەو حەنیفیانە‌ش موسلمانن^(١)! یان خۆیان دەبنە حەنیفی و پێیان وایە ئەو‌هنده بۆ موسلمان‌بوون بە‌سه‌! پە‌نگە پاک و سەر‌پاستانە ئیسلامە‌کیان بوو‌یت، بە‌لام چەواشە‌کارییە‌کە پێی لێ بزر کردوون و حەقی لێ شار‌دوونە‌تە‌وه‌! بۆیە زەر‌وورییە وێ‌نه حەقیقەت و تاک و تاییە‌تمە‌ندە‌کە‌ی تە‌وحید بناسنە‌وه‌ و وە‌ریب‌گرن. ئە‌وه‌ بزانن کە حەنیفیە‌کانی سە‌رده‌م و (موشریک)انی سە‌رده‌می جاهیلییە‌تی پێشوو (حەنیفیە‌ کۆنە‌کان) وە‌کوو یە‌کن و هە‌موو هەر حوکمی (موشریک)پێیان هە‌یه‌ و لە هیچ شتێکیاندا جیا‌واز نین. شیریکی هە‌موو موشریک‌انی پێشوو و حەنیفیە‌کانی سە‌رده‌م لە حاکمیتییە‌کە‌دا‌یه‌. ئە‌گەر ئە‌و کە‌سانە پاک و دلسۆزانە‌ دەیانە‌و‌یت بە‌راستی (موسلمان) بن؛ حەتمە‌ن دەبیت حاکمیتییە‌کە‌ی خۆی گە‌ورە‌ش وەر‌گرن و کاری پێ بکە‌ن. ئە‌م‌ما تاکە‌کانی ئوممە‌تە‌ عە‌قائیدیە‌کە‌ کە لە

(١) ئە‌م دوو ئایامە پە‌حمە‌تییه‌ بە‌پێ‌زه (مە‌ودودی و سە‌یید قوتب) (رحمهما الله) کە ئە‌و حەنیفیانە‌ش بە‌ موسولمان ناناسین (بێ‌گومان ئە‌مە حە‌قە، چونکە هە‌لۆ‌یستی قورئان و سوننەت و یا‌وه‌رانی عە‌زیزە)، لە کاتی‌کدا لە کۆمە‌لگای داماو‌ی کوردیدا خە‌ڵکانیک هە‌ن نیو حەنیفین، هەر با‌وه‌ریان بە‌ خوا هە‌یه‌ و ناشیپەرستن. هە‌شبانە چاره‌کە حە‌نه‌فییه‌، چونکە لە‌گە‌ڵ خۆی گە‌ورە‌دا کاریگە‌ریی تریشی دان‌اوه‌!

بزاقدایه بۆ هینانهوهی دینه که و پیاده کردنی دهسه لات و شه ریعه ته که ی له واقعی ژیا نی خه لکیدا؛ ده بی ت زۆر بهرچا و پروو ن بی ت له م مه سه له یه دا و ئەم حه قیقه ته ی لا به لگه نه و یست بی ت، نا بی ت را را و دوو د ل بی ت تییدا، نا بی ت له ئاشکرا کردن و راگه یاندنیدا منجه منج بکات و قسه کانی بخواته وه، به لکو و ده بی ت پۆشن و ئاشکرا و پاشکا و بۆ خه لکه که ی پروو ن بکاته وه که به ته نها (عه قیده) و (عیاده ت) به س نین بۆ موسلمان بوو ن، به لکو و حه تمه ن ده بی ت (حا کم ی تی) ی خوا ی گه وره شیان له گه لدا بی ت که ده کاته (شه ریعه ت) ه که ی، ئەمه ش خالی ده س تی که. ئە گه ر بزا فی ئومه ته که له سه ره تای کو مه لکاری و بانگه وازه که یه وه هه ر لادانی کی له م حه قیقه ته به سه ردا بی ت به ته ئکید گو م را ده بی ت و کاره که ی له سه ر بنا غه ی به تال داده مه زر ی ت، د ل سو زی و سه ر راستی و دین دار ی تییه که به و نو قسان ییه وه به س نییه، ئەمه ش هه ر پشو و در ی ژ ی و ئا رام و خو گری ده و ی ت، هه روه ها مانه وه و سوو ربوو ن له سه ر پا به ندی جیددی به بهرنامه و پ ی بازه که وه.

برگه‌ی سییه‌م: ده‌رئه نجامی شیرک

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي

مَكَانٍ سَجِيقٍ﴾ (الحج: ۳۱)، واتا: «ئه‌و که‌سه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوای گه‌وره داده‌نیت هه‌ر وه‌کوو ئه‌وه‌یه که له ئاسمانه‌وه به‌ربوویتته‌وه و بالنده پریانفراندیت (که هه‌ریه که‌یان تووکیکی لی ده‌کاته‌وه و له‌گه‌ل به‌رده‌وامبوونی که‌وتنه‌خواره‌وه که‌یشیدا!)، یان په‌شه‌بایه‌ک پایداته کووچه و که‌لینیکی زۆر دووره‌ده‌سته‌وه که فه‌وتانی تیدا بیت». ئه‌مه دیمه‌نیک‌ی حالی ئه‌و که‌سه‌یه که هاوبه‌شیک‌ی بۆ خوای گه‌وره داناوه:

- چ له سیفه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار تیدا بوویت: وه‌کوو کردگاریتی و خاوه‌نیتی و پۆزیدان و زیاندن و مراندن و... هتد.

- چ له په‌رستیدا بیت: ئه‌میش چ له دلدا: وه‌کوو ریابازی، یان به‌زمان: وه‌کوو هانا و هاواربردنه به‌ر غه‌یری خوا، یان به‌کرداری: وه‌کوو سووجده بۆ غه‌یری خوا بردن، یان به‌قوربانی و سه‌ربرین و سامان.

- چ له یاسا و پێسا دارشتندا بیت: به‌هه‌لالکردنی هه‌رامیک یان به‌هه‌رامکردنی هه‌لالیک.

ئه‌مه ویناکردنیک‌ی زۆر واقعیانه‌ی حالی موشریکه که له لوتکه‌ی بلندی باوه‌رپه‌وه که‌وتووته‌خواره‌وه و تا به‌رده‌وام بیت دژوارتر و خیراتر و نزیکتره له مه‌رگ، سه‌رئه‌نجامی هه‌تمه‌ن فه‌وتان و هه‌پروون و به‌هه‌پروونبوونه، چونکه موشریک ئه‌و زه‌مینیه‌ی ته‌و‌حیدی له‌ده‌ست چووه که پارسه‌نگانه‌ی زیان و په‌فتاری خۆی له‌سه‌ر داده‌مه‌زینیت و ئه‌و مه‌ئا و جی سوکن و هیمنگه‌یه‌ی له‌ده‌ست چووه که له کاتی ماندوو‌یه‌تیدا لیبی ده‌حه‌وايه‌وه و وزه و تینی

نوویی وهرده گرتوه لیی. ئەم موشریکە ی که بآلندە ی گوشتخۆر به دەنووک و چرنووک هەموو جەستە ی قورسی پچرپچر دەکەن که خۆی سەرە و خواروو زۆر به گۆر بەرەو مەرگی حەتمی بەردەبیتەو، ئا ئەمە ی که ڕەشەبای بەتین لوولی کردوو و له پەنا پەسیریکی دوور له دەنگ و سامناک و تەنگی پەستاوتوو و غەیری مەرگی خۆی هیچ ئومیدیکی نەماو، مەرگیشی به دەست خۆی نییه. ئا ئەم موشریکە ی دەستی له پەيامی خوا بەربوو و نه به هەلواسراوی ماو تەو و نه به جیگیریی سەر زەمین و زەمینە عەقائیدیە که، که وابوو ئەمە پەیوەندی به وجوودەو نەماو و بۆ مردن باشە.

عەبدایە تیکردن بۆ خوای گەورە تاکە قەلا و قوللە و سەنگەری خۆپاراستنە له هەواو هەوسپەرستی، تاکە پەناگە و لوتکە ی عاسییە له عەبدایە تیکردنی بەشەر. مەرووف کاتیک بەرەو لووتکە ی بوون و ڕا قیوون و ئاستی شیای بۆ دیاریکراوی خۆی بەرز دەبیتەو؛ که خۆی له هەوسپەرستی خۆی قوتار کردبیت و له عەبدایە تیکردنیشی بۆ بەشەر پزگاری بووبیت.

ئەو کەسانە لووتبەرزانه خۆ له عەبدایە تیکردنی خوای گەورە دەبووێرن و نایانەوێت ڕوویان تەنها لهو بێت و بیپەرستن، دەستبەجێ دەکەونه عەبدایە تیکردنی سووکترین و بێپزترین پەرستراو، دەبنە عەبدی ملکەچی ئارەزووی مۆنحەریف و هەواو هەوسیان، عەبدی پالەره کانی حەزی بەرەلایان. هەر ئەو ساتە ئەو ویست و ئیرادەیان بزر دەکەن که پەفتاریان پارسەنگ ڕادەگریت، ئەو هەستە چاودێرە ی خوای گەورە به هەموو (مەرووف) یکی بەخشیوه و بەو هەش له گیانلە بەرانی دیکە ی جوئ کردوو تەو. ئینجا به پەیزە کدا له مەرووفییەو بەرەو ئازەلێتی شوڕ دەبنەو و له ئازەلێتیە که شدا هیندە هیڕ و دەبەنگ و بێ ئاسەوار دەبن که ڕەشەولاخ لهوان بەسوودتر و چاکتر دەبیت، وه کوو خوای گەورە دەفەر مووێت: ﴿أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ (الأعراف: ١٧٩). ئیتر هەر وا بەرەو خوارووتر شوڕ دەبنەو تا دهگەنه نزمترین پەلی

نزم: ﴿أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ (النین: ۵)، بۆ خراپترین ئاستی مه خلوق. له کاتیکدا ئەو دەیتوانی بەرهو لووتکە ی ﴿أَحْسَنَ تَقْوِيرٍ﴾ (النین: ۴) ئەکە بەرز بێتەوه که به په‌یژه‌ی خواناسی و خواپەرستی و دینداربیتی سەرپاستانه دەبیت، بەلام که ئەم پێگایه‌ی نه‌گرتووته‌ به‌ر و شوین هه‌واوه‌وه‌سی خۆی که‌وتوو، ئاوا به‌و شیوه‌ به‌گور و خیرا و دژواره‌ به‌رهو خراپترین ئاستی نزم به‌رده‌بیتەوه.

ئەمه‌ چاره‌نووسی هه‌موو ئەو که‌سانه‌یه‌ که‌ عه‌بدایه‌تییان بۆ خوای گه‌وره‌ واز لێ هێناوه‌ و که‌وتوو نه‌ته‌ عه‌بدایه‌تیی هه‌واوه‌وه‌سی خۆیان، یان عه‌بدایه‌تیی تاغووتان و ده‌سه‌لاتدار و خاوه‌ن پاره‌ و سامان. ئەمانه‌ زۆر کورتبێنانه‌ ده‌یانروانی، خۆیان زۆر به‌ زیره‌ک و بلیمه‌ت ده‌زانسی، بۆیه‌ عه‌بدایه‌تییان بۆ خوای گه‌وره‌ پێ نوقسانی بوو، پێیان نه‌خوینده‌واری و ساویلکه‌یی بوو، به‌لام داها‌توو بۆی سه‌لماندن که‌ هه‌لۆیسته‌که‌ی ئەوان له‌ نه‌زانین و ئەقل پێ نه‌شکان و که‌موکورتیه‌وه‌ ها‌توو.

ئەوانه‌ ده‌که‌ونه‌ عه‌بدایه‌تیی ئەو گه‌وجانده‌نه‌وه‌ که‌ پێی ده‌لێن (شتیکێ حه‌تمیه‌) و له‌ توانا‌تاندا نییه‌ بی‌گۆرن، یان قبوولی نه‌که‌ن یان لێی قوتاربن! ناشیت ملکه‌چیشی نه‌بن! ته‌نانه‌ت ناشیت مونا‌قه‌شه‌شی بکه‌ن، چونکه‌ حه‌تمه‌ن راستن و (زانستیانه‌)ن! وه‌کوو (حه‌تمی‌تیی می‌ژوو)، (حه‌تمی‌تیی ئابووری)، (حه‌تمی‌تیی گه‌شه‌ و پێش‌په‌ره‌ویکردن) و باقی تری حه‌تمی‌تیه‌ به‌شه‌ریه‌کانی تر که‌ گه‌ردنی مرۆفی بۆ ده‌چه‌می‌نرێته‌وه‌ و لووتی پێ شو‌ر ده‌کریت و ناشتوانیت حه‌تمه‌ن به‌رز ی بکاته‌وه‌. ئەم موشریکانه‌ ته‌نانه‌ت ناتوانن مونا‌قه‌شه‌یه‌کی ئەم حه‌تمی‌تیه‌ ترسناک و زه‌لیلکارانه‌شی بکه‌ن، بۆیه‌ به‌ زه‌لیلی مل که‌چ ده‌که‌ن و مل لێ ده‌نن له‌ دووبان.

دید و پێی ته‌وحید و گرته‌به‌ری دینه‌ که‌ به‌ پێباز و به‌رنامه‌ی ژیان و تیکه‌لنه‌کردنی هیچ دید و تیۆر و تی‌پروانینیکی تری دوو‌پێانی نیوان پێکسازی و گه‌ره‌لا‌وژی فیکری و عه‌قائیدی؛ ئەوه‌ ئەو ته‌وحیده‌یه‌ -به‌ پروانگه‌ی ئیسلام- که‌ مرۆفایه‌تی له‌ جیهانی خێو و دیو و ئەفسانه‌ و

وههم و دهسه لاتنه فشه له کانی تر پرزگار ده کات که دهبنه مایه ی ئیستیغلالکردنی نه زانی و ساویلکه یی خه لکی، که دهبنه ئامیری چه واشه کاری پیاوانی دینی و پیاوانی دهسه لات بو گه وجاندن و هه لمژینی وزه و توانا و لووشدانی په نجی خه لکی. ته وحید پرزگارکردنی خه لکه که یه لهو ته فسانه و خه یالپلاویتییه و لهو چه واشه کاره دینیانه و لهو دهسه لاتداره خوینمژانه، چونکه ته وحیده که دید و تیروانی عه قائییدی خه لکه که لهو پۆخله واتانه پاک ده کاته وه و، تهو چه واشه کاره ئیستیغلالیانه پسوا ده کات و ناهیلیت بینه واسته ی نیوان خه لک و خوای کردگاریان، ههر وه کوو که تهو دهسه لاتنه تاغووتیانهش را ده دات که لهسه ر نه زانین و سته ملیکراویتی خه لکه که و چه وساندنه وه یان دامه زراون. ئاوا ته وحید مروّف له هه موو په هه نده کانی ژیان و دید و پیره پرزگار ده کات و پیری عه بدایه تی بو خوای گه وره بو والا ده کات، ته مه شه پیری پرزگاری، پیری خوړاپسکان و قوتاریبون له عه بدایه تی به شه ر و عه بدایه تی هه واوه وهس و عه بدایه تی ته فسانه و وههم و خوارافیات.

هیچ سیستمیکی کومه لایه تی یان سیاسی یان ئابووری یان ته خلاقی، یان نیوده وله تیانه نییه که لهسه ر بنه مای روشن و جیگیر و قایم دابمه زریّت و نه که وتیبتّه بهر شه پۆلی هه واوه وهس و ته ئویلکاری و بهرزه وهندی و لاسهنگی، وه کوو که له ئیسلامدا لهسه ر بنه ماکانی عه قیده که راست و پرک داده مه زریّت و بوواری فیلبازی و چه واشه کاری و ئیستیغلالکردنی ده بریّت. بۆیه ته وحید زه مینه ی عه قائییدی دامه زراندنی سیستمه کانی پرکخستنی ژیا نه له هه موو لایه نه کانیه وه. مومکین نییه مروّفایه تی به بیّ تهم ته وحیده له زه لیلی و ترس و نا په حاتی قوتار بییّت و هه ست بهو پرزه حه قیقیه بکات که خوای گه وره لپی ناوه. ته مه ته نها لهو کاته دایه که مروّف لهوه دلّیا ده بییّت و باوه ر ده هییّت که ته نها خوای گه وره مافی په روه ردگاریتی و خوایه تی و حاکمیّتی و دهسه لاتداریتی و ئاراسته کردنی مروّفایه تی ده بییّت.

تەنھا لەم کاتەدايە کە مەرۆڤ لە عەبدایەتیی بەشەر و ئەفسانە و ھەواو ھەو ھەسی قوتار بوو و بە تەنھا بوو تە عەبدی خوا و بەس. لەم پروانگەو ھەیە کە خۆی گەورە نایەو یت خەلکی بکەو ھە شیرکەو ھە، نایەو یت کەس ھاو ھەشی بۆ خوا پریار بدات - لە ھێچ لایەتیکە تەو ھیدە کەدا: لە عەقیدە یان عیبادەت یان حاکمیتیی خۆی گەورەدا، تا خۆیان نەخەنە زەلیلە و عەبدایەتیی بۆ غەیری خۆی گەورە، بۆیە دەفەر موو یت: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْدِمَ دُمُومًا فَتُذَلَّ﴾ (الإسراء: ۲۲)، واتا: «خوایەکی تر لە گەل خۆی گەورەدا دامەنێ و ھاو ھەش بۆ خۆی تاک و پاک پریار مەدە، دەنا ھەر بە لۆمە کراو ھیی شکست و بەزیوانە دەژیت». بەرھەلەستیکردن لە ھاو ھەش دانان بۆ خۆی گەورە و ھۆشدار و ھەزەر پێدان لێ، ئاراستە ھەکی گشتییە بۆ ھەموو کەسیکە، بەلام شیوازی داخوایی ئایەتە کە دوواندنێ تاک تاکی خەلکییە، تا ھەر کەسیک دەبیستیت بزانیت ئەو ھەزەرمانیکە و بۆ ئەو ھاتوو ھە، ئەرکی سەر شانیتیی جیبە جیبی بکات، ھەر خوشی بەر پرسیارە لە دید و تێروانی خۆی، چونکە ھەموو کەسیک ئازادە لە بیر و باو ھەیدا و ھەر خوشی تە ھەممولی مەسوولیتیی دید و پێ و بزوت و ھەلو یتیی خۆی دەکات. بەلام خۆی گەورە لە لوتف و بەزەیی و میھرەبانیی خۆی ھە چارەنووس و سەرئەنجام ئەھلی شیرکی خستوو تە پێش چاو کە ھەر کەسیک لە تەو ھیدە کەدا لا بدات ھەتمەن دە کەو یتە شیرکەو ھە، ھەر کەسیکیش لە ھەر بوواریکی جووری تەو ھیدە کەندا ھاو ھەش بۆ خوا پریار بدات بە تەئکید جیبی گلەیی و پەخنە و زەمکردنە، ھەتمەن کەسبیش لایەنگری ناپیت (لە ئەھلی ئیمان)، بیگومان فریشتەش؛ ئەوا خۆی گەورەش بە ھێچ کلۆجیک پشتیوانی لێ ناکات، کە ئەویش پشتی نەگرتیت ھەتمەن بەزیو و شکستخواردوو و زەلیلە، با ھیزی سەرباز و توپ و تانکیشی بە دەورەو ھە بن. لەبەر ئەم چارەنووسە دژوار ھە کە خۆی گەورە فەرمان بە تەو ھید دەدات و پێ لە شیرک دەگرتیت: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَٰهٖ﴾ (الإسراء: ۲۳)، واتا: «خۆی گەورە فەرمانی بەو ھاو ھە کە تەنھا ئەو بیھەرسترت و کەس بە ھێچ شیو ھەکی و بە ھێچ بێ و پادە ھەکی و لە ھێچ

بووار و لایه نیکدا بۆی نییه هاوبهش بۆ خوای گهوره دابنیت». ئەمه فهрман و پاسپاردن و ئامۆژگارییه کی پۆشن و ئاشکرا و پاشکاو که تهو حید بگرته بهر و توخنی شیرک نه که ونه وه. ئەمه فهрман (أمر) به لام له شیوهی بریار (قضاء) دا داپرشتوو به بیان، تا له وه دُنیا بین که ئەمه کۆتا بریاری داوه ریه و حه تمیه و گۆرانکاری به سهردا نایهت و پێوه پابه ندبون و جێبه جێکردنی فرهزه.

خوای گهوره نمونهی دوو کۆیله بۆ عهبدایهتی خوای گهوره و عهبدایهتی فرهخواهی دههینتیه وه، که چۆن یه کێکیان کۆیله یه ک سهییدی خۆیهتی و فرهمانی ئەو جێبه جێ دهکات، کۆیله کهی تریان وا له ژێر فرهمانی کۆمه لێک سهییدی راجیا وازه وه که هه ریه که یان فرهمانیکی پێچه وانهی ئەوانی تری پێ دهکات. (ئاغا خۆی و، فرهمانه کانی ئاغا ژن و، فرهمانی ئاغا زاده کان و، دایک و باوکی ئاغا و، خه زوور و خه سووی و سهرکار و میر و به گه کانی دهوری و... هتد)، هه موو هه ر فرهمانی به سهردا دهدهن و دهشخوازن فرهمانی هه موویان راده په رنیت که دژی یه کتریشن و زۆر ناله بارانه له رقی یه کتری فرهمانی دژ به و کۆیله داماو ه سه رلیشه یوا وه دهکن! ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ {الزمر: ۲۹}، و تا: «خوای گهوره نمونهی شوینکه وتووی شیرک و شوینکه وتووی تهو حید به دوو حاله تی دوو کۆیله (عهبد) دههینتیه وه که یه کێکیان کۆیله یه که کۆمه لێک سهییدی ناکۆک و راجوئ له خاوه نیتی و ئاراستهیدا هاوبهشن، هه ریه که یان مافی مولکایه تی و ئاراسته کردنی سهربه خۆی بۆ بهرژه و نه دی خۆی هه یه. کۆیله کهی تریان یه ک سهییدی هه یه و بهس، ئایا حالێ ئەم دوو کۆمه له یه وه ک یه کن؟! به دُنیا ییه وه نه خیر، دهی سوپاس و ستایش بۆ خوای گهوره، به لام زۆرینهی خه لکی په ی بهمه نابهن و نایزان».

بېگومان حالې ئەم دوو كۆمەلەيە زۆر لېك جوودا و دوورن، ئەويان عەبدى كۆمەلېك
 كەسە، كەوابوو كۆمەلېك سەرچاوەى ئاراستەكردنى جياواز فەرمانى پى دەكەن، ئەم سەيیدە
 خاوەنە خاوەن مافانە لەناو خۆشیاندا ناكۆك و ناجوئ و رقبەبەرايەتيان هەيە، كەوابوو
 هەريەكێكيان فەرمانىك بەم كۆيلە سەرلېشيوو بەكات، راست و پەواش بىت! ئەوانىتر لە
 رقبەبەرايەتيى يەكتريدا فەرمانىكى پىچەوانەى دەدەن بەسەردا. فەرمانى ئەم دوو سەيیدە
 ناكۆكەى هېشتا جىبەجىي نەكردووە ئاغای سىيەمىش فەرمانىكى جياوازی بو دەردەكات!
 فەرمانى هەر كامىكيان راپەرېنيت خۆى دووچارى سزای ئەوانىتر دەكات، چونكە پىچەوانەى
 فەرمانى ئەوان پەفتارى كردووە. ئىتر ئاوا سەرگەردان و زەليل و ناچار بە دەست
 هەمووبانەوهيە و تا دىت زياتر دەچەوسىتەوه، نازانیت پروو لە كاميان بەكات و ئاراستەى كييان
 وەرگرت، نە لەسەر رايەك جىگير دەبىت و نە فەرمانىكى شىاويشى پى رادەپەرېنريت. ئەم لەم
 حالەتە پشيو و سەرگەردانىيەيدا، لەولاشەوه كۆيلەكەى تر كە يەك سەيیدى هەيە، هىمن و
 ئاسوودە هۆشى لای فەرمانى تاكە سەيیدەكەيەتى و دەزانیت فەرمانەكە چىيە و چۆن جىبەجى
 دەكرىت (چونكە لە بەرژەوهەندى كۆيلەكە دەرچووە)، بۆيە دل هىمن و دەروون ئاسوودە و
 هۆشدار و هزرەوانانە و دلخۆش و كامەران دەژى، رىگای خۆى گرتووەتە بەر و دەزانیت كە
 عەبدە و ئەركە عەبدایەتييەكەشى چۆنە و چەندە و چۆن و كەى رادەپەرېنريت. حالې ئەم دوو
 كۆيلەيە چۆن وەك يەك دەبن؟! ئەمیان كە يەك سەيیدى هەيە بە سەرراستى و پابەندى و
 زانين و دلنبايى لە فەرمانە پۆشنەكەى دەژى و دەزانیت كە فەرمانى سەيیدەكەى بو سوود و
 بەرژەوهەندى دنيا و قىامەتى كۆيلەكە دەركراوه، بۆيە زۆر بە جددى هەولى جىبەجىكردنى
 دەقاودەق و تەواوەتيى دەدات. هەموو توانا و وزەى خۆى تىدا دەخاتە كار و بەو ئاراستەى
 دەبات كە سەيیدەكەى ويستووێتى. رىگای پۆشنە و چۆنيەتيى راپەراندەكەى دەزانیت و
 مەبەستىتى زۆر وردەكارانە فەرمانەكە جىبەجى بەكات تا سەيیدەكەى رازى بەكات. رازىوونى

سه ییده که شی ئاسانه مادام ئەم سەرپرستانه به فرمانه که وه پابه نده و حەز و ههوا وه وه سی خۆی تیکه ل نه کردووه. به لām ئەو کۆیله داماوهی ئەولا، خەمبار و ناره حەت و کۆل قورسه، په ژموورده و بێ تووک و بێزار که وتوو، ئەوه نده فرمانی پیچه وانە ی پی دراوه و ئەوه نده سزا دراوه له سهریان؛ مهرگ به ئاوات ده خوازیت! تا ئیستا هیچ کام له ئاغاخواه نه کانی لپی رازی نین و جار بۆ جاریش فرمانی قورستری به سهردا ده بدن، (به لām ئەوه نده گهلۆر و نهزان و شهیدای کۆیله ییه، ریگای قوتار بوونی ههیه و نایگریته بهر! ده رفه تی هه له اتنی ههیه و نایه ویت! هه لی ده رباز بوونی بۆ په خساوه و نایقوزیته وه، پیغه مبه ریکی پاک و دلسۆز پیی نشان ده دات که چی ئەوه نده ده به نگه وا ده زانیت ژیا نی لای ئاگا کانی خوشتره چونکه بهرماوه ی خواردنیان ده خوات! خه میشیتی ئەگر به دوا ی بانگه وازی پیغه مبه ره که دا بپروات ده که ویتته ناره حاتی و ئەشکه نجه و سزاوه!).

ئەمە حاله تی که سیکه که هاو به شی بۆ خوا بریار داییت (چ له پهروه ردگار تیتدا، چ له خوا یه تیدا، چ له حاکمیتیدا). کۆله وار، سه رلیشیواو، خەمبار و ناره حەت، نازانی نه خشی ساتی داها تووی چۆن ده بیت؛ چ جای ئەوه ی خۆی نه خشی بۆ خۆی داریژیت! چونکه نه ریگای پۆشنه و نه دید و بزاون و هه لویست، نه سه ره به خوشه تا بتوانیت هه لبرژیت، ئەوه له ئاژه ل که مته (ئەمە هه ر جهسته ی ئاده میانه ماوه، ده نا قالدۆنجه یه، خشۆکه، کرمه): ﴿أَفَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (المک: ۲۲)، و اتا: «چما ئەو که سه رپیشاندراو و پینایی کراوه که کۆ ماوه ته وه و غه یری به رپی خۆی نایینیت و نازانیت پرووی له کوئ کردووه و چ ئاراسته یه کی گرتوو ته بهر؟! یان ئەو که سه ی پیی راستی ناسیوه و گرتوو یه تیه بهر و ریاز و بهرنامه و ئامانجی خۆی چاو لیه؟! کامیان بهرچاو پروونترن؟». ئەو که سانه ی -وه کوو ئایه ته که ده فهرمو ویت- که له سه ر پروو ده خشی و ده کشیت، یان ئەو گیانه بهرانه ن که ده ست و پینان نییه و له سه ر پروو ده خشین، یان ئەوانه ن که ده ست و قاچیان

ههیه به لām هاوکیشه و پارسهنگی خوئیانیان له دهست داوه، نهتر ده بهن و ده کهون و ناتوانن قیت بینهوه و به ئاراسته ی راستدا برۆن، ههر کامیکیانی مه بهست بیت ههر یه که، چونکه ههر دوولایان به ناره حاتی رۆی ده برن، ئاسان ده کهونه قۆرت و هه لڊیره وه، ههر دووکیان راسته رۆی و ئامانجی پروونیان لۆوه دیار نییه و دووربین نین و نازانن مه سافه ی نیوان خوئیان و ئامانجه که یان چهنده؟ نازانن مه ودا و مه سافه و ماوه ی رۆگاکه چهنده؟ قوناغه کان چۆن ده بردرۆن؟ نازانن که ی ده گه نه ئامانج ئه گهر ئامانجیان هه بوو! ئی ئه م حاله ته چۆن وه کوو حاله تی ئه و که سه یه که راست و رۆیک و قیت، راسته رۆیگایه کی گرتووه ته بهر و نه خشه ی رۆیی پییه و ده زانیته ماوه که چهنده و چهندی کات ده ویت، ده زانیته چه ند قوناغه و ههر قوناغیک به چه ند و چۆن و که ی ده بردرۆت. ئه میان که له مسهروه وه ئامانجی دیاره و رۆیازی رۆشنه و هه لۆیستی به نه خشه یه؛ چۆن وه کوو حاله تی کابرای خشۆک ده بیت؟!

حاله تی کابرای خشۆک حاله تی موشریکه؛ ئه و که سه ی هاوبه شی بۆ خوا بریار داوه، بۆیه حاله ته که ی سه رگه ردانی و وێلی و پشیویه، سه رلێشیواوی و ناره حه تی و لاسه نگییه، ههر چه ند -به و حاله یه وه- هه ول بدات رۆیگای خواوێستی نادۆزێته وه، ئه گهر نیشانیشی درا نایگرێته بهر! ئه مه له هیدایه تی خوا ی کارزان و میهره بان مه حرووم بووه، ئه مه پیچه وانه ی یاسا و رۆیسای گه ردوون و ژیان بووه ته وه، به ره بهستی ژیا نی زینده وه رانه و مایه ی ترساندنیا نه، چونکه رۆیگایه کی چه وت و نارۆیکی گرتووه ته بهر، پێشیلکاریی زۆر ده کات، ده که ویت و ده خات، که هه لڊه ستیته وه هیچ هه لئاسینیته وه! هه میشه له م گومرایی و ناره حاتیه دایه و ده ور به ریشی پیوه ی موبته لا ده بن. ئه م ما کابرای حاله تی دووه م پارسه نگ و ئاسووده و به خته وه ره، به هیدایه تی خوا ی گه وره دلخۆشه، خۆش حاله به وه ی رۆیگای هیدایه تی خوا ی گه وره ی گرتووه، که پان و به رفراوان و پر ئه من و ئه مانه، له گه ل هه موو بزاون و سه ره وتیکی گه ردووندا یه. خۆش حاله چونکه به یه کییک له رۆیوارانی رۆیی حه ق و له گه ل مه وکیبی پاک و سه ر راست و

ئىپانداراندا بەرەو خوا پىي گرتوۋەتە بەر، دەم بە وىرد و زمان بە زىكر و سوپاس و ستايشى
 خۋاى گەۋرە پاراۋە، چونكە ھەست دە كات لە گەل ئاراستەى مەخلووقاتى تر دايە و ھەموو
 بەرەو پەزەمەندىي خۋاى گەۋرە دە گەپنەۋە. ئاسوودەيە چونكە دەبىئىت ژيانى مۇسلمانانە زۆر
 سادە و ئاسانە و پەرە لە بەختەۋەرى و ھىمنى و سوكنايى و ئارامى. لەوبەريشەۋە ژيانى
 جاھىلييانە دەبىئىت چەند ئالۆز و پشيو و بە ئەرکە و چەند دوور لە ئەمان و ھىمنى و
 ئارامبوونە.

ئى كاميان راستىن؟ كام دىد و پىي راستە و ھەقە و پەۋاترە؟ كام لەم دوو پىيۋارەى ئەم دوو
 دىد و پىي لىكجودا و دوورە بەختەۋەرتىن؟ ئايا ئەم پىسيارانە ۋەلام دەخۋازن؟! چا ئەم دوو
 پىيازە ۋەكوو يەكن؟ ئەمەندە لىك دەچن تا پىسيارى وايان بۆ بىكرىت؟ ﴿هَلْ يَسْتَوِيَان مَثَلًا﴾؟
 كەۋابو ئەم پىسيار كەرنە خۆى بۆ ۋەرگرتەۋەى ۋەلام نىيە، چونكە لىكچوونيان بەلگەنەۋىستە،
 پىسيارە كە بۆ پىياردانى پىگا پەۋاكەيە.

شىرك پىسانى پەيۋەندىي ئىۋان خۋاى گەۋرە و عەبدە كەيەتى. ئەۋانەى ھاۋبەشيان بۆ خۋاى
 كەردگار و تاكە پەريستراۋى خاۋەن مافى حاكىمىيى داناوۋ؛ بىي ئومىدن لە لىخۆشبوۋنى خۋاى
 گەۋرە. ئەگەر ئاۋا بەۋ شىركەۋە سەربىننەۋە و بىرن بە تەئكىدى ھىۋاپراۋ دەبن لە پەحمەت و
 بەزەيى و لىيوردنى خۋاى گەۋرە، چونكە لە دىيادا پەيۋەندىي عەبدايەتىي خۆيانيان
 ھەلۋەشانەۋە و ئامادە نەبوۋن پەشيان بىنەۋە و پوۋ بىكەنەۋە خۋاى ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و
 شاھىدى ھەق بەدن. بە تەئكىد و دوژمنكارانە پەفتارىيان نواندوۋە و خۋاى گەۋرەش دەيانخاتە
 بەر سزاي راگەياندرۋى خۆى، كە شايانن. پەحمەتىي خۋاى گەۋرە بەرفراۋان و گشتگىر و
 بىسنوۋرە، بەلام سزاكەشى دادپەروەرىيە و سەلماندن و چەسپاندنى ھەق و پەۋايە. كەسپىك لە
 مەدائى ژيانىكىي دوور و درىژى سەرزەمىنىدا ھەر بە موشرىكىي بژى و بە موشرىكىي بىرئىت،
 ئەۋەندە كەللەپەق و لاۋبالى و مۇستەھتير بىت، بۆچى ھەر ۋا بزانىت دەكەۋىتە بەر پەحمەتىي

خوای گه‌وره نه‌ک به‌ر سزا و غه‌زه‌بی؟! هه‌زاران به‌لگه و نیشانه‌ی ته‌وحیدی له ته‌مه‌نیدا بینی،
 پوژانه سهدان ئایه‌ت و به‌لگه‌ی به‌گویدا ده‌درا، سهدان نیشانه‌ی گه‌ردوون (کتیبه کراوه‌که‌ی
 خوای گه‌وره) و سهدان ئایه‌تی له هیدایه‌تی پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خویان لی بی‌ت (له کتیبه
 نووسراوه‌که‌ی خوای گه‌وره) دا ده‌بینی، بۆچی جارێک لایه‌کی به‌لای خواناسیدا نه‌کرده‌وه؟
 بۆچی جارێک هۆشیکێ نه‌ده‌هاته به‌ر؟! بۆچی جارێک له هه‌واوه‌وه‌سی خۆی نه‌که‌وت و پوو
 له نووری خوایی بکات؟ بۆچی؟! بیگومان چونکه بوواریکی خیر و سیلکی پاکێ تیدا نه‌ما‌بوو
 که شایه‌نی هیدایه‌تی خوای کارزان و کاروان بی‌ت. ئەم که‌سه‌ موشریکه هه‌میشه‌یه، وا له
 خراپه‌کاریدا نو‌قووم بووه و چیرۆ لی ده‌کات که ئاماده‌ نییه ده‌ست راهیلت بو‌ فریاده‌سیک
 که به‌ په‌یامی خوایی قوتاری بکات! ئەمه به‌رهو ﴿أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ چووه و وا دیاره زۆر پنی چاک
 و په‌سه‌ند و گونجاوه! ده‌سا با چیر له کوفر و شیرک و جاهیلیه‌تی وه‌ربگریت، به‌لام ئەنجامی
 کوئییه؟ چاره‌نووسی چییه؟ له داهاتوودا له کوئی خۆی ده‌بینیت‌ه‌وه؟! به‌ته‌ئکید له بنی
 هه‌ره‌خواره‌وه‌ی دۆزه‌خدا، شایانی ئەو جیگا و ئەشکه‌نجه و زه‌لیلیتییه. ئەمه له به‌دترین و
 پیست‌ترین و ناقول‌ترین ره‌فتاردا بوو، له شیرکدا نو‌وقم بوو‌بوو.

شیرک: هاوبه‌شیی بو‌ خوا دانان، که بی‌ئه‌ده‌ترین ره‌فتاری به‌شه‌ره، سپله‌یی و بی‌وه‌فایی و
 ناکه‌س به‌چه‌یه، ئەوه‌په‌ری چه‌قاوه‌سوویی و سه‌سه‌ره‌یتی و یاخیبوونه که‌سیک له مه‌داری
 ژیانیکێ توولانی‌دا جارێک لا به‌لای خوای کردگار و کارزاندا نه‌کاته‌وه!

ئهما گوناحی تری غه‌یری ئەم گوناحه قیزه‌ونه دژواره، ئەوه له بازنه‌ی بی‌سنووری په‌حمه‌تی
 خوادایه، تۆبه‌ی لی بکات و لی نه‌کات ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر داد و په‌حمه‌تی خوای گه‌وره خۆی.
 هه‌ر وه‌کوو له په‌یویه‌ته‌کاندا هاتووه، ئەگه‌ر خوای گه‌وره ویستی؛ لیی خوش ده‌بی‌ت، ئەگه‌ر
 ویستیشی؛ به‌قه‌ده‌ر تاوانه‌که‌ی سزا ده‌چیریت و ده‌که‌ویته‌وه ناو بازنه‌ی بی‌سنووره‌که‌ی په‌حمه‌تی
 خوا بو‌ لی‌بو‌ردنی، مادام هه‌ست به‌ خوایه‌تی خوای گه‌وره ده‌کات، مادام ئیعت‌راف ده‌کات که له

لاوازی خویه وه که وتوووته بهردهستی ههواوه وهسی، بهلام بهردهوامیشه له خووسازیدا و ئومیدی به لیخووشبوونی خواویه و دهسزانیت هه ر خوی گهوره مافی لیخووشبوونی ههیه و هه موو کاره که لهدهست ئه و دایه و بهس. لیبورنیشی په یوه ندیی به سیفاتی خوایه تی خویه وه ههیه ئینجا به توبه و ههستی په شیانی ئه م. ئه مه باوه ر و ههستکردنی راست و په وایه به په حمه تی خوی گهوره و به لیخووشبوونی که دهروازه یه کی کراویه و داناخریت، که دهروازه ی نییه و هه موو هه ر والا یه (سُبْحَانَ اللَّهِ).

- بوخاری و موسلیم هه ردوکیان له ئه بو زهروه (خوا لیلی پازی بیت) گپراویانه ته وه که فهرموویه تی: (خَرَجْتُ لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْشِي - وَحْدَهُ، وَلَيْسَ مَعَهُ إِنْسَانٌ، قَالَ: فَظَنَنْتُ أَنَّهُ يَكْرَهُ أَنْ يَمْشِيَ مَعَهُ أَحَدٌ، قَالَ: فَجَعَلْتُ أَمْشِي - فِي ظِلِّ الْقَمَرِ، فَالْتَفَتَ فَرَأَنِي، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ قُلْتُ: أَبُو ذَرٍّ، جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ، قَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ، تَعَالَهُ، قَالَ: فَمَشَيْتُ مَعَهُ سَاعَةً، فَقَالَ: إِنَّ الْمُكْثَرِينَ هُمُ الْمُقْلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِلَّا مَنْ أَعْطَاهُ اللَّهُ خَيْرًا، فَانْفَحَ فِيهِ يَمِينَهُ وَشِمَالَهُ، وَبَيْنَ يَدَيْهِ وَوَرَاءَهُ، وَعَمِلَ فِيهِ خَيْرًا. قَالَ: فَمَشَيْتُ مَعَهُ سَاعَةً، فَقَالَ لِي: اجْلِسْ هَاهُنَا، قَالَ: فَأَجْلَسَنِي فِي قَاعٍ حَوْلَهُ حِجَارَةً، فَقَالَ لِي: اجْلِسْ هَاهُنَا حَتَّى أَرْجِعَ إِلَيْكَ، قَالَ: فَأَنْطَلَقَ فِي الْحَرَّةِ حَتَّى لَا أَرَاهُ، فَلَبِثَ عَنِّي فَأَطَالَ اللَّبْثَ، ثُمَّ إِنِّي سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُقْبِلٌ وَهُوَ يَقُولُ: وَإِنْ سَرَقَ، وَإِنْ زَنَى، قَالَ: فَلَمَّا جَاءَ لَمْ أَصْبِرْ حَتَّى قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ، مَنْ تَكَلَّمَ فِي جَانِبِ الْحَرَّةِ؟ مَا سَمِعْتُ أَحَدًا يَرْجِعُ إِلَيْكَ شَيْئًا؟ قَالَ: ذَلِكَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، عَرَضَ لِي فِي جَانِبِ الْحَرَّةِ، قَالَ: بَشِّرْ أُمَّتَكَ أَنَّهُ مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: يَا جِبْرِيلُ، وَإِنْ سَرَقَ، وَإِنْ زَنَى؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: قُلْتُ: وَإِنْ سَرَقَ، وَإِنْ زَنَى؟ قَالَ: نَعَمْ، وَإِنْ شَرِبَ الْخَمْرَ^(۱)، وَاثَا: «شه ویک چوومه دهروه، دیتم که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ته نها دهروات و که سی له خزمه تدا نییه، وامزانی حه ز ناکات که سی له خزمه ت داییت، بویه له بهر

(۱) بوخاری (۶۴۳)، موسلیم (۹۴).

تیشکی مانگه شه وه که نژیک لئی ده پویشتم. ئاوړی دایه وه بینیمی، فهرمووی! کیسه؟ عهرزم کرد: منم ئه بو زه پم، خوا بمکات به قوربانت، فهرمووی: ئه بو زه پ وهره. ده فهرمووېت ماو هیه که له خزمه تیدا پویشتم، فهرمووی: ئه و که سانه ی له دنیا دا زوړیان هیه (ده و له مەندن) له پوړی قیامه تدا که مینه دهن، مه گهر که سییک خوی گه وره خیری زوری پی به خشیبیت و ئه ویش به راست و چه پی خویدا و به به رده م و دواوه و هی خویدا بلا و بکاته وه و کاری خیرخوایی پی ئه نجام بدات. ئه بو زه پ ده فهرمووېت: ماو هیه کی تر ههر له خزمه تیدا پویشتم، پاشان فهرمووی: لیره دانیسه، له نماییه کدا داینیشاندم که ده ورو به رهی به رده لان بوو، فهرمووی لیره دانیسه تا دیمه وه. ده فهرمووېت: ئیتر به ده شته که دا ته شریفی برد، تا لیمه وه دیار نه ما، ماو هیه که مایه وه، ئاگام لئی برا، ماو هیه که زیاتری خایاند، پاشان گویم لیبوو له گه ل ته شریفه ینانه وه یدا ده یفه رموو: ئه که رچی زیناشی کردییت و دزیشی کردییت، که ته شریفی هینایه وه، که سم له ته کیدا نه دی، بویه عهرزم کرد: ئه ی پیغه مبه ری خودا، خوا بمکات به قوربانت، له گه ل کی ده دوایت که له ده شته که وه ته شریف هینایه وه؟ گویم لیبوو یه کییک فهرمایشته کانتی دووباره ده کرده وه، فهرمووی: جبریل (جورائیل) بوو، ئیستا له ولاوه شتیکی خسته به رچاوم، فهرمووی: موژده به ئوممه ته که ت بده که ههر که سییک بمریت و هاو به شی بو خوی گه وره بریار نه دات ده چیته به هه شت. وتم: ئه ری جبریل، ئه گهر دزی و زیناشی کردییت؟ فهرمووی: به لی، وتمه وه ئه گهر دزی و زیناشی کردییت؟ فهرمووی: به لی، وتم ئه گهر زیناشی کردییت؟ فهرمووی: به لی، ئه که رچی شه رابیسی خوار دیته وه».

- ئینو ئه بو حاتم به سه نه ده وه له ئینو عومره وه (خوا لئیان رازی بیت) گپراویتییه وه که ده یفه رموو: ئیمه یاوه رانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گومانمان له وه دا نه بوو که بکوژ (قاتل) و ئه و که سه ی مالی هه تیو ده خوات و ئه وی بوختانی داوینپسی بو ئافره تی داوینپاک هه لده به ستییت و ئه و که سه ی شاهیدی درو ده دات؛ که ئه هلی دوزه خن، تا ئه و کاته ی ئه و

ټایه ته هاته خواره وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸)، واتا: «خوای گه ووره له و کهسه خوښ ناییت که هاو به شیبی بو پر یار داوه، به لام له هه موو گوناځیکي تری خه لکی خوښ ده بیټ، نه گهر خوځی حه ز بکات».

- ته به پرانی به سه نه ده وه له عیکریمه وه، له ټینو عه باسه وه (خوا لیان پازی بیټ) له پیغه مبه ری خوا وهی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گپ راوه ته وه که فهرموویه تی خوای گه ووره ده فهرموویت: (مَنْ عَلِمَ أَنِّي ذُو قُدْرَةٍ عَلَى مَغْفِرَةِ الذُّنُوبِ، غَفَرْتُ لَهُ وَلَا أَبَالِي، مَا لَمْ يُشْرِكْ بِي شَيْئًا)^(۱)، واتا: «هر که سپک له وه دلنیا بوو که توانای لیخو شبوونی گوناخم هه یه، لیی خوښ ده بم گوئی ناده مې، به و مه رجه ی به هیچ پر و راده یه ک هاو به شیبی بو من دانه ناییت».

له م فهرمووده ی دوا ییاندا بریسکه یه کی پوښن هه یه که خالیکی جه وه هری دهرده خات، نه ویش نه وه یه که هر که سپک نه و هه ست و هوشه ی تیډا ماییت که خوای گه ووره توانای لیخو شبوونی گوناخمه کانی هه یه؛ لیی خوښ ده بیټ. هه بوونی نه م تروسکه باوهر و ئومیدی لیبور دن و ترس و خه می لیخو شبوونه خوځی نیشانه ی زیندوومانی دله، که کوفر و شیرک داینه پوښیوه و نه گهری په شیان بوونه وه و گه رانه وه ی به ره و خوای گه ووره تیډا ماوه. نه مه به ره و نه و ئاسته ی ده بات که بهر لیخو شبوونی خوای گه ووره بکه ویت، نه گهر خوا حه ز بکات.

هاو به شیدانان بو خوای گه ووره به وه ده بیټ که ناشکرا و راشکاوانه شتیک بکر ټته خوا و -وه کوو دابونه ریتی عه ره به جاهیلییه کانی پیشو یان پیشو تر- دروشمی په رستنی بو نه نجام بدریت (له نویژ و پژوو سوجه و ته و اف و قوربانی بو کردن، یان هانا و هاوار بو بردن و دانانی به واسته ی نیوان خوای گه ووره و عه بده کانی)، یان به وه ی که هه ندی سیفه تی خوا یه تی بدر ټته که ساتیک، وه کوو به حه رامدانانی حه لال و حه لادانانی حه رامیک، به پیچه وانه ی

(۱) ته به پرانی (۲۴۱/۱۱) به م له فزه ریوایه تی کردووه، هه روه ها حاکم له موسته دره که کی خویدا به ژماره (۷۶۷۶) (۲۶۲/۴) و ټینو عوده ی له (الکامل فی الضعفاء الرجال) (۲۸۰/۳)، شیخی نه لبانی له (صحیح الجامع) ده که یدا به ژماره (۴۳۳۰) به سه حیجی داناوه.

شهریعه‌تی خوای گه‌وره، وه‌کوو شیرکی جووله‌که و ئه‌دیانه‌کانه که قه‌شه و ماله‌کانیان کردبوو به‌خوا، وه‌کوو قورئانی پیروژ له‌پیناسه و باسیاندا ده‌فهرمووئیت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (النوبة: ۳۱)، واتا: «قه‌شه و ماله‌کانی خوئیانیان له‌جیاتی خوای گه‌وره کردبوو به‌خوا». خو وه‌کوو په‌رستن نه‌یاند په‌رستن، دروشمه‌کانی په‌رستنیان بو ئه‌نجام نه‌ده‌دا، به‌لام ئیعترافیان به‌وه‌کردبوو که مافی خوئیانه یاسا و پړسا داوړژن با پیچه‌وانه‌ی شهریه‌تی خوای گه‌وره‌ش بیت. ئه‌مانه به‌وه‌نده‌ی که ه‌ل‌ل‌ایان ه‌رام ده‌کرد و ه‌رامیان ه‌ل‌ل‌ده‌کرد و ه‌ل‌که‌که‌ش شوئینیان ده‌که‌وتن و یاسا و پړسا‌کانیان قبول ده‌کرد و کاریان پی ده‌کرد، به‌وه‌ئوان خواجه‌تیاں بو بریار درابوو، ئه‌مانیش عه‌بدایه‌تی و په‌رستنیان که پاچه‌پاندنی یاسا و پړسا‌کانیانه، به‌م دید و پړ و په‌فتاره‌چوونه‌چه‌قی بازنه‌ی شیرکایه‌تییه‌وه. هه‌ندی‌کیش فهرموویانه شیرکایه‌تی هه‌ردوو لایه‌نان ئه‌وه‌بووه که پیچه‌وانه‌کاریی ته‌وحدیان کردوو. به‌هه‌رحال خوای گه‌وره په‌فتاره‌که‌یانی به‌شیرک ناساندوو و دید و پړ و په‌فتاریانی خستوو ته‌ریزی دید و پړ و په‌فتاری بته‌رسته‌کانی جاهیلییه‌تی عه‌رب (په‌رستیاری لات و عوززا و مهنات)، ئه‌مه‌ش دژایه‌تییه‌ه‌یه‌له‌گه‌ل ئه‌وه‌هه‌موو فهرمانانه‌ی خوای گه‌وره که فهرمانی به‌ته‌وحد کردوو که ده‌بیت ئیعتراف بکریت که هه‌ر وه‌کوو خوای گه‌وره کردگار و خاوه‌ن و ژیننه‌ر و مرینه‌ره و هیچ‌هاوبه‌شیکی له‌م سیفه‌تانه‌دا نییه، هه‌ر ئه‌ویش شایه‌نی هه‌موو جوړه‌په‌رستنیکه و هیچ‌هاوبه‌شیکی له‌هیچ‌جوړ و پر و راده‌به‌کی په‌رستندا نییه، هه‌ر ئه‌ویشه که خاوه‌نی مافی یاسا‌دا‌رشته‌ن و حاکمیتی مافی ئه‌وه‌به‌ته‌ن‌ها و هیچ‌که‌سیک مافی یاسا‌دانان و حوکم‌کردن و داوه‌ریکردنی که‌سی نییه‌دوور له‌شهریه‌ته‌که‌ی خوای گه‌وره. ئه‌مانه‌سی بوواره‌که‌ی ته‌وحدین و ئه‌وانه‌ی به‌رامبه‌ریشیان سی بوواره‌که‌ی شیرکن که خوای گه‌وره به‌هیچ‌کلوجیک قبولی نییه: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ (النوبة: ۳۱)، واتا: «فهرمانی ئه‌وه‌یان پی درابوو که ده‌بیت ته‌ن‌ها به‌ک‌خوا به‌رستن و به‌س، که خوای گه‌وره‌یه».

دهبیت ئیعتیراف به هه موو سیفه ته بۆینه کانی خوای گه وره بکه ن و دلیا بن که هیچ مه خلوو قیک له هیچ سیفه تیکدا به هیچ بر و راده و چۆنیه تییه ک له هیچ سیفه تیکی ئه و ناچیت. دهبیت هه موو دروشمه کانی په رستن هه ر بۆ ئه و ئه نجام بده ن و هیچ هاوبه شیکی تیدا بۆ خوا بریار نه دهن، به هیچ شیوه و هیچ بر و راده یه ک. دهبیت هه موو یاسا و رپسا و ئه حکامیکی ریکخستنی ژیا نی تاک و کو ی کۆمه لگا و ده وله تیان هه ر له خوای گه وره وه وه ربگر ن و نا بیت به هیچ شیوه یه ک و به هیچ بر و راده و چۆنیه تییه ک یاسا و رپسایه ک دارپژن یان حوکی پی بکه ن یان داوه ری پی بکه ن که پیچه وانه ی شه ریعه تی خوای گه وره بیت. هه ر که سیک ته وحیدی ئاوا وه رگرت موسلمان ه و هه ر که سیک هاوبه شی له هه ر کام له و سی بووار و جوړه دا بۆ خوای گه وره دانا موشریکه و، ئه گه ر هه ر وا بژی تا ده مریت لیخو شبوونی خوای گه وره نایگریته وه و به ر سزای سه ختیش ده که ویت، ئه ما بۆ سه ریچی و تاوان و گوناح ئه وه په حمه تی خوای گه وره و لیخو شبوونی والا یه و هه موو گونا هیک ده س پرته وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸).

ئه و شیرکه ی که خوای گه وره له هه موو گونا هیکی تری غهیری ئه و خو ش ده بیت و ئه میانی به هه موو شیوه یه کی پی تاوانی هه ره گه وره یه و بوواری لیبوردنی نییه؛ ده سترژییه کی دژواره بۆ سه ر خوا یه تی و حاکمیتی خوای گه وره. نه زینا و نه دزی و نه شه رابخواردنه وه هیچیان به ته نها یان پیکه وه ناگه نه دژواریتی شیرک، چونکه شیرک گوینه دانه به ماف و ده سه لاتی خوای گه وره، په فز کردنه وه ی ماف و ده سه لاتی خوای گه وره یه و ئیعتراف نه کردنه به بۆینه یی و تاکی و ته نهایی خوای کردگار و پۆزیده ر و خاوه ن ده سه لاتی ژیا ندن و مرا ندن و پۆزیدان و زیانگه یا ندن و سوو ده خشین. په فز کردنه وه ی حاکمیتی خوای گه وره یه و به شدار کردنی مه خلوو قی بیده سه لات و که موکورت و نو قسانه له ده سه لاتی یاسا دانان و حوکمرانی و داوه ریکردنیدا. شیرک ده سترژییه کی زۆر نامه سئولانه و چه قاوه سووانه و

سهرسه‌ریانه‌یه بۆ سهر مافی خوای گه‌وره! جورئه‌تیکى زۆر چاوقایانه و موسته‌حیلانه‌یه، بۆیه ههر که‌سیک که‌وته بازنه‌ی شیرکه‌وه -به‌هه‌موو جوړه‌کانییه‌وه- ده‌رگا‌کانی لیخۆشبوون و لیبوردن و په‌حمه‌تى خوای گه‌وره به‌پرووی خویدا داده‌خات. ههر که‌سیک به‌تاوان و گوناحباریدا نه‌گه‌یشتبیته‌ئو بووار و بازنه‌ دژواره‌ی شیرک، ههر گوناحیکى تری گه‌وره‌ی هه‌بیت ههر قابیلی سپینه‌وه و لیبوردن و په‌حمه‌تى خوای گه‌وره‌یه، ئه‌وه مه‌رجی ئیان و سنووری موسلمانیتیه: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ {النساء: ۵۹}.

هۆی به‌خه‌ته‌ردانانی شیرک به‌و شیوه‌ ترسناکه و نه‌که‌وته‌به‌ر په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و لیبوردن و لیخۆشبوون و چاوپۆشیی خوای گه‌وره له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌هیچ تروسکاییه‌کی خیرخوای و ئومیدیکى چاکسازی له‌موشریکدا نامینیت. سروشتی مه‌خلوو‌قیتی ئه‌وه‌نده‌ گه‌ندەل و په‌زیل و داوه‌شاو ده‌بیت که‌بواریکی تیدا نامینیته‌وه پاک و شیاو و شایسته‌ی ئیانداریتی بمینیت. ئه‌وه‌نده‌ له‌بوواری ئیانداریتی و موسلمانیتی دوور ده‌که‌و‌یته‌وه که‌هیچ به‌ره‌و ئیسلامی ناهینیته‌وه! ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ {النساء: ۱۱۶}. ئه‌وه به‌ته‌واوی گومرا بووه. ئه‌گه‌ر داوه‌ ده‌زوویه‌کی سروشتی پوو له‌دینی پیوه‌ بمایه، خوای گه‌وره پ‌یزی لی ده‌گرت و ههر نه‌یده‌خسته‌ به‌ر غه‌زه‌بی خۆی، با پ‌یش مردنیشی بووبیت به‌چه‌ند خوله‌کیک! ههر نه‌گه‌یشتبیته‌ غه‌ره‌ی پ‌ۆحکیشان تۆبه‌ی قبووله‌ و ده‌توانیت فریای تۆبه‌ و په‌حمه‌ت و لیبوردنی خوای گه‌وره بکه‌و‌یت. ئه‌مما له‌و حاله‌ته‌شدا ههر سوور بیت له‌سهر شیرک و بزاون و هه‌لو‌یست و دید و پ‌یی موشریکیتی؛ ئه‌وا ئیتر چاره‌نووس سووتاو و داماو و شایه‌نی سزای سه‌ختی دۆزه‌خه: ﴿وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ {النساء: ۱۱۵}.

شیرک بۆیه‌ وا دژواره و سزاشی وا ئه‌وه‌نده‌ سه‌خته، چونکه‌ خۆراپسکانه‌ له‌هه‌موو فه‌رمانیکى خوای گه‌وره و یاخیوونیکى زۆرجار قایانه‌یه له‌و هه‌موو بنه‌ما و پ‌یسیانه‌ی بۆ پ‌یک‌خستنی دید و پ‌ی و بزاون و هه‌لو‌یستی عه‌به‌دە‌کانی خۆی داناوه. شیرک وه‌لکردنی ئه‌م

هیدایهت و وهحیه خواجهیه بۆ گرتنه بهری هه واوه وهس: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ (الفقان:

٤٣)، واتا: «نابینیت ئەو کەسە چۆن هه واوه وهسی خۆی کردووه به خوای خۆی؟!». وشه کورته کانی ئەم ئایه ته پیرۆزه وینایه کی زۆر سه رسوپهینه ری خاوه نی ئەم حاله ته ده کات، دیمه نی حاله تیکی قوول و نه گۆری دژواری ناخی کەسە که ده خاته پروو، دل و هزر و وێژدانی کەسیک که به هیچ بنه ما و پرسیایه کی وه حی و ژیری و دادپهروه ری و پارسه نگیه وه په یوه ست نه ماوه و به په لا بووه! خۆی له هه موو یاسا و دابونه ریتیک پارسکاندووه و ئەوه نده هه واوه وهسی خۆی پی گرنه و پیرۆزه که کردووه تی به خوای خۆی! بووه ته عه بدی هه واوه وهس و هزی لار و وێ و به په لا و چه وتی! سه یره که به هیچ پیوه ری که وه په یوه ست نه ماوه! هیچی لا پیرۆز و به پێز نه ماوه! هیچی پی گوناح و عه ییه و نه شیوا نییه! ئەوه نده ویلی هینانه دیی هه زه کانتی که هه موو سات و په نج و وزه یه کی بۆ ته رخا ن کردووه و هه موو شتیکی په فز کردووه ته وه که سنووریکی بۆ داده نیت، سنووری گوناح، سنووری عه ییه، سنووری ناشیت، هیچ شتیکی لا مه عقول نییه که پی له یه ک هه زیکی مونحه ریفی ده گریت، ئەهه رچی بۆ ساته وه ختیکی که میش بی، به راستی وای لیها تووه له هیچ مه خلووقیکی ئەم گهردوونه ناچیت!

بانگه یشتکردن بۆ ته وحید، بانگه یشتکردنه بۆ موماره سه ی ژیانیکی پارسه نگ و جوان و خیرخواز، بانگه وازی که بۆ هه موو جوانی و په سه ندیه کانی ژیان، هه موو لایه نیکی ژیان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ (الأنفال: ٢٤)، واتا: «ئەو ئەو کەسانە ی باوه پتان هیناوه (باوه پتان هیناوه، به لام..) به ده نگ بانگه یشتی خوا و پیغه مبه ری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهرن و بانگه وازه که قبول بکه ن، ژیان تانی پیوه ده بی، زیندوو یتینانی پیوه به نده، ئەو به یامه ده تانبوو ژینیته وه».

پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەو خەلکە بۆ بانگەوازیکی بانگ دەکات تا وەریگرن و پێوهی پابەندن، چونکە عەقیدەیه‌کی خواوێستییه و دڵ و هزر و وێژدانی پێی زیندوو دەبێتەوه. دڵ و هزو هۆش لە ئەفسانە و وەهم و دیو و خێو پرزگار دەکات، ویست و ئێرا دەبەدایەتی بەشەر و زەلیلی و ژێردەستەیی و نەبوونییه‌وه بەره‌و ئازادی عەبدایه‌تی خۆی تاک و پاک و، عززەت و سەلماندنی بوون دەهێنێت. خەلکی لەو هەموو دید و تێڕوانینە چەوت و ناقولانە (حەتمییه) پرزگار دەکات، لە زەلکاوی هەواو هەوسپەرسی و کۆت و زنجیری عەبدایه‌تی تاغووتان پرزگار دەکات.

پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەو خەلکە بۆ بانگەوازیکی بانگ دەکات، کە شەریعەتیکی لای خۆی گەورەو هێناوێ. بانگەوازیکه (مروّف) پرزگار دەکات و دەبێتە ئەو ئاستە پێزەوه کە خۆی گەورە بۆی دیاری کردووه. شەریعەتیکه کە هەر هەموو مروّفیکی مروّفایەتی تێیدا یە کسانە، تاکیک خۆی لە خەلکی ناکاتە خوا، حیزبیک خۆی ناکاتە چینی قبوڵکراو و ئەوانێتر چینی ڕەنجاو! خەلکیش ناخاتە حالەتی چینیایەتی و ناشیپێت ئوممەتە کە ی بێتە چینی، شەریعەتیکه توخمیک بە بالاتر لە توخمیکی تر دانانیت. دینیکه هەموو گەل و نەتەوهیه‌کی تێدا یە کسانە و هیچ گەلێک لە گەلێکی تر بالاتر نییه. دینیکه هەر هەموو خەلکی بە یە کسان دەبێت و شەریعەتە کە ی دەخاتە بەردەستی هەمووان و هەلی گونجای یە کسان بۆ هەمووان دەرەخسینی تا شیاویتی خۆیان بۆ پەلە و ئاستی خۆیان بسەلمێن. دینیکه هەر هەموو مروّفیک وەکوو (عەبد)یکی خوا دەناسینی و بەس، ناشیپێت بۆ کەس بێتە عەبد. دینیکه خەلکە کە بۆ دید و ڕۆی و ڕێباز و بەرنامە و ئامانجیک بانگهێشت دەکات کە مۆلکی هەموویانە و مافی هەر هەموویانە وەریگرن و پێوهی بکەونه بزات و هەلوێست. خۆی گەورە کە مروّفەکانی خەلق کردووه؛ هەر خۆی گەورە خۆشی سنووری پابەندی هەموو بنەما و بڕگە و ڕێساکانی دیاری کردووه کە شارەزای هەموو هەست و نەست و حەز و ئینفیعالاتیکی

مروّقه كانه. ئەوان ئەم سنوورانە پەك ناخەن، بە پێچەوانەووە هان دەدەن بۆ كرانهووە و بونیادنانەووە و بەگەرخستنی وەرە و وزە و تواناكان لە پرۆژەى خێرخوازی و چاكسازیدا بە ئومیدی كامەپانیی كۆمەلگای مروّقایەتی، هەموو مروّقهكان، نەك هەر موسلمانەكان.

بانگەوازەكەى ئەم دینە بانگهێشتە بۆ بنیادنانی هێز و دەسەلاتی پاراستنی دادپەرورەى و پێز و مافی مروّف و دەورووبەرى. بانگهێشتە بۆ پێكەوونانی هێز و وزەى كۆمەلگاریی ئوممەتێك كە عەقیدەكە پێكێهە بەستوون و بە عەقیدەكەش كۆمەلگارانى دەبزوون، بزاوتیكى ململانێ بەرامبەر جاهیلییەت بە ئومیدی دامەزراندنی كۆمەلگا و دەولەتى داد و خواویستی. ئوممەتێكى خاوەن بزاف، كە بوووتە ئەداتى قەدەرى خوا و پازییە بەوێى خواى گەورە ئاراستەى دەكات و ئەوێى پێ دییەتە دى كە خواى گەورە خۆى دەیهوێت. عەقیدە و ئوممەت و بزاڤێك كە پرۆژەى ئازادکردنی (مروّف)ى پێیه، ئازادبوونیان لە عەبدایەتیى غەیری خواى گەورە و هینانیان بەرەو خواویستی، بەرەو ئەو ئاستى پێز و كەپامەت و قەدرەى خواى گەورە بۆ مروّقى داناو و تاغووتەكان لییان سەندوووتەووە.

بانگهێشتکردن بۆ تەوھیدی خواى گەورە؛ بانگهێشتە بۆ دید و پێى پووناك، بۆ نوورى خوایی و هیدات و پێنیشاندانی. قوتاربوونی دڵ و دەروون لە تاریکیی شیرك و نەزانی و نەفامیتی و گەشتن بە نوورى خوایی نیعمەتێكى زۆر گەورە و بەھایەكى بەنرخە، چونكە باوەرپێتان بە یەكبوونی بێئینەیی خواى گەورە و سەلماندن و چەسپاندنی تەوھیدی خواى گەورەیه. قوتاربوونە لە سەرگەردانی و ویلى و پێى بزربوون، ھاتنە بەرەو ئاسوودەیی و ھیمنى و ئارامی، بەرەو ئەمان و جێگیربوون و دادبێنى. قوتاربوونە لە كۆیلەیی و زەلیلە و ژێردەستەیی و ھاتنە بەرەو ئەمانى كەنارى خواى گەورە و سووكنایى ژێر سایەى پەحمەتى، ھاتنە بەرەو نوورێك كە دڵ و ھزر و وێژدان پۆشن دەكاتەووە، ھەر وەكوو كە بەرچاو و دید و پێى پۆشن دەكاتەووە: ﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ (الحديد: ٩).

برگه‌ی چواره‌م: به‌های ئیمان

ئیمان له ههره نيعمه‌ته گه‌وره‌كانه كه خواى گه‌وره به عه‌بده‌كانى سه‌رزهمينى ده‌به‌خشيت. نيعمه‌تى ئيمان له نيعمه‌تى هه‌بوونه‌كه‌ى له‌م ژيان و سه‌رزهمينه‌گه‌وره‌تره، هيدايه‌تدانى به‌نرختره له‌خه‌لقکردن، هه‌موو ئه‌وانه‌ش كه له‌دواى خه‌لقکردنه‌كه‌ى پيى به‌خشيوه به‌سه‌رجه‌ميان ناگه‌نه نيعمه‌تى ئيمان و پيئايى خواويستى، نه‌پوژيدان، نه‌ته‌ندروستى و، نه‌مولك و مال و ئه‌ولاد، نيعمه‌تى پيئيشانندان و هاوردنى به‌ره‌و ئيمان و ئيسلام له‌هه‌موويان گه‌وره‌تره.

ئيمان ئه‌و نيعمه‌ته‌تايه‌تبييه‌كه‌ حه‌قيقه‌تى هه‌بوونى مرؤف جوودا ده‌كاتوه له‌حەقيقه‌تى هه‌بوونى تر. ئيمانداريتيى مرؤف ده‌پيالئويت بۆ بينينى پۆله‌سه‌ره‌كيبه‌كه‌ى (وجود)ى مرؤف و مه‌به‌سته‌سه‌ره‌كيبه‌كه‌ له‌ (خه‌لقکردن)ى كه‌سازاوانه‌ده‌يكاته‌موفرده‌يه‌كى گونجاو له‌مه‌نزوومه‌ى گه‌ردوون و ژياندا، ديد و پيى ئيماندارانه‌ى ده‌خاته‌سه‌ر پيساكانى (وجود) و له‌گه‌ل په‌وت و سه‌ره‌وتى گه‌ردوون و ژياندا پيكيان ده‌خات. ئه‌وه‌ ئيمانه‌كه‌ ئاسوى ديد و بيري مرؤف ئه‌وه‌نده‌به‌رفراوان ده‌كات هه‌ست به‌م وجوده‌به‌رفراوانه‌بكات، ئيمانداريتييه‌وا ده‌كات په‌يوه‌نديى راست و دروست له‌گه‌ل گه‌ردوون و ژياندا دروست بكات و پۆلى خوى بۆ ديارى بكات. ئه‌و ئيمانه‌پيئاسه‌ى راست و دروستى گه‌ردوون و ژيانه‌و (خالق) و (مه‌خلوق) و په‌يوه‌نديى تاك و كو و دابونه‌ريت و شيكاري پووداو و بزوت و هه‌لويسي شياوى پي ده‌ناسينيى، ئينجا پارسه‌نگانه‌و هيمن ئاسووده‌ئاراسته‌ى ده‌كات، هه‌ر له‌شايه‌تمانهيئانه‌وه‌تا به‌خزمه‌ت خواى خاوه‌نى ده‌گات. پاشان هه‌ر ئيمانه‌ئه‌وه‌ى تيدا دروست ده‌كات كه‌ مرؤفه‌و جبي پزي خواى گه‌وره‌بووه‌و به‌ته‌قواكارى و هه‌ستى چاوديريى هه‌ست به‌هاوده‌نگيى خواى گه‌وره‌ده‌كات و دلنبايى ته‌واوى لي دروست ده‌بيت كه‌ خواى گه‌وره‌وه‌ليايه‌تى و وه‌لى ناكات. ئه‌و ئيمانه‌واى لي ده‌كات له‌ناخيدا هه‌ست به‌خوشي و ئه‌مان بكات مادام هه‌ول و

په نځی بۆ به ده سته پنهانی په زامه ندیی خوای گه وره یه. که زیاتر له دینداریتی و ته قوا کاریدا
قال و قوول ده بیته وه؛ هه ست ده کات خوای گه وره له خوی گرتووه و سه ره رشتیی ده کات و به
قه ده ری خوی ئاراسته ی ده کات. هه ست ده کات ئیپان کردووه تی به ئه داتی قه ده ری خوا، ئای
که هه ستیکی به نرخ و کاریگه ره.

ئیمان وا له موسلمان ده کات دید و تیروانیی له م بازنه بچووه کی کات و شوینی خویه وه، له م
قه واره سنوورداره ساده ی خویه وه، له م هیزه به هیزه ی خویه وه بپرواته ئاسوی به رفراوانی
گه ردوون، بگاته کوئا سنووری (وجود)، ئاشنایی پهیدا بکات له گه ل ئه م هه موو هیزه
کاریگه رانه دا، بگاته په یبردن به م هه موو نه پنهانی گه ردوون و ژیان، بپروات و بپروات بی
به ره به ست، تا خوی له توانیدا نامییت و ده وه ستیت! ئه مه جیهانی ئیانه، جیهانیکی واقعی
قه ناعه تییکراو نه ک خه یالپلاو.

ئه م موسلمان به ئیپانداره ئاسو کراوه یه، ئه م که سه ئازاده سه ره به سته، ئه م خواناسه به هیزه، به
به راورد کردنی به هه ر تاکیکی مرؤف وه کوو هه ر مرؤفیکی تره، هه ر له و یه که م سه رچاوه
مرؤفیه وه هاتووه، به لام هه ر ئه و ئه سله ئینسانیه ش بوو که کردی به شایسته ی ئه وه ی پۆحی
خوایی تیگه پیت، ئه و ئه و فووه پۆحیه بوو که له م قورپه وه گه یاندنیه ئه و نووره خواییه، ئه و
نووره ی که سنووری نه له سه ر زه مین و نه له ئاساندا هه یه، نه له کات و شویندا، نه سه ره تایی
هه یه و نه کوئا. ئا ئه م نووره خواییه کاریگه ره بیسنووره بوو که ئه م مه خلوقه به شه رییه ی
گه یانده ئه و مرؤفایه تیه ئیپانداره!

بۆ ئه م بالا سه رکه وتن و سنوور بپین و فرینه ئیپانییه، هه ر ئه و نه ده به سه که ئه م ئیانه له
ناخی که سیکدا جیگیر بی، به سه بۆ ئازاد بوونی، به سه بۆ به رفراوانبوونی دید و تیروانیی،
به سه بۆ گه شه و نه شونمای هه ست و هۆش و قه ناعه تی، به سه بۆ درک کردنی ئه و نووره خواییه،
بۆ په یبردن به پروناکیی وجودی بیسنووری خوایی. ئه م مرؤفه به م ئیانه ئاودیره، پیی له سه ر

زەمین جیگیره و دَل و هزر و ویزدانی به شابالی نوورینهوه بهره و نووری خوایی بهرز دهبیتهوه،
 نووری خوای بیوینه و بی کات و جی، ئەو نوورهی ئەم ژیانە ی بهو هه موو موفره داتانە ی
 (وجود) داوه.

ئەم موسلمانە ئیانداری به بهراوردکردنی به موسلمانانی تر هه ر تاکیکه لهوان، ئەندامیکی
 ئوممه ته عه قائیدییه که یه. ئەم ئوممه ته ی به لق و چلی زه مانه دا چووه، ئەم ئوممه ته ی
 دهسته یه که له کاروانی به پیزی ئیانداری میژوو که سه ی دنا نوح (عَلَيْهِ السَّلَام) پیشه ویتی
 ده کات، که دواتر پیشه وایانی پاک و چاکی مرؤفایه تی ده بنه ئاراسته وانی، سه ی دنا ئیبراهیم و
 موسا و عیسا و موحه ممه د (سه لامی خویان لی بیّت)، هه روه ها برا پیغه مبه ر و نیردراوه
 عه زیزه کانی تریان (عَلَيْهِمُ السَّلَام). ئەم ههستی ئینتیایه ئەو ئیانه ئیانه له ناخ و دَل و هزر و
 ویزدانی ئەم تاکه موسلمانە دا ده پوینتی و ئاراسته ی ئەم قورئانه ش بهردهوام گه شه و نه شونمای
 پی ددهات تا بیته خاوه ن ئەو شابالە ی بهره و ئەم بهرفراوانی و والاییه ده فریّت. ئەم ههسته
 به سه بو سه ره رزیته ی موسلمان که له ناخیدا هه ست ده کات وا له پیزی ئەم کاروانه میژوو ییه
 به پیزه ی ئیانداریدا. ئوخه ی؛ ئەمیش یه کیکه لهوان و له سه ر ئەو دید و پری و بزوات و
 هه لویسته یه، ئای که گه وره ییه! ئای که هه ستیکی ئیانی قوول و بالایه که هه ست ده کات
 ئەویش گه لا و گوئیکی ئەو دره خته به به ره مه ی ئیانه. ئەمیش بهم ئیانه بووه ته به شیک لهو
 دره خته ئیانییه سایه پان و پوره، په گ و ریشال داکوتراوه، ئەو دره خته ی هه ر خودا ده زانیّت
 هه ر لق و چل و گه لا و گوّل و چرۆ و به ره مه ی گه یشتوو ته کوئ و به چهند خانه واده و
 خیزاندا په لی هاویشتوووه. ئەم کاروانه دوور و درێژه، ئەم دره خت و ته ر و په ل و به ته مه نه،
 هه ستکردنی موسلمان بهم ئینتیای گه وره یی و پیزه ئیانییه به سه که وا له موسلمان بکات
 چیژیکی تر له ژیان وه بگریّت (که وه ک مرؤقی تر نییه هه ر چیژی جهسته و ئاسووده یی
 ده روون هه ست پی بکات؛ چیژی ئەمیان گه شه ی پوچه و فرینی جیهانی و پووناک و پاکی

ئىپاندارىيە بەرە نوورى خوا، بەرە خوڭشەويستىيى خوا)، ئەمە وات لى دەكات كە ژيان
 چىژىكى ترى تاييەتى ھەيە كە ئەم تازە دەستى كەوتووۋە بەرەبەرە دەپچىژىت، ئەم چىژە نوپىيە
 زۆر تاييەتەيە كە موسلمان دەخاتە ژيانىكى ترى نوپو، ژيان و ئەندامىتىيى ناو كاروانە پىرۆزەي
 ئىپاندارىتى، ئاى كە ئەندامىتى و نەسەبىكى گەورەيە!

ئىنجا ئاسۆي دىد و مەوداى تەسەوراتى بەرفراوانتر دەبىت تا لە سنوورى خۆي و ئوممەت
 و توخمى مرۇقايتىش تىدەپەرپىت، تا ھەست بە ھەر ھەموو (وجود) دەكات و دەبىنىت، كە
 لە خواي گەورە ھاتوو (فەرمانى ئەو وجودى پىكھىناو) و فووى پۇخى ئەو مرۇقى
 كەردوو بەم مرۇقە. لە پروانگە و پىناسە و پىناساندنى ئەم ئىپانەوۋەيە كە ھەست دەكات ئەم
 (وجود)ە زىندوو، زىندەوۋەرىكە ۋەكو ھەر زىندەوۋەرىك، ئەگەرچى لە جۆرەھا زىندەوۋە
 پىك دىت. ھەموو شىتىكى ئەم وجودە (پۇخ)ى خۆي تىدايە. ئەم گەردوونە مەودا دوورە
 سەرسورھىنەرە خۇشى (پۇخ)ىكى خۆي تىدايە. ئىتر پۇخى ھەر ھەموو موفرەداتەكانى
 (وجود)، پۇخى ئەم گەردوونە مەودا دوورە، ھەموو پرويان لە خواي كەردگارى جىھانىانە،
 ھەر ۋەكو كە پۇخى ئەمى ئىپاندار پرووى خواناسىيى راستى لە خواي تاك و پاكىتى، ھەر
 ھەموو (وجود) لە زىكرى خوادان، سوپاس و ستايشى خوا دەكەن و بە ملەكەچىيەكى
 عەبدانەي تەواوۋە گوپرايەلى فەرمانەكانىن و ھەر يەكەيان بەو پىسايانەوۋە پابەندى كە خواي
 گەورە خستوۋىيەتتە سەرى. ئەم ھەموو جۆرە مەخلوقاتە ھەموويان سوپاس و ستايشى خواي
 گەورە دەكەن لەسەر نىعمەتى باوۋە ۋە ھىدايەت و يارمەتيدانى پرو لە خواكەردىن، ھەر ھەموويان
 ملەكەچ پابەندى بىرپار و پىسا و فەرمانىن. ئاوا موسلمان ھەست دەكات ئىپان تەوۋەرى وجودى
 ھەموو شىتكە، ئىپان پۇخى ھەموو شىتكە، ئىپان بەشىكە لە بوونى ھەر ھەموو ھەبوۋىەك،
 بەشىكە لە پىكھاتەكەي كە مەھالە لىيى داپرېت، مەھالە لىيى جوودايتتەوۋە. ئەم ئىپانەي كە لە
 ھەموو شىتكەدا جەوھەرى وجودىيەتى، ھەر لە خواوۋە ھاتووۋە پووشى ھەر لە خواي

گه‌وره‌یه و ده‌بیٚت هه‌ر واش بیٚت (ئه‌وی موش‌ریکه، ئه‌وه‌ی کافر و مولحیده، په‌ریده و نامۆ و ریز‌په‌ره، له‌گه‌ل هه‌یج موفره‌داتیکی گه‌ردووندا یه‌ک نا‌گرٚته‌وه). ئه‌م ئیانه‌ی وا له‌هه‌موو شتی‌کدا، که‌ وا له‌هه‌موو شتی‌ک ده‌کات ږوو له‌خوا بیٚت، چونکه‌سه‌رئه‌نجام هه‌ر به‌ره‌و ئه‌و ده‌گه‌رٚته‌وه، هه‌ر وه‌کوو که‌ ئه‌م موسلمان به‌ ئیانه‌داره‌ ده‌بیٚت وه‌کوو هه‌موو شتی‌کی وجود ږووی له‌خوای کردگار و په‌روه‌ردگار و په‌رستراو و حاکمی ده‌سه‌لاتداری بیٚت، چونکه‌بو‌لای ئه‌و ده‌گه‌رٚته‌وه.

ئاوا موسلمان -به‌م ئیانه‌وه- هه‌ست ده‌کات، هاوده‌نگی هه‌موو موفره‌داتیکی گه‌ردوون و ژیا‌نه و زۆر له‌قه‌باره و کیانی تا‌کی خو‌ی گه‌وره‌تره، به‌قه‌ده‌ر ئه‌و مه‌ودایه‌ گه‌وره‌یه که‌ له‌م وجوده‌دا ته‌سه‌وری ده‌کات، هه‌موو شتی‌کی ده‌ورو‌به‌ری زیندوون و ږۆحیان ته‌وه‌ری وجود و په‌یوه‌ستی په‌یوه‌ندی و نیشانه‌ی عه‌بدایه‌تین بو‌ خوای گه‌وره.

موسلمان ئاوا -به‌م ئیانه‌وه- هه‌ست ده‌کات که‌ ږی‌گا و ئا‌راسته‌ی ئه‌ویش وه‌کوو ږی‌گا و ئا‌راسته‌ی هه‌موو شتی‌ک ږوو له‌خوایه و خوا‌ی گه‌وره‌ش که‌ به‌ فووی ږۆحی خو‌ی کردوویه‌تی به‌ مرؤف و، به‌ هی‌دایه‌تی خو‌ی کردوویه‌تی به‌ موسلمان و، به‌ نووری خو‌شی به‌رچاو‌ی ږۆشن کردووه‌ته‌وه تا پاک و چاک به‌ره‌و خوا‌ی خو‌ی بگه‌رٚته‌وه.

ئاوا موسلمان -به‌م ئیانه‌- هه‌ست ده‌کات که‌ ده‌توانیٚت په‌یوه‌ندی ئیانه‌دارانه له‌گه‌ل هه‌موو شتی‌کی گه‌ردوون و ژیا‌ندا بگرٚت، به‌هه‌ر چوار لای وجودی خو‌یدا ب‌روات، ب‌روات تا خو‌ی ده‌وه‌ستیٚت. به‌م ئیانه‌وه ده‌گاته ئه‌و هه‌موو ئاسۆ با‌لا و دوور و جوانانه، ئاوا له‌واقیعی ژیا‌نی ئیانه‌دارانه‌یدا هه‌ست ده‌کات که‌ ده‌توانیٚت زۆر شت دروست بکات، زۆر ږووداو دابمه‌زینیٚت، زۆر له‌کارتی‌کردن و کاری‌گه‌ری‌دا بیٚت، له‌ته‌فاعولی‌کی به‌رده‌وام و کار و کارلی‌ک‌کردنی‌کی چالا‌ک‌دا بیٚت، پاشان هه‌ست ده‌کات -که‌ به‌م ئیانه‌وه و به‌ هو‌ی ئه‌م ئیانه‌شه‌وه- ده‌گاته خوا‌ی کردگار و خاوه‌ن و سه‌ره‌رشتیار و چاو‌دی‌ری، به‌و هی‌زه بی‌سنووره‌وه په‌یوه‌ست ده‌بیٚت، به‌و

دهسه لاتة په هايه وه به ند بووه، بهو خواى بيوينه يه گه شتووه و په يوه ندييه كې پته وى
 عه دبؤ بوونى دهست كه وتووه. ئاى كه په وه ندييه كې پر عيززه ت و هيز و كاريگه ره، موسلمانكي
 بچووك و كه م و ناديار، مروقيكي لچه پى كه سنه ناس، به م ئيانداريتيه گه شتووه ته نه و
 لووتكه ي سه لمانده، لووتكه ي بوون و په يوه ندى به خواى كردگار و به هيز و دهسه لاتداره
 بيوينه وه كه هر به خواى بيوينه ده مينتته وه!

موسلمان، ئا له م پرووانگه ئيانبييه وه و به م ديد و تيروانين و نيگا به رفراوان و دوور مه و دايه وه
 پيناسه و پيوهر و شيكارى حقيقت فير ده بيت. له ديدى ئيانبييه وه حقيقتى شت و پرووداو و
 خه لك و به ها و دابونه ريت و بايه خدان و مه به ست و ئامانجه كان ده ناسيت و شاره زاي
 ماهيه ت و بزوت و سره وتيان ده بيت. هر له م ديدى ئيانبييه شه وه خوى ده ناسيت و تيده گات
 كه پولى له دنيا دا چيه؟ هر كى سه رشانى له م ژيانه دا چيه؟ خوى ده ناسيت به و سيفه ته
 بالايه ي كه نه داتى قه ده رى خواى گه وره يه و له م گه ردوون و ژيانه دا خراوه ته كار. له چيدا و
 بوچى؟ بو خوا، بو خزمه تى دينه كه ي. به لام چون؟ نازانيت. نه وه خواى گه وره بربار ده دات كه
 چ مه به ستيكى پى دينيته دى. نه م له وه به ربرسه ديندارانه له سه ر پياز و بير و هه لو يستى
 ئيانه دارانه ي به رده وام بيت، هر وه كوو كه نه ستيره يه ك له سه ر پيسا و خولگه ي خوى پابه ند
 و به رده وامه، پابه ند، جى پى قايم، به رچاو پوشن، ناخ ئاوه دان، وره به رز و به سه بر و
 پشو و دريژ.

موسلمان له م ناسين و زانينه ي حقيقتى گه ردوون و ژيان و هه موو (وجود) ي
 ده ورو به ريه وه، له زانينى حقيقتى نه و نه رك و پو له ي پيى سپي دراوه و له په يبردن به بر و
 راده ي نه و وزه و توانا شياوه ي كه پيى دراوه؛ تا نه و پو له ببينيت و نه و نه ركه ي جبه جى
 بكات. له ناسين و زانينى نه م حقيقتانه وه و راست و دروستى بزوت و هه لو يست و
 په فتار كردنيه وه پنيان ده گاته نه و سره وته ده روونيه و نه و هيمنيه ي دل و ئوقره گرتوويى ويژدان

که هەرچی له دهووبه‌ری ږوو د‌ه‌د‌ات و ه‌ه‌ر‌چ‌ی به‌س‌ه‌ری داد‌ی‌ت ه‌ه‌م‌و‌ی ق‌ه‌د‌ه‌ری خ‌و‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ی‌ه و پ‌ی‌ش‌تر به زان‌ست و و‌ی‌ست و ت‌و‌ان‌ای خ‌و‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه ب‌ر‌ی‌ار در‌او‌ه. ه‌ه‌ر‌چ‌ی د‌ی‌ت‌ه پ‌ړ‌ی د‌ه‌زان‌ی‌ت ب‌ۆ چ‌ی‌ه و له ک‌و‌ی‌و‌ه‌ی‌ه؟ د‌ه‌زان‌ی‌ت ب‌ۆچ‌ی ه‌ات‌و‌ه و به‌ر‌ه و ک‌و‌ی د‌ه‌چ‌ی‌ت؟ ه‌ه‌ر و‌ه‌ک‌و‌و که د‌ه‌زان‌ی‌ت خ‌و‌ی ک‌ی‌ه و له ک‌و‌ی‌و‌ه‌ی‌ه‌ت‌و‌ه و ب‌ۆچ‌ی و به‌ر‌ه و ک‌و‌ی د‌ه‌ر‌وات؟ له‌و ج‌ی‌ه‌ی له ک‌ات‌ی خ‌و‌ی‌دا د‌ه‌ی‌گ‌ات‌ی چ‌ی د‌ه‌س‌ت د‌ه‌ک‌ه‌و‌ی‌ت؟! نا‌وا به‌ر‌چ‌او‌ر‌و‌ون و ه‌ی‌م‌ن و پ‌ار‌س‌ه‌ن‌گ ژ‌ی‌ان‌ی د‌ه‌ب‌ات‌ه س‌ه‌ر. ږو‌ود‌او‌ه‌کان ک‌ار‌ی‌گ‌ه‌ر‌ی‌ان له‌س‌ه‌ر ئ‌ه‌م د‌ی‌د و پ‌ړ‌ی و پ‌ه‌ی‌ب‌ر‌د‌ن‌ه‌ی نا‌ی‌ت، چ‌ون‌که گ‌ه‌ی‌ش‌ت‌و‌ه‌ت‌ه ئ‌ه‌و ئ‌اس‌ت‌ه د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ه‌ی که د‌ه‌زان‌ی‌ت ل‌ی‌ره ف‌ه‌ر‌ما‌ن‌ی‌ک‌ی به‌س‌ه‌ر‌دا در‌او‌ه که د‌ه‌ی‌ت ج‌ی‌ه‌ی ب‌ک‌ات. ه‌ه‌ر‌چ‌ی ش‌ت‌ی‌ک‌ی به‌س‌ه‌ر‌دا ب‌ی‌ت و ه‌ه‌ر چ‌ی‌ه‌ی‌ه ک‌ی ب‌ی‌ت‌ه پ‌ړ‌ی، ه‌ه‌م‌و‌ی ه‌ه‌ر به‌ح‌ی‌س‌اب‌ه و پ‌ی‌ش‌تر نه‌خ‌ش‌ه‌ی له ق‌ه‌د‌ه‌ری خ‌و‌ادا ب‌ۆ ک‌ی‌ش‌را‌وه و ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت ږ‌اد‌ه و ب‌ړ‌ و چ‌ۆن‌ی‌ه‌ت‌ی‌ه‌ک‌ه‌ش‌ی ه‌ه‌ر د‌ه‌ی‌ت و‌ای‌ت. ب‌ۆ‌ه د‌ه‌ی‌ت س‌ه‌ر له‌س‌ه‌ر ئ‌ه‌م‌ش ب‌گ‌ر‌ی‌ت و ب‌ی‌ک‌ات‌ه‌و به‌م‌ای‌ه‌ی ز‌ه‌خ‌ی‌ر‌ه‌دان‌ان‌ی ق‌ی‌ام‌ه‌ت‌ی، د‌ه‌ی‌ت ن‌اره‌ح‌ات‌ی‌ه‌کان‌ی پ‌ړ‌ی ب‌ک‌ات‌ه‌و به‌م‌ای‌ه‌ی به‌ر‌ه‌م‌ه‌ی‌ن‌ان‌ی خ‌ی‌ر و چ‌اک‌ه‌ی تا پ‌اد‌اش‌تی ز‌ی‌ات‌ر م‌س‌و‌گ‌ر ب‌ک‌ات، چ‌ون‌که له‌و‌ه د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ه‌ی د‌ن‌یا ک‌ی‌ل‌گ‌ه‌ی ږ‌و‌ژ‌ی د‌و‌ای‌ه‌ی و له‌و‌ی پ‌اد‌اش‌تی گ‌چ‌که و در‌ش‌تی د‌ه‌د‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه. خ‌و‌ ئ‌ه‌م به‌ه‌و‌ان‌ت‌ه (خ‌ه‌ل‌ق) نه‌ک‌را‌وه، به‌(پ‌ی‌ک‌ه‌و‌ت) ه‌ی‌د‌ای‌ه‌ت نه‌در‌او‌ه، ئ‌ه‌له‌ک‌ی نه‌خ‌را‌وه‌ت‌ه س‌ه‌ر ئ‌ه‌م ږ‌ی‌از‌ی بان‌گ‌ه‌وا‌زه، و‌ه‌ل نه‌ک‌را‌وه و ت‌اک و ت‌ه‌ر‌ش نه‌ک‌ه‌و‌ت‌و‌ه، له ک‌ات و ش‌و‌ی‌ن و ح‌ال‌ه‌ت‌ی‌ک‌ی‌ش‌دا ن‌ی‌ه ب‌ز‌ر بو‌و‌ی‌ت!

له‌م د‌ی‌د‌ه‌ ئ‌ی‌ان‌ی‌ه‌و‌ه، له‌م ږ‌و‌وان‌گ‌ه‌ خ‌و‌ان‌اس‌ی‌ه‌و‌ه، له‌ج‌ی‌گ‌ی‌ری ئ‌ه‌م ح‌ه‌ق‌ی‌ق‌ه‌ت‌ه ع‌ه‌ق‌ائ‌ی‌د‌ی‌ه به‌ل‌گ‌ه‌ن‌ه‌و‌ی‌س‌تان‌ه‌و‌ی‌ه که م‌و‌س‌ل‌مان ن‌اک‌ه‌و‌ی‌ت‌ه ه‌ه‌س‌تی پ‌ش‌ی‌و و خ‌م و پ‌ه‌ژ‌اره و گ‌و‌مان و ږ‌ا‌ر‌ای‌ی و س‌ه‌ر‌ل‌ی‌ش‌ی‌وان‌ه‌و‌ه، و‌ه‌ک‌و‌و ئ‌ه‌و که‌س‌ان‌ه‌ی پ‌ه‌ی به‌خ‌ه‌ل‌ق‌بو‌ون و چ‌اره‌نو‌وس‌ی خ‌و‌یان ناب‌ه‌ن، د‌ر‌ک به‌ ئ‌ه‌ر‌ک و ږ‌و‌ل‌ی و‌ج‌و‌ود‌ی د‌ن‌ی‌ای خ‌و‌یان ن‌اک‌ه‌ن، به‌ر‌چ‌او‌ر‌و‌ش‌ن ن‌ی‌ن و ن‌از‌ان‌ن ږ‌ی‌از و به‌ر‌نام‌ه و ئ‌ام‌ان‌ج‌ی ه‌ات‌ن‌ه‌د‌ن‌ی‌ان چ‌ی‌ه؟ ش‌ی‌ک‌اری ږ‌و‌ود‌او‌یان ب‌ۆ ن‌اک‌ر‌ی‌ت و ناگ‌ه‌ن‌ه‌ ز‌ان‌ی‌ن‌ی ح‌ی‌ک‌م‌ه‌ت‌ی ک‌ی‌ش‌ه و ن‌اس‌و‌ره‌کان‌ی ږ‌ی‌ان و س‌ه‌ری ل‌ی د‌ه‌ر‌ناک‌ه‌ن که چ‌ۆن و ب‌ۆچ‌ی و‌ای‌ان ل‌ی به‌س‌ه‌ر ه‌ات؟! چ‌ون‌که

نازانن چاره‌نوسیان به‌ره و کوڤ ده‌چیت؟! به‌لام ئەمانه هه‌مووی له دید و تیروانین و پیناسه عه‌قائیدییه‌که‌ی موسلماندا رۆشنن، حه‌قیقه‌ته‌ی به‌لگه‌نه‌ویستن و وا‌چه‌سپاون لای؛ لیان یه‌کلا بووه‌ته‌وه و هیچ جوړه گومان و دوودلی و پاراییه‌کی تیاپاندا نییه، چونکه پاک و پوخت بو‌ی سه‌لماوه که خوی ئەداتیکی قه‌ده‌ری خوایه، بۆیه به‌ویژدانیکی هیمن و سوکن و ئوقره‌گرتووه‌وه ته‌سلیم به‌قه‌ده‌ری خوی کردگار و خاوه‌نی کارجوانی بووه.

موسلمان به‌دل و ده‌روونیکی هیمن و ویژدانیکی ئاسووده و رۆحیکی گه‌شینه‌وه، پۆشاک‌ی ته‌مه‌نیکی ژیا‌نی دنیا‌یی به‌فه‌رمانی خوی گه‌وره‌ده‌پۆشیت. ئەو خوی کردگار ده‌سه‌لات‌ده‌ری هه‌لسۆرینه‌ری هه‌موو بزات و سه‌رووتیکی هه‌ر هه‌موو (وجود)ه، ئەو خوی گه‌وره‌یه که به‌ده‌ستی خوی ئەم پۆشاک‌ی له‌به‌ر ئەم موسلمانانه‌کردووه؛ زان‌تره، دان‌تره، له‌مرۆفه‌که‌خۆشی به‌به‌زیتره‌بو‌ی، خوی گه‌وره که مرۆفی دروست کردووه، له‌زانست و دانا‌یی خۆیه‌وه و له‌به‌زه‌یی و شاره‌زایی و دلسۆزی خۆیه‌وه زانیوتی که ماوه‌ی چه‌ندی ته‌مه‌ن بۆ ئەم که‌سه‌باشه و چه‌ند بۆ ئەوی تریان، بۆ ئەوه‌ی پرسیان پێ بکات له‌خه‌لقکردن و هه‌تانه‌دنیا‌نه‌وه، چونکه ر‌او‌یژپێکردن زانیارییه‌کی ئیزافی ناخاته سه‌ر زانستی خوی گه‌وره و کاریگه‌ری له‌سه‌ر دانا‌یی و دلسۆزی و میهره‌بانی خوی گه‌وره‌نابیت، بۆیه هیچ زه‌رووری نه‌بوو خوی گه‌وره‌پرس به‌مرۆف بکات له‌دروست‌کرنیدا.

خوی گه‌وره‌پۆشاک‌ی ته‌مه‌نیکی دیاریکراو به‌به‌ر ئەم موسلمانانه‌دا ده‌کات، تا رۆلێک له‌م گه‌ردوون و ژیا‌نه‌دا ببینیت، تا بکه‌وینه‌ ژێر کاریگه‌ریته‌ی هه‌رچی ده‌بینیت و کاریگه‌ریشی له‌سه‌ر هه‌موویان هه‌بیت، ئەم رۆله‌ی ئەم ئیا‌نداره‌هه‌ماهه‌نگ و گونجاو و ر‌یک‌خراوه‌له‌گه‌ل رۆلی هه‌ریه‌کیک له‌وه‌خلووقاتانه‌تر که ده‌یانبینیت؛ شت بن یان گیا‌نه‌به‌ر بن، له‌ده‌ستیکی خه‌لقبوونه‌وه تا ده‌گاته‌ چاره‌نووسه‌ دیاریکراوه‌که‌ی.

که‌وابوو ئەم ئیا‌نداره‌خو‌اناس و به‌ئاگا و هۆشه، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای چه‌سپینی حه‌قیقه‌ته‌

عه قائیدییه کانه وه له دَل و هزر و وێژدانیدا گه‌یشتووته ته‌وه دَلنیا ییه که مرۆفی موسلمان چیه و کیه؟ بۆچی هاتووته سهر زه‌مین و به‌ره‌و کۆی ده‌چیت؟ چاره‌نووس و نیشته‌جی‌بوونی دوا‌ی ژیا‌نی دنیا‌ی کۆیه؟ بۆیه له‌ نیا‌وان دید و تیر‌وانین و بیردۆزه‌ فیکرییه‌ کاندای سه‌رلێش‌پا‌و ناوه‌ستیت و وێل و بزره‌نگا‌و هه‌له‌پێتته‌وه، نا، گه‌شتی پۆشنی خۆی که به‌پێی نه‌خشه‌ی قه‌ده‌ری خوا‌ی زانا و دانا‌یه؛ ده‌بریت و ماندوونه‌ناسانه‌ قوناغ به‌ قوناغ ته‌ی ده‌کات، دَلنیا ییه که هیچ په‌نجیک له‌م پێگایه‌دا به‌ زایه‌ ناچیت، هه‌موو ماندوو‌بوونیک به‌ره‌مه‌نکی تایه‌تی خۆی هه‌یه و به‌ شیوه‌ی پادا‌شت له‌ گه‌نجینه‌دا بۆی پارێزراوه، پۆلی خۆی به‌و په‌ری هێمنی و متمان‌ه و یه‌قینه‌وه ده‌بینیت، به‌ ئاست و په‌لکانی مه‌عریفیی ئیا‌ندا سه‌رده‌که‌ویت، گه‌شتی خۆی و پۆلی خۆی به‌ دلخۆشی و هیوا‌گه‌شیه‌وه ده‌بینیت. له‌م پێیه‌دا -هه‌رچه‌ند توولانی و پر‌ناسۆر و کاره‌سات بیت- هه‌ست به‌ جوانی و گه‌وره‌یی ئه‌م خه‌لاته‌ خوا‌یه (نیعه‌تی هیدا‌یه‌تدانی) ده‌کات. به‌ سه‌ربه‌رزی و کامه‌رانیه‌وه ئه‌م خه‌لاته‌ له‌سه‌ر سه‌ر ده‌گریت و نیشانی ده‌داته‌وه، به‌ مایه‌ی شانازی ده‌دانه‌یت که خه‌لاتیکی ئیا‌نی و خه‌لاتیکی ته‌مه‌ن و ئه‌رکیکی خوا‌ناسی و به‌رپرسی‌تیه‌کی کۆمه‌لکاری عه‌قایدیی پێ دراوه. هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی خه‌لاته‌که و مه‌زنی و زانا‌یی و دانا‌یی خه‌لاته‌خسه‌که‌ش ده‌کات که ئه‌مه‌ چ لوتف و پێژیکه‌ له‌م عه‌به‌دی خۆی ناوه و ئاوا له‌ناو ملیۆنه‌ها مرۆفدا هه‌لیژاردوو و پۆلیکی پێ سپاردوو که له‌و ته‌مه‌نه‌ی خۆیدا ببینیت. بۆیه هه‌موو ساتیکی ژیا‌نی سوپاسگوزارییه و هه‌موو هه‌ست و هۆشیکی هۆگری و شه‌یدا‌بوون و ئاره‌زوومه‌ندی دیداری خوا‌ی خۆشه‌ویست ده‌بیت.

منیش له‌ فه‌زلی خوا‌ی گه‌وره‌وه (والحمدلله) ده‌زانم که هیچ په‌نجیک نییه به‌ هه‌ده‌ر بڕوات، هه‌ولێ بێ به‌ره‌م لای خوا‌ی گه‌وره‌ نییه، هه‌موو په‌نجدا‌ئیک بۆ خوا‌ی گه‌وره‌ زه‌خیره‌ی قیامه‌ته، ماندوو‌بوون و ئازاریک نییه فه‌رامۆش بکری‌ت و بێ پادا‌شت بڕوات. ده‌زانم (والحمد لله) داها‌توو جێی په‌زانه‌ندییه، چاره‌نووس گه‌شه، گه‌پانه‌وه به‌رده‌ستی خوا‌ی کردگار و

به به زهیی و لوتف و میهره بان؛ خوای کارزان و دادپهروهر؛ مه نزلگای حهوانه وهیه، ساحه ی خه لات وهرگرتنه، بۆنه گه وهره که ی ئیمانداریتییه. من ئەمڕۆ (والحمدلله) قه ناعه تی ته و اووم به وه ههیه که ئەم گهردوونه هاودهنگه، ئیماندار و سوپاسکاری خوای کردگار و چاودیریتی، پرووی له وه و دهیپه رستی، دلنایام که ئەم گهردوونه به پیی رپسا نه گۆره کانی خوای گه وهره به ره و هه مان مه نزلگای ئیماندار ی ده چیت، ئەویش ملکه چانه و گوپرایه لانه ته سلیم به فره مان ی خوای گه وهره بووه و ئەو پۆله لهم (وجود) هدا ده بینیت که بۆی دانراوه. به فه زلی خوای گه وهره و لوتفی هیدایه تدان و بهرچا و پڕۆشنیی ئیمان وه ده زانم که په نجی ئیمانداران نه ک ههر نافه وتیت؛ به لکوه به ره هه می خۆی مسۆگه ره و به ته نکید پاداشتیسی مسۆگه رتر.

ئه وه خۆی له خۆیدا دهسکه وتیکی زۆر به نرخه له جیهانی هه ست و هۆش و ئیماندا، له جیهانی شیکاری و فیکریدا، ههر وه کوو که دهسکه وتیکی زۆر گه وهره و گرنگیشه له جیهانی جهسته و ههستی جهسته دا، جگه له وه ی دهسکه وتیکی گرانبه های جیهانی جوانیی کار و په سه ندی کۆمه لکاری و کار و کارتی کردنه.

ئیمان وزهیه، وزه هیزیکی پالنه ری به هیزه، ئیمان سه رچاوه ی ئەو وزه کاریگه رهیه، ههر به وه نده ی که حه قیقه ته کانی له دل و هزر و ویژدانیکدا ده چه سپن؛ یه کسه ر ده بنه وزه ی پالنه ری که وتنه کار و چالاکیی داواکراو، ئاوا یه کسه ر ئیمان له واقعیی ژیا تیکی بهرچاودا خۆی ده نوینیت که پرا و پر لیکچووی دیمه نه که ی ناخه. بۆیه په فتاره کانی ده ری (گوفتار و کردار) ده بنه دیمه نی عه کسه راوه ی ئیمان به سپا و بزوینه ره که ی ناو دل و هزر و ویژدان. ئاوا هه ردوو ویناکه ی موسلمانیتی: (ئیمان و کرده وه ی چاکه) پیکه وه گه شه ده کهن و کاریگه ری له ناخ و پواله تدا دروست ده کهن. ئاوا (ئیمان) ده بیته ئاراسته وانی هه موو بزوات و سه ره وتیکی موسلمانان به سیفه تی تاکیتی خۆی و به سیفه تی ئەندا بوونیتی له ئومه ته عه قایدیه کهیدا. ئاوا ئیمان ده بیته هیزی هاندان و بزوات و، پالنه ری چوست و چالاکیی دید و پڕی، ئەوه شه

خالی نهیښی سهرسوپهښی عه قیده له دل و دهروون و هزر و هوش و ویزدان و ههستدا، هیزی به هیزیښی عه قیده که له دل و دهروون که دا و، به هیزیښی دل و دهروون که ش به عه قیده که. ئا ئه وه به خالی نهیښی سهره کی کاریکه ریښی موعجیزه ئاسای ئه م عه قیده به درېزایی میژووی ئیانداران له م سهرزه مینه دا، که شتیکی به رده وامی واقیعه و هه موو پوژیک سهدان و هه زاران نموونه ی ئه م لازم و مه لزوومیتیه ی عه قیده و دل و دهروون دهبینریت. ئه م کاریکه ریښی پوژانه موعجیزه ئاسایانه ی پوژ له دوی پوژ زیاتر نشان دهرین و له ئه هلی ئیاندا دهره وشینه وه، که وا له تاک و کوی ئوممه ت و بزاقه عه قایدیه که ده کات ئه و ته مه نه کورته ی خویان و ژیان دنیایان زور ئاسان و هه رزان بکه ن به قوربان ی ئه م هیله ئیانییه ی به ژیان نه پراوه ی لای خویانه وه دهبه سیتیه وه، ژیان ی ئه و دنیا که نه پراوه یه و ئیانداران به نمری تیدا ده مینه وه.

ئهمه یه خالی سهره کی و نهیښی هیز و کاریکه ریښی ئه م عه قیده یه له که سایه تی داعیانی ئیسلام و پیښه وانی خواوینستدا، که تاکه که سیکی تهره و تهریک، بی هیز و په نای ژیر تین و فشار و ئه شکه نجه و ناسوری دهستی تاغوتان، ئاوا خوی بگریت له به رامبه ر زیړ و زور و فریو، له به رامبه ر هیزی پاکیشانی دنیا و تین و فشاری جه لادان و هیزی ئاگر و ئاسنیان، که هه موو که سیک ئه م رووبه روو بوونه وه نابهرامبه ره سهره ی ئیان و تاغوت دهبینیت، به لام له وه سهرتر به زینی تاغوتانه، به زینی بریق و باقی مالی دنیا و هه وانه وه ی بهر سایه و هیزی داپلوسین و ههمله ی ریشه کیشکردن، به زینی دهزگا و دائیره ی کوفر و شکستی هیزی ماددی له به رامبه ر هیزی عه قیده و ههستی ئینتیای کاروانی خواوسیتان و پته ویی په یوه ندی ئیانی به خوی ده سه لاتداره وه. ئه مه جی سهرسوپمان و تیرامان و تاسانه که ئیانی تاکیکی پرووته له ی جهسته پر زام و خوین، به ته مه نیکی که می دیاریکراو، سهرجه می هیزی ماددی و واتایی تاغوتان ببه زینیت و له سهرمه رگیشیدا شایه تمانه که دووپات بکاته وه که ده سپیکی یه که می

گهشتی ئيانداريتيه كه ي بوو! ئه مه ئه و هيزه ئيانيسيه كه له فووي پوحي خواوه هات، كه هيدايتي خوا خستيه سهر پي، كه نووري خوا دل و هزر و ويزدان و بهرچاوي پووشن كردهوه، ئه مه هيز و گروتيني له و سهرچاوه وه وهرگرتوه كه نه كه دهكات و نه كز دهبيت و نه وشك دهكات.

ئهم ديد و پي و بزوت و ههلوسته موعجيزه ئاسايه ي ئهم عهقیده دينيه دروستي دهكات و له تاك و كوي مروفايه تيدا؛ دهيكاته واقيعي ململانيه كي ژيان، شتيك نيه له سهر ئهفسانه و خهيالاتيكي ئالوز دامه زرايت، يان ئيعتياد بكاته سهر خهون و شيكار و فالچيتي، بهلكوو ديد و تپروانينتيكي عهقائیدی درك پيكر او و كومه ليك بنه ما و پيساي ئاسانه كه زوو په ي پي دهبريت كه له سهر كومه ليك حهقيقه تي پووشن دامه زراوه. ئهم عهقیده يه تپروانينتيكي گشتگير و پيناسه يه كي بهر فراوانه كه هه موو په هه نده كاني گهردوون و ژيان و مرووف دهگريته وه، په يوه نديي مرووف به موفره داته كاني گهردوونه وه ده به ستيته وه، له گه ل هيزه ديار و نادياره كاني (وجود) دا په فتاري گونجاوي پي دهكات، پوحي ئهم مرووفه ئيانداره پر دهكات له متانه و به قين، هيزيكي زور به هيزي پي ده به خشيت كه تواناي بهرگري و خوړاگري و پروو به پروو بوونه وي ئه و هه موو هيزه ده سه لاتدار و بارودوخه ئالوز و خاوه ن تين و فشاره ي هه بيت. ئه وان ماندوو ده بن، له ململاني ده كه ون، ده به زن، به لام ئهم هيزه عهقائیدی هه ر له مهيداني ململانيكه دا زرپ و زيندوو چاوه پرواني جهوله ي تره! چونكه دلنيايه له دياريكردني ژيان و ته مهن و ئه جهل، دلنيايه له زهرووره تي ململانيكه وه و سهر كه وتن، متانه ي تهواوي به خواي گهوره هه يه كه له بهره ي ململانيكه دايه و پشتيواني لي دهكات، كه ئاراسته ي ململانيكه ش ئه و دهيكات! ئه مه خالي شيكاري په يوه ندييه كاني موسلمان به دوست و دوژمنه وه، به كه سه كان و پرووداو و مهلبه نده كاني هيز و كاريگه ريتي. ئهم عهقیده يه پيناسه ي حهقيقي و واقيعي هه موو شت و كهس و پرووداويكي دهخاته بهردهست، ساحه ي ململانيكه ي

به ته‌واوی پئی دهناسینیت، ریگا و ئاراسته و به‌نامه و ئامانجی زۆر به پۆشنی ده‌خاته به‌رده‌ست، هه‌موو وزه و وره و توانایه‌کی پئی ده‌خاته گه‌ر و پرووی هه‌مووشی ده‌کاته به‌ره‌ی به‌رامبه‌ر، ئه‌مه‌ش لایه‌نیکی تری به‌هیزی ئه‌م عه‌قیده‌یه‌یه که ئاوا ئاسان -له سه‌ختترین بارودۆخدا- جوهره‌ها وزه و توانای لئ کۆ ده‌بیته‌وه، هه‌مووشیان ئاماده‌ی قوربانیدان، توانای کۆکردنه‌وه‌ی وزه و به‌گه‌رخستنیان حه‌قیقه‌تیکی هه‌ستییکراوی ئه‌م عه‌قیده‌یه‌یه. به‌دریژی میژوو دۆست و دوژمنانی ئه‌م توانا سه‌یره‌یان لئ دیوه، که ئه‌وه‌نده‌یتر ده‌یخاته سه‌ر متمان و دنیایی، هیزی عه‌قیده‌یه که چهندین قات به‌را به‌ر ده‌کات، له هه‌موو بارودۆخیکیشدا هه‌ر به‌و متمان و یه‌قینه‌وه ریگا ده‌بریت، چونکه له ناخیدا بووه به‌لگه‌نه‌ویست که ئاراسته و پئی و ئامانجی ئه‌می ئیباردار له‌گه‌ل ئاراسته و پئی و ئامانجی هه‌موو گه‌ردووندایه، ته‌ریبن و به‌ره‌و خوای گه‌وره‌ده‌پۆن، ملکه‌چ و گوپرایه‌ل و پازی به‌و پۆل و ئه‌رک و ته‌مه‌نه‌یان پیشان دراوه. له‌وه دنیایا بووه که بزات و هه‌لۆیستی ئیباری ئه‌میش هه‌ر بزات و هه‌لۆیستی ئیباردارانه‌ی گه‌ردوونیه. ئه‌م به‌ره‌ی ئیبارنه له کۆتا پله‌ی و وره‌به‌رز و هیزی به‌گه‌رخراودایه و خوای گه‌وره‌ش پشتیوان و ئاراسته‌وانی بزات و هه‌لۆیسته‌کانیانه (سبحان الله). ئه‌م به‌ره به‌رفراوانه به‌هیزه به‌ره‌ی حه‌قه و دژی به‌ره لاوازه یاخیه‌کانی باتلن که له پو‌اله‌تیدا خاوه‌ن هیز و ده‌سه‌لاته، له حه‌قیقه‌تیشدا فه‌وتاو و فه‌تاره‌ت چووه، با له زاهیریشدا خاوه‌ن نه‌په و شه‌پووری شه‌ر و بریق و باقی شمشیریش بیت، سه‌رئه‌نجامی هه‌ر نابووتی و له‌ناوچوونه.

موسلمان ئاوا به‌م ئیبارنه‌وه، به‌م دید و پئی و بزات و هه‌لۆیسته‌وه به‌ره‌و په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره ریگا ده‌بریت و ده‌شزانیت خه‌لقکردن و هیدایه‌تدان و به‌گه‌رخستن و ئه‌رکپیدان و تاقیکردنه‌وه و سه‌رخستنی یان شه‌هیدبوونی هه‌مووی له خوای گه‌وره‌وه‌یه، هه‌موو فه‌زلی خوای گه‌وره‌یه نه‌ک ئازایه‌تی خوی: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمْتُ بِلِ اللَّهِ يَحْمِلُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (الحجرات: ۱۷)، واتا: «منه‌تت به‌سه‌ردا ده‌که‌ن گوايه

باوهرپان هیئاوه و موسلمان بوون! بلې: موسلمانېوونه که تان مه کهن به منهت به سهر منهوه، نهوه مافی خوای گه ورهیه منهت بکات به سهر تاندا، چونکه نهو هیدایه تی داو، نهو پړی ئیانداریتی نشان داو، نه گهر ئیوه راستگون لهوه ورد بینهوه که ئیوه چوڼ به ره و نهو ئیسلامه هاتن؟ کی هیئانی؟! نهوه خوای گه ورهیه که خاوه نی نهو منه تکارویه، چونکه نهوه ش سیفه تیکی بئوینه ی خوای گه ورهیه و هیچ مه خلوقیک به هیچ بر و راده و چوڼیه تیه ک نییه تی، نهوه نیعمه تی خوای گه ورهیه و بهس بهو که سانه شی ده به خشیت که ده زانیت شایانین، نهو هه لئاردنه شی هه له فزل و گه وره یی و میهره بانی خو یه وه (آما بالله)».

- که سیک نهو حه قیقه ته عه قائیدیا نه ی دوز بیته وه ئیدی چی لی بزره؟!

- که سیک نهو نیعمه ته ی ئیانی به سهر دا پزایت له چی نو قسانه؟!

- که سیک خاوه نی نهو په یوه ندیه ئیانداریتی به یټ، له چ هه ست و هو ش و نه سه ب و

ئینتیا به کی نو قسانه؟!

- که سیک بهم ئیانه وه ته مه ن بپاته سهر، پړگای خواویستی به ره و نهو ئامانجه مه زنه

(خو شه ویستی خوای گه وره) بیریت که هه له ژیر چاودیری و ئاودیری خوای گه وره خویدایه، ئیر پیویتی به چیه؟

- که سیک نهو ئیانه ی لا چه سپیټ ئیر عه ودالی چی ده بیټ؟ عه ودالی چی؟! که هه موو

شتیک له قه ده ری خوای گه وره دایه، هه رچی هی نهو نه بیټ به نسیبی نابیت و هه رچی هی نهو میس بیټ به نسیبی کهس نابیت؟! نهو که سه ی نهو ئیانه ی نییه چوڼ ده ژی؟ هه ره که و ئاژه ل، ده خوات و ده خه ویت، چیژی جهسته ی ده ست ده که ویت و بهس! بی نهوه ی بزانت بوچی هاتووه ته دنیا وه و به ره و کوئ ده روات و ده بیټ زه خیره ی پړگاکه ی چی بیټ؟!

نهو گومرایه له کوئ و نهو موسلمان خاویسته بهر چا وروونه داعیه له کوئ؟!

برپگہ ی پینجہ م: نووری ٹیمان

په یامی پیغه مبهري خوا موحه ممد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بُو ئه وه هات تا ئیسلام له دیمه نه کُوتاییه که یدا بخاته پیښ چاوان، تا ئیسلام بیته دینی مړوفايه تی، تا شه ريعه ته که ی بیته یاسا و رپسای مړوفايه تی، تا بیته ته و اوکاری بانگه وازی هه موو پیغه مبه رانی پیښتر و بیته مه رجه عییه تی دین (سه رچاوه ی دید و تیروانیی عه قیده و، دروشمی په رستن و، ئه حکامی یاسا و رپسای تاک و کوی کومه لگا و ده ولت). ئاوا ئیسلام ده بیته ئه و بهرنامه یی که خوا ی گه وره رازییه بکریته مه نه ه جی کومه لگای مړوفايه تی تا ئه و زه مانه ی خوا ی گه وره خه لکی بُو قیامت زیندوو ده کاته وه.

خوای گه‌وره ئەم دینه‌ی ئاوا کردە مەنەه‌جی کۆمە‌لگای م‌رو‌فایەتی تا‌ژیانی بە‌هە‌موو لایەن و‌پە‌هە‌ندی‌کە‌وه‌ لە‌سەر بنیاد بن‌رێ‌ت، شە‌ری‌عه‌تە‌کە‌شی بێ‌ی‌تە‌ ئە‌و چوار‌چۆ‌یه‌ی ژیا‌نی م‌رو‌فایەتی لە‌خۆ دە‌گرێ‌ت و ئە‌و تە‌وه‌ره‌ی هە‌موو چوست و‌چالاکی و‌بزات و‌هە‌لۆ‌ی‌ستیک‌ی بە‌دو‌ردا هە‌ڵ‌ده‌سو‌رێ‌ت. ئە‌م دینه‌ی کردە مەنەه‌جی م‌رو‌فایەتی تا‌حە‌قیقه‌تە‌ عە‌قائیدیە‌کان‌ی وە‌رب‌گیرێ‌ت و‌دب‌د و‌تێ‌پروانی‌نی م‌رو‌فایەتی و‌پێ‌ناسە‌ی گە‌ردوون و‌ژیان و‌م‌رو‌فی ئێ‌وه‌ وە‌رب‌گیرێ‌ت، تا‌سیستمی کۆمە‌لایەتی و‌ئێ‌دارە‌ی سیاسەتی ئێ‌وه‌ وە‌رب‌گیرێ‌ت، تا‌هە‌موو پ‌رسی‌ای پە‌فتار و‌پە‌وشت و‌بنە‌مای دابونە‌ری‌تیک لە‌م دین و‌شە‌ری‌عه‌تە‌وه‌ وە‌رب‌گیرێ‌ت، کە‌ تاک و‌کو‌ی کۆمە‌لگا و‌دە‌وڵە‌تە‌ شە‌رعی‌یه‌ کە‌ پێ‌وه‌ی پابە‌ند دە‌بن. ئە‌م دینه‌ بۆ ئە‌وه‌ هاتوو‌ه‌ حاکم‌یتی (یاسادانان و‌حوکمرانی و‌داو‌ه‌ری) ب‌گ‌رێ‌تە‌ دە‌ست، نە‌ک ب‌ک‌رێ‌تە‌ مە‌درە‌سە‌یه‌کی پ‌و‌شنی‌یری دینی و‌لە‌ دوو‌تو‌ی کتیب و‌دە‌ف‌تە‌ردا هە‌ل‌گیرێ‌ت! بۆ ئە‌وه‌ هاتوو‌ه‌ بە‌و‌پە‌ری ور‌ده‌کاری‌یه‌وه‌ ب‌گ‌رێ‌تە‌ بە‌ر و‌ب‌ک‌رێ‌تە‌ رێ‌باز و‌بە‌رنامە‌یه‌ک کە‌ ب‌چووک‌ترین چالاکی م‌رو‌ف ب‌گ‌رێ‌تە‌وه‌، نە‌ک وە‌ل ب‌ک‌رێ‌ت، یان د‌ید و‌پێ‌ی تری تێ‌کە‌ڵ ب‌ک‌رێ‌ت، چ‌جای مەنەه‌جی کە‌موکورتی م‌رو‌فی بۆ ب‌ک‌رێ‌تە

به دیل! خوی گه وره پوښن و ناشکرا و پاشکاو مروځی سهرپشک کردووه که ئیسلام قبول ده کات یان جاهیلیه، تهو حید یان شیرک، ئیمان یان کوفر؛ نه ک ټیکه لاوکردن. نه و ټیکه لاوکردن و ټیپه لکیشانه مه زه له به که هه ندیک که س ده لئین: ئاسانکاریه کانی دینه که ورده گرین و ئاسانکارانه ش دینه که ده خینه پیش چاوی خه لکی! خوی گه وره هم ته نازل و سازشکاریه له دینداریتیدا ناویت، نه گهر خوی گه وره بیوستانیه هه موو مروځایه ټیپه ده کرده یه ک و هه موو شیانې - به قه ده ری خوې - هیدایه ت ده دا، به لام خوی گه وره ده یه ویت موسلمانان که بو خوا ساغبوونه ته وه و نوممه ت و بزاقه عه قائیدییه که یان بو ململانییې جاهیلیه ت پیکه یتاوه، ده بیت سوور بن له سهر حاکمیتی شمع و جیبه جیکردنی ههر هه موو نه حکامه کانی. خوی گه وره ناوای ده ویت و فره مانیشی به مه کردووه، نه ما خه لکی به دهم هم بانگه وازه وه دین یان نایه، وه ری ده گرن یان ره فزی ده که ن، نه وه شتیکی تره و په یوه ندیی به راگه یاندنی ناوه پوکی دینه که وه نییه، نه وه ی په یوه ندیی به دید و پئی و بزاون و هه لوستی خو یانه وه هه یه. خوی گه وره نه وه ی به وپه ری پوښنی و ناشکرایې و پاشکاو یه وه راگه یاندووه و پیغه مبه ری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ورده کارانه ههر هه مووی جیبه جی کردووه. پروانه هم نایه ته پروون و ناشکرایانه:

- ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾﴾ أَلْفَحْكُمْ الْجَاهِلِيَّةَ بِبَعْضٍ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾﴾ (المائدة: ٤٨ - ٥٠).

دواى ئه وهى كه خواى گه و ره له ئايه ته كانى پيش ئه م سى ئايه ته دا باسى ته و رات و ئىنجىلى فه رموو، كه تياياندا داواى چه سپاندى ئه حكامه كانى كرد كه ده بيت حوكمرانى و داوه رىيان پى بكرىت؛ ها ته سه ر باسى قورئانى پىروژ و حوكم و داوه رى كردن به ئه حكامه كانى. ده فه رموىت: «ئيمه ئه م په يامه مان به حه ق بو ناردوو بته ته خواره وه كه گومانى تيدا نيبه وه حىي خواى گه و ره يه و گومانيش له راست و دروستى و په واييدا نيبه لايه نگرى په يامه كانى پيشووى وه حىيه و هه موويانى له خو گرتوو و ئه ميندارانه ده يانپاريزىت. خواى گه و ره ئه م كتيبه په و و گشتگيره ي بويه بو ناردوو ت تا حوكمرانى و داوه رىي نيوانيان پى بكه يت و نه كه ويته ژير كاريگه رى هه واوه وه وسياه نه وه، نه كات له برگه يه كيت لا بدن، هيچ برگه و به نديك له م په يامه ي تودا نيبه به دىلى هه بيت، بويه هه ر ده بيت پيوه ي پابه ند بيت و ئه و بچه سپىت كه حه قى هه موو په يامه كانى پيشووترىشى له خو گرتوو. به رنامه و رپيازمان بو هه مووان ديارى كردوو، له ته وحيده كه دا يه كن و له ئه حكامه كانى شه رعدا جياواز (كه به گويره ي پيداويستى كات و شوين و حاله ته كانى كومه لگا مرؤفايه تيبه كان ده گوړىت). ئه گه ر خواى گه و ره بيوستايه هه موو مرؤفايه تى ده كرد به يه ك ئوممه ت و عه قيده و عيباده ت و، شه ريعه ته كه شى (مه نه هه كه يانى) ده كرده يه ك، به لام ئياندارانى وه حى كه هه موو باوه ريان به ته وحيده كه هه يه، يه ك ئوممه تن و خاوه ن هه واوه وه سه كانيش راجوئ و جووداو دوور. به لام خواى گه و ره ئه م راجوئ و جياوازيانه بكاته مايه ي تاقيكردنه وه ي دينداريتان كه كئ له رهنجى سه لماندن و چه سپاندى دينه حه قه كه دايه و كئ هه واوه وه وه سى تيكه ل ده كات، يان دينه كه وه لا ده ئيت و به دىلى بو ده هينىته جئ! ده ي سا ئيوه كه به مه نه هه كه وه (عه قيده و عيباده ت و شه ريعه ت) پابه ندن؛ رهنجى زورتر بدن و خير بو خوتان داين بكه ن، له كىپر كئى چاكسازى و خيره ومه نديدا بن. بشزانن كه گه رانه وه ي هه مووتان بو لاي خواى تاك و پاكه، حه تمه ن

ئەویش کارو کردەوه کانتان دەخاتەوه پێش چاو و لەسەر هەموو لادانیک لە مەنەجە کە ی
موحاسە بە تان دە کات.

حوکمپانی و داوهریی نێوانیان بەو بکە کە لە خوای گەورەوه بۆت نێردراوێتە خوارەوه،
شوین هەواو هەوهسیان مە کەوه و حەزەرت لەو هەبێت کە لە هەندیک حوکم و بریار و
هەلۆستدا نەتخەنە ژێر کاریگەریی خوایان و چەواشەت نە کەن. هۆشت لە مەنەجی خۆت
بیت و لێی لا نە دەیت، هەموو لادانیک بەرەو هەواو هەوهس و چەوتی و ناپەرەوایی دە بات.
ئە گەر حوکمپانی و داوهریتیان قبوڵ نە بوو، کێشەت بۆ یە کلا کردنەوه و لەبەر پۆشنایی
وەحیی خوای گەورەدا بریارت بۆ دان، بەلام وەریان نە گرت، وەلیان بکە، ئەو پێی کوفر و
شیرک و جاهیلییەت دە گرنە بەر و بە تەئکید خۆ دەخەنە بەر سزای لە حەق لادان و شوین
هەواو هەوهس کەوتنە کەیان. زۆرینە ی خەلکی حەقیش بناسن لێی لا دە دەن و نایانەوێت
پێوهی پابەند بن! چ ما حوکمپانی و داوهریی جاهیلییەتیان دەوێت؟! ئە حکامەکانی وەحیی وەل
دە کەن و دابونەرتیی جاهیلییەت دەخەنە جێی؟! ئەم بنەما و پێسا و فەرمانە خاویانەیان پێ
پەسەند نابێت و دە گەر پێنەوه سەر هەواو هەوهس و راو بۆ چوونی تاغوتانی جاهیلییەت کە بە ی
هەبوونی بە لگە ی شەری حوکمیان دە کرد؟! چ ما حوکم و داوهریی کەس هەیه لە حوکمی
خوای گەورە راست و دروست و پەرەواتر بیت؟! یاسا و پێسا و قانونیک هەیه لە شەریعەتی
خوای گەورە چاکتر بیت؟! خەلکانیک خوایان بە موسلمان بزنان و یەقینیان لا دروست بوو بیت
کە ئەم حوکمپانی و داوهرییە ی جەنابت وەحیی خوای گەورەیه، ئیدی چۆن دە یخەنە لاوه و بە
راو بۆ چوونی کەموکورتی بە شەری پازی دە بن؟!»^(۱).

مرۆف لە بەردەم ئەم دەر بڕینە پوون و ئاشکرایە و ئەم بڕیارە بنبەرە و ئەم پراگە یاندە
راشکاویدا دەو هەستیت، هەست دە کات ئەم ئایە تانە هەموو بووار و پێچکە و توولە پێیە کی دل و

(۱) تەفسیری ئێبنو کەسیر/ چاپی یەک/ بەرگی دار المعرفة-لبنان/ چاپی چوارەم ۱۴۳۱ هـ/ ۲۰۱۰ ز (لا ۵۰۶-۵۰۷).

دەر وونیاڭی بړیوه که گومانى ئه وهى بۆ ده چیت ده شیت حوکمیک یان بړگه یه ک -هه رچه نده
 بچوو کیش بیت- بخریته لاهه و به دیلیکی به شهرى بخریته جیی، یان له بارودوخیکى تایبه تدا
 تیکه ل به یاسا و ریسایه کی مروفانه بکړت! که مروف له به رده م ئه م ئه حکامه رو شنه بنېره
 به هیزانه دا ده وه ستیت و هه ست ده کات بو واری گورین و تیکه لکردن ناده ن؛ چ جای لادان و
 ها ورده کردنى یاسا و ريسا و ده ستوورى به شهرى و دانانى وه کوو به دیلی، له وه سه رسام ده بیت
 که چون که سانیک هه ن خو به (موسلمان) ده زانن و لاف و گه زافى (ئیسلا م) یتى لى ده دهن، بۆ
 خویان به شیاو زانیوه شریعه تى خوا تیکه ل به یاسا و ريسای به شهرى بکن و بشلین شیاوه و
 ئیشکالیتی تیدا نییه؟! یان له وه ش سه رسور هینه رتر که به جور ئه تیکه وه هه موو شریعه ته که ی
 خوای گه وره له حاکمیتیدا (یاسا دانان و حوکمرانى و داوهری پیکردنیدا) لا داوه و جور هه دید
 و رى و مهنه هج و ده ستوورى به شهرى که موکورت و نوقسان و کو لى هینا وه ته جى و هه ر
 ده شلیت موسلمانم؟! خه لکی تریش شاهیدی بۆ ده دهن گوايه (موسلمان ه)! ئه مه کو یی به
 ئیسلا مه وه ماوه؟! حاشا وه لایلا ئه مه موسلمان نه ماوه و (له دین و ئوممه تى چو وه ته ده ره وه).
 که سیک شریعه تى خوای گه وره له حاکمیتى لا بدات و را بدات و به دیلی تری به ینیته جى،
 واتا خوايه تى و حاکمیتى خوای گه وره ی ره فز کرد بیته وه، موسلمانیتى چون یی ده مینیت؟! ئه م
 که سه یان ئه م که سانه که ئه وه نده چاوقایانه شریعه تى خوای گه وره یان لا داوه و به دیلیان
 هینا وه و چه سپاندوو یانه و خه لکیشیان ناچارى چه سپاندن کردو وه؛ ئه مانه درۆ ده کهن که
 ده لین موسلمانین، ئه مانه درۆ یان به ناو ی خوا وه هه لبه ستو وه و (نعوذ باللّه) به نه زانیان
 ناساندو وه، چونکه ده لین شریعه ت نوقسان بو وه و ئیمه پرمان کردو وه ته وه! یان شریعه ته که
 گونجاو ی بارودوخ و کات و شوینه که نه بو وه بۆ یه لاماندا و یاسا و ريسایه کمان له جیی
 دانا وه ته وه. ئه مانه بوختانیان هه لبه ستو وه و سته میان له خویان و له خه لکی کردو وه. ئه مانه
 سنوورى حه قیان به زاندو وه و له عه بدایه تى خوای گه وره مله وړانه هه لگه را ونه ته وه و یاخی

بوون. جا کئى لہم جوړه کهسانه زالمتر و تاوانبارتره؟! ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ (الأنعام: ۲۱)، واتا: «کئى لهو کهسه سته مکارتر و تاوانبارتره که به ناوی خواى گه وړه ناره وایى کردووه و بوختانی هه لږه ستووه، درؤی کردووه و نایه ته کانی خواى گه وړه شی به درؤ خستووه ته وه!»! ئه مه ئه و کهسانه که هیشتا هه پالانته ی موسلمانیتى لئى دده دهن و ده لئین شریعتى خواى گه وړه ده سه لمینین و ده چه سپینین، به لام له راستیدا کافرن و درؤ به ناوی خواى گه وړه وه هه لږه به ستن، چونکه به دارشتن و حوکمرانی و داوهریکردنیان به یاسا و پړسا و ده ستووری به شهرى پیچه وانه به دینی خواى گه وړه؛ کافر بوونه. ئه مانه حاکمیتى خواى گه وړه یان زهوت کردووه، به وهى که شریعتى خویان لا داوه و خویان دید و پړى و مهنه جى تریان دارشتووه، یان حوکمیان به غه یرى دینه که کردووه، یان داوهرییان بردووه ته لای غه یرى شهرع، یان پړسای په وشت و بنه مای دابونه ریتی پیچه وانه ی ئیسلامیان دیارى کردووه و خه لکیان پړوه پابه ند کردوون! ئه و شریعت ته پاک و دادپه روه ریه ی که پیغه مبه رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناى و سه لماندی و چه سپاندنی؛ ده خه نه لاوه و به زمانى حال ده لئین ئه وهى ئیمه، یاسا و پړسا و ده ستووره که ی ئیمه دینی خوايه نه ک ئه وهى پیغه مبه رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناویتی! ئه و دید و پړى و مهنه جى له جاهیلیه تی کوندا هه بوو (که عه ربه جاهیلیه کان ده یانوت دینی خواى گه وړه یه!)، هه روه ها ئه و مهنه جى له جاهیلیه تی نویدا وهریان گرتووه و کردوویانه ته سه رچاوه ی ئاراسته ی تاک و کوی کومه لگا و ده ولت، ده لئین ئه مه ش هه ر دینی خوايه! چونکه له گه ل به رژه وه ندیی خه لکی دایه! جاهیلیه تی سه رده میش - که موسلمانیشی تیدایه - هه ر وه کوو جاهیلیه ته جاهيله کونه که نه، هه ر ده لئین ئیمه له سه ر دینی خواى گه وړه ی، (موسلمانان) ی ناو جاهیلیه تی سه رده میش - که شریعت ته که ی خویان پی په فزه - هه ر ده لئین (موسلمان) ین و له سه ر دینی خواى گه وړه ی، له کاتیکدا نه ئه وان له سه ر دینی خوا بوون و نه ئه مانیش: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ (الأنعام: ۲۱)، واتا: کئى

لهو كه سه زالمتره... زولم ليردها -وهكوو زور جيگاي تري قورئان- كينايهيه له (شيرك)، كه ليردها به شيويهيه كي دژوار و ناقولآ و له سنوورده رچوونتيكي چاوقاياهانه باسي دهكات، كه دهفهرموويت كي لهو كه سه زالمتره: واتا كي لهو موشريكتره: شيركي كي له شيركي هم كه سه گهرهتره؟ خواي گهره كه باس له ناقولآيي و خهته ريتيي شيرك دهكات و دهفهرموويت: شيرك زولميكي گهرهيه: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (البقره: ۱۷۰)، واتا: «بهراستي هاوبهش بو خوا دانان سنووربه زاندين و دهستدرئزي و زولمكردنه». زولمكردنه له حهق و چاكه و خيرخوازي، زولمكردنه له نه فسي خو، زولمكردنه له خهلكي، زهوتكردني مافي خواي گهرهيه، مافي يه كبووني، مافي ئيعتيرافكردني مرووف به خوايهتي و حاكميتيي نهو. هاوبه شيدانان بو خواي گهره زولميكي گهرهيه له م دين و شهريعهته، چونكه ماناي وايه دينه كه ي خواي به نوقساني ديوه و بهو شيركه پري كردووه تهوه! يان بهو شيركه خزمهتي زياتري موسلماناني كردووه! هم هاوبه شيدانانه خودانه بهر سزاي گهرهيه، خهلك خستنه بهر غه زهبي خوايه، چونكه ناچار يان دهكات ديني خوا به نوقسان بينن و، كاره كه ي خوي به پياوهتي و چاكه ي كاملكردني ديني خوا! خهلك دانه بهر غه زهبي خوايه، چونكه ناچار كردنيانه له سهر شيرك و شيركايهتي كه حهتمه ن سزاي خواي گهره ي به دوا دا ديت. همه جگه له وه ي دادپهروهره يتيان لي دوور ده خاته وه و ياسا و پيسا و دهستووري به شهريي پر نوقساني و نه زاني و زولميان به سهر دا ده چه سپينيت كه پيشيلكردني مافياني پيوهيه. (شيرك هاوبه شيدانانه بو خواي گهره، چ له ديد و تيرواني عه قايديدا، چ له دروشمه كاني په رستندا و چ له ياسا و پيسا و بنه ماي قانوندا). هم هاوبه شيدانانه زولمه، چاره نووسي زولميش نه سهر كه وتنه نه سهر فرازي و نه به خته وهري. خواي گهرهش برياري نه زهليي خوي له سهر داوه: ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (الانعام: ۲۱)، واتا: «خواي گهره سته مكاران سهر فراز ناكات». خواي گهره و پيغه مبه ره كه ي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له شيرك و موشريكان دوورن و ته بهرايان ليكردوون: ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ (التوبة: ۱۷).

ئەو كەسەى دواى موسلمانبون و باوەپهينانى به حاكميتى خواى گەوره دەگەپڻتەوه ژيەر
سايەى تاغوت و به ژيانى جاهيليهت پازى دەپڻتەوه؛ شاهيديه كى درۆى زۆر دژوار دەدات،
كه گوايه حاكميتى خواى گەوره چاك و شياو و پەسەند نەبوو، بۆيه وازى لڤهيناه! ئەو
كەسەى دەچڻتەوه ژيەر سايەى تاغوت، كه خۆى له خەلكى كردوو به خوا و دەسەلاتداريتى
خوايه تى بۆخۆى زەوت كردوو و بەسەر خەلكيدا چەسپاندوو و جاهيليه تى بۆ كردوونەتە
ديد و تپروانين و پەفتار و پەوشت و دابونەريت و بەرنامە و پڤياز و بزوت و هەلۆيست و
دەستور و سيستم، ئەو كەسەى دواى قوتاربوونى له تاريكى كوفر و شيرك و جاهيليهت
چووبوو بەرهو پرووناكى ئيمان و تەوحييد و ئىسلام، پاشان -بۆ هەر مەبەستىكى بوويست- ئەو
پرووناكى و هيدايت و ئەمانەى وەل كردوو و گەراوەتەوه ناو تاريكى و ستم و نەفامى، دواى
ئەوهى حەقى ناسى و له عەبدايەت بى بهشەر پزگارى بووبوو گەراوەتەوه سەر عەبدايەت بى
بەشەر؛ بەراستى خيانەت بى گەورەى له ئىسلام و موسلمانان كردوو، شاهيدى درۆى داوه كه
گوايه ئىسلام ناشيت بكرڻتە پڤياز و بەرنامەى بزوت و هەلۆيست يان ياسا و پڤسا و دەستور
و سيستمى كۆمەلگا و دەولەت، بۆيه وەلى كردوو! شاهيدى درۆ دەدات كه گوايه جاهيليهت
و تاغوتيش حەقن و مافى پەواى خويانه حوكمران و كار بەدەست و دەسەلاتدار بن و
دەولەت و كۆمەلگاي خويان هەبىت و ئاراستەى بكەن. شاهيدى درۆ كه گوايه هەبوونى كوفر
و دارولكوفر و حوكمى كوفر ئاساييه و لەگەل هەبوونى ئيمان و دارولئىسلام و حوكمى
ئىسلامدا دەشيت پڤكه وه بگونجڤن و بژين. ئەم شاهيديدانه ناپهوا و درۆيه لاي پڤعەمبەران و
شوڤنكەوتووئان پڤشن بوو، بۆيه كه كافەر و ملهوپه كان به سەيدنا شوعەيبان (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
دەوت دەبىت خۆت و موسلمانەكانت له دينەكەتان پاشەگەز بڤنەوه و بڤنەوه سەر دين و پڤى و
بەها و نەريت و سيستمى خۆمان، ئەمان زۆر به تووندى پەفزبان دەكردهوه، چونكه پازيپوونەوه
به ژيانى ژيەر سايەى كوفر و تاغوت و، پازيپوونەوه به كۆمەلگاي جاهيليهت؛ خۆ دۆراندنە،

{الأعراف: ٨٩}، واتا: «ئەگەر ديسان بېينەوھ ناو ميللەتى ئىوھ (ناو دین و داب و دەستورتن) دواى ئەوھى خواى گەورھ پى راستى نیشان داین و لە ميللەتى ئىوھى قورتار کردین، دیارھ ئەوھ ئىمھ درۆمان بە ناوى خواوھ ھەلبەستووھ و شاھیدی درۆمان داوھ کە گوايھ دینەکەى خواى گەورھ چاک و کامل نەبوو، بۆيھ وازمان لىھینا و ھاتینەوھ دارولکوفر و بە سیستم و کۆمەلگاکەى رازیوونەوھ!».

ئەمە شاھیددانىكى ئىجگار ناپەوا و خراپ و خەتەرە! ئەم ھەلۆيىستە زۆر زۆر لە ھەلۆيىستى كافرى ئەسلى دژوارترە، چونكە كافرى ئەسلى ھەر لە سەرەتاوہ ئىسلامى نەزانىوہ و جاھىلىيەتى بە چاك زانىوہ، يىشتر ئالای ئىمان و ئىسلامى نەدىوہ، بۆيە چووہتە ژىر ئالای كوفر و جاھىلىيەت. ئەمما ئەو كەسەى حاكىمىتى خواى گەورەى قبول بووہ و چووہتە دارولئىسلام و پاشان چووہتەوہ ژىر سايەى تاغووت و سىبەرى حوكم و ئاراستەى جاھىلىيەت، بەراستى پەفتارىكى زۆر ناھەموارى نوواندووہ، ئىعتىرافى لە حاكىمىتى خواى گەورە سەندووہتەوہ و ئىعتىرافى بە جاھىلىيەت و حوكمى تاغووت كرووہتەوہ كە ھەردوو كيان شەرىعەتە كەى خوايان بۆرە فز بووہ.

بانگه‌وازی ته‌وحید پِیش هه‌موو شتی‌ک ئازادکردنی مرؤف راده‌گه‌یه‌نی‌ت له‌عه‌بدایه‌تیکردنی
بۆ‌غه‌یری خوای گه‌وره، سووریشه‌له‌سه‌ر ئەم‌راگه‌یان‌دنه‌ی. ئیسلام‌پۆشن و ئاشکرا و‌پاشکاو
داوا‌ده‌کات له‌ده‌سه‌لاتی تاغ‌وتان‌هه‌لگه‌رپێنه‌وه و شۆ‌رشیان‌دژ‌به‌رپا‌بکه‌ن و لایان‌بدەن و
پرایان‌بدەن، بۆ‌یه‌پازیوون‌به‌ژێ‌رده‌سته‌یی و خۆ‌زه‌لیل‌کردن‌بۆ‌تاغ‌ووت و ته‌نازول‌کردن‌له‌
ئازادی‌خۆی‌بۆ‌ئه‌و و شو‌ینکه‌وتنی‌دید و‌پێ‌باز و‌حوکمی‌تاغ‌وتان‌تا‌وانی‌کی‌زۆ‌ر
گه‌وره‌یه‌له‌ئیسلا‌مدا، تا‌وانی‌شیرک و‌کوفر و‌جاهیلییه‌ته‌هه‌ر‌که‌سی‌ک‌مو‌ماره‌سه‌ی‌بکات و
پێ‌وه‌ی‌بمری‌ت‌به‌ته‌ئکید‌چاره‌نووسی‌فه‌وتان و‌به‌فه‌تار‌جوونه‌، سزای‌دنیا و‌قیامه‌تی‌دێ‌ته‌ری‌.

خوای گه وره خه لکی خه لق کردوو تا ئازاد و سهر به ست بن، عه بدایه تی بو هیچ مه خلوو قیک نه کهن، ته نازل له ئازادی و سهر به ستیان بو هیچ تاغوو تیک نه کهن، نه بنه کویله ی ئه م سهرۆک و ئه و مله وری مولحید و موشریک. خوای گه وره که پیزی لئناون له بهر ئه وه یه که ئه م ئازادی و سهر به ستی و مرۆبیه ی خوایان بپارێزن، که نه بپارێزن و لئی گه پێن و تاغووتان پێشیلان بکهن؛ ئیتر چوون شایه نی ئه و پێزه خوا بیه ده بن؟! که ئه و پێزه شی لێسه ندنه وه؛ سزاشیان ده دات، چونکه ته نازولیان له مافییک کردوو که خوای گه وره وه کوو یه ک به هه موو مرۆفیکی داوه، ئیتر بو چ بوون به عه بدی که سانی وه کوو خوایان. مه حاله که ساتیک لاف و گه زافی پێز و پالانته ی مرۆفوستی (مافی مرۆف) بکهن، له هه مان کاتیشدا بووبه عه بدی یه کتری. مومکین نییه که ساتیک عه بدایه تیان بو خوای گه وره واز لیه پنا بێت و مرۆفدوست مابن، مه حاله. ئه و که سانه ش که پهروه ردگار بیتی مرۆف قبول ده کهن و ده کهونه شوین دید و پێی مرۆفی وه کوو خوایان؛ عوزریان نییه، ئه وه یان لێ قبول ناکری که گوا یه بی ده سه لات بوون، بۆیه ژێرده سه ته کراون و ناچار ی عه بدایه تیان بوونه! خو تاغووته ده سه لاتداره کان که من و ئه وان چه ند هه هه زار له وان زیاترن، ئه گه ر راست ده کهن و بخوازن ئازادی و سهر به ستی و پیزی خوایان ده سه ته که و بته وه؛ راده په رن، شوپشیک له پێناویدا ده کهن، که مییک له و باج و قوربانییه ی پۆژانه له ژیر سایه ی تاغووتاندا دهیده ن، با بیده نه پێی ئازاد بوونیان، هه ر ده یگه نی. ئه وه ند ه ی باجی ماف و سامان و ئابروو ده ده نه تاغووتان، بپیک ی زۆر که می لێ بکه نه قوربانی پێی خه باتکردنیان؛ سهر به ستی به ده ست ده هیمن و له ده سه لات ی تاغووت پزگار ده بن، به لام خوایان دید لێل و پێ و وێل و غیره ت پووا و داماون.

قورئانی پیرۆز زۆر هه کیانه هه ستی مرۆبی و گیانی ئازادی و غیره تی سهر به ستی له دل و هه ز و وێژدانی مرۆفدا ده خرۆشینی، به ره و پێنایی و پارسه نگی هانی ده دات و ده یخاته سه ر پێ. حه قیقه تی (ئیانه) هینانی بو پوون ده کاته وه که یه که مین ده سپیک ی و یست و گۆرانه،

یه که مین پرووناکیی جوودا کر نه وهی حه ق و بائله: ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (البقرة: ۲۵۶)، و اتا: «به دُنْیا ییه وه دید و پِی (ئیمان) پۆشن بووه و له دید و پِی (کوفر) جوودا بووه ته وه». باوه پَهینان (رشد) ه، و اتا عه قَل پِی شکاوه و په پِی بردنی حه قه، در ککردنی حه قیه ته کانه که مَرُوف ده بَیت سوور بَیت له سه ری. کافر بوونیش ئه و (الغی) یه یه که وِیْلَبوون و سه رلِیشِیوان و لاسه نگییه که هه موو که سیّک سووره له سه ر ئه وهی نه بکه وِیته ناوی و نه ناوزه د بکرِیت پِی، ئه مه حه قیه ته.

هه ر که سیّک به دوا د اچوونِیکی ورده کارانه بو نِعمه تی (ئیمان) بکات، ده بَینِیت که ئیمان داری؛ پۆشن کردن و به رفراوان کردنی ئاسوی دید و بیر و تِیروانینه، پِیناسه ی حه قیه ته کانی گه ردوون و ژِیانی مَرُوفه به شیویه کی پروون و ئاشکرا و پۆشن که سه ره ئه نجام ده بنه به لگه نه وِیست. ئیمان داری؛ ئو قه رگرتن و سه ر ه و ت و هِیْمِنِی دَل و ده روونه، سه رچاوه ی هه سته به رزه کان و بایه خه بالا کانه که موسلمان ده بَینِیت و بو ده ورو به ری خو ی ده دره وشِیْنِیته وه. ئیمان داری؛ ئا راس ته وائِیتی پار سه نگی کۆمه لگا و ده و له ته، به و سیس ته نموونه ییه ی ده یخاته به رده ستیان و ئاموژ گاری و پِیْنِیشان دانه ی پِیان راده گه یه نیت بو گه شه و نه شونمای ژِیان و دا بِنِکردنی ئه مان و ئاشتی و کامه پانی. هه ر که سیّک ئا و حه قیه تی (ئیمان) بزائِیت و شاره زای بَیت، هه ست ده کات که به راستی باوه پَهینان عه قَلِیشکان و په پِی بردن و در ککردنی دید و پِی راس ته، که سیّک گه وِج و گه لَوَر و گِیل نه بَیت وه لی ناکات، که سیّک گه لَحَو و گه مِوَل و گِیژ و حَوَل نه بَیت وازی لَی ناهِیْنِیت، خه لکی ژِیر و هز ره وان و بیر مه ند چوَن پِی راس ت و دروست وه ل ده کهن و سه رلِیشِیواوی و گو مپایی و بز ربوون ده گر نه به ر؟ که سانی پار سه نگ و زانا و دانا چوَن ناره حاتی و پشیوی و ده روون ئالو زی به چاکتر و راستر و په سه نتر ده زانن وه ک له سه رفرازی و پار سه نگی و ئارامی پوَح و وِیژدان و هه ست و هوش.

پاشان قورئانی پیرۆز حهقیقهتی ئیمان پۆشتر دهکات و پرووتر سنوور و ماهیهتی نیشان دهکات که سه ره تاکه ی دهستنیشان دهکات: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفصامَ لَهَا﴾ {البقرة: ۲۵۶}، واتا: «هه ره که سیك شوین تاغوت نه که ویت، شوین (آلهه، ارباب، انداد، طواغیت) نه که ویت و باوه پریان پییان نه بیّت و په فزیان بکات، له بهرامبه ریشدا باوه پی به خوای گه و ره هینا بیّت (که هه ره ده کاته وه مانا و واتای "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" که) نه وه به ته نکیدی پئی راستی گرتووه و کاری پارسه نگ ده پوات. نه وه که سه دهستی به توندی به دینه که وه گرتووه که به هیچ شیوه و چۆنییه تی و جوړیک دهستی لئی به رنابیّت، مه گه ره خوای وه لی بکات».

هه موو ههستیکی دژایه تی (البراء) ده بیّت به ره و تاغوت ئاراسته بکریّت و هه موو ههستیکی دۆستایه تی و لایه نگریتی (الولاء) به ره و خوای گه و ره بکریّت.

تاغوت: هه موو شتی که که حهقی په رده پۆش کرد بیّت، که پئی هۆشیاری خه لکی گرت بیّت و نه هیلیّت دهستیان بگاته حهق. تاغوت سنوور به زینی حهق و ده ستریز کاره، له و سنوور ده رچووه که خوای گه و ره بۆ عه بده کانی دیاری کردووه. تاغوت به سنووری عه قیده وه پابه ند نابیّت، چونکه نه وه خوای له خه لکی کردووه به خوا، ئیتر چۆن پازی ده بیّت ده سه لاتی یاسادانان و هوکمرانی و داوه ری لی ب سه نرینه وه؟! نه وه، یاسا و پرسیا و ده ستووری شیرک و کوفر و جاهیلییه تی دارشتووه، ئیتر چۆن به شه ریعه تی خوا پازی ده بیّت بییته ده ستوور و برپاری یه کلا که ره وه ی پاو بو چوونه کان؟!

تاغوت: هه موو مه نه هه جیکیشه که له وه حیی خوا بییه وه وه رنه گیرابیّت، هه روه ها هه موو بارودۆخ و به ها و نه ریت و بزوات هه لۆیستی که که له غه یری خوای گه و ره وه وه رگیرابیّت. هه ره که سیك نه م شیرک و کوفر و جاهیلییه ته ی له دید و تیروانین و په فتار و په وشت و دابونه ریت

و بزات و هه‌لۆیست و یاسا و پړسا و سیستم و ده‌ستووردا پږی په‌فز بوو، باوه‌پیشی به‌خوای گه‌وره‌هینابوو (عه‌قیده و عیبادت و شه‌ریعت) و، ئاراسته‌ی ژيانی تاک و کۆی له‌وه‌حیی خوا‌ییه‌وه‌هرگرتبوو، به‌ته‌ئکید ئه‌مه‌سه‌رفرازه‌ و دینداریتیی زانیوه‌چییه، مادام‌پنوه‌ی پابه‌ند بیت و سوور بیت له‌سه‌ری و له‌ژیانیدا بیسه‌لمیئت و بیچه‌سپیئت؛ ئه‌وه‌مانای وایه‌دینی خوای گه‌وره‌ی گرتووه‌ته‌به‌ر و که‌وتووه‌ته‌پړیزی کاروانی خوا‌یستان.

ئیمه‌له‌م‌حاله‌ته‌دا‌دیمه‌تییکی‌واقیعی‌ویناکراومان‌له‌به‌رچاوه‌که‌بو‌حقیقه‌تییکی‌هه‌ست‌و‌هۆش‌کیشراوه،‌حقیقه‌تییکی‌واتایی‌(مه‌عنه‌وی). باوه‌په‌ینان‌به‌خوا‌خۆی‌له‌خۆیدا‌مانای‌ئهمان‌و‌بیخه‌مبونه‌(وه‌کوو‌گوریس‌و‌قایشی‌به‌سته‌وه)،‌خۆی‌له‌خۆیدا‌پته‌و‌و‌قاییمه‌و‌خه‌می‌پسان‌و‌ئالۆزکانی‌تیدا‌نییه. ئه‌و‌که‌سه‌ی‌که‌ئیان‌که‌ده‌هینیت‌ئهم‌ئامیره‌ی‌په‌یوه‌ستبوونی‌به‌خوای‌گه‌وره‌وه‌ده‌ست‌ده‌که‌ویت،‌ئامیره‌که‌خۆی‌هی‌ئوه‌نییه‌هیچی‌لییت‌له‌پسان‌و‌پزین‌و‌لاوا‌زبون‌و‌خا‌وبونه‌وه‌و‌که‌مو‌کورتبوونه‌وه. خوای‌گه‌وره‌ئا‌وا‌وینیه‌کی‌به‌رجه‌سته‌یی‌بو‌ده‌کیشیت‌و‌ده‌یخاته‌به‌رده‌ست‌ئیاندار‌و‌بی‌ئیان،‌که‌ئهمه‌ئیان‌که‌یه،‌ئهم‌جه‌مه‌ره‌یت‌گرت؛‌له‌وسه‌ری‌بیخه‌م‌به،‌له‌خۆشی‌بیخه‌م‌به‌که‌ناپسیت،‌تۆ‌خۆت‌ده‌ستی‌لئ‌به‌رنه‌ده‌یت‌ه‌هر‌ده‌تگرت‌و‌به‌په‌یوه‌ستی‌ده‌ته‌یلسته‌وه،‌ئهمه‌قایشی‌ئهمان‌و‌پزگارییه،‌جه‌مه‌سه‌ری‌ئه‌وسه‌ری‌وا‌لای‌خوای‌گه‌وره،‌خوای‌کردگار‌و‌خا‌وه‌ن‌و‌ژینه‌ر‌و‌مرینه‌ر‌که‌هیچ‌شتیک‌له‌وجودا‌به‌بی‌قه‌ده‌ری‌ئهو‌پوو‌نادات. ئیان‌هینان‌به‌م‌سیفه‌ته‌ی؛‌ده‌سکه‌وتنی‌پووناکیی‌پږگا‌و‌پارسه‌نگیی‌پۆیشن‌و‌به‌رچا‌ورپۆشنی‌ئامانجه،‌چونکه‌درک‌کردنی‌حقیقه‌تی‌خوای‌گه‌وره‌یه‌که‌ه‌هر‌ه‌ه‌موو‌(وجود)‌به‌ویستی‌ئهو‌خه‌لق‌بووه‌و‌ه‌هر‌ه‌ه‌مووشیان‌ئا‌وا‌به‌(ئیان)‌به‌(العروة‌الوثقی)‌وه‌به‌خوای‌گه‌وره‌وه‌به‌ندن. ئهم‌موس‌لمان‌ه‌ش‌به‌م‌ئیان‌دارتیییه‌ئهو‌(العروة‌الوثقی)‌یه‌ی‌ده‌سته‌که‌وتوو‌ه‌و‌جار‌بو‌جار‌له‌گه‌ل‌حقیقه‌ته‌کانی‌گه‌ردوون‌و‌ژیان‌و‌مرؤفدا‌ئاشناتر‌ده‌بیت‌و‌دلنیا‌ده‌بیت‌که‌ئهمیش‌له‌سه‌ر‌هیل‌(سکه‌ی‌خۆی‌به‌ره‌و‌خوای

گه وره، به رهو حه قیقه تهی ره ها و بیسنوور و بیوینه ده پوات.

ئا ئه م دیمه نه و ئه م هه ست و هۆشه و ئه م په یبردن و درک کردنی حه قیقه تهی خوی و گه ردوون و ژیا نه که ده یگه یه نیته ئه و سره وت و هیمنی و ئارامیهی خوی گه وره له ناخی ئیانداراندا زهرعی ده کات، ئه م که سهی که ئاوا دهستی به (العروة الوثقی) وه گرتووه له بهر پۆشنایی وه حی و هیدایه تی خوی گه وره له سه ر پێبازی ئه م دین و بانگه وازه، سه ر پاستانه و بۆخواسو لجاوانه ده پوات، پاست و دروست و په وا و بهر چاوپۆشن پێ ده کات و به دلنیا ییه وه (إن شاء الله) ده گاته مه نزل، حه تمه ن ناکه و یته گێژاوی بزربوون و ویل بوون و سه ر لیشیاوی پیچکه و تووله پێ، پێگا و ئامانج و بهرنامه ی خوی ناسیوه و به چاوساغیتی خوی گه وره ده پوات، ئیتر ئه گه ر هه زاران پیچکه و پێی تریش بی نیی لا ناکاته وه به لایانه وه، چونکه به دلنیا ییه وه ئه و پیچکه و پێیا نه ی تر نه له سه ر پێبازی وه حین و، نه خوی گه وره پووناکی کردوونه ته وه و، نه به ره و ئامانجی په زامه ندیی خوا ده چن و ئه و که سانه ی به ویشدا ده پۆن وه کوو ئه م نین. ئه م، تاکی ئومه ته یکی عه قایدیی پێنیشان درا وه، خوی گه وره ئا راسته ی ئه م ده کات و ئه وانی ئه و به ریش شه یتان و هه وا وه وه س و تاغووتان، پێگا که ی ئه م یه کیکه، پیچکه که ی ئه وان هه زاران، پێی ئه م پووناکیه و پێی و پیچکه ی ئه وان هه زاران تاریکستانی.

باوه ره ئیان نووره، پووناکیه، تیشکه، به لام یه ک شیوه نوور که خوی گه وره خوی ده زانیته ماهیتییه که ی چۆنه؟ نوور یکه حه قیقه تی تایه تی خوی هه یه، هه ر وه کوو که وه سف و سیفه تی خوی هه یه (ئه وه لیکچوواندنی ئیمه یه که ده لێن ئیان نووره، چونکه به گشتی ده زانین که نوور تیشک و پووناکیه، به لام ئه م نووره ی ئیمه ده ی زانین هه ر له ماده ده که وتوو ته وه، نووری حه قیقی و حه قیقه تی نووری ئیان هه ر خوا ده زانیته چۆنه)، به لام ئیانداران هه ست به حه قیقه تی ئیان که له ناخیاندا ده که ن بی ئه وه ی بزانی ماهیتییه که ی چییه؟! ئه م نووره ش وه کوو پۆحه، له بهر امبه ر ئه م نووره تا قانه دا (ظلمات) که کوو (ظلمه) یه، و اتا کوو، زۆر و

یه ک نییه، هیچ وه سفیک، هیچ پیناسه یه کی (ئیان) و (کوفر) ناگاته پیناسه ی قورئانی بۆیان که دهفه رموویت ئیان نووره و کوفریش تاریکی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ [البقرة: ۲۵۷]، واتا: «خوای گه وره پشتیوان و سه ره رشتیاری ئه و که سانه یه که باوه ریان هیناوه، له تاریکییه کانه وه ده ریان ده هینیت بۆ نووره که یان ده هینیت، ئه و که سانه ش که کافرن سه ره رشتیارانیان تاغووته کانن که له نووره که وه ده ریان ده هینن و بۆ تاریکییه کانیان ده به ن».

باوه ره ئیان نووریکه که گیانی موسلمان ه که ی پی دهره وشیتته وه، ههر له یه که م ساتی جیگیر بوونیه وه له دل و دهروون و هزر و هوش و وێژدان و ههستیدا ئه م درهوشانه وه و گه شه و نه شونما یه به موسلمان ه که ده گات، ده یخاته چالاکییه کی زۆر سه یر و ده گمه ن، ده یخاته گه شه ی رۆح و ئاسووده یی دهروونه وه، رۆحی به جوړیک پالفته ده کات ده بیته کانگا و سه رچاوه ی ئه و نووره ی که هه موو گیانی خو ی و ده وروبهری پووناک ده کاته وه، پرووناکییه ک که ده بیته وه به مایه ی ژیان و گه شه و نه شونما! (وه کوو کاریگه ری تیشکی خوړ له شی و نایترۆجین و خوړاکی پوو ه ک)، ئه م نووری ئیان ه وه کوو لایتی به ری پێگا که رۆشن ده کاته وه، حه قیقه ته کان که شف ده کات، نه ک ههر ئه وه نده، هه ری ه که یان ده ناسینیت و به رنامه ی ره فتار کردنیشی له گه لدا پروون ده کاته وه! حه قیقه تی ژیان، حه قیقه تی گه ردوون، حه قیقه تی دید و تیروانین، حه قیقه ته کانی بزاون و هه لویت، حه قیقه ته کانی به ره ی ململانێ، حه قیقه ته کانی دابونه ریت. رۆژانه ئه م حه قیقه تانه به موسلمان ه که ده ناسینیت و پیشی ده لیت ره فتاری شه رعیی راست و دروست له گه ل هه ری ه کیکیان ده بیت چۆن بیت؟! ئه م باوه ره که به م سیفه تانه له ناخی موسلماندا جیگیر ده بیت، دلّی موسلمان ه که - که به ئیان زیندوو بووه ته وه و ئاوه دان بووه ته وه - هه ست به پرووناکیی پێگا که ده کات، هیچ شتیکی لا ئیل نامینیت، تۆز و غوبار و هه لم و ته م نایه نه بهر چاوی، پروون و ساف ده بینیت، ریشکه و پێشکه له بینیدا ناکات، ته رزه ی نییه و

وینه کان به په هه ندى خوځانه وه ده بښت (له م دینه دا لا نیسه، هه موو لایه نه کان بوونه ته وه به
 مایه ی نیشاندان نه ک پڼگرتن له دیتن!). ئەم موسلمانان ئیانداری بو خوا سولخواه، ئاوا
 پرووداو و کهس و بهره و نه خشه و شته کان ده بښت، پارسه ننگانه به پڼی نه خشه (که شهربه تې
 خوايه) په فتار له گه ل هه موویان ده کات، ئیتر له پڼگا و بهرنامه و ئامانج دلنیا بووه، له پڼیشتن
 و دیتن و ناسین دلنیا بووه، ئارام و هیمن و ئاسووده به وپه پری متمانوه هه ننگاو هه لده هیښتته وه و
 قوڼاغه کان ده بریت، له هیچ په کی ناکه ویت! وزیه وا له باوه ده که یدا، پرووناکیه وا له نووری
 ئیانه که یدا، بزات و هه لوښتی گونجاوه وا له وه حییه که یدا، به هیچ ناکښریت چونکه له گه ل
 بزات و سره وتی گهردووندا گونجاوه، سازاوه، هه ماهه ننگه، ئاوا پشودر یژانه و هیډی و بیخه م
 ئەم پڼگای خواوېستیه بهره و په زامه ندیې خواى گه وړه ده بری، هه ره وه کوو هه ره موفره داتیکى
 تری گهردوون و ژیان، ئەمیش له سه ره پڼسا و پڼبازی خواى ده پروات تا ده یگاتى. که ی
 ده یگاتى؟ نازانیت، ئەوه ئه رکى ئەم نیسه، بهرپرستى ئەم نیسه، ئەم بووه به ئەداتى قه ده ری
 خواى گه وړه و خوځى داوه ته ده ست خواى گه وړه تا به زانایى و دانایى و کارزانى و
 کارجوانى خوځى ئەوه ی پڼ بهیښته دى که خوا خوځى ده یه ویت، که حه تمه نه له سوودى ئەم و
 هاودینه عه قائیدیه کانى ئوممه ته که یدا ده بیت. ئەم ئیانه یه ک نووره و پڼبایى بهره و یه ک
 پڼگاش ده کات، ئەمما کوفر و گومرایى ئەوه جوړه ها تاریکيه، تاریکى هه واوه وهس و هه زى
 مونحه ریف، تاریکى گومرایى و سه رلښوواوى، تاریکى لووتبه رزى و هه پاللى و خوځه زلزانين،
 تاریکى زه لیلی و ژیرده سته یى و لاوازی، تاریکى پڼبازی و دوو پروویى، تاریکى ته ماع و
 هه لپه کارى، تاریکى گومان و دوودللى و پارایى، سهدان جوړ تاریکى تر که هه خواى گه وړه
 ده زانیت چه ندن و چوڼن؟ سه رچاوه ی هه مووشیان کوفر و شیرک و جاهیلییه ته، نه ناسینى
 خواى گه وړه یه، په زکړدنه وه ی وه حییه، قبوولنه کړدن پڼباز و بانگه وازى خواوېستیه، هه ره
 که سیک نووره تا قانه که ی خواى گه وړه وهل بکات به ته ئکید ده که ویته گېژاوى ئەو

تاریکستانیانە، کە سەرەنجامیشی سزای ئاگری دۆزەخە (خوا لامان بدات): ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۵۷)، بە نەمریش تێیدا دەمێننەوێ مادام ئەم نوورە ی خویان
 قبوڵ نەکردووە، دە ی سا با جیگایان ئەو دۆزەخە ترسناکە بێت. حەق یە کە و باتل زۆر، ئییان
 یە کە و کوفر زۆر، نووری خوا یە کە و تاریکستانیش زۆر و جۆراوجۆر، غەیری خواو یستیش
 گومرایی و بزربوون و غەزەبی خوی بە دەسەلاتە.

باسی دووهم

کهوتن و سه رکهوتن

برگه ی به که م: لاوازی و بیهیز کهوتن؛ تاوانه نه ک عوزر

لاوازی و بیهیز کهوتن عوزر نیسه، تاوانه، خوی گه وره یه نایه ویت که س لاواز و بیهیز بکه ویت، خوی گه وره هه موو مروڤایه تی بانگ ده کات که وهرنه که ناری من، وهرنه ژیر ناراسته و چاودی ری من، خوتان به من به هیز بکه ن، مه چنه که ناری مروڤی وه کوو خوتان که هیچی له ده سه لاتدا نیسه و ناشتوانیت سزای خوی گه وره له خوی دوور بخاته وه: ﴿فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا هِيَ مُغْنِي عَنْكُمْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (ابراهم: ۲۱)، واتا: «لاواز و بیهیزه کان به موسته کبیره کانیا ن دهوت: خو ئیمه شوینکه وتووی ئیوه بووین، ده سا هه ولئیکان بو بدن داخو ده توانن که میک نه شکه نجه و سزای خوی گه وره مان له سهر سووک بکه ن؟!». نه م لاوازانه نه و بی ده سه لاتانه که ته نازولیان له مه زنترین و تایه تمه ندرتین سیفه تی مرویی خویان کردووه، نه و مروڤه، که به و سیفه ته جوانانه یه وه جی پیزی خوی گه وره بوو، به لام ته نازولیان له ئازادی که سایه تی خویان کردبوو، که سایه تی فیکری و عه قیده یی و ناراسته وانیتی خوی، نه مانه ته نازولیان له م سیفه ته بالایانه ی خویان کردبوو، خویان کردبووه شوینکه وتووی موسته کبیران و داردهستی تاغوتان و هه لووکی دهستی جاهیلیه ت! نه مانه عه بدایه تییا ن بو خوی گه وره وهل کردبوو، سهرپشکانه خویان کردبووه عه بدی مله وره سته مکاره کان، دینی خویان واز لی هینابوو، چوو بوونه سهر دید و پی و پباز و بهرنامه و بزات و هه لوستی نه هلی شیرک و کوفر و جاهیلیه ت! خوی گه وره ش به مه رازی ناییت، خوی گه وره پیی ناخوشه و رقی له و که سه هه لده ستیت که ئازادانه و

سەرپشكانه ته نازولى له پشكه سهر به ستيه كهى خوى كردوو كه سيفه تى تايهت به خوى و مايه پزليگرتنى خوى گه وره بو لى. خوى گه وره پى نادات خه لكى له ژر ناچارىشدا ته نازول له نازادى و سهر به ستي و تايه تمه نديتتى كه سايه تى خويان بكهن، چ جاي نازادانه و سهرپشكانه!

هيزى ماددى هه رچهند به هيز و كاريگه ر بىت، هه ر ناتوانىت مرؤفيكى نازادىخواز بكاته كويله و عه بدى لاواز و بيهيز، كه سيك باوه شى به مافى ئاده ميئى خويدا كرديت و به لايه وه جه وهه رى بىت؛ هيزى ماددى چون ده توانيت ئه و ويست و ئيراده شى بكات و ئه و مافه ي پيشيل بكات؟ هه موو ئه وهى خاوه نى هيزه مادديه كه يه ده توانيت به رامبه رى بيكات؛ نازاردانى جه سه ته به تى، كووت و زنجير كردن و ئه شكه نجه دان و زيندانى كرديتتى، ئه مپا روچ و هزر و ويژدانى، ئه وه له تواناى هيج كه سيكدا نيه زيندانى بكات يان زه لىلى بكات، مه گه ر خاوه نه كهى به ويستى خوى بيدات به ده سته وه و زيندان و زه لىلى بكات.

خوى گه وره تاوانى ئه و كه سه زور به گه وره ده ناسينيئ كه دواى ئيانداريتى گه رايسته وه بو سهر كوفر، چونكه ئيانى چيژتبوو، زانيبووى چ به هايه كى ده گمه ن و به نرخه، به لام بو پشكيكى دنيا قيامه تى خوى دوزاند. له دينه كه هه لگه رايه وه و ئيانداريتى وه ل كرد! بويه خوى گه وره ده يخاته بهر ته كانى غه زه ب و خه شم و سزاي سه ختى، مه گه ر كه سيك به رواله تى ناچارى كافربوون كرابيت، به لام دلى هه ر به ئيان ئاوه دان مابيت: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقُلُّبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (١٦) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ ﴿١٨﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ ﴿النحل: ١٠٦ - ١٠٩﴾، واتا: «هه ر كه سيك دواى ئيانداريتى، كوفرى كرديت؛ خوى گه وره ده يخاته بهر غه زه بى خوى و

سزایه کی گه وړه و به ژانی به نسیب ده کات، جگه له و که سه ی ناچاری وتنی کوفر کراوه، به لام دل و دهر وونی به ئیانداریتی سره وتووه و هیمنه، نه ما نه و که سه ی به سه ربه سستی خوی کافر بووه ته ووه، نه ووه سزای سه ختی له پږدايه، چونکه ژبانی دنیایان پی چاکتر و په سه نتر بوو له پوژی دوايي، خوی گه وړه ش پږنایي و پږنیشاندهریټی که سانی کافر ناکات، نه وانه نه و که سانه که خوی گه وړه دلایانی په ش داگرتووه و قوفلی له دلایان داوه و موری کردووه، پږی هیدایه تدانه ووی لی پږیون: هو ش و بیستن و دیتنیانی قه پات کردووه، غافل و بی ناگا نه وانه، گومانی هیچ تیدا نییه که نه وانه له پوژی دوایدا له پږی زهره رهمندان دهن، چونکه عه قیده کالای کږین و فروشتن نییه، نووری ئیان و ئیانداری هه پراج ناکړی، موسلمانیتی ناخریته مه زادی قازانج و زیانه ووه».

هر دلیک به ئیان ئاوه دان بووه ووه ئیتر به هیچ شیوه یه ک نایټ کاریگه ریکی دنیای تی بچیت، دنیا حساباتی خوی هه یه و ئیانداریتی حساباتی خوی هه یه، ناشیت و ناکریت و نالویت ټیکه ل بکړیت. عه قیده گالته جاری نییه، بوواری موسا و هه ی نییه، خو که لوپه لیکي بازرگانی نییه شیاوی سه ودا و مامه له بیت، عه قیده زور زور له ووه گه وړه تر و پیروزتره بخریته بازاره ووه، له بهر نه م به ها به نرخه یه تی که سزای نه و که سه ی وه لی ده کات و فږه ی ددهات نه ووه نده قورس و سه خت و به ژانه، تاوانیکی نه ووه نده ناقولایه که به و شیوه ترسناکه رقی خوی گه وړه هه لده ستینې که وه کوو ئایه ته کانی نیشانی ددهن، بوواری لیبور دنی بو نه هیلراوه ته ووه! هر له بهر نه م ئاست و به ها و نرخه یه تی که ده بینیت زور له و یا وهره عه زیزانه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه و سلم) مردنیان له ژیر نه شکه نجه ی جه لاده رقه کاندا به نه هوه نتر ده زانی وه ک له ووه ی وشه یه کی کوفر به زمانیا ندا بیت له ووه ی تاغو وتانی مه ککه له و موسلمان ه سه ره تاییا نه یان ده خواست.

- ئافره‌تییکی ساده‌ی ئیان پته‌و (که سومه‌یی‌ی دایکی یاسر) بوو دوا‌ی ئەو هه‌موو ئەشکه‌نجه‌ی چیشتی، شمشیریان کرد به شه‌رمگایدا و له‌ژیر ئازار و ژاندا گیانی ده‌رچوو، واشیان له‌مێرده‌ پیره‌که‌ی کرد (یاسر) تا له‌ژیر ئەشکه‌نجه‌دا گیانی سپارد، خوا لێیان پازی بی‌ت.

- بیلالی حه‌به‌شی خوا‌ی لێ پازی بی‌ت، موشریکه‌کان ئەو هه‌موو ئەشکه‌نجه‌ و ئازاره‌یان ده‌دا، به‌و گه‌رماییه‌ی باشووری مه‌ککه‌ پالێان ده‌خست و تاوێره‌ به‌ردیکی گه‌وره‌یان ده‌خسته‌ سه‌ر سکی، که له‌ژیر تین و کیشیدا نه‌یده‌توانی ئاسان هه‌ناسه‌ بدات، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا لێیان ده‌دا و ناچاریان ده‌کرد شیرکیک بلێت (بلێت خواکانیان راستن! یان دینه‌که‌یان په‌وايه‌! یان دینی موحه‌ممهد (ﷺ) راست نییه‌!)، به‌لام ئەو ته‌نها ده‌نگی نووزه‌یه‌کی کزۆرلی لێوه‌ ده‌هات، ده‌یفه‌رموو (أَحَدٌ أَحَدٌ)، واتا خوا‌یه‌که‌ یه‌ک. له‌و حاڵه‌ته‌یدا بوو ده‌یفه‌رموو: ئەگه‌ر بزانه‌ وشه‌یه‌کی تر هه‌یه‌ پقتانی زیاتری پێ هه‌ستیت و توو‌په‌تان بکات له‌م (أَحَدٌ أَحَدٌ) ه‌ ئەوه‌م ده‌وت.

- هه‌روه‌ها حه‌بیبی کۆری زوبه‌یدی ئەنساری خوا‌ لێی پازی بی‌ت، که به‌ دیلی بردیا‌نه‌ به‌رده‌ست موسه‌یله‌مه‌ی که‌ززاب، پێی وت: شاهیدی ده‌ده‌یت که موحه‌ممهد نێردراوی خودایه‌؟ فه‌رمووی: به‌ئێ. وتی: ئەدی شاهیدی ده‌ده‌یت که منیش نێردراوی خوام؟ فه‌رمووی: نابێستم. پارچه‌یه‌ک گوشتیان لێکرده‌وه‌ و دیسان لێی پرسیه‌وه‌: شاهیدی ده‌ده‌یت که من نێردراوی خودام؟ فه‌رمووی: نابێستم. پارچه‌یه‌کی تریشیان لێکرده‌وه‌! ئاوا به‌و شیوه‌یه‌ و جار بو‌ جار پارچه‌یه‌ک تا له‌ت و کوتیان کرد، به‌لام هه‌ر ده‌یفه‌رموو: نابێستم، خوا‌ لێی پازی بی‌ت.

- حافز ئیبنو عه‌ساکری دیمه‌شقی (رحمه‌ الله) له‌ باسی میژووی ژیا‌نی (عه‌بدوللای کۆری حوزافه‌ی سه‌ه‌می) دا که یه‌کیکه‌ له‌ یاوه‌ران خوا‌ لێیان پازی بی‌ت، ده‌گیرێته‌وه‌ که کاتیک پۆم به‌ دیل گرتیان، بردیا‌نه‌ لای پاشاکه‌یان، پاشاکه‌ پێی وت به‌ به‌ مه‌سیحی کچی خۆمت ده‌ده‌مێ و ده‌تکه‌مه‌ هاوبه‌شی ده‌سه‌لاتی حوکمداری، فه‌رمووی: ئەگه‌ر هه‌ر چیت هه‌یه‌ و بمده‌یتێ و

هه موو ئه وه شهم بۆ بهیئیته بهردهست که عه رب هه یه تی تا واز له دینی موحه ممه د
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهینم، بۆ ساته وهختیکیش وازی لی ناهینم، وتی: ئاخو ده تکوژم، فهرمووی:
 فرمان بده، وا له بهردهستتدام. ئیتر بردیان و به داریکدا هه لیانواسی، کهوتنه تیرتیگرتنی، به لام
 نه یانده ویست بهری بکه ویت، ههر له ملاولایه وه ده چه قی، بهرده وامیش داواکارییه که یان
 ده خسته وه بهرچاوی و ئه ویش ههر په فزی ده کرد، دواتر دایانگرت، فرمانیان کرد مه نجه لیکی
 گه وره یان خسته سهر ئاگریکی کلپه دار، له پریوایه تیکی ترده فهرموویت ته شتیکی مسی زور
 گه وره، مه نجه له که/ته شته که سووربووه وه و دیلیکی موسلمانان هیئا و له بهرچاوی عه بدوللای
 کوپی حوزافه دیله که یان خسته مه نجه له که وه و ئه میش ته ماشای ده کرد، له ساتیکی زور
 که مدا جهسته ی کولا، گوشتی له ئیسقانی جیا بووه وه! ئینجا عه بدوللایان به گوریس و
 به کره که وه هه لواسی له سه ره وه به ره وه مه نجه لکه شوپیان کرده وه، بینیان ده گری، وایانزانی
 هه لویتستی شل بووه و ده ترسیت. هیئایانه وه خواره وه، پاشاکه یان لیی پرسی بۆچی ده گریت؟
 فهرمووی بۆ ئه وه ده گریم که ههر یه ک رۆحم هه یه و وا ئیستا ئه ویش له ده ست ده دهم، چه زم
 ئه کرد به قه دهر تال تالی مووی له شهم رۆحم هه بوایه و ههر یه کیکیان ئاوا دووچاری ئه م
 ئه شکه نجه یه بیوونایه و یه ک به یه ک له پیناوی خوا ی گه وره دا له ده ست بجوونایه. پاشان
 فرمانیدا زیندانیان کرد، بی خواردن و خواردنه وه، پاشا چهند پوژژیک گوشتی به راز و
 شه رابیان خسته بهردهستی، توخیان نه که وت. لیی پرسی بۆچی لیت نه خوارد؟ فهرمووی:
 ده زانم که له م حاله ته مدا بۆم چه لاله لیی بخۆم، به لام نه مویت خوشحالت بکه م وایانیت
 ناچارت کردووم بیخۆم! دواتر پیی وت: سه رم ماچ بکه ئازادت ده که م. فهرمووی: باشه، به لام
 به مه رجیک، هه موو دیله موسلمانان کانم له گه لدا ئازاد بکه یت. وتی: باشه. ئیتر سه ری ماچ کرد
 و له گه ل هه موو دیله کانی ترده ئازادی کرد، که گه رانه وه مه دینه، سه یدنا عومه ری کوپی
 خه تتاب خوا لیی وازی بی (له سه ر مینه بهر باسه که یانی بۆ خه لکه که گیرایه وه) فهرمووی:

ئەرکە لە سەر ھەموو موسلمانێک سەری عەبدوللای کۆری حوزافە ماچ بکات، ئەوا من
لەخۆمەو ھەست پێدەکەم، ئینجا سەری ماچکرد، خوا لێیان پازی بێت.^(۱)

دەبینیت ئەو یاوەرانە (خوا لێیان پازی بێت) چۆن لە گەرنگی و گەورەیی عەقیدەکە
تینگە یشتوون!

عەقیدە مەسەلە و باسیکی زۆر جددی و مەزن و کاریگەرە، بە ھیچ کلۆجیک شلگیری و
تەنازولی تێدا ناکرێت، نرخێ پاراستنیشی زۆر گەورە و بالایە، بەلام دڵ و ھزر و وێژدانی
موسلمان ئەوی پێ گەرنگترە لە ھەموو شتیکی تری ژبانی، بێگومان لای خوا گەورەش زۆر
بەنرخ و بەرپۆز و پیرۆزە (چونکە ئەسڵی ھۆکاری خەلقکردن بۆ ناسین و پەرستنی خوا
گەورەییە). عەقیدە پاسپاردەیی خوا گەورەییە و لای کەسانی ئەمیندار دایناو و پاراستنی پێ
سپاردوون، ئەو کەسانە دەپارێزن کە جوامێر و بە عیززەت و لێپراون و ھەمیشە ئامادەن پۆچی
لە پێناو بەخشن، چونکە لە دید و تێپروانیاندا عەقیدە بە ھیچ شتیک بەراورد ناکرێت، نە بە
ژیان و نە بە ھەرچی تێیدا، نە بە پۆچی مەرۆف و نە بە سامان و مۆلک و ئەولادی. ئەو ئیان
لاوازەکانن کە قەدر و بەھای عەقیدەکیان لا نییە، ئەوانەیی کە عەقیدەکیان بە
حەقیقەتەکانیەو لا نەچەسپیووە؛ ئەوان بریق و باقی فریوکاری ھەلیخەلەتاندوون و حەز و
چێژی ژیانان لا بەنرختر بوو وەک لە عەقیدەکە. ئەوانەیی عەقیدەکیان لا سووک بوو و
سادە و شلگیرانە گرتوویانە، بۆیە ئاوا ئاسان بوونەتە عەلقە لە گوێی موستەکبیران و ھەلووکی
دەستی تاغوتان و دارەدەستی ملھوران، ئەمانە قەدری عەقیدەیان لا نییە بۆیە ئازاد نەماون،
بوون بە عەبد و کۆیلە و ژێردەستەیی زەلیل و شوێنکەوتووی موستەکبیران کە ھەر مەرۆشی
و ھەکوو خۆیان! دەنا کێ دەیتوانی بیانکاتە شوێنکەوتەیی مەرۆشی و ھەکوو خۆیان لە دید و

(۱) لە پێواوەتیکی تردا لای (سبط الجوزی) کۆرەزای (ابن الجوزی) دا ھاتووە کە دەفەر موویت: (بە لێج و لێوم تەم کردە سەر سەری
و وام حالی کرد کە ماچم کردووە).

تېروانين و بيركردنه وه و پرووانگه، ههروهه ها له پهفتار و پهوشت و بزوت و ههلوښتدا؟ كى دهيتوانى نه و لاوازانه والى بكتا پښار و بهرنامهى غهبرى وهى بگرته بهر؟ وهحيه كه له خوى كردگار و خاوه نيانه وه هاتبو، خوى ژينه و مړينه ريان، خوى پوزيده و سه ربه رشتياريان؟! كه س نه يده توانى بيانكاته شوښكه و تهى زه ليل و عه بدى ملكه چ نه گهر خويان و ره پروخوا و غيرت پوواو نه بو نايه، نه گهر خويان خويان لاواز و بى ده سلات نه كرايه، نه ك له و لايه نه وه كه هيزى بازوو و مه چه ك و تفاقيان له تاغوتان كه مته، يان پله و ئاست و سامان و سه ربازيان كه مته، نا، نه مانه هو كاري دهره كين و خويان له خوياندا لاوازي و بى ده سلاتى دروست ناكه نه گهر ناخ نه به زيښت، نه گهر كه سه كه خوى و رهى بهر نه داښت، نه مانه لاواز و بى ده سلات كه وتوون، چونكه خويان له ناخياندا به زيون، له پوچ و دل و هزر و ويژدان و غيرته دا به زيون.

موسته زعه ف له هه موو كات و شوښنيكدا زوړن و تاغوتان كه من، ئى چى وى كردووه نه و زوړينهى بى شوماره، ئاوا ملكه چى نه و كه مينه يه بښت و به و شپوه عه بدايه تيه بښه شوښكه و توويان؟ نه وهى هو كاري نه م ديمه نهى دوزاندين و نوشوستى و به زينه يه؛ نه مانى و ره و ويست و هيممه ته، لاوازي پوچ و غيرت و جواميريه، ته نازولكردينى ناخى كه سه كه يه له و پز و قه درهى خوى گه و ره به سيفه تى مروى پى به خشيوو.

تاغوتان ناتوان هه و له خووه جه ماوه رى موسته زعه فه كان زه ليل و ژيړده سته بكه ن، مه گهر جه ماوه ره كه خوى ژيړده سته يه كهى پى په سه ندرت بښت. خوى زه ليليه كهى هه لېژارديت. نه م جه ماوه ره بى شوماره نه گهر بيه وى له هه موو كات و شوښ و حاله تيكدا ده توانيت موباده ره بخاته وه ژيړده ستهى خوى و به پرووى تاغوتاندا راپه ريت، نه وهى له م جه ماوه رگه له دا نوqsانه ويست و ئيراده يه.

زه ليلى كاتيك ده بښته دياردهى تاك و كو كه له ناخدا مه يسه ربوون بو زه ليلى بو وييت

به ويست و حهز!

ئا ئهم قابيليهت و مهيسه ربوونه ي ناخ كه خالى لاوازيى تاك و كۆي جه ماوه ره
موسته زعه فه كه يه، خالى هيّزي موسته كبيره كانه. موسته كبيره كان له م درزي (مهيسه ربوون بۆ
زه ليلي) يه وه درز ده كه نه ناو ويست و حهزي خه لكه وه، تاغوت خه لكه بي ئاگا كه چه واشه
ده كات، هيچ هو كارىك نه وه نده سوودمه ند نيه بۆ تاغوتان وه كوو غافل بووني نهو جه ماوه ره
بي شوماره زه ليل و ملكه چ و خوشكيشه! تاغوت له راستيدا كه سيكي بيهيّز و بيده سه لاته،
به لام جه ماوه رگه له كه زه ليله، جه ماوه رگه له كه غافلگيرانه ئاراسته ده كريّت، هان ده دريّت،
ده توقنريّت! جه ماوه رگه له كه ده بيته ره شه ولاخ و تاغوتيش سوار ده بيت. جه ماوه رگه له كه مل
دريژ ده كات و تاغوت هه و چاره كه يان لي ده به ستيت و مووړ ده خاته سه ر ملي دريژيان.
جه ماوه رگه له كه خوي به ئيختياري خوي لموزي دينيّه پيشي، تاغوتيش لغاوي ده كات،
هه وسار و ريشمه ي لي قايم ده كات. جه ماوه رگه له بي ئيراده كه سه ر شوړ ده كات و تاغوت
سواري سه ري ده بيت. جه ماوه رگه له كه خو نزم راده گريّت و تاغوتيش به قه له ماز ده چنه سه ر
پشتي و لي ده خوړن! به ره و نهو شوينه يان (سه وق) ده كه ن كه ئاماده ي سه ر برين ده بن ليى!
هه ر وه كوو گاگه ل و جه له بي حوشر و مه ر و مالات كه به ره و ساحه ي سه ر برين سه وق
ده كرين و پيشخو ده درين! ئاوا ئهم جه له به جه ماوه ره ش كه ته نازولي له مروّيي خوي كردوه
و خوي له عه بدايه تبي بۆ خواي گه و ره راپسكاندوه، غافلگيرانه كه وتووه ته به ر ده ستى
تاغوتىك كه بير له غه يري خويان ناكه نه وه (به دهم ريگاي سه ر برينيه نه وه به يت و بالوره يان بۆ
ده لين، به و ئاوازه ي نهو جه له به چه واشه كراوه پييان خوش ده بيت فيتوو (فيكه) يان بۆ لي
ده دهن!).

ئهم جه ماوه رگه له له سه ره نجامي له خو غافل بوون چه واشه بووه و له سه ره نجامي ترس و بيم
له غه يري خوا ئاوا زه ليل كه وتووه.

ترس له وههمه وه دیت، ترساو وا ده زانیت فلان دید و پړی یان بزاونت و هه لویست دوو چاری مه ترسی ده کاته وه، ئەمه شیکاری خۆیه تی، چونکه هیچ شتیک به یی قه دەری خوی گه وره ناییت. تاغوت که یه کیکه، مه حاله له وه هزاران و ملیونه هایه ی جه ماوهر گه له که به هیتر بیت، ئەگەر ئەو جه ماوهره ههست به سیفەت و پړیز و قه دەری مرو قایه تیبه که ی بکات؛ تاغوتان ناتوانن ئاوا زه لیلانه بیانده نه پیشخۆ، هەر کۆمه له خه لکیک سوور بیت له سه ر ئازادی خوی، ئەسته مه تاغوتان بتوانن زه لیلیان بکه ن و بیانکه نه عه بدی خویان، چونکه ئەم کۆمه له سه ر به سه ئازادیخوازه هەر یه که یان له لایه نی هیز وه هاوتای تاغوتیکه، به لام تاغوته که وا چه واشه ی کردووه و توقاندوویه تی که گوايه هیزی به هیز و کاریگه ری به ده سه وه یه. مه حاله تاقه که سیکی ملهور و بیباک بتوانیت خۆ له ئومه تیکی سه ر به سه ئ و جوامیر بکاته تاغوت و بیانخاته ژێرده ستی خوی. قه ت نه بووه و ناییت شه قاوه به ک ئومه تیک بخاته بنده ستی خوی و بوخویان هه ل سوړنیت، ئەگەر ئومه ته که وره یان به رنه داییت و (بی غیره تی و سه لامه تی)^(۱) یان نه کردبته دروشم و دین! ئەسته مه، مه حاله، نامومکینه ئومه تیکی عه قایدی خواناس، به وه حیی خوی ئاراسته بکریت و به حه قیقه ته به لگه نه ویسته کانی عه قیده په روه رده بوو بیت، له ژیر کاریگه ری ترس و توقین، یان زیر و زیو، یان چه واشه و فریودا، عه بدایه تی بو خوی گه وری کردگار و خاوه نی وهل بکات و بکه ویته عه بدایه تی مرو قیک که مه خلوقیکی لاواز و بیده سه لات و نه بووه، مه خلوقیکه نه زیان له خوی دوور ده خاته وه و نه سوودیک بوخوی مسوگه ر ده کات. ئاخو بویه ئیسلام لاوازی و بیهیزی و بیده سه لاتکه وتن به تاوان (جه ریمه) داده نیت نه ک به (عوزر)، خوی گه وره لاواز و به هیزه کان له هه مان شوینی موسته کبیره کان له دۆزه خ کۆ ده کاته وه و هه ردوولا یان وه ک یه ک سزا وه رده گرن! (ئمه سه یر نییه و نایاسایش

(۱) ئەوه هەر ئەو وره به ردان و چۆک دادانه یه که له هه موو ئومه تیکدا خه لکاتیک به زیو ده یفه له سین، جا هه یه به ناوی (مدارة: هه لکردن) هوه ده یفه له سینیت و هه یه به ناوی (به رزه ونه دی بانگه واز) و هه یه به ناوی (سیاسه ته داری)، هه شه ئاشکرا و راشکاو ده لیت: (حیزی و سه لامه تی)، هەر له م روانگه شه وه یه که ده لئین: (ده ستیک نه توانم بیبم ماچی ده کم!).

نییه، ئەمە راست و پەوا و دادپەرورەییە کە لە زانایی و دانایی و میهرەبانیی خوای خاوەن دەسلەت و بیسنورەووە هاتوووە: ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَتُونَ فِي النَّارِ قَوْلُ الضُّعَفَاءِ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾﴾ {غافر: ٤٧ - ٤٨}، واتا: «هەموو لە ئاگری دۆزەخدان و مناقەشەیانە، بە لگە بۆ یە کتری دەهیننەووە و شەرە قسەیانە، لاواز و بێدەسلەتەکان بەوانە دەلێن کە موستە کبیر بوون، کە سەرۆک و سەرکرده و فەرماندەیان بوون، خۆ ئێمە شوێنکەوتووی ئێوە بووین، ملکه چ و گوێرایە لێمان بۆ فەرمانە کانتان دەرە پەری و کوێرانە بۆمان جێبەجێ دەکردن، ئایا ئیستایە لە تواناتاندا هەیه و دەکرێت کە مێک/پشکێک لەم ئەشکەنجە و سزایە دۆزەخمان لەسەر لا بدەن؟ ئایا دەتوانن بپێکی لەسەر شانی ئێمە لا بدەن و بێخەنە سەر شانی خۆتان؟ موستە کبیرە کانیش دەلێن: بەخوا ناتوانین هیچتان بۆ بکەین، ناتوانین هیچ لە بارتان سووک بکەین، چونکە ئێمەش وەک کوو ئێوە بارمان سەنگین و کۆلمان قورسە و لە هەمان سزا و ئەشکەنجە دۆزەخدا، ئەوێ بەسەر شانی خۆمانەووەیە لە تواناماندا نییه تەحەممولی بکەین، چ جایی پشکێکی تری سزا و ئەشکەنجە ئیزافی لای ئێوە، ئەو بارودۆخ و حالەتی هەردوو لایەمانە کە تێیدا، ئەو پەری بپێکی خوای گەورەیه کە هەر لایەنەمان بپێ و پادە و پشکی سزای خۆی بۆ پراوەتەووە و دەبێت بپێچێت».

کەوابوو چارەنووسی لاوازهکان و موستە کبیرەکان وەک کوو یە کە، یە ک شوێن و یە ک سزا، بەلام هەریە کەیان بە پێ و پادە و پشکی شایانی خۆیان. خوای گەورە ئەوێ بۆ نەکردوونەتە عوزر کە ناچار بوون بکەوونە کلکە لەقێ بەدوایاندا! کە زەلیل کرابوون و هەر دەبوو شوێنکەوتوویان بن.^(١) ئەو نەبوو بە عوزر و لەو سزا سەختە لایاندات، کە وەک کوو مێگەل و

(١) وەک کوو پەندە لار و چەوتە کە ی کورد کە دەلێت: (کە چووتە شاری کوێران دەست بە چاوتەووە بگرە!)، یان: (من لە گەل عام؟ یان عام لە گەل من؟)، یان کە هەر بە کەن دەیانوت: (الحشر مع الناس عیداً!)، حەشر کات و شوێنیکە دایک کۆرپە ی لی فەرماوش

جەلەب پېشخۆ درابوون و بى وىست و ئىراڧە و ڤاوبۆچوون و سەر بەستى و سەرپىشكىي
خۆيان بەرەو مە بەستە كانى مۇستەكبىرە كان سەوق دەخران! خۇاى گەورە پىزى لى نابلوون، بە
مروڧى ئازاد و بەپىز خەلقى كىر دىبوون، پىزى تابىەتى كەسايە تىشيانى لا بوو، كە خۆيان ئازاد و
سەر بەست و سەرپىشك بن چ پىيازىك ھەلە بىزىن، عەبدايەتى بو خوا دەگىرنە بەر يان بو
مروڧى ۋەكوو خۆيان، بەلام ئەمان ھەر بە مەحزى وىست و حەزى خۆيان تەنازوليان لەو ماف
و ۋەسف و سىفەتەيان كىر و ئازادانە تەنازوليان كىر، بوونە شوئىكەوتووى تاغوت و دەست و
پىۋەند و كار بەستەنى، جارىك بەرووياندا نەۋەستانەۋە و بلىن: نا. ھەر بە بىرياندا نەھات
بلىن: نا! بىريان لەۋەش نەدە كىرەۋە كە تاغوتان پىيان دەۋتن! كە لىيان دەگىرنە فەرز و ئەركى
سەرشان. جارىك ھەلوئىستەيە كىان نە كىر كە ئايا ئەم سەر كىرەنەيان بەرەو چ گومپايە كىان
دەبەن؟! ھەموو سىفەتى خۆيانيان لەۋەدا كۆ كىر دىبوۋە كە شوئىكەوتووى ئەو تاغوت و
چەۋاشە كارانەن! ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمُ تَبَعًا﴾! ئەم تەنازول كىرەنە لەۋەي كە خۇاى گەورە پىي عەتا
فەرموۋبوون، ئەم شوئىكەوتەنەيان بو تاغوتان، بو سەر كىرە و پىشەۋا و فەرماندە كانيان نەبوۋە
عوزرىك خۇاى گەورە قىۋوللى بىت (و بفەرموۋىت: دەي گوناحن، قوربە سەرمانە چى بكن؟
خەتاي بەرپرسە كانيان بو!). ئەۋەتا سەرئەنجام ھەردوولايان لە يەك جىي ئاگرى دۆزەخدان،
(سبحان اللہ!) سەرۆك و سەر كىرە و فەرماندە كانيان كە لە دنياۋا كىر دىبوۋيانن بە
شوئىكەوتووى خۆيان و بەرەو شىرك و كوفى و جاھىلىيەتى خۆيانيان كىش دەگىرن، ئەۋەتا ۋا
چارەنوۋسى خۇشيان و چارەنوۋسى ئەۋانىشيان بەم كات و شوئىن و سزايە گەياندوۋە، چۆن لە
دنياۋا ۋەكوو كاۋر و گۆلك و بزى پىشخۆيان دەدان، ئەۋەتا ئاشكراۋو كە لە حەقىقەتدا بەرەو
ئەم سزايەي دۆزەخيان كىش دەگىرن، ئەۋەتا ۋا لەزىر ئەشكەنجە و ژان و ناسۇردا ڤوو لە
مۇستەكبىرە كانيان دەگىرن: ئەرى دە ۋەرن كەمىك سزىمان لەسەر لا بدەن! دەستىك بدەنە

دەكات! بەجى بۆتە جەژن؟! سەپ ئەۋەبە ھەندىك (داعىي ئىسلامىي فېكرى و سىياسى!) ۋازيان لە ئايەتى قورئان ھىناۋە و پەندى
پىشيانان كىرەۋەتە پىياز!

کۆلى قورسان، خۆ ئېمە خۇمان بۇ ئېۋە دەفە وتاندى، لە دەورتان دەگە پايىن! نەماندە ھېشت دېرکېكتان بە پېدا ھەلچە قىت! ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَمَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ﴾؟ ھەر ۋەكۈۋە لە دىيادا پېيان دەۋتن كە ئېمە خاۋەن ھېز و دەسەلاتىن و ژيان و ئەمانتان بۇ مسۆگەر دەكەين، لای خواشتان بۇ مسۆگەر دەكەين! (شۈينەن بېكەۋن گوناختان بە ئوبالى ئېمە! ئېمە تەحەممولى گوناخە كانتان دەكەين!)، بەلام ئەۋەتا ھەريەكەيان بارەگوناخى خۆى لى بوۋەتە بارە سزای دۆزەخ.

ئوممەتە موسلمانە عەقائىدىيەكە كە بەرەۋ لووتكەى شىاۋىتىيى خواۋىستى بەرز دەبىتەۋە؛ دەبىت زۆر سەر بەرز بىت بە عەقىدەكەى و شانازىي پېۋە بىكات و بەرز و دوۋر پايگىرىت لە ھەموۋ مەيدانئىكى تەنازول و سازشكارى، دەبىت بە عەقىدەكەى بېنىت و بە عەقىدەكەى بزۋىت. بە ۋەحىيى خۋاى پەرۋەردگارى ھەلسۈكەۋت بىكات و بە خۋاى خۆى پشت ئەستۋور بىت. دەبىت تاك و كۆيان ھەست بە عىززەتى باۋەرەكەيان بېكەن و بزەنن كە عىززەت و دىندارى ھاۋشانى يەكن، ھاۋتاي يەكن، لازم و مەلزۈۋمى يەكن. ئىپاندارىتى بەبى جۋامىرى و ئازايەتى نايەتە دى، ھەر ۋەكۈۋە كە جۋامىرى و ئازايەتى بەبى ئىپاندارى و پابەندۋونى شەرى دەبىتە خۇ ھەلنان و خۇ لەدەستدان. جۋامىرى و دلېرى و نەبەزىي موسلمان لە ئاراستەى خۋاى (عزىز و حكىم) ۋە ھاۋتۋە. جۋامىرى و ئازايەتى و عىززەتى نەفس شتىك نىن لاۋاز بىن، نەرم نابن و بۇ غەيرى خۋاى گەرەش ناچەمىنەۋە. دلې ئىپاندار كە بە خۇشەۋىستىيى خۋاى گەرە ئاۋدېرى دەكرىت؛ لە ھېچ كات و شوپىن و حالەتېكدا ئەم سىفەتە پەسەنەنەى ئازايەتى و ئازادى و جۋامىرى بەزى ناكات، مەگەر ئىپانەكە لاۋاز بوۋىت و داكشايتە خۋاى بۇ ئاستى ترسۋوك و دەرۋنەبەزىو و ژېردەستەكان. سىرۋشتى ئەم سىفەتە (عىززەتى نەفس و جۋامىرى و ئازايەتى) ۋايە كە ئىپان بەھىز دەبىت؛ ئەمىش دلېرانە دەرەكەۋىت، كە ئىپان لاۋاز دەبىت؛ ئەمىش ترسۋوكانە مت دەبىت. عىززەت و جۋامىرى و ئازايەتى سىفەتىي موسلمانە، سىفەتى

پیغمبر و پیشه‌وا که به تی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، سیفه‌تی خوی پوره‌وهر دگاریتی، به لام ده‌روون به‌زیو و عزیزه‌ت پوواو و دوورووه‌کان په‌ی به‌م حه‌قیقه‌تانه نابهن: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ {المنافقون: ۸}. عزیزه‌ت: وره‌به‌رزی و زالبوونه، خوی گه‌وره ده‌سه‌لاتداری زاله و هیچ مه‌خلووقیک نییه له‌ژیر ږکیفیدا نه‌بیټ. له‌م ده‌سه‌لات و عزیزه‌ته‌وه لوتفی کردووه و فه‌یزی میهره‌بانیی خوی به‌ پیغمبره‌که‌شی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوه، هه‌روه‌ها به‌ موسلمانانیش، به‌لام دوورووه‌کان په‌ی به‌مه نابهن و ههر وا ده‌زانن ئەم دینه سه‌رناکه‌وټ و موسلمانان نابنه‌خواه‌نی ده‌سه‌لات، به‌لکوو ئەهلی کوفر و شیرک ههر وا به‌ ده‌سه‌لاتداری ده‌میننه‌وه، بویه ههر وا په‌فتاری دوورووانه ده‌که‌ن و ناگه‌نه حه‌قیقه‌ته عه‌قائیدییه‌کان تا دلنیا بن که سه‌رکه‌وتن ههر بو خوی گه‌وره و بو پیغمبره‌ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسلمانانه.

ئەم سیفه‌تی عزیزه‌ته که زالبوون و هه‌بوونی ده‌سه‌لاتی بردنه‌وه‌یه به‌ په‌هایی، سیفه‌تی خوی گه‌وره‌یه و که‌س به‌شداری له‌م سیفه‌ته‌دا نییه: ﴿مَنْ كَانَ يُدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ {افطر: ۱۰}، و‌اتا: «ههر که‌سیک ده‌یه‌وټ ده‌سه‌لاتدار بیټ و زال بیټ، با له‌وه دلنیا بیټ که هه‌موو ده‌سه‌لاتدار یتیی ته‌واو و زالبوونی گشتگیرانه ماف و سیفه‌تی خوی گه‌وره‌یه و به‌س».

ئەم حه‌قیقه‌ته عه‌قائیدییه پټوټه له‌ دل و هزر و ویزدانی موسلماندا بچه‌سپټ، پټوټه یه‌قینی وابټ که غه‌یری خوی گه‌وره هیچ جوړه ده‌سه‌لاتیکی نییه. کاتیک ئەم حه‌قیقه‌ته لای موسلمان ده‌چه‌سپټ و ده‌بیټه به‌لگه‌نه‌ویست؛ کاریگه‌رییه‌کی زور گه‌وره‌ی له‌سه‌ر دید و بزاون و هه‌لوټستی ده‌بیټ، هه‌موو هوکار و پالنه‌ری رووداو‌ه‌کان به‌م حه‌قیقه‌ته پټناسه ده‌کات، هه‌موو رووداو‌یکی ململانیکه به‌م حه‌قیقه‌ته ده‌کیشیت و دلنیا ده‌بیټ که ئەو که‌سه‌ی که ده‌یه‌وټ وره‌به‌رز و جوامیر و زال بیټ؛ پټوټه خواوټستییه‌که‌ی به‌هیزتر بکات، پټوټه له‌ خوی گه‌وره داوا بکات که خوی خواه‌نی ده‌سه‌لاتی په‌ها و توانای بیسنوور و زالی بی هوکاره،

زالبون به دهست غه یری خوی گه وره وه نییه، له لای هیچ مه خلوقیک نییه و په یو یست به هوکاری هیچ مه خلوقیکه وه نییه: ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾. ئەمەش یه کیکه له حهقیقه ته عهقائیدییه سه ره ناییه کان که ده بیت لای موسلمان ببیت به لگه نه ویست، کاتیک ده بیت به لگه نه ویست هه موو پیوه ره کان ده گوړیت، شیکار و ته قدیرکردن و بریار ده گوړیت، دید و پرووانگه ی به ها و نه ریته کانیش ده گوړیت. جیگیربوونی ئەم حهقیقه ته له ناخی موسلماندا زۆر شتی لا راست ده کاته وه، له دید و پێ، له پهفتار و پهوشت، له بزوت و ههلویت، له په یوه ندیی دۆستایه تی و دوژمنایه تی، له شیواز و هوکاری کۆمه لکاری. ئەو ساته ی ئەم حهقیقه ته عهقائیدییه به وهسف و سیفه تی خوی له دل و دهروون و هزر و هۆش و وێژدان و ههستی موسلماندا ده چه سپیت؛ ده یکاته خاوهن هیزیکی وا که له هیزی ههردوو دنیا ناترسیت، باکی به کس ناییت و سل له هیچ دوژمندارییه ک ناکاته وه که ئەهلی شیرک و کوفر و جاهیلییهت به رامبه ری پاید هه یه نن، ئاوا جوامیر و ئازا و به جهرگ پهروه رده ده بیت، ئاوا دلیر و نه بهز و کۆلنه دهر ده رده چیت، ئاوا خوگر و به ئارام و پشوودرێژ پێ ده بریت، نه ده که ویته گومان و پاراپیه وه، نه ده که ویته دلخوریه و ترس و بیمه وه، دید و پێی پۆشن و ئاشکرا و پاشکاو ی خوی ده بریت، پێگا و بهرنامه و ئامانجی دیاری خوی له بهرچاوه و دلنایه که هیچ پێباز و بهرنامه و ئامانجیکی تری نییه، له راستیشدا هه ر وایه، هیچ پێگایه کی تری نییه بگاته ئەو ئامانجه ی خواو یستییه جگه له م پێگایه ی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوه رانی به پیزی خوا لیان پازی بیت گرتیه بهر. ئەمه عیزه تی نه فسه، ئەمه ههستی جوامیری و سه ره به رزی و هیزی خواناسی و پشت به خوا به ستنه. ئاوا موسلمان ی عهقائیدی سه ری به رزه و بۆ غه یری خوی گه وره نه ویی ناکات، ئاوا قایم و پته و و جیگیره و په شه بای سته م و ده ستردێژی تاغوتان نایه ژنییت، ئاوا ته حه ممولی هه موو کاره سات و ناسۆر و ناره حه تییه کی دژوار ده کات، ئاوا ده توانیت له هه موو بارودۆخیکی جاهیلییهت و له ژیر تین و فشاری هه موو تاغووتیکدا کۆمه لکارانه بانگه وازه که ی

خوا بگه يه نيت، ئاوا باكى به هيزى حكومەتان و لەشكرى دەولەتان نايت، ئاوا حساب بۆ
 هيچ هيزىكى سەرزەمىن ناكات، بۆچى؟ چونكە دۇنيايە خواى گەورە خواەنى ھەموو عىززەت و
 دەسەلايتىكى زالبوونە. ھەستى زالىتى و جوامىرى و ئازايى حەقىقەتتەىكە و لە دل و دەرووندا
 دەچەسپىت، لە ھزر و ھوشدا جى دەگرىت، لە وىژدان و ھەستدا دەبىتە عىززەت و بىياكى،
 پىش ئەوھى بىتتە بزاون و ھەلويسى بەرچاوى خەلكى، حەقىقەتتەىكە كە جى خوى بەتەواوى
 دەگرىت، خواەنەكەى خوى زۆر لەوھ بە گەورەتر و بالتر دەزانىت بۆ غەيرى خواى گەورە
 بچەمىتەوھ، ئەستەمە زەلىلى قبول بكات، مەحالە ژىردەستە بكەوئىت، چونكە سەرەتا بەسەر
 نەفسى خۆيدا زال بوو، نەكەوتووھتە ژىر كاريگەرى ھەواوھەوھس و ھەزى لادان، توانيوئىتى
 ئارەزووھەكانى خوى ژىردەستە بكات و ھەموو ھەزىكى خوى بخاتە ژىر پكىفى خوى، بەسەر
 ھەموو ترس و دلە لەرزىيەكدا زال بوو، وىست و ئىرادەى ئەوھندە جوامىرانە ئاراستە كەردووھ
 كە نەيھىشتووھتەوھ بۆ تەمەنىكى ئىزافى! -كە بە دەست غەيرى خواش نىيە- تەنازول لە ئازادى
 و پىزى مروئى خوى بكات، نەفسى خوى لەسەر تەنازول پانەھىناوھ، چاوى بە بەرتىل و پلە و
 پاىھ پى بەخشىن نەشكىنراوھ، زانويئىتى ئەو عەقىدە خواوئىستىيە و ئەو نوورە خوايىھ و ئەو پىياز
 و بەرنامە وەحىيەى ھەيەتى زۆر زۆر لەوھ گەورەترە لە گەل ھەر ھەموو مولكى دنيايدا بەراورد
 بكريت، جاتىر چۆن بۆ پشكىكى فەناى دنيايى تەنازولى لى دەكات؟! ئەم ئىماندارەى ئاوا
 بەسەر نەفسى خۆيدا زال بوو (كە نە پلە و پاىھ و ناودارى، نە مولك و سامان و خواەنتىتى،
 نە ئافرەت و چىژى جەستە، پاىاننە كىشاوھتە بوواری خويانەوھ)، ئەمە چۆن وەكوو ئەو
 كەسانەيە كە نەفس زەلىلى كەردوون؟ پلە و ناودارى چاوى شكاندوون، مولك و سامان چاوى
 شوپ كەردوون و چىژى جەستە (پوشاك و خوراك و جنس) پايكىشانوھتە ناو سەوداى
 موساوھەمە و شلگىرىيەوھ؟! مەگەر ھەر ئەمانە نىن كە چۆك بە خەلكى دادەدەن؟ بەدى ھەر
 ئەمانەن: ھەزىن يان ترس يان نەزانىنى حەقىقەت! ئى ئەم لە تاقىكەردنەوھى ھەمووياندا

دەرچووه و بەسەر ھیزی کاریگەریاندا زالبووه، ئا ئەمە ھیز و دەسلالەت، ئەمە زالبوونی
 حەقیقیە، ئەمە سەرەتای شیاویتی دەسلالتداریی شەرعییە، ئەمە زالبوونە بەسەر ھەموو ھۆکار
 و پالنەرێکدا کە بۆ لای غەیری خوای گەورە پال دەنێت. ئەو کەسە لێ ھیزی پاکیشانی
 نەفس و حەز و ئینفیعالاتەکانی دەرچووه و سەرپاستانە بۆ خوا لێپراوه و دینداریتییە کە
 لەسەر حەقیقەتە عەقائیدیەکان دامەزراندووه، ئەم کەسە بەراستی عەبدایەتی بۆ خوا دەکات،
 کە تەنھا ملکہچی ئەو و گوێپرایەلی ئەو و ژێردەستە و زەلیلە بەردەستی ئەو و بەس. ئا بەم
 عەبدایەتیە بۆ خوا ئازاد بوو، خاوەن و یت و ئیرادە ی سەر بەستە، جوامیر و ئازا و بە
 جەرگە، زال و بی باک و چاوە ترسە، ئەمە ئەم عەبدایەتیکردنە بۆ خوای گەورە کە
 کردوو یەتی بەو ھیزە بەرەنگاری ھەموو فاک و فیک و چەواشە کاریی جاھیلییەت دەبێتەو و
 خۆی لەبەر ھەموو جوورە ناسۆر و کارەسات و فشارێکدا دەگرێت.

برگه‌ی دووهم: ترسنوکی له شه‌یتانه‌وه‌یه

عه‌قیده له دل و ده‌روون و به‌ها و نرخ‌ی ژیا‌نی موسلمان‌ی خوا‌یستدا هه‌موو شتی‌که، هیچ شتی‌ک له دنیا‌دا نییه‌ بی‌گات‌ی، هیچ شتی‌ک به‌قه‌ده‌ر عه‌قیده‌که‌ی پی‌رو‌ز و گر‌نگ و به‌نرخ‌ نییه، له ژیا‌نیشیدا غه‌یری عه‌قیده‌که‌ی هیچ ئا‌وات و هی‌وا و ئاما‌نج و مه‌به‌ستی‌کی تری نییه‌ تا له عه‌قیده‌که‌ی زی‌اتر هه‌ول بۆ هینا‌نه‌دی‌یا‌ن بدا‌ت، موسلمان‌ی سه‌ر‌پا‌ست و داعی‌یا‌نی ئی‌سلا‌م و خوا‌یستا‌نی ئوممه‌تی عه‌قائیدی بۆ عه‌قیده‌که‌یا‌ن ده‌ژین، له پینا‌و سه‌لامه‌تی و سه‌لماندن و چه‌سپاندنی ئه‌وه‌شدا ده‌ژین، هیچ شتی‌کیان بۆ خۆ‌یا‌ن نا‌و‌یت، خۆ‌شیا‌ن بۆ عه‌قیده‌که‌ ده‌و‌یت، هیچ شتی‌ک بۆ خۆ‌یا‌ن پا‌شه‌که‌وت نا‌که‌ن که‌ بزا‌نن عه‌قیده‌که‌یا‌ن پ‌ی‌و‌ست‌یت‌ی، هه‌موو شتی‌ک له خزمه‌ت ئه‌و دایه (ئه‌مه‌ حه‌قیقه‌تی واقیعی موسلمان‌ی سه‌ر‌پا‌ست و دیندا‌ری خوا‌یسته‌ نه‌ک په‌خشا‌نی ئه‌ده‌بی)، ئه‌مه‌ وه‌سفی ئه‌و حا‌له‌ت و دیمه‌نه‌یه‌ که‌ حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدییه‌کان له سه‌ره‌تا‌ی چه‌سپاندنیانه‌وه‌ له نا‌خی موسلمان‌دا و‌ینا‌ی ده‌که‌ن و له واقیعی په‌فتار و په‌وشت و بزا‌وت و هه‌لو‌یستیدا نیشا‌نی ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌مه‌ را‌گه‌یا‌ندنی له‌دا‌یک‌بوونی ئه‌و هیزه‌ ئی‌یا‌نییه‌ که‌ ئه‌م عه‌قیده‌ ئی‌سلا‌مییه‌ له نا‌خی شو‌ن‌که‌وت‌وو‌نا‌یدا پروا‌ند‌وو‌یه‌تی، ئه‌و هیزه‌یه‌ که‌ له نا‌خی تا‌که‌کا‌نیدا‌یه و به‌ خوا‌ی گه‌وره‌وه‌ په‌یوه‌سته، ئه‌مه‌ به‌هۆ‌ی ئه‌وه‌ی که‌ موسلمان‌ه‌ سه‌ر‌پا‌سته‌کان نا‌ترس‌ن، چون‌که‌ ته‌نها له‌ خوا‌ ده‌ترس‌ن و به‌س، چون‌که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ خوا‌ه‌نی هی‌زی حه‌قیقیه‌ و هه‌ر ئه‌و‌یش بکه‌ری حه‌قیقی هه‌موو ژیا‌ن و مردن و بزا‌وت و سه‌روه‌تی‌که، هیچ پرو‌دا‌وی‌ک به‌بی‌ و‌یستی ئه‌و نا‌بی‌ت، ئه‌مه‌ وای کرد‌وو‌ه موسلمان‌ه‌ خوا‌یسته‌ عه‌قائیدییه‌کان له‌ خه‌ل‌کی نه‌ترس: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ

النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿٧٢﴾﴾ (آل عمران: ١٧٣)، و‌اتا: «ئه‌وانه‌ی که‌ خه‌ل‌کی پ‌ی‌یا‌ن ده‌وت‌ن و‌ا خه‌ل‌کی‌کی زۆر خۆ‌یا‌ن بۆ‌تان کۆ کرد‌وو‌ه‌ته‌وه، ئا‌گا‌دا‌ر بن، به‌ حه‌زه‌ر بن، س‌ل‌یا‌ن لی‌ بکه‌نه‌وه‌ و خه‌میا‌نتان له‌به‌ر بی‌ت. به‌لام ئه‌مانه‌ ئی‌یا‌نیا‌ن به‌وه‌

زیادی ده کرد، دلنیا بوون ئیداره‌ی ململانیکه به‌دهست خوای گه‌وره‌یه، بۆیه ده‌یانوت: خوامان به‌سه، به‌راستی ئه‌ویش چاکترینه که خۆی ته‌سلیم بکړیت و کاروباری پی بسپړدریت».

ئه‌وه شه‌یتانه که شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی خۆی به‌ ئازا و به‌هیز و دلیر نیشان ده‌دات، پۆشاک‌ی ده‌سه‌لات و تونای فشه‌لیان پیوه‌ بپوشیت، تا خو گیف بکه‌نه‌وه و به‌ فشه‌ بین و بچن و خو بنوین! ئه‌وه شه‌یتان وا ده‌خاته دلی خه‌لک‌یه‌وه که ئاگادار بن، ئه‌وانه‌ خاوه‌ن هیز و ده‌سه‌لاتن، ئه‌گه‌ر بزائن ئیوه‌ لیان ناترسن په‌لامارتان ده‌ده‌ن، راتان ده‌فرین و ته‌فروتونان ده‌که‌ن! ئه‌وه شه‌یتانه‌ وا له‌ دل و هزر و هوشی خه‌لکیدا دروست ده‌کات که گوايه ئه‌وانه‌ ده‌توانن هه‌ر که‌سیکیان بویت راپهرین و هه‌ر که‌سیک بخوازن زیانی پی بگه‌یه‌نن یان سوودی پی بگه‌یه‌نن؛ ده‌یکه‌ن و که‌سیش ناتوانیت پریشان لی بگړیت! ئه‌وه شه‌یتانه‌ وا له‌و خه‌لکه‌ ده‌کات کړ بن، خپ بن، ته‌سلیم بن، حه‌قیان نه‌بیته‌ به‌سه‌ر ئه‌و خراپه‌ کارییه‌وه که له‌ ناوچه‌ که‌دا بلاو ده‌بیته‌وه، هه‌ول مه‌ده‌ن یاخی بین و هه‌لگه‌پرینه‌وه و شوړش دژی ده‌سه‌لاتدارانی جاهیلی به‌رپا بکه‌ن! ئه‌وه شه‌یتانه‌ به‌ خه‌لکی ده‌لیت نا‌ره‌زایی ده‌رمه‌بړن^(۱)، په‌خنه‌ مه‌گرن، هه‌ولی پاره‌ستانی خراپه‌کاران مه‌ده‌ن، ئیوه‌ حه‌قتان چیه‌ به‌سه‌ریان‌ه‌وه، خو ئیوه‌ به‌رپرس نین^(۲).

ئه‌وه شه‌یتانه‌ وا به‌ خه‌لکی ده‌لیت، چونکه‌ به‌رزه‌وه‌ندی شه‌یتان و شه‌یتانیزمه‌کان له‌وه‌دایه، تا خراپه‌ زیاتر بیته‌ و گومرایی و کوفر و بی‌دینی زۆرتر بیته‌ له‌ قازانجی شه‌یتانه، به‌لام خوای گه‌وره‌ به‌ لوتفی خۆی ئه‌مه‌ بو ئیپانداران که‌شف ده‌کات و دلنیا‌ییان ده‌داتی که ئه‌وه‌ نابیته‌ بیته‌ مایه‌ی ترس و وره‌به‌ردان: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَى ديارِهِمْ لَمَّا هَمَّ بِهُمُ الْعَدُوُّ فَجَعَلْنَاهُمْ خِزْيًا وَّعِلًّا ﴿١٧٤﴾﴾ (آل عمران: ۱۷۳-۱۷۵)،

(۱) (دهست به‌ کلاوی خۆته‌وه‌ بگه‌ر با نه‌بیات!) (مریشک خۆل به‌سه‌ر خۆیدا نه‌کات که‌س خۆلی به‌سه‌ردا ناکات)!

(۲) (بز به‌ پتی خۆی و مه‌ر به‌ پتی خۆی هه‌لده‌واسریت!) (که‌س ناچیتته‌ قه‌بری که‌سه‌وه‌)!

واتا: «ئەوانەى كە خەلكى پىيان دەوتن وا خەلكىكى زۆر خۇيانيان بۇتان كۆ كروووتەو، دىنە سەرتان، ئاگادار بن، خەمىكىان لى بخون، بەلام ئەمانە ئىيانيان بەو زىاتر دەبوو، دەيانوت خوامان بەسە، بەراستى خواى گەورە شايانى ئەو بە خۇمانى تەسلىم بكەين، چونكە باشتىن پارىزەرى ئەمانەت و وەكىلى سەرپەرشتىارى و چاودىرى و پاسەوانىيە، بۆيە بەهۆى ئەم حەقىقەتەى ئىيانىانەو، بە نىعمەت و فەزلى خواى گەورە ئارام و ھىمن و ئاسوودە وەستان و ھىچ زىيانكەشيان تووش نەبوو، ئەمانە شوين پەزەمەندىى خواى گەورە كەوتوون و لەبەر خاترى ئەو بەرامبەر ھەموو دژوارىيەك دەووستنەو، خواى گەورەش خاوەن فەزلى و چاكە و پەحمەتى بىسنوورە. ئەو شەيتانە وا لە خەلكى دەكات و بەردەن، شەيتان شەپرى واتەواتيان لەناودا دروست دەكات و تووشى دلەپراوكتيان دەكات، ئەو كەسەش كە دەكەوشتە ژىر كارىگەرى (پروپاگەندە)ى شەيتان ھەر ئەوانەن كە لە پرۆژەى شەيتانىزم دان و شوينكەوتەى ئەون! ئىو لىيان مەترسن، ترسى خواتان لە دلدا بىت، ئەگەر راست دەكەن و مۇسلمانن ھەر لە خواى گەورە بترسن و بەس»^(۱).

شەيتان بەرژەووندىى لەو دەايە كە باتل لە دەسەلاتدا بىت و شەپخووزى تەشەنە بكات، ھەوللى ئەو دەدات كە دەسەلاتدارانى باتل و تاغوتان ھەمىشە وا دەرکەون كە بەھىزن و خاوەن چەك و دەزگای داپلۆسىن، كەس ناتوانىت لە پرويان ھەلگەپرەتەو، كەس ناتوانىت لە بەرامبەرياندا بەرگرى لە خۆى و مال و مالى بكات، بەرھەلەستكارانيان ھەر تووشى نوشوستى دەبن و ئەوانىش پقتەستورانەتر حوكم دەكەن. شەيتان خاوەن بەرژەووندىى

(۱) سەرنج بەدە شوواى ئاراستەوانىتى قورتان لە چۆنىيەتتى پەرەردە كردندا. دەرەرمووت ئەو شەپرى واتەوات و پروپاگەندەنى بەناو خەلكىدا بلاو دەبنەو تا مۇسلمانان تووشى ترس و بىم بىن و سل لە كافران بكەن و بەرەنگاريان بىنەو؛ ھەمووى لە شەيتانەو، بەلام ئايەتەكە ئامازە بەو دەكات كە دەبوو ئەم كارەى شەيتان شەيتانىزمەكانى خۆى پى بەھىزن بكات و وريان بەرز بكاتەو، كەچى ھەر خۆى دەپتەو بە ماىەى دەرۋونبەزىن و شەكستەنتان و وريەردان! لە بەرامبەرىشدا خواى خاوەنى خواويستەكان كە پشتيان دەگرېت، پىلانى شەيتان كەشف دەكات و بە مۇسلمانانىش دەرەرمووت شەيتانىزمەكان وريان بەرداوە، مىنىش خۆم پشت و پەناتانم و تەنھا لە من بترسن، سوبحانەللا ھەر خۆى ھەموو ئىدارەى مەملەتتىكان دەبات بەرپو!

خۆبەتە، ئەو بەشیکە لە ستراتیژی و جوودی شەیتان بۆ گومراکردنی خەلکی و دوورخستەنەوان لە مەنەجی پیغمبەرەکان سەلامی خاوەن لایەت، چونکە لەژێر سەپەری ستەمکاری و دەستدریژی و ترساندن و تۆقاندن و پافرازدانی خەلکی و ئەشکەنجەدانیدا؛ هەموو خراپە کاریەک، هەموو بێ دینیەک، هەموو شەپخوازیەک ئەنجام دەدرێت، گوناح و تاوان و سەرپێچی فەرمانی خودا زۆرتر دەبێت، دزی و زینا و حەرامخۆری دەبێتە داوێنەر و یاسا و دەستور! ئەمانەش هەمووی پرۆژەی شەیتان و ئامانجی ئەو دەهیننە دی. شەیتان بەو شادمان دەبێت کە چاکە گۆراپێت بۆ خراپە و خراپەش بووێت بە چاکسازی. چاوی بەو پڕۆژە دەبێت کە دەبێتە باتل دەسەڵاتدار و تاغوت و بکوژ و حاشیە و پێوەندە ملهوپرەکانیش خەریکی پاوروت و قاچانەو، خەریکی دەستدریژی و خراپەکارین. شەیتان بەو شاگەشکە دەبێت کە هەست دەکات دەنگی حەق کە و سەدای حەقنەسی خەفە بوو، وەحی کە نار خراوە و هزر و ژیری کارکەنار و لایەت بە لایەنەو، دادپەرەری شتیکی واقعی نەماوە و لەجێ ئەمانە دید و پڕ و پەفتار و پەوشت و بەها و نەرتی شەیتانیزم باوە، لەجێ خواپەرستی دەیان (آلهة، أنداد، أرباب، طواغیت) دانراون و دەپەرستێن، پیروژ پادەگیرێن، گیان و سامانیان بە قوربان دەکێت، گوشتار و پەفتار و بێاریان لەجێ دین و شەریعتی خواوە، حاکمیتی لە دەست ئەواندا و زۆر بە جەدیش مەشغولی حەملە یە پێشە کێشکردنی حەق و حەقخوازان! کەسێش بووێر نەماوە تا لە پڕوواندا هەلگەپێتەو، هێزێکی کاریگەر نەماوە دژیان بووێستێت، چونکە تاغوت هەمووی تەفروتونا کردوون، هەمووی زیندان یان شاربەدەر کردوون، ئەوانە یە ماوێش هەلھاتوون و لە حەشارگادا بە مەحروومی هەناسە دەژمێرن! باتل دەسەڵاتی تەواوی گرتووە دەست و نەخشە یە شیرک و کوفر و جاھیلیەت پیادە دەکات و کۆمەلگاکە ئاراستە یە دوژمنداریتی وەحی دەکات، خەلکە کەش بە گشتی سەرگەردان بوون، تەفرەقەیان تێکەوتوو، جوامیران شەھید بوون یان لە

زیندانیان هه‌لهاتوون، زۆرینه‌ی جه‌ماوه‌ره‌که‌ش پارسه‌نگیتی له‌ده‌ست داوه و عه‌ودالی
 پاروه ناتیکی و خۆی له‌مملانیکه‌ بوواردووه، مه‌لا و شیخ و داعیی دینفرۆش بوونه‌ته
 موختاره‌ درۆزنه‌ی هه‌مان و، فیره‌هه‌ون به‌ پیرۆز و حوکی تاغوتی به‌ شه‌ری ده‌ناسین! حه‌ق
 دیار نه‌ماوه، هه‌رچی پۆژانه‌ ده‌بیریت لافاوی باتل و لیشاوی درۆ و شالاوی شه‌رخوازییه،
 شه‌یتانیش که‌ ده‌بینیت -بئی ئه‌وه‌ی خۆی ده‌رخات- هه‌موو پڕۆژه‌کانی سه‌رکه‌وتوون، له‌و
 په‌رده‌وه‌ خۆشحاله‌، نه‌خشه‌ی به‌رده‌وامبوونی حوکی تاغوت داده‌پۆژیت، پلانی مانه‌وه‌ی
 بارودۆخه‌که‌ داده‌نیت، له‌به‌رئه‌وه‌ نادپاریشه‌ ئاسان دزه‌ ده‌کاته ناو دل و ده‌روونی خه‌لکه‌که‌وه و
 هه‌ر که‌سیکیش گوێبستی بیت ده‌یخاته دل‌له‌رز و تارمایی تۆقاندنه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ترسییت
 تا چۆکی ده‌شکیت و زراوی ده‌ته‌قینیت، ئیتر نه‌ک خاوه‌نویستی گۆرانکاری و جوامیری
 به‌ره‌هه‌ستکاری نامینیت، به‌لکوو ته‌سلیم به‌ وه‌سوه‌سه‌کانی شه‌یتان ده‌بیت و ده‌که‌وێته‌ پالانته و
 پڕپاگه‌نده‌ کردنیش که‌ بارودۆخه‌که‌ هی ئه‌وه‌ نه‌ماوه به‌ که‌س بگۆردریت، بۆیه‌ باشتروایه
 له‌ گه‌لیدا بسازین! به‌لام له‌م حاله‌ته‌ی لاسه‌نگی و سه‌رگه‌ردانی و دیدلییه‌دا، له‌م وره‌به‌ردان و
 ده‌به‌پێکراچوونه‌ دژواره‌دا که‌ موسلمانانیش لاواز بوون، هێزی خاوی گه‌وره‌ به‌ قه‌ده‌ری خۆی
 له‌ کات و شوینی سازاوی خۆیدا ته‌ده‌خول ده‌کات و شه‌یتان به‌ پرووت و په‌جالی فه‌زح ده‌کات
 و نه‌خشه‌ و پلان و پیلانه‌کانی ئه‌و و تاغوتانی هاوکاری و کاربه‌ده‌سته‌ سه‌تمکاره‌کانیان
 ئاشکرا ده‌کات و حه‌قیقه‌ته‌کانی ده‌خاته‌وه‌ به‌رچاو: حه‌قیقه‌تی مه‌له‌بندی هێز و خاوه‌نی هێزی
 حه‌قیقی، حه‌قیقه‌تی مملانی و خاوه‌نی نه‌خشه‌ی خاوی، حه‌قیقه‌تی شه‌یتان و هاوسه‌نگه‌رانی،
 حه‌قیقه‌تی فاک و فیک و وه‌سوه‌سه‌کانی. وه‌ری ئیبارداران به‌رز ده‌کاته‌وه‌ و له‌ مه‌عیه‌تی خۆی
 (وه‌لدابوونی خۆی) دل‌نیاان ده‌کاته‌وه‌، که‌ وه‌لیاندایه‌ و ئیه‌مالی نه‌کردوون، بێخه‌میان ده‌کاته‌وه‌
 و پێیان ده‌فه‌رموویت له‌ کاربه‌ده‌ستانی شه‌یتان مه‌ترسن، وا نه‌زانن ئه‌وان کاریگه‌رن، ئه‌وان
 خاوه‌نی هێز و بکه‌ری مملانی و براوه‌ن، لییان نه‌ترسن، ئه‌وان زۆر ترسنۆکن، لاوازن، ئه‌وان

تَوْقِیون له و موسلمانە ی دینداربیتی به پراستی گرتوو و باوهری دنیایانە ی به خوی پەروردرگار هیناو و پشتی به هیزی له بن نه هاتوو ی خوی گه وره به ستوو و تاغووتان له م ئیانداره عه قایدیانە توقیون که له واقعیی ژیان و کۆمه لکاری و بزافدا بوون به ئەداتی قه ده ری خوایی و ده بزوین!

ئەو هیزی که به پراستی ده بیّت ترسی لئی هه بیّت، ئەوهیه که توانای سوودگه یاندن و زیان لئی دوو ورخستنه وه ی هه یه، که هیزی خوی گه وره یه، ئەمه ئەو هیزیه که موسلمان لئی ده ترسیّت، نه ک هیزی مه خلوقات. کاتیک داعیی ئیسلامی و پیشهره یی خواویستی ته نها له خوی گه وره ده ترسن، هه موو دوژمنانی خواویستی لئی ده ترسن، چونکه ئەوه ندە به هیز بوون که توندترین و به هیزترین هیز و ده سه لاتی سه رزه مین ناتوانیّت بیانترسینیّت و دید و ڕیان پی بگورپ، نه هیزی ده گه نی شه یتان و نه هیزی دیار و ئاشکرای شه یتانیزمه کان، بۆیه خوی گه وره به و خواویستانه ده فه رموو یّت لئیان مه ترسن، ترستان له من بیّت و به س: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ {آل عمران: ۱۷۵}، ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ﴾ {المائدة: ۳}.

قورئان بۆ ئەوه هاتوو که حه قیقه تی هیز و به ها و پیوه ره کان بناسینیّت، خوی گه وره له قورئانی پیروژدا بریاری بنبری خۆی داوه که یه ک هیزی کاریگه ر له م (وجود) هدا بوونی هه یه، ئەویش هیزی خوی گه وره یه و به س. یه ک به ها و پیوه ریش هه یه که گرنه گ و کاریگه ره ئەویش باوهره، بۆیه هه موو ئیانداران له وه پیخه م ده کات که ئەگه ر خواتان وه لدا بوو ترستان له هیه چ نه بیّت، خوی گه وره ش کاتیک وه لتاندا ده بیّت که بۆ ئەو سولحابن و بزوات و هه لۆیستان بۆ ئەو و به گویره ی ئاراسته ی ئەو بیّت، هه ر که سیک خوی گه وره ی وه لداییّت باکی به چی ده بیّت؟ به هیه چ، جا با هیزی بازوو، تفاق و چه ک و سه ربازیشی که م بیّت یان هه ر نه بیّت. که سیک پشتی به هیز و توانا و ده سه لاتی خوی گه وره به ستبیّت؛ حه تمه ن هیمن و ئاسوو ده و ئارامه. که سیکیش خوی گه وره ی وه لدا نه بیّت و دژایه تی خوی گه وره بکات؛

هیچ گومانی تیدا نییه که په شیو و ئالۆز و نه سره وتوو، بێ هوډه عه و دالی ئه من و ئه مان ده بێت. که سێک به ئیانداری به خوای گه و ره وه په یوه ست بێت به ته ئکید باکی به هیچ ناییت، ئه وی ئیانداری نییه به رده و ام له خه مدایه چونکه ده زانیت هیچ شتیک نییه هیمنی و سره وتی بداتی.

جیهاد کردن له پیناو خوادا بۆ سه لماندن و چه سپاندنی مه نه جی خوای گه و ره یه له سه ر زه میندا، هه روه ها بۆ سه لماندن و چه سپاندنی حاکمیتی خوای گه و ره یه (که مافی یاساداران و حوکمرانی و داوهریکردنه) و راپه راندنی شه ریه ته که یه تی له هه موو لایه نه کانی بوواری ژیا نی تاک و کۆی کۆمه لگا و ده ولّه تدا، بۆ به خته روه رکردنی مرۆفایه تی و مسۆگه رکردنی نان و ئه مانیه نه. وه سف و سیفه ت و ئه رکی ئوممه ته موسلماننه عه قایدیه که که خوای گه و ره هه لیبژاردوون و ئاراسته ی کردوون و کردوونی به ئه داتی قه ده ری خوای له سه ر زه میندا؛ تا ئه وه یان پێ به یئیتته دی که خوای ده یه ویت بۆیان.

ئهم جیهاد و ئه نجامه که سه لماندن و چه سپاندنی حاکمیتی که ی خوای گه و ره یه له هه موو کات و شوین و نه وه یه کی مرۆفایه تیدا؛ به ره هه لستکاری هه بووه، ئهم به ره هه لستکارانه حه تمه ن ئیسلامیان قبول نییه و وه ری ناگرن و ته سلیمی نابن، حه تمه ن دژی ده وه سته وه و هه ولّی وه ستاندن و ئیلا گه رده وه ی ده دن ئه گه ر بتوانن. خه لکانیک که ده سه لّات و سامانی زه وتکراویان له باب و باپیرانیانه وه به میرات بۆ ماوه ته وه، چۆن وا به ئاسانی ته سلیم به ئیسلام ده بن بیان ه یئیتته خواره وه و مالّ و سامانی زه وتکراوی خه لکیان لێ بسێنیتته وه. ئه وان که به چه واشه کاری و فریودان و هینز و راپسکان خوا یه تی خۆیان به سه ر خه لکه که دادا وه و حاکمیتی خویان بۆ خۆیان بچرپوه و به ناوی به ها پیرۆزه کانه وه ده وین و حوکم ده که ن، چۆن هه ر وا لێ ده گه رین فه زح بکړین و له هینز و ده سه لّات دامالترین و پرووت و په جالّ و که ساس بکه ونه ریزی خه لکه وه؟! کاتیک بانگه وازی خوا ویستی راده گه یه نریت که که س

مافی حاکمیتی نییه، ئەوێ شەپیووری مان و نەمانە، چونکە تاغوتان یەكەسەر دەزانن ئەوێ داپننی دەسەلات و سامان و ناوبانگ و پیروژیتی ئەوانە، بۆیە بە تەئکید زۆر سەرەختانە دژی ئەو بانگەوازه و پیشەروان و شوێنکەوتوانی دەوێستنهوێ و زۆر بێ پەحسانە پەفتاریان بەرامبەر دەکەن، چونکە دەزانن سەرکەوتنی بانگەوازه کە واتا فەوتانی ئەمان، نەمانی پەلە و پایە و ناوداری، لە دەستدانی دەسەلات و سامان و خواوەنتی.

لە هەمان ریزی بەرھەڵستکاراندا (کە سیاسییە دەسەلاتدارەکان و مشەخۆرە ئابووریەکان، ھەروەھا چەواشەکارانی دین (واتا فیرعەون و قاروون و ھامان)) ئەھلی ھەواوھەوێس و شەپەخۆر و داوێنپیس و دز و پیاوخرایانی تریش ھەر دەبنە ھاوسەنگەریان، بۆیە پیشەروانی ئوممەتە عەقائیدیە خاوەن بزافە کە دەبێت ھەر لە سەرەتاوێ ئەوێ بزانی کە بەرامبەر یان زۆر بەرفراوانە و جۆرەھا چین و پۆل و دید و پێی لێ کۆبوووەتوێ، بەلام نە بەتاک و نە دواي گەلە کۆمەکیان جێ مەترسی نین، بەلام لە سەرەتاوێ ھەست بە پانوپۆری بەرەو بەرامبەر بکریت کە ئەو ھەموو بەرھەڵستکاری لێ کۆ دەبێتوێ.

دینی خواي گەورە بۆ ئەوێ ھاتووێ دواي خواناسین و خواپەرستن و سەلماندن و چەسپاندنی حاکمیتی خواي گەورە، تاک و کۆی خەلکە کەش لەسەر کۆمەلێک پێسای پەوشتی و بنەمای قبیەمی دابونەریتی کۆمەلایەتی پەرورەدە بکات، بە پالڤتە کردنی دل و دەروونیان، بە پارسەنگ کردنی پەوشتیان، بە دیاری کردنی ماف و ئەرک و دەسەلات و ئادابیان. پاشان ئەو کەسانە بە قسەي خۆش گۆش نابن و لاسار و چەقاوہ سووانە گۆي بە فەرمانی خواي گەورە نادەن، ئیسلام سزایان بۆ دیاری دەکات، سزا لە دید و تێپروانین و عەقیدە و فکریان نا، بەلکوو سزا لەسەر پەفتاریک (گوفتار و کردار) کە لێیانەوێ دەردەکەوێت و زیانی خەلکی تێدا دەبێت، خواي گەورە دەزانی کە ھەموو جۆر و پۆل و چینیکی خەلکی ئەم دینە قبوول ناکەن، ھەتھەن زۆر ھەن پەفزی دەکەن و لێی پشپەل دەکەون و بەرھەڵەستی و

دژایه تیشی ده کهن، له وانه ی نایانه ویت سایه ی خیرخوازی به سهر خه لکیدا بکشیت، نایانه ویت خه لکی له سیبه ری دادی خواویستیدا پارسه ننگ و ئه مان بژین، چونکه خو یان شه یتانیزمن و پرژه ی شه یتانیان پینه و سوورن له سهر راپه پاندنی. خوای گه وره ده یزانی ئه م بانگه وازه ی دادی خواویستییه له لایه ن هه موو خاوه ن هه واوه واهوس و سامان هه رام و ده سه لاتی زه و تکراره وه دژایه تی ده کریت، هه تمه ن ده بیت له م حاله ته دا داعیانی ئیسلام و پیشه روهانی خواویستی که بانگه وازی خوایان پی سپردراوه، ده بیت پروبه پرووی ئه م لایه نه به ره له ستکار و ناحه ز و دوژمنانه بینه وه و خو له بهر تین و فشار و ته وژمیاندا بگرن، ده بیت ته هه ممولیان هه بیت و ئاماده بن گیان و مال و کات و سامانیان له و رییه دا هه رزانه خت بکه ن، نابیت تین و فشاری ئه و دژومانه هه رچه ند زو ریش بیت ئه مان چاوترسی ن بکات! ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ﴾.

ئه مه ریگا که یه، ئه مه بزوت و هه لو یستی پئویست و شیاو و کاریگه ره، نابیت ترسان له خه لک ببیته به ره به ستی رپی سه لماندنی بانگه وازه که و چه سپاندنی شه ریعه ته که ی. جا ئه و خه لکه له هه ر پۆلیکی به ره له ستکاره کان بن:

- چ ئه وانه ی ده سه لاتی حاکمیتیان زهوت کردووه و خو یان له خه لکه که کردووه ته خوایان، که بانگه وازی خواویستیان له بهر ئه وه پی په فز ده بیت چونکه ده سه لاته که یان له ده ست دهرده هیئت، بۆیه ئاماده نین نه به بانگه وازه که پازی بن و نه بشه یلن شه ریعه ته که بچه سپنریت و سه روه ری یاسا بۆ شه ریعه تی خوا بیت.

- چ له و که سانه ی تر بن که مال و سامان و خیروبیری ولاتیان زهوت کردووه و به ناههق ماشیویه ته وه و هه موو کان و سامانیکیان خستوو ته ژیر رکیفی خو یانه وه که ناهیلن بانگه وازی خوا سه ربگریت و شه ریعه تی خوا بچه سپنریت، چونکه سامانه دزراوه که یان له ده ست دهرده هیئته وه.

- چ له و جه له به جه ماوه رگه له چه واشه کړاو و گومړايه بن که نقومی هه واوه وه وس و حه رام و خراپه کاری کړاون و وا ده زانن ژيان نه و به رة لاییه یه.

نه مانه ش هه ر نایانه ویت بانگه وازی خوا ویستی سهر بگریټ چونکه پالنه ری ده روون و پارسه نگی په وشت و راقیبوونی دابونه ریت ده خوازیټ، ناهیلن شه ریعه تی خوا بچه سپینریت چونکه پړگا له حه زه مونحه ریفه کانیان ده گریټ، بویه ده شیت نه مانه پیکه وه به ریه ک دروست بکه ن و بکه ونه گه له کومه کی له ئوممه ته عه قائیډیه که، یان هه ریه که یان به ریه کی سهر به خوی دوژمنداریتی به رامبه ر نه و ئوممه ته و بزاونه کی بکاته وه. ناییت هیچ یه کی له مانه - به تنه ها یان پیکه وه- ترس له دلای موسلماندا دروست بکه ن و سلای پی بکه نه وه تال سه لماندن و چه سپاندنی شه ریعه تی خوا دواخت، چ جای نه وه ی لینگه پریټ! ناییت داعیانی ئیسلام و پیشه پوهانی خوا ویستی ترسی نه مه یان له دلدا هه بیت، نه مانه ده بیت هه ر له خوا بترسن و به س. له وانه یه له م دید و ری و بزاون و هه لویسته یاندا (موسلمان) یان زور بیتته خزمه ت! له وانه ی وره پروخاون و ده ستیان له گه ل نه و سیبه ریه (تاغووتانی سیاست و قاروونانی سامان و چه واشه کارانی هامانی) تیکه ل بیت، یان به حساب به زه بیان به خه لکه مونحه ریفه (داماوه که) دیتنه وه که (جاهیل)ن و هیچ نافامن! له وانه یه مه لای په سمی و شیخی ته ریقه ته ده سته مو و داعیی ووره پروخوا و به زیو بیته لای سهرانی ئوممه ته عه قائیډیه که که راسته وخو یان لاهه کی تاغووت ناردوونی، یان قاروونیه کان داوایان لیکردوون، یان هامانیه کان فریویان داون تا بیتنه لای نه مان و داوایان لی بکه ن (سیاستمه دار)انه و (عاقلا نه) په فتار بکه ن و (بیانو و) نه ده نه ده ست ناحه زان! له کاتیکدا نه م دواړاونه خو شیان زور چاک ده زانن که نه ربابانی حوکم و ده سه لاداران ی جاهیلیه ت فریان به سهر ئیسلامه که وه نه ماوه، ئیسلامیان به و سیفه ته گشتگیره ی ته وحیده که (عه قیده و عیاده ت و شه ریعه ت) نایه ویت. چاک ده زانن تاغووتانی ولات حاکمیتی خویان زهوت کردووه و خو یان (له یاسادانان و حوکمپانی و داوه ریدا)

مومارەسەى دەكەن. ئەم دۇراوانەى تەمەلوق بۇ دەسەلاتداران دەكەن و وەفد پىك دەھىنن!
 (گوايە بۇ پىگرتىيانە لە فیتتە و شەپى ئەھلى!)، ئەمانە وەفد نىن، ئەمانە نوپنەرى تاغوتانن،
 (دید و پى و ھەلۆستى فیرەون و ھامان و قاروونىان ھىناو)، ئەمانە پىشتەر دىن و بانگەواز و
 حاکمىتى خویان وەل کردوو، دیندارىتى خویان ھەراچ کردوو و مەنھەجە کەى خویان
 فرۆشتوو: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ {البقرة: ۴۱}. ئەمان دەمپکە لە پلەوپایە و ناودارى، بە
 مووچە و سامان و پۆلدارى فرۆشتوو یانە و لیبوونەتەو! ئەو کاتە فرۆشتوو یانە کە لە ھەنای
 باتل و شەرخوازی تاغوتدا بیدەنگ بوونە، کە لە ترساندا خویان کړ کرد و دواترىش کەوتنە
 شەرەاندن و فەتوا فرۆشتن، لە تاغوت نزىک بوونەو و دید و پى و مەنھەج و ھەلۆستىيانىان
 بە شەرى ناساند! لەبەرامبەردا وەزىفە و مووچە و مەنسەب و ناو و پلەیان پى درا.
 بەرژەوندیە گچکەکانیان بۇ ھىنراو تە دى بەرامبەر فرۆشتنى دینە کە، بەرامبەر کړىنى یەقىنى
 دۆزەخ. خیانەتکردنىان لە خەلکانىک کە بە ئەمین دانرابوون و پاسپاردەیان لا دانرابوو؛
 پەفتارىکی زۆر دژوار و قىزەون و ھەقىرە، چاوشۆرپىیە کى گەورە یە. کەسانىک بووبن بە مەلا و
 شىخ و داعى، بووبن بە نوپنەرى موسلمانان و پاپەپنەرى دین، بە دەستپاکى بانگەوازی
 ئوممەت و بزاڤ؛ ئاوا لە پى لا بدەن، نەک ھەر لە لا بدەن و بیدەنگ بووبن، بەلکۆو شىرک و
 کوفر و جاھیلیە تىشیان شەرەاندی! ئەمانە خۆى لەخۆیدا خیانەتپکى گەورە یە، بەلام لەمیش
 بەدتر و ھەقىرتر ئەو یە کە بوونەتە نوپنەرى تاغوت! بوونەتە پیاوانى دین (رجال الدین) ی
 پەسمى مووچە و پلەوپایەى وەزارەت! ئەوانەى کە فەرزى سەرشانیشیان ئەو بوو کە ئەم دینە
 پابگە یەنن و شەرىعەتە کەى بەسەلپنن و بیچەسپنن، ئەو تەوا وەلیان کردوو! ئەمانە کە دەبوو
 بەرگرى لە موقەددەساتى ئىسلام بکەن و بوونەتە سەگى پاسەوانى بەر دەرگای دەسەلاتدارانى
 شىرک و کوفر و جاھیلیەت. ئەمانە کە دەبوو بەرگرى لە حاکمىتى خویان گەورە بکەن، ئەو تەوا
 بەرگرى لە حاکمىتى تاغوتان دەکەن و سەربارى ئەمەش ئایەت و فەرموودەکان دەخەنە

خزمه تی کافر بونی تاغوت و له پیلادانی خوځان و باقی کار به دهستانی ده ولت! دید و پړ و
 پهفتار (گوفتار و کردار) ی ئه مانه شهو و پوژ له خزمهت ده سه لاتدارانیک دایه که
 ده ستریزیان کردووه ته سهر حاکمیتی خوی گه وړه و بو خوځانیاں زهوت کردووه. داعیی
 ئیسلام و پیشهروانی خواویتی ده بیت زور له مانه به حه زهر بن، هیچ حساباتیک نه بو ئه مان و
 نه بو تاغوتان و کار به دهستانیان و جه ماوهره جه له به که نه کهن، سوور بن له سهر جبه جیکردن
 و راپه راندنی فره زه کانی سهرشانی خوځان و راکه یاندنی بانگه وازی خواویتی، بانگهیشتی
 خه لکی بو ته وحید (ی په روه ردگاریتی و، ته وحیدی خویایه تی و په رستن و، ته وحیدی
 حاکمیتی خوی گه وړه) و بوویرانه رایگه یه نن و نازایانه له واقعی ژیا نه که دا به ئوممه ته
 عه قایدیه که یانه وه له بزافی گورانکاری و ململانی جا هیلیه تدا بن، ترسیان ته نها له خوی
 گه وړه هه بیت و به س، ئه مانه ئه رکی سهرشانیانه: ﴿الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رَسُولَ اللَّهِ وَيُخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا
 إِلَّا اللَّهَ﴾ (الأحزاب: ۳۹).

له م پروانگه یه وه خوی گه وړه جهادی له سهر ئه م ئوممه ته فره ز کردووه، که واپو و حه تمه ن
 ده بیت داعیانی ئیسلام و پیشهروانی خواویتی مشووری ئه و جهاده بخون و بهر پای بکه ن،
 تا مه نه ه جی خوی گه وړه به ملیت و بجه سپیت: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَتَّخِذُونَ لَوْمَةً لَّآئِمَةً﴾ (المائدة: ۵۴).
 ئه مه سیفه تی ئه م ئوممه تی عه قایدیه یه که جهاد له پیناو خودا ده کهن و له لومه ی
 لومه کاران ناترسن، چ باکیکیان به په خنه و قسه و قسه لؤکی خه لکی نییه. له پیناو خودا - نه ک
 له پیناوی خوځاندا - جهادیان بهر پا کردووه. له پیناو خودا - نه ک له پیناوی گه له که یاندا -
 جهاده که یان راکه یاندووه. له پیناو خودا - نه ک له پیناوی نیشتیان و توخم و په گزی خوځاندا -
 جهاده که یان موماره سه کردووه. له بهر خاتری خوی گه وړه، بو سه لماندن و چه سپاندنی
 مه نه ه جی خوی گه وړه له سهر زه میندا، بو چه سپاندنی حاکمیتی خوی گه وړه و سهر وړیتی
 ده سه لات و شه ریه ته که یدا، بو ئازاد کردنی مروؤف و به خته وه رکردنیان به هیانه دیی نان و

ئەمان بۇيان، بۇ مسۆگەرکردنى خېر و خوشى بۇ خەلكى، ھېچ مەبەستىكىيان بۇ خۇيان تېدا نىيە، بۇ ھېچ پىشكىكى دىيائى رەنجيان نەداو، بۇ ناو و دەسكەوت و سامان و دەسەلاتدارىتىي خۇيان جىھادىيان بەرپا نەکردوو، بەلكو خالىسەن بۇ خوای گەورە، بىئ ئەوھى ھېچ جوړە ھاوبەشىكى بە ھېچ بر و پادەيەك تېدا بۇ دابنن.

جىھاد لەپىناو خودا دەكەن و گوئ نادەنە لۆمە و گلەيى و خوتەخوتى خەلكى، لە پەخنە و قسە و ھەلۆيىستى خەلكى ناترسن، بۆچى بترسن؟ چا ئەو حالەتەى ئەو خەلکەى تېدايە ئەوئەندە جىي پىزە تا خەمى تىكچوونيان لىي ھەبىت؟ ئا ئەو زيانە كەمە بى قەدرەى كۆمەلگەى جاھىلى و بزاتوى ژىر چاودىرىي تاغوت ئەوئەندە گرنگ و بەرپىزە تا جىھادەكەى بۇ پەك بخەن و نەيكەن نەبادا ئەو بارودۆخە بشۆيۆت؟ مەگەر ئەمانە جىھادەكەيان بۇ گوپىنى ئەو كۆمەلگا جاھىليە و دەسەلاتە تاغوتىيە رانەگەياندوو؟ بەدى؛ جا ئىتر لۆمەى لۆمەكاران چىيە تا بىئتە بەرەست؟ ھەر ئەو نىيە مو جاھىد لایەك بكا بە لایەو؟

موجاھىدىك بە پىي شەرىعەتى خوای گەورە لەپىناوى ئەودا و بۇ سەلەماندن و چەسپاندنى حاكىمىتى ئەو جىھادى بەرپا كردىت، دلىيا بىت لەسەر مەنھەجى خوای گەورە دەپرات، بۆچى گوئ بداتە گلەيى و گازندە و لۆمەى خەلكاتىكى بەرسىپەرى تاغوت؟! ئەم كە جىھادى راگەياندوو تا مەنھەجەكەى خوای گەورە لەسەر زەمىندا پىادە بىت، بۆچى لە خەلكى بترسىت؟! كەسىك لە خەلكى دەترسىت و حساب بۇ لۆمە و پەخنەيان دەكات كە بە وزەى ئەوان و بە رىپىدانی ئەوان و پشتیوان بەوان شۆرشى بەرپا كردىت. ئەم كەسە دەبىت دید و رى و بزات و ھەلۆيىست و رىياز و بەرنامە و پىوەر و ئامانج لە خەلكىپەو و ھەرىگىت، نەك موجاھىدىكى خواويستى ئوممەتى عەقائىدى كە لەبەر خاترى خوای گەورە بە پىي ئاراستەى دىنى ئەو، بۇ سەلەماندن و چەسپاندنى شەرىعەتى دىنى ئەو جىھادى بەرپا كردىت، ئەم كە كۆمەك و لایەنگىرى و پشتیوانى لە خوای خۆپەو و ھەردەگرىت؛ چ باكى بە لۆمە و قسەى

خەلکی ھەيە؟ ھەر کەسێک بن، بارودۆخیان ھەرچۆنێک بێت، دەسەلات و دەستوور و شارستانییتیان ھەرچیە ک بێت، کلتوور و پۆشبیری و زانیاریان ھەرچەند و چۆنێک بێت.

ئیمە کاتێک خۆ ناچار دەکەین حساب بۆ دید و ھەلۆیستی خەلکی بکەین. حساب بۆ لۆمە و پەخنە و قسەیان بکەین، بارودۆخ و پەفتار و داب و دیدی خەلکی بە ھەند وەرەگرین و کاتێک بزات و ھەلۆیست و ھیز و پێزیان پەچاو دەکەین، پتوەر و ھەلسەنگاندن و قیەمیان وەرەگرین کە ئەسلەکە ی خۆمان بیرچووین، یان لێی بێئاگا بووین، یان شلگیرانە گرتبێمان! ئەمەش نابێت. ئیمە کە دڵنیا بین بە پێی مەنھەجی خوا ی گەرە بزاتمان کردووە و پابە ندین بە فەرمانی ئەو و پێباز و بەرنامە و ئامانجی بانگەواژەکە ی ئەومان گرتبێت بەر و جیھاد بۆ حاکمیتی ئەو بگە یەنین؛ ئێتر چۆن دەلویت لە بەر خاتری لۆمە و گلەیی و قسە ی خەلکی، دید و پێ یان بزات و ھەلۆیستان بگۆرین؟!

داعیی ئیسلام و پێشپەرە ی خواوێستی کە باوەر و یەقینی بەو یە کە تەنھا مەنھەجەکە ی خوا حەقە و ھەموو دید و پێیەکی تر باتلە، با ملیۆنەھا ملیۆن کە سیش گرتبێت یانە بەر و پەپرە ویشی لێ بکەن، با نەوہ کانی چە ندین سەدە ی مەروفا یە تیش لەسەری پێکەوتبن، مادام مەنھەجی خوا نییە؛ باتلە، مەسلمان حسابی بۆ ناکات. مەسلمان لا ناکات بەلای دۆستێکی بەزیوہ، یان ناحەزێکی دوورپووی قەرەچە ناغەوہ، یان دۆژمنێکی چەواشە کارەوہ کە بلیت ئەمە مەنھەجی شیاوی کۆمەلگا و دەولەتی مەروفا یە تییبە و ئەو تە سەدان ولات و ناوچە کردوویانە بە مەنھەجی کۆمەلگای خۆیان و ژیا نی پێ ئاراستە دەکەن. ئەمانە ھیچ کاریگەریان لەسەر دید و پێ و بزات و ھەلۆیستی ئوممەتی مەسلمانێ عەقائیدی نابێت، چونکە ئەو دید و پێ و بەرنامە و ئاراستە یە مادام لە وەحیی خوا ی گەرەوہ نەھاتووە و لە گەل شەریعەتی خوادا یە ک ناگرتەوہ، ھیچ نرخێکی نییە، نابێتە پتوہری مەسلمان و بارودۆخی تاک و کۆی مەسلمانانی لەسەر بنیاد نانریت، چونکە جاھیلییەتە، لە دید و پێی ئوممەتە مەسلمانە عەقائیدیە کە دوورە.

کاتیک دید و پږی و پړسای په وشت و بنه‌مای نهریت و پړپاز و به‌رنامه و چوښه‌تی کار و نیداره‌ی، یان بارودوخ و ناراسته‌ی گه‌شه و نه‌شونمای، یان یاسا و پړسا و ده‌ستوور و سیستم‌یکې قبوله؛ که له‌گل دینه‌که‌ی خوادا گونجاو بیټ و بچټه‌ قالبی پړسا شهرعیه‌ کانه‌وه، ده‌نا هیچ. له‌م پروانگه‌وه‌یه که ده‌بیټ موجهیدانی ئوممه‌ته عه‌قائیدییه که جیهادی خو‌یان به‌ریا بکه‌ن و به‌رده‌وام له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره موماره‌سه‌ی بکه‌ن و لا نه‌که‌ن به‌لای لومه و گله‌یی و قسه‌ی خه‌لک‌یه‌وه، حساب بو‌پڼوهر و به‌ها و هه‌لسه‌نگاندنی خه‌لکی نه‌که‌ن و باکیان له‌هیچ نه‌بیټ و نه‌ترسن. ئا ئمه‌ دیارترین سیما و سیفاتی ئم ئوممه‌ته موسلمانان عه‌قائیدییه‌یه که بزاقه‌که‌ی (بانگه‌واز و جیهاد) ه‌که‌ی له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره‌یه و بو‌سه‌لماندن و چه‌سپاندنی دینه‌که‌ی ئه‌و راگه‌یاندووه و ترسی له‌غیری خوای گه‌وره نه‌بووه و نابیت.

دلی ئیماندارن ده‌بیټ ئه‌وه‌نده قایم بیټ، ئه‌وه‌نده به‌ حه‌قیقه‌ته عه‌قائیدییه به‌لگه‌نه‌ویسته‌کان جو‌ش درایټه‌وه، که هر ه‌موو هیزی دنیا بینه‌ ویزه‌ی لټیان نه‌ترسیټ، هیچ هیزیکې به‌شهری نه‌بیټ چاوشکینی بکات، چونکه دلی موسلمانان خواناس و بو‌خوا لټپراو، به‌خوای خاوه‌ن هیز و توانا و ده‌سه‌لاتی بیوټنه‌وه په‌یوه‌سته که توانای به‌سهر ه‌موو شتیکدا ده‌شکیت و به‌سهر ه‌موو شتیکدا زاله، ئه‌گر له‌ساته‌وه‌ختیکشدا له‌رزیه‌کی لټوه ده‌رکه‌وت که وه‌کوو شکست و به‌زین و هه‌لاتن ده‌رکه‌ویټ، به‌تاییه‌تی له‌و کاتانه‌ی پرووه‌وپرووی دوژمنه و له‌به‌ره‌ی جیهاددایه، ئمه‌ نابیت شکان و به‌زین و پاکردن بیټ، پاکردن بوچی و بو‌کوی؟ له‌ترسی مردن هه‌لدیت؟ ناشیت. خو ژیان و مردن به‌ده‌ست غیری خوای گه‌وره نین، ژیان و مردن په‌یوه‌ندیان به‌به‌ره‌ی جه‌نگ و به‌سیبه‌ری حه‌وانه‌وه‌نیه، موسلمان ناشیت له‌ترساندا پشت هه‌لبکات و له‌به‌ره‌ی جیهاده‌که‌هه‌لبیت، ناشیت، ئم نه‌شیاوټتیه‌ ناچارکردنی نیه له‌سهر شتیک که توانای به‌سهردا نه‌شکیت، ئمه‌ ئه‌رکیک نیه له‌توانای به‌ده‌ر بیټ، نا، خو موسلمانیش مروّفه و وه‌کوو مروّفه‌که‌ی به‌رامبه‌ریټی، له‌م سیف‌ته و لایه‌نانه‌وه وه‌ک یه‌کن،

له‌سه‌ر زه‌مینه‌یه‌کی مرۆیی وه‌ستاوان، ئینفیع‌الایان وه‌کوو یه‌که، به‌لام له‌وه‌دا جیاوازان که موسلمان‌ه که به‌خوای گه‌وره‌وه په‌یوه‌سته، خوای خاوه‌ن هیز و ده‌سه‌لاتی په‌ها، خوای زالی بی‌وینه. بۆیه ئه‌گه‌ر له‌به‌ره‌یه‌ک کشایه‌وه، هه‌ر بۆ لای خوای گه‌وره ده‌کشیته‌وه، ئه‌گه‌ر زیندوو ما، ئه‌گه‌ر به‌ره‌و پیش چوو، شه‌هید بوو، هه‌ر به‌ره‌و خوای گه‌وره چوو. که‌وابوو له‌هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌یدا هه‌ر له‌دوژمنه‌که‌ی به‌هیزتره: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْأَدْبَارَ ۝ وَمَن يُولِهِمْ يُؤْمِدْ دُبْرُهُ ۖ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّلْقِتَالِ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهُدَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝﴾ (الأنفال: ۱۵ - ۱۶)، واتا: «ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئه‌گه‌ر تووشی شالای زۆری دوژمن هاتن؛ پشت هه‌لنه‌که‌ن و هه‌لنه‌یه‌ن، چونکه هه‌ر که‌سیک له‌و پۆزه‌دا پشت هه‌لبکات و هه‌لبیت، ده‌که‌وینه به‌ر غه‌زه‌بی خوای گه‌وره و حه‌تمه‌ن چاره‌نووسی دۆزه‌خه و دواپۆژبکی ترسناکی به‌نسیب ده‌بی‌ت، مه‌گه‌ر که‌سیک له‌و به‌ره‌یه کشایته‌وه، به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی له‌قۆلیکی تره‌وه هیزش بکاته‌وه سه‌ر دوژمن، یان بگاته‌ فریای به‌ره‌یه‌کی تر که‌موجاهیدانی تری لێیه تا یارمه‌تیان بدات، ئه‌مه‌یان پێی‌دراوه». ئه‌مه‌ که‌ له‌رواله‌تدا وه‌کوو هه‌له‌هاتنه، به‌لام له‌حه‌قیقه‌تدا زۆر دووره له‌هه‌له‌هاتن و ترس و مردن، چونکه موسلمان له‌که‌س ناترسیت، ته‌نها له‌خوای گه‌وره ده‌ترسیت و به‌س: ﴿اتَّخِذُوهُمْ فَالِقَةَ الْآحْقَ أَنْ تَخْشَوْهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝﴾ (التوبة: ۱۳)، واتا: «چ ما لێیان ده‌ترسن؟! خو‌ خوای گه‌وره شایه‌نتره که‌ لێی بترسن، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن موسلمان». دڵ و ده‌روون و هزر و هۆش و وێژدان و هه‌ست و ئینفیع‌لاتی موسلمان له‌گه‌ل ئه‌م ئایه‌تانه‌دا ده‌خروشی‌ت. موسلمان‌ی سه‌رراست زۆر به‌جددی په‌فتار له‌گه‌ل ئه‌م ئایه‌تانه‌دا ده‌کات، چونکه کاریگه‌ریان له‌سه‌ر زۆره و ئاسه‌واریان کاریگه‌ره له‌سه‌ری.

هۆ داعیانی ئیسلام و پێشپه‌روانی خواوێستی، ئیوه ئه‌داتی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ن، ئیوه په‌رده‌ی ده‌ستی قودره‌تی خوای مه‌زن و به‌ویست و ئیراده‌ی خو‌ی، به‌پێی قه‌ده‌ری خو‌ی

ده تانخاته کار: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَّةً وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (التوبة: ۱۶)، واتا: «چون وا ده زانن هه ر وا بی ئه وهی تاقیبکرینه وه لی ده گه پرنترین؟ بی ئه وهی ئیماندار له دووروو جوودا بیسته وه؟ چون بی ئه وهی سه رراستانی موجهید و دهمه راشانی به رسییه ر لیک جوودا نه کرینه وه و هه ردوولایان له به رچاوی خه لکی و خوشیان و ابزانریت وه کوو یه کن؟ حه تمه ن ده بی ت موجهید و به زیو لیک جوودا بکرینه وه و بناسیترین، پاشان موجهیدی سه رراست و چه کداری سه رزاره کی که خراوه ته ناو ریزی موجهیده سه رراسته کانه وه، چون موسلمان سه رراسته کانیش که وه لایان بو غه یری خوا و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسلمانان نه بووه، هه ر وه کوو ئه و که سانه حساب بکرین که ده وروپشتی خو یانیان به موشریکان ته نیوه. ئه مه نده جیگر و نوینه ر و راویژکاریان لیان هه یه، ئه مانه ئه مه نده له گه ل کافراندا ده ست له ملانن چون ده شی ت هه ر وه کوو ئه وانه بن که له به ره ی جیهاددان و سه رراستانه بو خوا ساغ بوونه ته وه و ئه و ئه رکه قورسه به جی ده هی ن؟^(۱) خوی گه و ره شاره زا و ئاگاداری ئه و ره فتارانه یه که ده یکه ن».

له ریزی ئیسلامیشدا هه می شه که سانیک هه ن که قسه زل و فشه که رن و له کاتی خوشی و ئه ماندا ده رده که ون و ده بنه کو یخای هه موو کوپ و مه جلیسیک و ئه سکوی هه موو دیزیه ک. له کاتی ته نگانه شدا پوژانه ده یان عوزر دروست ده که ن که بوچی نه هاتنه پیش؟ بوچی باسیکی جیهاد و موجهیدانیان نه کرد؟ هه ر بوچی دیار نه مان؟ ئه مانه ئه وه نده موماره سه ی ئه م جو ره ره فتاره یان کردووه تییدا پسپو ر ده رچوون. له به رژه وه ندی و قازانجی ئوممه ته موسلمان ه عه قائی دییه که و بزافه که یه تی که زوو په رده له پووی ئه مانه دا هه لالیت و که نارگیریان بکات، تا موسلمان سه رراسته کان له م دهمه راش و قه ره چه ناغانه^(۲) جوودا بی نه وه، تا که ئه مانه له کاتی

(۱) الشوکانی/دار الكتاب العربي/۲۰۰۷/۱۴۲۷ (۸۶۵-۸۶۶).

(۲) مهرج نییه ئه مانه دووروو (منافق) بن، نا، ئه مان له موسلمان ده روون به زیوه کانن که له قورئاندا به (والذين في قلوبهم مرض)

جیدیددا فسیان دایه وه، وانه زانریت موجهیدن و ساردبوونه ته وه.

ترس دهیان جۆر و حاله تی هه یه -له وانه ترس له چاره نووسی مآل و منال و که سوکار-،
ئهمه له ناخی مرؤفدایه و حهقیقه تی هه یه و کاریگهره، بۆیه خوا ی گهره به شیوازه ئاسان و
لوتفه که ی خۆی ئه وه نیشان داعییانی ئیسلام و پیشهره وانی خواویستی ده دات که زۆرجار ئهم
مآل و مناله ده بنه هۆی ترسنۆکی موسلمان یان کسانه وه و ساردبوونه وه ی، ئهمه ش (فیتنه) یه:
﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَاكُمُ وَأَوْلَدُكُمْ فَتَنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (الأغفال: ۲۸). زۆرجار مآل و
منال ده بنه هۆکاری که مته رخه می و نه چوونه پیش، ده بنه هۆکاری لینه بران بۆ ئه رکه کانی
موسلمانیت. که کابرا خه می ئه وانی له بهر ده بیئت، که وا ده زانیت ئه گهر وا بکات و وا نه کات
ئه وان تووشی کیشه و ناره حاتی و مه حروومبوون ده بن، وا ده زانیت ئه گهر بجیته جههاد و
پشتیوانی له موجهیدن بکات که سوکاره که ی تووشی تین و فشاری جاهیلیهت ده بن،
له وانه یه قوربانیش بدهن، ههر وه کوو که ئهم دوو چاری ئهم هه موو ناسۆر و ژانه و کاره ساتانه
ده بیئت. که وا داده نیت ئهم خۆی ته حه ممولی ناره حه تیبه کان ده کات، به لام مآل و منال و
که سوکاره که ی گوناحن و ته حه ممولی ئه وه هه مووه ناسۆره ناکهن که له خوتوخۆرا تووشی
ده بن! ئهم سه بر ده گریت، به لام ژنه داماره که ی چی؟ ئهم خۆ پاده گریت، به لام مندا له کانی
چۆن و بۆچی؟ ئهمه ش وای لئ ده کات بترسیت، به خیل بیئت، پاشه کسه له هه ندی هه لۆیست
بکات که ناشیت که سانی وه کوو ئه وه پاشه کسه ی تیدا بکه ن. بیدهنگ ده بیئت، گو شه گیر ده بیئت،
وه کوو ده لئین حه قی به سه ر هه یچه وه نامی نیت! تا مآل و مناله که شی نه خاته ئه وه کویره وه ریه وه که
خۆی تیی که وتوو، تا سامانه که ی خۆییان بۆ به جی به یللیت، تا بریاری سه ختیان له سه ر
نه چه سپینریت! ئاوا مآل و مناله که ی خۆشی و که سوکار و نزیکه کانی خۆشی لاوه کی ده چنه
ریزی خاوه ن تین و فشاره کان له سه ری و ده بنه مایه ی (فیتنه)، واتا سارد کردنه وه ی له دین و

دینداری و هیئانه وه دواوهی تا ده گه یه نرینه کۆلدان له دینه که و وازهینی، که کۆتا قوناغی (فیتنه) که یه. ئاوا ده شیت مأل و منال و که سوکاریشی بینه بهر به سستیکی پئی ئیپانداریتی و بانگه واز و جیهاد که ده یگه یه ننه ئاستی بالای پاقییوون و چه سپاندنی ئامانجی مرؤقبوونه که ی. ئەمه ئاوا ده بینه بهر به ست ئە گهر خوشیان ئیپاندار و راست پهروه ده بووبوون، ئە گهر نا ده شیت ئەوانیش بینه کۆلیکی قورستر، به بۆله بۆل و گلهیی و تین بۆ هیئانی، یان به پشتیکردن و وه لکردن و گوئی پینه دانی، ئەمه ش ئاستیکی تری کاریگه ری (فیتنه) یه. له مانیش قورستر و سه ختر ئەوه یه که مأل و منال و که سوکار و خزم و نزیکه کانی چووبنه به ره ی تاغووتان و دژایه تی بکه ن، جا تاغووت تر سنۆکیه که یانی ئیستیغلل کردییت یان خویان قه ناعه تیان به چوونه به ره ی کوفر هه بییت و خویان سه ره یسکانه وزه و توانایان له دژایه تیکردنی ئەمدا خستییته کار. به هه رحال، له هه موو حاله ته کاندا ده شیت مأل و منال و که سوکار بینه بهر به ست، بینه به ره ه لستکار، بینه دوژمنی خوئی و بانگه واز و بزاقه که ی، له حاله تیکیشدا ده بییت که ئەم ناتوانییت لییان بینیاز بییت، یان نایه وییت ده سته بهرداریان بییت و وه لیان بکات، یان هیشتا خوئی نه گه یشتووه ته ئەو ئاسته بالایه ی ئیپانداری و بۆ خوا لیبران که به ته واوی خوئی بۆ خوای گه وهره ساغ کردییته وه و گوئی به هیچ ترس و بهر به سستیک نه دات.

له بهر ئەمه یه که خوای گه وهره ئاوا هه زهر ده داته داعییانی ئیسلام و پیشهروانی خواویستی که وریا بن، هۆشتان له وه بییت هه ست و سۆز و ئینیفعالاتی خۆتان یان تین و فشاری مأل و منال و که سوکارتان نه بینه کۆسپی پیتان و هه لئاندرن، چونکه دواپی خوشتان تووشی زیان ده بن و ئەوانیش.

برگهی سییه م: نموونه ی پیشره و یتیی خواویستی

داعیانی ئیسلام و پیشره وانی خواویستی نموونه ی پیشه وایه تی و ږیهریان هیه و یتویسته بهرده وام چاو له وان بکه ن تیردراوانی خوی گه ورن، یتویسته نه ونده ئیقتیدا به وان بکه ن تا دلان پرپر ده بیت له متانه به خوی گه وره و به لین و پشتیوانی لیکردنی. ده بیت نه ونده هوگری دید و ږی و بزاون و هه لویستی نه م پیغه مبه ره هه لباردان (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) ببن تا هه ریه کی که له مانیش بیته وه نموونه و جیمته و باوه شی سوز. تا نه مهنده خواناسیه که له دل و هزر و ویزداناندا ده چه سپیت که ده گنه کوتا پله ی پشت به خوا به ستن و ئومید و ئاوات پیه ستن پی. نه ونده سیره و سوننه تی نه م پیشه و به ږیزه نایابانه یان چاو لی بیت که له هیچ بواریکی تردا چاو له که سانی تری غه یری نه مان و یاوه رانیان نه که نه وه. نه م پیغه مبه ره به ږیزانه نموونه ی پیشه وایه تی و ږتیشاندان و چاولیکردن بوون بو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! که وایو بو داعیانی ئیسلام حه تمن هه ریه که یان مه دره سه یه کی چاولیکردن و ئیقتیدا یتکردنه، بو یه خوی گه وره نه ونده باسیانی بو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووه، که جه نایبشت بو یاوه ران و باقی ئومه ته که تی باس بکه ره وه: ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ نَارًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي إِيَّائِي فَفَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ﴾ (یونس: ۷۱)، واتا: «به سه رهاتی نوحیان (عَلَيْهِ السَّلَام) بو بگپره وه - که گرنک و دژوار و کاریگه ره - که به گه له که ی خوی فهرموو: نه گه ر بوون و مه نزله ی من، بزاون و هه لویست و بانگه وازه که ی منتان له سه ر گرانه که خواتان وه بیر ده نیمه وه، به وه ی ئایاتی په یامی نه و و نیشانه کانی راست و په وایی و خویه تی نه وتان ده خه مه وه پیش چاو، نه مه تان له شان گرانه که یفی خوتانه، نه مه نه رکی سه رشانی منه. ئیوه هه ر هه لویستیک به رامبه ر من و بانگه وازه که م بگرنه به ر، من هه ر پشت به خوی خوم

دەبەستم و سوور دەبم لەسەر دین و بانگەوازه کەم. ئەگەر پاوڤوچوونی خۆتان و خواکانتان یەک بخەن و بزاون و هەلۆیستان بەرامبەر من و دینە کەم بکەن بە یەک (واتا هەر هەمووتان بکەونە یەک بەرە ی دۆژمندان یتییەو بەرامبەر) و دید و پڕی و هەلۆیستان -کە دژایە تیکردنی منە- بە ناو خەلکیدا راگەیهەن، من باکم پێی نابێت و کاریگەری لەسەر دید و هەلۆیستی من نابێت، چونکە من نێردراوی خوام و پەيامی ئەو راڤەگەیهەنم. پڕۆن هەموو لەسەر یەک بریار کۆ بینەو و دۆژمندان یتیم بکەن، بیکەن و چاوەروانی هیچ مەکەن، بریار بدەن و دواي مەخەن، بریار بدەن و بکەونە جییه جیکردنی!». (١)

تاغوت چاوی بەرایی نایەت داعیی ئیسلام ببنیت خەلکی بانگهێشتی دینە کە ی بکات، تەحەموولی دیتی نییه، بۆیە بە دەیان شێوە هەولێ وەستاندنێ دەدات، هەپەشە ی لێ دەکات و دەخاتە ژێر تین و فشارەو، بەلام ئەو داعییه ی بە خواوە پەیوەستە، کە بەپاستی خواي گەورە ی ناسیو و پشتی پێ بەستوو. ئاوا پروو و پرووی جاهییلیەت دەووستیتهو. ئاوا پێیان دەلێت: پڕۆن چیتان لە دەست دیت بیکەن، خۆتان و هاوکارانتان بگەنە بریارێک و دۆژمندان یتییە کەتان بە ناو خەلکیدا راڤەگەیهەن (تا هەر کەسیکی تر دەخوازیت هاوکاریتان بکات)، بریاری ئەمپوتان مەخەنە سبەینێ! ﴿وَلَا تَطْرُوفُ﴾! منەتتان نەبێت، من هەر وا سوورم لەسەر دید و پڕی و بزاون و هەلۆیستم، لەسەر گەیاندنێ بانگەوازه کەم و راگەیاندنێ تەو حیدی خواي گەورە، دەسەلات و سەرباز و چە کداریشم نییه، هەرچی هەمە پشتبەستنه بە خواي گەورە، خواي گەورەشم بەسە. ئا ئەم تەحەددا و بێ منەتی و بێ باکییه لە کەسیکەو دەیت کە بە هەموو مانای وشە متانە ی بە خواي گەورە گەشتبێتە کۆتا ئاستی قەناعەت و یەقین کە ئەگەر ئێو و هاوکارانتان گەلە کۆمە کێ بکەن و بگەنە یەک بریار کە (کۆرا: ئیجماع) تان لەسەر هەبێت و هەر هەمووشتان بکەونە راڤەپاندنێ دژی من، دلەلەرزە یەک بە من ناگات!

(١) الشوکاني/ فتح القدیر (٩٨١/٩٨٢).

ئەمە يەككىك وا دەلئيت كە ئەوئەندە باوئەرى بە خواى گەورەى خاوەن ھىز و توانا و دەسەلاتى رەھاي (وجود) لا چەسپى بىت كە دلىا بىت لەوئەى كە ئەوان ھەرچى شىتەك بەرامبەر ئەم بكن؛ ھىچ كاريگەرئەى كى نابىت، چونكە خواى نىرەرى من، كە كردگارى گەردوون و ھىزى لەبن نەھاتووە و بەئاگايە، چاودىرمە، ئىتر ئىوہ چۆن دەتوانن زيان بە من و دىن و بانگەوازە كەم بگەيەنن؟! ئەم بەربەرەكانى و راگەياندىنى تەھەددا و بىياكىيەى سەيدنا نوح (عَلَيْهِ السَّلَام) (مەغروربوون) نىيە، گوئەدان بە ھەرەشە و ھىز و ستەمى بەرامبەر نىيە، خۆكوشتنىش نىيە، (كە دەى خۆ من موسلمانم، بمكوژن با بۆ خۆم شەھىد بم)! نا، ئەمە تەھەددايە كى پىر يەقىنە. ئەمە دلىابوونە لە ھىزى خواى گەورە و لەسەركردنەوئەى، ئەمە پەيوەستبوونە بەو ھىزە بىوئەى خواى گەورەو، ئەمە (ئىيان و يەقىن)ە بە حەقىقەتى ھىزە بىوئەى كاريگەرەكەى خواى گەورە و دلىابوونە لەوئەى كە دەرەقەتى ھەموو ھىزىكى ئەوان و ھاوکاران و ھاوبارانىيان دىت. ئەوان چىن و كىن لە بەرامبەر ئەم ھىزى (كن فىكون)ەى خواى گەورەدا!؟

دەبىت داعىيانى ئىسلام و پىشپەوانى خواوئىستى ئەم ھەلۆستە بگرنە بەر، ئاوا چاوەترس و دلىا و بىياك. تاغوت ناتوانىت زىيانىيان پى بگەيەنىت، دەتوانىت ئازارىيان بدات، بەلام زىاندان لە تواناى ئەودا نىيە، ئەو ئازار و ژان و ناسۆرەش كە تاغوتان بەسەر داعى و موسلمانىدا دەھىنن، بەدەر لە قەدەرى خواى گەورە نىيە، تاقىكردنەوئەى ئىيان و يەقىن و خۆگرىيە، خۆ خواى گەورە بى توانا نەبوو لە پاراستنى داعىيانى دىنەكەى، خۆ وەلىشى نەكردوون و حەقى بەسەريانەو نەمايىت! ئەوانە ئەولياى خوان، خۆشەويستانى خواى گەورەن، چۆن ھەر وا دەيانداتە دەست دوژمنانى خۆى و ئەوانىش؟! حاشا، ئەمە لايەق بە خوايەتى و بىوئەى لوتف و بەزەى و مېھرەبانى ئەو نىيە، بەلام خودى بانگەواز و پىياز و دىندارىتتەى كە وا دەخوازىت، خواى گەورە ھەر دەبىت ئەم داعىيە خواوئىستانەى خۆى تاقى بكاتەو، تا دلىان بە ھاودەنگى خواى خۆيان جۆش بدرىت، پەوشت و رىز و كاريان پالفتە بكات و بۆخۆيان بسولحىتت.

پاشان، خۇ دەورانى ژيان و مەملەتلىك ھەر بەر بارەدا ناپرات، موسلمانانیش نۆرەيان دىت. دەگەنەو دەسەلات و تەمكىن. ئەمە پىسايە و خۇاى گەورە بۇ ژيان و مەملەتلىك ناو كۆمەلگەي مەرفايەتەي داپىشتووە و ناگۆرەيت، ئەگەر ماوەي تاقىكرەنەوہي خۇاويستان زۆرى خاياند و ناسۆر و كارەساتيان تولى كىشا؛ ناپىت كۆل بەدن، يان بگۆرەين، يان بووہستن. ناشىت بگەونە گلەيى و گازندە، پىگاكە خۇى واىە، ئەوہ سەروشتىتى، ئەو پىغەمبەرە پىشەوايانە (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) - كە پاك و مەسووم و بى تاوان بوون، كە ھەلپژاردەي خۇاى گەورە و تاكە ھەلگەوتەي زەمانى خۇيان بوون- ھەر ئاوايان بەسەر ھاتووە، ھەر ئاوا ئەم پىگاكە تەوھىدەيان پىوہ، پىگاكە خۇى واىە، بەلام چارەنووسى داھاتوو مەسوگەرە، داھاتوو خەلاتى خۇا دەپىت بۇ ئەولياكانى: ﴿وَالْعَقِبةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (التقص: ۸۳). دەپىت لەوہ دلىيا بن كە لە داھاتوودا دەسەلات (تەمكىن و ئىستىخلاف) تەنھا بۇ موسلمانان دەپىت و بەس. بەلام پەلە مەكەن، بىزار مەبن، ھىوابراو و پەشەين مەبن، وەر بەرمەدەن و لە بەلىنى خۇاى گەورە دوودل مەبن: ﴿فَلَا تَكُ فِي مَرْيَمةَ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (مەود: ۱۷)، واتا: «گومانە لەم قورئانە نەپىت كە لای خۇاى گەورەوہيە و ھەمووى راست و دروست و پەوايە (مەبەست لە ئوممەتە كەيەتەي، چونكە جەنابى (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وەھىيە كەي بۇ دىت و لە كۆتا پەلەي يەقىندايە لىي، پاشان مەسوومە و لە ھەموو لاسەنگىيەك پارىزراوہ)، ئەم قورئانە لە لايەن خۇاوە ھاتووە، بەلام زۆرىنەي خەلك ئەمە نازانن، پەي پى نەبن، بۆيە باوہرى پى نەھىن!».

خۇ پىغەمبەرى خۇا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەكەوتووەتە دوودلى و پاراپى لەم قورئانەدا، چ جاي گومان لە سەراوہ كەي و لە ھاتنى وەھى و لە ھەر ھەموو ھەقىقەتە پەھاكانى ئەم ئايەتەنەي قورئان، خۇاى گەورەش پى دەفەرموو كە جەنابت لەسەر ھەقىت و ھەقت بۇ ھاتووە و پەيامى خوات لەبەرچاو پۆشنە و پۆزانە بەلگەيت بۇ دىت: ﴿قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي﴾ (الانعام: ۵۷). بەلام جەنابى (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىوستى بە دلىياكرەنەوہي خۇاى گەورە دەبوو، خۇاى گەورە

چاودیری ده کرد. دهیزانی که لهم کاتانه دا که بهرهلستکاره که لله په قه کانی توندوتیزتر بوون، بهره ی کوفر زورتر بوون، یاوهران ههموو مه حرووم که وتوون و له ژیر نه شکه نجه و ئازار و ناسوردان، کهس گویی لی ناگریت، بانگه وازه که ی له شوینی خوی وه ستاوه و کهسی وای نه ته پیش موسلمان بییت^(۱)! خو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرپرس نه بوو له زورکردنی ژماره ی موسلمانان، وه نه بییت که وتبیته ژیر تین و ته وژم و ماندوو بوون تا خورپه یه کی پارایی به دلی گه ورهیدا بییت؛ نا، به لام خوی سهرپه رشتیار و چاودیر و ئاودیری بانگه وازه که ی، دهیزانی ئهم ئایه تانه چوست و چالاکتری ده کهن و ناهیلن هستی ماندوو یه تی تیدا دروست بییت. ئهم ئایه تانه دلنه وایی و قایم کردن. ئای که داعیانی ئیسلام لهم سهرده مه شدا پیوستیان بهو دلنه واییه خوییه بوژینه ره ویه هیه، ئای که پیشره وانی سهرده میش تامه زرؤی ئهم لوتفه ی سوکنایی و هیمنی و ئوقره گرتن، دوی ئهم ههموو حاله تانه ی بهرهلستی و بهرهنگاری و دوزمنداریتی، دوی ئهم ههموو تین و فشار و مه حرووم کردنه، دوی ئهم ههموو ناسور و ژان و کاره ساته ی به سهریاندا دیت! ئای که زهرووریه ئهم ئایه تانه له دل و هزر و ویزدان و ناخی رۆحیاندا بچه سیپت و بیا ندوینیت، له ههموو کات و شوینیکی ئهم سهرده مه دا که گه له کومه کیان لی ده کریت، رۆژانه تووشی گالته پیگردن و تیر و توانج، بهرهلستی و دژایه تی، زیندان و نه شکه نجه، پاره دوونان و مه حرووم بوون ده بنه وه و کهس نامینیت له خویان بگریت. ئا لهم کاته دا که له سهراسه ری جیهاندا ههموو هیزه نیوده وله تیبه کان و ناوچه ییه کان هاوکاری یه کتری ده کهن بو لادان و پادان و پیشه کیشکردنی داعیانی ئیسلام، که خرابترین و دژوارترین و درنده ترین جهنگی بی ئامانیا ن بهرام بهر بهرپا ده کهن و له ههموو کووچه و

(۱) په نگه ئهمه ناخوشتین و قورستین تین و فشار دروست بکات. له سهرده می ژبانی دۆله کانی ئه بو تالیدا له قوناغی مه که کهه سئ سالی خایاند، ته نه (۱۲ دوازه) کهس موسلمان بوون! سئ سال و له سهر دهستی ئه و پیغه مبه ره پا که (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که چی (۱۲ دوازه) کهس!

کۆلان و دەرگا و دائیره و دهوله تیکیشدا ئالای سهرکه وتیان به سهردا هه لده کهن^(۱)!

ئای که داعیانی ئیسلام و پیشهروانی خواویستی موحتاجی ئەم ئاراسته خواپیهن، به تاییه تی له م سهرده مه یاندا. زهروورییه ئەم داعییه خواویستانه ورده کارانه سهرنجی هه موو وشه و برکەیه کی ئەم ئایه ته بدن و تیبهفکرن، دل و هۆشی بدەنی و بزانی که ئەوه له گه ل ئەوانیتی، بو ئەوان هاتوو و ئەوان دهویتی. زهروورییه سهرنج بدەنه وشه و مانا و واتا و ئامازه کانی، چونکه داعیانی سهرده م پیوستیان به م یه قینه هه یه، که به دل گوئیستی ئەم ئایه ته ده بن هه ست ده کهن وه کوو ئەو حاله ته ی پیغه مبه رانی پیشه وای (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) تی ده کهوت؛ ئەمانیشی تی کهوتوو و پیوستیان به م ئایه ته دلنه وایه هه یه: ﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

داعیانی سهرده م و پیشهروانی خواویستی ئەمرۆش پروبه پرووی جاهیلییه ت بوونه ته وه، جاهیلییه تیکه که ئیعتراف به هه بوونی خوی گه وره ده کات -هه شیا نه نایکات-، به لام له هه موو لایه که وه خویان بو خه لکی دیاری کردوو تا حاکمیتیان به غیری دینی خوی گه وره بکه ن (له یاسادانان و هوکمرانی و داوه ریکردنیاندا). ئەم خوا به شه ریانه و دەرگا و دائیره کانیان یاسا و ریسای پیچه وانه ی دینی خوا داده ریژن تا بارودۆخی ژبانی تاک و کۆی کۆمه لگا که ی له سه ر بنیات بنین و په فتار و په وشت و دابونه ریتی کۆمه لایه تیان له بهر ئاراسته ی دیدوتیروانی شیری و کوفر و جاهیلییه تدا بو دیاری بکه ن. ئەو خه لکه ی له م کۆمه لگا جاهیلیانه دا ده ژین؛ ریباز و به رنامه یه کی تریان خراوه ته پیش که ریباز و به رنامه ی خوی گه وره نییه، بۆیه ده بیته ئەم بانگه وازه خواپیه پروو له هه موو ئەو خه لکه بکات که هۆ خه لکینه

(۱) سوپحانه لّلا، سهید قوتب (رحمه الله) له (۱۹۶۶/۸/۲۹) دا ئیعدام کراوه و ئەو عیبارەتانه ی سهرده ی ده لّنی باسی ئیستای ئیمه ی دوی یازده ی سیتیتمه ره، که (۱۶۷) ده ولته له گه ل ئەمریکای تاغوتدا بوونه هاوسه نگر بو پیشه کیشکردنی کۆمه له جیهادییه کان که نه ته وه یه گرتوو ه کان به پۆژیک (۵۶) حزب و کۆمه ل و پیکخراو و ده زگای ئیسلامی خسته لیستی تیروره وه و کهوتنه دژایتی ئاشکرای موسلمانان!

ده بېټ ټه و خوا به شهريانه ی حاکمیتي خوی گه وره یان زهوت کردووه؛ لادرین و پادرین،
 ده بېټ دید و پړی و ئاراسته یان نه هیلریت و ټه و دید و پړی و په فتار و په وشت و دابونه ریت و
 بارودوخ و یاسا و پړسا و ده ستور و سیستمه ی به سهر خه لکیاندا سه پاندووه، هه مووی له
 رهگ و پشه وه هه لکه ندریت و، حاکمیتي خوی گه وره سه روه ریتی یاسا و ئاراسته و
 ئیداره ی تاک و کوی کومه لگا و ده ولت بگریته وه ده ست و دینه که ی خوا بکاته وه به پرباز و
 به برنامه ی هه مووان، به شیوه ی که هه یچ یاسا و پړسا و دید و پړیه کی تیکه ل نه کریت،
 دینه که ی خوی گه وره و به س. ناشیت ټه و خه لکه خو به موسلمان بناسین و دید و
 تیروانیتکی غه یری وه حیایان هه بېټ، ناشیت په فتار و په وشت و دابونه ریتکی غه یره دینیان
 هه بېټ، نابیت یاسا و پړسا و ده ستور و سیستمی ئیداره ی حوکم و ئاراسته ی
 کومه لگا که یان جگه له شه ریه ته که ی خوی گه وره هه بېټ، ټه مه جهنگی نه پراوه ی ته وحید و
 شیرکه، ململانی سه ختی ئیمان و کوفره، ده به پیکراچوونی ئیسلام و جاهیلیه ته. به ره ی
 ئیانداری سه رده م هه ټه داعیانه و ټه م پیشه روه وانه ی خواویستی لینه، به لام به ره ی کوفری
 ټه به ره هرچی تاغوتانی سه رده م هه یه به ده ولت و سه رباز و سامان و ده سه لاتیه وه
 هاتوونه ته مه یدان و هه ریه که یان ئالا و دروشمی دوزمنداریتی هه لکردووه و شه پیووری
 جهنگ لی ده دات و به ده زگایه کی پاگه یاندنی چر و گشتگیر سروودی حه ماسه ت و ده هو لی
 سه رکه وتن ده کوتیت! داعیه ئیسلامیه کان هه رچی شکی ده بن و مایه ی هیز و وره به رزیانه؛
 ټه م قورئانه یه. داعیه ئیسلام و پیشه روه وانی خواویستی له هه موو کات و شوین و نه وه و
 حاله تیکدا خو یان و بزات و هه لوئیستیان له م قورئانه دا ده بیننه وه، هه وه کوو که باس و
 وه سف و سیفاتی کوفر و کافران و به ره و نه خشه و پلانیشیان هه لیره دا ده بیننه وه. بو یه
 زه رووریه له م ساهه وه خته ی ململانی که شدا که هه ردوو به ره ی کوفر و به ره ی ئیمان پوووه ورووی
 یه کتر وه ستاونه ته وه، بگه پړنه وه سه ر قورئانه که و ئاراسته ی ټه م ساهه وه خته ی لیه وه رگرن.

داعییانی ئیسلام و پیشروانی خواووستی پئوخته ئیقیدا به م پیغمبه رانه ی خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ)

بکه ن: ﴿قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ أَنَّ بَرِيءًا مِّمَّا تَشْرِكُونَ ۝﴾ مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ۝﴾

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ {هود: ٥٤ - ٥٦}، واتا: «فهرمووی خوی گه وره شاهیدم بیّت و

ئیوهش هه موو به شاهید بن که من دووره په ریزم له وهی ئیوه هاوبهش بو خوا داده نین و بیبه ریم

لئی. جا ئه وه پئی و هه لویستی خۆتان، چ پلانیکم دژ ده گپن قسووری مه که ن، هه ر هه مووتان

بکه ونه گه له کومه کئی و دژم بووه ستنه وه و ساتیک مۆله تم مه دهن، ئه وهی به ته مان دژم بیکه ن

دوای مه خه ن، من پشتم به خوی خۆم به ستوه، خوی گه وره که په روه ردگاری منیشه و

په روه ردگاری ئیوه شه». بپروانه ئه م متانه ته واره به خوی گه وره که ئه و وره به رزییه ی به

سه یدنا هود (عَلَيْهِ السَّلَامُ) داوه که ئاوا بییا کانه ته حه ددایان بکات و بفهرموویت چیتان له ده ست

دیّت قسووری مه که ن و بیکه ن، دواشی مه خه ن، ئاوا پۆشن، ئاشکرا، پاشکاو و بنپرا نه که

بوواری هیچ موماره سه یه کی تیدا نییه. ئیمهش له م سه رده مه ماندا ده بیّت ئه م ده رسه له سه یدنا

هووده وه وه رگرین (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که ئیمه وا به رنه نگاریی جاهیلییه ت بووینه ته وه.

داعییانی ئیسلام و پیشروانی خواووستی له هه موو کات و شوین و حاله تیکدا پئوستییان

به مه یه که ورده کارانه سه رنج بده نه ئه م هه لویسته عه قایدیه پیشه وایه تییه ی به راستی جیی

تاسان و سه رسورمان و تیرامانه! پیاویک، به تاقی ته نها ئه م هه لویسته جوامیرییه راده گه یه نیّت

و شوینکه وته که مه که شی هه روه ها. پیاویک، به تاقی ته نها و به و جورئته ده گمه نه وه

پروبه پروی هه موو جاهیلییه تی سه رده می خۆی ده بیته وه که خاوه ن هیز و سه رباز و ده ولّه ت و

دارایی و توانا و شارستانییه ت بوون، به هیزترین هیزی زه مانى خۆیان بوون! ده ستوه شین و

سه خت و کوشنده بوون، چونکه هه ر خوی گه وره ده رباره یان ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ

بَطْشًا جَبَارِيًّا ۝﴾ {الشعراء: ۱۳۰}، ئه و تاغووته ده سه لاتدارانه ی که ئه گه ر ده ستیان وه شانده، زۆر

دلره قانه و بئی به زه بیانه و توند ده ست ده وه شین. ئه مانه که چاو سوورن و غه یری هیزی

دهستدریژی خوځان نابین، که خاوه‌نی هیژ و چه‌ک و ده‌سه‌لاتن و هه‌موو ساتیک ئاماده‌ی شه‌ری مه‌مله‌که‌تانن! که‌چی واه‌سیدنا هوود به‌تاقی ته‌نیا هاتووته به‌رامبه‌ریان! به‌وپه‌ری جوامیری و دلیری و ئازایه‌تی ئیانداران‌ه‌وه، به‌وپه‌ری هیمنی و نه‌به‌زی و متانه‌وه، به‌هی‌زی بیسنووری خوای گه‌وره که‌ه‌تمه‌ن له‌سه‌ریان ده‌کاته‌وه، به‌وپه‌ری پو‌شنی و ئاشکرا و ته‌حه‌دداوه بنه‌رانه‌ پرایده‌گه‌یه‌نیت که‌ نه‌ک هه‌ر لایه‌نگرتان نیم و وه‌لتاندا نیم، به‌لکوو به‌ته‌نیش به‌من به‌ره‌یه‌کم غه‌یری به‌ره‌ی ئیوه، من له‌سه‌ر حه‌ق و ئیوه له‌سه‌ر باتل، من ئیانداری و ئیوه موشریک! نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، به‌لکوو به‌وپه‌ری کیپرکی و به‌ره‌ره‌کانی و پروو‌پروو‌بوونه‌وه‌شیانه‌وه‌ بی‌مه‌تی خوځان پی‌ پاده‌گه‌یه‌نیت و ده‌فه‌رموویت بی‌اکیشم له‌وه‌ی به‌رامبه‌رم ده‌یکه‌ن! به‌رو‌ن چیتان له‌ده‌ست دیت بی‌که‌ن، کیش دینه‌ه‌وا‌کارتان بی‌هین، هه‌ر که‌سیک به‌هین هه‌ر ده‌ره‌قه‌تی خوای گه‌وره‌ی من نایه‌ن! ئا ئه‌مه‌ خالی نه‌ینی ئه‌م جو‌رئه‌ته‌یه، که‌ سه‌یدنا هوود (عَلَيْهِ السَّلَام) دله‌یایه که‌ پشتی به‌خوای خاوه‌ن هی‌زی بی‌وینه‌ی (وجود) به‌ستوه. که‌هیچ شتیک له‌م گه‌ردوون و ژيانه‌دا به‌بی‌قه‌ده‌ری ئه‌و (ویست و زانست و توانای ئه‌و) پروو‌نادات. ئه‌م سه‌ییده‌پیشه‌وايه (عَلَيْهِ السَّلَام) حه‌قیقه‌تی په‌ها و بیسنووری وجود ده‌ناسیت و دله‌یایه که‌ به‌قه‌ده‌ری ئه‌و، ئه‌م ده‌بزویت، ئه‌م بوو‌ته‌قه‌ده‌ری ئه‌و، ئه‌م به‌ته‌واوی خو‌ی ته‌سلیم به‌و کردووه، ئیتر ئه‌م تاغووته‌گچکانه‌چین؟ با خاوه‌ن ده‌سه‌لات و ده‌وله‌تیش بن، با ده‌ستوه‌شین و درنده‌ش بن، با دل‌ره‌ق و رقه‌نیش بن، به‌لام چیان له‌ده‌ست دیت؟ ئه‌مانه‌هه‌موویان وه‌کوو گیانه‌به‌رانی تری سه‌ر زه‌وین، وه‌کوو کرم و قالو‌نچه و میروون که‌ژیان و مردن و پرو‌زیان هه‌ر له‌ده‌ست خوای گه‌وره‌دايه: ﴿مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾ (هود: ۵۶)، واته‌: هه‌رچی به‌سه‌ر زه‌میندا ده‌روات ناوچاوانی واه‌به‌ده‌ست خوای گه‌وره‌وه^(۱)! ئیتر بو‌چی ترسی له‌و (دابه‌)انه‌ بیت که‌ وجودیان به‌ده‌ست خوای گه‌وره‌یه و ئاگای له‌

(۱) ئه‌و به‌شه‌ی ده‌ماغ که‌ ده‌که‌وینه‌تاسی ناوچه‌وان به‌رپه‌سه‌له‌ ئاراسته‌ی په‌فتار، سو‌ب‌حانه‌للا.

رهفتاریشیا نه؟! بۆچی لییان بترسیټ که دلیایه ئه وهی هه یانه له هیژ و دهسه لات و سامان و سه رباز؛ هه موو نیعه مه تی خوای گه وره یه و به وانی به خشیوه، که ی بیه ویت لییان ده سینیتته وه، هه موو ئه و توانا و پیشه سازی و ئابووری و بیناسازی قه لا و قولله و چه ک و تقافه ی هه یانه خوای گه وره پیی داو، گه ر بیه ویت له ئانیکدا لییان ده سینیتته وه، ئیتر بۆچی له وان بترسیټ که ئه م پیغه مبه ری خوای خاوه ن ده سه لات و هیژ و نیعه ته کانه؟

داعییانی ئیسلام و پیشه وانی خواویستی ده بیټ حه قیقه تی خوای گه وره یان ئاوا له دل و هزر و وێژداندا بچه سیټ تا بتوانن به و عه قیده و ئیان و یه قینه وه پروه و پرووی هه موو هیژیک بینه وه و به سه ر هه موو که ند و کۆسیټیکدا زال ببن و هیچ هیژیکی تاغوتی و ده سه لاتیکی جاهیلی نه توانیت هیچ بزاون و هه لۆیستیکی عه قایدییان پی له ق بکات، چ جای ئه وه ی بتوانیت پیان بگۆریت. ئه م ئیانداره خواناسانه ی به په یوه ستی ئیانیکی جیگیر و قایمه وه به خوای په روه ردگاری خوایانه وه په یوه ست بوون؛ ده بیټ زۆر ئازایانه له به رامبه ر هه موو هیژیکدا خو بگرن، هیژی ماددی، هیژی شمشیر و چه کی ده ستی تاغوتان، هیژی پراکیشانی مال و سامان، هیژی زانست و ته کنۆلۆژیای به شه ری، هیژی سیستم و حکومه ت و ده وه له تان، هیژی ده زگا و دائیره و ریکخواه کانیان، هیژی ئه زموون و شاره زایی و پسپۆریان، نابیت له هیچ هیژیک له مانه و غه یری ئه مانه سل بکه نه وه و، ده بیټ هه ر هه موویان لا کا و با بیټ. ده بیټ دلایان به وه ئۆقره گرتیټ که هه رچی مه خلوق هه یه له ژیر ده ستی خوای گه وره دایه، هه موو گیانه له به ران، دره نده و خشۆک و حه شه رات. مه گه ر خه لکیش جوړیک نین له و گاینه له به رانه و ناوچه وانیان به ده ست خوای گه وره وه نییه؟ به دی، به ته ئکید.

ئا ئه مه یه ریگا که، داعیه ئیسلامیه کان و پیشه وانی خواویستی به دلیاییه وه پوژانیک دیته پیشیان که وا ده خوازن له که سوکاریان دا برین، چونکه یه ک که سوکار و تیره و هۆز و گه له، به لام دوو ئومه ته تی جیاوازی تیدا دروست بووه: ئومه ته تیکیان دینی خوای گه وره یان گرتووه ته

بهر و، ئوممەتییکی تریان غەیری دینی خوای گرتوووە ته بهر. ئوممەتییکیان به خوای خاوەنیهوه
 په یوهسته و بزوات و هه‌لۆیستی به‌پیی ئاراسته‌ی وه‌حیی ئه‌وه و، ئوممەته‌که‌ی تریان چه‌ندین
 خوای تری بۆ خۆی داناوه و دوژمنداریتیی له‌ دژی بانگخوازی خواوایستیش راگه‌یاندوووه.
 ئه‌مانه‌ دوو ئوممەتی دید و پڕی جوودا و دوورن، جا کاتیک ئوممەته‌ موسلمانە عه‌قائیدییه‌ که‌ خۆ
 له‌ کۆمه‌لگا و ئوممەته‌ جاهیلییه‌ که‌ داده‌پریت و سه‌ربه‌خۆیی خۆی را‌ده‌گه‌یه‌نیت، سه‌رکه‌وتنی
 ئه‌کیدیی خوای گه‌وره‌ی بۆ دیت، خوای گه‌وره‌ ئه‌و کاته‌ به‌لپیی راستیی خۆی ده‌هێنیتته‌ دی که‌
 ئه‌ولیاکانی سه‌رده‌خات و دوژمنه‌کانیان نابووت ده‌کات و به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کانی فه‌وتان‌دن
 نابووتیان ده‌کات، په‌نگه‌ به‌ شیوه‌ و چۆنیه‌تیه‌کی وا بیت که‌ به‌ بیرى هیچ لایه‌کیاندا نه‌هاتیبیت.
 میژووی بانگه‌وازی خواوایستی و سیره‌ و سوننه‌تی پاکی پیغه‌مبه‌رانی پێشه‌وا (عَلَيْهِمُ السَّلَام)
 نمونه‌ی ئه‌و بانگه‌واز و ئوممەت و بزافه‌یه‌ که‌ دواتر له‌ کۆمه‌لگا جاهیلییه‌ که‌ دا‌پراون و خوای
 گه‌وره‌ له‌ به‌رچاوی خۆیان دوژمنانی دینه‌که‌یانی ژیر قه‌هری غه‌زه‌بی خۆی کردوون و
 فه‌وتاندوونی. به‌لام ئه‌وه‌ خالی جه‌وه‌هری و پێشه‌کی و سه‌ره‌کیی ئه‌و سه‌رخستن و
 له‌ سه‌رکردنه‌وه‌ خوا‌ییه‌یه‌ که‌ ئوممەتییکی عه‌قائیدی بزاف‌یک‌ی به‌ لاغ و بانگه‌واز و جیهادی
 راگه‌یان‌دوووه‌ و له‌ کۆمه‌لگا و ده‌سه‌لاتی جاهیلی دا‌پراوه‌ و ته‌حه‌ممولی هه‌موو ناسۆر و
 کاره‌ساته‌کانی پێگای کردوووه‌ و پشتیان به‌ غه‌یری خوای گه‌وره‌ش نه‌به‌ستوووه‌، ئاوا که‌ ده‌بنه‌
 (حزب الله) و به‌ ته‌ئکید دلنیا ده‌بن که‌ هیچ هێزیک نییه‌ پشتیوانیان بیت جگه‌ له‌ خوای
 په‌روه‌ردگاریان؛ خوای گه‌وره‌ به‌ ویست و توانا و دانایی خۆی ته‌ده‌خول ده‌کات و به‌ره‌ی ئیان
 سه‌رده‌خات و به‌ره‌ی کوفریش سه‌رشۆر و نابووت و نه‌بوو.

برگه‌ی چواره‌م: شلگیری یه که مین هه‌نگاوی دوو‌پوو‌بوونیه!

ئه‌و دَل و ده‌روون و هزر و هۆش و وێژدان و هه‌سته‌ی به‌پراستی بۆ خوا پاک نابێته‌وه و بۆ دینه‌که‌ی لێ نابێت؛ هه‌رگیز ناتوانیت له‌ تین و فشاری داخوازییه‌کانی جاهیلییه‌ت ده‌رچیت، ناتوانیت له‌ په‌فتار و په‌وشت و دابونه‌ریت و بارودۆخ و به‌رژه‌وه‌ندی پاره‌ویستی و زه‌رووریاتی ژیا‌نی جاهیلی خۆ قوتار بکات تا به‌ته‌واوی بۆ خوا نه‌سول‌حیت. ناتوانیت بگاته‌ ئه‌و په‌له‌ جوامیری و ئازایه‌تی و زالبوونه‌ی که‌ دَلی پر ئی‌مان ده‌یگات، بۆیه‌ حه‌تمه‌ن ناشتوانیت بوو‌پرا‌نه‌ پروو‌به‌پرووی دابونه‌ریت و بارودۆخ و که‌سه‌کان و پرووداو‌ه‌کان ببێته‌وه، ناتوانیت به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لاتدارانی جاهیلییه‌ت و دام و ده‌زگای تاغوت پاره‌وستی و بانگه‌وازی خواویستی بدات به‌ گۆیی ملهو‌رانی حاشیه‌ و پێوه‌ندی تاغو‌وتاندا، هه‌رچه‌نده‌ زۆر له‌خۆی بکات؛ کاتی ده‌بیت و زوو‌غیره‌تی فس ده‌داته‌وه‌ و دێته‌وه‌ سه‌ر لاوازی و شلگیری، که‌ ئه‌گه‌ر زۆر ئاگای له‌خۆی نه‌بیت ده‌ترایته‌ په‌له‌ی خواروتر که‌ دوو‌پوو‌یه‌.

تۆوی دوو‌پوو‌ویی له‌م ویسته‌ لاواز و دَله‌ به‌زیوه‌دا ده‌رویت، ئه‌مه‌ کی‌لگه‌ی به‌پیتیتی، یان ئه‌مه‌ زه‌لکاوی گه‌رایه‌تی، چونکه‌ دوو‌پوو‌ویی له‌ حه‌قیقه‌تدا ئه‌و لاوازییه‌یه‌ که‌ وا ده‌کات که‌سه‌که‌ سوور نه‌بیت له‌سه‌ر حه‌ق و حه‌قخوازی، ئاماده‌ نه‌بیت پروو‌ه‌وپرووی باتل بوو‌ه‌ستیه‌وه‌ و بانگی خواویستی پراگه‌یه‌نیت. دوو‌پوو‌ویی له‌م لاوازییه‌وه‌ دیت، ئه‌م لاوازیه‌ش به‌ره‌مه‌می ترس و تۆقان و چاوچنۆکی و پێسه‌کی و دنیاویستییه‌. ئه‌مانه‌ هه‌زی ئه‌مان و تیربوون، به‌لام که‌سه‌که‌ له‌ لاوازیی خۆیدا په‌یوه‌ستی نه‌کردوونه‌ته‌وه‌ به‌ خوا‌ی کردگاری گه‌ردوونه‌وه‌، بۆیه‌ وا ده‌زانیت ترس ده‌پارێزیت و پێسه‌کیش سامانه‌که‌ی زیاد ده‌کات! ئه‌م لاوازییه‌ی سه‌رده‌کیشیت بۆ دوو‌پوو‌ویی؛ له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌وه‌ هاتوو‌ه‌ که‌ که‌سه‌که‌ دوور بوو‌ه‌ له‌ حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدییه‌کان، لای جیگیر نه‌بوون، یان هه‌ر په‌ی پێ نه‌بردوون، بۆیه‌ دَل و هزر و وێژدانی، ویست و ئپرا‌ده‌ و دید و

پئی به هیزه به شهریه کانه وه به ند بووه نهک به سیفه تی خوی کردگار و خاوهن پوزیدهر و ژینه ر و مرینه ر. ئەمه هوی سهره کی دووروویه کهیه، بویه ده بینیت دووروو دوستایه تی خاوهن هیزه کان ده کات و له خزمه تیاندا ده بیّت، چونکه ده ترسیّت بیته ریزی ئیانداران هوه، ده لی تووشی ناسۆر و ناره حه تی دیم و سامانه که م له ده ست ده چیّت. بویه خوی گه وه ده فه رموویت:

﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۳۸﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِئْتَهُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝۳۹﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِذْ أَنْذَرْتَهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝۴۰﴾ [النساء: ۱۳۸ - ۱۴۰]، وانا: «مژده بده به دوورووه کان (به ته وسه وه ده فه رموویت

مژده، چونکه مژده بۆ هه والی خو شه) که سزایه کی زۆر به ژان و ئیشیان به نسیب ده بیّت، ئەو دوورووانه ی که کافره کانیهان به سه ره په رشتیار و دۆست و ئه ربابی خویان داناوه و له خزمه تیاندا له جیاتی ئەوه ی له به ره ی موسلماناندا بن (چونکه به حسابی زاهیری خویان موسلمانن)، چا به و ئومیده چوونه ته ته ک کافره کان تا له ژیر ده سه لّات و ئەمان و هیزی ئەواندا بن؟ وا ده زانن هیزی زالبون ه ی ئەوانه؟! هه ره موو ه یز و ده سه لّاتی زال ه ی خواجه و به س، ته نها خوی گه وه خاوه نی ئەو ه یزه بیسنووره یه که به سه ره موو شتیکدا زاله، پیشتر ئایه تی قورئانان بۆ هاتوو ته خواره وه که ئەگه ره له هه ر کۆر و مه جلیسیکدا گویتان لی بوو کوفرا نه به دینی خوا ده کریّت و گالته به په یامه که ی ده کریّت؛ هه ستن و له گه لیاندا دامه نیشن، تا قسه که ده گوین به شتیکی تر، ئەگه رنا حوکمی ئیوه ش وه کوو حوکمی ئەو کافرا نه ی لی دیت که گالته یان به دینه که ی خوی گه وه کردوو، به ته ئکید خوی گه وه دوورووه کان و کافره کانی له ریزی یه کدا داناوه و یه ک حوکم و سزایان هه یه، ئەویش ئەوه یه که له دۆزه خدا هه ره هه موویان کۆ ده کاته وه».

مه حاله که سیک خوی به هیزیکی غه یری خوی گه وه زال بکات و موسلمان بمینیت.

ئەستەمە كەسك پوو لە دوژمنانی خوا بکات تا خوایانی پێ بەهیز بکات و موسلمان بمیشت. ئای ئەو خەلکەى خو بە موسلمان دەزانن و ناوی موسلمانان لەخۆ ناو بەلام دەچنە ژێر سایەى خەتەرترین دوژمنانی ئیسلامەو تا خوایانان پێ دەسەلاتدار و بەهیز و زالت بکەن، ئای ئەمانە چەند موحتاجی ئەو لەم قورئانە ورد ببنەو و سەرنج لەو حەقیقەتانە بدەن كە ئایەتەکان پوونیان دەکەنەو. ئەگەر دەیانەوێت موسلمان بن؛ دەبێت وا بکەن، دەبێت لەبەر پۆشنای ئەو حەقیقەتە قورئانیانەدا پەفتار بکەن، ئەگەرنا خو خوای گەورە موحتاجی کەس نییە. موسلمانیک بۆی نەبێت لە کۆرپکدا بەشدار بێت كە گالتە بە ئایەتیک بکریت و دەبێت ئەو کۆرە جی بهیشت، ئیتر چۆن بۆی هەیه بجێتە ژێر ئاراستە و سایە و هیزی تاغووتیک کە حاکمیتی خوای گەورەى زەوت کردووە؟!

ئەو کەسەى لە کۆرپکدا دەبێت کە کوفرانەى تیدا بکریت، یان گالتە بە ئایەتیک قورئان، یان بە بەلگەنەو یستیکى ئیسلام بکریت و نەروات، وەلیان نەکات، بەلکوو بیدەنگ بێت، یان چاوپۆشی بکات، یان موحامەلە بیگوزەریشت و ئەم پەفتارە دووڕووییە بەزیوانە ناوینیشت سینه فراوانی، یان پای ئازاد، یان بوواری بانگەواز، یان بەرفراوانی دید و ئاسۆی نیگا، یان زیرەکی و سەبرگرتن، ئەمە بەپراستی بەهانه و بیانوویەک نین خوای گەورە قبوڵیان بکات، چونکە ئەمە تەنازولە لە دینە کە، ئەمە دەروون بەزیویی ناخە، ئەمە ئەو لاوازییە کە تاوانە، هەرچەندە خاوەنە کەى دەیهوێت بەم بیانوانە پەردەپۆشی بکات، یان نایەوێت خۆی تەریق بکاتەو و وا دەرکەوێت کە جورئەتى نەبوو هەستى کۆرە کە بەجی بهیشت، دەنا غیرەت دەیگرت و دەپۆشیشت، توورەبوون بۆ خوا و لەسەرکردنەوێ دین و بەرگریوانی لە موقەددەساتی ئیسلام یەکیکە لە نیشانەکانی باوەربوون، ئەگەر ئەم هەست و غیرەت و جوامیریە نەما ئیتر هیچ بەرەبەستیکى لا نامینیشت کە پێ لە سووکایەتیکردن لە دینە کە بگریت، هیچ پەرژینیکی لا نامینیشت کە موقەددەساتی ئیسلام لە هیرشی بەدکارانەى دوژمنانی ئیسلام

بپارێژیت. جا ئەگەر بە ئەنقەست خۆی کێ کرد و لەو گەڵتە کردنە بە ئیسلام بێدەنگ بوو، یان
 هەلۆیستە ناشەرعییەکی فەلسەفاند کە گواهی گۆیی لە ڕاوبۆچوونی پێچەوانە دەگری! ئەو
 دواتر بە تەئکید غیریەتی دەپوێ و جورئەتی دەمرێ، هەر کەسێک لە یەکەم هەلۆیستی
 گەڵتە کردن بە ئیسلام - لە کۆرێکدا - پانەپەری و ئامادەیی بەرگری نەبوو، یان کۆرەکی بەجێ
 نەهێشت و هەر لە گەڵاندن ما یەو؛ ئەو یە کەمین سیفەتی شکستھێنانی بەسەردا ھاتوو،
 یە کەمین سیمای بەزیوی لێ دەرکەوتوو و چوو تە یە کەمین قۆناغی دووڕووویەو، ئەو پردی
 نێوان کوفر و ئیپانە کە دەبێت خۆی یە کلا بکاتەو بۆ یە کێکیان، یان پێی ئیپان دەگری تە بەر و
 کۆرە کە بەجێ دەھێلێت، یان پێی کوفر دەگری تە بەر و وردە وردە کۆری کوفر و کافرانی لا
 ئاسایی دەبێت و بە موحامەلەیی دووڕووانە بەشداریان تێدا دەکات! مانەو لەو نێوانەدا بێ
 بریاری یە کلا کردنەو و ساغبوونەو بۆ یە کێک لەو دید و ڕێیانە سیمای سیفەتی دووڕووویە،
 چونکە دووڕوو لاسەنگ و لەقە و ڕاپا و دوودلە و لە نێوان کوفر و ئیپاندا دێت و دەچێت و
 خۆی بۆ یە کلا بێ ناکرێتەو. ئەو دووڕوو بەزیو و ترسۆکە و ئیرادە دۆراو کە جارێک خۆ
 بە ڕیزی مۆسڵماناندا دەکات و جارێکی تریش لە کۆر و مەجلیسی کافراندا خوشحالا
 دەترقی تەو! ئەو ھەش ڕەفتاریک نێو مۆسڵمانی دلێر و بە جەرگ و جوامێر پێی ڕازی بێت
 خەلکی مومارەسە بکەن، چ جایی خۆی بێگری تە بەر، چونکە گومرای و پێ بزر بوونە، وەکو
 کە خوا ی گەورە دەفەر مووێت: ﴿مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ
 يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ (النساء: ١٤٣)، و ئات: «وَيْلٌ وَ سەرگەردانی نێوان ئەو دوو دید و ڕێیان: دید و
 پێی پیغەمبەری خوا (ﷺ) و دیدوری کافرانی ئەھلی کتێب، نە خۆیان بەملا ساغ
 دەکەنەو و نە بۆ ئەولا. هەر کەسێک خوا ی گەورە گومرای بکات ھەتا ھەتایە پێی ھیدایەت
 نادۆزێتەو». ئەم هەلۆیستە نیشانی لاوازی و یست و ئیرادەیی ئەو کەسە یە کە نە یوستوو
 ئەرکی ئیپانداریتی بکەوێتە سەر و ھەزی کردوو بەرەو پاشگەزبوونەو بپروات، لە

دووړووییه که شیدا - به دیدی لیلی خوی- بهرزه وهندی خوی ده پاریزیت و به هیچ باریکی لایه نه کانی ململانیدا ناکه ویت. ئه مه نیشانه ی ئه و لاوازییه که له که سایه تییه کهیدا که نه بگه یاندووه ته ئاستیکی پارسه نگ و ئازاد و بویر که هه لویستیک هه لیریت و بیگریته بهر و جوامیرانه ش بهرگری له ئیختیاره که ی خوی بکات، نه یویراوه بکه ویته سهر دید و رییه کیان و ئاشکرا و راشکاوانه پایگه یه نیت که ئه وه دید و پړ و بزوت و هه لویستی منه، بویه به ترسان و له برسان! که وتووته ئه و هه لویسته ترسنوکانه وه که حه تمه ن بهره و خوارتر، بهره و دووړوویی گلور ده کاته وه، چونکه ئه م هه لویستی کړبوونه له گالته کردن به دینی خوا پرفتاری دووړووه کانه، ئه وه تا ئه میش - له لاوازی و دیدللییدا- که وتووته هه مان هه لویسته وه! دووړووه کان هه میشه له ترساندا موجه له ی درو ده کهن، توقیه و مودارات ده کهن، چونکه دلّیان له ئیهان خالییه و ویزدانیان پوخله، پواله تیشیان نواندنی درو و پرفتاری بی گیانه، هه میشه پرفتاریک ده نوینن تا بهرامبه ر پازی بکهن، به لام له ناخیشیاندا پیچه وانه ی ئه و پرفتاره زاهیرییه ی خوشیانن، به لام ناویرن قه ناعه تیان بکه نه پرفتاری ده رییان. لاوازن له پروو به پروو بوونه وه دا، ترسنوکن له ئاشکرا کردندا، ده میان ته ته له ده کات له ده برپینی راشکاودا، هیمه تیان نزم و که مه و جیددییه تیان پوکاوه ته وه، ئه مانه وه کوو مروّف راست نه ماون! په یکه ریان مروّفه و ئیراده یان شتیکی تر، جهسته یان پته وه و ویستیان کلور! به ده نیان که ته و سیپایان ریک و موجه له یان جوانه، به لام ناخیان پوچه ل و ده روونیان بوگهن و بوغزیان زه لکاو و زوڼگای رق و قینه، ئه مانه وه کوو قالورن! پواله ت پته و به لام بوش! ﴿وَاذَرَأٰیْتَهُمْ نَعِبْجَکَ اَجْسَامُهُمْ وَانْ یَقُوْلُوْا سَمِعْ لِقَوْلِهِمْ کَانَهُمْ حُسْبٌ مُّسْنَدٌ یَّحْسُبُوْنَ کُلَّ صَیْحَةٍ عَلَیْهِمْ هُمْ الْعَدُوْ فَاَحْذَرُهُمْ فَتَلَهُمُ اللّٰهُ اَنّٰی یُؤَفِّکُوْنَ﴾ (المنافقون: ۴)، واتا: «که ده یانبینیت پواله تیان سه رسامت ده کات، به هیمه ت و شه خسیه ت! که ده دوین گوئیان بو هه لده خهیت، ئه وهنده قسه یان جوان و ریک و شیرینه! به لام له پاستیدا وه کوو کلوره دارن، بی ئیراده به ریزه دیواریکدا هه لپه سیردراون!

بزات و هه‌لۆیستیکی سه‌ربه‌خۆی خۆیانان نیه تا نیشانی بدەن. ئەوەندەش لە سزای هه‌لۆیست و فه‌زحبوون تۆقیون وا دەزانن هه‌موو هاوارێک له‌وانه و هه‌موو جارێک بو کەشفکردنی ئەوانه، هه‌میشه لهم دڵه‌راوکیه‌دان! ئەمانه‌ دوژمنن، لێیان به‌حه‌زه‌ر به، حه‌زه‌ر له‌ قسه و کردار و بریاریان بکه، هۆشت له‌ بزات و هه‌لۆیستیان بێت، هه‌رچی نیشانی ده‌ده‌ن له‌ ناواخیدا دوژمنکارانه‌یه، ئاگادار به، خوا له‌ ناویان ببات که ئاوا درۆزن و چه‌واشه‌کارن».

له‌به‌ر دژواری و پۆل و شاراوایی که‌سایه‌تی و پۆله‌تی موسڵمانانه و ناخی کافراهیان و هه‌لۆیستی دژیان؛ ده‌بوو هه‌موو لێیان به‌حه‌زه‌ر بن، به‌لام نه‌شده‌ کرا ناویان ئاشکرا بکری‌ت. پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له‌ پێی وه‌حیه‌وه‌ ناویانی زانیوو (٣٠٠ پیاو و ٧٠ ژن بوون) ته‌نها به‌ (حوزه‌یفه‌ی کۆری یه‌مان) ی راگه‌یانده‌بوو. ناوه‌کانیان لای حوزه‌یفه‌ خوا لێی رازی بێت هه‌بوو، چونکه‌ پازگری پیغه‌مبه‌ری خوا بوو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). له‌به‌ر ئەوه‌بوو که سه‌یدنا عومه‌ر خوا لێی رازی بێت ده‌هاته‌ لای حوزه‌یفه‌ و به‌ ئەسپایی لێی ده‌پرسی: ناوی منیان تیدا نییه‌؟! حوزه‌یفه‌ش خوا لێی رازی بێت ده‌یفه‌رموو: نا عومه‌ر، ناوی تۆیان تیدا نییه‌، بێ ئەوه‌ی زیاتر بفه‌رموو‌یت.

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا﴾ (البقرة: ١٠)، واتا: «دڵ کرمی بوون، دلیان پر بوو له‌ نه‌خۆشی (دوو‌پرووی و رق و کینه و هه‌سوودی و پیسکه‌یی و ریا‌بازی و... هتد)، خوای گه‌وره‌ش زیاتری نه‌خۆش خستن، به‌وه‌ی که‌ پێگاکانی هیدایه‌تیانی گرت (دڵ و چاو و گوێیان)». ئەمانه‌ دلیان ده‌رده‌داره، نه‌خۆشه، په‌ریشانه، نه‌خۆشی تری به‌دوادا دی‌ت. له‌ پێی لادان ئینحیرافاتی تر دینیتته‌ کایه‌وه. لادان وه‌کوو گۆشه‌یه‌کی کراوه (>) سه‌ره‌تا که‌مه، به‌لام له‌ گه‌ل درێژ‌بوونه‌وه‌ی لا‌کاندا فاسلی ئیوانیشیان دوور ده‌که‌وتیه‌وه، له‌ دین لادانیش وایه، سه‌ره‌تا که‌مه و خاوه‌نه‌که‌ی به‌ هه‌ندی وه‌رنا‌گری‌ت، به‌لام له‌ گه‌ل زه‌مه‌ندا لادانه‌که‌ زیاد ده‌کات،

چونکه لادانی دواتری پې ئاستر ده بېت، چونکه پېشتر جورئەتی لادانه کە ی بۆ دروست بووه، ئینجا کە لادانه کان بهراورد ده کات ده لیت خو ئه میان بچوو کتره! یان ئاسانتره!

دوو پرووه کان و ئهوانه ی نه خو شى دلى داگرتوون؛ ده بینن وا ئوممه ته موسلمانە که له مملاتییه کی سهخت و پرووبه پرووبونه وه یه کی گشتگیر و جهنگیکی بی ئاماندایه بهرامبه ر له شکرکیشی ده زگای داپلۆسین و هیزی راوه دوونان و جه لادانی تاغوت، که چی ئه مان له سییه ریکه وه ته ماشای دیمه نه که ده کەن و له دیدی به زیوی خو یانه وه شیکاری واقعیه که ده کەن! ده بینن خواویستان به م دینه، به م حه قیقه ته عه قایدیانه وه، به دهستی خالیی له چه ک بهرامبه ر ئه و شالۆی پشه کیشکردن و لیشاوی چه واشه کارییه ی تاغوتان وه ستاونه ته وه و زۆر جوامیرانه بهرگری له موقه دده ساتی ئیسلام ده کەن، بهرگری له حاکمیتی خوای گه وره و سهروه ریتی شریعه ته که ی ده کەن. له مه یداندا وه ستاون و هه موو چه کی ده ستیان متانه یانه به خوای خاوه نیان، هه موو ئومیدیکیشیان به سه رکه وتن هه یه، چونکه دلنیان سه رکه وتن له لایه ن خواوه یه و به س. دوو پرووه کان و ده روون به زیوه کان له بهر سایه ی پان و پۆریانه وه قسه به موجه یده کان ده لێن، تیر و توانجیان تی ده گرن، سووکیان ده کەن، ده لێن: ئه گه ر عه قلیان به دنیا بشکایا ئه و خویان نه ده خسته بهر حه مله ی بی ئامانی ده سه لاتداران! ئاوا به دهستی به تال نه ده که وتنه مملانی! ئینجا به ده م گالته پیکردن و لاقرتیوه ده لێن: چوونه ته (شه ری خۆتړین) وه! له کاتی که دا به ئازایه تیشیان سه رسامن؛ به لام هه ر ده لێن: ساده و ساویلکه ن، واقعیان نه ناسیوه، موراهیقیا نه خویان خستوه ته بهر نووکی ږم و تیغی شمشیر! سه ر ده هیئن و سه ر ده به ن نازانن ئه م ئوممه ته عه قایدیه که م و (بی هیزه) بۆچی وای کرد؟! بۆچی کۆل نادات؟ بۆچی خو ی به قران ده دات؟! ئه مانه له هۆکاری ئه م جوامیرییه ی پرووبه پرووبونه وه ی کوفر تیناگه ن که ناویان لی ناوه (هه زی چه کداری) و (خۆکوژی) و (خۆ به فه تاره تدان)! نازانن ئه م گه نجه جوانانه و ئه م پیره به ئه زمونانه بۆچی ئاوا خو به کوشه ت ده دهن؟ ئه م

دووړووانه و هاوبیرانیان له پوله (موسلمان) ه به زیوه کان، هه موو په فتاریک له پروانگه ی سوود و قازانجی دنیاییه وه سهر ده کهن، وا ده زانن دینداری و بانگه واز و جهادیش ده بیت قازانجیکې ماددی به دی بهیئت، نه گهر قازانجه که ی مسوگر بوو، نه وانیش خو ده که نه دیندار و داعی و مواهید و به شداری هه موو چالاکیه ک ده کهن که تیدا درده که ون! نه گهر دیتیان هه ر ناره حاتی و کیشه یه؛ خو ی لی به دوور ده گرن و ئاوا له بهر سیبه ری نه مانې تاغووتانه وه ده که ونه شیکار و (بابه ت نووسین!). نه مانه له دیدی موسلماننه وه ناروانن و له پروانگه ی موسلماننه وه نابین و به پیوه ری ئیان ناپیون، نه نجامه کانیش به حساباتی دین و دینداری و خواویستی حساب ناکهن، چونکه هه ر هویشان له وه یه که نه و دینداری و بانگه واز و جهاده نه نجامه که ی چه ند به سووده و چ قازانجیکې ماددی دنیایي ده خاته به رده ست؟! به لام نه م په فتاره سه خته، نه م حق وتن و جهادکردن و ململاتیکردنه دژی تاغووتانی سهر زه وی لای موسلمان، جگه له وه ی فره زیکی خوییه؛ هه موو شتیکیشی پوښنه. نه مه بازرگانییه له گهل خوی گه ورده، له هه موو حاله تیکدا هه ر قازانج ده کات. حه تمه ن یه کیک له م دوو ئامانجه به ده ست ده هیئت: سهرکه وتن یان شهیدبوون. سهرکه وتن و زالبوون و ته مکین، یان شهیدبوون و په زامه ندی خوی گه وره و به هه شتی نه پراوه. نه مه جگه له وه ی که پیناسه ی هیز له دید و پروانگه ی موسلماندا پوښنه، که هیزی بیسنوور هیزی خوی گه وره یه که سهرکه وتنه که شی به ده سته، هه ر وه کوو که بریاری شهیدبوونیشی به ده سته. به لام دووړووه کان نه مه نازانن، نه وانه ش که دلیان نه خوښه هه ر ئاوا په ی به و حه قیقه ته عه قایدیانه نابهن که موسلمانیان له سهر په ره وه رده ده بیت.

داعیانی ئیسلام و پیسره وانی خواویستی له هه موو کات و شوین و نه وه یه کدا داویان لی کراوه که هه موو شتیک به ته رازووی عه قیده و باوه په که بکیشن و به نووری خوا بیبینن و به ههستی ته قواکارییه وه په فتار بکه ن و هه رگیزاوه رگیز تاغووتانیان پی به هیز نه بیت، هه رچه نده

دهسه لاتدار و خاوهن هیزی ماددی دیار بن. قهت خوشیان به بچووک نهیه ته پیش چاو و ههمیشه لهو دید و ههسته دا بن که زور له تاغووتان به هیژترن، چونکه خوی گه وره یان وهلدایه.

عهقیده و ریپاز و بهرنامه که ی دوور و دریژ و سهخته، نهو هیممهت و ویست و ئیرادانه ی گچکه و لاواز و نزم ناتوانن بیپر. داخواییه کانی عهقیده که زورن و خهتهرن؛ پوچه لاوازه کان و دلّه کرمیکان و ئیراده گهنده له کان تهحه ممولی ناکهن و زوو لی بیزار دهبن، بهلام خوی ئاسویه کی زور بلند و لووتکه یه کی ریژ و پیگه یشتنه، ههموو که سییک نایگاتی. نهوانه ی وره نزم و غیرهت پووان، نهوانه ی ترسنوک و دنیا ویست و چوک شکاون؛ ناتوانن بوی پی هه لگه ریښ، چونکه نه مانه فیری بهر سییه رن! ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ

وَلَاكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ {التوبة: ۴۲}، واتا: «نه گهر دهسکه و تیکی نزیکه دهست و سهفه ریکی کورت بووايه شویت ده که وتن و وهلتدا دههاتن، بهلام که ده بینن گه شتیکی دوور و پر سهختیه، خوت تینا گه یهن و خو له کونجی ماله کانیاں ده پهستیون!». نه مه دیمه نی حاله تیکی رابردو نییه و بهس، نه مه وینای دهروونیکی بهزیو و هیممه تیکی نزم و که سایه تیه کی خوارده له میشی وره بهربووه، که نه وشه وهحیه نه مرانه دهیخاته بهرچاوی نه وه کانی مرؤفایه تی، نه نمونه ترسنوک و (پراحت ته له ب) ه له ههموو کو مه لگایه کی موسلماندا ههن و دهبن. نه مه دید و پئی و بزوات و هه لوئیست و حال و نه فسییه تی نهو که سانه یه که خویان له پواله تدا- به دینه که دا هه لپوسکاندووه و ههموو مه بهستیکیان له (دینداری) یان دهسکه و تی ماددی و ژیانه، نه مانه شاسواری نهو ریگا دوور و، شاخه وانی نهو لووتکه بلنده ی ئاسوی خواویستی نین. نهوانه ی دووا ده که ون زورن! نهوانه ش که له پئی ده که ون و ماندوو دهبن ههر زورن! ههر دوو پوله که خوئیسانه وه ی بهر سییه ر و قسه ی زل و کاویژکردنیاں پی چاکه، نه ک ته قواکاری و ئهرکی بانگه واز و شاندا نه بهر جیهاد. نه مانه تالیی دهسکه و تی سووک و ئاسانن، با شتیکی سووکیش بیت! با بی نرخ و که میش بیت.

میژووی مروڤایه تی -له هه موو قوناغیکیدا- زوری له مانه دیوه، ئەمانه که مینه ی کات و شوین و نه وه کان نین، ئەمانه زۆرینه ن و له هه موو حاله ته کانی خوڤشی و ناخوڤشیدا زۆر و بۆرن، دهمه پراش و فشه کهر و دهیان جوړن، نه پېشپهرون نه پېشهنگ، له پهراوێزیکي ژياندان، که دهسکه و تیکي ساده و سووکیان -بی ناره ته- دهست ده که ویت وا ده زانن پله ی جوامیریان بریوه و ئەوه پشکی جهاد و جهنگاوه ریتییه، بۆیه خوی پتوه با ده ده ن، تا بلین ئیمه ش له و ریزه دا بووین و ئەوه تا شایانی خه لاتیک بووین!

ئەمانه که سه رمایه ی جوامیری و نرخ ی ئازایه تیان که مه، هه ر شتی گچکه و که م و بی نرخیان دهست ده که ویت، به پېچه وانه ی مواهیدانی جوامیر و ئازا و بو خوا لیپراو که ته نانه ت بو سه ردانی مال و مناله که شیان مۆله ت وه رده گرن، ده لێن نه بادا له ناکاو سه دای جهادی که بژنه فن: ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَرَبَّتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾ (التوبة: ٤٥)، و اتا: «ئەو که سانه ی باوه ریان به خوا و به پوژی دوا یی هیناوه داوا ی مۆله ت لێنا که ن که له خزمه ت دابن بو جهاد کردنیان له پیتا و خوا دا به گیان و مالیان (چونکه ده زانن جهاد کردن داخوازی ئیان و عه قیده و دینداریه که یانه)، خوا ی گه وره ش ئاگای له ته قوا کارانه و شاره زای دینداری سهر راسته. ئەو که سانه داوا ی مۆله ت لی ده که ن له ماله وه بمیننه وه و به شداری جهاد نه که ن؛ که باوه ریان به خوا و به پوژی دوا یی نییه و دوو پروا نه خو یان به موسلمان دانا وه و دل کرمی و پر گومانن و له و نیا وه دا هه ر دین و ده چن. ئەمانه که سه رگه ردانی هه لو یست وه رگرتن، به رده وام دینه خزمه ت و ده لێن ریان بده با خه ریکی کاسبی و چاندن و ئەرکی مال و مناله کانمان بین و ئەم جاره نه یه نه جهاد!».

ئەمه حه قیقه تیکي تری عه قیده و بزاوت و هه لو یسته، ئەمه پیوه ر و پرسیایه کی خوا ی گه وره یه، ئەو که سانه ی باوه ریان به خوا ی گه وره و پوژی دوا یی هیناوه چاوه پروانی ئەوه نین پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مۆله تیان پی بدات تا به شدار بن، چونکه له دین و دینداریتی

خۆيانه‌وه ده‌زانن كه پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) را يگه ياند ده‌بيت هه‌موو موسلماننك بچيت، چونكه فه‌رزه و جيبه‌جيبى ده‌كات. بۆيه هه‌ر هه‌موو ياوه‌ران له‌گه‌ل بيستنى سه‌داى جيهاددا يه‌كسه‌ر به‌ گيان و ماله‌وه ده‌هاتنه خزمه‌تى. ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار، گه‌وره و بچووك، خيزاندار و په‌به‌ن، هه‌موويان. چونكه ده‌يانزانى چوونه جيهاد وه‌لامه‌دانه‌وى فه‌رمانى خواى گه‌وره‌يه و راگه‌ياندننى ملكه‌چيتيه بۆى و گوپرايه‌لى و پاوه‌پاندى داخوازيه‌كانى عه‌قیده‌كه‌يه. هه‌موو دُنيا بوون له‌وه‌ى كه پاداشتى له‌سه‌ر وه‌رده‌گرن. هه‌موو كيبركتيان ده‌كرد بۆ پريزى پيشه‌وه‌ى موجاهيدان تا خواى گه‌وره له‌خۆ رازى بكهن. پيوستيان به‌وه نه‌بوو بكرينه سه‌ربازى خورتى (ئيجبارى) و سه‌وق بكرين و له‌ژير چاو‌ديريدا بن تا خۆ نه‌دزنده‌وه! پيوستيان به‌وه نه‌بوو كه س‌هانيان بدات؛ چ جاي ئه‌وه‌ى داواى مۆله‌تى به‌شدار نه‌بوون بكهن، ئه‌وه زۆر دوور بوو له‌وانه‌وه. به‌لام له‌ به‌رامبه‌رياندا: ئه‌وانه‌ى ده‌روون به‌زيو و عيززه‌ت رزيو بوون، ئه‌وانه‌ى ئيمان به‌ دلياندا پۆنه‌چووبوو، دوودل و پارا و خاوه‌ن گومان بوون، ئه‌مانه‌ خويان ده‌شارده‌وه، خويان ده‌خافلاندا، خويان دووا ده‌خست، كه ده‌شه‌هاتن داواى مۆله‌تى نه‌چوونيان ده‌كرد، كه ده‌چوون، له‌ نيوه‌پى خويان ده‌دزيه‌وه، ده‌گه‌رانه‌وه! ده‌كه‌وته‌ن دۆزينه‌وه‌ى بيانويه‌ك تا خۆ دوا‌بخه‌ن، يان بيكه‌نه عوزرى دواكه‌وتنيان كه موسلمانان له‌ غه‌زاكه ده‌هاتنه‌وه. ئاواتاخواز ده‌بوون شتيكيان بيته‌ پى و بيكه‌نه به‌هانه‌ى نه‌چوونه جيهاد، چونكه داخوازيه‌كانى عه‌قیده‌كه‌يان زۆر لا قورس بوو، موسلماننيتيشيان راگه‌ياندبوو، هه‌ر ده‌بوو وا نيشان بدن كه ئه‌وانيش موسلمانن و ئاماده‌ى جيهادكردن به‌لام...

ه‌و داعياني ئيسلام و پيشه‌روانى خواويستى...

پيگاي به‌ره‌و خوا چوون و پيمازى ته‌وحيد و بانگه‌وازه‌كه‌ى پۆشن و ئاشكرا و راشكاوه، راست و دروست و په‌وايه. ته‌نها ئه‌و كه‌سانه دوودل و پارا ده‌بن له‌ گرته‌به‌ريدا كه ئه‌م پيگايه نازانن و ئه‌م ته‌وحيديه‌يان لا نه‌چه‌سپاوه و به‌راستى نه‌هاتوونه‌ته ژير سايه‌ى ئه‌م بانگه‌واز و

بزاقه وه. یان ئەوانە ی پێگا و عەقیدە و بانگەوازەکیان زانیوه و دەشزانن داواکاری و ئەرکی شوێنکەوتووانی چییە، بەلام ئەمان لاری دەکەون، چونکە ئەوان ئەو ئەرکانەیان پێ هەلناگیریت و ئامادە نین وەلامی داخوازییەکانی عەقیدەکە بدەنەوه. ئەوەندەش جوامیر و دلیر نین بانگەوازی خوایی هەلگرن و پایگەیهنن، چ جایی چوونە جیهاد و خۆبەختکردن لەپێناویدا. ئەم ورە بەزیوانە، ئەم عیززەت پزێوانە خەتەریاتیان لەسەر پێگای خواستی زۆرتەرە، دژوارییان لەسەر پێگای موحامید زۆر زۆرە، هەبوونی ئەمانە لە کاروانی بانگەواز و بزاف و جیهاددا و اتا هەبوونی پڕوپاگەندەیی دوژمن و ورە پوختاندن و شەپی واتەوات. واتا هەبوونی کەسانیک کە بێ غیرەتی لەناو ئیپانداراندا بـلاو دەکەنەوه و لە کۆمەڵکاری بانگەواز و جیهاد ساردیان دەکەنەوه. ئەمانە کە خۆیان لاواز و ورە پووخواون؛ بەردەوام هەول دەدەن خەڵکە کە ی تریش لاواز و ورە پووخواو لی بکەن، تا عەیب و عاری خۆیان داپۆشن. تا خۆیان نامۆ و پەریدە و ترسێوک دەرنەکەون. هەبوونی ئەمانە لەناو پزێ ئیپانداراندا خەتەرە، چونکە بەردەوام دەیانەوێت دید و بزات و هەلوێستی و باخولقێن کە ناحەزانی ئیسلام پازی بن لیان! خوای گەوره دەربارەیان دەفەرمووێت: ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (النوبة: ۶۲)، ئەگەر راست دەکەن و موسلمانن خۆ خوای گەوره و پیغەمبەرە کە ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شایانترن لە خۆیانیا پازی بکەن. پازیکردنی خەڵکی چ پۆلێک دەبینیت؟ چ کاریگەرییەکی هەیە کە خوای گەورە ی ناپازی کردییت؟ کەسێک خوای گەورە ی لە خۆی پەنجاندییت، هەر هەموو خەڵکی لە خۆ پازی کردییت، چارەنووسی چی دەبێت؟ بەلام ئەو کەسە ی لە حەقیقەتیدا، لە دل و هزر و وێژدانیدا ئیسلامی قبوڵ نەکردوو و هەر سەرزارەکی موسلمانبوونی پراگەیاندوو، پازیکردنی خوا و پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ی پێ گرنگ نییە، مەدح و پیاھەڵدان و وەسفکردنی خەڵکی لا گرنگترە کە ناوی بهێنن! ئەم کەسە دوورپووانە، کە لە ناخدا کافر و لە روالەتدا موسلمانن لە راستیدا لە خوا ناترسن، لە خەڵکی دەترسن، لە شەقاوەیە ک دەتوقێن!

به لّام موسلمانى خواناس و داعى و پيشروى خواويستى كه له غهبرى خواى گه وره ناترسيّت و باكى به كهس نيه؛ ته نها رهامه نديى خواى گه وره پى گرنگه، ئه وه هيو و مه به ست و ئامانجيتى.

ئهم پوله دهروون به زيوانه له هه موو كات و شوينيكدا هه ن. ئهم (راحت ته له ب) لانه سه رزاره كى موسلمانن، دهم هه راش و فشه كه رى به ر سي به رن. كه خه لكى له تيكچرژانى جيهاد و ده به پيكراچوونى كوفر و ئياندا ده بن؛ ئه مان ساغ و سه لامه ت و تير و ته سه ل له ناو مال و مندال و باخ و ساباتى خوياندا خو شحال ده بن و وا ده زانن له لووتكه ي عه قل پى شكان و واقيعناسى دان، بيگومان خو شيان له هه موو مو جاهيمديك به موسلمانتر ده زانن! ﴿فَاحْذَرُوا الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِمْ حَلْفِ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (التوبة: ٨١)، واتا: «ئه وانه ي دووا كه وتبوون (له غه زاي ته بووك خويان دوا خست) به وه دلخوش بوون كه پيچه وانه كاريى پيغه مبه رى خويان (صلى الله عليه وسلم) كرد و نه چوونه غه زا، چونكه پييان ناخوش بوو له پيناوى خوادا به گيان و ماليان جيهاد بكه ن. جا بو ئه وه ي زورترين ريژه ي موسلمانانيش له چوونه غه زا سارد بكه نه وه، ده يانوت غه زا چوون به م گه رمايه ده كرى؟! مه چن، هه م گه رمايه، هه م ته بووك دوور و سه حرايه! پييان بلى: به لّام ئه گه ر تيگه يشتنتان هه بيت خو ئاگرى دوژه خ گه رمتره و ماوه كه شى له م ماوه ي غه زايه زورتره!».

ئه مانه نموونه ي ئيراده لاوازي و وره نرمى و شلگيرى و بى هيممه تين. له پوژانى جيهاددا ئه وانه ي خو دووره په ريز ده گرن و نايانه ويت تووشى ناره حه تى و سه ختى ببن زورن، كه هه سانه وه ي هه رزانيان پى چاكتره له رهنجى جواميرانه، كه سايه ي زه ليلييان پى به نرختره وه ك له دژوارى و سه ختى پى عيززه ت و ئازادى و ته مكين، بويه زوو هيلاك ده بن و هه ر له سه ره تاي ريگادا هيلاك ده بن و ده كه ون. ئه مانه ناتوانن له كو تايبى كاروانه كه شدا ريكه ن!

چونکه پېشه‌نگ و پاشه‌نگی کاروانی بانگه‌واز و جهاد هەر له دینداری و ههستی به‌پرستی و جوامیریه‌وه دیت. ئەم دوو‌پوو و دَل کرمی و دەروون به‌زیوانه‌ش ئەو سیف‌ته‌په‌سه‌نه‌یان نییه، پښگای بانگه‌واز و جهاد‌گرتنه‌به‌ر و له‌پزدا مانه‌وه و سووریوون له‌سه‌ر به‌رده‌وامی‌تی؛ سروشتی موسلمان‌ی سه‌رپاسته، هه‌موو سه‌ختیه‌کانی پښگاشی لا‌چاک‌تره‌وه‌ک له‌خۆ‌لیسانه‌وه‌ی به‌ر سایه‌ی ترسنۆکی که‌لایه‌قی په‌وشت و سیفاتی پیاوی به‌جه‌رگ نییه. سه‌رخستنی بانگه‌واز و هینانه‌یی ئامانج که‌ساتیکی ئەوی که‌توندوتۆل و ژیان زهر و ئیراده‌به‌هیز بن، که‌سه‌رپاست و خوگر و پابه‌ند بن، به‌سه‌بر و پشوودرێژی پښی خه‌بات بن. ئەو کۆمه‌له‌ و به‌ریه‌ی که‌که‌سانی ترسنۆک و شل و شیواو و وره‌پووخوا‌ی تیدا بی‌ت خو‌ناگری‌ت، زوو داده‌پوخیت و شکست ده‌هینیت، چونکه‌له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی یه‌که‌م سیما‌ی تین و فشار و ترس و سه‌ختیدا وره‌پووخواه‌کان هه‌ل‌دین و سه‌نگه‌ره‌کانیان چۆل ده‌که‌ن و پیزی جه‌نگاوه‌ران تووشی پشیوی ده‌که‌ن، دوژمنیش له‌و لایه‌نه‌وه‌زه‌فه‌ر ده‌بات و هیرشی سه‌خت و چر ده‌کاته‌سه‌ر جه‌نگاوه‌ره‌خوگره‌کان و سه‌رئه‌نجام زیانی زۆر و تیکشکان و زالبوونی دوژمنانه.

ئهمه‌ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌یه‌که‌خوای گه‌وره‌لی‌ره‌دا پوونی ده‌کاته‌وه، ئهمه‌پښگای بانگه‌واز و پیاوه‌کانیتی که‌پێویسته‌داعیانی ئیسلام و پێش‌په‌وانی خوا‌یستی هه‌موو کات و شوێنیک ئهمه‌یان له‌به‌رچاو بی‌ت و لێی غافل نه‌بن.

زه‌لیلی باجی خو‌ی هه‌یه، هه‌ر وه‌کوو که‌پڢز و که‌پامه‌ت و سه‌ربه‌ستیش باجی خو‌ی هه‌یه. له‌زۆرینه‌ی حاله‌ته‌کاندا باجی زه‌لیلی زۆر زۆر‌تر و سه‌خت‌تره‌له‌باجی سه‌ربه‌ستی، ئەوه‌ده‌روونه‌زیوه‌کانن که‌وا ده‌زانن باجی سه‌ربه‌ستی و پڢز و که‌پامه‌ت زۆره‌و به‌وان نادری‌ت، له‌م پووانگه‌وه‌ژیانی زه‌لیلی و ژێرده‌سته‌یی و سوکایه‌تیان پڢ چاک‌تره‌و ئەویش ده‌گرنه‌به‌ر وه‌ک له‌وه‌ی ئه‌رکی خه‌بات و کۆلی بانگه‌وازی سه‌ربه‌ستی هه‌ل‌گرن، بۆیه‌پێیان په‌سه‌نده‌له‌سووکایه‌تی و سه‌رشۆپیدا بژین که‌هه‌رزانه‌تره‌به‌لایانه‌وه! ده‌شزانن که‌ژیانیکه‌خۆشیان

خاوهنی خۆیان نین، خاوهنی پێژ و ماف نین، له سیبه‌ری خۆشیان ده‌ترسن و له هه‌موو نه‌په‌یه‌ک ده‌تۆقن! وا ده‌زانن هه‌موو هاوارێک به‌سه‌ر ئه‌واندا به‌هه‌موو سه‌دايه‌ک زيانێکی بۆيان پێوه‌یه‌! له‌گه‌ڵ ئه‌م زه‌له‌لییه‌دا وا را دین که خۆزگه‌ بۆ هه‌یچ گۆرانیکی ناخۆن، تا دیت سوورتر ده‌بن له‌سه‌ر ئه‌و ژيانه‌. ئه‌مانه‌ قورسترین باجی ژيانیان ده‌ده‌ن؛ باجی ته‌واوی زه‌له‌لی، باجیک له‌سه‌ر ئازادی و تێروانییان، باجیک له‌سه‌ر دید و پێیان، باجی پۆژانه‌ له‌سه‌ر بزوت و هه‌لۆسته‌یان، په‌فتار و په‌وشت و دا‌بونه‌ری‌تیان هه‌ر هه‌مووی باج‌دانه‌. باجی ناو و سومعه‌ و که‌سایه‌تیان، باجی خاوه‌نیتیی سامان و خێزان و منداڵ، که جاری وا هه‌یه‌ تا‌غووت سامانیان زه‌وت ده‌کات و خۆشیان و ئه‌ولادیشیان بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆی به‌ کوشت ده‌دات، بێ ئه‌وه‌ی مافی به‌ر‌هه‌له‌ستان هه‌بێت! باجی زه‌له‌لی زۆر قورس و سه‌خته‌، پۆژانه‌یه‌، به‌لام چونکه‌ هه‌واش ده‌پوات؛ کار‌دانه‌وه‌یان هه‌یچ لا دروست ناکات!

دوو‌پوو نموونه‌ی ئه‌و پۆله‌ که‌سانه‌یه‌ که ته‌حه‌ممولی به‌ر‌پرسی‌تی ناکه‌ن، نایانه‌وێت خاوه‌نی دید و پێی خۆیان بن و ئاماده‌ش بن به‌ر‌گری لێ بکه‌ن و باجی عه‌قیده‌که‌یان بده‌ن، بۆیه‌ پازین دیدلێل بمێننه‌وه‌، پازین را ده‌رنه‌پرن، پازین کۆمه‌لکار نه‌بن، پازین خه‌بات نه‌که‌ن، یان بیه‌ستین یان پێی بگۆرن! به‌ له‌ده‌ستدانی ویست و ئیراده‌ی جوامیری و هه‌ستی مرۆییان؛ خ‌وای گه‌وره‌ش پێگای هیدایه‌تی خۆی لێ گرتوون، په‌نجه‌ره‌کانی زانست و بیر‌کردنه‌وه‌ و ه‌وشی لێ داخستوون و ده‌رگای وه‌ر‌گرتنی عه‌قیده‌ و لێتێگه‌یشتن و کار‌لێکردنی عه‌قیده‌ی په‌ک خستوون، که خۆیان ئاماده‌یی ده‌به‌نگی و هه‌پری و ک‌په‌وونیان ده‌ر‌په‌یه‌، خ‌وای گه‌وره‌ش په‌بیر‌دنیانی به‌ دینه‌که‌ و در‌ک‌کردنی ئی‌مان‌داریی لێ گرتوونه‌ته‌وه‌ و مۆری به‌ دلێاندا ناوه‌ که ئیتر وا سه‌ر‌گه‌ردانه‌ و پێی بزانه‌ بژین: ﴿وَطِيعَ اللَّهِ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلمُونَ﴾ (الن‌وبة: ۹۳)، و‌اتا: «خ‌وای گه‌وره‌ دلێ مۆر کردوون (پێگاکانی هیدایه‌تی لێ گرتوون)، ئیتر تازه‌ په‌ی به‌ دین و وه‌حیه‌ که‌ نابهن و پێی خواناسی نازانن چیه‌ و چۆنه‌».

ئەو كەسەي كە ئەو ژيانە زەلېلىيە ژېردەستەيى و پر سووكايەتتيە ھەلدەبژېرېت و ئەوئەندە لېي پازى دەبېت نايەوېت ھېچى لى بگۇرېت؛ لە راستىدا ھېچ پالئەرىكى چاكسازىي لە ناخدا نەماو، ھېچ ھەستىكى بەرزى تېدا نەماو، ئامادەي وەرگرتنى زانىارىي نوئ نىيە و گالتەي بە ئەزموونى گۇرپانكارى دېت! لە ھەقىقەتدا پالئەرى ھەبوونى -وہكوو مرؤف- نەماو، كاروكراتىكردى وەستاو، ھەموو ھىوا و ئومىد و ھىممەت و پالئەرىكى بەردەوامبوونى؛ ئەو ژيانە سووكايەتتيەيەتى، كە ھەر خواردن و خەو، يان ھەز و چىژى جەستەيە و بەس، ئەمما ديد و عەقىدە، تېروانىن و فېكر، بانگەواز و بزاف، پەفتار و پەوشت، بزاتىي سىياسى و ھەلوئىستى كاريگەر، ھېچ يەككە لەمانە و ھاوشوئەيانى لا بەرېز نامىتت! ئەمە ھەلۇبۇاردنى ئازادانەي گەوجاندنە، سىروشتى گەوجاندنىش وايە كە رېڭاكانى بىر و ھەست و ھۆش دەبەستت، پەنجەرەكانى دىل و ھزر و وىژدان قەپات دەكات. گەوجاندن مىكرۇبى ھەستى گۇرپانكارىيە، ھەر وەكوو كە ھزر و ژىرى و ھەست و ھۆش پالئەرى بزات و بەگەرخەرى وزە و توانان بۇ ژيانى چاكر و چاكركردى خودى ژيان. بزات و ھەستى گۇرپانكارى و خەباتكردى؛ ھەموو ھېزە شاراوەكان و وزە و توانا متكراوەكانى ناخى سەربستان دەخروشىنېت و، ھەموويان دەبنە دەيان پالئەرى بزات و ھەلوئىستى گۇرپانكارى، ھزر دەخەنە سەر نەخشەدانان و غىرەت دەخەنە خروشان و تواناكان دەكەنە وزەي بەردەوامبوون و چاكركردى. كە بزاتىي گۇرپانكارى؛ كەسەكان پووبەپووى دژوارى دەكاتەو؛ بووارەكانى بەرگرى و شېوازەكانى بەگەرخستن و چۆنەتتىي خۇپاراستن و ھەلمەتېردنە سەر بەرامبەر ئىسارە دەكەن و توانىن و كارى زۆر سەير دەخەنە بەردەست كە لە كاتى ھەوانەو و نەخروشاندا گومان لە ھەبوونيان دەكرېت.^(۱) بزاتىي مەشقى پۇژانە بە رابووان دەكات، داعىيەكان گۆش دەكات و

(۱) لەو كاتانەدا كە بەرپرستىي شەرى و تەقوا و دىندارىي راست لە ناخى مۇسلىماندا دەجەسپىت و پووبەپووبونەوئەي تاغوتانى لا دەبېتە ئەركى قىيامەتى؛ دەكەوئتە بانگەواز و بزاف و جىھاد بەرامبەر دەسەلاتدارانتىك كە سەدان بەرامبەر لەم ھىزدارترن.

موجاهیده‌کان ناماده‌ی هه‌موو دژواریه‌ک ده‌کات، ئاوا که‌سه به‌غیره‌ته‌کان که ناخوازن بچنه ریزی هه‌ساوه خوساوه‌کانی به‌ر سیبهر، هه‌موو گیانیان ده‌بیته ویست و ئیراده‌ی گۆرانکاری، که‌سانی به‌زیو (پراحت ته‌له‌ب) له هه‌موو ئەم زانین و داهینان و به‌خشینه مه‌حرووم ده‌بن، له به‌رامبه‌ردا ئەوانه‌ی له مه‌یدانی بانگه‌واز و بزاف و جیهادا ده‌یان بوواری زانین و داهینان و به‌خشینیان بۆ ده‌ره‌خسیت، که هه‌ریه‌که‌یان به‌ جووری خۆی و لایه‌نی تایبه‌تی ئەم که‌سه داعیه‌ی موجاهیده‌ په‌روه‌رده ده‌کهن. بۆیه ده‌بینریت چالاکوانی بانگه‌واز و جیهاد عه‌قیده دامه‌زراوتر و شاره‌زای شهر و جوامیر و سینه‌فراوان و دلیرترن له خوساوه‌کانی به‌ر سیبهر! ئا ئەمه‌یه ریڭاکه.

به‌زیوه‌کانی به‌ر سیبهر - که ئەندامی زاهیری ئوممه‌تیکێ عه‌قائیدی ده‌بن- که توانای بانگه‌واز و بزاف و جیهادیان تێدایه به‌لام ویست و ئیراده‌یان نییه و نایانه‌وێت شان بده‌نه به‌ر به‌رپرستی و ئهرکی گۆرانکاریه‌که، که پێیان چاک ده‌بیته بارودۆخه‌که وه‌کوو خۆی بمینیت و ئەندامانی ئوممه‌ته عه‌قائیدییه‌که‌ش کۆل بده‌ن و دانیشتن؛ ئەوانه نه‌ک هه‌ر به‌زیو و غیره‌ت رزیون، ئەوانه پیس و چه‌په‌لن و، وه‌کوو خوا‌ی گه‌وره ئاوا وه‌سفی کردوون که (رجس‌ن): ﴿سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَنُعَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَلَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (التوبة: ٩٥)، وانا: «کاتیک ئیوه له غه‌زا ده‌گه‌رینه‌وه، ئەو وره به‌زیو و غیره‌ت رزیوانه (دوو‌پرووه‌کان و دل نه‌خۆشه‌کان) که له جیهاده‌که خۆیان دزیوووه‌وه، دینه لاتان و سویندتان به‌ خوا‌ی گه‌وره بۆ ده‌خۆن که گوايه خاوه‌ن عوزر بوون بۆیه وه‌لتاندا نه‌هاتون، تا موخاسه‌به‌یان نه‌کهن، تا سه‌ره‌نشتیان نه‌کهن، تا سزایان نه‌ده‌ن. ئیوه وه‌لیان بکه‌ن، گۆشه‌گیریان بکه‌ن، که‌ناریان بخه‌ن چونکه پیسن، چونکه هه‌موو په‌فتاره‌کانیان

موسڵمانی وا ده‌بینیت فه‌قیرۆکه و به‌سته‌زمانه، که‌چی ده‌بیته پێش‌ه‌وی نازایه‌تی، هه‌رجی وه‌ شاراوه‌کانی ناخی هه‌یه ده‌که‌وێته به‌ره‌م، هه‌موو سیفه‌ته‌کانی تریش هه‌ر وان. وه‌کوو پیسکه‌یی و به‌خیلی که‌ ده‌بنه سه‌فاوه‌تیکێ خێره‌ومه‌ندی ته‌سه‌وره‌نه‌کراو.

هەر پیسییه (ئەمە وه کوو ئایه تی: ﴿إِنَّمَا الْمُسْرِكُونَ نَجَسٌ﴾) ه، پیسن، که وابوو بۆ خوا پاک نه بوونه ته وه تا نووری هیدایه تی خویان بخاته دل، پهفتار و پهوشتیان پاک نه بووه تا دینداریتیان پێ بسپیریت، سهراست و خاوهن ویست و ئیراده نه بوون تا کۆلی بانگه وازیان بخاته سهراشان، جوامیر و ئازاش نه بوون تا پێی جیهاده که یان نشان بدات، وه لیان بکهن، خوای گه وه بریاری داوه که چاره نووسیان دۆزهخ ده بیست، ئەوه سزای راست و پهوا و شیوا و پراوپری ئەو کار و کرده وانه یانه که ده یانکرد».

ئەمانه ﴿رَجَسٌ﴾ و ﴿نَجَسٌ﴾ ن.. گومانی تیدا نییه که پیسن، ناخیان پیسه، پۆخیان پیسه، دید و تێروانین و ههست و هۆشیان پیسه، هه بوونیان مایه ی ئازار و ئیزعاجبوونه له بهر ئەو بۆگه نییه ی بووه ته سیفه تی نه گۆری ناخیان. پهفتار و پهوشتیان پیسه، دابونه ریتیان پیسه، بزوت و هه لۆیستیان پیسه، هه رهفتاریکیان لێ ده رده که ویت پیسه و مایه ی ئازار و ئیزعاجکردنی ده و روبه ره ئیانداده که یان ده بیست. هه ره وه کوو که لاکه تۆپیو له ناو کۆمه لێک گولفرۆشدا بیت! ئا ئەمە ژیا نی دنیا یانه! قیامه تیشیان: ﴿وَمَا لَهُمْ حَظٌّ حَرَاءٍ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾. زیان ئا ئەمە یه، هه موو پهفتاریکیان خۆی له خۆیدا شایه نی سزایه، که ده شبیته مایه ی ئازار و ناره حه تی ئیاندارانیش، شایانی سزای ئیزافی ده بیست! ئەمە زیانیکی زۆر گشتگیره، هه موو جۆر و شیوا و چۆنیه تیه کی زیانیکه و تنه.

له م گوفه ک و زبڵانداده که ئەم پیسانه بوونه ته دیارده و پوآله تی، پۆلیکی تری ده روون به زیو و غیره ت پزوی تریشی تیدایه، له وانه ی: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ ن که به حساب له ریزی موسلمانانان، به لام مه شغوڵی پرۆزه ی شهیتانین. له ریزی موسلمانانان، به لام خه لکی له جیهاد سارد ده که نه وه و وه کوو دوو پوهه کان خه ریکی چرپه چرپ و شه پی واته واتن، خه ریکی سهرکردنی غیره تی دینداره جوامیره کانن! ئەمە وه زیفه یانه: بروانه خوای گه وه ره چۆن هۆشدار ی

دهداته موسلمانان که له دووږووه کان و ئەم دەروون به زیو و دل کرمییانه به حه زهر بین: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوَانْفِرُوا جَمِيعًا﴾ (النساء: ۷۱ - ۷۲)، واتا: «ئهی ئهو که سانه ی باوهرتان هیناو حه زهری خۆتان وهرگرن، هۆستان له خۆتان بیت له بهره و تفاق و ئەمانتان، له دوژمنانی دهره کی و ناحه زانی ناوه وه، له دووږووان و دهروون به زیوان، له وانه ی خه لکی سارد ده که نه وه و نه چوونه جیهاد هان ده دن! که له ناو پریزه کانی خۆتان دان. هه مووتان بۆ جیهاد لێپړن، پیر و گهنج، چه کدار و بی چه ک، ده وله مهنده و هه ژار، هه موو به شدار بن تییده، بشزانن که که ساتیکتان تیدایه که خۆ له جیهاد دووا ده خه ن، موجهیده کانیشتان له جیهاد کردنه که سارد ده که نه وه! هه ریه کی که له م دهروون به زیوانه که ده بینیت ئیوه تووشی کاره سات بوون له کوشتن و برینداربوون و شکستی سه ربازی، یه کسه ر ده لێن: ئه وه خوا ی گه وره نیعمه تی خوی به سه ردا رشتووم بۆیه نه یه یشت بچه جیهاد و ئه و کاره ساته به سه ر منیش بیت، خوا ی گه وره نابوو یه دلَم که نه چمه جیهاد!».

ئا ئەمانه کاریان سارد کردنه وه ی موسلمانان له جیهاد، له هه موو سه رده می کدا هه ن، له هه موو کات و شوین و حاله تیکدا هه ر هه ن و هه ر هه مان کاریش ده گرنه به ر! ده لێی بۆی به کری گیراون. ئه وه تا دووږووه کان و ئەم دەروون به زیوانه ش که هه موو بزاون و هه لووستیک به دید و پرسیای سوود و قازانج پێناسه ده کات، ده روانه به رژه وه ندیی که سایه تی خۆیان، خه م له کاره سات و ناسۆر و شکستی موسلماناندا ناخۆن! چونکه که سانی دووږوو، دهروون به زیو و وره ږووخوا و هیممه ت نزم و بایه خ گچکه ن، مه به ست و ئامانجیک تری قازانجی که سایه تی خۆیان زیاتر نابین! له بازنه ی به رژه وه ندیی خۆیان تیناپه رن، دوورتر له به رچاوی خۆیان نابین، هه رچی ئومیدیانه بۆیان بیسته دی حه زه کانی دنیا یانه! وا ده زانن هه موو په نج و خه باتیک ی دنیا یی هه ریه ک ته وهر و بازنه ی هه یه، بۆیه له کاتی فه رزبوون و ږاگه یاندنی

جیهاده که شدا ئاوا موماته له ده کهن، خو ده خافلین، خو ده دزنه وه، نه و نه دهش جوامیر نین رایگه یه نن و بلین: نامانه ویت به شدار بین، ناشویرن بلین باوه پمان پپی نییه، به لام ده لپن کاتی نییه، گهرمایه، دوزمن به هیزه و ئیمهش توانا و ئاماده بیان به ته واوی ئاماده نه کردووه... ئیتر له م جۆره به هانه و بیانوه سووکانه. ئه مانه ده یانه ویت -وه کوو ده وتریت- داره که له ناوه ندیه وه بگرن نه که له جه مسهریکه وه! ئاوا خو له جیهاده که و مواهیدان ده دزنه وه، نه گهر به لا و موسیبهت و ناره حاتییه که هاته پپی مواهیده کان، ئه مان به وه خوشحال ده بن که به شدار نه بوون. ئه م شکست و ده روون به زین و دنیا و یستییه یان به (نیعمهت) ی خوایی ده زانن!

﴿يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنْ اَصْبَحْتَ مُمْصِيَةً قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلٰٓى اٰمُرٍ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾. سهیره که ئه م خۆدزینه وه یان به نیعمه تی خوای گه وره ده زانن! ئه مهش یه کیکه تره له گیلیتی و چه واشه کاریتی، ده نا خو ههر ئه و خوای گه وره و خاوه ن نیعمه ته خو ی جیهاده که ی فهرز کردووه و خوشی ده فهرموویت: ﴿اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقْتُلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِۦ﴾ (الصف: ۴)، واتا: «خوای گه وره ئه و که سانه ی خوش ده ویت که له پیناوی ئه ودا کوشتار ده کهن». که وابوو ئه م دوو پروو و ترسنوک و چه واشه کارانه پیناسه ی نیعمه ته که یان هه لگپراوه ته وه و زاراهه شه رعیه کان یان بو خزمه تی دید و پری و بزاون و هه لو یستی ترسنوکانه ی خو یان گوپیوه. خوای گه وره ده فهرموویت: ئه و که سانه ی خوش ده ویت که چوونه ته جیهاده که، که جا ئه مان ده لپن خوای گه وره ئیمه ی خوش ده ویت چونکه نه چوینه ته جیهاد! ئه مه دید و هه لو یست و فیک و فاکه ئیبلیه، ئه م دوو پروو که له پوتانه وا ده زانن نه چوونه جیهاد نیعمه ته! که وابوو چوونه جیهاد غه زه بی خواجه! (نعوذ بالله)، ئه مانه یان زور نه زان و ده به ننگ یان زور چه واشه کارن که به و چاو قایمیه وه وازه تیان له جیهاد به نیعمهت ده زانن! چونکه نازانن یان نایانه ویت بزنانن که مه به سته له لکردن یان خوا به رستییه، پاپه راندنی فهرمانه کانی خوای گه وره یه، له وانه

جيهادکردن. ئەوان گيلن يان گەوجيئراون^(١) كەوا نازانن جيهاد ھۆكاري ھينانەديي مەبەست و پاراستني بانگەواز و سەرورەري شەرع و تەمکيني ئياندارانە.

ئەم دوو پوو دەروون بەزيو و غيرەت پزىوانە بۆچي خۆدزىنەو ھيان لە جيهاد بە نيعمەت دەزانن؟

- لای ھەموو ئەو كەسانە نيعمەتە كە دوورتر لە بەرپي خويان نابينن و سەريان ئەو ھەندە بۆلەنن تا ئاسۆي خواويستی بپينن و دليان بۆ بفریت. وەكوو قالدوچە ھەر ئەو مەودايە دەبينن كە دەست و پي دەيگات!

- لای ئەو كەسانە نيعمەتە كەوا نازانن بەلا و موسيبتەت تاقىكردنەو ھي خواي گەورەيە بۆ ئەوانەي لە پيناويدا جيهاد دەكەن و لە ھەولتي سەلماندن و چەسپاندني حاكمييتي خوادان لەسەر زەوي، ئەمەش پلەيەكي شەرف و پز و گەورەيە كە خواي گەورە كەسانى شياوى بۆ ھەلدەبژيریت. جيهاد نيعمەتە، پلەوپايە و پز، خواي گەورە بە نسيبي ئەو كەسانەي دەكات كە بۆ خوا سولحاون، تا لە دنيا دا لە لاوازي و مروفتيتيەو بەرزيان بكاتەو، لە پاكيشاني ژيانى دنيا قوتاريان بكات و بۆ لای خويان بەرز بكاتەو، بۆيە ئەم ژيانە دەكەن بە قورباني ئەو پلەي پز و كەرامەتە.

- موسلمانى ديندار و پاك داوا ناكات خواي گەورە دوو چاري بەلا و موسيبتەتي بكات، بە پيچەوانەو ھەو ھەو خواي گەورە داوا دەكات لتي دوور بكات، بەلام ئەگەر بانگهيشتي جيهاد كرا، دەستبەجى بەدەنگيەو دەچیت، بي ئەو ھي سستي و تەمبەلي تي دا بنويت. دەچیت و ھەر بە ئوميدى يەكيك لەو پادا شتە چاكانەي خواي گەورەيە: سەركەوتن يان شەھيدبوون.

(١) سەرۆكى سەلەفيەكانى ئەردەن (موحەممەد ئيبراھيم شەقرە) لە كتيبي (هي السلفية) يەكەيدا دەليت: (الجهاد في زماننا هو ترك الجهاد)، وانا: «جيهادکردن لەم زمانەدا وەلکردني جيهادە!». ئەمە كەرانەنە ئەك گەوجانندن! ئەمە قاديانيزمە ئەك سەلەفيتي.

دهیبت لای هه مووان بپیته پرباز و بهرنامه و پرسیای نه گۆر، له گهل هۆشلییوونی هه موو نه داما له پالنه ری یه که می ئیمان، که نییه تپاکی و خوا پی مه به سته بوونه، ئه مه ئه سلی ده سته پکی کاره که و کوتایی مه به سته کاره که شه، چونکه بۆ خوا کارکردن هه موو په فتاریک دهیبت بگریته وه. ئه م بزافه کۆمه لکاریه ی ئوممه ته عه قایدیه که له واقعی ژياندا داده مه زینیت؛ ئالیه تی هینانه دی حاکمیتی خوی گه وریه له سه ر زه وی، به لام هه موو که سیک سه ر پرستانه خۆ له سه ر ئه م مه نه جه په روه رده ناکات، هه یه پرپازانه دینه ناو ئوممه ته عه قایدیه که وه، به لام عه قیده که ی ویرانه، بۆ خوا کار ناکات، ده که وینه بزافه که وه، به لام پرپازانه چالاکی ده نوینیت، چونکه ئه سله که ی - که نییه تپاکی و بۆ خوا کارکردنه - به پرپازی و سومعه و شیرک فه وتانده وه. خوی گه وریه له باسی ئه م پۆله ناپه سه نده دا ده فه رموویت:

﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ

أَتَابُوا أَمَّا يَخِفُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾﴾ (النور: ٤٧ - ٥٠)، واتا: «ده لاین باوه رمان به خوی گه وریه و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناوه و ملکه چ و گوپرایه لی فه رمانه کانی شه رعین، که چی دوی ئه وه هه ندیکیان ته وه لالا ده بن و پشت ده که نه دینه که و برپار و به لینه که ی خۆیان. ئه وانه موسلمان نین، باوه پکی سه رزاره کیان هیناوه، بۆیه که بانگه یستی لای پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کرین تا حوکی ناوکۆیه کانیان بدات و کیشه کانیان بۆیه کلابی بکاته وه؛ هه ندیکیان گوئ ناده نی و نایه ن، ئه گه ر دلیا بوونایه که له سه ر حه قن یه که سه ر ده هاتن و گوپرایه لیان ده کرد، چونکه ده یانزانی که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) برپاری غه یری حه ق نادات. بۆیه که ده زانن مافیان مسوگه ره؛ ده لاین با پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناوکۆییان بۆیه کلا بکاته وه، چما نه خوشی له دل و ده روونیاندا هه یه یان که وتونه ته گومان و پاراییه وه؟! یان له وه ده ترسین که خوی گه وریه و

پیغمبره که ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مافیان مسوگەر نه کهن، حاشا وه لیللا، به پراستی ئه وانه سته مکارن».

ئه مانه به قسه پریان گه یاندوو به باوه پریان به خوای گه وره و پیغمبره که ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناوه، به لام ئه مه هه ر شایه تمانیکی سه رزاره کی هاکه زاییه و واتا و مانای ئه م شایه تمانانه نه له دلیاندا جیگیر بووه و نه له په فتاریاندا ده رکه وتوو! به پیچه وانه شه وه، هه موو په فتاره کانیا نه له گه ل شایه تمان و واتایدا دژه، بۆیه به پراستی حوکمی ئه وانه ئه وه یه که موسلمان نین! ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾. ئه وانه که ی موسلمانن؟ موسلمان ناووه و ده ره وه ی ئاسه واری دینداریتی پیوه ده رده که ویت، په فتار و گوفتار و کرداری موسلمان ته سدیقی ئه و باوه په ی ناخی موسلمان ده کهن. خو باوه په ینان گالته و گه مه نییه، لاف و گه زاف لیدان نییه، که سیک له ملاوه بلای موسلمانم و شایتمان به ینی، له ولاشه وه په فتاره کانی دژی ئه و شاهیدیدانه ی بن! باوه په قه ناعه تی جیگیری ناخ و سروشستیکی دل و هزر و ویزدانه. هه ر کاتیک ئیان به پراستی و به حه قیقه ته کانیه وه له دلیکدا جیگیر بوو، جاریکی تر ئه و دل به روای نایه ت بگه رپته وه سه ر کوفر. ئه و هزر و ویزدانه ی به حه قیقه ته عه قانییدییه کان پاست و دروست و په و و گوش بوون، ئه سته مه جاریکی تر بخوازیت بجیته وه سه ر په فتاریکی کوفرین، چ جای دید و تیروانیی کوفرین.

ئه م کۆمه له ده روون به زیوه ی له ملاوه لاف و گه زافی ئیانداری موسلمانیتی لیده دات و له ولاشه وه ده که وپته په فتاری شیرک و کوفر و جاهیلییه ت؛ ئه مه نمونه ی کهسانی دوورپوه که له هه موو کات و شوین و نه وه یه کدا هه ن و هه مان شیوه سه رزاره کی موسلمانیتی پاده گه یه نن و ده لێن ئیمه ئیسلامان قبووله، به لام له هه مان کاتدا نایانه ویت داوه ریی خویان ببه نه وه لای شه ریه ته که ی خوای گه وره! نایانه ویت شه ریه ته ی خوا فه رما په وایی بکات و داوه ریی پی بکریت. بۆیه کاتیک بانگه یشته ده کرین که وهرن با کیشه کانتان به پیی حوکمی خوا و پیغمبر

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (قورئان و سوننهت) يه کلايی بکريته وه -له گهل ته وه شدا که گوايه موسلمانن و شايه تمانيان هيناوه و ئيسلاميان قبول کردوه- که چي به دم بانگهيشته که وه نايه ن و پشتي تي ده که ن، ده که ونه بيانو هيناه وه، به لام دياره نه مانه موسلمان نين: ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾، چونکه نامومکينه که ساتيک بلين موسلمانين و له هه مان کاتيشدا حوکمي شهريعه ته که ي رت بکه نه وه، نه مانه وان، که ده زانن خويان له سهر حه ق نين و به پيي نه حکامي شهرع مافيان له و کيشه يه ي نيوانياندا ناييت، ده لين با دادوهري ببهينه لاي پياوماقولان! (له م زه مانه شدا ده لين به شهرع داوهري ناکه ين و ده مانه وييت له دادگا، ياسا بوماني يه کلا بکاته وه). نه گهر بشزانن که له سهر حه قن و به پيي نه حکامي شهرع مافيان ده ست ده که وييت؛ هاوار ده که ن با ئيسلام حوکمان بکات، با شهرع کيشه که مان يه کلا بکاته وه. نه مانه سه يري به رژه وهندي خويان ده که ن نه ک ته سلیمبوون به شهريعه تي خوي گه وره.

پازييون به داوهري شهرع که حوکمي خوا و پيغه مبهري خوايه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لگه ي ئاشکرا و راشکاوي حه قيه تي باوه ره، نه مه رواله تيکه نيشانه ي هه بوون و پته ويی ئيمانه، نيشانه ي نه وه يه که دل به نووري خوا ئاوه دانه و ويست و ئيراده ته تسليم به خوايه و ملکه چي و گوپرايه لي بو نه حکامي شهريعه ته که ي ده رپراوه. نه و که سه ي حوکمي خوا و پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ره فز ده کاته وه زور بي نه ده به، به ره لايه، به دابونه ريتي ئيسلام گوش نه کراوه، دلي تاريکستانه و تروسکه يه کي ئيماني تيدا نيه، ده نا چون خوي به عه بدی خوا بزانييت ملکه چي بو ده رنابرييت؟! نه گهر باوه ري به خوي گه وره و ناو و سيفاتي بيونيته ي هه بييت چون وا ده زانييت دادپهروهري و حه ق و په وايي وا له راوبوچووني مروقي کم و نه زان و لاسه نگدا؟! چون باوه ري به دادپهروهري بيسنووري خوا ناييت؟! حوکمي خوي گه وره له سهر زانست و داد و ويست و تواناي په هاي خوايه وه هاتووه، ئيتر چون به حوکمي مروقيکي نه فام و نوqsان به راورد ده کرييت؟! چ جاي نه وه ي شهريعه تي خوا و ويستي

دادپه‌روه‌ری خ‌وای گه‌وره بخ‌ریته لاوه و داوه‌ری بې‌رېته لای یاسا و پ‌ړسای م‌ړوڅی نه‌زان و لارې؟!

کاتیک س‌ړوڅیک یاسا داده‌پ‌ړزیت، یان هوکمرانی ده‌کات، یان داوه‌ری ده‌کات، بې‌گومان له به‌رژه‌وه‌ندی خ‌وی ده‌یکات و ب‌و پاراستنی ده‌سه‌لات و مافی خ‌وی یاسا داده‌پ‌ړزیت. ه‌روه‌ها که حیزبیکي ده‌سه‌لاتدار، یان چینیکي پ‌ړولیتار، یان لېبرالې س‌رمایه‌دار، یان دیندار، یان ده‌وله‌تیک یان به‌ریه‌کی چ‌ند ده‌وله‌تی که یاسا داده‌پ‌ړزن به‌دلنیا‌یه‌وه ب‌و پاراستنی ده‌سه‌لات و به‌رژه‌وه‌ندی خ‌ویان دایده‌پ‌ړزن، ه‌ر هوکمی‌ک ب‌کن له به‌رژه‌وه‌ندی خ‌ویانه و ه‌ر داوه‌ریه‌ک به ه‌ر لایه‌کدا بخ‌ن ه‌ر ده‌رده‌که‌ویت که له سوود و قازانجی خ‌ویان بووه. به‌لام کاتیک خ‌وای گه‌وره شه‌ریعه‌تی ناردووه و هوکمی خ‌وی دیاری‌کردووه؛ فه‌رمانی داوه که یه‌کلا‌کردنه‌وی کیشه و نا‌کوکیه‌کان ه‌ر ده‌بیت به‌پ‌ی شه‌ریعه‌تی خ‌وای گه‌وره بیت. لېره‌دا نه به‌رژه‌وه‌ندی ه‌یه و نه پاراستنی ده‌سه‌لات، چونکه خ‌وای گه‌وره موحتاجی ته‌وه نییه له‌و پ‌ځایانه‌وه ماف و ده‌سه‌لات و هی‌زی خ‌وی بېار‌یزیت. خ‌وای گه‌وره زالی ب‌یوینه‌یه و ده‌سه‌لاتیشی په‌ها و ب‌سنووره. زانستیشی گشت‌گیره و موحتاجی زانین و فېربوون و ه‌ه‌والپ‌یدان نییه. دادپه‌روه‌ریشی ب‌و ه‌موو مه‌خلووقاته و جیاوازی م‌ړوڅیک و م‌ړوڅیک تری لا نییه. که‌وابوو حاکمیت‌ی خ‌وای گه‌وره (یاسادانان و هوکمرانی و داوه‌ری‌کردن) دادپه‌روه‌ریه‌کی موته‌قه و راست و دروست و په‌وای موته‌قه، هیچ یاسا و پ‌ړسا و ده‌ستووریکي به‌شه‌ری ته‌م سیفه‌تانه‌یان تیدا نییه، ب‌ویه موسلمان که له ناخیدا قه‌ناعه‌تی ته‌واوی به سیفه‌ته ب‌یوینه‌کانی خ‌وای گه‌وره کردووه و (عه‌قیده) که‌ی دامه‌زراوه و (عباده‌ت) ه‌کانی س‌هرپاستانه ب‌و خ‌وای گه‌وره ته‌نجام ده‌دات؛ حه‌تمه‌ن (شه‌ریعه‌ت) ه‌که‌شی پ‌ی ح‌قی ب‌سنووره و ه‌موو داوه‌ریه‌کی ده‌هینیت‌ه‌وه لای شه‌ر و پ‌ی رازییه و به‌موو ل‌ی لا نادات، چونکه ده‌زانیت شه‌ر داد و راست و په‌وايه و غ‌یری شه‌ر ه‌ه‌واوه‌وه‌س و لاسه‌نگی و ن‌په‌وايه. له پ‌روانگه و قه‌ناعه‌تی

عه قائیدی خویه وه دنیایه له وهی که خوی کردگار و خاوه و میهره بان، خوی زانا و دانا و کارزان و کارجوان، که ئەم دینهی بۆ حاکمیتی سەر زه‌مین ناردوو ته‌ خواره وه، له قازانجی مرو‌فایه‌ تیه نه‌ک له قازانجی خوی گه‌وره. خوی گه‌وره موحتاجی خواپه‌رستی که‌س نییه و کافر بوونی هه‌موو مرو‌فایه‌ تیش -ئه‌گه‌ر ږووش بدات- هیچ زیانیک به‌ خوی گه‌وره ناگات. موسلمان هه‌ر پراسته‌ کان ئەمانه‌ یان لا حه‌قیقه‌ تی به‌ لگه‌ نه‌ ویستی موسلمانیتییه، ده‌شزان که خوی گه‌وره خاوه‌ نیانه و په‌یامی بۆ ناردوون تا حوکمی ناو خۆیانی پێ بکه‌ن، حه‌تمه‌ن موسلمانان ده‌لێن به‌ سه‌ر چاو، به‌ سه‌ر ږو‌ح.

دوو ږوویی نیشانه و دیمه‌نی ترس‌نۆکی و گو‌شه‌گیری و ترس و توقینه که که‌سه لاوازه‌ کان یه‌ که‌سه‌ر په‌نای ده‌به‌ نه‌ به‌ر، هه‌ر ئەو دوو ږوویییه‌ شه‌ که نیشانه و دیمه‌نی قه‌ره‌چه‌ ناگی و فشه‌ کردن و خۆه‌لکشانی کاتی ئەمان و ناشتی! سیای دوو ږوویی و نیشانه و به‌ لگه‌ی له کاتی به‌خشیندا، له کاتی ئاماده‌ سازی کۆمه‌ لکاری و بزاف و جه‌هاددا بریتییه له پیسکه‌یی و چاوچنۆکی و ده‌ستگرتنه‌ وه‌ی نه‌ به‌خشین، که له کاتی دابه‌شکردنی ده‌سکه‌ و تدا خۆ ده‌خاته ریزی پێشه‌ وه‌ی وه‌رگران! موحتاجیش نه‌ بی‌ت هه‌ر چاوی له ده‌سته، چونکه به‌ لایه‌ وه‌ ئەغه‌زه که مواهیدیکی ره‌ش و ږووت که له جه‌هاد که هاتووه‌ ته‌ وه‌ وه‌ری بگری‌ت و ئەم وه‌ری نه‌گری‌ت! سیما و نیشانه‌ی دوو ږوویی ئەو دله‌ خو‌رپێ و په‌شو‌کان و شله‌ ژانه‌ شه‌؛ که باس له دژواری و هێرشێ دو‌ژمن ده‌گری‌ت له و که‌سه لاوازه‌ دا ږووده‌ دات، هه‌ر وه‌کوو ئەوه‌ی ئەوان به‌ره‌و مه‌رگی ئەکید سه‌وق بکړین! ئەم که‌سانه که دوو ږوو و بێ غیره‌ت و ده‌روون په‌شیون نایانه‌ و ی‌ت باسی جه‌هادیان لا بکړیت، نایانه‌ و ی‌ت هه‌وال بزانی، نایانه‌ و ی‌ت بیر بخړینه‌ وه و داویان لی بکړیت به‌ گیان یان به‌ مال یان به‌ چالاکی به‌ شداری تیادا بکه‌ن! بۆیه هه‌میشه خۆ له جه‌هاد و مواهیدان به‌ دوو‌ر ده‌گرن: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ۱۸ ﴿أَشْحَةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْنِي عَنْهُ مِنَ الْمَوْتِ

فَإِذَا ذَهَبَ الْحَوْفُ سَلَقُوا بِالْأَسِنَّةِ حِدَادَ أَشْحَةٍ عَلَى الْحَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ﴿١٨﴾ (الأحزاب: ١٨-١٩)، واتا: «به ته ئكيد خوای گه وړه ئاگای له و كه سانه يه كه بهر به ست له پړی جيهاد و

مواجهيده كاندا داده نښ، كه ساردیان ده كه نه وه له جيهاد و به هاوده ننگ و هاوړی و هاوړایانی
خویان ده لښ وهر نه لامان، چیتان داوه له غهزا، نه مانه كه میکیان نه بیټ ناچنه جيهاد (یان زور
كه م دینه جيهاد) چونكه ترسڼوك، له مردن ده ترس، كه دینه جيهاده كه شه وه هر بړیا بازی و
خونواندن دین، خیریان پپوه نییه بۆتان، په فتاریك نانوین دلتان پپی خوش بیټ (په زیلن له
کرداری خیردا!)، كه جهنگ راده گه یه نریت نه و ونده ترس و سامیان لی ده نیشیت؛ ده یانینیت
خیرا خیرا چاو ده گیرن (گلینه ی چاویان ناسره ویت)، هر وه کوو نه و كه سه ی مهرگ به
ده ورو به ریدا بیټ و بالی سامناکی به سهردا بکشیټ، كه چی هر به و ونده ی ترس و سامیان
نامینیت (ترسیان لی دوور ده كه ویتنه وه) خویان ده هیڼه پی شه وه، سنگ درده په پړین و باسی
نازایه تی سوارچاکی خویان ده كه ن گوايه له و غه زایه دا یان له فلا نه مه ترسیداردا نواندوو یانه!
درؤش ده كه ن، له هه موو كۆړیكدا كه پروو و پرووتان ده بنه وه زمانیکي لووس ده خه نه كار و
ده مه راشانه قسه تان بۆ ده كه ن! په زیل و پیسكه و به خیلن له نه نجامدانی كاری خیردا».
سه یری نه م سیفه ته ناشیرینانه یان بكه: ترسڼوك، پیسكه، ریا باز، زمانلووس، به ته ماع كه
یه كسهر بۆ ده سكه و تنی ده سكه ووت (غه نیمه ت) دینه ریزی پی شه وه! ټینجا فشه كه ر،
سوبحانه لالا. بویه له كۆتایی ئایه ته كه دا خوای گه وړه ده فهرمو ویت: ﴿أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا﴾، نه مانه
باوه ریان نه هیڼاوه، مولحید و كافر، چونكه نه و سیفه ته به دانه له ئیانداری ناوه شیتنه وه.

نه مه ویتا كړدنیکی پړاوپړی واقعی كه سایه تی دوو پروو و كان و دروون به زیوه كانه. بړوانه
چون وینه ی هه ست و ئینفعالی ناخ و په فتاری لاسه نگی دره وه یان نیشان ده دات؟! دیمه نی
كه سایه تییه کی ترسڼوك و هیچ و پوچ، قسه زل و هیچ له باردا نه بوو، په زیل و بی خیر، وا
وینه ی ده كیشیت ده لیی نه و ترسڼوكه فشه كه ره یه كه توش نمونه كه یت دیوه، ده بینیت كه

هه والی مه ترسی ده گاتی، پهنگی ده برزکیت، ده می وشک ده بیت، زمانی ته ته له ده کات، لیوی ده له رزیت، تف له ده میدا وشک ده بیت، گلینه ی چاوی له گهل هموو بزاو تیکدا ده جوولیت، سهیری هموو که سپک ده کات، گوئ له هموو هه والیک ده گریت، بهو ئومیده ی بلین مه ترسی دوور که وتوو ته وه! هاتوو چوی خیرا، نه سره وتن، ده جیگای خوشار دنه وه دیت به خه یالیدا، که چی بو یازده همیش گوئ له خه لکی تر ده گریت! دلّه خورپییه تی، ده له رزیت، ده لئی مهرگ به دوایدا ویل بووه لهوک ات و شوینه دا دوزیویه تییه وه! پروانه ئه و ته عبیره ی قورئان: ﴿تَدْوُرُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾! که مه ترسیه که شی دوورده که ویته وه، جهنگ کوتایی دیت و دلنیا ده بیت شهر نه ما! کهس هیرش ناکات؛ له کون و که له بهر دینه ده ری، سه ره رز و بیباک! ری به کهس نادهن قسه بکات له بهر مه دحکردن و پیداهه لگوتی خویان، قسه ی ئازاکان و حاله تی پیکدادانی مواهیدان و سه ختی هه لویتست و باسی شه هیدبوونی ئه م و ئه و، یان برینداربوونی ئه م و ئه و له ده می ئه و مواهید و ئه م فرمانده وه ده قوزنه وه و ده چنه کورپکی تر وا ده یگیرنه وه که خویان پاله وانی ئازایه تییه کهن، ئه گهر ئه مان نه بوونایه زیانی زورتر له موسلمانان ده کهوت! ئه مان بهری لافاوه که یان گرتبوو! ئه مان دوزمنیان وه ستاند! ئه مان ئالا که یان بهرز پارگرتبوو! ئیتر له م فشه و فیشالانه ی که له هموو به ره یه کی بانگه وازی پرووه پرووی جه لادان و به ره ی جهاددا کهسانی وا ده یبیرن: ﴿فَاِذَا ذَهَبَ الْحَافِرُ سَلَفُكُمْ بِالْاِسْنَةِ جِدَادٍ﴾، ﴿اَشْحَاةٌ عَلَى الْحَيْرِ﴾! ئه م نمونه یه له هموو سه رده می کدا هه یه.^(۱) که جاده که ی پانه؛ خه ریکی خوبادانه، شهیدای جهاد و به هه شته، که چی که دنیا تاریک دادیت سنگ شی ری ماکهر پشته! ئه و کاته ی خه لکی به رمالی پیتاکی خیریان بو جهاد داناوه؛ ئه و خه ریکی پاره

(۱) فشه که ریک له مانه له سالی (۱۹۹۲) دا زور خوی لیم نزیک ده کرده وه، زور جار ده یوت: "خوا ئه و خوا یه یه که ئیمه ی به خزمهت ئه م ماموستا کریکاره گه یاند، که له زینداند هه ر شیعره کانی ئه ومان ده وته وه". وه مده زانی له زیندانی به عس و ژیر ئه شکه نه ده بووه وه کوو برا ئیعدامکراوه کانمان، که چی دوا یی بۆم ده رکهوت دوا ی پاره رین پۆژنیک له ته وقیفی پۆلیس بووه له هه ولیری ژیر سایه ی حکومه تی یه که می کوردستان! که ئه و زه مانه کهس له سه ر ئیسلام و جهاد و شورشگیری نه ده گیرا.

هه ژمارکردنه که له ههوت کوندا دایناوه، ئه مه چ خیریکی بو دین و دنیا پی ماوه؟!

دووړوویی هه بوونی دووړووه، هه بوونی دوو ئاراسته ی پیچه وانه یه له یه ک که سدا! هه بوونی دوو بزاوت و هه لویستی دژ به یه که له یه ک که سدا. که سی پارسه نگ چوډ ده توانیت وایت، چوډ ده توانیت کافریش بیت و موسلمانیش؟! چوډ ده توانیت پیغه مبهری خوی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوش بویت و رقیشی لی بیت. بوی بیته سهر باز و خوژگهش بخوازیټ بکوژریت! که سی پارسه نگ چوډ ده توانیت له یه ک دلدا خو شه ویستی و بوغز به رامبه ر که سیک کو بکاته وه، چوډ ده توانیت دلپاک بیت و دلپرش و دلپهق و رقیش بیت؟! ئه مه ده بیت دوو دلی هه بیت! یه کیان بو ئه میانه و یه کیان بو ئه ویان، ئه مه ش مه حاله، چونکه خوی گه وړه دوو دلی له سینه ی مروفتی کدا دروست نه کردووه تا دوو هه لویستی دژ به یه ک بگریته بهر: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِۦ﴾ (الأحزاب: ٤). جا که مادام هه ر یه ک دلی هه یه، هه تمه ن هه ر ده بیت یه ک ریگا و یه ک ئاراسته شی هه بیت که به ره و خوا چوونه، هه ر ده بیت له سه ر یه ک ری باز و بهر نامه پروات که دینه که ی خوا یه، هه تمه ن ده بیت دابونه ریت و یاسا و ری سای جاهیلیهت تور هه لدات، ده بیت یه ک ئامانجی هه بیت که په زامه ندی خوی گه وړه یه نه ک دنیا و ناوداری و سامان و چیژی بهر لای. ده بیت یه ک دید و تیروانین و پیناسه ی بو گه ردوون و ژیان و مروفت و خالق و مه خلوق هه بیت که ژیان ی له سه ر زه مینه ی ئه و دید و تیروانینه دا داده مه زریټیت. مادام یه ک دلی هه یه؛ ده بیت یه ک پیوهری به ها و قبیه می هه بیت که دید و ری و که س و پروداوه کانی پی هه لسه نگینیت. خو ناکریت یه ک دلی هه بیت و سه دان ئاراسته، یه ک سه ری هه بیت و سه دان سه ودا، یه ک خوی هه بیت و چه ندین دین و دید و ری! که سی و ناتوانیت خوی پارسه نگ را بگریټ، هه تمه ن خوی له خویدا ده بیته چه ند لایه ن و که س و هه لویستیک! یه ک که سه و ده بیته دوو که سایه تی دژ به یه ک، یه ک ئاراسته و پرووی هه یه، که چی بووه ته دووړو و، دوو ئاراسته ی دژ به یه ک، دلی بو خوا ساغ نه کردووه ته وه و

ده‌شیه‌وێت موسڵمانانه خۆی ده‌رخات! هه‌تمه‌ن ده‌که‌وێته‌ دوو‌پووی و مو‌جامه‌له‌ی درۆ، دو‌ستایه‌تی و هاو‌پێیه‌تی درۆ، ناتوانیت یه‌ک ئا‌راسته‌یان ب‌گه‌ڕێته‌ به‌ر، چونکه‌ قه‌ناعه‌تی به‌ حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدییه‌ کان نه‌که‌ردوو‌ه و ناشو‌ی‌رێت ب‌لێت وه‌رمه‌گرتوون و قبو‌لم نین!

موسڵمان ناتوانیت دوو که‌سایه‌تی له‌ خۆیدا بنو‌ییت، موسڵمان ناتوانیت (عه‌قیده) و (عیباده‌ت) ه‌که‌ له‌ دینی خواوه‌ وه‌ر‌ب‌گه‌ڕیت به‌لام (شه‌ریعه‌ت) له‌ خوایه‌کی تر! یاسا و پ‌رسا و ده‌ستووری تا‌غووتیک له‌جیاتی شه‌ریعه‌تی خوا ب‌کاته‌ حوکم‌پان و داوهر و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی کێشه و نا‌کوکی و ناو‌کوویه‌کانی، موسڵمان ئه‌مه‌ نا‌کات. موسڵمانیک که‌ (عه‌قیده و عیباده‌ت و شه‌ریعه‌ت) ه‌که‌ی وه‌ر‌گرتوو‌ه و، مو‌ش‌ری‌کی‌ک که‌ (عه‌قیده و عیباده‌ت) ه‌که‌ی له‌ خوای گه‌وره‌ی وه‌ر‌گرتوو‌ه؛ به‌لام ده‌ستووری کو‌فرینی بو‌ پ‌ی‌ن‌های و ئا‌راسته‌ی ژیا‌نی وه‌ر‌گرتوو‌ه! ئه‌مه‌ به‌ یه‌ک که‌سی سه‌ر‌پا‌ست و جد‌دی نا‌کر‌یت: نه‌ به‌ موسڵمانی جد‌دی ده‌کر‌یت، نه‌ به‌ کا‌فری جد‌دی. ئه‌مه‌ به‌ کا‌فری تر‌سنۆک و پی‌سکه‌ و چه‌قاوه‌سوو ده‌کر‌یت که‌ دوو‌پووییه‌، که‌ سه‌ر‌زا‌ره‌کی موسڵمانه‌ و دینه‌که‌ی هه‌موو وه‌ر‌گرتوو‌ه و له‌ ناخیشیدا باوه‌ری به‌ حا‌کمی‌تی دینه‌که‌ نییه‌!

مه‌ حا‌له‌ موسڵمان (عه‌قیده و عیباده‌ت و شه‌ریعه‌ت) ه‌که‌ی له‌ خوای گه‌وره‌وه‌ وه‌ر‌ب‌گه‌ڕیت به‌لام په‌فتار و په‌وشت و دا‌بونه‌ریته‌ کو‌مه‌لایه‌تییه‌که‌ی له‌ دید و پ‌ری کا‌فرانه‌وه‌ وه‌ر‌ب‌گه‌ڕیت. نا‌کر‌یت ئی‌سلامی کرد‌یته‌ ئا‌راسته‌وانی کو‌مه‌لگا و ده‌وله‌تی موسڵمانان، به‌لام سستمی ئابووری کو‌فری (سو‌شیالیستی یان سه‌رمایه‌داری) وه‌ر‌گرت‌یت. ناشیت ئی‌سلامی وه‌کوو دید و تپ‌روانین و په‌فتار و په‌وشت و دا‌بونه‌ریت و بزاوت و هه‌لو‌یست و یاسا و پ‌رسا و سیستمی حوکم و ئا‌راسته‌وانی تاک و کو‌ی کو‌مه‌لگای موسڵمانان وه‌ر‌گرت‌یت، به‌لام هونه‌ری کو‌مه‌لگای جا‌هیلی وه‌ر‌گرت‌یت و له‌سه‌ری ب‌روات! ئه‌مه‌ به‌ موسڵمان نا‌کر‌ی. ئه‌و که‌سه‌ی ئی‌سلام و کو‌فر تی‌که‌ڵ ده‌کات موسڵمان نییه‌، ئه‌وه‌ دوو‌پووه‌، دوو ئا‌راسته‌یه‌: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً بِلِئْلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾. موسڵمانی عه‌قائیدی مه‌ حا‌له‌ حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدییه‌کانی له‌ دل‌دا ب‌چه‌سپ‌یت و دا‌خوازییه‌کی عه‌قیده‌که‌ وه‌ل

بکات، جا له بوواری (عیادهت) دا بیت، یان له بوواری (شهریعت)، یان له بوواری دید و پړ
 و بزاوت و هه لویست، یان په فتار و په وشت و دابونه ریت. ناشیت ئه و عقیده یی به ته و اوای لا
 چه سپییت و له هه لویستیکدا دژی بووه ستیته وه. -گه وره و گرنګ بیت یان گچکه و ساده-
 ناتوانیت وشه یه ک دهر پړیت یان کرداریک بکات، یان نییه تیکی تری غه یری خواویستی
 هه بیت که پیچه وانه ی دینه که ی بیت، موسلمان ئه مه ی پی ناکریت. ناشیت عقیده که ی لا
 چه سپییت و دید و پړیه کی تری گرتیته بهر. موسلمان هه موو دل و دهر وون و هزر و هوښ و
 ویزدان و ههستی بو خوا تهرخان کردووه، بوئه نییه ت و گو فتار و په فتاریشی به ته نکید بو
 خوای گه وره یه و بهس. موسلمان مادام حقیقه ته عقائیدیه کانی لا پوښن بیت و لای سه لما بن
 و چه سپان له هیچ شتیکدا بو غه یری خوا ناسولحیت، ئه مه به پراستی بووه ته عه بدی خوا،
 ملکه چی و گو پراپه لپی بو فرمانی ئه و دهر پریوه و بهس، چونکه خوای گه وره یه ک دلی
 داوه تی، یه ک به نامه ی داوه تی، یه ک پربازی بو دیاری کردووه، کردوویه تی به ئه ندای یه ک
 ئوممه تی عقائیدی، پربازی کردووه تا یه ک بانگه واز هه لگریت و خو بو یه ک ئامانجی
 قیامه تی تهرخان بکات (که په زامه ندی خوای گه وره یه) و، له دنیا شدا بو یه ک مه بهست
 تییکو شیت که سه لماندن و چه سپاندنی ته وحیدی خوای گه وره یه له (عه قیده) و (عیادهت) و
 (شهریعت) دا، واتا: ناسینی خوا، په رستی خوا، حاکمیتی خوای گه وره. موسلمان ناتوانیت
 دوو که سایه تی بنویتیت، ناتوانیت به سیفه تی داعییه تیم و ده لیم و به سیفه تی شه خسی خوم و
 ده که م! یان ئه م ئه رکه وه کوو موسلمان به جی ده هیمن، به لام وه کوو خوم پیم چاک نییه!
 ناتوانیت بلیت به سیفه تی مه لایه تی پیتان ده لیم شهرباب مه خو نه وه، ئه گهر مه لا نه بومایه وام
 نه ده وت، ئه مه ناشیت، چونکه که سایه تی موسلمان یه کیکه، یه ک دلی پر له عه قیده ی هه یه،
 یه ک هزری پر له پیناسه ی خوایی هه یه بو گه ردوون و ژیان و مروف و خالق و
 مه خلوق... هتد. یه ک دین و یه ک دید و یه ک پړی هه یه، یه ک پیوه ری هه یه، یه ک تهرازووی

ههیه که هه موو شتیک بهو تهرازوو هی وه حی ده کیشیت. موسلمان ئاوا به دلپکه وه ده ژی تاقانه ی بیابان بیت، یان تاکی خیزانیک، ئەندامی کۆمه لیک بیت یان تاکی کۆمه لگایه ک، کاربه دهستی ده ولت بیت یان دوور له ده ولت، له ده ولتی موسلمانانه ی خۆیدا بیت (له دارولئیسلام) دا یان له ده ره وه ی (له دارولکوفر) دا. له ههر کات و ههر شوینیکدا بیت ههر موسلمانانه ده ژی و ئیسلام ده دره وشینته وه، له ههر حاله تیکشدا بیت (ده وله مه ند یان هه ژار، پیر یان گهنج، خیزاندار یان په بن، باوک بیت یان ئەولاد، دایک بیت یان کچ)، نه دید و پرسی عه قائیدی ده گۆریت، نه دروشمی په رستن، نه پابه ندبوونی به شه ریه ت و به ئاداب و ماف و نه رکی ئیسلامه که ی. هیچ بارودۆخیکش دید و پرسی و بزوت و هه لۆیستی پی ناگۆریت، نه ئەمان و ناشتی، نه زیندان و ئەشکه نجه، ههر بهو دلوه که به نووری خوا ئاوه دانه ده ژی:

﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ حَوْفِهِۦ﴾.

موسلمان ئاوا ڕوو له خوا، ته سلیم به قه ده ری ئەو، ئیپاندار به وه حی ئەو، په رستیا ری ئەو، داعیی دینی ئەو، موجهیدی پرسی ئەو و به ره و حاکمیتی دینی ئەو له دنیا دا و به ره و په زامه ندیی ئەو له قیامه تدا. ئەمه موسلمانانه که ناتوانیت له یه ک کاتدا دوو ڕوو و دوو ئاراسته و دوو بزوت و هه لۆیستی دژ به یه ک بیت، ناتوانیت له یه ک کاتدا عه بدی خوی گه وره ش بیت و عه بدی تاغووتانی سه رزه مینیش.

برگه‌ی پینجه‌م: حه‌قیقه‌تی هیژ و کاریگه‌ریتی

زۆرجار خه‌لکانیکی زۆر له‌ حه‌قیقه‌تی هیژه‌کانی (وجود) بیئاگا ده‌بن، به‌هه‌له‌ ته‌قدیری ده‌که‌ن و پیناسه‌ی راست و وه‌سف و سیفاتی خۆیانی ناده‌نی، بۆیه‌ دید و تپروانینی خۆیان له‌سه‌ر ئه‌و پیناسه‌هه‌له‌ و ئه‌و وه‌سفه‌ چه‌وته‌ داده‌پێژن و پیناسه‌ی گه‌ردوون و ژیان و مرو‌ف له‌ پرووانگه‌ی ئه‌و پیناسه‌ و بۆچوونه‌هه‌له‌ی خۆیانه‌وه‌ ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها‌ په‌یوه‌ندیی خۆیان و هیت‌ر هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م پیناسه‌ چه‌وته‌ داده‌پێژن، به‌مه‌ش ته‌رازووی کیشان و ئه‌ندازه‌گیریه‌یه‌که‌یان لاسه‌نگ پاده‌گرن. له‌م دید و پرووانگه‌ و پیناسه‌ چه‌وته‌وه‌ پێگا و ئاراسته‌یه‌که‌ ده‌گرنه‌ به‌ر زۆر نابات ده‌رده‌که‌وێت که‌ پێ بزوونه‌، ئیتر پێگا و ئاراسته‌یه‌کی تر ده‌گرنه‌ به‌ر ئه‌ویش هه‌ر هه‌له‌ ده‌رده‌چێت، تا سه‌رئه‌نجام به‌ وی‌لی ده‌میننه‌وه‌، نازانن ده‌بی‌ت پروو له‌ کو‌ی بکری‌ت؟ چی راسته‌ ده‌بی‌ت وه‌ری بگرن و چی راست نییه‌ ده‌بی‌ت وه‌لی بکه‌ن؟ ئه‌وانه‌یان که‌ خاوه‌نی هیژی حوکمرانی و ده‌سه‌لاتن دژوارانه‌تر پێ بزر ده‌که‌ن، چونکه‌ وا ده‌زانن حه‌ق له‌ هیژ دایه‌ و هه‌موو هیژی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وان هه‌یانه‌! ئه‌مه‌ش هه‌لدی‌ریکی کوشنده‌یه‌. ئه‌وانه‌ش که‌ پێ بزر و دیدلێل که‌وتوون و بی هیژ و ده‌سه‌لاتیشن، ئه‌مانیش به‌و هیژ و ده‌سه‌لاته‌ی حاکمه‌کان سه‌رسام ده‌بن و له‌ ترسیدا شوینی ده‌که‌ون و وا ده‌زانن مادام خۆیان هیژی وه‌کوو ئه‌وانیان نییه‌، که‌وابوو ده‌بی‌ت شوین ده‌سه‌لاتداران بکه‌ون، جا هه‌یانه‌ له‌ ترساندا شوینیان ده‌که‌وێت، هه‌شیانه‌ له‌ برساندا، هه‌یانه‌ بۆ هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی خۆی ده‌چێته‌ پزیزانه‌وه‌، هه‌شیانه‌ هه‌ر هه‌واوه‌وه‌سی له‌ گه‌لێاندا یه‌که‌ ده‌گرێته‌وه‌، بۆیه‌ به‌ هی خۆیانیان ده‌زانن و ده‌که‌ونه‌ خزمه‌تیان، هه‌شیانه‌ ته‌مه‌لووقیان بۆ ده‌که‌ن تا له‌ چه‌پۆکیان دوور بن. ئه‌م پۆلانه‌ی خه‌لک -ده‌سه‌لاتدار و بی ده‌سه‌لاته‌کانیان- هیژ چه‌واشه‌ی کردوون که‌ حه‌قیقه‌ت و ماهیه‌ته‌که‌ی نازانن و هه‌ر له‌ پروواله‌تیه‌وه‌ وا ده‌زانن ئه‌و هیژه‌یه‌ که‌ زاله‌ و ئه‌و ده‌سه‌لاته‌یه‌ که‌ ده‌توانیت هه‌موو زیانیک بدات یان هه‌موو قازانجیک به‌ خه‌لکی بگه‌یه‌نیت، (ئه‌مانه‌ -هه‌ردوو لایه‌نیان- وا ده‌زانن هیژ و

دەسلەلاتى سىياسى و سەربازى و موخابەراتى ھەموو شىئەكە).

خەلکانىكى تر ھىزى سەرھەت و سامان چەواشەيان دەكات، وا دەزانن ئەوى دەسلەلاتى راستى ھەيە تواناي ئابوورى و سامان و دارىيە، وا دەزانن ئابوورى كاريگەريى لەسەر ژيان و مردن و چىنايەتتى خەلكى ھەيە، بۆيە بە راست و چەپدا ھەول دەدەن بىنە خواھن سامان، بە ھەز و ترسەو دەكەونە سەر پىي پاره پەيدا كەردن و سەرمایە سەريەكنان، ھەول دەدەن زۆرتەين رىژەيان دەست بکەوت تا زۆرتەين ماو دەسلەلاتدارانە بىمىنەو و بتوانن گەردنى زۆرىنەيەكى خەلكى بۆ خويان چەكەن.

خەلکانىكى تەريش ھەن ھىز لە زانستدا دەبينن وا دەزانن زانست (تەكنەلۇژيا) ئەسلى ھىزى دارايى و ھىزە سىياسىيەكەشە، ئەسلى ھەمو ھىزىكى كاريگەرە كە دەتوانىت تاك و كۆي كۆمەلگا و دەولەت ھەلسورپىتت، بۆيە ئەمانىش شەو و پۆژ بە راست و چەپدا بە راستدروستى يان ناپەوايى و ھەرام ھەولى بە خواھنەبونى ھەموو تەوەرە ھىزىكى زانست دەدەن و پىيان وايە لەم پەوانگەيەو بۆ زۆرتەين ماو زۆرتەين رىژەي خەلكى بۆ خويان ئاراستە يان ملەكەچ دەكەن.

ئەم پۆلە خەلکانەي ئەم ھىزانە بە ھىزى پەسەن و سەرەكى و كاريگەري تەواو دەزانن، ئەوئەندە ھەوليان بۆ دەدەن و بە دواياندا وىل دەبن وەكوو پەرسىتارىكى عەودال لە دووى خواكەي بگەپىت، ئەمانىش وايان لى دىت. ئەمانە ئەوئەندە بەم ھىزانەي دەستى تاك و كۆ و كۆمەلگا و دەولەتان سەرسام دەبن كە وا دەزانن ھىچ پىگايەكى تر نىيە جگە پىگاي ديارىكراوى ئەمانە، بۆيە ئەوئەندە ھۆگريان دەبن وەكوو كە پەپوولە لە دەورى گپى مۆم دەگەپىت، ئەمانىش ئاوا لە دەورى ئەمانە دەگەپىن تا دەفەوتىن، ھەرچەندە دەزانن مردنیشيان ئەكىدە، بەلام چونكە پىي تريان نەدۆزىوئەتەو و لە پەوانگە و پىناسە و وەسفە ھەلەكەي خويانەو و دەزانن ژيان ھەر وايە و ئەم خۆ فەوتەنادنە لە پىناوى ئەو ھىزانەدا پەفتارىكى

تهواو په‌هایه.

ئهمانه ههموو له هیزى خواى گه‌وره بى‌ئاگان، تاکه هیزى بیسنوور و بیوینه، هیزى کردگارى ههموو ئه‌و هیزه بچووک و که‌مانه، هیزى بیوینه‌ی خواى گه‌وره‌یه که به‌دیهینه‌رى ئهم هیزانه‌یه، خاوه‌نیانه، چاودیریانه، ئاراسته‌وانیانه، ههر ههموو له‌به‌رده‌ستى قه‌ده‌رى خوا دان و خواى گه‌وره ههر چوڼیک ههر یه‌کیکىانى بوویت، ئاوا ههلیده‌سورپیتیت که قه‌ده‌رى خواى گه‌وره دیارىی کردووه.

ئهم پۆله خه‌لکه چه‌واشه‌کراوه، که حه‌قیقه‌تى هیزه‌کان ناسیت و په‌ی به‌هیزى بیوینه‌ی کردگارى ئاسانه‌کان و زه‌ویى نه‌بردووه، چونکه ههر وا ده‌زانیت ئهم تاک و کومه‌ل و حکوممه‌ت و ده‌وله‌تانه‌ی خاوه‌نى ئه‌و جوړه هیزه گچکه و که‌مانه‌ن کاریگه‌رى ته‌واویان هه‌یه، په‌نا ده‌باته به‌ریان و ئومیده‌کانى خوځاننى پتوه ده‌به‌ستیتته‌وه. خواى گه‌وره نمونه‌ی ئهمانه که هانا و هاوار و په‌نا بۆ ئه‌و هیزه گچکانه ده‌بن وه‌کوو حالى جالجالوکه (دایروچکه) نیشان ده‌دات. جالجالوکه، ئه‌و گیانه‌به‌ره لاوازه‌یه که خۆی به‌ته‌ونکارییه زه‌غیفه‌که‌ی ده‌پاریژیت که

ههر خۆی له‌لیکى خۆی دروستى کردووه: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (العنكبوت: ٤١)

واتا: «نمونه‌ی ئه‌وانه‌ی هاوار و هانا بۆ غه‌یری خواى گه‌روه ده‌بن له‌بت و دره‌خت و جن و پوځیه‌نه‌ت و مه‌رقه‌د، یان له‌و که‌سانه‌ی به‌سه‌رپه‌رشتیاری خوځانن داناو (هه‌روه‌ها فله‌سه‌فه و زانستى سه‌رده‌میش) وه‌کوو جالجالوکه‌ن، که مالئیکى له‌لیکى خۆی دروست کردووه که نه‌سه‌رما و نه‌گه‌رما نایگریتته‌وه، نه‌هه‌وا و نه‌باوباران، زوړیش لاوازه که به‌پوشیک ههمووی لوول ده‌کړیت! ئهمانه‌ش که هاوار بۆ غه‌یری خواى گه‌وره ده‌بن و به‌سه‌رپه‌رشتیاری کاروبارى خوځانن داده‌نن وه‌کوو ئهم جالجالوکه‌یه‌ن، که نه‌سوود ده‌گه‌یه‌نن و نه‌زیان، نه‌توانای پاراستنیشیان هه‌یه».

ئەو پۆلە خەلکەش که وا دەزانن هیز ئەوێه که له دەست حاکمە کاندایه، یان ئەوێه که دەولەمەند هەیه تی، یان ئەوێه که پەسپۆرانی زانست و تەکنۆلۆژیا هەیانە؛ له حەقیقەتدا ئەم هیزە ی ئەمانەش وه کوو هیز و به هیزی و قایمی ماله جالجالۆکه که یه، که پێی ناوتریت هیز و به هیز، مەفرووزە بەم هیزانەش که خەلکانیک وا دەزانن هیزی له بن نه هاتوون؛ له حەقیقەتیاندا ئەمانیش حەق نییه پێان بوتریت هیز و به هیز.

ناسینی هیزی حەقیقی، حەقیقەتیکێ تری عەقائیدییه، حەقیقەتیکێ زۆر گرنگ و مەزن و کاریگەرە، که قورئانی پیرۆز له یه که مین ئایه ته کانی هاتنه خواره وه یه وه تا کۆتایی وه حی دەیناساند و له دلی ئیماندارانی ده چه سپاند، به تایبه تی له قوناغی مه که که دا. خوای گه وره به رده وام ئوممه ته عەقائیدییه که ی یه که می ئاراسته ده کرد تا ئەم حەقیقەتە عەقائیدییه یان وا له ناخدا بچه سپیت که به لگه نه ویست بیت لایان، هەر واش دەرچوون، بۆیه ئاوا ئاسان و ئاسایی توانیان له پوو ی ئەو هیزه زه به لاحه گه وره یه ی فارس و پۆمدا بووه ستنه وه و تیکیشیان بشکینن، دوا ی ئەو ی هەر به م ئیمان و یه قینه هه موو هیزه کانی جاهیلییه تی عه ره بیان لادا و رادا.

نه وه ی یاوه رانی عه ریز به م حەقیقەتە سه لمینراو و چه سپنراوه یانه وه بوو که توانیان لووتی به رزی تاغووتانی سه رده می خو یان بشکینن، به چاوشو پری بییه زینن. ئەم یاوه ره عه ریزانه ی ئەم پێناسه واقعییه راست و دروست و پراوپره ی هیزه کانیان لا پۆشن بوو بوو، که دلنیا بوو بوون که هیزی کاریگەر و بپوینه و بیسنوور هیزی خوایه و به س، هه موو ئەم هیزه گچکه و که مانه ی له سه ر زه میندا بالیان فش کردووه ته وه به لایانه وه جالجالۆکه و ماله لیکه که ی بوو، دلنیش بوون که خویشان بوونه ته ئەداتی قه ده ری خوای گه وره و حه تمه ن هیز و ده سه لاتی مله و رانی کوفریان پێ لا ده دات و پا ده دات، بۆیه هەر واش دەرچوون. ئەم پێناسه حەقه ی حەقیقەتی هیزیان لا بووه هیزی حەقیقەتی ئەم دینه و دلیان پێی ئاوه دان بووه وه و ئیراده یانی پێ به هیز

بوو، چاویانی پئی پښتن بوو، لیان بوو بوو کۆتا لووتکه ی جوامپری و نازایه تی و دلیری و،
 بوو به و هیزه په تینه ره سهرسوپهینه ره ی تا دنیا دنیا بیت میژووی هه موو نه وه کانی مرو فایه تی به
 تاسان و تپرامان و سهرسامیه وه سهرنجی ده ده نی. ئاوا ئه م حه قیقه تی هیزه لایان بووه هیزی
 حه قیقی بزوات و هه لویستی بانگه واز و جیهاد. ئه وه نه بوو قسه یه کی سهرزاره کی و
 شایتمانیکی ناحالیانه و که رهسته یه کی موناغه شه و شه په قسه ی کۆر و شه وچه ره ی دیوه خانی
 دانیشتون بیت، ئه وه نه ده بوو به به لگه نه ویست لایان که هی ئه وه نه ما به لگه ی زیاتری له سهر
 بهیترته وه و موناغه شه بکریت! پښتانه به ئایه ته حه قه کانی وه حیی خوایی، پته وتر لایان
 ده چه سپا.

هیزی بیسنووری خوای گه وره هیزه و بهس، دهسه لاتی خوای گه وره دهسه لاته و بهس،
 غهیری هیزی بیسنوور و دهسه لاتی په های خوای گه وره هیزی تر هیچ نین، ههر ناویان هیزه،
 ههرچه ند له رواله تدا به هیز و خاوه ن دهسه لات دیار بن، له حه قیقه تیاندا ههر مه خلوقی
 لاوازن، ههرچه نده دهسته شین و سته مکار بیت، ههرچه نده خاوه نی ده وله تی پولیسی و
 زیندانی موخابه رات و ئه شکه نجه ی جه لادیانه بیت ههر جالجالوکه یه که، له راستیدا هیزیکی
 نییه بتوانیت بهرگریش له خوای بکات، هه موو ده زگا و توژی سیخوپی و تین و فشار
 دروستکردنه کانی له لیکی جالجالوکه که لاوازترن که جالجالوکه که خانووی خوای پئی دروست
 ده کات! ﴿وَإِنْ أَوْهَنْ الْبُيُوتُ لَبِئْتُ الْعَنَكُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾.

داعییانی ئیسلام و پیشره وانی خواویستی کاتیک حهمله ی ریشه کیشکردنیان به سهردا
 ده دری و ده خرینه ژیر جوړه ها تین و فشار و ناره حه تی و کویره وه ری و ئه شکه نجه و نازار و
 ناسور و ناره حاتیه وه، یان که کاتیک جوړه ها بوواری فریودان و چه واشه کاری و له پنه لانیان
 ده خرینه بهرده ست له سه لاهه تی و ئه مان و سامان و پله و ناو، ناییت به هیچ شیوه یه که له م
 حه قیقه ته عه قایدیه دوودل بن، ناییت له یادیان بجیت، له هه موو حاله تیکی

پروبوو بوونه وەياندا لە گەڵ هیزی تاغووتدا دەبێت ھۆشیان لەوێ نەپڕێت کە ئەمان عەبدی ملکەچی خۆی کردگار و دەسەڵاتدارن. کاتیک ئەمیان بە زەبری هیز دەیهوێت بیخاتە ژێر ڕکێفی خۆی و ئەویان بە تین و تەوژمی سامان و مال، نابێت گومان لەوێ بکات کە ئەمانە ی خۆی بەرامبەر فش دەکەنەوێ لە کرم و قالونچە بەهێزتر نین، لە جالجالۆکە لاوازترن. جیگیربوونی ئەم حەقیقەتە عەقائیدیە لە ناخی موسڵماندا زۆر زۆر کاریگەرە، لەمەوێ موسڵمانی راست و سەرراست دُنیا دەبێت کە هیچ هیزی (وجود) دا نییە بتوانێت بەرھەڵستی فەرمانی خۆی گەورە بکات، چونکە ھەموو زۆر لەوێ لاوازترن بەرامبەر هیزی بیسنووری خۆی گەورە بووستانەوێ! کاتیک موسڵمانی پاک و جددی ئەم پێناسەی هیزی حەقیقیە ی لا ڕۆشن دەبێت و ھەست بە پشتگیری ئەم حەقیقەتە گەورە و کاریگەرە دەکات؛ پێوھری خواوایستی گۆ ھەلسەنگاندن و ناساندنی هیز و کاریگەریتی بۆ دروست دەبێت.

ھەر کەسێک خۆی گەورە ی وەلدایێت؛ کەوابوو هیچ شتێک نییە دژی بێت. دوزمنداریی هیزیکی چییە کە خۆی خواوێ هیزە کەشی نییە؟! ئەو کەسە ی کە سەرراستە و بۆ خوا سۆلحاوێ کە شایانی ئەوێ بێت خۆی گەورە ی وەلدایێت؛ ئێتر شتی تر چێن بتوان دژی بن و کاریگەری لەسەر دروست بکەن؟ لەراستیدا ئەم شتانە وجودیان نییە مادام خۆی گەورە وەل ئەو دیندارەدایە: ﴿وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ﴾ (المائدة: ۱۱۲)، واتا: «خۆی گەورە فەرمووی کە من وەلتاندام». ئەو کەسە ی خۆی گەورە ی وەلدایێت بە تەئکید پێ بزر ناکات، چونکە (مەعییەت) ی خۆی گەورە ی بەسە بۆ پێنیشاندا و راستەپێکردن و گەشتە مەنزل. ئەو کەسە ی خۆی گەورە ی وەلدایێت، بە تەئکید تووشی خەم و ناسۆر و پەژارە نابێت، چونکە ھەمیشە ھەست بە نزیکیی خۆی گەورە دەکات لێیەو، ھەمیشە سەرھوت و جیگیر و ئەمینە، بەلام خۆی گەورە و کارزانیش ئەم وەلدابوونە ی خۆی ھەر وا بە خۆپایی نەداوێتە کەس، خاتر و خۆتری کەسی تێدا نەگرتووە، پێز و تاییەتمە ندییتی کەسێکی پێ دیاری نەکردووە کە

دوور له هۆکار و شیواز و چۆنیهی به دهستهینهانه که ی ههر وا ههوانته داییتی به کهسیک، حاشا. وهلدابوونی خوایی بۆ ئەو کهسانهیه که چاک ناسیویانه و پاک په رستوویانه، ئەو کهسانه ی دینه که یان کردووه ته دید و پرسی خویان و ژیا نی تاک و کو ی خویانیان پی ریکخستووه، بۆ ئەو کهسانه یه که بهم دینه ئاراسته ی کۆمه لگا و ئیراده ی ده ولت ده بهن به پریوه.

داعییانی ئیسلام و پیشره وانی خواویستی ده بیت ئەم حه قیقه ته عه قایدی و پرسیایه ی دید و رییان به ته واوی لا به لگه نه ویست بیت. ئەم حه قیقه ته ی که به رده وام قورئانی پیروژ جه ختی لی ده کاته وه و ده یسه لمینیت تا له دل و هزر و ویزداندا بیچه سپینیت، حه قیقه تی په یوه ندیی نیوان خوای گه وه و موسلمانان. ئەمه په یوه ندیی نیوان مروف و هیزی گه وه ی وجوده، هیزی په ها و ده سه لات ی بیسنووری خوای گه وه، که له لوتفی خو به وه و بۆ ئازاد کردنی موسلمانان دیته ریزیانه وه و ده فه رموویت: وه لتاندام. وه لتاندام واتا هیزم له گه ل هیزتان دایه و ته کبیرم له گه ل ته کبیرتان دایه، چونکه ئەو پریازه ی ئیوه دینی منه و ئەو بزاون و هه لو یسته تان راپه راندنی فه رمانی منه. ئەم وهلدابوونه ئەوه یه که خوای گه وه موسلمانان خۆشحال و به رچاروون و ئاواته دیهینانیان ده کات به وه ی ده یانگریته خو، به وه ی وه لیاندا دژی دوژمنه کانیان ده بیته وه. ههر فاک و فیک و فیلبازییه کی دوژمن پرویان تی بکات، ئەوه پرووی له خوای گه وه کردووه و حه تمه ن خوای گه وره ش پووچه لی ده کاته وه و پیلانگیان فه زح ده کات: ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾ (البقرة: ٩). ئا ئەمه له خوگرتن و پشتیوانی لی کردن و له سه رکردنه وه یه، ئا ئەمه یه فه زل و به زه یی و میهره بانیی خوای گه وه وه ل موسلمانان پا که کاندا. دل تی بۆ بکه ره وه و هۆشتی بده ری که ئەم وهلدابوون و له سه رکردنه وه یه ئیانداریتی موسلمانان چه ند به هیز ده کات و پله و ئاستی که سایه تی موسلمان ده گه یه نیته چ ئاست و پله یه کی بالا! ئەمه نیشانه ی ئەوه یه که باوه ره ییان و په فتار کردن به حه قیقه ته عه قایدیه کانه وه به نرخترین په فتاری مروقه، بالاترین نرخ ی وجودی گه ردوون و ژیان و مروقه! ئیانه ییان به ریزترین حه قیقه ته و پیروژترین، ئا ئەم باوه ر و قه ناعه ته

بەم حەقیقەتە عەقائیدیە و بەم پرسیایە و جود؛ موسلمان دەگەیه نیتە کۆتا پەلە دنیایی و هیمنی و قەناعەتکردن! چونکە خواى گەورە پێى دەفەرموویت وەلتاندام، کێشەى تۆ کێشەى منە، جەنگ و پووبەرووبوونەووت کێشەى منیشە، دوژمنى تۆ دوژمنى منیشە. ئاوا ئەم وەلدابوونە، ئەم موسلمانە خواناسە سەرپراستە بەرز دەکاتەووە بۆ ئەو شوێنەى کە شایانى خواناسان و خواپەرستان و ئارامگرانە.

جا کەسێک ئەم حەقیقەتەى لە دڵ و هزر و وێژدانیدا بۆ بوویتە بەلگەنەویست و ئیتر خەلکی دەتوانن چى لى بکەن؟ فاک و فیک و چەواشەکارى و ئازاردانە گچکەکانیان چ کاریگەرییە کى لەسەر ئەم کەسایەتییە گەورە و گرنگ و پارسەنگە دەبێت؟! لەسەر هەست و ھۆشى، لەسەر ویست و ئیرادەى، لەسەر دید و بزاونى بەردەوامى؟ ئوممەتە موسلمانە عەقائیدیە کەى نەوێى یە کەمى یاوەران کە خۆیان دۆزیەووە، گەشتە یەقین کە بە ھیزی بێسنوور و پەھا و لەبن نەھاتووی (وجود) گەشتوون و بەووە پەیوەست بوون. کە خویان ناسى دنیابوون کە سێفەتەکانى لە ناخى دڵ و دەروونیاندا وا چەسپییو کە ھەموو ژيانى پاراو کردووە، ھەموو ژيانى بە ناو و سێفاتى خواى گەورەووە کەوتوووە جۆش و خرۆش و بزاونى عەبدایەتى بۆکردنى. لەسەر زەمین بوون و ھەستیان دەکرد خواى کردگار و مەزن وەلیاندایە، چرپەى یە ک یەکیان دەبیسێت، شارەزایی خورپەى دلیانە، ئاگای لە خۆشى و ناخۆشیانە، ھەست و نەستیان دەخوینتەووە، ھۆش و گوشتیان ئاراستە دەکات. ئەم خواى گەورە و کارزان و دەسەلاتدارە بە میھرەبانى و ئاگایی خۆى سەرپەرشتى سات بە ساتى ھەریەکیانە، ئاھى کزۆترین کەسیانى گۆی ئیئە، بى ھەبوونی واسیتەکار، سکالا و پارانەوێى یە ک یەکیانى پێ دەگات، ئەگەر لە تاریکەشەوێکیدا بە تەنھا و بە ئەسپایی یان لە دلی خۆیدا کردبێتى، خواى گەورە لێ ئاگادارە و دەزانى پێوستى بە چییە و بە تەئکید لە کات و شوین و حالەت و بە چۆنیەتیی شیاو بە ھانایەووە دیت، ئاھ و نزوولەى ھیچ پەڕیشانیک نییە نەگاتى

و نهیبستی، کهس ئیهاال ناکات و کاری کهسیان به کهس ناسپیږت، خوۍ بهو هه مووه گه وری و دهسه لاتنه بیسنووره یه وه به هانایانه وه دیت. ئەم ئوممه ته عه قایدیه، ئاوا یه ک به به کیان عه بدایه تییان بۆ خوای گه وریان سه لماندبوو، بۆیه ئاوا به یه قین ههستیان ده کرد خویان وه لدایه، ههستیان ده کرد ئەمان له دالده ی ئەودان و ئەویش به چاودیری و ئاودیری خوۍ له خوۍ گرتوون. ئەمانه چوونه ته ژیر سایه ی بیوینه ی ئەو، ئەویش جیی شیای پی به خشیون و له مه نزیله ی (عبودیه ت) دا ئوقره ی پی گرتوون، ئاوا له که ناری خوادا سووکنا بوون. ئا ئەم باوه ر و یه قین و هه ست و هۆشه، ئەم گه شه ی رۆح و ئاسووده ییه ده روونییه له جیهانی خه یالاتدا نه بوو، له جیهانی واقعی ململانی کوفر و ئیاندا بوو، له جیهانی واقعی ململانی ناخی ده رووندا بوو، که له نتوان ئیمان و ته قواکاری له به ریه ک و هه واوه وهس و شه یتان له به ریه کی تر دا بوو. له جیهانی واقعی ململانی ره فتار و ره وش و دابونه ریت و بزوت و سه روتدا، ئەمانه له ناخی خو یاندا و له واقعی ژیا نی سات به ساتی پوژانه یاندا له گه ل ئەم حه قیقه ته عه قایدیه نه دا ره فتاریان ده کرد. له ناو ئەم حه قیقه تانه شدا وه لدابوونی خوای گه وره و چاودیری و سه ره رشتیاری خوۍ بۆیان. ئەمه له جیهانی واقعی دا بوو نه ک له جیهانی مانا و واتا و فیکره دا، یان له جیا تی خه یالات و بیر ی به رب لاودا، نا، له واقیعه ههستیان ده کرد خوای گه وریان وه لدایه و ده یانینی ت و ده یانینی ت و ئاگای له ختووره ی دل و

هزریانه: ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝﴾ {سبا: ۵۰}، ﴿إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ۝﴾ {هود: ۶۱}، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝﴾ {المائدة: ۷}، ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝﴾ {غافر: ۱۹}.

ئاوا وه لیاندا بوو، سه ره رشتی سات به ساتی گو شکردنی ده کردن، له خوۍ گرتبوون، که سی ک خوای به توانا و زانا و میهره بان له خوۍ بگری ت ئیتر چی تری له کی ده ویت؟! چی تری لای کی تر ده ست ده که ویت؟! بۆچی چاوی له غه یری خوای گه وره بی ت؟! که خوای گه وره کردگار و خاوه ن و هه ل سو رینه ری هه موو (وجوده).

﴿وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ﴾ [المائدة: ١٢]، ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾ [الأنفال: ١٢]، ﴿وَأَنْتُمْ أَلَعَلَّوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ [محمد: ٣٥].

ئاوا قورئانی پیرۆز حەقیقەتی (وجود) و حەقیقەتی (هیز) و (دەسەلات)ی لە واقعی
ژياندا پێ دەناساندن و دەیخستنه پەفتارکردنی پۆژانهوه له گەڵياندا. ئاوا لە ململانی سەخت و
دەبەپێکراچوونی بێ ئامانی کوفر و ئیان و شیرک و تەوحید و ئیسلام و جاهیلییەتدا بوون،
هەر وەها لە ململانی واقعی سات بە ساتی نێوان تەقوا و هەوا (حەزی مۆنحەریفانە)دا بوون
و دنیایا بوون لەوێ خوای گەورەیان لە پشەته، خوای گەورە چاودێری بەرە
پووبەپووبوونەوهیانە، خوای گەورە و مەزن وەل یەک یەکیاندا یە! ئاوا هەستیان دەکرد،
باوەریان هەبوو، قەناعەتی تەواویان بەو هەبوو کە ژیان و جیهان ساحە ی ململانییەکی
پۆژانە ی داعییانی ئیسلام و تاغوتانی سەرزمینە، مەیدانی پێکدادانی پێشپەرەوانی خواویستە
بەرامبەر ملهوپ و جەللادانی تاغوتدا، ئاوا بێ خەم، بێ ترس، بێ دنیاویستی ژیانان دەبێ.
ئاوا بووێرانە، دلێرانە، جوامێرانە پووبەپووی مەرگ دەبوونەوه، دەشیانزانی کە ئەمە جەنگی
کۆنە و بەردەوامە.

ئەم ململانی و پووبەپوونەوه و دەبەپێکراچوونە، جەنگی توولانییە، هەر لە سەرەتای
دەستیکی مەرقایەتی مەرقەوه دەستی پێ کردووه، ساحە ی پێکدادانی لەم سەرزمینە
بەرفراوانترە، هەر هەموو (وجود) ئیاندارانە تەسلیم بە خوا بووه و پەرستنه کانی بوو ئەنجام
دەدات، بەلام کۆمەڵیک خەلکی نەفام و هێر و لووتبەرز پیزەر بوون و کەوتوونەتە بەرامبەر،
بەرەیهکی کوفران پێک هێناوه و بە دەم و دەست و فاک و فیک خەریکی شەپکی دۆراون،
خەریکی جەنگ و جیدال و موناقلەشەن کە بێ زانیاری و بێ بەلگە و بە ناحەق دەیانەوێت
پێبازی حەق لە مەدار ی (وجود)ی خوێ لا بدەن و هەواو هەوسێ خوێان بخەنە سەر
خولگە ی ژیان! نایانەوێت لە گەڵ بزاون و سەرەوتی گەردووندا بگۆنن، دەیانەوێت (وجود)

بهیننه سەر دید و پێی خۆیان! ئەمەش کاری کردن نییه.

ئەم جەنگە توولانییه، یەک چارەنووسی هەیه که دەزانین چۆنە، چونکه هیزی هەردوو بەرەکه دەبینین که نابەرامبەرن: بەرەى حق؛ زۆر و قەرەبائى و توولانى و بەرفراوان، بەرەى باتلش؛ کەم و پەرتەوازه و لاواز و نوقسان. بەرەى حق بە سەرپەرشتیاری و چاودێری خوای تاک و بیۆنەیه، خوای بەدەسەلات و بەهیز و بەئاگا. بەرەى باتلش بە سەرپەرشتیاری شەیتانی نەزان و لووتبەرز و هەرپال، هەرچی دەیکات هەر فووتیکردنە، خۆشکردنەوهی شەیتانیزمە کانتیتی که بهو هیزی که مەى خۆیان مەغرور بوون، بە هەموو عەقڵیکیانەوه وا دەزانن ئەشکەنجە و ژان و ناسۆرى دەستی جەللادانیان بەرەى حق دەبەزینن! وا دەزانن که دەسەلاتی دەولەت و هیزی سەربازی حکوومەت و توانای دەزگای پەسمى و لێشاوی چەواشەکاریی دەزگاکانی پراگەیانندیان لەبەردەستدا؛ ئیتر بوون بە خاوەن هیزی زال! ئاسۆ تەسک و دیدلێن، نەزان و گەلۆرن که بەرەى ئەوبەریان چاوی نییه، حەقیقەتەکهی نابین، هەر وا دەزانن بەوهندەى پیشەنگی ئەوبەر تیرباران دەکەن ئیتر حق دەبەزینن! ئەمە وهەمە، ئەمە خەیاڵلای و مەغرورانەیه، چونکه بەرەى حق هەر ئەو پیشەرەوه جوامیرانە نین که کەوتوونەتە بەر تیر و پمی تاغوتان، بەرەى حق که بەدریژی میژوو بەرفراوانە و کاروانیکی بەردەوامە و پیغەمبەرانى هەلبژاردە (عَلَيْهِمُ السَّلَام) پیشەواینى و خوای کردگار خاوەن و چاودێر و سەرپەرشتیاریتی؛ نامومکینه بە گورز و پم و شمشیری کۆمەله جەللادیکی ملهپوری تاغوتیک بووهستیت یان ببهزیت، چ جای ئەوهی که نار بدریت یان بفهوتیت!

خوای گەوره ئەم حەقیقەتە عەقائیدیانهی له ناخی دل و هزر و وێژدانى یەک بە یەکی ئوممەتە عەقائیدییه کهى نهوهى یه کهمى یاوهراندا دهچەسپاند، له ململانێ واقیعییه که یاندا نیشانی دەدان، دەیسەلماند و دهیچهسپاند تا لایان بیهتە بەلگەنەویستی دید و پێی ململانێی حاکمیتی خوای گەوره و حاکمیتی تاغوتان. ئاوا پۆژانە داعیانی ئیسلام و پیشەرەوانی

خواوِستی پئی دهخسته پهفتار و بزاولت و هه‌لویسته‌وه، تا ئه‌وانه‌ش که له نه‌وه‌کانی تردا به‌دوایاندا دین، له هه‌موو کات و شوینیکدا ئه‌م حه‌قیقه‌ته عه‌قائیدیان ه بناسن و وه‌ریگرن و له ناخی خۆیاندا بیچه‌سپینن تا شیاوی هه‌لگرتنی په‌یامی خوای تاک و پاک بن، تا حه‌قیقه‌تی هه‌یزیان لا پۆشن بێت و هه‌یز و ده‌سه‌لاتی جاهیلییه‌تیان -هه‌رچه‌ند زۆر و به‌هه‌یز دیار بێت- لا گه‌وره و گرنه‌گ و کاریگه‌ر نه‌بێت، تا وا نه‌یه‌ته په‌یش چاویان که ئه‌و هه‌یز و ده‌سه‌لاته‌ی وڵاته‌که‌یان که له زه‌مانی ئه‌واندا خۆی فش کردووه‌ته‌وه خاوه‌ن هه‌یزی کاریگه‌ره. نا، ئه‌مه حه‌قیقه‌ته‌که‌ نییه، حه‌قیقه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌یه که ته‌نها خوای گه‌وره خاوه‌نی هه‌یزی گه‌وره و گرنه‌گ و کاریگه‌ره، هه‌یزی باتل هه‌رچه‌ند خۆ فش بکاته‌وه هه‌ر لاواز و که‌م و نو‌قسانه و سه‌رئه‌نجامیش نابو‌وتی و کزبو‌ون و فه‌وتانه.

خوای گه‌وره به‌ وه‌حیی خۆی، به‌ فه‌رمایشتی خۆی، ئه‌م حه‌قیقه‌ته عه‌قائیدیان ه بۆ نه‌وه‌ی یه‌که‌می یاوه‌ران پو‌ون ده‌کرده‌وه تا لایان ببه‌تته به‌لگه‌نه‌ویست؛ بو‌وشن، چونکه ده‌یانزانی خوای گه‌وره زانایه و پاستگۆیه.

برگه‌ی شه‌شه‌م: پشتبه‌ستن به خوای گه‌وره

پشتبه‌ستن به خوای گه‌وره حقیقه‌تیکی تری عه‌قائیدی و پړسایه‌کی تری دید و پړی و بزات و هه‌لویستی خواوستانه‌یه، هه‌موو پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خویان لی بیت که خواناسترین مروّف بوونه، ده‌یانفهرموو: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (التوبة: ۵۱)، واتا: «ده‌با موسلمانان پشت به خوای گه‌وره بیه‌ستن»، که‌وابوو موسلمان پشت ته‌نھا به خوای تاک و ته‌نھا ده‌به‌ستیت و به‌س، نه‌دلی، نه‌هزری، نه‌ویزدانی لا ناکات به‌لای غه‌یری خوای گه‌وره‌وه، هیوای یارمه‌تیوه‌رگرتنی به‌غه‌یری خوای گه‌وره‌نییه، ناچیتته که‌ناری غه‌یری خوای گه‌وره. هه‌موو موسلمانان ده‌بیت و ابن، هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ململاتیدان به‌رامبه‌ر تاغوت ده‌بیت ئاوا ئیانداران ه پشت به خوای خویان بیه‌ستن و دلیا بن که‌ئه‌ویان به‌سه. ده‌بیت بزنان له‌وکاته‌ی له‌ژیر ئه‌شکه‌نجه‌ی ئازار و ناسوردان هه‌ر ده‌بیت ئومیدی هه‌موو شتیکیان به‌خوای گه‌وره بیت و به‌س: ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلًا﴾ (ابراهیم: ۱۲)، واتا: «جا بو پشت به خوای خویان نابه‌ستین که‌هیدایه‌تی داوین و خستونیتیه سه‌ر پړیازی راستی خومان». ئه‌مه دیدورا و هه‌لویست و دلیایی موسلمان که‌له‌سه‌ر پړی راسته، به‌خوای خویه‌وه په‌یوه‌سته. موسلمان له‌وه دلیا و بی خه‌مه که‌ئه‌و خویای پړنمایی کردوو و پړی راستی خوی نشان داوه و هیدایه‌تی داوه، به‌ته‌ئکید پستی ده‌گریت و ده‌یگه‌یه‌نیتته سه‌رفرازی.

ئه‌و دلی هه‌ست به‌وه ده‌کات که‌دهستی خوای گه‌وره‌ی له‌پشته و به‌چاودی‌ری ئه‌و هه‌نگاو هه‌لده‌هینیتته‌وه و به‌فرمانی ئه‌و بزات و هه‌لویست ده‌گریتته به‌ر؛ به‌ته‌ئکید دلیکه سه‌رراستانه به‌خواوه په‌یوه‌سته، هه‌میشه هۆشی له‌وه‌یه که‌خوای په‌روه‌ردگار و پشتیوانی، خوای ده‌سه‌لاتدار و به‌توانای، به‌سه‌ر هه‌موو شتیکیا زاله و هیچ پرووداویک، هیچ بزات و سه‌روت و هه‌ست و نه‌ستیک به‌بی بریار و فرمانی قه‌ده‌ریانه‌ی ئه‌و ناییت. ئا ئه‌م هۆشلیبوونه،

تاغوتان و ئەرپابانى جاھىلىيەتى بە سووک و بى قەدر زانىو، ھەموو دەسلەت و ھىز و ھۆکارەکانى ناسۆر و ئەشکەنجەدانىانى لە ماىھى تاقيکردنەوھى دىندارىتى و پابەندىتى خۆى بوو بە تەوھىدەکەوھ. ئەم دڵە کە خۆى ناسیو و بۆى لىپراو و لە چلک و چەپەل و ژەنگ و ژارى ھەواوھەوھس پاک بوو تەوھ و شایانى ئەو نوورەى خۆى گەورە بوو کە خستوو یە تىھ ناوھو؛ ئەم دڵە پەيوەستە بە خۆى بالا. ئەم گەنجینە یەقینە باکى بە چى تاغوتانە؟ لە چ ھىز و دەسلەتلىکیان دەترسیت؟! ئەوانە کە خۆیان عەبدى بى دەسلەتەن چیان لەدەست دیت بەرامبەر ئىپادارانى بۆ خوا سولھاو؟ ھىچ، جا کە وابوو با خۆگر بین، پابەند بین و نەلەقین، توندوتۆل بین و شل نەبین، ورە بەر نەدەین و نەیەسە دواو، پارا و دوودل نەبین، نە لە پرى لادەین و نە لە پىشدا کەمتەرخەم بین، تا ئەوھى دەستمان کەوتوو، لە نوورى خوا، لە ھىدايەت و لوتف و مېھرەبانى، لە پشتیوانى و چاودىرى و سەرپەرشتى لەدەستى نەدەین، سەبەرگرتەن بردنەوھى: ﴿وَلَصِّنَّ عَلَى مَاءٍ اَذِيْتُمْوْنَا﴾ (الراهم: ۱۲).

وینەى پراوپرى ئىمان بەو چەسپاویەى یەقینەوھ، بەو پۆشنیەى حەقیقەتەکانیوھ، بەو ئاسانیەى بەلگەنەویستەکانى دید و پى وەحى لە دلى پاکی پیغەمبەرى خواياندا (صلى الله عليه وسلم) چەسپاند؛ پىوستە لە دلى داعیانی ئىسلام و پىشەرەوانى خوايستیشدا بچەسپیت (خۆ نایگەنئ، بەلام با بەرەو ئەو لوتکەى یەقین بەرز بىسەوھ): ﴿اَلَيْسَ اللهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ (الزمر: ۳۶)، واتا: «چا خۆى گەورە بۆ عەبدى خۆى بەس نىيە؟ بەس نىيە بۆ ھىدايەتدان و چاودىرى و سەرپەرشتىارىتى؟! جا ئىتر چۆن ئەوان بە غەبرى خۆى بالادەست دەترسین؟ ئەوان خۆیان چىن و چیان ھەيە؟!». ئەم برگە ئایەتە سەلماندن و چەسپاندنى حەقیقەتلىكى تری عەقائىدى و رىسايەكى نەگۆرى دید و پرى و بزوت و ھەلوستە، ئەمە پروونکردنەوھى کە کە خۆى لە خۆیدا پۆشنە و راقە و تەفسىلاتى ناو، چونکە خۆى ئەو پەيوەستىەى ئىمان نیشان دەدات کە رىگایەكى پەيوەستى موسلمانە کە یە بە خۆى گەورەوھ کە

بهسه بۆ پښاندانی، بهسه بۆ چاودړیکردنی، بهسه بۆ پاراستنی، بهسه بۆ هیمنی و ئاسودهی و ئهمن و ئهمانی. ئه و که ئاوا به خواوه په یوه ست بیت و خوی گه وره ئاوا له ته کیدا بیت؛ ئیتر خه م و ترس و سلّی له چیه؟ له کیه؟ ئه م که له مه نزیله ی عه بدایه تی خوی گه وره دایه و راست ده کات تییدا، ئه م که مه رجه کانی عه بدایه تیکردنی بۆ خوی گه وره له خۆدا هیناوه ته دی، ئه م که خوی بۆ خوی گه وره ساغ کردووه ته وه، ئیتر خه می چیه تی؟! خو به ته ئکید خوی گه وره پابه ند ده بیت به سیفه تی خویا به تی خوی و به لینه کانی خویه وه: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ سُلَٰنًا وَلَذِٰلِكَ ءَاْمَنُوْا فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا وَیَوْمَ یَقُوْمُ الْاَشْهَادُ﴾ {غافر: ۵۱}، و اتا: «ئیمه به ته ئکید ئیردراوانی خومان و ئه و که سانه سه رده خه ین که باوه ریان هیناوه، سه رکه وتنی دنیا شیان بۆ دابین ده که ین و سه رفرازی قیامه تیشیان مسؤگه ره». سو بچانه لّلا، ئی باشه که ئه م مه رجه کانی عه بدایه تی بۆ خوا هیناوه ته دی، ئیتر ترسه که ی له چی ده بیت؟ چا گومان له توانای خوی گه وره ده کات؟ نا، گومان له به لینی راستی خوی گه وره ده کات؟ نا، گومان له راستی ئا ئه م سه رخسته ده کات؟ نا، نه خیر، ئی ئیتر که خوی وه لدایه و خوی گه وره ی به سه؛ ئیتر خه می چی و کوپیه تی؟ ئه وه ی که ده شیت بیته ئه گه ری ختووره یه کی دل ترسه و به س. هاوکیشه یه کی ساده و ئاسانه، سه ختی و ئالوژی تییدا نییه و وه لامدانه وه ش قورس نییه و ماندوو بوونی هزر و بیر ناخوازیت. دوو به ره ی هیز و ده سه لات هه ن: هیزی په ها و ده سه لات ی بیسنووری خوی گه وره و، هیز و ده سه لات ی که م و نو قسان و لاوازی غه یری خوی گه وره (که بۆ ناساندنی ده وتریت هیز و ده سه لات، ده نا بوواری به راورد کردنی نییه له گه ل هیز و ده سه لات ی بیسنووری خوی کردگار)، جا که هه لویت وه رگرتنه که له نیوان ئه م دوو هیزه دابیت و موسلمان هیزی بیسنووری خوی گه وره ی ناسییت و باوه ری پی هینا بیت و لای بوو بیت به به لگه نه ویست، له چاودړی سه ره پر شتی و پشتیوانیشی دلّیا بوو بیت و بۆ خوا ساغ بوو بیت وه و شایانی نووری هیدا به تی خوی بوو بیت؛ ئیتر به ره ی ئه و به ر چین و کیّن و ده توانن چی له م بکه ن؟!

هه‌لۆیستوه‌رگرتنی موسلمان له‌ نێوان ئەم دوو بەره‌ی هێزه‌دا که‌ی مایه‌ی دوودلێ و گومان و پاراییه‌، ئەو که‌ بۆ خوا ساغ بووه‌ته‌وه‌ و ئاماده‌یه‌ خۆی به‌ قوربانی ناوی بکات، خ‌وای گه‌وره‌ش به‌لێنی سه‌رخستنی پێداوه‌، ئیتر ترس له‌ کویدا ده‌بێت بمینیت؟! له‌ چی ده‌ترسیت؟ خه‌می چیه‌تی، سل له‌ چی ده‌کاته‌وه‌؟! چی و کێ و چۆن پێی خواویستییه‌ که‌ی لێ ده‌گریت، که‌ خواویستی ئیانه‌ و له‌ ناخی چه‌سپوه‌؟! یه‌قینه‌ و لای بووه‌ته‌ به‌لگه‌ نه‌ویست: ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾

عَبْدَهُ؟ ﴿وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾!

هه‌ر کاتیک ئەم حه‌قیقه‌ته‌ له‌ دلێ موسلماندا چه‌سپی و بوو به‌ به‌لگه‌ نه‌ویست، ئیتر مه‌سه‌له‌ی هه‌لۆیست وه‌رگرتن کۆتایی پێدیت له‌ لای، بوواری موناقه‌شه‌ کردنیشی نامینیت چ جای گومان و دوودلێ و پارایی. ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ لای داعیی موسلمان و پێشپه‌وانی خواویستی کامل بووه‌، بۆیه‌ هه‌ر ئە‌گه‌ر و ئیحتیالیکی له‌ گه‌لدا باس بکری‌ت گ‌و‌ی له‌ هیچ ناگری‌ت و به‌لگه‌ نه‌ویستییه‌ که‌ی خ‌و‌ی ده‌رده‌بر‌ی‌ت: ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ {الزمر: ٣٨}

(یان وه‌کوو سه‌یدنا یوسف (ع‌ل‌ی‌ه‌الس‌لام) ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: ﴿إِنَّ الْكُفْرَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ {یوسف: ٦٧}).

ئەو که‌سانه‌ی هه‌ست ده‌که‌ن ئیعتیادیان کردووه‌ته‌ سه‌ر ه‌ۆکارێک و ئومیدیان پێوه‌ی به‌نده‌، یان دل‌یان پشتی به‌ غه‌یری خ‌و‌ای گه‌وره‌ به‌ستوه‌؛ پێش هه‌موو شتێک با به‌ باوه‌ره‌ینانیاندا بچنه‌وه‌ و سه‌رله‌نوێ به‌لام به‌ جیددی له‌ باوه‌ره‌ینان به‌ خ‌و‌ای گه‌وره‌ بگه‌ڕین، با سه‌ره‌تا ئەمه‌ مس‌ۆگه‌ر بکه‌ن، چونکه‌ ئەمه‌ ده‌سپێکی موسلمانیتییه‌: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ {الأفال: ٢}، واتا: «موسلمانان ئەو که‌سانه‌ن -که‌وا باوه‌ریان ه‌یناوه‌- که‌ هه‌ر کاتیک ناوی خ‌و‌ای گه‌وره‌یان لا ب‌ر‌ی‌ت و یاد‌ی لا‌یان ب‌ک‌ری‌ت یه‌کسه‌ر دل‌یان را‌ده‌چه‌ن‌یت، دل‌یان داده‌خور‌ی‌ت و له‌ سام و هه‌یه‌تی ناو و سیفه‌ت و

یادی خوای گهوردا پر هۆش و ههست و شهیدا و ئه‌وین ده‌بن. که ئایه‌ته‌کانی قورئانیان به‌سه‌ردا ده‌خویندریته‌وه؛ دَل و هزری ده‌ده‌نی، په‌فتاری له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، بۆیه‌ ده‌بنه‌ مایه‌ی زیادبوونی باوه‌ریان. ئەم موسڵمانه ههست به‌رزانه‌ پشتیان به‌ خوای خۆیان به‌ستوووه و هه‌موو ئومیدیکیان ئه‌وه، ته‌نها به‌ خوای گه‌وره، هه‌یج هۆکار و مه‌خلووقیک ناکه‌نه‌ هاوبه‌شی ئەم پشتبه‌ستنه، ئومیدیان به‌ غه‌یری خوای گه‌وره نه‌به‌ستوووه، شه‌ریکیان بۆ خوای گه‌وره دانه‌ناوه له‌وه‌دا که به‌ ئومیدی که‌سیک، هۆکاریک، مه‌خلووقیک بن، نا، ته‌نها به‌ خوای گه‌وره. وه‌کوو که ئیامی ئینو که‌شیر (رحمه‌ الله) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا به‌ دوایدا ده‌فه‌رموویت: "واتا ئومیدیان به‌ غه‌یری ئه‌و نییه، ڕوو له‌ غه‌یری ئه‌و ناکه‌ن و غه‌یری ئه‌ویان پێ مه‌به‌ست نییه، په‌نا نابه‌نه‌ به‌ر غه‌یری جه‌نابی ئه‌و و داوای پێوستیی خۆیان له‌ غه‌یری ئه‌و ناکه‌ن، شه‌یدا و هۆگری غه‌یری ئه‌و نین، دلنیا له‌وه‌ی که هه‌رچی ئه‌و ویستووویه‌تی په‌یدا بووه، ئه‌وه‌ی ئه‌و نه‌بویستوووه په‌یدا نه‌بووه، هه‌ر خوای گه‌وره هه‌لسۆرپنه‌ر و کارگیر مۆلکی خۆیه‌تی، خۆشی خاوه‌نی هه‌مووه. هاوبه‌شی به‌ هه‌یج شیویه‌ک و له‌ هه‌یج سیفه‌تیکیدا نییه، ئه‌و حوکم ده‌رده‌کات و به‌ هه‌یج شیوه و چۆنیه‌تیه‌ک هه‌یج مه‌خلووقیک قسه‌ له‌ فه‌رمایشیدا ناکات و نابێته‌ ڕیگر و به‌ربه‌ستی بریاری، خوای گه‌وره پرسینه‌وه و موخاسه‌به‌کردنی زۆر خێرایه، له‌م ڕووانگه‌وه‌یه که (سه‌عیدی کوری جوبه‌یر) ده‌یفه‌رموو: پشتبه‌ستن به‌ خوای گه‌وره کۆگای ئیانه" (۱).

سه‌رپاستیی باوه‌رپه‌نیان به‌ ته‌وحیدی خوای گه‌وره ئه‌مه‌یه، سه‌رپاستیی خواپه‌رستی بۆ خوای تاک و پاک ئه‌مه‌یه، ده‌بیّت یه‌کبوونی خوای گه‌وره ئاوا له‌ دید و تێڕوانینیدا بچه‌سپێت و خواپه‌رستیش ئاوا سه‌رپاستانه و بێ هاوبه‌شی بۆ خوا ته‌رخان بکریّت و به‌س. ئا ئه‌مه (عه‌قیده) و (عیباده‌ت) که‌یه، چونکه مه‌حاله له‌ دلی که‌سیکدا باوه‌رپه‌نیان به‌ خوای تاک و پاک جیگیر بوویّت و له‌ولاوه پشتبه‌ستنی به‌ غه‌یری خوای گه‌وره بیّت و ئومیدیکی به‌ غه‌یری

(۱) ته‌فسیری ئینو که‌شیر/ چاپی یه‌که‌رگییه‌که‌ی دارالمعرفه‌/ بیروت ۲۰۱۰/ ل ۶۷۲.

خوای گەورە بەستبێت. پشت تەنھا بەستن بە خوای گەورە و بە ئومیدبوونی ئەو؛ پێ ئەو ناگرێت ھۆکار بگرێتە بەر، نا، چونکە گرتنە بەری ھۆکارەکانیش ھەر بە فەرمانی خوای تاک و پاکە کە فەرمانی پێداوە و، موسڵمان ملکەچ و گوپراپەڵیەتی و دەبیست ھۆکار بگرێت، بەلام وا دانائیت کە ھۆکارەکان بکەرن و ئەنجامەکان لە خودی ھۆکارەکانەو دەین، بەمەش ھەموو ئومیدیکی بخاتە سەر ئەو ھۆکارانە، نا، موسڵمان لەوە دنیایە کە ھۆکارەکان و ئەو ئەنجامانە ی کە بە دەست دین لە قەدەری خوای گەورە (زانست و ویست و توانا) ھاتوون. لە باوەڕ و دید و ھەست و ھۆشی موسڵماندا پەیوەندی لە نێوان ھۆکار و ئەنجامەکاندا نییە. ھۆکار گرتنە بەر گوپراپەڵی و خواپەرستی و دەسکەوتنی ئەنجامە کەش لە ھۆکارە کە جوودایە، پەیوەندیی راستەوخۆی بە قەدەری خوای گەورەو یە کە بە دەست غەیری خوای گەورەو نییە، غەیری خوای گەورە زال نییە، بەمەش دل و ھزر و وێژدانى موسڵمان، ھەست و ھۆش و ئومیدی ئازادانە پرووی لە خواوە و بەس، بە ھۆکارەکانەو بەند نابیست و ئومیدی بەوان نابیست، ئەگەرچی لە ھەمان کاتدا ھەرچی لە توانیدا بێت بۆ گرتنە بەری ھۆکارەکان دەیکات، چونکە تا زیاتر ھەول بەدات ھۆکار بە دەست بەیانیست پاداشتی زۆرتر مسۆگەر دەکات.

داعیی موسڵمان و پیشەرەوی خواویستی عەقیدەى خۆی بەرپۆشینی بخاتە پروو، پێویستە باوەڕ و دید و تێروانین و پێناسەى راشکاوانە نیشان بەدات، ئاشکرا پرایگە یەنیت کە عەبدایەتیە کەى تەنھا بۆ خوای گەورە یە و تەنھا ئەویش سەرپەرشتیار و چاودێریەتی: ﴿قُلْ اَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوْنَ فَلَا تُنْظَرُوْنَ ﴿١٢٥﴾ اِنَّ وَلِىَّ اللّٰهُ الَّذِى نَزَلَ الْكِتٰبُ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَا اَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٢٧﴾﴾ (الأعراف: ١٢٥ - ١٢٧)، واتا: «بەلى ئادەى ھەموو خواکانتان بانگھێشت بکەن، ئەوانەى کردبووتان بە ھاوبەشى خوای گەورە و سیفاتى ئەوتان بەسەرتا داپریوون، ھەرھەمووتان کۆ بیئەو و گەلە کۆمەکیم لى بکەن، پلان و پیلانم دژ داڕێژن و لیم پامەوەستن! سەرپەرشتیاری من خوای پەرورەدگارى خۆمە

سهرپه رشتياري پياوچاكان ده كات، نه ما نه وانه ي ئيوه هاواريان ده كه نې و هانايان ده به نه بهر، ناتوانن پشتيوانيتان لي بكن و سهركه و تننان بو داببن بكن، چونكه خويان داماو و به زيون و سهركه و تنيان به نسيب ناييت. نه گهر داواي پښايي و هيدايت و پښيسانديان لي بكن داواتان نابيستن، هر وه كوو كه چاوتان بو كردوون و ناشيبن! خوشتان دپروانن و حق نابيبن!

نه مه ديد و هه لويستي موسلمان، ديد و هه لويستي داعياني ئيسلام و پيښره واني خواويستيه كه پروه و پروي نه هلي جاهيليه ت رايد ه گه ينن، پيغه مبهري خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به و روشني و ناشكراي و راشكاويه را يگه ياند هر وه كوو كه خواي گهره فرماني پيدا بو، به و شيوه ته حه دداه: ﴿قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ﴾.

پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئا نه ته حه دداه ي به پروي خويان و خواكانياندا را گه ياند و به و پهري بي باكيه وه پي فهرموون كه چيتان له ده ست ديت ته خسيري مه كن، چيشم بهرام بهر ده كن منه تان نه بيت، خوتان و هموو خواكانيستان هموو كو ببنه وه و پيلانم دژ داريژن و يه ك سات ماتل مه بن له جي به جي كردني. ئا بهم روشنيه، بهم راشكاويه كه هموو كه سيكيان يه ك سهر تيده گه شتن و زوريش پي پق نه ستورتر ده بوون! پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته نها و بي ده سلا ت بو، موسته زعه فيان كردبو، ده يان بهر به ستيان له پيدا دانا بو، ياوه رانيان خستبووه ژير هموو شيوه و چونه تيه كي ئازاردان و مه حروم كرده وه، به لام جه نابي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه م فرمانه ي خواي گهره، نه ئي علانه ي خواي گهره ي به و پهري ته حه دداه به گوي دادان، چونكه له خواي پهروه دگار و چاو دير و سهرپه رشتياري دنيا بو، له به ليني راستي دنيا بو، هر وه كوو له هيز و توانا و ده سلا تي دنيا بو، بويه وه كوو يه ك هه لويستي نه گور كه يه كه مينجار را يگه ياند تا دواساتي ژياني پر جوهد و جهاديشي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هر وا ما يه وه. نه مه دنيا بوونه له ديد و ري، دنيا بوونه له

موسلمانیتی و تهسلیم به خوا بوون و نهجامه که ی، که وهلدابوونی خوی گه وره و چاودیری و سهرپهرشتیاریتی: ﴿إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾. ئاوا رایگه یاند که پشت به کی ده به ستریت و چهند و چون؟! پشت به خوی تاک و بیوینه ده به ستریت، ئه و خوا په روه ردگاره ی ئه م په یامه ی بو رینیشاندانی مرؤفایه تی ناردووته خواره وه، به پیی ئه م په یامه شه که خوی کارزان فه رمانی داوه به پیغه مبه ری پیشه وا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که رایگه یه نه که پشت ته نها به خوی خوت به ستووه و ئه و حقه ی بو ت هاتووه ده بی ت به هه مووان بگات، ئه و ی وه ری ده گریت فه رموو، ئه و ی په فزیشی ده کاته وه خوی به رپرسیاره. رایگه یه نه، رۆشن و راشکاو و ناشکرا، خه می هیچت نه بی ت و مه شترسه، خوی گه وره ده تپاریزیت، ژیان و مردنت به ده ست ئه وه و هیچ به لا و موسیبه تیکت نایه ته ری ئه گهر ئه و رازی نه بووی ت، ئه مه قه ده ره و نوسراوه و ههر ئه مه شت دیته ری که نوسراوه. که وابوو ته شریف ببه و ئه م حقه راگه یه نه و بشلی منه تان نه بی ت، چیتان له ده ست دیت بیکه ن و راپا و دوودل مه بن تیدا، ئه و ی ده تانه ویت دژی من بیکه ن، ههر ئه مپرو بیکه ن و مه یخه نه سبه نی، ئه مه فه رمانی خوی گه وره یه بو هه موو پیغه مبه ران و شوینکه وتووانیان، که رایگه یه نن و مه ترسن، بیگه یه نن و بیپاک بن، له سهرپهرشتاریتی و چاودیری و به لینی خوی کاربه جیش دلنیا بن. ئیوه بو خوا ساغ ببنه وه، بانگه وازی خوا بگه یه نن، ئه م به رامبه ران چیتان به رامبه ر ده که ن، ئه وه شتیک نیسه له ده ره وه ی زانست و توانا و ویستی خوی خوتاندا بی ت، رایگه یه نن: ﴿قُلْ أَدْعُوا

شُرَكَاءَ كُفْرًا كِيدُونَ فَلَا تُنْظَرُونَ﴾، ﴿إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾.

ههر ده بی ت داعییانی ئیسلام و پیشه وانی خواویستی له هه موو پشتیوانیه کی سهرزه مین داپرین، ههر ده بی ت هیز و ده سه لاته کانی سهرزه وی به سووک و لاواز و بیه یز بینن، که له حه ققه تیشیاندا وان، با خاوه نی هیز و ده سه لاتیش دیار بن، تاغووتانی ده سه لات و مله وپانی هیزی دوژمنکاری و خواکانیشیان، ئه ربابان و ته کنولوزیاشیان له راستیدا زور له وه لاوازترن که

خوشیایان بیت به خه یالیاندا. خوی گه وره که ده فره مویت ئه وانه ئه ونده لاواز و بی دهسه لاتن که نه ک ناتوان می شیک دروست بکن، به لکوو ئه گهر می شیک شتیکان لی بسینیت ناتوان لیی بستینه وه! مه گهر ئه مه کوتا نیشانه ی بی دهسه لاتی و لاوازیان نییه؟! ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلُ مَا سَمِعْتُمْ آلِهَ إِبْرَ الْذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾﴾ (الحج: ٧٣)، واتا: «هو خه لکینه! نمونه یه ک هینراوه ته وه باش گوئی بو هه لخن و گوئیستی بن، ئه وانه ی ئیوه هاواریان ده که نی و هانایان بو دهبه ن- که له جیی خوی گه وره داتاناون- هه تا دنیا دنیایه ناتوان می شیک خه لق بکن، با ههر هه مووشیان بوی کو بینه وه و هاوکار و یارمه تیده ری یه کنریش بن، ته نانه ت ئه گهر می ش شتیکان لی زهوت بکات ناتوان لیی بستینه وه! چونکه داواکار و داواکراو لاواز و دهسه وسان»^(۱).

ههروه ها: ﴿مِثْلُ الَّذِي أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمِثْلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾﴾ (العنكبوت: ٤١)، واتا: «نمونه ی ئه و که سانه ی هانا و هاوار بو غهیری خوی گه وره دهبه ن- له بت و درخت و پو حیانه ت و جنو که و مه رقه د و هاوشیوه یان، بی گومان زانستی سه رده می ش که له زور که س بووه ته خویان، یان فه لسه فه و فیکر، ههروه ها که سانیکی ده رکه وتوو که له جیی خوی گه وره دایاناون- نمونه ی حالی ئه مانه وه کوو ئه و که سه یه که په نای بردیته بهر مال و حالی جالجالو که! که مالیکی له لیکی خوی دروست کردوه که نه سه رما ده یگریته وه و نه گه رما، نه هه وا و نه باو باران و زو ریش لاوازه که به پووشیک لوول ده کریت! ئه مانه ش که هاوار و هانا بو غهیری خوی گه وره دهبه ن و به سه رپه رشتیارانی خویان داده نی و کوو ئه م جالجالو که یه ن که نه سوود ده گه یه نن و نه زیان و نه توانای پاراستنی که سیان هه یه، ته نانه ت توانای پاراستنی

(۱) لیکدانه وه ی ته فسلی نایه ته که وا له پاشکوی ژماره (۱) ی باسی یه که می بانگه وا/ بهرگی (۳) دا.

خۆشيان نيه!».

داعییانی ئیسلام و پېشپوهانی خواوېستی پشت به خوای گه‌وره ده‌به‌ستن و به‌س، ئەم مه‌خلووقاتانه چیان له‌ده‌ست دیت تا بکړینه سهرپه‌رشتیار و چاودیر؟ ئەمانه له‌هه‌ستی موسلماندا چین؟ مه‌خلووقاتیکې خوای گه‌وره‌ن و به‌س، نه‌زیان و نه‌قازانج - به‌ویستی خۆیان - به‌که‌س ناگه‌یه‌نن، زیان به‌هه‌ر که‌سیک بگه‌یه‌نن به‌ته‌ئکید به‌پیتی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ن (واتا به‌پیتی زانست و ویست و توانای خوای گه‌وره‌خویتی)، خو خوای گه‌وره‌له‌توانیدا هه‌یه‌نه‌هیلیت ئەو زیانه‌به‌و موسلماننه‌سهرپراسته‌بگات، خوای گه‌وره‌ده‌توانیت سهرچاووی زیانه‌که‌بفه‌وتیت، به‌لام به‌پیتی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌خویتی وا ئەو داعییانه‌ی ئیسلام و پېشپوهانی خواوېستی تووشی به‌لا و کیشه و نا‌هه‌حاتی هاتوون، خو خوای گه‌وره‌ئه‌و داعی و پېشپوه‌عه‌زیزانه‌ی خو‌ش ده‌ویت، هه‌ز به‌ئازاریان ناکات، ئیه‌هالیشی نه‌کردوون تا تاغوتان بوواریان بو‌ئشه‌که‌نجه‌دانیان بو‌والا بیت، نا، نه‌خیر، به‌لام سوننه‌ت و پریاز و بزوت و هه‌لویتسی بانگه‌وازی خواوېستی وا ده‌خوازیت، ئەمه‌تافیکردنه‌وه‌ی ئیان و پابه‌ندی و جیهادی ئەو عه‌زیزانه‌یه، خوای گه‌وره‌به‌م نا‌هه‌حاتیانه‌پالڤته‌یان ده‌کات و زیاتر شیاویان ده‌کات تا بتوانن په‌یامه‌که‌ی هه‌لبگرن. له‌هه‌مان کاتیشدا گیرۆده‌کردنی تاغوتان و جه‌للادان و مله‌پوره‌کانیان که‌تاوانی زیاتر له‌ئسته‌وه‌گرن و باری خۆیان قورستر ده‌کن. سه‌یدنا (ئه‌بو به‌کر) خوا لپی پازی بیت بانگه‌وازه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ی به‌ئاشکرا دا به‌گوئی سهرانی قوره‌یشدا و به‌رگریی له‌پنغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، که‌چی مله‌پوران و چه‌قاوه‌سوه‌کانی قوره‌یش هیرشیان کرده‌سهری و زوریان لیدا، روی پاکیان ده‌کرده‌وه‌خۆیان و به‌ناعله‌کانیان به‌ده‌م و چاویان ده‌کیشا، تا ده‌م و چاویان پر کردبوو له‌خوین و نه‌ده‌ناسرایه‌وه، ئەم یاوه‌ره‌عه‌زیزه‌به‌پریزه‌ی دووه‌مین که‌سایه‌تی خو‌شه‌ویستی ئوممه‌تی ئیسلامه‌له‌دوای پنغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که‌دووچاری ئەو هه‌موو ئازار و ئه‌شه‌که‌نجه‌و سوکایه‌تییه

بووه وه، له و کاته ی پټیان ده کیشا هر ده یفه رموو: (أَيُّ رَبِّ، مَا أَحْلَمَكَ! أَيُّ رَبِّ، مَا أَحْلَمَكَ!)
 أَيُّ رَبِّ، مَا أَحْلَمَكَ!، واتا: «ئای خواجه که به سه بریت». له و حاله ته شیدا هر ته وه ی لا یه قین
 بوو، که خوی گه وره و به ده سه لات تاوا به سه بره، دلنیا بوو که خوی گه وره ناتوانا نییه له
 به رگری لیکردنی، له پږگرتن له ته هلی جاهیلییه ت به رامبه ر به ویش و به رامبه ر یاوه رانی
 تریش، به لام ده یزانی ته مه باجی پږی خواویستییه، دلنیاش بوو له وه ی که سه رکه وتنی خوی
 گه وره هر دیت.

کاتیک (عه بدوللای کورپی مه سعود) خوا لئی رازی بیت له ناو حه وشی که عبه دا قورنایی به
 ده نگی به رز خویند و سه رانی قوره ییش گوینان لی بوو هاتن و که وتنه لیدانی، ته مه نده یان لیدا
 که نه یده توانی نه به پیوه خوی بگریت نه به دانیشتنانه وه! دوا ی ماوه یه ک له م لیدانه سته مکاره
 دلپه قانه که باسه که ی گپراه وه فه رموی: به خوا قه سه م ته و کاته له به رچاوم زور لاوازترو
 سوکتر بوون له هه موو کاتیکیان، چونکه ده یزانی ته وانه که وتوونه ته دوژمنداریتی خوی
 گه وره! له وه ش دلنیا بوو که نابووت ده بن، چونکه ده یزانی هر که سیک دژایه تی خوی
 گه وره و بانگه واز و نیردراوه کانی بکات حه تمه ن شکستی به سه ردا دیت، چونکه لاوازه و لای
 خوی گه وره ش سوک و بی قه دره.

(عه بدوللای کورپی مه زعون) خوا لئی رازی بیت دالده دراوی (عوتبه ی کورپی پروبیعه) بوو
 که یه کیک بوو له سه رانی شیرک و ته مانی دابووه عه بدوللا، که موسلمان به بی په ناکان
 دوو چاری ته شکه نجه و ئازار و مه حروبوون بوونه وه، عه بدوللاش دالده دانی عوتبه ی
 په تکرده وه و ته مانه که ی کو تایی پی هینا، چونکه دلی بروای نه ده دا که ته م له ته ماندا بیت و
 براکانی تری له ژیر ته شکه نجه و ئازاردا بن، بویه به عوتبه ی فه رموو ده چمه پال دالده ی خوی
 گه وره که له تو به ده سه لاتتر و به هیزتره، هر ته و پوژه که سه رانی قوره ییش زانیان که ته مانی
 عوتبه ی به سه ره وه نه ماوه، هه لمه تیان بو هینا و که وتنه لیدان و ته شکه نجه دانی، له ژیر

دهستیاندا چاویکی کویر بوو، که عوتبه بینیی پی وت، ئه ری برازا، ئه و چاوه ت هی ئه وه نه بوو بیخه یته ژیر ئه شکه نجه و فه وتانه وه، فه رمووی به خوا قه سه م، چاوه که ی تریشم شایه نتره له پیناوی خوادا ئاوی لی به سه ر بی ت.

ده یزانی که که ناری خوی به هیز و ده سه لات مسوگه رتره، پر ئه مانتره، له دالده دانی هه موو که سی ک چاکتره، له وه ش دلنیا بوو که خوی گه وره له خوی ده گری ت و هه تمه ن وه لی ناکات، له سه ری ده کاته وه، که لئی گه پاره وه ئه و ئازار و ژانه جه سه ته ییه بجیژی ت ئه وه بو ئه وه یه تی که بیگه یه نی ته ئه و ئاس ته بالا ئیانییه که تییدا فه رمووی: به خوا قه سه م چاوه که ی تریشم شایانتره له پیناوی خوادا ئاوی لی به سه ر بی ت. ئه م ئازاره ی ری؛ راهینان و پیگه یاندن و شیاوکردنی داعیانی ئیسلام و پی شه وانی خواو یستییه.

ئه مه چه ند نموونه یه کی ئه و نه وه نموونه ییه دره وشاوه یه که قورئان له باوه شی پر سوژی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) په روه رده ی کرد له بهر پو شنایی ئه و نووره خواییانه دا، وه کوو:

﴿قُلْ ادْعُوا سُُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾ إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

﴿١٩٥﴾ (الأعراف: ١٩٥ - ١٩٦). پاشان دواى ئا ئه م دید و ری و بزاون و هه لو یسته عه قائی دییه، دواى ئه و هه موو ئازار و ژان و ناسو ره ی بنده ستی مو شریکان، دواى ئه و هه موو چه واشه کارى و هه ولى ریگورینه، له گه ل ئه م پابه ندیه جدییه و پشت به خوا به ستنه، ئه و خوا یه ی ئه م په یامه ی ناردوو ته خواره وه؛ پاش ئه مانه چی پرویدا؟ چی ها ته دی و چاره نوو سه کان به کو ی گه یشتن؟ وه لامی ئه مانه پو شن و ئاشکران، میژووی مرؤ فایه تی شاهیدی له سه ر داوه و ته فسیلاتی ژیا نی تاک و کو ی ئه م ئوممه ته عه قائی دییه و ئه م بزاونه خواو یستییه ی هه موو تو مار کردوو ه. هه موو ده زانن که دواى ئه م ناسو ر و ژان و کاره ساتانه، ده سه لات و ته مکین و زالبوون ها ت، هه ر هه موو ناوچه که که وتوو ته ژیر ده ستی ئه ولیاکانی خوی گه وره که به رده وام به ئاراسته ی په یامی خوا په روه رده ده بوون و بانگه وازی ته وحیده که یان له هه موو حاله تی قو ناغه کانی

رښاندې ده گه ياند. له بهرامبهردا هم مو مانای به زین و شکست و نابوتوبون، هم مو واتایه کی به فه تاره تچوون و فه وتان و له ناوچوون بوو به نسبیې تاغووتان و جه لادان و ملهوران که به دهستی پیاوچاکان له ناو دهچوون، مه گهر ئه وانه یان -له سهران و شوینکه وتووان- که دینه که یان قبول کرد و هاتنه پیزی ئه و موسلماننه به پیزانه وه که پیشتر به و هم مو دلپه قیه وه ده یانچه وساندنه وه! که به وپه پری یه قینه وه خویان له بهر تین و فشار و مه حرومکردن را ده گرت و به وره یه کی به رزه وه که له هیچ قوناغیکدا له هیچاندا نه رووخوا؛ گه یشتنه ئه و سهرکه وتنه پر شکویه ی له و زمانه وه مروفا یه تی ده ماو ده م ده یگپر ښته وه.

داعیانی ئیسلام و پیشړه وانی خواویستی له هم مو کات و شویتیک ده بیت ئه و یان لا به لگه نه ویست بیت که مه حاله بگه نه وه ئه و لووتکه ی ده سلات و تر ږکه ی ته مکین به بی ئه و پشته ستنه به خوا و، به بی ئه و به ستنه وه ی هم مو ئومیده به خوا ی تاک و پاکه وه. ئه ستمه به بی ئه و وره به رزی و عزم و ویسته پولا یینه بتوانن هه مان بزاونت و هه لویت بگر نه بهر و پری بکن، هم مو ئه و چاره نووس و ئه نجامه سهر سوړه ښه ره له و یه قین و پشته ستنه وه هات که له سهری په روه رده بوون: ﴿إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾.

ده بیت داعیانی ئیسلام و پیشړه وانی خواویستی له وه دلنیا بن و شل نه بن و نه گوړین که هر چه ند تین و فشاری جاهیلیه ت زیاد بکات له سهریان، هه رچه ند شیرک و شه پخوازانی نازار و ئه شکه نجه یان بدن و مه حرومیان بکن، هه رچه ند هیزی کوفر و خراپه کارانی ژان و ناسور و کاره ساتیان به ښنه پری و دژایه تی بانگه وازه که یان بکری ت و دوژمن داری تی خویان بهرامبه ر ئه مان به هم مو شیوه کی سووکایه تی راگه یه نن؛ ئه مان هه ر ده بیت پشوودر ژانه خویان راگرن و به سهره وه پری بهرن و به و یه قینه وه له سهر بزاونت و هه لویت خواویستی خویان به رده وام بن، ئه وه بهر پرستی دنیا و قیامه تیانه و خوا ی خاوه نیش له کات و شیای و گونجاوی ململانی که دا سهرکه وتن و سهر فرازی و ته مکین ده به خشیت بیان.

برگه‌ی حه‌وته‌م: خوډانه‌ده‌ست قه‌ده‌ری خ‌وای گه‌وره

حه‌قیقه‌تی مردن توند و سه‌خته، چاره‌نوسی هه‌موو زیندوو‌یه که ده‌بیت ناچارانه ته‌سلیمی بیت، چونکه هیچ هه‌لیکی ده‌ربازبوونی لئی نییه و ئه‌وی له گیانه‌لا دایه و هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌وری مات و مه‌لول و ده‌سه‌وسان به دیاریه‌وه داده‌نیشن و ده‌زانن وا مردنی دیته سهر، بی ئه‌وه‌ی بتوانن هیچ جوړه به‌رگریه‌کی لئی بکه‌ن. مردن پرووداو‌یکیشه له هه‌موو ساته‌کانی شه‌و و پوژدا دووپات ده‌بیته‌وه، شه‌رابی ئاکامه و ههر هه‌موو زینده‌وه‌ران ده‌ینوشن، هیچ مروفتیکی لئی لاپه‌ر نابیت، گه‌وره و بچووک، ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار، ده‌سه‌لات و بی ده‌سه‌لات، ساغ و نه‌خوش، ههر هه‌موویان یه‌ک هه‌لو‌یستیان به‌رامبه‌ری هه‌یه، هه‌لو‌یستی ته‌سلیمبوون پئی، به‌بی به‌رگری، بی په‌له‌قاژئ، بی ده‌ربازبوون، بی مونا‌قه‌شه‌کردن، هیچ داوایه‌کی وه‌ستان یان دووا‌خستنی قبول ناکریت. ههر که‌س کو‌تایی به‌ته‌مه‌نی هات بوواری خواردنه‌وه‌ی قومیک ئاویشی نامینیت: ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (الأعراف: ۳۴)، واتا: «ئه‌گه‌ر ئه‌جه‌لیان هات؛ نه‌یه‌ک سات پيش ده‌که‌ون و نه‌یه‌ک سات دووا ده‌که‌ون، ئه‌جه‌لیان نه‌پيش ده‌خریت نه‌دووا ده‌خریت». ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سهر ئه‌وه‌ی که ئه‌جه‌لی مه‌رگ له لای بالاوه دیت، له لای ده‌سه‌لات‌داریکی بیسنوره‌وه دیت، که فه‌رمانیدا ده‌ستبه‌جی راده‌په‌پرنیت، ههر هه‌موو مروفت کو‌بینه‌وه ناتوانن مه‌رگی یه‌ک که‌س پيش بخه‌ن یا دووا بخه‌ن، چاریش نییه و ههر ده‌بیت ته‌سلیمی بین، ته‌سلیم نابن چ ده‌که‌ن؟ هیچ، چونکه هیچیان بی ناکریت، ته‌سلیمبوونه‌که، ته‌سلیمبوونه به‌فه‌رمانه‌که‌ی خ‌وای بالا که پانه‌په‌راندنی نییه. ئه‌مه دیمه‌نی مردنه، ئه‌و چاره‌نووسه‌ی که هه‌موو زیندوو‌یه که ده‌بیت بیگاتی و له‌ویدا بو هه‌تاهه‌تایی بووه‌ستیت! مردن به‌رده‌وامه، سات به‌سات کاروانی خ‌وی ده‌پریت، ئه‌م ده‌وه‌ستیت و ژبانی ئه‌و کو‌تایی پی ده‌هینیت، له‌پیی که‌سدا ناوه‌ستیت و ئاو‌ر له‌شیوه‌ن و زاری

خۇشەويستان ناداتەو، باكى بە تووپەبوونى كەسيان نىيە، ئەوى ئۆرەمردنى نەھاتىي پۇژى سەد جار داوا بىكات مەرگ ئاوپى لى ناداتەو، چونكە ھەموو كەسىك نۆرەى خۆى ھەيە و نۆرەپرى بۇ كەس ناكىت. مەرگ نە لە كەس دەترسىت و نە تكاى كەس قىوول دەكات، كامەى زۆر دەسەلاتدارە و خۆى بە ھەيز دادەتت؛ مردن شەرابى ئاكامى بە گەرودا دەكات، ھەر وەكوو كە بە گەرودى كەسىكى بوودەلە و لاواز و بىناويدا دەكات. ئەوى لووتبەرز و موستەكبىرە لەبەردەمىدا مل درىژ دەكات و بە چاوى ئەبلەقەو دەروانىتە كۆتا ساتى خۆى، ھەر وەكوو ئەو كەسەى داماوە و موستەزعەفە لەبەردەمىدا مل درىژ دەكات و چاوى پر سامى بۇ دەگىرەت.

مەنھەجەكەى خواى گەرە بۇ ئەو ھاتوۋە دىد و تىروانىن و پىناسەى مردن و ژيان و ھۆكارى ھەردووكيان وەكوو حەقىقەتى خويان بە مرؤف بناسىتت، تا ئەو ھيان لا بەلگەنەويست بىت كە ھەموو لق و چلىكى فەرمانى ژيان و مردن دەگەرەتەو سەر قەدەرى خواى گەرە و بىبارى نەگۇرى ئەو، بۇ ئەو ھەموو ھىمن و ئەوين بىنەو و لە قەدەرى خواى گەرە دلىا بن، تا ئەرك و بەرپرستىي ژيان و دىنا و مەسئولىەتى پۇژى دوايان پىك و راست ھەلگرن و ئەو ھەندە لە ھۆشى مردندا نەبن، يان ئەو ھەندەش لىي بى ئاگا نەبن، نە لىي بترسن و نە ئىھالىشى بكن، بزانن كە مردن دىتە پىيان، بەلام بەپىي قەدەرى خواى گەرە كە كات و شوپن و چۆنەتەيەكەى پىشتەر دىارى كىدوۋە. ئەم مەنھەجە ئەو بۇ مرؤف پوون دەكاتەو كە فەرمانى ژيان و مردن بەدەست خواى گەرەو ھەيە، ترس لە مردن و ھەولى خۆ لى لادان و ھەزەر لىي ھىچ سوودىكى نىيە: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ (البقرة: ۲۴۳)، واتا: «ئەرى سەرنجى ئەوانەت نەداو كە ھەزاران ھەزار بوون، لە ترسى مردن مال و شار و جىنىشتەجىي خويان بەجى ھىشت و چوونە دەرەو، كەچى خواى گەرە پىي فەرموون: بمرن: پاشان زىندووى كىرەنەو». كەوابو خۆدزىنەو و ھەلھاتن و

حه زه رکړنه که یان هیچ بوو، چونکه زیت و وریایی و هوښلیوون هیچ سووډیکي له گیرانه وه یان دوواختنی مردندا نییه، ههر وه کوو که ترس و بیم هیچ کاریگه ریه کی له سهر نییه، چونکه ترس و هه زه رکړد نه ژيان دريژ ده کاته وه و نه مردن دووا ده خات و نه فهرمانی خوی پهره ردگاریش ده وه ستنیت، چ جای په تکرده وه و گوړینی! خوی گه وره خوی ژيانی به هه مووان به خشيوه و خویشی لتيان وهرده گريته وه، بویه مردن حه تمییه و قورتار بوون لتي مه حاله.

ئهمه ش حه قيقه تیکي به لگه نه ویستی قورئانه که له دل و دهر وون و هزر و هوښ و ویزدان و هه ستدا ده چه سپیت، به لام خه لکی له جه نجالی ژيانی پوژانه یاندا بیربان ده چته وه، به لام مردن ههر به دوا یانه وه یه: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾﴾ [الجمعة: ٨]، واتا: «بلی ئه و مردنه ی له بهری هه لدین ههر تووشتان دیت، پاشان ده گه پینه وه لای خوی زانا به دیار و نادیار که هه موو ئه و کاروبارانه ده خاته وه به رچاوتان که کردو تانه و مو حاسه به تان له سهر سه ریچییه کان ده کات و پاداشتی چاکه کانتان ده داته وه».

حه تمه ن ده بیت ئه م حه قيقه ته له دل و هزر و ویزداندا بجه سپیت، حه قيقه تی ئه وه ی که ژيانی ئه م سه رزه مینه دیاری کراوه و کو تایی هه یه، که حه تمه ن پوژیک دیت که دیت. پیاوچاکان و پیاوخرایان ههر دهرمن، مواهیدانیش دهرمن و دانیش تووه سیهر نشینه کانیش دهرمن. ئه وانه ی جوامیرانه عه قیده که یان گرتووه و عه بدایه تیان بو خوی گه وره پی سه لماندووه دهرمن و، ئه وانه ش دهرمن که به سه ربه سستی خو یان بوونه ته عه بدی به شه ری وه ک خو یان. ئه و دلیر و نازایانه ش دهرمن که ته سلیم به ده ستر ریژی و سته م نابن و به پوو یاندا ده وه ستن، ههر وه کوو که ئه و تر سنو کانه ش دهرمن که مل بو زه لیلی راده کیشن و ده یانه ویت ههر بترین ئه گه رچی ژيانی زه لیلی و عه بدایه تی و ژیرده ستیش بیت. ئه و که سانه ش دهرمن که هیممه ت

به رزن و بایه خ به شتی گه وره و گرنګ ده دهن، هر وهک تهو که سانهش دهرن که وره پروخواو و ئیهالان و ههموو بایه خیال به شتی گچکه و بی نرخه له ژياندا و ئامانجی گه وره یان نییه! ههموو هر دهرن: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ ﴿١٨٥﴾ (آل عمران: ١٨٥)، واتا: «هر ههموو که سیک، ههموو زینده وهریک ده بیت مردن بچیزیت، هر ههمووشتان له رژی دوایدا پاداشتی چاکه و سزای خراپه کانتان وهرده گرنه وه. موسلمان بهر لیوردنی خوی گه وره ده که ویت و کافیش بهر غه زهی. هر که سیک له ورژده له ناگری دوزخ که نار بدریت و دوور بخړتته وه و بخړتته به هه شته وه؛ تهو هه که وتنی به ده ست هیناوه و سهر فراه. ژيانی دنیا له راستیدا هیچ نییه، هر وه کوو شتی که که دیمه نی ده ری سهرنچرا کیشه و ناوهر و که که ی هیچ وای نییه».

که وایو هر ههموو که سیک ده بیت ته دلوپه تاله ژهرینه ی به گه روودا بچیت و له ژيانی دنیا ی پی دهر بچیت. هیچ جیاوازی به که له نیوان که سیک و که سیک تر دا نییه. کاسه ی پری لیوانی مهرگ به سهر ههموواندا ده گهریت و هر که سیک نوره ی هات و ته مهنی ته وایو بوو، دلوپه یه کی له شهرابی مهرگ به سه، هر که نوشی؛ لار ده بینه وه و کوتایی به په نجی دیت، ههموو وه کوو یه ک، به لام له پاداشت و سزادا وهک یه ک نین، له وی، کاتیک حساباتیان له گه لدا ده کړیت، جیاوازن، جیاوازی چاره نوس، جیاوازی شوین و مه نزیله: ﴿وَإِنَّمَا تُوَفَّقُ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾. له وی که چاره نووسی ته به دی دیاری ده کړیت، ئای تهو که سه چند سهر فراه که له ناگری دوزخ که نار دراوه، پاشان خراوه ته به هه شتی خوی گه وره چونکه لی خوش بووه: ﴿فَمَن زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾. مردن پروودا ویکی هتمیه و هتمن له کاتی دیاریکراوی خویدا ده بیت، ته جهل هیچ په یوه ندیه کی به به شدار بوونی

جه‌نگ و به‌شدارنه‌بوونی‌وه‌ نییه، هیچ‌ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ جیگاوه‌ نییه، له‌ قه‌ لا و قولله‌ی مه‌ حکم و له‌ ژیر چاودیری پاسه‌وانانی شه‌ونوخوندایه، یان بی‌ که‌س و بی‌هیز له‌ دارستانیکدا: ﴿إِنَّمَا تَكُونُوا بُدْرِكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ (النساء: ۷۸)، واتا: «له‌ هه‌ر جییه‌ک بن‌ مردنتان ده‌گاتی، با له‌ قه‌ لا و قولله‌ی مه‌ حکم‌میشدا بن». بۆیه‌ فهرزبوونی جه‌نگ و جیهاد له‌سه‌ر موسلمان نه‌ مردنی پیش ده‌خات نه‌ دوا‌ی ده‌خات، دوواخستنی جیهاده‌کش هه‌ر وایه و کاریگه‌ری له‌سه‌ر دوواخستنی ئه‌جه‌ل نییه، چونکه‌ مردن نه‌ به‌ جه‌نگ پیش ده‌که‌و‌یت نه‌ به‌ دوواخستنی جه‌نگیش دووا ده‌که‌و‌یت. جه‌نگ و جیهاد ئه‌رک و فهرزیکه‌ و بوواری خو‌ی هه‌یه، مردنیش شتیکه‌ و جی و پ‌یی قه‌ده‌ریانه‌ی خو‌ی هه‌یه، که‌وابوو جیهاد په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه‌ نییه‌ که‌ خه‌لکانتیک وا ده‌زانن ئه‌گه‌ر جیهادیان به‌رپا کرد یان به‌شادیان تیدا کرد ده‌کوژرین، ئه‌جه‌لیان د‌یت چونکه‌ چوونه‌ته‌ جیهاد، نا، ئه‌م دووانه‌ ل‌یک جوودان.

جا که‌ وابوو ترس و توقانی خه‌لکی له‌ جیهاد و چوونه‌ جه‌نگ یان نه‌چوونیان له‌ پای چییه؟ خو‌ ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه‌ نییه‌ موسلمان هه‌ر خو‌ی تی‌ بهاو‌یت و گو‌ی به‌ هو‌کاری پاراستن نه‌دات، ئه‌مه‌ مانای وا نییه‌ موسلمان به‌حه‌زه‌ر نه‌بی‌ت و هو‌کاری سه‌رکه‌وتن نه‌گر‌یته‌ به‌ر، ئاماده‌سازی چاک و ته‌واو نه‌کات و بج‌یته‌ جه‌نگه‌وه، له‌و‌یش گو‌یی نه‌داتی، نا، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ (النساء: ۷۱)، واتا: «حه‌زه‌ری خ‌وتان وه‌رگرن». به‌لام هه‌موو ئه‌مه‌ شتیکی جوودایه و به‌ستنه‌وه‌ی مردن به‌ جه‌نگ یان دوواخستنی به‌هو‌ی جه‌نگنه‌کردنه‌وه‌ شتیکی تره‌، هه‌زه‌رکردن و ئاماده‌سازی بۆ جه‌نگ و جیهاد فه‌رمانتیکی خوا‌ی گه‌وره‌یه‌ ده‌بی‌ت ملکه‌چانه‌ وه‌رگیر‌یت و ج‌یه‌ جی بک‌ر‌یت، که‌ ئه‌میش حیکمه‌تی دیار و نادایاری خوا‌ی گه‌وره‌ی تیدایه، هه‌روه‌کوو که‌ راست و پروونی په‌یوه‌ندی نیوان مردن و ئه‌جه‌له‌ دیاریکراوه‌کی -هه‌رچه‌نده‌ هه‌زه‌ریش وه‌ربگیر‌یت- هه‌ر فه‌رمانتیکی خوا‌ی گه‌وره‌یه‌ و ده‌بی‌ت ملکه‌چانه‌ وه‌ربگیر‌یت، چونکه‌ ئه‌میش حیکمه‌تی دیار و نادایاری خوا‌ی گه‌وره‌ی تیدایه. بۆیه‌ ده‌بی‌ت ئه‌م

حەقیقەت و پرسیا و هاوکیشە لای موسلمان راست و پەوا بچەسپیت و بوو بیتە بەلگە نەویست کە
 ئاکامی مردن (ئەجەل) دیاریکراوە و حزورکرن و ھۆکارگرتنە بەریش واجبە، ئەمەش پەیوەندیی
 بە چوونە جەنگ و جیھادەوہ نییە، ئەم هاوکیشە یە پەیوەستە بەو شیوە ئیانییە پارسەنگ
 رابگیریت و ھەماھەنگی (تەنسیق) لە ئیوان ھەموو موفەداتە کانیدا ھەبێت. ئەمە دید و
 پروانگە و پێناسە ی عەقائیدیانە ی ئیسلامە و، ئەمە زەمینە ی پەرەوەرە کردنە کە یەتی. قەدەری
 خوای گەورە (زانست و ویست و توانای) بەسەر ھەموو پرووداو و پیشەکی و ئەنجام و
 چارەنووسی کەدا زالە، ھەمووی ھەر بە پێی نەخشە ی خوای گەورە بەرەو ئەو چارەنووسە دەچن
 کە خوای پەرەردگار دیاری کردووە، ھیچیان بەدەر لە قەدەر نین، کەوابوو مردن یان کوژران
 قەدەریکی خوای گەورە یە و شتیک نییە لێی ھەلین، حەتمەن دوو چاری دەبن و لە کاتی
 دیاریکراوی خۆشیدا دەبێت، نە دووا دەکەوێت و نە دێتە پیش، بە خەلکیش ئاواتاخوازی
 پرووہدان و بەشداری بوون و کوژیانە تیشی بخوازن. مردن بە پێی حەز و بوغزی کەس نییە:
 ﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ (الأحزاب: ۱۶)، واتا: «بلی بە ھیچ شیوە یە ک و
 تا ئەبەد ھەلاتتان لە مردن یان لە کوشتن سوودیکی بۆتان نابێت». کەوابوو ھەلھاتن و تەسلیم
 نەبوون بە مردن یان خۆشاردنەوہ و سستی نواندن لە راگەیانندی جەنگ و جیھاد، یان
 بەشداری نەکردن تیا یاندا؛ ھیچ سوودیکی لە وەستاندن یان گوڕین یان پەتکردنەوہ ی قەدەر نییە
 کە حەتمییە، ئەو ی لێی ھەل بیت - بە ھەر شیوە یە ک بیت - ئەوا دەبێت بزانییت کە لە کاتی خۆیدا
 کە ئەجەل ھات دەمریت، ئەجەلشی نزیکە، ھەموو ئەجەلیک ھەر نزیکە چونکە ژیا نییە،
 ھەر وەکوو کە ھەموو شتیکی دنیا ش کەلوپەل و کالایە، ھەر ئەوە نەدیە کە مایە ی چێژە و
 سوودی تیا یە. ئەجەل حەتمییە و لە کات و شوین و چۆنیەتی دیاریکراوی قەدەریانە یە و ھیچ
 کەسیک توانای پراوەستان یان گوڕین یا پەتکردنەوہ ی نییە، چونکە لە خوای گەورە ی خاوەن
 دەسەلاتی بێسنوورەوہ ھاتووہ، ئەمەش دەگەریتەوہ بۆ ویستی خوای گەورە خۆی کە تیا

مردنه که له بهر ژه وه ندیی مراوه که یان کوژ راوه که یه، یان دژیتي، ئه مه ش خوای گه وره بریاری له سهر ده دات که که ی و چۆن؟ که س توانای راوه ستان یان گۆرین یان په تکر نه وه ی نییه و ناشتوانیت حه شار گه یه ک بو خوی بدوژیته وه، یان ده سه لا تدار و هیزیک په یدا بکات که دالده ی بدات و نه هیلیت دهستی خوای گه وره ی بگات و شه رابی مه رگ نه نو شیت. جا که وابوو دینداری سهر راست ئه و که سه یه که راست و په و و خوشحالانه خوی ته سلیم به قه ده ری خوای گه وره کردوو و سهر راستانه و وه فاداران به فه رمانی خوای گه وره وه پابه نده و دل سوژانه و زور به جیددی له خو شی و ناخو شیدا جییه جییان ده کات، فه رمانی جه نگ و جیهاده یان ههر فه رمانیکی تر، چونکه ئه رکی عه بد ملکه چیه. هه موو پرو داو یکیش بو خوای گه وره ده گه ریته وه، بویه ده بیت پشت به ستن به خوای گه وره سهر راستانه و جیددی بیت. خوای گه وره ش ههر ئه وه ده کات که خوی به په سه ندی ده ناسینیت، ئیمه ش دلنیا یان ههر ئه وه په سه ند و راست و په وایه.

مر و فایه تی به ره و فه نا ده روات، به لام عه قیده به ره و مانه وه و جیگیر یوون ده روات، بانگه وازه خوا ییه که له داعیه کانی گه وره تره و زیاتر له داعیه کان ده مینیته وه. داعیه کان دین و ده چن، به لام بانگه وازه که به در یژایی نه وه ی موسلمانان به رده وامه، هه موو داعییان و شوینکه وتوانی بانگه وازی خواویستی به په یوهستی ئیمانی به سه رچاوه ی یه که می بانگه وازه که وه په یوهندن، بویه پیوسته له سه ر داعییانی ئیسلام و پیشهروانی خواویستی له سه ر جیهادی خو یان به رده وام بن تا ده گه نه وه به خوای په ره وه ردگار که به دلنیا ییه وه له کات و شوینی بو دیاریکراویاندا ده بیت، که خوای گه وره دیاری کردوو: ﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّجَلًّا﴾ (آل عمران: ۱۴۵)، واتا: «که س مومکین نییه به دهر له کاتی دیاریکراوی ئه جه لی خویدا بمړیت».

هه موو كه سيك ئه جه ليكي دياريكراوى خوئ هه يه، نامريت تا كات و پوژى خوئ ته واو نه كات. كه ته مهنى كوئايى هات، له كاتى ئه جه لى خويدا ده مريت. كه وابوو ترس و بيم و هه لپه ي ته ماعكارى و سووربوون له سه ر ژيان، يان نه چوونه جهنگ و جيهاد و به شدارنه بوون تييدا ته مهنى كه س دريژتر ناكاته وه و ئه جه لى كه س دووا ناخات، ئازايه تى و دليري و وه فادارى، يان به رپا كردنى جهنگ و جيهاد و به شداربوون تييدا ته مهنى كورتتر ناكاته وه و ئه جه لى كه س پيش ناخات، ئيتتر ترسنوكى بوچى؟ يا خوا خه و له چاوى ترسنوكان بپرئ. ئه جه ل نوسراوه و يه ك پوژ پيش ناكه ويئ و يه ك پوژ دووا ناكه ويئ، ئيتتر بوچى ترسنوك و پارا و به زيوه كان به شدارنه بوونى جيهاد و هه له اتن له به رپرسيئى شاهيديدان و حاكميئى خواى گه وره ده فله سه فيئن؟! كه مردن حه قه و حه تميه، ئه جه ليش نوسراوه و حه تمه ن له كاتى خويدا ديئ، مردنيش جياوازي ناخاته نيوان كه سه وه، هه ر كه سيك ئه جه لى هات سارد ده بيته وه و كوئايى ديئ هه ر كه سيك بيت، ئه مه حه قيه تيكي ترى عه قايدي و پرسايه كى به لگه نه ويستى ديد و پى و بزوت و هه لوئستى ريگاي ئيسلامه.

ئه مه ريگاي ئيسلامه، به م روژنى و ئاشكرايى و راشكاوييه يه وه، حه قيه تى ئاواتخواستنيش له سه ر ئه م حه قيه ته داده م زريت. ئاواتخواستن نايبت به خوژگه و هيواي به ر سيبه ر، وه لكردنى؛ كار و چالاكى نيه، كه ناردانى؛ بانگه واز و ئيلغا كردنه وه ي جيهاد نيه له گه ل حه زى موساليانه ي به ر سيبه ر و دوعاى پان و پورى بى كرده وه! خوايه ئيسلام سه رخه و موسلمانان بپاريژه!

باوه ره بنان به ئه جه ل و جيگيربوونى حه قيه ته حه تميه كانى نايبت مه يى كشانه وه له ژيان و گوشه گيرى، به لكوو ده بيت بيته وه فادارى بو قه ده رى خواى گه وره و وه لامدانه وه ي فرمانه كانى به جيه جيگيردنيان و ورد حساب كردنى به رپرسياريئى. كه سيك كه ئه م حه قيه تانه ي لا جيگير ده بيت حه تمه ن چوست و چالاك و به گوڤ ده بيت، دوور له چاوچنووكى

و پیسکه‌یی و پاره‌سهریه‌کنان، دوور له ترس و بیم و دلّه خورپیی، دوور له ترسۆکی و به‌زین و خۆدزینه‌وه، به پێچه‌وانه‌وه بووێر و ئازا و دلێر ده‌بێت، هه‌روه‌کوو که سه‌خی و سینه‌فراوان و پشوو‌دریژ ده‌بێت، پارسه‌نگانه ده‌بزوێت و راست و په‌وا له‌سه‌ر دید و ڕی و بزوت و هه‌لۆیستی عه‌قائیدی خۆی به‌رده‌وام ده‌بێت، به‌وپه‌ری سینه‌فراوانی و ئاسۆپوونی و هیمنیه‌وه، به پشته‌ستن به‌خوای گه‌وره و دڵنیا‌یه‌وه قوناغه‌کانی ژیان و بانگه‌واز و جیهاد ده‌برێت. هه‌تمه‌ن حه‌قیقه‌تی مردن و ژیان و ئه‌جه‌ل و کۆتاییه‌اتی وه‌کوو حه‌قیقه‌ته‌کانی تری عه‌قیده و، ڕیسا نه‌گۆره‌کانی بزوت و هه‌لۆیست له‌ دڵ و هزر و وێژداندا ده‌چه‌سپیت: ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي

يُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ﴾ (آل عمران: ۱۵۴)، واتا: «بلی ئه‌گه‌ر له‌ ماله‌‌کانی خۆشتاندا بوونایه -نه‌ک له‌ ڕیزی مو‌جاهیدان و ساحه‌ی جیهاددا- هه‌ر ده‌بوو ئه‌و که‌سانه‌تان که‌ کوژرانیان له‌ چاره‌ نوسرابوو بینه‌ ئه‌و شوینانه‌ی لێی کوژراون، چونکه‌ ئه‌وه‌ ئه‌جه‌له و به‌پێی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ کات و شوین و چۆنیه‌تییه‌ که‌ی تۆمار کراوه».

ئه‌جه‌لێک هه‌یه‌ که‌ نه‌ دووا ده‌که‌وێت و نه‌ دێته‌ پێش، کاتیکی دیاریکراوی جێگیر و نه‌گۆره‌، هه‌روه‌ها شوینیکی دیاریکراویش هه‌یه‌ که‌ که‌سی دیاریکراوی مه‌رگ ده‌بێت بگاته‌ ئه‌و شوینه و له‌و کات و شوینه دیاریکراوه‌دا به‌و چۆنیه‌تییه‌ بم‌ریت که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ چاره‌ی نووسیه‌وه. خوای گه‌وره‌ به‌ ناساندن و جێگیرکردنی ئه‌م حه‌قیقه‌تانه‌ی دید و ڕی؛ جیاوازییه سه‌ره‌کیه‌کانی نیوان مو‌سلمان و غه‌یره‌ مو‌سلمان ده‌رده‌خات، خاله‌ زه‌قه‌کانی که‌سانی عه‌قائیدی و ئه‌هلی ته‌وحید دیاری ده‌کات که‌ سییا و سیفاتی جوێکه‌ره‌وه‌یانان له‌ که‌سانی دی. ئه‌و که‌سه‌ی به‌ دید و ڕی و بزوت و هه‌لۆیستی ته‌وحید په‌روه‌رده‌ بووه، هیمن و چالاک و بێباک ڕی ده‌برێت، ئه‌و که‌سه‌ی له‌م حه‌قیقه‌ته‌ عه‌قائیدانه‌ی دید و ڕی مه‌ه‌روومه‌ پشیو و خه‌مبار و کۆل قورس ڕیگه‌ی گرتووه‌ته‌ به‌ر و تارمایی مه‌رگ هه‌موو خۆشیه‌کی لێ تال کردووه. خاوه‌ن و بیره عه‌قائیدییه‌ که‌ له‌ گه‌ل ڕیسا‌کانی خوای گه‌وره‌دا ده‌بزوێت که‌ بۆ گه‌ردوون و ژیان و مرۆف

دایرپشته، له‌گه‌لیاندا هاوړې و هه‌ماه‌نگه، له‌گه‌ل قه‌ده‌ری خوادا د‌ل‌ن‌یا‌ی‌انه و ه‌ی‌م‌نا‌نه پ‌ړې ده‌کات، سره‌وت و پ‌ار‌سه‌نگ و ئو‌قره‌گر‌تووه، چون‌که ده‌زان‌یت هیچ ش‌ت‌یک‌ی له‌م ژیا‌نه‌دا تووش ناب‌یت ئی‌لا به‌پ‌ی قه‌ده‌ری نو‌س‌را‌وی خ‌و‌ای گه‌وره نه‌ب‌یت، هه‌ر‌چ‌یه‌کی تووش بووه، به هه‌له نه‌بووه، هه‌مو‌ی له‌ زان‌ست و توان‌ای خ‌و‌ای گه‌وره‌وه بووه و به و‌ی‌ستی ئه‌و ج‌ی‌به‌ج‌ی بووه. ئا‌وا که‌سی خ‌او‌هن عه‌ق‌یده و به‌ر‌چ‌او‌روون پ‌ار‌سه‌نگ به‌ره‌و خ‌وا ده‌روات، نه نا‌ر‌ه‌حه‌ته نه پ‌ش‌یو، نه خه‌م‌بار، نه مات و مه‌ل‌ول، نه له خ‌و‌ش‌یدا مه‌غ‌رو‌وره و نه له ناخ‌و‌ش‌یدا ت‌یک‌ش‌کاوه، د‌ل‌ن‌یا‌یه پ‌ړې را‌ستی گر‌تووه‌ته به‌ر و دید و پ‌ړې و بز‌اوت و هه‌لو‌ی‌ستی به‌پ‌ی داخ‌وا‌زیه‌کانی ئی‌انه، هه‌ر‌چی به‌سه‌ر‌یشی د‌یت قه‌ده‌ری خ‌و‌ای خ‌او‌ه‌ن‌یتی و زه‌خ‌یره‌ی قیامه‌ت‌یتی، ب‌و‌یه‌گله‌یی و گازنده‌ی نییه، له حه‌س‌ره‌ت و په‌ش‌یا‌ن‌یدا نییه به‌رده‌وام قام‌چی له‌خ‌و بدات و ب‌ل‌یت ئه‌گه‌ر وام نه‌کر‌دایه‌وا نه‌ده‌بوو، ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه‌وا نه‌ده‌چ‌وو، چون‌که د‌ل‌ن‌یا‌یه ئه‌وه‌ی بوو قه‌ده‌ری خ‌وا بوو، ئیتر په‌خنه و ش‌یکار و هه‌ل‌سه‌نگان‌دنی ب‌ی ج‌ی ب‌و چ‌یه؟

خ‌او‌هن عه‌ق‌یده‌ی دامه‌ز‌راو هه‌ر‌چ‌یه‌کی به‌سه‌ر بیت هه‌ر به‌د‌ل‌یک‌ی پ‌ر باوهر و په‌زامه‌ندیه‌وه وه‌ری ده‌گر‌یت، چون‌که د‌ل‌ن‌یا‌یه که له قه‌ده‌ری خ‌و‌ای گه‌وره‌وه ها‌تووه، پ‌ریار و ته‌گ‌یر و دان‌ایی خ‌و‌ای خ‌او‌ه‌ن‌یتی و هیچ گومان‌یش له‌وه‌دا نییه که له قازان‌ج‌یتی، خ‌و خ‌و‌ای گه‌وره نایه‌و‌یت ئازاری پ‌ی ب‌گات، حه‌تمه‌ن ده‌بوو هه‌ر وا پ‌رو‌ی بدایه. ئه‌م که پ‌شتی به‌خ‌وا به‌ستووه و ته‌س‌ل‌یمی قه‌ده‌ریه‌تی و به‌گو‌ی‌ره‌ی توان‌ای هو‌کاری پ‌ی‌و‌ی‌ستی گر‌تووه‌ته به‌ر، پ‌ار‌سه‌نگانه هاو‌ک‌یشه‌ی پ‌شت به‌خ‌وا به‌ستن و کار‌کردن و حه‌زه‌ر‌کردنی گر‌تب‌ووه به‌ر، هه‌نگاوه‌کانی به‌پ‌ی ش‌ه‌رع هه‌ل‌ه‌ن‌اب‌وو، که تووشی ک‌یشه‌یه‌ک‌یش ها‌تووه؛ له‌وه د‌ل‌ن‌یا‌یه ب‌و تا‌ق‌یر‌کر‌دنه‌وه‌ی ئی‌انه‌تی، ب‌و ف‌یر‌کردنی پ‌شو‌ود‌ر‌ی‌ژی و را‌ستی پ‌شت به‌خ‌وا به‌ست‌یه‌تی. حه‌تمه‌ن ئه‌م که‌سه ئاس‌ووده‌یه، ئه‌وه‌نده به‌سه‌ر خ‌ز‌یدا نایه‌ته‌وه وه‌کوو ئه‌و که‌سه‌ی عه‌ق‌یده‌ی دامه‌ز‌را‌وی نییه که له سه‌ره‌ت‌ای هه‌موو موس‌یبه‌ت‌یک‌دا ده‌یان جار ده‌ل‌یت: (ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه)، (ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌م هه‌بوایه)، (خ‌و‌ز‌گه

وام بکرا دایه)، (نده بوو)، (پووست بوو)، (ده بوايه)، (حه یفی) ۱. خوی گه و ره ناهیلّیت
 موسلمانن سهر راست و عه قیده پاک ئاوا په و ره دده بیت، چونکه ئه وه که سایه تیی ئیمانداران نییه،
 ئه وه که سایه تیی کافران که له دوی هموو کیشه یه کیان ده که ونه هسه رت و په شیانی و
 خۆزگه و په خنه، ههر که که سیکیان لی ده مریت یان ده کوژریت ده یان جار ده لین (نده بوو)،
 (ده بوايه)، (حه یفی)، (خۆزگه). خوی گه و ره به موسلمانان ده فرمویت ئیه و مه بن چونکه
 ئیه حه قیده ته کانی عه قیده و بانگه واز و بزواتی خواو یستی ده زانن و دلنیا بوون که هموو
 شتیک به پپی قه ده ری خوی گه و ره ده بیت و به س: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَقَالُوا لَا خَافِيَهُمْ إِذَا صُرُّوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَىٰ لِّوَكَاِلُوا عِنْدَنَا مَا تَأْتُوا وَمَا قَتَلُوا﴾ (آل عمران: ۱۵۶)، و اتا:
 «ئیه ئه وه که سانه ی باوه پتان هیناوه وه کوو ئه وه که سانه مه بن که کافر بوون که به براكانی
 خۆیان یان ده وت: (چ برای نه سه ب و شیر، چ برای دین و پئ له کافران و دوو پرووان) که
 ده چوونه بازرگانی یان غهزا، ده یانوت: ئه گه ره به قسه ی ئیمه یان بکرا دایه لای ئیمه ده مانه وه و
 به پپی خۆیان نه ده چوون به دوی مه رگیاندا بگه رپن. ئه وه کاته نه له و پئ و بیابانه ده مردن و نه
 له و جهنگ و جیهاده شدا ده کوژران». ئه م دید و گوفتاره هم له خۆیان ده بووه مایه ی
 هسه رت و خه م و په ژاره، هم له که سوکاری کوژراوه کان، ئیه لا مه کهن به لای ئه م دید و
 په فتاریانه وه، ئیه قه ناعه تتان به وه هیه که خوی گه و ره ژینه ر و مرینه ره، ئه وه که سانه دید لیل
 و پئ و لیل، به هه له بۆ پیناسه ی شت و پرووداوه کان چوون، هموو گوشه نیگیان ههر ئه وه ی
 به رچاوی خۆیان گرتووه ته وه، چونکه دید و تپروانین و پیناسه ی گه ردوون و ژیان و مرؤف و
 (خالق) و (مه خلوق) یان له وه حیی خوا بیه وه وهر نه گرتووه که پراو پری شت و هوکار و
 پرووداوه کانه، ئه مانه حه قیده تی هیزه کاریگه ره بیوینه که ی (وجود) نابینن. ئه مانه خوا به
 سیفه ته بیوینه کانی وه ناسن، ههر چی ده یزانن هوکار و پرواله ته سه تحیه کانه، بۆیه شیکار و
 بۆچوون یان که م و لیل و کورتبینانه یه، چونکه خوا ناسن، وه حیی خویان وهر نه گرتووه. ژیان

و مردن ماف و دهسه لاتى خواى گهورن، له ماف و توانای هیچ که سیځدا نین، تنها خواى گهوره ژینه و مرینه، خواى گهوره ژیان به که سیځ ده به خشیت و خوشی به پپی قه ده ری خوی له کات و شوین و شیواز و شیواى حاله ته که ش وهریده گریته وه. خواى گهوره هر وه کوو دهستیکی ژیان و تمه نی هه موو مه خلوقیکى دیار یکردوو و به دهست خو به تی؛ به هه مان شیوه کۆتاهینانی ژیان و تمه نی هه موو مه خلوقاتیش هر به دهست خو به تی و به س. هر که س نه جه لی هات ده مریت، جا له ماله وه خوشحاله و دانیشتوه، له ناو مال و مندالیدا به خته وهرانه و دوور له دژواری ده ژى، یان وا له مهیدانی جهنگ و جهاددا و نه رکی سهرشانی (فه رزیتی جیهاد) ه که به جیی ده هیئت: ﴿وَاللّٰهُ يُمِیْءٌ وَوَعِیْتُ﴾ (آل عمران: ۱۵۶). له بهر نه مه یه که خواى گهوره ده یه ویت حقیقه تی ژیان و مردن و حقیقه تی قه ده ری خواى گهوره له دل و دهروون و هزر و هوش و ویردان و ههستی موسلماندا به چاکی جیگیر بیئت، تا دلّی سوکنا و هیمن و سهره وتوو بیئت، که نه حقیقه ته عه قایدیانه ی لا ده بنه به لگه نه ویست ئیتر ئاسان و ئاسایی و سروشتیانه دهروانیته هه موو پرووداویک که به قه ده ری خواى گهوره ته گیری نه و دانایی نه و پرووداوه و به ته ئکید له بهر ژه وندی نه هلی ئیانه.

مردن چاره نووسی هه مووانه، مواهید و ئازا و دلیره کانیش ده مرن و دانیشتوانه کانی بهر سیبه و ترسنۆکه کانیش ده مرن، هه زهر و خو پاراستن و خوشاردنه وه کاریگه ری له سه ر نه هاتن و دوواخستنی نه جه ل نییه، ترسنۆکی و دانیشتن و نه چوونه جیهاد نه ده یه سستیئت و نه دواشی ده خات، واقعی خه لکیش پره له به لگه ی سه لماندن ی نه راستیه، که بوواری موناقه شه و شه ره قسه ی تیدا نییه، قورئانی پیروزیش هر دیمه نه واقعییه کانی سه رده می هاتنه خواره وه ی وه حی نشان ده دات، له گه ل چه سپاندنی حقیقه ته عه قایدیه کاند تا له ناخی ئیانداراندا بیکاته به لگه نه ویست و به کافر و دوورو و دهروون به زیوه کانیش به فرمو ویت که ئیوه دلتان کریمی، دلتان پره له پۆخله واتى گومان و هه واوه وهس، پالفته تان نه کردوو تا

جښه کی بو ئیانداریتی تیدا بښته وه، ئیتر نهو حقیقه تانه لای ئیوه ناچه سپیت، بویه دید و تیروانیتان تنها دیارده و پواله ته سه تحیه کان ده بښیت، وا ده زانن نه گهر کابرا لای ئیوه دانیشتبایه نه ده مردیان نه ده کوژرا: ﴿لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ قَادَرُ وَعَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (آل عمران: ۱۶۸)، واتا: «ده یانوت: نه گهر به قسه ی ئیمه یان بگردایه، نه گهر ناموژگاری ئیمه یان وه برگرتایه (نه گهر ته علیاتی حیزبه که ی ئیمه یان قبول بووايه!) نه ده کوژران (وه کوو ئیمه حه ساوه و قه له و و ده وله مه ند ده بوون!)، پیمان بفرموو: ده ی مادام وایه، نه گهر راستگوډ مردن له خوټان دوور بخه نه وه!». موسلمان که هم حقیقه ته ی لا ده چه سپیت دلې هیمن ده بیټ، توڅره ده گریټ و پر سوکنا ده سره ویت، بویه ده بیټ هه موومان ته سلیم به خوای گه وره بین، متانه ی ته واومان پپی بیټ، ئینجا هیمنانه و ئاسووده و پازیبوو ملکه چی قه ده ری ببین و پریار و حوکه کانی به و قه ناعه ته عه قائیديه وه وهرگرین و فرمانه کانی گوږپایه لانه راپه رښین، ته سلیم به خوای گه وره بین، ته سلیم بوونیکي ژیرانه ی هوښیارانه، ته سلیم بوونیکي پر په زامه ندی و دلنایی، ته سلیم بوونی بالغیکي پږان که ده زانیت چی ده کات و مه به ست له و په فتاره ی ته سلیم بوونی چیه؟ ده بیټ وا ته سلیم به قه ده ری خوای گه وره بین که هیچ گری و گوټیک له ناخاندان نه بیټ و هیچ گله یی و نه گهریکي گازانده به ده ماندان نه یه ت، ده بیټ له گه ل په که مین نیشانه ی ده رکه وتنی قه ده ره که دا هم ته سلیم بوون و دلنیا بوونه دهربرین، به شیوه یه کی وا که پشکی نه فس و حه زی خو و ئاره زووی تیدا نه بیټ، ته سلیم بوونیکي خواناسانه که دلخوښ بیټ به هر شتیک که به سه ری دیت، وه کوو خواناسانیک که له یه قیندان که خوای گه وره نایه ویت به و به لا و موسیبه تانه ئازاریان بدات، حاشا وه لیللا، نه وه له میهره بانی و دانایی خوای گه وره دووره. خواناسان، خاوه ن عه قیده پاک و دهر وونه پالنه ته کان، خاوه ن دید و ری شه رعییه کان که تووشی به لایه ک دین؛ ملکه چانه به ده میه وه ده چن، گوږپایه لانه وهریده گرن، پشوو درېژانه سه بری له سه ر ده گرن، وه فادارانه پیوه ی

پابه‌ند ده‌بن، به هه‌موو مانا و واتا‌کان ته‌سلیم به ویست و ئیراده‌ی خوای گه‌وره ده‌بن و خۆش‌حالیشن.

پێویسته له‌سه‌ر موسلمان به‌ته‌واوی خۆ ته‌سلیم به‌ خوای گه‌وره بکات، ته‌سلیمبوونی‌ک که پشکی نه‌فسی تیدا نه‌هێلێته‌وه، له‌گه‌ڵ چاکسازی و نه‌جامدانی کاری خیری، له‌گه‌ڵ په‌فتار و په‌وشتی پارسه‌نگی. ته‌سلیمبوونی ته‌واو واتا دڵنیا‌بوون و سه‌ره‌وتن و متمانە‌کردن به‌ قه‌ده‌ری خوای گه‌وره و پازیبوون پێی، واتا قبوڵ‌کردنی فه‌رمانه‌که و ده‌رپڕینی ملکه‌چی، واتا پا‌په‌راندن و جێبه‌جێ‌کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره به‌ خۆش‌حالی و چوست و چالا‌کانه. ته‌سلیمبوون به‌ قه‌ده‌ری خوای گه‌وره واتا پازیبوون و دڵنیا‌بوون له‌وه‌ی که به‌لا‌که په‌حمه‌ت و لوتفی خوای گه‌وره‌یه نه‌ک غه‌زه‌بی، واتا پڕبوونی وێژدان له‌ ئاسووده‌یی و به‌ده‌مه‌وه‌چوونی پڕ په‌زامه‌ندیی فه‌رمانه‌که و هه‌ست‌کردن به‌وه‌ی خوای گه‌وره لوتفی له‌گه‌ڵدا کردووه^(۱): ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ (البقره: ۱۲۸)، واتا: «هه‌ر که‌سێک ته‌سلیم به‌ خوای گه‌وره بووێت و هه‌موو کاروباریکی خۆی به‌و سپاردبێت، هه‌موو په‌فتاره‌کانیشی له‌به‌ر خاتری ئه‌و ئه‌جامدا‌بێت، به‌ مه‌رجێک په‌فتاره‌کان - که بۆ خوا بوون - شه‌رعی بووبن (واتا) اخلاص و صدق^(۲)» یان تیدا بووێت) ئه‌وه به‌ ته‌ئکید ئه‌و که‌سه ده‌ستی گرتووه به‌ قایم‌ترین هۆکاری سه‌رفرازیه‌وه». وه‌کوو ئه‌و که‌سه‌ی ده‌ست ده‌گرێت به‌ گوریسیکی ئه‌ستووره‌وه که جه‌مه‌سه‌ری یه‌که‌می به‌ شاخیکه‌وه قایم کرابێت و جه‌مه‌سه‌ره‌که‌ی تریشی به‌ ده‌ست ئه‌مه‌وه بێت و پێوه‌ی سه‌رده‌که‌وێته سه‌ر لووتکه‌ی چیاکه^(۳). پابه‌ندی شه‌رع و دینداری و ته‌قوا ئه‌و ئامرازی په‌یوه‌ندییه‌یه که ناپسیت، که خا و نابێته‌وه و شل نابێته‌وه، که له‌کاته‌کانی خۆشی و ناخۆشیدا

(۱) زۆر زۆر جوانه که کورد ده‌لێت: (خوای گه‌وره به‌سه‌ری کردوومه‌ته‌وه)، واتا گه‌یان‌دوو‌می‌تییه‌ ناستی تاقی‌کردنه‌وه! ئه‌وه‌ش پێز‌گرتنه.

(۲) بۆ خوای گه‌وره ئه‌جام‌درا‌بێت و به‌پێی سیره و سونه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى‌اللَّهُ‌عَلَيْهِ‌وَسَلَّمَ) بوو‌بێت، (ئه‌مه‌یه‌ صدق).

(۳) ئی‌مامی شه‌وکانی: تفسیر فتح القدیر/دار الکتاب العربی/بیروت/ ۲۰۰۷ - ل ۴۶۷.

مایه‌ی پژگاربوون و سهرفرازی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی، مایه‌ی هیدایه‌ت و به‌رچاوپروونی و پئی راستیتی له‌ته‌مومژی گومپایی و تاریکستانی و ئلبوون و هه‌له‌مووتی سهرگه‌ردانییدا، له‌ پرووبه‌پرووبوونه‌وه‌ی زریان و توفان و بوومه‌له‌رزه و کاره‌ساته‌کاندا. ئەم ﴿يَا لَعْرَؤَ الْوُثْقِ﴾ یه‌که دینداریتی سهرراستانه و پابه‌ندبوونه به‌شهرعه‌وه، که‌ته‌قواکاری و خواناسییه. ئەو په‌یوه‌ندییه نه‌گۆر و دابین و جیگیره‌قایمه‌یه‌که‌وا له‌نیوان موسلمانێ چاک و خوای خاوه‌نییدا، ئەمه‌ئه‌و نووره‌خواییه‌یه‌که‌خوای گه‌وره‌خستویه‌تییه‌ناخی دلی موسلمان‌ه‌که‌وه و دلیایی و متمان‌ه‌ی ته‌واوی پئی به‌خشیوه، که‌ته‌سلیمبوونی ته‌واو و پازیبوونی ته‌واو و ملکه‌چی ته‌واوی به‌قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌هیناوه، ئەم ﴿يَا لَعْرَؤَ الْوُثْقِ﴾ یه‌ئه‌و هه‌سته‌ئیانییه‌قووله‌یه‌که‌له‌کیانی موسلمانێ دینداردا خرۆشاه و کردوویه‌تی به‌عه‌بدی سهرراستی خوای تاک و پاک. که‌وای کردووه‌گوپراه‌لی هه‌موو فه‌رمانیکی بی‌ت و هه‌موو بریار و حوکمی قه‌ده‌ری به‌خۆش‌حالی‌وه‌وه‌رگرت، عه‌بدایه‌تییه‌که‌که‌ده‌روونیکی پاک و هۆشیکی وریا و وێژدانیکی ئاسووده و که‌سایه‌تییه‌کی پارسه‌نگ و پشوودرێژییه‌کی به‌رپرسانه‌ی لا‌دروست کردووه‌که‌ئه‌و هه‌موو به‌لا و موسیبه‌ته‌ی دینه‌پئی و ئه‌و هه‌موو کۆسپه‌ی تاغوتان له‌پیدا‌دروستی ده‌که‌ن کاریگه‌ری نه‌له‌سه‌ر دیدوتپروانیی دروست ده‌که‌ن، نه‌له‌سه‌ر په‌فتار و په‌وشتی و، نه‌له‌سه‌ر بزوت و هه‌لو‌یستی و، نه‌له‌سه‌ر وره‌به‌رزی و گه‌شبینی و متمان‌ه‌ی به‌سهرفرازی داهاتووه‌که‌خوای گه‌وره‌بو‌پیاوچا‌کانی خۆی مسۆگه‌ر ده‌کات.

گه‌شتی بانگه‌وازی خوا‌یستی دوور و سه‌خته و کۆلی به‌رپرسیتییه‌که‌شی قورسه، پێگاش پره‌له‌مه‌ترسی و دژواری، پره‌له‌به‌ربه‌ست و پێچ‌که‌ی لا‌پبوون، دژواری مه‌غرووربوون و به‌خۆ سهرسامبوون، یان هه‌بوون و ده‌رکه‌وتن و ده‌سه‌لات له‌دژواریتی مه‌حروومبوون و په‌ریده و زیندان که‌مه‌تر نین. به‌مانایاکی تر، دژوارییه‌کانی حاله‌تی هیمنی و خۆشی که‌مه‌تر نین له‌دژوارییه‌کانی حاله‌تی بی‌هۆشی و پاوه‌دوونان و مه‌حروومبوون، ئەوه‌ی مایه‌ی قوتاربوون و

پاراستن و نهفه وتانه ههر ئه و ﴿يَا لَعْرَؤَ الْوَقْفِ﴾ يه يه كه ته قواكارى و دینداریتی و به خواوه په یوه ستهوونه، ههستی مه سئولیه تی دنیا و قیامه ته: ﴿وَالِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (القان: ۲۲)، چونكه حوكمی هه موو په فتاریك بۆ لای خواى گه و ره ده گه پسته وه و ئه و حوكمی قبول بوون یان په فزبوونی به سه ردا ده دات، ههر ئه ویش پاداشت یان سزای له سه ر دیاری ده كات.

كه و ابو له ئیبارداریتی و ژیریتی و عه قل پئی شكانه كه موسلمان ههر له سه ره تا وه سه ر پرستانه ته سلیم به خواى خاوه نی بییت و پازی بییت به قه ده ری خواى گه و ره تا ریگا كه به متمان وه بگریته بهر، تا خواناسیه كه ی به بهر چار و پرونییه وه تیدا بچه سپیت، تا هیدایه ته خوا ییه كه به راستی وه رگریت و شایانی ئاراسته ی خوا یی بییت، ئه مه خۆی سه ر فرازییه، چونكه هیدایه تدانی خوا ییه و هیدایه تی تریشی به دودا دیت: ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْهُمْ هُدًى وَ الَّذِينَ تَقَوَّلْهُمْ﴾ (۱۷) ﴿محم: ۱۷﴾، واتا: «ئو كه سانه ی پینایى خواى گه و ره یان قبول كردووه؛ خواى گه و ره زیاتر هیدایه تی داو، پۆشتن پئی خواناسی پئی ناساندوون و سه ركه و تنوی كردوون له گرته بهر و بهرده وامبوونیان له سه ری، ههروه ها ته قواكه ی خۆبانی داونه تی، ئه و پشكه ته قوا ییه ی له دنیا دا شایانی بوون! ﴿وَ الَّذِينَ تَقَوَّلْهُمْ﴾».

موسلمانی دیندار و سه ر پرست په نجی خۆی ده دات و له سه ر بزوات و هه لویستی دینه كه ی خۆی سووره، بهرده وامه و ناترسیت، بوویر و بیباكانه به لاغی دینه كه ی ده گه یه نیت و له ناخی دل و ده روون و هزر و هۆش و ویزدان و هه ستیدا ئه وه چه سپاوه و جیگیره كه هه رچی شتیکی له كۆسپ و نا په حاتی بیته پئی، قه ده ری خواى كارزان و كار جوان و میهره بانه و به ته ئكید پئی پازییه، چونكه له لوتفی خواى گه و ره دلنیا بووه، متمان ی به توانا و زانین و دانایی خواى گه و ره ته واوه و له سه ر خستنیشی بی خه مه: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ (التوبه: ۵۱)، واتا: «بلى هه تا هه تايه هه رگیز هیچ موسیبه تیکتان نایه ته پئی ئیلا ئه وه نه بییت كه خواى گه و ره

له چاره‌ی نووسیون، ئا ئه‌مه دید و ږی و بزاون و هه‌لۆیستی موسلماننه. ئه‌مما کافر و دووږوو و ده‌روون به‌زیوه‌کان، وێل و سه‌رگه‌ردان و سه‌رلێش‌یواوه‌کان که غه‌یری دیارده و ږواله‌تی ده‌ره‌کیی ږووداوه‌کان نابینن؛ هه‌ول ده‌ده‌ن موسلمانان به‌خه‌نه گومانه‌وه له‌و یه‌قین و ته‌سلیمبوونه‌یان به‌قه‌ده‌ری خوای گه‌وره، بێگومان ئه‌مانیش دژواریی خۆیان‌یان هه‌یه و ئه‌گه‌ری کاریگه‌ریی چه‌واشه‌کاریانه له‌و موسلمانانه ده‌بێت که ئه‌و حه‌قیقه‌تانه‌یان لا نه‌بووه‌ته به‌لگه‌نه‌ویست، حه‌قیقه‌تی زیان و مردن، حه‌قیقه‌تی قه‌ده‌ری خوایی، حه‌قیقه‌تی هیز و توانا و ده‌سه‌لاتی بێسنووری خوای گه‌وره. بۆیه پێویسته باوه‌رمان بگاته ئاستی یه‌قین (سا خواجه پێیان ببه‌خشه).

برگه‌ی هه‌شته‌م: پارسه‌نگی دید و پێ

یه‌کیک له‌و بنهما سه‌ره‌کییه‌ عه‌قائیدیانه‌ی له‌ دڵ و ده‌روون و هه‌زر و هه‌وش و وێژدان و هه‌ستی نه‌وه‌ی یه‌که‌می ئەم ئوممه‌ته‌دا بوو به‌ حه‌قیقه‌تییکی به‌لگه‌نه‌ویست و توند و تۆل لایان چه‌سبی، که له‌ ناخپاندا بوو به‌ کۆتا لوتکه‌ی بۆ خوا لێپران و، له‌ هه‌ست و هه‌شیاندا بوو به‌ کۆتا سیفه‌تی عه‌بدایه‌تی بۆ خوای گه‌وره‌ و، له‌ په‌فتاریاندا بوو به‌ کۆتا په‌له‌ی خۆ ته‌سلیمکردن به‌ خوای گه‌وره‌؛ ئەم ئایه‌ته‌ بوو که له‌ واقیعی ژبانی تاک و کۆی کۆمه‌لگا و ده‌وله‌تیاندا بێ موناقه‌شه‌کردن چه‌سپاندیان، که ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ (الأحزاب: ۳۶)، واتا: «له‌ پیاوی موسڵمان و ئافره‌تی موسڵمان ناوه‌شێته‌وه‌ خۆیان سه‌رپشک بکه‌ن له‌ پاپه‌راندنی فه‌رمانیکدا که خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بپاری یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یان له‌ سه‌ر دابێت، بۆشیان جائیز نییه‌ جێبه‌جێ نه‌که‌ن، هه‌ر که‌سی‌کیش سه‌رپنجی فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ئەوه‌ به‌ ته‌ئکید له‌ گومپایه‌کی ئاشکرادا نوقم بووه‌».

که‌وابوو که‌س بۆی نییه‌ خۆ سه‌رپشک بکات له‌ جێبه‌جێکردنی فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ و بپاری پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خۆ سه‌رپشککردن واتا بۆ خۆ گونجاندن و شیاوکردنی پێچه‌وانه‌کاری، ئەمه‌ش سه‌رپنجیه‌ که به‌ پێی ده‌قی ئایه‌ته‌که‌ پێ بزر بوونه‌، گومپایه‌کی ئاشکرایه‌، با کابرا بۆ خۆی هه‌ر لاف و گه‌زافی دینداریتی لێ بدات.

ئهمه‌ بنهمایه‌کی سه‌ره‌کیی دید و پێ و بزاوت و هه‌لۆیستی ئوممه‌ته‌ عه‌قائیدییه‌که‌ی یه‌که‌م بوو، که پوخته‌که‌ی ئەوه‌یه‌ که موسڵمان -پیاو و ژنیا- هه‌یچیان بۆ خۆیان به‌ ده‌ست نییه‌ و خاوه‌نی هه‌یج شتیکی خۆشیان نین و بزاوت و هه‌لۆیستیشیان ده‌بێت به‌ پێی فه‌رمانی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بێت، چونکه‌ خۆیان و هه‌رچی هه‌یا نه‌ و هه‌رچی

له بهرده ستیاندايه هی خوای گه وره یه و مافی په وای ئه وه به و شیوه یه په فتاری تیدا بکات که خوی ده زانیت و ئه وه شیان بۆ هه لبریزیت که ئه وه ده یه ویت. ئه مان به شیکی ئه م (وجود) ه به فراوانه ن که به پیی فه رمانی خوای گه وره دین و ده چن، خوای کردگاری هه موویان ئاراسته یان ده کات که ده بیت چۆن و که ی و له کویدا بزوت و سره وت بنوین، بۆیه واشی بۆ موسلمانان و یستوه که به و شیوه یه ببزوين که فه رمانیان پی ده کات، بۆ ئه وه ی بزوت و سره وت و هه لویستیان له گه ل بزوتی موفرده اته کاتی تری (وجود) دا بیسته وه، تا له سه ر پرسیای به رنامه یه ک برۆن وه کوو پرسیا و به رنامه ی گه ردوونیان بیت. خوای کردگار و چاودیر و سه ر په رشتیاری هه موان به مرو فایه تیش ده فه رموویت ئاوا ببزوين تا له گه ل بزوتی نیسته جییانی گه ردووندا بسازین و پیک نه کیشرین، له بهر ئه مه یه که خوای گه وره ری به مرو ف نادات خوی ریاز و به رنامه و بزوت و هه لویست و خه بات و ئامانج دیاری بکات، چونکه هه رچییه ک دیاری بکات و هه ر چۆنیک بیت، هه تمه ن له گه ل یاسا و پرسیای گه ردووندا یه ک ناگریته وه و هه تمه ن پیک ده کیشرین، چونکه مرو ف نه زان و کورتین و ئه نانییه. مرو ف و مرو فایه تی ده بیت به پیی (سیناریۆ) یه ک بزوت و هه لویست (بنوین) که خوای گه وره بۆ هه موو (ئه کته ره) کانی دیاری کردوه، چونکه هه ر خوای گه وره ش (شانۆ) که ی ساز کردوه، به رنامه که ئه و دایرشتوه، مرو فایه تی خۆ به سه ر ناتوان له (سیناریۆ) که زیاد بکه ن یان لئی که م بکه ن، به به هانه ی ئه وه ی گوايه شاره زان! ئه وه پالانته ی خۆ یانه. ئه وان چوزانن بزوتی ئه کته ره کانی تر چییه و چۆنه، خۆ ئه وان نه شانۆ که یان دامه زران دووه و نه ئه کته ری تریان خولقاندووه و نه ئه سلی (پۆمان) ه که شیان نووسیوه. (ده رهینه ر) یش نین، ئیتر چۆن هه ر وا له گۆتره و به هه وانته و خۆ به سه ر (پۆل) ی خۆ یان هه لده بژیرن و (سیناریۆ) ی خاوه ن به رنامه که په فز ده که نه وه یان ده یگۆرن، یان بۆی ئیزافه ده که ن، یان لئی لا ده ده ن؟! ئه مان به کریگیرون تا ئه و پۆله بنوین که پێیان دراوه، پاداشتی خۆ یان له سه ر ئه م ئه رکه یان وه رده گرن. ئه وان هه قی

سەرکەوتنی (شانۆگەری) یەكەیان نییه، داواى ئەنجام لەوان نەكراوه. هه‌موو ئەوه‌ى داوايان لى كراوه ئەو ئەركه (ئەو پۆله) يه كه پێيان سپێردراوه و به‌س، ئەگەر گوێپايله‌ى بوون و به‌ پۆلى خۆيانەوه‌ پابه‌ند بوون و بى‌ زياد و كه‌م نوانديان، ئەوه‌ نيشانه‌ى موسڵمانىتى و پاستىيى خۆ ته‌سليم‌كردنيانه‌ به‌ خواى خواهنى گەردوون و به‌رنامه‌ى مرۆف. ئەگەر هه‌موو ديد و پى و بزوت و هه‌لۆيستىكيان به‌ پىي به‌رنامه‌ى خواى گەوره‌ ئەنجامدا و هه‌يچ پشكىكى نه‌فسى خۆيان نه‌خسته‌ سه‌رى، ئەوه‌ نيشانه‌ى ئەوه‌يه‌ كه‌ دلێان پا‌ك ك‌ردووه‌ته‌وه‌ و ده‌روونيان پالافته‌ ك‌ردووه‌ و بزوت و هه‌لۆيستيان به‌ پىي به‌رنامه‌ى خوايه‌. كه‌وابوو ئەو پۆله‌ى كه‌ پێيان سپێردراوه‌ سه‌رپاستانه‌ ديويانه‌ و نواندووiane، په‌فتارىكه‌ له‌ گەل پيساكانى گەردوون و ژياندا يه‌ك ده‌گرێته‌وه‌ و هه‌ر هه‌موويان عه‌دايه‌تیه‌كه‌ بۆ خواى ك‌ردگاريان ده‌نوێن و خواى گەوره‌ش له‌ بزوت و هه‌لۆيستيان پازيه‌، چونكه‌ وه‌كوو بزوتى ئەستېره‌كانه‌ كه‌ هه‌ر يه‌كه‌يان له‌سه‌ر مه‌ودا و خولگه‌ى خۆى به‌ پىي به‌رنامه‌ و پيساى ئاراسته‌ى خواى گەوره‌ ده‌بزوێن، چۆن ئەو ئەستېرانه‌ خولگه‌ و هه‌لسوپانيان بۆ ديارىكراوه‌ و پابه‌ندن پيوه‌يه‌وه‌، نه‌ ده‌چنه‌ سه‌ر خولگه‌يه‌كى تر، نه‌ خولگه‌ى خۆيان ده‌گۆرن، نه‌ خيراى و قه‌باره‌ و هه‌لسوپانيان ده‌گۆرن، ده‌بیت مرۆفایه‌تیش وا بزویت، ده‌بیت له‌سه‌ر ئەو پىياز و به‌رنامه‌ بىت كه‌ خواى گەوره‌ بۆى دارشتووه‌، ده‌بیت چۆنيه‌تیی بزوت و هه‌لۆيستى به‌ گوێره‌ى ئەحكامى ئەو شه‌ريعه‌ته‌ بىت كه‌ بۆى ناردووه‌، ناشیت خۆى به‌رنامه‌ى بزوت و هه‌لۆيستى خۆى ديارى بكات، ده‌نا له‌ گەل بزوتى گەردووندا يه‌ك ناگرێته‌وه‌، په‌ريده‌ و نامۆ و خۆبه‌سه‌ر ده‌بزویت، ئەویش كاريك‌ نيیه‌ خواى گەوره‌ قبوولى بىت.

كاتى موسڵمان-پياو و ئافره‌تيان- له‌ ناخدا بۆ خوا ده‌سولحين و حه‌قيقه‌ته‌ عه‌قائيديه‌كانيان لا ده‌بیت به‌ لگه‌نه‌ويست و، بزوت و هه‌لۆيستيان به‌ پىي به‌رنامه‌ و فه‌رمانى خواى گەوره‌ پىك ده‌خه‌ن، كاتيك‌ به‌ته‌واوى ته‌سليم‌ به‌ خواى گەوره‌ ده‌بن و له‌ هه‌ست و هۆشياندا به‌وه‌ پازى

دهبن که قهدهری خوی گه‌وره بۆیان ده‌هینتیه پیش و له‌وه دلنیا دهبن که قهدهری خوی گه‌وره هه‌لسورپنه‌ری هه‌موو شتیکه، هه‌موو پرووداوێک به‌پیی قهدهری خوی گه‌وره‌یه و هه‌موو حاله‌تیک به‌زانباریی ئه‌و و ئاگایی و پازیبوونی ئه‌و دروست بووه، کاتیک موسلمان-پیاو و ئافره‌تیان- ئاوا قهدهری خوی گه‌وره وه‌رده‌گرن و بیر و هۆشیکێ قول و متمانیه‌کی ته‌واو و هیمنی و سره‌وتیکێ کامه‌رانانه‌وه په‌فتار له‌گه‌ل قهدهری خوا ده‌که‌ن و به‌رده‌وام هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو له‌گه‌ل قهدهردا ده‌بزوون، تا وایان لی دیت هیچ شتیکیان لا موفاجه‌ئه (ناکاو و له‌پر) نامینت، که تووشی کاره‌ساتیک دین یه‌کسه‌ر عه‌قلیان پی ده‌شکیت که ئه‌مه پرووداوێکی ناکاو (ته‌سادوف) نییه! ئه‌مه قهدهری خوی گه‌وره‌یه، واتا پیشتر بریاری له‌سه‌ر داوه، بریاریشی له‌سه‌ر زانست و ویست و توانا و دادپه‌روه‌ریتی دامه‌زراوه، هه‌موو قهده‌ر له‌ سیفه‌تی خوایه‌تییه‌که‌یه‌وه هاتووه. ئاوا ئه‌م موسلمانانه‌ دیندار و سه‌رپاستانه -پیاو و ئافره‌تیان- ئارامگرانه به‌لاکه وه‌رده‌گرن، به‌ متمانیه‌یان به‌ قهدهری خوی گه‌وره‌وه شان ده‌ده‌نه به‌ر موسیبه‌ته‌کان، به‌ سه‌برگرتن خۆ پارسه‌نگ پاده‌گرن، سه‌لوای ئازار و ژان و ئیشیان پازیبوونیانه به‌ قهدهری خوا و ئومیدیان به‌ په‌زامه‌ندی و پاداشتی، ئاوا خواناسانه پیشوازی له‌ قهدهری خوا ده‌که‌ن، خواناسانه‌ش واتا پارسه‌نگ و چاوه‌روان و ئاماده‌ی وه‌رگرتن، هیدی و ئارام و هیمن، چونکه پیشوازی پرووداوێک ده‌که‌ن که لایان ئاسایی بووه، له‌ وێژدانیا‌ندا بووه، نه‌ک ئه‌گه‌ر، به‌لکوو ته‌ئکیدیان له‌ توشبوونی هه‌بووه، لایان ناکاو نییه، شتیکی له‌پر نییه، نامۆ نییه و سه‌یریش نییه، به‌لکوو سروشتیه و به‌پیی یاسا و پرسی قهدهری خوی کارزان و کارجوانه.

ئا ئه‌م دید و پڕی و بزوت و هه‌لوێسته، ئا ئه‌م قه‌ناعه‌ت و هۆش و هه‌سته، ئه‌م په‌فتاره واقیعییه به‌رجه‌سته وا له‌و موسلمانانه سه‌رپاستانه ده‌کات که په‌له له‌ کاره‌کانیا‌ندا نه‌که‌ن، چه‌زیشیان له‌ سه‌رکه‌وتنی دینه‌که بیت. په‌له‌ی لی ناکه‌ن، چونکه ده‌زانن چه‌ز و ترسی ئه‌وان کاریگه‌ری له‌سه‌ر سه‌رکه‌وته‌که نییه، سه‌رکه‌وتن قهدهری خوی گه‌وره‌یه. ئاوا هیدیان،

پارسه‌نگانه، پشوو دريژانه بانگه‌وازی خواويستی ده‌گه‌یه‌نن و، ده‌زانن پۆلی خۆيان ره‌فتارکردنی شه‌رعيانه و نواندنی پۆلی خۆيانه له‌سه‌ر شاتوی ژيان به‌پيی (سيناريو) دياريكراوه‌كه. كه ئاوا به‌پيی قه‌ده‌ری خوی گه‌وره ده‌پۆن و قوناغه‌كان ده‌بپن تا ده‌گه‌نه ئه‌و شوین و كاته‌ی رینگاكه ته‌واو ده‌بيت (سه‌ركه‌وتن و ده‌سه‌لات به‌ده‌سته‌پيانه‌كه)، يان ئه‌مان ته‌واو ده‌بن (شه‌هيدبوونه‌كه‌يان)، له‌هه‌موو حاله‌ته‌كانيشدا هيمن و ئاسووده و پازين، ويژدانيان پارسه‌نگ و هه‌واوه‌يه، ئاوا له‌م رینگه‌ی بانگه‌واز و حاكميتيه‌ی خوی گه‌وره‌دا په‌نج ده‌ده‌ن، مال و سامان و گيان به‌خت ده‌كه‌ن، پشوو دريژن و په‌له‌يان نبیه، نه‌ منه‌ت به‌سه‌ر كه‌سدا ده‌كه‌ن و نه‌ لووتبه‌رزی، نه‌ مه‌غرور ده‌بن و نه‌ موسته‌كبير، نه‌ په‌شييان ده‌بنه‌وه و نه‌ گله‌یی و گازنده‌يان ده‌بيت، ئه‌مه‌ ته‌سليمبوونی ته‌واوه به‌ خوی گه‌وره، خۆ دانه‌ ده‌ستی ئه‌و ده‌سته‌يه‌ كه به‌ره‌و سه‌رفرازيان ده‌بات، خۆ دانه‌ ده‌ست ئه‌و چاوساغه‌يه‌ كه به‌ پيی راست و ته‌واو مۆسۆگه‌ردا ده‌يانگه‌يه‌نيته‌يه‌ كيک له‌ مه‌نزله‌كان (سه‌ركه‌وتن يان شه‌هیدی)، خۆ دانه‌ ده‌ست ئه‌و سه‌ره‌رشتياره‌ زانا و ليزان و كارزانه‌يه‌ كه بزوت و هه‌لوێستی حه‌قيان پي ده‌گرێته‌ به‌ر، خۆيان ته‌سليم كردووه و متمانە‌ی ته‌واويان پييه‌تی، خۆيان ته‌سليم كردووه و چونكه‌ ده‌زانن دانايانه و شاره‌زايانه و دلسۆزانه ئاراسته‌يان ده‌كات، بۆيه ته‌واو هه‌ست به‌ ئه‌مان و دليايی و ئاسووده‌یی ده‌كه‌ن له‌ كه‌ناريدا، متمانە و يه‌قينيان به‌ پرينيشاده‌ريتی و پييه‌ريتيه‌كه‌ی هه‌يه، بۆيه ئاوا ئاسان و سووك و له‌بار له‌گه‌ل ئاراسته‌كانيدا ده‌پۆن، چونكه‌ له‌ تروپكي ئه‌مان و باوه‌شی پر سۆزی ئه‌مين دان. له‌گه‌ل ئه‌م خۆ ته‌سليم‌كردنه‌شياندا، به‌رده‌وام كاری به‌شه‌ری خۆشيان ده‌كه‌ن، ئه‌وی توانايان به‌سه‌ريدا ده‌شكيت ده‌يكه‌ن (ئه‌وی هۆكاره‌ ده‌يگر نه‌ به‌ر، ئه‌وی بوواری ئيجتیهاده‌ ئه‌مين و شاره‌زايانه ده‌كه‌ونه‌ ناوی)، هه‌رچی له‌ تواناياندا هه‌بيت سه‌رفی ده‌كه‌ن، نه‌ كات به‌ فيرۆ ده‌ده‌ن و نه‌ سامان، نه‌ هه‌ل له‌ ده‌ست ده‌ده‌ن و نه‌ هۆكار، به‌ قه‌ده‌ر توانای سروشتی خۆيان ده‌بزوون، نه‌ زۆر له‌ خۆيان ده‌كه‌ن و نه‌ زياتر له‌ توانای خۆيان ده‌خه‌نه‌ سه‌ر

شان، هه‌ریه‌که‌شیان -بیگومان- توانای خۆی هه‌یه، هه‌موو له‌بازنه‌ی به‌شه‌ریتی خۆیان دایه، هه‌وڵ ناده‌ن له‌و بازنه‌یه‌ ده‌رچن، نه‌ به‌ که‌مته‌رخه‌می و نه‌ به‌ تووند‌په‌وی و سنووربه‌زاندن، ئه‌وه‌ی پێیان ده‌کریت -له‌ کاتی لاوازی و بیهێزیدا، له‌ کاتی سستی و ماندوویدا، یان له‌ کاتی چووست و چالاکیدا- ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، ئه‌وه‌ی له‌ توانایاندا نه‌بی‌ت لاف و گه‌زافی هه‌بوونی لێ ناده‌ن، ئه‌وه‌ی نه‌یان کردی‌ت پالانتیه‌ی ئه‌نجامدانی لێ ناده‌ن، نالێن وزه‌مان زۆتره‌ دوایش نه‌بی‌ت، نالێن ئیمه‌ وامان کردووه‌ تا مه‌دح بکړن و واشیان نه‌کردی‌ت وه‌کوو کافران که‌ ده‌ی‌لین و چه‌ز ده‌که‌ن مه‌دح و وه‌سف بکړن پێی: ﴿وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ (آل عمران: ۱۸۸). ئه‌مانه‌ له‌و شانازییه‌ چه‌واشه‌کارییه‌ دوورن، شتیکیش نالێن که‌ خۆیان نه‌یان‌کردی‌ت، چونکه‌ ده‌زانن ئه‌وه‌ رقی خوای گه‌وره‌ هه‌لده‌ستی‌ت: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (الصف: ۳).

ئا ئه‌م پارسه‌نگیه‌ گ‌رنگ و کاریگه‌ره‌ یه‌کیکه‌ له‌ سیما و سیفاتی ئه‌و نوخبه‌یه‌ی یه‌که‌می ئوممه‌تی موسلمان که‌ له‌ نه‌وه‌ی یاوه‌راندا ده‌رکه‌وت، پارسه‌نگی نیوان تای ته‌سلیمبوونی ته‌واو به‌ خوای گه‌وره‌ و پازیبوون به‌ قه‌ده‌ری کاریگه‌ری له‌ لایه‌ک و، له‌ تای به‌رامبه‌ریشدا هه‌ول‌دان و په‌نج‌دانه‌ به‌ هه‌موو تواناوه‌، کارکردنه‌ به‌پێی هۆکاره‌ په‌خساوه‌کانی به‌رده‌ست، ئاماده‌سازی به‌ هه‌موو ئه‌و توانا ماددیانه‌وه‌ که‌ له‌ به‌رده‌ست دان، پارسه‌نگی نیوان پازیبوون و متانه‌کردن به‌ قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ و په‌نجی کۆمه‌لکارانه‌ی ده‌سته‌جه‌می له‌ بانگه‌واز و بزاون و جیهادیاندا. ئه‌م سیما و سیفه‌ته‌ جه‌وه‌ریه‌ بوو شیای ئه‌وه‌ی کردن په‌یامی خواپی هه‌لگ‌رن و ئه‌و ته‌و‌حیده‌ گشتگیره‌ بگه‌یه‌ننه‌ گه‌لانی سه‌رزهمین، ئه‌م ئیان و ته‌و‌حید و بانگه‌وازه‌ی چیاکان نه‌یان‌وێرا خۆ بده‌نه‌ به‌ر مه‌سئولییه‌تی. ئا ئه‌م پارسه‌نگیه‌ی دید و پێ بوو که‌ بوو به‌و بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌ی که‌سایه‌تی تاک و کۆی یاوه‌رانی له‌سه‌ر بونیاد به‌ری‌ت. له‌ ناخدا ئاوا کاریگه‌ر و له‌ بزاون و هه‌لوێستی ده‌ره‌وه‌شدا ئاوا کاریگه‌ر، له‌ هه‌ردوو بوواریاندا موعجیزه‌ ئاسا! به‌م

پهروهده پهسه نه بوو، نو یاهورانه ئاوا شیاو دهرچوون که لهو ماوه کهمه ی ژیا نی خو یاندا نو تاک و کو مه لگا و ده ولته به شهریه موعجیزه ئاسا دامه زرین و نو نهجامه سه رسو پهینه رهش که له جیهانی جیهاد و گه یاندنی په یام و ئازادکردنی گهلاندا نیشانی مرؤفایه تی بدهن که موعجیزه ئاسایه کی تره! نووه نو په پارسه نگی دید و ری بوو (که پارسه نگی ته سلیم بوون به قهدهری خوا و کارکردن به هه موو تواناوه دروستی کردبوو) که بوو بهو بنه ما کاریگه ره ی بزاون و هه لو یستی تاک و کو ی ئیماندری؛ به شیوه یه ک که له هه موو چو نیه تییه کانیدا له گهل بزاونی موفرده اته کانی گه ردووندا سازا و هه ماهه نگانه -وه کوو هه موو جیهانیه کانی گه ردوون- عه بدایه تیان بو خوی کردگار و ده سه لاتداری په ها نواند، بی نووه ی خولگی خویان بگوړن، بی نووه ی سست بین یان بووه ستن، چ جای نووه ی پیچه وانیه ی بزاونی گه ردوون بینوه یان جاریک پیک بکیشرین. ئاوا بهو بنه ما عه قایدیه وه که پارسه نگی دید و په فتاری تیدا دروست کردن؛ په فتاریان نواند، بویه لهو ماوه کهمه دا نووه هه موو نهجامه نا ئاساییه یان هیئایه دی که له هه موو لایه که وه وه کوو موعجیزه یه. نا نوو کاریگه ری قهدهره، ئاوا خه لکی پهروهده ده کات، ئاسووده له ناخ و په نجه ده ری بی وچانی ده وی، بزوینه ری تاک و هه لسوړینه ری کو، ری نیشاندهری بزاون و هه لو یستی و سه و تی وا که له گهل بزاونی هه موو گه ردووندا یه کیده گرتوه. ئاوا نوو نوبه گو شکراوه ی وه حیی خویانی خویان و ناسی که نه داتی قهدهری خوان و وه کوو هه موو مه خلو وقاتی تری گه ردوون به خوا و بو خوا ده بزوین و، نووه ده هیئینه دی که قهدهری خوی گه وره پیشت نه خشه ی بو داپشتووه و بریاری له سه ر داوه.

هیچ په نج و هه ولکی تاک و کو به ره می ته وای خوی ناخاته به رده ست هه تا دل و ده روون و هزر و هو ش و ویزدان و هه ستی یه ک یه کی تاکه کانی ئوممه تیکی عه قایدی نه م دینه ئاوا بو خوا نه سولحاین، ئاوا ته سلیم به خوا نه بووین، ئاوا شیاوی نووه نه بووین که بوو بیته نه داتی قهدهری خوی گه وره. کاتیک ئاوا شیاو ده بین بزاون و هه لو یستیان له گهل بزاونی

گهردووندا يه ک ده گريته وه و هه موويان له خولگه کاني (وجود) دا ده بزوين، ئاوا دل و
 دهروون - که بو خوا ده سولحييت و ته سليم به خواي گه وره ده بيت- به نووري خوا ئاوه دان
 ده بيت، ئاوا هزر و هوش پارسه نگ ده بيت و ئاوا ويژدان هيمن ده بيت. که سايه تي ئيانداريش
 که له م سئ بوواريدها (دل و هزر و ويژدان) پارسه نگ بوو؛ تاکه که شياوي هه لگرتني بانگه وازه
 خواويستيه که ده بيت که ئوممه تيکي عه قائيدي بو خوا شياو کومه لکارانه به خه لکي
 ده گه يه نن، ئاوا تاک و کوي ئه م ئوممه ته ده بنه ئه داتي قه ده ري خوا و ئه وه يان پي ده هيئيته دي
 که مه به ستي بووه له هيدايه تدانيان، ئه مه ئه نجامي ئاراسته ي خواي گه وره يه. وه کوو ئايه تي:
 ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (الأحزاب: ۳۶). ئه مه ش
 بنه مايه کي سه ره کيي مه نه جي ئيسلامه.

برگه‌ی نۆیه‌م: نموونه‌ی بزاون و هه‌لۆیستی خواویستی

کاتیک باوه‌ر له‌ دڵ و ده‌روون و هزر و هۆشدا به‌ته‌واوی جیگیر ده‌بێت؛ ده‌سه‌لانی ته‌واوی به‌سه‌ر هه‌موو بریار و گو‌فتار و کرداریکی ئیبارداره‌که‌دا ده‌بێت، بۆیه‌ بێباکانه‌ حه‌ق راده‌گه‌یه‌نیت و زۆر بووێرانه‌ و پاشکاو به‌رامبه‌ر باتل ده‌وه‌ستیته‌وه‌ و به‌ جوړئه‌ته‌وه‌ بانگه‌وازی خواویستی له‌ ږوودا راده‌گه‌یه‌نیت، بێ منجه‌منج، بێ دهم ته‌ته‌له‌کردن، بێ شارده‌نه‌وه‌ لێی. باتل هه‌رچه‌ند به‌ هه‌موو هی‌ز و ده‌سه‌لاتیکه‌وه‌ تووڤه‌ و مۆن و چاوسوورانه‌ ڤاوه‌ستابیت و، جه‌للاد و حاشیه‌ و شمشیره‌شێنانی ئاماده‌ی سه‌رپرین بن؛ به‌لام ئیباردار هه‌ر چاونه‌ترسانه‌ و به‌ جوړئه‌ت و پا‌به‌ند به‌ دینی خواوه‌ حه‌قه‌که‌ ږوون ده‌کاته‌وه‌، به‌و شیوه‌یه‌ش که‌ خودی باتل سووره‌ له‌سه‌ر نه‌وتی! ئه‌مه‌ ئه‌و هه‌لۆیسته‌یه‌ که‌ سیحربازه‌کانی فیرعه‌ون دوا‌ی باوه‌ره‌ینانیان به‌ په‌یامی سه‌یدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) نواندیان. له‌کاتیکدا جه‌ژنه‌ و خه‌لکی کۆبوونه‌ته‌وه‌، فیرعه‌ون به‌ خۆی و ده‌ست و پێوه‌ندیه‌وه‌ له‌ (مه‌دره‌ج)ه‌کانه‌وه‌ سه‌یری مه‌یدانه‌که‌ ده‌که‌ن و سیحربازه‌کان پیش که‌میک له‌مه‌وپیش (ولاء)یان بۆ فیرعه‌ون ده‌رده‌ب‌ری و سویندیان به‌ سه‌ری ده‌خوارد، که‌چی ئه‌وه‌تا وا باوه‌ریان به‌ خوا‌ی گه‌وره‌هێنا و به‌ جوړئه‌تیشه‌وه‌ هاواریان کرد: ﴿إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا﴾ (طه: ۷۳).

تاغووتیش بووه‌ته‌ گ‌رکانی تووڤه‌یی و بو‌غز و قین و ئه‌و هه‌ره‌شه‌ پر مه‌ترسییه‌ی له‌ دهم دێته‌ ده‌ری که‌ لا‌لغاوه‌ی پر بووه‌ له‌ که‌ف و، چاوه‌ سووره‌کانی ئاگر ده‌پرژنن: ﴿فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ﴾ (الأعراف: ۱۲۳ - ۱۲۴)، واتا: «دوا‌یی بۆتان ده‌رده‌که‌وێت، دواتر ده‌زانن چیتان لێ به‌سه‌ر دێت؟! سویند بێت ده‌ست و پیتان به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ ده‌ق‌رتینم: ده‌ستی ڤاست و پپی چه‌پ، ده‌ستی چه‌پ و پپی ڤاست، تا ببن به‌ عیبه‌ره‌ت بۆ خه‌لکی تر! پاشان هه‌ر هه‌مووتان له‌ سێداره‌ ده‌ده‌م!». هه‌ره‌شه‌ی جیددی

دهسه لاتداری سته مکار و دړنده یه، دهیکات و له دهستی دیت، سزادان، ټه شکه نجه، شیواندنی جهسته، پاشان کوشتن و هه لواسین و مانه وهی جهسته مردووه کesh به سیداره وه، ټه مانه ټامرازه کانی دهستی تاغوتن بو ټاگرتنی بانگه وازی حق، که ناتوانن به موناقه شه و به لگه سازی بیوه ستینن. ټه مه هه لوښتی هه موو تاغوتیک بووه له بانگه وازی خواو یستیدا، به لام دل و هزر و ویزدانی مروف کاتیک ټه م (ټیمان) سه پوشن و پاشکاوه له خو ده گریټ و قه ناعه تی پی ده کات؛ زور گه وره تر دهرده چیت له دهسه لاتنی تاغوتان و زور ټازاتر ده بیت له جه لادانی، ته نانه ت هه موو هیزی سه رزه مینی لی کو بیته وه ټاماده یه به جهسته یه کی لا وازی کوټ و زنجیرکراو و به ده نیکی خویناوی ژیر ټه شکه نجه و قه هر و ټازاره وه پووه پرووی هه موویان بیته وه و بلې به هه مووتان دهرده قه تی ټیراده ی خواو یستانه ی من نایه ن و من له هه مووتان ټازاتر و به جور ټه ترم! کاتیک ټه م عه قیده ی ته وحیده به حه قیقه ته کانیه وه له ناخی که سیکدا ده بیت به لگه نه ویست و له پروانگه ی وه حی خوا بیه وه دنیا ده بیټ؛ ټاوا گالته ی به هیزی تاغوتان دیت و به هه موو شیوازیک ده یسه لمینیت که عه قیده که ی له ژیانې گه وره تر و گرنگتر و کاریگه رتره، چونکه ټه م دنیا فانیه ی زور لا سووک و سه لیم و بی نرخ ده بیت له به رامبه ر ژیانې نه پراوه و که ناری خوی خاوه نی که به نه مری له وی ده میټته وه، ټه مه له کوئ و ژیانې دنیا له کوئ؟! کاتیک ټه م ټیمان و یه قینه له دلدا ده چه سپیت و تاغوتان به رامبه ری ده وه ستنه وه؛ خاوه ن ټه م ټیمانه له وه ناپرسیت زیانی چی لی ده که ویټ، له وه ناپرسیت چون ژیان له دهست ده دات، سل له وه ناکاته وه که له هه موو مافیک مه حرووم ده بیت و ده که ویټه ژیر جوړه ها تین و ته ورم و فشار، جوړه ها ټه شکه نجه و سزا و ټازار، باکی به هیچیان نییه، چونکه جهسته ی له سه ر زه مینه، به لام چاوی له ټاسو برپوه، ټاسو یه کی نه مری که ټه هلی جاهیلیه ت نایینن. بو یه ناپرسیت چون و چی لی ده که ن، قازانج و زیانی دید و پری و بزاونت و هه لوښته که ی له دنیا دا چییه؟! چونکه هیچ شتیکی به لاوه گرنگ و به نرخ نه ماوه وه ک ټیمان

و ئاسۆ پۆشنه که ی نه مری که چاوی لی ناتروکییت و لی غافل ناییت و به هه موو دنیای ناگۆریتیه وه: ﴿قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا نَقِمُّ مِنْهَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾﴾ (الأعراف: ١٢٥ - ١٢٦)، واتا: «وتیان: جا خو ئیمه هه ده مرین»^(١)

ئیدی با به دهستی تو بیت، خو ئیمه هه به ره و خوی به ره وه ردگارمان ده گه پێینه وه، هه موو نه وه ی تو به تاوانت له سه ر حساب کردوین نه وه یه که باوه پمان به خوی خو مان هینا وه، باوه پمان به وه به لگه و نیشانه هینا وه که خوی به ره وه ردگار ناردوو یه تی و پمان گه یشتون، خوا یه گیان به لوتفی خو ت سه بر و ئارامیان به سه ردا بیرژینه و له خو تمان بگه ر، خوا یه موسلمانانه بمانرینه». ئه مه نه و ئیانه یه که نه داده چله کیت و نه ده که ویتته له رزه و له ره، ئه مه نه و ئیانه یه که نه سه ر شو پر ده کات و نه چاوی ده ترسیت، ئه مه نه و ئیانه یه که خا وه نه که ی نه وه نده متهانه ی به خوی به ره وه ردگا ره، نه وه نده لئی رازی به هه رچی به کی بێیتته پر هه ده لیت: ئوخه ی خوا یه سو پاس بو تو، چونکه له چاره نو سه که دنیایه که گه پانه وه ی بو لای خوی خو شه ویستی خو یه تی، الله! گه پانه وه لای که ناری خوا، گه یشتنه هه وارگه ی حه وانه وه و هیمنی و ئه مانی بېسنوو ر. نه و که سه سروشتی مملانی نیوان خو ی و تاغووتان په ی پی ده بات که درکی به وه کردوو که ئه مه شه پر عه قیده که یه، مساوه مه ناکات، ته نازول ناکات، خو شی لاشه پر ناکات. چاوه پروانی لیوردنی گشتی سه رانی تاغووت نییه؛ که کاتیک شه پرخوازی و ده سترژی به رامبه ر ده وه ستین که عه قیده که ی وه لا بێت، که مملانی که نه کات به مملانی کوفر و ئیمان (هه ر وای بناسییت که جیاوازی پاو بو چوونه!). به لام ئه م ئیانه داره پا که سه رپاس ته، ئه م هیمن و ئاسوو ده و پشوودریزه، ئه م بوو پر و ئازا و دلیره که بانگه وازی خوا ویستی هه لگرتوو و باکی به هیچ که ند و کو سپ و دژواریه ک نییه، ده زانیت که شه پر سه ره تا و کو تیان هه ر له سه ر عه قیده که یه: ﴿وَمَا نَقِمُّ مِنْهَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا

(١) کورد ده لیت: (جا خو ئیمه مردنیک هه ره زارین).

﴿لَمَّا جَاءَتْهَا﴾ (الأعراف: ۱۲۶). (به دلنیايشه وه ئەم ئىپانھىپانە ھەر ئەو ھەندە نىيە كە باوھ پىكى (مە عريفى) لە دلدا چە سىپىيت و قە ناعەتى بەو كەردىت كە خوا ھەيە، وە كوو ھەندىك گىل و ساويلكە و چە واشە كراو ھالى بوون؛ بەلكوو مەبەست لە وازھىنانىتى لە حاكمىيتى خواى گەورە و ئىعتىبار كەردنى دىنە كەى بە پىياز و بەرنامەى بزاون و ھەلۆستى خەبات و دەستوور و سىستىمى ئىدارەى دەولەت و ئاراستەى كۆمەلگا كە لایەنى تەوھىدى حاكمىيتىيە كەيە، كە يە كىكە لە سى جۆرە تەوھىدە كەى پەرورەدگارىتى و خوايەتى و حاكمىيتى).

ئەو ئىپاندارەى دىد و پى خواويستى ناسىو و بە بزاون و ھەلۆستى دىنە كەو پابەند بوو، زۆر چاك دەزانىت ئەم مەملانىتى ئىوان خۆى و جاھىلىيەت پرووى لە كويى؟ دەسزانىت كە دەبىت خۆشى پرووى لە كى و كوى بىت و بۆچى؟! بۆيە داوا لە بەرامبەرە كەى ناكات لە ئەماندا بىرئىت و لە سايەى ئاشتى خۆيدا بەخپوى بكات! بەلكوو دەزانىت كە دىد و پى خواويستى خۆى ھەقە و مەملانىكەى فەرزە و ناسۆر و كارەساتى پىگاشى ھەتمىيە، بۆيە داوا لە خواى پەرورەدگارى خۆى دەكات سەبرى پى بىخىت، داواى لى دەكات سەرپراستەنە رايگىرت و سەر بەرزەنە بىمىرئىت تا بەو بەيەتەيەو پابەند بىت كە بە خواى خۆى داو.

تاغووت بەرامبەر ئەم باوھ چەسپاوھ چى پى دەكرىت؟ بەرامبەر ئەم مەتەنە بەخوابوون و ھىمنى و ئاسوودەيەى دل و دەروون و، ئەو قەناعەتەى ھزر و ھۆش و وىژدان و ھەست چى پى دەكرىت؟ ھىچ، تاغووت و جەللاد و مەھورانى ھەموو دەبنە شاللاوى رق و قىن، دەبنە پەلامارى دىندانەى بى بەھا، ھەرچى لە دەستيان دىت دەيكەن، بەلام دەسەوسان و مات و مەلۇل لە بەرامبەر ئەم ئىپانە دامەزراوھە دەوھستن، دۆش دادەمىنن، چونكە گەلۆر بوون، واپان دەزانى ھەر وەكوو كە گەردن و جەستەى ئىپاندارىيان لەبن دەستە، ئىپان و وىست و ئىرادەشيانىيان بە دەستە، بەلام زوو دەرکەوت كە وا نىيە، زوو بۆيان سەلما كە ئەم دلەى بە خواو پەيوەستە زۆر زەحمەتە دەستەمۆ بكرىت، ھەر وەكوو كە زۆر ئەستەمە لەژىر بارى

ئەشكەنجە و ناسۆردا بچەمىتەو. ئەم ئىمانە لە ھەموو تاغووتىك ياخييه، لە كەنارى غەيرى
 خوادا نىيە، بۆيە بە خەوى گەورە بەھىزە و مەتەنەى بىسنوورى بە خەوى خۆيەتى، يەقىنى بە
 سەرپەرشتىارىتى و چاودىرىى خەوى گەورە ھەيە بۆى، بۆ خۆى و ھاوبىرانى بانگەوازەكەى.
 ئەم دڵەى بەو شۆھ بەھىزە لە دەست تاغووت عاسى بوو و لە كەنارى خوادا جىگىر بوو،
 تاغووت دەتوانىت چى لى بکات؟ دەسەلاتدارى بەشەرى نەفام و ياخى و باغى چۆن
 دەرەقەتى ئىمانىك دىت كە بە قوولايى ھەست و ھۆشى ئىنتىيائى خواويستدا چوو؟ ئەمە
 بزاونى ئىماندارى عەقائىدىيە، ئەمە سەرکەوتنى عەقىدەيە بەسەر ژياندا، بەسەر كوفر و شىرك
 و جاھىلييت و توغياندا، ئەمە سەرکەوتنى ويست و ئىرادەيە بەسەر ژيان و ناسۆر و ئازاردا،
 ئەمە سەرکەوتنى نەوھى ئادەمە (عَلَيْهِ السَّلَام) بەسەر شەيتان و شەيتانىزمە كانىدا. ھەلۆيىستى
 ئىماندارى ئاوا، ھەكوو ھەلۆيىستى عەقائىدىيى سىحربازەكانى فىرەون كە بوونە شوينكەوتووى
 سەيدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام)؛ ھەلۆيىستىكى مېژووييە، ھەلۆيىستىكى جياكردنەوھى دوورپان و
 گرتنەبەرى پىگاي بەرەو خوا چوونە، بۆيە ئىرادەيەكى تايبەتى و ئازايەتییەكى تايبەت و
 ھاگەياندىكى تايبەت دەخوازىت كە بە ھەموو كەسپىك ناكرىت، تەنھا بەو كەسانە دەكرىت كە
 ئىمانيان بەو شۆھ پتەو و قايم و پۆشنە لا جىگىر بوو. ھەلۆيىستى ئەو ئىماندارە جوامىرانەى
 كەمىك لەوھويىش سىحربازى كافر بوون، ھاگەياندىنى قۇناغىكى ژيانى بزاون و ھەلۆيىستى
 دىن و مەملەتيكەى وەحىي خەوى بوو بەرامبەر تاغووتان و ملھوپان، لەدايكبوونى سەرەستىيى
 حەقىقى بوو. سەرەستى چىيە؟ مەگەر زالبوونى عەقىدە و بىروباوەر و ئىرادە نىيە بەسەر
 دەسەلاتى جەللاد و ملھوپ و سەمكاراندا؟ مەگەر چاوانەترسى و بووئىرى و خۆراگرى نىيە
 بەرامبەر شمشىرى جەللاد و ھىزى ماددىي تاغووتان كە بە ھۆيەوھ جەستە دەخەنە ژىر
 ئەشكەنجە و كۆت دەكەن گەردن و زنجىر دەكەنە پى؟! بەدى، سەرکەوتن ئا ئەو ھەلۆيىستە
 عەقائىدىيە كە ھەموو ھىزى ماددى لە بەرامبەرىدا مات و مەلۇول و دەسەوسان چۆك

داده دات، هرچه نده به زاهیری ئه و دهسه لاتداره و ئیانداره که ئه گهر گیانشی دهرنه چوو بیت؛ له گیانه لادایه! سهر بهستی و سهر که وتن و سهر فرازی ئا ئه وهیه که ئیانداریکی عه قایدیی جوامیر له پرووی جه لاداندا ده نیوینیت، ئه م دله ئیانداره سهر بهسته.

سروشتی حه قی خواویستی ئاوایه، سیما و سیفاتی ئه م حه قیقه ته عه قایدیانه ئاوایه، ئه م نووری ئیانه که له دلێکدا چه سپی؛ له ریشه وه ده یگورپیت، ههر هه موو سیفه ته کانی ده گورپیت، وا به گورپایده وه شینیت که ههر چی ته پ و توژیک که لیی نیشته وه لا ده که ویت، ئینجا جیه جی ده که ویت پالفته کردنی، ههر چی خاشاکی کوفر و شیرک و جاهیلیهت هه بیت لای ده دات و رای ده دات تا به ته واوی شیاوی نووری هیدایه تی خواپی ده کات. ئینجا ئه و نووره خواپیه ده بیتته چاوگی وزه ی گورپانکاری ناوخو و دهر وهی، ئه وه نده ی پاک ده کاته وه تا ساف و پروون و بیگهردی ده کات و زیندووانه باوه شی حه ق و خواویستی پی ده کاته وه، ئیتر له و سهره تای راجله کاندن و توژته کاندنه وه، ههر له سهره تای ئه و پالفته کاریه وه، له سهره تای جیگیربوونی ئه و نووره ی ئیانه وه؛ ئه و دله هوشیارانه له گه ل حه قیقه ته عه قایدیه کاندرا په فتار ده کات، ههر له و ساته سهره تاییا نه وه ئه وه نده متانه ی به خوا ی خاوه ن نوور و هیدایه ته که بو دروست ده بیت که بیباکیی خو ی ئاوا ئاشکرا و راشکاو، بوویرانه و دلیرانه پاده گه یتیت! له کوی و که ی؟! له بهرده می فیرعه ون و له و کات و شوینه ی ئه و خو ی به (کول فی کول) ده زانیت! ئه م ئیانه ئا له و لووتکه فشه له ی ئیستیکباره وه لووتی فیرعه ون ده شکینیت و به و هه موو جه به پرووته وه ده یبه زینیت! له کاتیکدا ئه م ئیانداره هیچی پی نییه، دهستی خالییه و شمشیره شینیکی به ده وره وه نییه! که چی به سهر ئه و فیرعه ونه سته مکاره دا سهرده که ویت که کف په ریوه ته لا لغاوه ی و چاوی دهر پوقیه و په نجه ی هه ره شه ی پاده وه شینیت و دهنه پینیت:

﴿لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ تَرْتَلُصُ بَيْنَكُمْ أَعْمَعِينَ﴾ ﴿الأعراف: ١٢٤﴾! به رام به ره نه و موسلمان هه کان وه لامیکی خیرای ده ده نه وه که پراویری ته حددا که یه تی! سوکا یه تیکردنیان به و

هه موو دهسه لات و حاشییه و سه رباز و پاره و هه یتوهووته! ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ (طه: ۷۲)،

چیت له دهست دیت بیکه! برۆ بریاری خۆت بده و له راپه راندنی راپه وهسته!

(دوو پرستهیه، چهند وشهیه کی کورت و کهمه، به لام تهحه ددایه که له خه یال و فیلمه وه نزیکه).

ئه مه وه لامي دل و دهروونیکه که به ئیپانداری به هیز بووه، ئه مه وه لامي هزر و هووشیکه که حه قیقه ته عه قائیدییه کانی لا بوونه ته به لگه نه ویست و له قولای ژیریدا چه سپاون، ئه مه وه لامي دلئیکه که خوای گه وری ناسیوه، که خوای گه وری دۆزیوه ته وه، ئیتیر چ زیانیکی لی ده که ویت که ئه وانه ی ههینی له دهستیان ده دات؟! جا با له دهستی بچن، ئه و که ئیپانی چیشتووه و به ره و خوای خاوهنی سه ری خو ی هه لگرتووه، دهست و پی برینی چییه؟ هه لواسین و له سیداره دان چییه که ساته کاتیکی که مه و به دیداری خوای خو شه ویستی شاد ده بیت؟! دلئیک عه ودالی قیامهت و تامه زرۆی دیداری خوای گه وری بیت دنیای چ به لاوه مه به سه ته؟! هه یچی له دنیادا نه بیت یان هه موو دنیای هه بیت، که له ئان و ساتی گه شتی ئاخیره تیدایه چ باکی به مردن و جوړ و شیواز و هوکاری مردنه که یه؟! هه یچ، ئه مه له وه لامي ئه و نه و موسلمانانه ی به ردهستی فیرعه وندا پۆشنه: ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (الشعراء: ۵۰)، واتا: «وتیان: هه یچ جوړه زیانیکیان لی ناکه ویت!»^(۱) به ته ئکید به ره و خوای خو مان ده پۆین، ده گه پۆینه وه که ناری ئاسووده یی و کامه رانیی سوکنای لای ئه و».

هه ره شه ده که یت که دهست و پپان ده بریت! جا چییه؟ له سیداره مان ده ده یت! ده بیکه،

(۱) بروانه شیوازی ویناکردنی قورئان و چۆنییه تی ده برین و وه سفی حاله که. دوا ی ئه و هه موو هه ره شه یی که ئه گه ری راپه راندنی نییه و هه تمه ن ئیستا نا ئیستا چییه چی ده کریت؛ ئه مان ببیا کانه ده فهرموون هه یچ جوړه زیانیکیان لی ناکه ویت. (لا) له ئایه ته که دا پپی ده لئین (نافیه للجنس)، واتا نه فیکردنی توخم و جوړ و ره گه ز و شیوه و ... به مانایه کی تر ده فهرموون: چیت له دهست دیت بیکه، چونکه ئه وه ی به سه رمانی دپیت به هه یچ کلۆجیک ناچیتته باز نه ی زیانه وه، نه توخمی زیانه، نه جوړی زهره ره، نه هوکاری خه ساره ته، نه شیوه ی دۆراندنه ... هه یچ نییه غه یری چاکه!

مردنی ئیمه بهو شیوهیه که ی زیانه؟ نهوه که شههیدبوونه چۆن دهچیتته توخمی زیان و جووری زهرهروه؟ (شههیدبوون که پلهی سییهمی دینداریه، دوا ی پیغهمبهریتی و راستگویان^(۱) دیت، گه یشتنه ئاستیکی بالای له خوا نزیکیه، ئیتر چۆن دهچیتته خانهی زیانهوه؟).

چ زهرهریکان لی ده کهویت که ئیمه بهرهو خوی خۆمان ده گه پینهوه، جا له دوا ی ئیمه چی روو ده دات با روو بدات، چیان بهرامبه ده کهیت بیکه. سوبحانه لّلا، ئەم ئیانه کاتیک ئاوا له دل و هزر و ویزدان ده چه سپیت؛ چۆن له پهفتاردا درده کهویت؟! ئەم روحه ده گه یه نیتته چ ئاستیکی بالّا؟! چ ئاسووده ی و هیمنی و سوکناهی ک به دل و دروون ده دات؟! چ پارسه نگیه ک له هزر و هوشدا دروست ده کات؟! چۆن ویزدان و هوش ده خرۆشینیت و، ئەم مروقه ی له قور دروستکراوه چۆن ده یگه یه نیتته لووتکه ی راقیبوون و ترۆپکی شیاو بوونی له خوا نزیکی؟! سوبحانه لّلا، ئەم دلّه به شه ریبه گچکه و تاریک و بی ناوه، کاتیک نووری خوا رووناکی ده کاتهوه؛ ده یگه یه نیتته چ ئاستیکی بالای به خوا ده ولّه مه ندبوون؟! به خوا بیباکبوون؟! به خوا جوامیربوون؟! پروانه چۆن هه ر چی له دنیا دا هه یه بی نرخ و سووک و بی قه در دیتته پیش چاوی ئیپاندارانیک که ئاماده ی گه شتی به رهو خوا چوون؟!

ئهمه بزوات و هه لۆیستیکی زۆر جدیده که ناوکۆی میژووی مروفا یه تی بی ساغ ده کاتهوه، نه وه حه قیقه ته ده ناسینیت که به های ئیپانی زۆر به هیتر و کاریگه رتر و به نرخه ره له هه موو زیان و مولکی دنیا، ئەمه له راستیدا ئیفلاسی دید و پئی ماددیه. ئا ئەم ده سته نه وموسلمانه، پیش که منیک له مه و پیش داویان له فیرعه ون ده کرد نه گه ر سه رکه وتن؛ پاداشتیان بداته وه! هه موو هیوا و ئاوات و ئومید یکیان نه وه بوو نزیک تاغوت بکری نه وه (خه لاتی ک وه رگرن، وینه یه کی

(۱) وه کوو خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصّٰلِحِينَ ۖ وَالشُّهَدَاءُ وَالصّٰلِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۖ﴾ (النساء: ۶۹).

یادگاری له گه‌لدا بگرن!)، که چی ههر ئەم که‌سانه خۆیان و دواى ماوه‌یه‌کی که‌م له ئیانداریتی و دنیابوون له پیغه‌مبه‌ریتی سەیدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام)؛ ئەوه‌نده گۆران که ههر هه‌موو کورسی و عەرش و دەسه‌لاته‌که‌ی فیرعه‌ونیان لا بێ‌قیمه‌ت و سووک و پووچه‌له‌! ئەو هه‌موو هه‌ره‌شه و گۆره‌شەیان لا کا و بایه، له‌کاتی‌کدا که هه‌ره‌شه‌یه‌کی حه‌قیقی و واقیعییه، له دەسه‌لاتاریکی خاوه‌ن هیز و ر‌قن و درنده‌یه‌که‌وه دیت که که‌س نییه ده‌ستی ب‌گریت، که‌س نییه بریاری پێ بووه‌سینیت! که‌چی ئەمان به‌وپه‌ری یه‌قینه‌وه، به‌وپه‌ری بێ‌یاکیه‌وه پێ ده‌لێن: چی ده‌که‌یت بیکه! بریاری خۆت بده و جێبه‌جێ بکه، ئەوه ئیمه‌ین، له‌به‌رده‌ست داین، ئارام و هیمن و پر یه‌قینین، له‌ت و په‌تمان ده‌که‌یت یان له‌ سێداره‌مان ده‌ده‌یت؛ به‌لامانه‌وه گ‌رنگ نییه، چونکه ئەوه زیان نییه و لێان بکه‌ویت!

ئەم ده‌سته نه‌وموسلمانە باوه‌ر پته‌وه چ گۆرانیکیان به‌سه‌ردا هاتوه؟ چه‌ند له‌م دینداریه‌دا ماونه‌ته‌وه؟ کو‌پرا وا ئیانداری بوو‌ر ده‌رچوون و چۆن؟ چی له‌ ده‌ورو به‌ری گۆراوه؟ له‌راستیدا وه‌لامه‌که‌ خۆی نه‌هێنییه‌ شاراوه‌ ئاشکراکه‌یه، ههر باوه‌ره‌هێنانه‌که‌ هو‌کاری ئەو گۆرانه‌ جه‌وه‌ه‌ریه و ئەو هه‌لو‌سته دلێرانه‌یه، چونکه ئەمانه که‌ خۆیان سی‌ح‌ر‌باز بوون؛ یه‌ک‌سه‌ر یه‌قینیان لا دروست بوو که ئەم بانگه‌واز و په‌فتاره‌ی سەیدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) وه‌حیه، ئەمه هیدایه‌تی خوایه، ئەمه حه‌قیقه‌تی (وجود)، بۆیه یه‌ک‌سه‌ر ئیانه‌که‌یان خستیه‌ سه‌ر خولگه‌یه‌کی (وجود) و وه‌کوو ئەستیره‌که‌ له‌ فه‌زای گه‌ردووندا خولگه‌ی ئیاندارییان گ‌رت و که‌وتنه‌ بزاو‌تی هه‌ماهه‌نگ، له‌و ساته‌ ئیانییه‌دا ههر هه‌موو ئەتۆم و گه‌ردیله و مۆلکیووله گومرا و به‌رب‌لاو و پ‌ی‌ز‌ره‌کان وه‌کوو کیشی موگ‌ناتیس له‌ ته‌وه‌ری ئیانه‌که‌ کۆبوونه‌وه و ئەو بارستاییه دینداریه‌یان دروست کرد و ئەو پۆله‌ می‌ژوویه‌یان له‌و کات و شو‌ینه‌دا بینى، ئەم ساته‌ی ئیانه‌هێنانه‌که‌، ساتی ده‌رکه‌وتنی پ‌ووناکیی نووره‌ خوایه‌که‌ی باوه‌ر بوو لێانه‌وه، که یه‌ک‌سه‌ر ئەم تاکه‌ وێل و که‌م و گ‌چ‌که‌یه‌ی مرۆفی به‌و هیزه‌ ب‌ی‌و‌ینه‌ی وجوده‌وه -که‌ خواى گه‌وره‌یه‌-

په یوه ست کرد. ئەم وه حیه خوایه که وه کوو بانگه واز له سهر زمانی سهیدنا موسا و سهیدنا هاروون راگهیه نرا و وه کوو موعجیزه ی دهستی سهیدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) نیشانان درا؛ په کسه ده رزی قبیله نمای دلانی پروو کرده قبیله ی ئیانداریتی و سه رچاوه که ی وه حی، بویه په کسه سه رچاوه ی هیدایه ته که یان دوزیه وه و وا پرویان تی کرد که هیچ هیزیکی پاکیشان نهیتوانی ئاراسته نوییه که ی ئیمانان پی بگوریت، نه ئاوات و هیوا و خوزگه خواستنه دنیا ییه که ی پیشوویان و، نه هه ره شه و گوره شه کانی فیرعه ون. ئەم دل و هزر و ویزدانه که سه دای وه حیه که ی پیگه شت؛ په کسه پرووی تیکرد و وه لامی به ئیانه وه دایه وه، که پرووناکیی ئیانه که ی لی دهر که وت؛ گه شته یه قینی ئه وه ی که هه موو ژیا نی پیش ئەم ساته یان تاریکایی کوفر و گومرایی شیرک و سه رگه ردانیی جاهیلییه ت بوو، بویه په کسه لهو ئان و ساته که مه دا ئه و یه قینه یان به شیوه یه ک لا چه سپی که نه ک له خه یالی خویندا نه بوو، به لکوو ئیستاش له دیمه نی واقعیکی تری وا دا به خه یالی که سدا نایه ت.

ئا ئەم نووره خوایه، ئەم سه دای وه حیه هه ر که دای له په ره ی دل و پالنه ری هزر و ئامیری ههستی ویزدان؛ په کسه ئەم دهسته خه لکه ی ئاوا گوری، گورانیکی کوللیی ریشه یی سه رسور هینه ر. ئەمانه پیش ساته وه ختیکی که م له مه و پیش نزیک بوونه وه یان له تاغووت به دهسکه وت دهزانی، پاداشتی دهستی ئه ویان به خه لات ی نمونه یی دهزانی، خوزگه خوازی ئه وه بوون هه ر که سه رکه وتن په کسه ر چه پله یان بولی بدریت و خه لات بکرین! که چی ئه وه تا دوای ئەم ئیمان هینه نه ته خت و تاجی فیرعه و نیان ناویت و هه موو دهسه لات و سامان و هه یله مانیان پی هیچه! ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ (طه: ۱۷۲)، به و خوایه ی خه لقی کردوین، ئا ئەمه ی دهستان که وتووه، ئەم به لگه و نیشانانه ی دهستان لیی گیر بووه که خستوونیتییه سه ر پیی خوا یستی؛ ناگورینه وه به خوت و هه رچی هه ته! سوبحانه للّا، خوت و کورسی و تهخت و تاجت، عهرش و بهخت و سامان و دهسه لات،

کۆشک و تەلار و خۆراک و پۆشاكت، حاشييه و خزمەتکار و ھەيتوھووت! ھيچان لا گرنگ نيبه و به ھيچى پازى نين، چونکە ھەر ھەمووى ناگاتە ئەو بەلگەنەى دەستان کەوتووہ (بەلگەکان!) کە گەياندووینەتیبە ئەم يەقینەى خواناسى. ئیمە تازە خوامان ناسیوہ، پڤى ئەومان گرتووہ، بە نوورى ئەو دەولەمەند بووين و لەو نزیکين، ئيتەر تۆ و تەخت و بەخت چيیە؟ لە ھەرەشەکانیشت ناترسين، چیت لەدەست دیت بیکە: ﴿فَاقْضَ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ (طە: ۷۲)، دەتوانیت چى بکەیت؟ ھەر ژيانى دنيايمان لى دەستيت، خو ناتوانیت ئيمانەکەمان لى بستيت! ﴿إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (طە: ۷۲)، ئەمە ھەموو توانا و دەسەلاتى تۆیە! دەسەلاتى ھيچى تەرت بەسەرمانەوہ نيبە، ژيانى دنياش چيیە ئيمان بستيت؟! ژيانەکە خۆى کورت و کەمە، ژيانەکە خۆى ھيچ و بى نرخ و فەنايە، ژيانى لای خواى گەورە بەقايە و بەھايە. ئەو ئەشکەنجە و ئازارەش کە تۆ بە سەريدا زالیت؛ شتیک نيبە دلێک لى راپەنیت کە بە نوورى خوا پۆشن بووہتووہ و بە يەقینى عەقیدەکە سەرەوتووہ، ئیمە باوہرمان بە خواى خۆمان ھیناوہ، ئيتەر تۆ و خواکەت چى؟ ﴿إِنَاءَ امَّا بَرِنَا﴾.

ئەم ئيماندارانە چۆن ئاوا گالتيان بە ھیز و دەسەلات و ھەرەشەى فيرەون ھات؟ چۆن ئاوا ئاشکرا، پۆشن و پاشکاو ئەم ھەلوستە ئيمانیيەيان لەو کات و شوینەدا بە پرووى فيرەوندا راگەياند؟ چۆن ئاوا بەوپەرى يەقین و متمانەوہ بە خواى گەورە ئەو ھەرەشانەيان پەتکردوہ و بە تەحەددایەکی راستەقینە و واقعییەوہ وەستان؟! چۆن؟!

ئەم حەقیقەتى ئەم وەحییە خواييە کە لە دل و دەروونی کەدا دەبیتە سەرچاوہى ئيمان و يەقین، ئاوا بزاون و ھەلوستیکى میژووبى نشان دەدات، بەھیزتر دەبیت لە دەسەلاتى تاغوت، لە ھەموو ھیزی سەرزەمین بەھیزتر خۆى نشان دەدات، لە ھیزی پاکيشانى ھەموو حەز و تەماعیکی دنيایى دەرچووہ، ئومیدی بە ھيچ پاداشت و خەلاتیکى دەسەلاتدارانەى

تاغوت نییه، له هیچ هیز و دهسه لاتیکیش ناترسیت و باکی نه به مردنه و نه به چیرزی دنیایی،
نه به پله و پایه و نه به سامان و دهوله مهندي، ئەم بزاون و ههلوسته له غهیری ئیانداری
خواوستانه ناوه شیتته وه. ئەمه دیمه نی سهرکه وتنی راسته قینه ی مافی ئیانداریتییه له واقعیکی
ژیانی دهسته به ردا، سهرکه وتنیکی واقعییه و بهرچاوه به سهر هیز و دهسه لاتی سته مکاریدا،
دوای ئەوهی له ململانی نه فسی خوئی و ململانی ته وحید و شیرکی ناخی خویدا سهرکه وت.

باسى سېيەم

دید و ھەلوپىستی نەگوپى دوژمنان

بېرگەي يەكەم: ناسىنى دوژمن نىوھى سەرکەوتنە

داعىيانى ئىسلام و پىشپەوانى خواويستى دەيىت زۆر وردەكارانە پەي بە ھەقىقەتى ھالى خۇيان و ھالى دوژمنان بىن، نىوھى مەلەننىكە لەسەر ئەمە ھەستە. ئاراستە قورئانەكان -كە ھەيى خۇاي گەورەن- بۇ ئوممەتە ھەقائىدىيە مۇسلمانەكەي سەردەمىش ھەر ھەمان ئاراستە قورئانەكانە كە بۇ ئوممەتە ھەقائىدىيەكەي نەوھى يەكەمى ياوھران دەرچوو، ئەم ئاراستانەي قورئان بۇ دوينى و ئەمپۆ و سەينى وەكوو يەكن، بۇ پىنشانەنى ھەموو ئوممەتتىكى ھەقائىدىيە مۇسلمانە لە ھەر كات و شوين و نەوھى كەدا يىت، مادام ھەمان پىياز و بەرنامە و بانگەواز و بزاقى بۇ ھىنانەوھى ھوكمى شەرع گرتووەتە بەر، تا جارىكى تىرىش كۆمەلگاي مۇقايەتى لە ساىەي قورئاندا بەختەوھەر بىكەتەوھە.

زۆر زەرورەيە داعىيانى ئىسلام سىروشتى دوژمنەكانيان و بەرەكانيان بناسن، دوژمنانى پىشوويان بەردەوامن، مۇشرىكان ھەر مۇشرىكانى جارائن و پىدىنەكان ھەر پىدىنى جارائن، ئەھلى كىتاب ھەر ئەھلى كىتابى پىشتەرن و ئىستە لە بزوتنەوھى زايۇنى و خاچەرىستانى جىھانى و كۆمۆنىزمى جىھانىدا دەرکەوتوونەتەوھە. داعىيانى ئىسلام دەيىت زۆر ژىرەنە درك بە سىروشت و بزوت و ھەلوپىستى دوژمنان بىكەن، شارەزايى مەلەندى ھىز و نەخشەدارشتن و چۆنەتتى كارکردن بىن، دەيىت بزەن ئەوانە چ جۆرە بەرەست و تۆر و تەلەيەكەن لەسەر پى دادەنن، تووشى چ كىشە و ناپەھەتى و بەلەيەكەن دەكەن، چۆن پايان دەكىشەن ژىر بارى ئەشكەنجە و قوربانىدانەوھە، چۆن ھەولى مەھرومکردن دەدەن، دەيىت شارەزاي فاك و

فیک و چه‌واشه‌کاریان بین، بی‌ئوه‌ی لی‌شیان بترسن، شاره‌زای کاریان بن و چاوشیان له چاره‌نووسی لای خوای خوای گه‌وره‌یان بی‌ت و ئومیدی هه‌موو شتیکیان هه‌ر به‌و بی‌ت و به‌س، تا هه‌موو ژان و ناسۆر و کاره‌ساته‌کانی پ‌ییان لا سووک بی‌ت و به‌سه‌ر ترس و توقان و مه‌رگدا زāl بن، به‌سه‌ر هه‌ز و چیژ و ئاره‌زووه‌کاندا زāl بن، به‌سه‌ر فیتنه‌ی ده‌روون و شه‌یتان و هه‌واوه‌هه‌س و هیژی شه‌پخوازیی ده‌ری که تاغوتان و مله‌هوران زāl بن، هه‌ر وه‌کوو که ئوممه‌ته عه‌قائیدییه‌ی که یه‌که‌مجار زāl بوون. خو قورئان هه‌ر ئه‌و قورئانه‌یه، هه‌ر ئه‌و پ‌یاز و به‌رنامه‌خوازییه‌یه که یاوه‌ران گرتانه به‌ر. قورئان ئاراسته‌وانی دید و پ‌ی و بزوت و هه‌لۆیسته. قوئان ده‌ستووری ئوممه‌ت و پیشه‌وا و پ‌نیشاندهریتی، دوژمه‌کانیش هه‌ر ئه‌و دوژمنانه‌ی جارن و پ‌نگا و بزوت و هه‌لۆیسته‌کانیش ده‌بی‌ت هه‌ر ئه‌وه بن.

دوژمنانی ئوممه‌ته عه‌قائیدییه‌یه که هه‌ر به‌وه‌نده به‌س (ئیکتیفا)یان نه‌ده‌کرد که به‌شمشیر و رمیان له‌مه‌یداندا کوشتاریان ده‌کرد، هه‌ر به‌وه‌نده‌شه‌وه نه‌ده‌وه‌ستان که هاوپه‌یه‌یه‌کانی خۆیانیان بو کوشتاری موسلمانان هان ده‌دا، به‌لکوو پ‌یش هه‌موو شتیکی له‌بوواری عه‌قیده و باوه‌ردا دژایه‌تی ئوممه‌ته‌که‌یان ده‌کرد، به‌رده‌وام ده‌یانویست به‌گومان دروستکردن لاوازی بکه‌ن، نه‌خشه و پ‌یلانیان داده‌پشت که له‌هه‌موو کۆپ‌یکدا قسه و قسه‌لۆکی دواخن، ئه‌م مه‌یدانی لاوازکردنی عه‌قیده‌یه ج‌یی بایه‌خی سه‌ره‌کی بوون، چونکه ده‌یانزانی هه‌موو کیانی ئوممه‌ت و بزوت و په‌فتاره‌کانی تاک و کۆی ئوممه‌ته‌که له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی عه‌قیده‌که بنیاد نراوه، بۆیه به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک خه‌ریکی سوکایه‌تیپ‌یککردن و به‌رچاوخستنی بوون، جارێک به‌قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌قی خۆیان، جارێک به‌چه‌واشه‌کاریی دینی جاهیلییه‌ت و، جارێکی تر به‌پالانتیه و لاف و گه‌زافی ئه‌هلی کیتاب و بوختان و دوو‌پ‌روویه‌که‌یان. ئه‌هلی جاهیلییه‌ت وه‌کوو جاهیلییه‌تی سه‌رده‌م ده‌یانزانی که خالی جه‌وه‌ه‌ری هیژ و به‌هیژی ئه‌م ئوممه‌ته عه‌قیده‌که‌یه‌تی، بۆیه هه‌ولیان ده‌دا له‌ویوه دزه بکه‌نه ناو پ‌یزی موسلمانانه‌وه و عه‌قیده‌که له‌دل و هزر و

ویژدانداندا لهق بکهن، دهیانزانی -ههر وه کوو که نه هلی جاهیلییه تی ئه مپړو ده زانن- که لاوازیی ئوممه ته که کاتیک مسوگهر ده بیت که عه قیده که لاواز ده بیت، کاتیک شکست ده هیئت که عه قیده که له دل و هزر و ویژدانی موسلماناندا ده پوکیته وه! دهیانزانی ههر وه کوو که دوژمنانی ئه مپړوی ئیسلام ده زانن، که تا عه قیده که له دل و هزر و ویژدانداندا به هیز بمیئت، تا دید و پری و رهفتار و په وشت و دابونه ریت و بزوت و هه لویستی تاک و کوی ئوممه ته که له سهر ئه م عه قیده به دابمه زریت؛ ئوممه ت و بانگه واز و بزافه که ههر وا به هیز ده مییته وه و زه فهری پی نابریت. تا تاک و کوی ئوممه ته که وره یان به عه قیده که بهرز بیئت و له بهر پوشنایی ئه ودا ریکه ن و ئالای ئه وه لگرن و دروشمی ململانیی ئه وه بهرز بکه نه وه و شانازی به وه وه بکه ن؛ حه تمه ن دوژمنان به سهر یاندا زال نابن و له هه موو مهیدانه کانی ململانیاندا ده شکین، له پیش هه موو شپانه وه مهیدانی جهنگ و پروو به پروو بونه وه ی هیزی شمشیر و بازوو.

له م پرووانگه یه وه که دژوارترین و نه گریسترین دوژمنی ئه م ئوممه ت و دینه ئه وه لایه نه یه که به عه قیده ی ته وحیده که وه مه شغوول و دژایه تیی ئه وه ده کات، ئه وه که سه یه که هه ول ده دات موسلمان له سهر عه قیده که کو نه بنه وه، عه قیده که یان لا گرن گترین به ها نه بیئت، یان شلگیرانه باوه پری پی بهینن تا بهرنامه ی عه قایدی و دینه که بگوړن و له دید و پریی ئه وه ده رچن، ئه م لایه نانه دژوارن که بهرده وام نه خشه ی ئه وه داده پریژن که ئوممه ته که عه قایدی نه مییئت، تا ئه وان به دوژمن پیناسه نه کات و نه خشه و ئامانجی گلاوی ئه وان فزح نه کات.

داعییانی ئیسلام و پیشره وانی خواویستی ده بیئت ئه وه یان لا به لگه نه ویست بیئت و دید و پری و بزوت و هه لویستی خو یانی له سهر دباری بکه ن که جهنگی ئوممه تی موسلمان و دوژمنه کانی جهنگی عه قیده که یه، سهره تا و کوتا و ماهیه تی ململانیان پیش هه موو شتیک ململانیی دید و تیروانین و پیناسه عه قایدیه که یانه. کاتیک دوژمنانی ئوممه ت ده یانه ویت خاک و خه لک و کانزا و ئابووری ولاتی موسلمانان بخه نه ژیر دهستی خو یان؛ مه بهستی سهره کیان لاواز کردنی

عهقیده ی تهو حیده که یه (که ههر به پاره و سامانی ولاتی موسلمانان خویان دهیکهن!)، چونکه دوژمنانی ئیسلام به درپژای میژووی ئیسلام و له ههموو ئەزموونه کانی خویانهوه گەشتوونه ته ئەو یهقینه ی که تا عهقیده ی ئوممه ته که لاواز نه بیّت و ململانی که له جهنگی عهقائیدییه وه نه گۆرپیت بۆ دید و پێ و دروشم و ئالای تر؛ ئەسته مه مه بهسته سیاسی و ئابووریه کانیان له ولاتی موسلماناندا بیته دی، دهزانن دهست به سه رداگرنتی خاک و خه لک و دهسه لاتی موسلمانان ئەسته مه، یان زۆر زۆر زه حمه ته، له کاتی که ئوممه ته که له پرووانگه ی عهقیده که وه بیییت و به شه ریه ته که وه پابه ند بیّت و ههستی به پرسیتی قیامه تی به رامبه ر بانگه وازه که ی له دل و هزر و هۆشدا بیّت. دهزانن که ئە گه ر موسلمانان به دیدیکی تهو حیدیه وه بپروانه ئەوان، په ی به حه قیقه ت و چۆنیه تی و دوژمنداریتییه که یان ده بن و دهزانن چۆن ئیداره ی ململانی په ی ئوممه ته که یان به رامبه ر ئەمان بکه ن.

له م دید و پرووانگه و زه مینه وه یه که دوژمنانی ئەم دینه و به کریگیراوه کانیان کۆتا وزه ی توانای تاک و کۆ و دهزگا و دهوله تانی خویان ده خه نه کار تا موسلمانان چه واشه بکه ن و پێیان پێ بزر بکه ن و نه هیلن وا ههست بکه ن که دوژمنداریتی ئەوان له بهر تهو حیده که یانه، تا ئاسان جهنگی خویان ئیداره پێ بدن و به ههموو ئامانجیکی خویان بگه ن له داگیرکردنی ولاتی موسلمانان و پرووتاندنه وه ی خپروبیریان و ئیستیغلا لکردنی سامان و خاک و خه لکیان بۆ مه رامی خویان و، له هه مان کاتیشدا بیخه م ده بن له وه ی که موسلمانان پێناسه ی ململانی که به دژایه تی عهقیده که ناکه ن (ههر وا دهزانن ئیستیعمار و داگیرکه ران و به کریگیراوانیان بایه خ به دین ناده ن و ده یانه ویت خه لکی دیموکراسیانه بژین!).

ئاوا ئاسانتر شه ره که یان بۆ ده چێته سه ر، خه می پاپه رین و شوپش و جیهادیان نابیّت، به رده وامیش سوڤاغ ده که ن، له ههر کات و شوپنیکدا زانیان موسلمانان خه ریکه بینه وه سه ر مه نه هجی تهو حید و، ململانی که به دوژمنداریتی عهقیده که یان بزانه، ئەمان خه ر زاراوه ی تری

چه‌واشه‌کاری داده‌هینن و به‌ره‌ی تر داده‌مه‌زینن تا پروو له‌وئ بکریت و حه‌قیقه‌تی شه‌په‌کیان ههر به‌په‌نهانی و سه‌رکه‌وتووایی پروات، له‌ههر کات و شوینیکدا هه‌ست بکه‌ن پیش‌په‌وهانی خواویستی له‌هه‌ولئ ئه‌وه‌دان حه‌قیقه‌تی شه‌په‌کیان دوزمنان پیناسه‌بکه‌ن، ئه‌مان خیرا ده‌که‌ونه گومان دروستکردن و فریودان و خوگۆرین، به‌گۆرینی ئاراسته‌ و دروشم و دیارده‌کان! پلانی تر داده‌هینن، شتی نوئ ده‌خه‌نه‌ پروو، به‌لام ئامانجه‌که‌ههر یه‌که‌ و مه‌به‌سته‌که‌ نه‌گۆره:

﴿وَدَّتْ طَافِيَةً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَصُّونَكَ﴾ (ال عمران: ۶۹)، واتا: «کۆمه‌لیک له‌ئه‌هلی کیتاب ئاواته‌خوازن له‌سه‌ر رپی راست لاتان بده‌ن و گومراتان بکه‌ن!». ئه‌مه‌ ئامانجی نه‌گۆره، ئه‌مه‌ ئامانجی دیان و جووه، چ‌جای بیدین و فه‌رماسۆن و مولحیده‌کان: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا

النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ (البقرة: ۱۲۰)، واتا: «هه‌تا هه‌تایه‌ دیان و جوو لیت پازی نابن تا ئه‌وکاته‌ی شوین میلله‌ته‌کیان (دین و خه‌لکه‌کیان) ده‌که‌ویت». که‌واته‌ مه‌به‌ستیان ده‌ره‌ینانی موسلمانه‌ له‌ دینه‌که‌، گومراکردنیتی، ئه‌گه‌ر بۆشیان لوا؛ بیانکه‌نه‌ شوینکه‌وتووای دین و دابونه‌ریت و پیاوانی خۆیان! ئه‌مه‌شه‌که‌ئه‌و کاته‌ و دواتر و ئیستاش هه‌ولئ بۆ ده‌ده‌ن و بیگومان کۆلش نادهن و له‌ داها‌تووشدا ههر به‌رده‌وام ده‌بن، چونکه‌ ئایه‌ته‌که‌ به‌ کرداری رانه‌بردوو باسیان ده‌فه‌رموویت.

ئهم ته‌وحیده‌گرئ کۆپه‌که‌ی دلئ دوزمنانه‌، به‌ردی سه‌ر دلپانه‌، تارمایی سه‌ر چاویانه‌ و ته‌حه‌ممولی هه‌بوون و هیز و به‌هیزیه‌که‌ی ناکه‌ن، له‌هه‌موو کات و شوینیکدا یه‌که‌مین خالی جیبا‌یه‌خیان له‌ململانی دژ به‌ئیسلا‌میاندا عه‌قیده‌که‌یان پیش هه‌موو مه‌به‌ستیک داناوه‌، ههر عه‌قیده‌که‌یان کردۆته‌وه‌ به‌مایه‌ی جه‌نگ و هۆکاری شه‌پ و ئامانجی مملانیکه‌یان! ئه‌وه‌ راستیه‌، حه‌قیقه‌تی مملانی دیان و جوو به‌رامبه‌ر موسلمانان شه‌په‌کیان عه‌قیده‌که‌یه‌، که‌ناهیلن بکوژینه‌وه‌، له‌ههر کات و شوینیکدا دیان و جوو هه‌بووین، یه‌که‌م په‌فتاریان دژایه‌تیکردنی ئیسلا‌مه‌که‌بووه‌، به‌ره‌ه‌لستیکردنی عه‌قیده‌که‌بووه‌، گومان دروستکردن بووه‌ به‌رامبه‌ر ته‌وحید. به‌لام ئه‌وان ئامانجه‌سه‌ره‌کیه‌کیان په‌رده‌پۆش کردوو، دروشمی شه‌په‌کانیان گۆریوه‌، بۆ

چەواشە کاری و فریودان و هه‌لخه‌له‌تاندنی موسلمانان پرایده‌گه‌یه‌نن؛ یه‌که‌م: که دوژمن نین، دووه‌م: دژایه‌تی عه‌قیده‌که‌ناکه‌ن^(۱)، چونکه موسلمانان زۆرجار تاقی کردۆته‌وه و ده‌ستشکانده‌وه‌ی له‌گه‌لدا کردوون، گه‌یشتوونه‌ته‌ئو و حه‌قیقه‌ته‌که‌ئو گه‌ر ململاتیکه‌ی خۆیان له‌موسلمانان کرده‌جه‌نگی عه‌قیده‌که‌تیییدا سه‌رکه‌وتوو نابن، چونکه ئه‌وکاته هه‌موو ئاست و جۆ و که‌سایه‌تییه‌کی موسلمانان له‌ژێر ئالای عه‌قیده‌که‌دا کۆ ده‌بنه‌وه و ئاماده‌ی هه‌موو پروبه‌پروبوونه‌وه‌یه‌کی خۆئاوی ده‌بن، بۆیه دوژمنه‌پسپۆره‌کانی ئیسلام ئالا و لافیته و دروشمی شه‌په‌که‌یان گۆپیوه، نالین شه‌ری عه‌قیده‌که‌ده‌که‌ین، خه‌می ئه‌وه‌یان هه‌ماسه‌ت و غیره‌تی ئیباداران بخروشیته‌ و جه‌هاد به‌ریا بکه‌ن، بۆیه ده‌یکه‌نه‌شه‌ری خاک و سیاسه‌ت و ئابووری و شوینی ستراتیژیته‌ سه‌ربازی و... هتد. ئینجا ساویلکه و گیله‌پیاوی ولاتی موسلمانان قه‌ناعه‌تی پێ ده‌که‌ن که ئه‌مه شه‌ری عه‌قیده و دین نبیه، شه‌ری دینی بوو به‌میژوو، کۆتایی هاتوو! ئیستا که‌ی سه‌رده‌می ئه‌وه‌یه خه‌لکی شه‌ییووری شه‌ری دینی لێ بدات، ئه‌وه زه‌مانیک بوو که کلێسا ده‌سه‌لاتدار بوو، خه‌لکیش نه‌خوینده‌وار بوون، پۆشنفکر نه‌بوون! شه‌ری دینی باوی نه‌ماوه، ئه‌وه نه‌خوینده‌وار و ده‌مارگیره‌ دینییه‌کان و ده‌زانن که ده‌بیته جه‌نگ و جه‌هاد له‌پیناوی دیندا بکریته‌! ئاوا غیره‌تی دینی خه‌لکه‌ موسلمانان که هیور ده‌که‌نه‌وه و هه‌ستی جه‌هادیان تیییدا ده‌پوکینه‌وه، چونکه زۆر له‌سه‌دای ته‌کبیر و ئالای جه‌هاد ده‌ترسن، له‌پاستیشدا هه‌ر هه‌موویان له‌زایۆنیزمه‌وه بۆ خاچه‌رستانی نوێ، بۆ کۆمۆنیسته‌کان، هه‌موویان شه‌ری ئه‌م ته‌وحیده‌ ده‌که‌ن و هه‌ولێ ریشه‌کێشکردنی، بان هه‌ر نه‌بیته‌ نه‌بیته‌ هه‌ولێ لاوازکردن و که‌نارخستنی ده‌ده‌ن. هه‌ر هه‌موو له‌سه‌ر ئه‌وه رێکن که عه‌قیده‌که‌یه‌ بۆته تاوێره‌به‌ردی سه‌ر

(۱) لهم سه‌رده‌مه‌شدا ده‌لین: ئیمه نه‌ دژی ئیسلامین وه‌کو دین، نه‌ دژی موسولمانانین، به‌لکو له‌گه‌ل (ئیسلامی سیاسی) دا راجوین و دژی (تیرۆسته‌)انین!.. ئینجا ده‌لین توندڕه‌وه‌کان خراپ مانای دینه‌که‌ ده‌که‌ن و ده‌بیته‌ وه‌کو (زاننا) په‌سمیه‌کانی ئه‌واق لێی تیبگه‌ن!

رښان، بویه به جیا بیت یان پیکه وه، به نهینی له سهر شهرې هم عه قیده په پیکه وتوون^(۱)، چونکه زور چاک ده زانن دهره قه تی نوممه تی عه قایدی جیهادی نایه، زوریان شه پره شوق له گه ل هم عه قیده سه خته دا کرد و سهره نجام قوچی خو یان شکا و سهریان ته قی.

هم شه په بی نامانه ی کوفری جیهانی شهرې هم عه قیده یه یه، بو ریشه کیشکردنی هم دینه یه، بو که ناردانی ته وحید و ته خدیرکردنی ههستی جیهاده که یه تی، هممه جهنگی حاسلات و دانه ویله نییه، شهرې په بایه و شوینی ستراتیژیستی سهر بازی نییه، شهرې هم ئالا پزیوه په نگا وره ننگانه نییه، ململانیی هم دروشمه قبه و فشه لانه نییه؛ هممه شهرې بی نامانی عه قیده که یه، به لام ئه وان نایانه ویت و ارایگه یه نن، هممه کونه قینی ساله هاسالی میژوویانه، ئه وان ده یانه ویت فریومان بدن! هه لمانخه له تینن، چه واشه مان بکه ن و ئاراسته مان بگوړن، بویه ده لین نیمه دژی ته وحید نین (که دینه کانی نیمه ش دیان و جوو و دینی ته وحیدن!). جا ئه گهر باوه پمان به م درو و ده له سه و لاف و گه زافانه ی ئه وان کرد، متانه مان به خو یان و پلان و په نجیان کرد و تیکشکاین؛ بوچی گله یی له وان بکه ن؟! بوچی بلین: خوا بیانگریت هه لمانخه له تاندین؟! بوچی به خو ماندا نه چینه وه و مو حاسه به ی خومان بوچی نه که ین له سهر ئه وه ی قسه ی ئه وانمان گرتی گوی و فه رمایشی خوامان پشتگوئی خست که روشن و ئاشکرا و راشکاو پیی را گه یاندین که دیان و جووله که کان لیتان رازی نابن و وازتان لی ناهینن هه تا شوین دید و دین و پریاز و به ها و نه ریتیان نه که ون، هه تا له سهرانی ئه وان وه به رنامه و ئاراسته ی بزاون و سرهوت و هرنه گرن! ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبِيعَ مِلَّتَهُمْ﴾.

(۱) ئه وه ی سید قوتب (رحمه الله) ناماژی بی ددات پیش په نجا سال له مه و به ره، ئیستا دوا ی جیهادی ئه فغان و عیراق و سوریا و زوربوونی کومه له جیهادییه کان له ولاتی موسولمانان و به شداربوونی سهدان گنجی موسولانی (ئه وروپا) له ساحه کانی جیهاددا -به تاییه تی سوریا-، ئه و هتا (تونی بلیر)ی سهرؤک و هزیرانی سهدی پابردو (۲۰۰۲-۲۰۰۶) که یه کیک بوو له نه خشه وانانی تیکرماندن عیراق دوا ی داگیرکردنی له (۲۰۰۳) دا، له (۲۰۱۴/۵/۵) دا پرایگه یاند که باشتروایه ئه مریکا و ئه وروپا و پروسیا و چین و هاو په یانانیان په یانکی نوی مور بکه ن که هه موویان دزی (تیروریستی ئیسلامی) بووه ستن!

خوای گه و ره به وه حیی پاستگۆی خوئی پیناسه ی حه قیقه تی ئه وانی کردبوو بۆمان، ئامانج و مه به ستیانی بۆ که شف کردبووین: ﴿وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْاْ فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً﴾ {النساء: ۸۹}، واتا: «ئهووان زۆر به جیددیانه که ده خوازن ئیوهش کافر بینه وه، تا وه کوو یه کتان لی بیت، تا خۆتان به ته وحیده که (به خواناسی و خواپهرستی و حاکمیتی خوای گه و ره) وه نه ناسپین، تا وا نه زانن ئهووان دزایه تی دینه که تان ده که ن و دوژمنی عه قیده که تان!».

ئهو که سه ی دوا ی کوفر و کافربوون؛ شیرینی ئیمان و موسلمانیتی چیشتووه، ئهو که سه ی دوا ی تاریکستانی و گومرای؛ نووری خوای گه و ره ی به نسیب بووه، ئهو که سه ی دوا ی سه رگه ردانی پچکه و لاریتی؛ که وتۆته سه ر پڭای پیغه مبه ران و به ئاراسته ی وه حی پڭی نشان ده دریت، ئهو که سه ی له پۆخله واتی کوفر و شیرک و جاهیلیهت پاک بۆته وه و دید و پڭ و پهفتار و په وشت و دابونه ریت و بزوت و سه روتی به خواناسی پارسه نگ بووه، ئهو که سه ی دَل و دهروون و هزر و هۆش و ویزدان و ههستی به م دینه پالفته بووه و پاست و دروست و په واپڭی گرتۆته بهر و، مه نزل به مه نزل، شهیدا و هۆگرانه به ره و خوا پیی هه لگرتووه، هیمن و ئاسووده و پارسه نگ، کامه ران و بهختیار و بهخته وه، چۆن پازی ده بیت به ره و کوفری بهینه وه؟ چ جای ئه وه ی خوئی پازی بیت و بگه پڭته وه ناو ئهو پۆخله وات و تاریکستانی و سه رگه ردانی و دیدلڭی و به درهفتارییه ی جارانی! به دلنیا ییه وه گه پانه وه ی به ره و کوفر پڭ ناخۆشه به قه ده ر ئه وه ی فڭی بده نه ناو ئاگره وه، بگره زیاتر. ئهو وه دوژمنانی خوای گه و ره و بانگه وازه که بین که ده یانه ویت ئه م به ره و کوفر و کافربوون و ئاگری دۆزه خ بهینه وه، ئه م که خوا هیدایه تی داوه و له هه مووی قوتار بووه و که وتۆته سه ر پڭی په زامه ندیی خوای گه و ره و به هه شتی به رینی، ئه م که له جیهانی تیکپڭزان و پشیوی و ده به پڭکراچوونی جاهیلیهت پڭگاری بووه و که وتۆته جیهانی شادمانیی په زامه ندیی خوایی و نووری هیدایه تی ئه وه وه، چۆن ده بیت پڭ بدات دوژمنانی ئیسلام به ره و کافربوونی بیه نه وه؟! چۆن؟!

ئههلی کیتاب زۆر به جیددی دژایه‌تیی ئهم دینه ده‌که‌ن، دژیی ئهم حه‌ق و پاست و په‌واپه و موسلمانانه‌کانین، هه‌رچه‌نده زۆر چاک ده‌زانن که ئهم په‌یامی ئیسلامه حه‌قه، په‌واپه، له‌ خواوه‌یه، که‌چی ئه‌و هه‌لۆیسته دوژمنکارییه پهنه‌شیان به‌رامبه‌ری هه‌یه! ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ (الانعام: ۱۱۴)، واتا: «ئه‌و که‌سانه‌ی په‌یامی خۆمانمان پێشتر بۆ ناردوون ده‌زانن که ئهم قورئانه‌ش حه‌قه و له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگارته‌وه نێردراوه‌ته خواره‌وه». ئیستاش هه‌ر وان، دلنیا که‌هێز و به‌هێزی و به‌پێزی ئهم دینه له‌و (حەق)ه‌وه هاتووه که خوای گه‌وره ناردویتی، حه‌قیشی له‌ خۆ گرتووه و بۆ سه‌لماندن و چه‌سپانی حه‌ق و پاست و په‌واپیش هاتووه: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ﴾ (الاسراء: ۱۰). تا ئیستاش ئه‌وه ده‌زانن که حه‌قه، هه‌ر له‌به‌ر ئهم زانین و دلنیا‌بوونه‌شیانه ئاوا دوژمن‌داریتی ئهم دینه ده‌که‌ن! ئه‌و شه‌ره بیئامانه‌یان به‌رامبه‌ری پاگه‌یاندووه! که‌ ده‌بوو ئه‌وان یه‌که‌مین که‌س بن که‌ باوه‌ری پێ ده‌هینن و شوینی ده‌که‌ون، چونکه‌ لییان پوونه که‌ حه‌قه، که‌چی ئاوا بوونه‌ته دوژمنی سه‌رسه‌ختی!

سه‌ختترین بوواری ئهم شه‌ره و قورستترین مه‌یدان و دژوارترین به‌ره‌ی ئهم مملانی به‌رده‌وامه‌ کێشه‌ی حاکمیتییه‌که‌یه، که‌ ده‌یانه‌وێت حاکمیتی خوای گه‌وره له‌م عه‌قیده و دینه جوێ بکه‌نه‌وه و لایه‌دن، ده‌یانه‌وێت شه‌ریعه‌تی خوا نه‌ پێباز و به‌رنامه‌ بیت، نه‌ ده‌ستووری حوکم و داوه‌ریی کۆمه‌لگا، ده‌یانه‌وێت موسلمانان حاکمیتی خوای گه‌وره (یاسادانان و حوکمرانی و داوه‌رییکردن) وه‌لکه‌ن و له‌ شوینی ئه‌و؛ دید و بیردۆز و ده‌ستوور و پێسای به‌شه‌ر بخه‌ریته‌ جیی، تا حاکمیتی بدخه‌ته‌ ده‌ست به‌شه‌ر و ئیتر ئهم په‌یامه‌ خواپه‌ حاکم نه‌می‌ت، ئه‌وه‌کاته‌ش ئهم دینه (وجود)ی نامی‌ت، چونکه‌ جوهره‌ها خوای تر بۆ کۆمه‌لگا و ده‌وله‌ت قووت ده‌کرینه‌وه. له‌ هه‌موو ئهم ولاتانه‌دا که‌ زه‌مانیک بوو حاکمیتی خوای گه‌وره سه‌روه‌ری و بالاده‌ستی هه‌بوو، به‌ مانایه‌کی تر زه‌مانیک بوو ته‌نها خوای گه‌وره خواپه‌تیی ده‌کرد، ته‌نها شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خوای گه‌وره حوکمران و داوه‌ر بوو، هه‌یچ یاسا و ده‌ستووریکی تری وه‌لدا

نەبوو، بە مانایەکی تر هیچ ھاوبەشیک لە ھاکییتیدا بۆ خواى گەورە دانەدەنرا^(۱)، هیچ دەستووریک لە گەڵ شەریعەتی خوادا نەبوو، هیچ کتیییک لە گەڵ کتیبەکەى خوادا نە کرابوووە سەرچاوەى قانون و ئاراستەوانییتی کۆمەلگا؛ ھەموو پيساکانى فیهقی دەستوورى لە قورئان و سوننەتەو ھاتبون، ئەو ھى ئەم دەستوور و شەریعەتەى گۆرى، ئەو ھى ئەم دینەى لە ھاکییتی ھینایە خوارەو ھەلى کیتاب بوو، دیان و جوو (لە گەڵ بە کریگىراوانى ھەلگەپاوەى ناوخۆ)، ئیستاش ھەر ئەوانان وان لە پشت ھەموو بارودۆخیکى دەستوورى پیچەوانە بە شەریعەتى خواو، ئیستاش ئەوان لە پشت پەردەو ھاکییتی کوفر پیادە دەکەن و ولاتی موسلمانان خستۆتە ژیر ئاراستەى کوفرینى خۆیانەو ھەتا ئامانجە گلاو ھەى خۆیان بەیننە دى کە لادان و پادانى ئەم تەوھیدەى کە ھاکییتی شەرع جۆریکە لى، ئەمە دید و پى و بزوت و ھەلوئىستی نەگۆرى دوژمنانى ئەم دینەى.

(۱) شەریعەتى ئىسلام بۆ ماو ھى (۱۱۷۲) سالى رەبەق تاکە سەرچاوەى ھوكمى نیو ھى سەرزەمین بوو! تا (۱۸۴۱ز).

برگه‌ی دووهم: ده‌زگا ته‌زویره (ئیسلامی)یه‌کانی دوژمن

دوژمنانی ئەم دینه که زۆر ورده‌کارانه مورافه‌به‌ی بزوتنه‌وه‌کانی پابوونی ئیسلامی ئەم سهرده‌مه‌یان کردووه و شاره‌زاییه‌کی به‌رفراوان و قوولیان لا دروست بووه، که له‌گه‌ڵ شاره‌زاییه‌کانی خۆیان له‌بوواره‌کانی ده‌روونناسی و کۆمه‌لگا و کۆناسیدا بوونه دوو بووار و هۆکاری سهرکه‌وتوویی نه‌خشه و پلانه‌کانیان له‌ململانی پابوونی ئیسلامی نوێ و، دوژمنداریتی عه‌قیده و ئوممه‌ت و بزافه ئیسلامیه‌کاندا، که‌یشتنه‌وه‌ قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ ناشیت زه‌ق و ئاشکرا دژایه‌تی دینه‌که‌ پابگه‌یه‌نریت، چونکه‌ کاردانه‌وه‌ی له‌ ناو موسلماناندا توندوتیژ و گشتگیر و به‌رفراوان ده‌ییت! بۆیه‌ له‌م سهرده‌مه‌دا زیاتر له‌ ههر سهرده‌میکی تری پابوردوو سووورن له‌سهر چه‌واشه‌کاری، فیربوون لافیته و ناویکی ئیسلامی له‌و بارودۆخ و بزوت و ئاراسته و به‌ها و نه‌ریت و بیروباروه‌ر و دید و پڕی و یاسا و ده‌ستوورانه‌ بنین که‌ خۆیان دایان‌پشتوووه و ههر خۆیان بۆ دژایه‌تی ئیسلام و موسلمانان سازیان کردووه، به‌م دروشم و لافیته و ناوه ئیسلامیه (ته‌زویر)ه‌وه‌ هه‌ولێکی تری جیددی به‌ شیوه‌یه‌کی تری نوێ بۆ ریشه‌کشکردنی ئیسلامه‌که‌ ده‌ده‌ن، ئە‌گه‌ر بۆیان لوا، ئە‌گه‌رنا هه‌ولێ ئە‌وه‌ ده‌ده‌ن که‌ حاکمیتی دینه‌که‌ ئیلاغا بکه‌نه‌وه و دروشمی ولاتی خۆیان (دین و سیاسه‌ت لیک جوودان) به‌هێنه‌ ناو موسلمانانه‌وه و بیکه‌نه‌ بزوتنه‌وه‌یه‌کی سیاسی گۆرانکاری (دینداری)! که‌ گوايه‌ ئە‌وانه‌ی که‌ ئە‌م به‌رنامه و رێه‌شیان گرتۆته‌ به‌ر (که‌ دین له‌ سیاسه‌ت و ده‌ولت جیا ده‌که‌نه‌وه) ههر موسلمانن و دڵسۆزی دینه‌که‌شن، که‌ سووورن له‌سهر ئە‌وه‌ی دینه‌که‌ به‌ پاکی بمینیت و تیکه‌ڵ به‌ سیاسه‌ت نه‌ییت!

ئاوا ئە‌م دروشم و لافیته و ناوه (ئیسلامی)یه‌ ته‌زویرانه، له‌سهر ده‌ستی ئە‌هلی کیتابی سهرده‌م (پۆژئاوای ئیستیعاری) هاته‌ ناو موسلمانانه‌وه، تا له‌ لایه‌که‌وه‌ بیته‌ به‌ریه‌کی جه‌نگی

ئىسلامى بو، چونكى هەرچەندە ئەو حوكم و دەسلەتە (سولتانی عوسمانى تا پېش ئىنقىلابى يەكەمى عەلمانىيەكان ۱۹۰۸ و ئىنقىلابى دووهميان ۱۹۲۴) هەر چەندە هەر وەكوو داهۆلىك بو، بەلام وەكوو سونبولىكى حوكمى مەركەزىي مۇسلمانانە دەناسىرا، حوكمى ئىسلامىش يەكەمىن پىسى ئىسلامەكە بوو كە دواى خاوبونەوہى پسا، هەر وەكوو كە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نامازەى پىدا بوو: (يَنْقُضُ هَذَا الدِّينُ عُرْوَةَ عُرْوَةٍ، فَأُولَٰهَا الْحُكْمُ وَآخِرُهَا الصَّلَاةُ)، واتا: «ئەم دىنە پىس بە پىسى شى دەبىتتەوہ و پىشال پىشال دەبىت، يەكەم رىسى حوكمرانى دەبىت و كۆتايىشيان نوژنەكە دەبىت!».

ئەھلى كىتابى سەردەم (ئىستىعمارى پۇژئاوا) لەوہدا بەھلەدا چوون كە دژايەتتى ئەو بزوتنەوہ عەلمانىيە دژ بە ئىسلامەيان كەرد، بۆيە دواتر وا نەمان، ئەلۆستىيان بەرامبەر بزوتنەوہ بىدىنيەكانى تىرى ولاتى مۇسلمانان گۆرى و وەكوو بزوتنەوہى (ئەتاتورك) دژيان نەوہستانەوہ، بە پىچەوانەوہ پىشتيان گرتن و پاراستىيان و ھاوکارىيان كەرد^(۱). كەوتنە ناساندنى ئەو بارودۇخ و بزوت و ھەلۆست و بىروپۇچوون و ياسا و دەستور و سىستەم و حوكمرانىانە بەوہى كە (ئىسلامى)^(۲) ن!

ئەو دوژمنە زىرەك و ھۆشيارانە چ ئەوانەى ئەھلى كىتابى سەردەم، چ ئەوانەى بىدىن بوون، لە ناوخۇياندا هەرچەندە ناكۆك و راجوئى بن؛ لە بەرامبەر ئىسلام و دژايەتتى مۇسلماناندا يەكن، هەر بەوہندەى كات و شوپن و قۇناغ و ھالەتى ناچارىيەكەيان بىرى كە

(۱) وەكو پىشتىگىرىكدنى فەرەنسا بۇ موھەممەد ئەلى پاشاى مىسر- و، بەرىتانىا بۇرەزا شا لە ئىران و، دواى جەنگى جىھانى يەكەمىش پىشتىوانى ھەموو بزوتنەوہ قەومىيە لىبرالىيەكانيان كەرد و سۇڧىيەتەش پىشتىوانى لە چەپەكان كەرد.

(۲) (ئىسلامى)، وەكوو خۇيان دەيانوت مۇدېرن و پىشكەوتووخواز! تا خەلكەكە وا چەواشە بىت كە ئەوانىش ھەر مۇسولمانن، ئەوہ نىيە خدىوى توفىق و مەلىك فاروق و نامانوللا خان و پەزا شا و ... ھەموو نوژنەكەن و دەچنە نوژنى ھەينى! بەلام ئەمان مۇسولماننى عەلەمانىن و نايانەوئەت دەولەتى دىنى دروست بىكەن وەكوو دەولەتى عوسمانى بىت! كە نە پۇژئاوا دەپەوئەت و نە مۇسلمانان! درۇش.

ناچار بوون چارشپو (پهچه) له سهر پرووی بزوتنه وه کافره که ی (ئه تاتورک) لا بدهن و به دوژمنی ئیسلام بیناسینن؛ ههر که به مهرانیان گه یشتن (مسته فا که مال هه موو سیما و مؤرک و سیفەت و ئینتیایه کی ئیسلامی له تورکیادا ئیلغا کرده وه و دوژمندارتییه کی زور سهختی بهرامهر ئیسلام راگه یاند^(۱)) ئه هلی کیتاب و بزوات و دهوله ته بییدینه کان بایاندایه وه سهر مه دحکردنی (ئه تاتورک) و سوور بوون له سهر ئه وه ی که به (ئیسلامی) بیناسینن و بهرگری لی بکه ن، ئینجا پشتیوانی و بهرگری له هه موو بزوتنه وه یه کی وه کوو ئه و. ئینجا که زانیان ئه م پلانیه ان کاریگهره له ته خدیرکردنی ههستی موسلمانیتی و دیدیان لیل و پړیشیان ویل ده کات؛ کردیانه نه خسه پړیگایه کی نه گوړ و له هه موو ولایتیکدا کردیانه واقع و ئیدامه یان پید، هه مووشی له ژیر دروشم و لافیتیه ی ناوی (ئیسلامی) و نوځوازیی ئیسلامیانه دا! ئه و بزوتنه وانه ی دواتر به ناوی ئیسلامی و له ژیر دروشمی ئیسلامیدا بو هه مان مه بهستی ئیستیعاری هاتنه مه دیدان و گه یشتنه ده سه لات؛ زور دژوارتر بوون له بزوات و حوکی (ئه تاتورک)! کاریگهریان له په نهانکردنی ئامانجی ریشه کیشکردنی ئیسلام و قه لاچوکردنی موسلماناندا زور بوو، به وه ی که مه بهستیان نه زانرا و له ژیر په رده ی ئیسلامه تیدا هاتنه پیش و دزایه تی نوخه موسلماننه که یان به ناوی تره وه کرد، توانیان نوخه که -به بی جه ماوهره شه عبیه که- بخه نه بهر گورزی خو یان و له دوژمندارتییاندا بیخه م بن، پوژئاواش که لیان دلنیا بوو راپه رپه رنه ریکی کوشنده ن و بو ئه وانیش ملکه چن؛ ئیتر که و تنه پشتیوانیلێکردنیان له په یوه ندیه نه یوده وله تیه کان و پشتگیری ئابووری و بلاوکردنه وه ی دید و پی فکری و دابونه ریت و به های کوفرینی خو یاندا، ده یان ده زگا و پیکخواوی خو یانیان خسته خزمه تیان و سه دان هوکاری راگه یاندن و راپورتی موخابه راتی و لیکولینه وه ی ستراتیژی خو یانیان خسته

(۱) له ماوه ی (۱۹۲۵-۱۹۴۵) له تورکیای عه له مانیه تا، ده هه زار مرگه وت و ته کیه پروخینرا و، چل هه زار پېشنوێژ و خه تیب و شیخ و خه لیفه کوژان و، پیتی عهره بی ئیلغا کرایه وه و، بانگ بوو به تورکی و ته نانه ت مه سینه ش قه ده غه بوو تا (۱۹۶۹ز)!

بەردەست، تا وایان لێهات خۆیان بوونە سەرچاوەی ئەم ئاراستە شەیتانییە^(۱).

ئەهلی کیتاب و بیدینە فەرماسۆنەکان بە ھەموو شیوەیەک پشتگیری ئەم بزات و حکومەت و دەسەلاتانەن کە ھەر بە ناوی ئیسلامی و لافیتە ی ئیسلامی و دروشمی ئیسلامیانەو دەژمندانرێتی ئیسلام و موسلمانان زۆر سەرسەختانە دەکەن! (ئەهلی کیتاب لە پوژتاوا پشتیوانی لە حزبە لیبرالەکان دەکات و، بیدینەکانی کۆمۆنیزم و چەپیش پشتیوانی لە ئینقیلابچیان سۆشیالیستی دەکەن)، ھەردوو لایان -لەسەر ھەر خاڵێک راجوئ و ناکوک بن- لەسەر پشتیوانیکردنی ئەم بزات و حکومەت و دەسەلاتە کافرە شەیتانیانە یەکن، بۆیە بە ھەموو شیوەیەک پرایان دەگرن و بە ھێزتریان دەکەن تا لە جیاتیی ئەوان بەرەکانی جەنگی خاچەرستان بە گەرمی بھێلنەو و لە جیاتیی ئەوان شەری دژی ئیسلامە کە بەردەوام بکەن! جەنگی خاچەرسان شەریکی ئاشکرا و زەق بوو، لافاوێکی شەپخوازیی خەتەرناک و ئاشکرا بوو کە بۆ دژایەتی ئیسلام و پێشەکیشکردنی (ئوممەتە مەلعونە کە) ھاتبوون -بەوتە ی خۆیان کە ئوممەتی موسلمانان پێ ناوژەد کردبوو-، بەلام ئیستا دوا ی ئەو ھەموو دیراسات و ئەزمونە زۆرە، شارەزاییەکی تەواویان ھەیە، بۆیە نایانەوێت کەس بە ناوی دەژمندانرێتی ئیسلامەو شەری بەرپا بکات، بەلکو بە ناوی ترەو و لەژێر دروشمی تر. ئەوێ کە خۆیان پێیان نا کرێت دەیکەنە بەرپرستی ئێو کە سایەتی و بزوتنەو و دەزگا و پێکخراو و حکومەت و دەسەلاتدارە کافر و موپتەددانە ی لە ولاتی موسلماناندا ھەر بە ناوی ئیسلامە کەو ئەو شەپە سەختە بی ئامانە بەرپا دەکەن و سوورن لەسەر لادان و پادانی ئیسلام و پێشەکیشکردنی موسلمانان. دژواری ئەم بەرە (داخلی) یە لەو ھەدایە کە ئەو خەلکە ساویلکە یە ی خۆیان بە موسلمان دەزانن

(۱) وەکو وەزارەتی ناوخۆی میسر لە سەردەمی ھەرسێ تاغوت دا (جمال عبدالناصر و سادات و حوسنی موبارەك) کە دوو وەزیری ناوخۆیان (نەبەوی ئیسماعیل و حەسەن ئەلفی) دوا ی تەقاویت (خانە نشین) بوونیان؛ لە وەزارەتی ناوخۆی (سعودیە) بوونەو بە بەرپرستی (مەلەفی ئەمنی ئیسلامیەکان)! ھەردووکیان لە خزمەتی (نایف عبدالعزیز) دا بوون کە ۴۲ سال وەزیری ناوخۆی سعودیە بوو! کە لە ۲۰۱۲ دا مرد؛ موھەممەدی کوپی بوو بە وەزیر لە شوێنی!

بەم ناو و لافیتە و دروشمە (ئىسلامى) يە تەزويە ھەلەدەخەلەتتین و متانە بەو مورتەددانە دەکەن
کە گوايە ئەوێ ئەوان دەیکەن شەپى ئىسلام نىيە، ئەوان دوژمنى دینە کە نین، چونکە خۆیان
موسلمانن!

بەلکو کیشەیان لەگەڵ ئەو نوخبە ئىسلامیەدا ھەيە^(۱)! لەمەش سەیرتر و دژوارتر ئەوێ ھە
زۆر لە داعییانی ئىسلامە کەش -لە ولاتی موسلماناندا- لە ریزی ئەو خەلکە ساویلکە و
چەواشە کراوەدان! ئەمانیش فریویان خواردوو و پێیان وایە کە ئەو حکومەت و
دەسەلاتدارانە، ئەو پارت و پیکخراو و بزاقانە ھەر ئىسلامین! ئەم داعیە ساویلکە
خۆشباوەرانە نەک خۆیان ئەو حکومەت و دەسەلاتدارانە بە مورتەدد نائاسن، ناشپۆلن بە کافر
بناسرین، چونکە بە موسلمانان دەزانن^(۲)! ھەرچەند دەکەن جورئەتی ئەوێ لە خۆیاندا شک
نابەن بۆ ئەو دەسەلاتدارانە مورتەدن و سیستمی حوکم و دەستوور و مەنھەجیان کوفەر و
ئاراستە کردیان جاھیلیانە! ئامادە نین پووی ئەو چەواشە کارییە کەشف بکەن و پەردە
لەسەر ھەڵنەن، ئامادە نین بۆ ئەو لافیتە و دروشم و ناو تەزويە لەودیویەو دژوارترین
کافری شەپانى خۆی مەلاس داو، ناشوین و نایانەوێت ئەو خەلکە پشستگیر و لایەنگریان
بە سیفەتی حەقیقی خۆیان بناسین کە کافرن و عەبدایەتی خۆی گەورەیان پەز کردۆتەو و
بوونەتە عەبدی ئەو پۆرم و بزوت و بەرپرسانە.

ھەموو ئەم ھەلوێستانە -ھەلوێستی کافر لێزانە چەواشە کارەکان و ھەلوێستی ساویلکە

(۱) کە بە ناوی (تیرۆریستان)، (فەندەمەنتالیزم)، (رادیکالیزم)، (توندرو)، (ئىسلامەوی)، (ئىسلامی سیاسى)، (کۆنەپەرست)،
(چەقبەستوو) و (تاریکیخواز) ھەو دەیانناسین، لە ھەموان سەیرتر ئەوێ ھەو کە بە درێژایی (۱۹۲۵-۲۰۰۰ ز) لە تورکیا وەکوو
سوکایەتی و گالەکردن بە ئىسلامیەکان؛ پێیان دەوتن (شەریعەتجی)!

(۲) لە دانیشتیکی سەرکردایەتی بزوتنەوی ئىسلامیدا پێش سالی (۲۰۰۰ ز)، ناوی یەکیک لە سەرکردایەتی یەکتی ھینرا، یەکیک
لە براکان وتی: چیتان داو لە باسی کافرکی وا، بچنە سەر بابەتیکى تر، کەچی مامۇستا شىخ موحەممەد بەرزنجى -کە پێشتر
پابەرى بزوتنەو بوو (تا ۱۹۸۵) - فەرمووی ناشیت پێی بۆ کافر، من باوکی دەناسم، حاجی فلان زۆر موسلمانە! ئەو برايەش وتی
منیش سەیدنا نوح دەناسم زۆر موسولمانترە، بەلام کۆرەکەشی کافر، مەگەر وا نییە؟!

چه‌واشه کراوه‌کان- به‌ربه‌ستی پاسته‌قینه و کۆسپی حه‌قیقی و فاسلی نیوان ئه‌هلی ئیمان و ئه‌هلی کوفر و شیرک و جاهیلییه‌تن، ئه‌م هه‌لۆیستانه‌یه که ناهیلێت پووبه‌پووبوونه‌وه‌یه کی عه‌قائیدی پۆشن و ئاشکرا و راشکاو رابگه‌یه‌نرێت، که پیناسه‌ی شه‌رعیه‌یه‌ی دید و پڕی و بزاون و هه‌لۆیست و بارودۆخ و ده‌ستور و سیستمی حوکم و کاربه‌ده‌ستان بکریت و به‌خه‌لکی بناسینرێن. له‌م پۆشن نه‌بوون و دیدلێلییه‌وه‌ ئه‌و ناو و لافیته و دروشمه ته‌زویرا نه‌گه‌وره‌ترین پڕۆسه‌ی دژوار به‌سه‌ر بزوتنه‌وه ئیسلامیه‌یه‌ی کانی رابوونی نویدا ده‌ده‌ن، که ته‌خدیگر کردنی، دیدلێلکردن و پڕی ویلکردنی، ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش پووبه‌پووبوونه‌وه‌یه‌ی ئه‌و شیرک و کوفر و جاهیلییه‌ته‌یه که له‌ پشت ئه‌و لافیته ئیسلامیه‌یه ته‌زویرا نه‌وه‌ کاری خۆی ده‌کات، بێخه‌م و به‌ ئه‌مانه‌وه‌ حه‌مله‌ی ریشه‌کشکردنی ئیسلام و موسلمانان ئیدامه‌ پێ ده‌دات و ئه‌و تۆزه‌ دین و دیندارییه‌ش که ماوه‌ ده‌شیوێتی و په‌که‌وتوانه‌ ده‌یخاته که‌ناره‌وه‌!

ئه‌و داعیه‌ ساویلکه‌ چه‌واشه‌ کراوانه‌ زۆر دژوارترن وه‌ک له‌ دوژمنه‌ دیار و شه‌په‌نگیزه‌ کانی کوفر، دژواری ئه‌وان له‌سه‌ر رابوونی ئیسلامی، له‌سه‌ر تاک و کۆ و بزاونی نوێی ئیسلامی زۆر زیاتره‌ له‌گورزی کافرانی شه‌رانی، چ ئه‌وانه‌ی ئه‌هلی کیتاب و مولحیدن، چ ئه‌وانه‌ی مورتهدن و له‌ژیر ناو و لافیته و دروشمه ئیسلامیه‌یه ته‌زویره‌ که‌دان، که دید و تیروانین و په‌فتار و په‌وشت و به‌ها و نه‌ریت و بزاون و هه‌لۆیست و یاسا و پڕسا و ده‌ستور و سیستمی خۆیان به‌ (ئیسلامی) ده‌ناسین و خه‌لکه‌ ساویلکه‌ که‌ش فربو ده‌خوات.

دژواری ئه‌م حاله‌ته‌ هه‌تا بلی زۆر و کاریگه‌ره، له‌ لایه‌که‌وه‌ توانا و پیلانگیری ئه‌هلی کیتابی سه‌رده‌م و مولحیده‌کان، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ مورتهدده‌ کانی ژیر لافیته ئیسلامیه‌یه ته‌زویره‌ که‌ و، له‌ لای سییه‌مه‌وه‌ جه‌ماوهره‌ ساویلکه‌ فربو خواردوو که‌ و، سه‌رباری هه‌مووشیان داعیه‌ ساویلکه‌ خوشباوه‌ره‌کان که‌ سه‌ختترین کۆسپی سه‌ر پێی ناساندنی عه‌قیده‌که‌ و حه‌قیقه‌تی واقیعه‌که‌ و زه‌رووره‌تی پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی جاهیلییه‌ته‌که‌ن!

ئەم دىنە كاتىك سەردەكەوئىت كە ئاست و پلەى ھۆشيارى و پەبىردنى موسلمانان بە
 حەقىقەتى دىنەكەيان و بە حەقىقەتى جاھىلىيەت لە كات و شوئىنكدا لە دل و ھزر و وئىزدانى
 ئوممەتە عەقائىدىيەكەدا بگاتە پلەىيەكى ديارىكراو و ئاستىكى تاييەتى قەناعەت؛ ئەو كاتە
 سەرەتاي زالبوونى ئەم دىنە دەردەكەوئىت. مەترسى بۆ سەر ئەم دىنە لەووە نايەت كە دوزمنى
 سەرسەخت و بەھىز و كەللەپەق و شارەزا و مەشقىيىكراوى تەواوى ھەيە، مەترسى لەم گەورەتر
 لە دۆستە ساويلكە چەواشەكراو كەنيەو دەيت، كە ئەمەندە سادە دەروانە دىن و واقعەكە كە
 قبوليانە كافر و مورپەددى شەپانى و دژ بە ئىسلام بى خەم خۆى لە پشت لافىتە و دروشمى
 (ئىسلامى) يەكى تەزويروە قايم بكات و بىخەم تىرى ژەھراوى خۆى بەھاوئىت!

ئەركى يەكەم كە لە ئەستۆى داعىيانى ئىسلام و پىشپەوانى خواوئىستىدايە؛ ئەو يەكە ئەم ناو
 و لافىتە و دروشمە (ئىسلامى) يە تەزويروە كە شەف بكنە و بىنانسىنن و فەزحيان بكنە،
 فەرزى سەر شانىانە كە دىد و پرى و بزاون و ھەلوئىست و بارودوخی جاھىلىيەتى ئەمانە
 دەرەخەن، ئەو كەس و لايەنە دوزمنانەش بناسىنن كە ناو و لافىتە و دروشمە (ئىسلامى) يە
 تەزويروەكەيان بۆ مسۆگەر كردوون و ھانىيان داون و پشتيان گرتوون، پىويستە لەسەريان ئەو
 لافىتە و دروشمە چەواشەكارىانە داگرە خوارەوہ.

ھەنگاوى دەسپىك و پەتارى يەكەمى ھەموو بزوتنەو يەكى ئىسلامى ھەر لە سەرەتايەوہ
 ئەو يەكە ئەو جاھىلىيەتە كە شەف بكات و ئەو جەبە و عەمامە ئىسلامىيە چەواشەكارىيەى لە
 سەر بكاتەوہ و پرووت و پەجال بىخاتە پروو، حەقىقەتى كوفر و شىرك و جاھىلىيەتى بناسىنن
 و سەر كەردە و ئاراستەوان و شوئىنكەوتووانىشيان بەو وەسفە بناسىنن كە شەرعىيە و لە سىفەتى
 خۆيان و ھوكمى شەرعەوہ ھاتوہ، تا پىشپەوانى خواوئىستى و ئەندامانى بزوتنەوہ ئىسلامىيەكە
 بەرچاو پۆشن بن و بزائن كە بەرامبەر جاھىلىيەت وەستاون، مەملانى بەرامبەر كوفر و كافران
 دەكەن (نەبادا ئىحراج ببن و وا بزائن لە شەپى ناوخۆ و جەنگى فیتنەدان!).

ئەم كەشفكردنەى بەرەى چەواشەكاران و داگرتنى لافىتە و دروشمەكەيان و ناساندنى
 حەقىقەتەكەيان، نەك ھەر زەرورەت و پىداوۈستىيە بۇ پىشەرەوانى خواۈىستى و بەرگريوانانى
 دىنەكە، بەلكو بۇ خودى بەرەى تەزۈرچىيەكانىش پىۈستە، شوپنكەوتوو و سەرباز و
 بەرگريوانانى ئەوانىش حەقىقەتى دىد و پى و بزاون و ھەلۈپستى كوفرىنى خۇيانىان بۇ پروون
 دەپتەو، لەوانەيە ئەمە پرايانچەلەكىنىت و بە ھۇش خۇيانىان بەپىتەو تا دىد و پى و بزاون و
 ھەلۈپستى خۇيان بگۈپن و خواى گەورەش حەتمەن يارمەتيدەريان دەپت، لەوانەيە ئەم
 ناساندنى بەرەى كوفرى ئەوان دواى داگرتنى لافىتە و دروشمە (ئىسلامى) يە تەزۈرەكەيان
 بىپتەمايەى تۆبەكردن و گەرەنەوكان بۇ سەر پىياز و بەرنامەى شەرع و قوتاربوونىان لە دۆزەخ
 و گومرايى و حەرامخۆرى و كۆپرەوۈرى و خراپەكارىيى ناو شىرك و كوفر و جاھىلييەتەكەيان،
 تا بە خۇياندا بىنەو و مەسئۇليەتى دنيا و قىامەتى خۇيان لەسەر شانى خۇيان پىت، تا وا
 نەزانن ئەو چەواشەكارى و تەزۈرچىيەى ئەوانى تىدان ئىسلامەتتەكەيە!

ئەم كەشفكردنە زەرورۈريە، ئەم دامالين و رامالينى لافىتە تەزۈرەنە پىۈستە، ئەمە ھەنگاۈى
 يەكەمى ھەموو بزاقىكى ئىسلامىيە، ئەگەر لە سەرەتاو ئەم ھەنگاۈى نەنا، بە تەئكىد دواتر
 قورس دەپت لەسەرى. لەوبەريشەو ئەھلى كوفرە حەقىقىيەكە -كە بە لافىتە تەزۈرەكان
 خۇيان داپۈشۈۈ- لەسەر دوژمندارىتى و مەملانى و جەنگى بىئامانى خۇيان بەردەوام دەبن و
 بىخەمىش دەبن لە فەزحبوون، پىژەيەكى زۇرىش ھەلدەخەلەتتىن و وزەيان بۇ شەپەنگىزىي
 خۇيان دەخەنەگەر!

ھەر كەسپىك سەرنج بداتە بزوتنەو كافرە بىدېنىيە شەپانەكەى (ئەتاتورك) ئەوۈى بۇ
 پروون و ئاشكرا دەپت، كە چۆن دواى ئەوۈى فەزح بوو، دواى ئەوۈى لافىتە و دروشم و ناوۈ

(ئىسلامى) يە تەزۈرە كەي پۈتۈنە، ھەقىقەتتى كوفر و شىرك و جاھىلىيە تە كەي كەۋتە پۈۋ^(۱)، دۋاى فەزھوبونى نەيتۈانى لە دەرەۋەى توركىا ھەنگاۋىك بىت و لە ناۋەۋەش كەۋتە گرژبۈۋ و پاشە كىشە، بەلام لايەنگرانى لە ئەھلى كىتابى سەردەم كە ھەستىان بە فەزھوبونى كافرىتىي (ئەتاتورك) كرد، كەۋتە بەرگرىكردن لە (موسلمانىتى) و (بزاۋتە ئىسلامىيە كەي)! نووسەرىكى خاچپەرستى توندەرە بە فاك و فىكىكى زۆر بىشەرمانەۋە، بە چەۋاشە كارىيەكى زەق و ئاشكراۋە بەرگرىي لە (ئىسلامى) يەتتە كەي (ئەتاتورك) دەكات! (ۋىلفرد كانتۆل سميث) بە كىتتە كەي (ئىسلام لە مېژۋى ھاۋچەرخدا) ھەۋلى ئەۋە دەدات كە ئىلحاد و بىدىنى و كافربۈۋن لە (ئەتاتورك) و بزۈتنەۋەى دوور بختەۋە، تەنانتە ۋا ۋەسفى دەكات كە (گەۋرەتەن و پاستەن بزۈتنەۋەى پابۈۋنەۋەى ئىسلامىيە لە سەردەمى نوپى مېژۋودا)، بروانە ئەم چەۋاشە كارىيە، ئەم بەرگرىيە خاچپەرستىيە لە بزاۋتەكى پقن و دندەى دژ بە ئىسلام.

ئاي موسلمانانى ئەمپۇ چەندىان پۈيۈست بەۋەيە سۈۋشتى مەملەتتى سەردەم بزانن چۆنە، ئاي ھەر ھەموۋ داعىيانى ئىسلام و پېشەرەۋانى خواۋىستى لە سەرانسەرى جىھاندا چەند پۈيۈستىيان بەم بەرچاۋرۈۋىيە ھەيە لە ناسىنى بەرەى ھەق و بەرەى باتلدا، ھەرۋەھا زاننن و شارەزابۈۋنى مەلبەندەكانى ھىزى دۈژمن و نەخشەى چەۋاشە كارى و فرىۋدانىان، چەند زەرۋورىيە ھەقىقەتتى كىشەى كوفر و ئىمان شارەزا بن، تا ئەۋ مىدىا و دەرگا چەۋاشە كارىيەى راگەياندن پىيان لى نەگۈرپت و دىدىان لىل و پىيان پى ۋىل نەكات، تا شىرك و كوفر و جاھىلىيەتتى سەردەمىان لى نەكرىتە دىد و پى و بزاۋت و ھەلۈيست و بارودۇخ و دەستۈۋر و سىستىمى ئىسلامى، چونكە دۈژمنانى ئەم دىنە، ئەمپۇ و سبەينىش ھەر ۋەكوۋ دۈژمنانى دۈينى

(۱) ئەمە ھەقىقەتە، حزبى جەمھورىيە مستەفا كەمال كە (۱۹۲۴-۲۰۰۱) ھۆكىمى توركىاي كرد، حزبىكى تر بە خەلفەتتىكى ئىسلامىيەۋە (داد و گەشە) بە پىيەرىي رەجەب تەيب ئوردوگان بەزاندى و ھۆكىمى لە بن دەست دەرھىنا، ئەۋە (۲۰۱۴) يە و سەرلەنۈى مىللەتانى توركىا داد و گەشەيان بە پىزەى ۴۵،۴۶% ى شارەۋانىەكان ھەلپۇاردەۋە!

شەپرى ئەم تەۋھىدە بەم ئۆممە تە دەفرۆشن، دەخوازن ئەم عەقىدە يە بخىتە كە نار و كارى پى
نە كرىت، ئەم سەر كىر دايە تىبە مورتە ددە تە زویر چىيە چە واشە كارانە دە زانن خەرىكى چىن،
دە زانن ئەۋەى كە بە دەستىانە ۋە يە و دە يانە ۋىت لە پىش كۆمە لگا و دە ۋلە تىدا دابنن؛ بتە، ھەر
بتە و ناۋى (ئىسلامى) يان لى ناۋە! بتە و لافىتە و دروشمى ئىسلامىيان بە ناۋى ۋە بەرز
كردۆتە ۋە! بە گۆرەى لافىتە و دروشمى سەردەمە، چونكە جاھىلىيەت لە ھەموو سەردەمە كىدا
دە ۋاىت كە چى پەۋاجى ھەيە و مۆدلى زەمانە يە، ئەۋىش شىرك و كوفرى خۆى ئاۋا
دە ۋازىنن تە ۋە و لافىتە يە كى ئىسلامى بۆ ھەلدە كات! لەم سەردەمە شىدا ھەر ۋايە، لافىتە و
دروشمى چە واشە كارانەى تە زویر بە ناۋى (ئىسلامى) يە ۋە بەرز دە كەنە ۋە، تا خەلىكان لى كۆ
بىتتە ۋە، تا گۆرۋىن يان تىكەن و بەرگى لەم بئانە بكەن و واش بزانن كە لە جىھاد دان و
بەرگى لە دىن و شەرىعە تى خوا دە كەن! تا لە دىنە كە دورىان بخەنە ۋە و گۆمپايان بكەن، ئەم
بئانە ئەمە يان مە بەستە، پىشتىش بۆ ئەم ئەركە گۆمپايە دانرابوون: ﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا﴾ (نوح: ۲۴).
ئەمە ئەركى شەيتان يانە ۋە ھەموو سەركىر دايە تى و ئاراستە ۋاىتىكى جاھىلىيە با ناۋى دىن و
تەۋھىدىشى لە خۆى نابىت، خۆ قورەيشش بە ناۋى دىن و تەۋھىد و بە ھا پىرۋزە كانە ۋە
ھۆكىمى جاھىلىيە تى خۆيان دە كرد! ئەم بئانە مەرج نىيە ھەر داتاشراۋى بەرد و دار بن، بتى
سەردەم دید و ۋوانگەى فەلسەفە و فېكر و حىزب و نەتەۋە و چىن و كەسە سەركىر دە كانە،
ئەركى ھەمووشىيان دىن شىۋاندىن و خەلك گۆمپا كىرنە، بە ۋەستاندىن بانگەۋازى خواۋىستى و
بزاۋى حاكىمىتى خۋاى گەۋرە، بە ئاراستە كىرنى دل و ھزر و ۋىژدانى خەلكى دوور لە
دىنە كەى خۋاى گەۋرە.

لەو نەخشە گلاۋانەى تاغوتان بە درىۋاى مېژوو - تا ئىستاش - دژى خواۋىستان بە كارىان
ھىناۋە و دەھىنن؛ نەخشەى برسىكرىد و ھەژاركىردن و مەھروم كىردىن مۇسلمانانە، كە نىشانەى
بىۋىژدانى و بىبەھىي و دەروون نىمى دوزمىنانى ئىسلامە، لە ھەر كات و شىۋىتىكدا و تا ھەموو

شوئینیکی ئەم سەردەمە دوژمنانی وەحی کە بەرامبەر ئەهلی ئیمان وەستا بێتتەو؛ ئەم پلانی برسێکردنەیان لە پیزی یە کەمەین پلانی جێبایەخی خۆیدا داناو، ئەمە پێش بانگەوازی پیغمبەری خوا (ﷺ) هەبوو، پێش کۆچی مەدینەش هەبوو، دواى هەبوونی دەسەلاتە کەى مەدینەش هەر هەبوو! دووروووە کان دەیانوت: خێر و چاکە و بازەرگانی و کەسابەت لە گەڵ یاوەرانی موخەممەدا (ﷺ) مەکەن و بوواری کاسبیان بۆ مەکەنەو تا دەورووبەری چۆل بکەن و مەشغول بن بە نان پەیدا کردنیانەو! ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾ (المساقون: ۷). لە دەروونی نزم و نەفسى دەنى خۆیانە و وا دەزانن پاره و سامان هەموو شتیکە، لە دیدی لێل و هزری کەپرواویانەو و وا دەزانن ئەگەر ئەوان پێی کاسبیکردنیان لە موسلمانان گرت ئێتر لە برساندا دەمرن! یان ئەوێندە مەشغولی دنیا دەبن کە نەپەرژێتە سەر دین و دینداریی و بانگەواز و کۆمەڵکاری! وا دەزانن ژیان هەر پارووە! ئەمە پێشتریش هەبوو، قورەیش لە سالانی یە کەمى بانگەوازی ئیسلامەو و گرتیە بەر، موسلمانەکانی لە شار دەرکرد و پەستاندنیە دۆلەکانی ئەبو تالیبەو و بۆ ماوەی سێ سالی پەبەق گەمارۆیان دان و نەیانھێشت کەس بازەرگانی و کەسابەتیان لە گەڵدا بکات و بە ژن و ژنخوازی یان بە خزمایەتی و هەستی ھۆزایەتیش کەس تێکەڵیان بێت^(۱). ئەمە پلانی قورەیش و ئەو نەخشەى دووروووەکانی مەدینە و ئەوێش نەخشەى کۆمۆنیستەکان لە ھەزارکردنی ناوچەى موسلمانان و دیاریکردنی ژەمى خۆراکیان بە پێى ھەوێ و ناسنامەى تایبەت! کە یان دەبێت وا بژین و بمەرن، یان دەبێت واز لە نوێژ بەھێن ھەرچەندە مەزگەوتە کانیشیان لێ سەندبوون و کردبوویانە بارەگای کۆمۆنیستی یان پار و تیاترۆ یان کارگە

(۱) ئەو گەمارۆ بێبەزەییە سێ سالی پەبەقی خایاند، ئەو ی بە لایندا تێدەپەڕی گۆئی لە گریان و زریکەى مندالەکانیان دەبوو کە لە برساندا دەکۆرزانەو، ئافەرەتەکانیان قوماشیان بۆ پینەکردنیش دەست نەدەکەوت، گەڵایان بە پۆشاکە دراوہەکانیانەو ھەلواسی. لەو سێ سالە پەبەقەدا تەنھا (۱۲ دوازدە) کەس موسولمان بوون! کە زەمانی وەحی و سەردەمی ئەو پیغمبەرە پێشەوا و دلسۆز و راستگۆیە بوو (ﷺ)، مەگەر ئیستاش لە دنیا دا وا نین؟!

و زیندان! ئەمە نەخشەی غەیری ئەوانیشە که لە ھەموو کات و شوێنێکی ئەم سەرزەمینەدا بەرامبەر موسڵمانان کاری پێ کراوە و لەم زەمانەشدا سەختتر بووە، چونکە ئاسانتر دەتوانن پێگای کاسییکردن لە موسڵمانان بگرن^(۱).

(۱) تێستا که (۲۰۱۴) یە و ھەمووان نەخشەی گلاو دەبینین چۆن پیادە دەکەیت لە چیچان و ئەنگۆشیا (روسیا)، یان سینکیانگ (چین) یان باشووری تایلەند و باشووری فیلیپین (مەندوناو)، یان لە ئایۆدیا و کشمیری ھندستان و بالقان، یان لە سوریا و یەمەن و غەزە و باشووری مەغریب، یان لە ئەفریقای ناوەند و کینیا و ئەنگۆلا، یان لە مالی و نەیجەر و دەیان ولاتی تر!

برځگه ی سییه م: دامه زړاندنی ده زگای ته زویری ده وله تیانه به ناوی

ئیسلا م ه وه!

دوا ی ئه وه ی دوژمنانی ئیسلا م له سه دان ږووبه ږووبوونه وه ی خو ینا ویدا له سه رکه وتنیان به سه ر ئیسلا م و موسلماناندا هیوا ږاو بوون، قه ناعه تیان زیاتر هاته سه ر مملاتی فی کړی و سیاسی و قیه می، ئینجا ئا راسته کړنی ئه وانه ی له ناو موسلمانان ه وه ده که وتنه ژیر کاریگه ریان، ده یان کړنه کو مه ل و بزاو تیک و زور به هیزانه پشتیان ده گرتن تا ئه و مه به سته سه ره کییه به یننه دی که لاواز کړنی ئیسلا م و موسلمانان، ئه گهر بو یان له ناو نه بران.

له م سه رده مه شدا جووله که کان و زایو نیسته کان، هه روه ها دیان و خاچه رسته کان و کو مونیسته فه ږما سو نه دژ به دینه کان شیوازی به ره نگار بوونه وه ی ئیسلا میان گو ږی، که متر خو یان ده هاتنه ږووبه ږووی ئیسلا م و موسلمانان. ئه مجاره هه ولیان ده دا به بزاو تی ته بشیری مه سیحه وانی و، به ږه خنه و گومان و چه واشه کارییه کان یان زه مینه یه ک بو ناحه زانی ئیسلا م له ناو هه ناوی ئومه ته که دا دروست بکه ن، تا ئه وان کوده تای سه ربازی چه پی سو شیا لیستی و بزاو تی لیبرالی بو که نار دانی ئیسلا م بگر نه ئه ستو، بو یه زیاتر ئه م ږیگا ږر مه کر و فی ل و خیانه تکارییه یان گر ته بهر که پیستر و دژواتر و کاریگه رتره له ږووبه ږووبوونه وه ی راسته وخوی موسلمانان.

په نیان برده بهر ږیکه ینانی بارودوخ و سیستم و حکومتی بی دین له ناوچه که دا که به ناوی ئیسلا م و ږوشا کی ئیسلا مییه وه خو یان ده رخنه، خو یان ئیبا ندار نشان بدن و نکو لی له دین نه که ن، ئاوا له ژیر ئه م ږه رده ی چه واشه کارییه دا هه موو ږوژه کانی خو یان جیه جیه ده که ن. ئه م پلانه نه یننی نه ماوه، به تاییه تی دوا ی ئه وه ی که (ږو تو کو له کانی سه ر کړدایه تی زایو ن) و

(پاپۆرتی کۆنفراسی مەسیحیەوانی)^(١) یەکانیان کەشف بوو، کە سالانێکی زۆر توولانی خەریکی پاپەزاندنی بپارەکانیان بوون.

ئەم بزات و حکومەتانی ئەو لایەنە دۆژمنانە لە خاکی موسڵماناندا دیانکوتان، هەر لە سەرەتای حوکمیانەوه پایاندەگەیاندا کە دۆژمنی ئسلام نین و دیندارن، یان لانی کەم پێزی دینە کە دەگرن، لە کاتێکدا کە هەر لە دید و تێپروانیانەوه تا سیستمی حوکم و دەستوور و یاسایان؛ هەمووی بە غەیری (ما أنزل الله) حوکمیان دەکرد و سوور بوون لەسەر وەلانی شەریعەتی ئسلام لە ئاراستەکردنی یاسایی کۆمەلگا و دەوڵەت. هەر زوو دەکەوتە حەرامکردنی حەلال و حەلالکردنی حەرام، هەرچی دەیانکردە بەرنامەی خۆبندن و ڕاگەیانندن و ئاراستەیی کۆمەلگا لە دید و تێپروانین و پەفتار و پەوشت و بەها و نەزەت؛ هەمووی پێچەوانەی ئسلامە کە بوو، هەمووی لە هەموو لایەنێکیانەوه دژایەتی قییمەتی ئسلامیان دەکرد، بە هێزی سیاسەت و سوپا و موخابەرەت و ئابووری؛ دەوڵەت و میدیای مەڕکەزی و خۆبندن و دید و تێپروانین و پێناسە عەقائیدیە ئسلامییەکانیان ئیلاغا دەکردهوه، یان دەیانخستە بەر شالۆی گومان و پاراییکردن بەرامبەریان. لە واقعدا هەموو چالاکییەکی بانگەوازی ئسلامە کە یان دەوڵەتێک و چالاکیی کوفریان ئازاد دەکرد و هان دەدا، زۆر ورده کارانە بپارەکانی زانیوینیەکان و سەرانی مەسیحەوانییەکانیان ڕادەپەراند و مەبەستەکانیان دەکردنە واقعیکی بەرجەستە، لەوانە هاندانی ئافرەتی موسڵمان لەسەر هاتنەدەرەوه لە مأل و کارکردن و

(١) یەکەمیان بە ناوی (بروتوکولات حکماء صهیون) هەوێه کە (عجاج نوبهض) کردی بە عەرەبی، هەروەها کتیبی (أحجار علی رقعة الشطرنج) ی (ولیم کار). کتیبی مەسیحەوانییەکانیش زۆرن، وەک کتیبی (الغارة علی العالم الإسلامي) ی (لو شاتلیه) و کتیبی (التبشير والاستعمار) ی (مصطفى خالدي) و (عمر فروخ) کە لە شەستەکانی سەدەی ١٩ و ٢٠ یەکێک بوو، بێگومان ئێستا سەدان دیراساتیان لەسەرە.

تیکه لکردنی له گه‌ل پیاوان و هاندانی له‌سه‌ر مندالنه‌بوون یان به‌سکردن به یه‌ک یان دوو مندال، پاشان هاندانی له‌سه‌ر سفووری و به‌ره‌لایی تا بییته یه‌کیک له سه‌ره‌کترین ئامیری پماندنی دین و دید و به‌ها و په‌وشت، به ناوی به‌ره‌مه‌هینان و سه‌ره‌سه‌تیبوونی ئابووریه‌وه خستیان به سه‌ر کومه‌لێک پیشه و بوواری کاری نه‌شیاو، له کاتیکدا له گه‌نجی بیکار و پیاوی پته‌وبه‌خۆ به ملیۆنان بیکار که‌وتبوون، به‌رده‌وامیش به گوئی ئه‌و و کومه‌لگا که‌یاندا ده‌دا که موسلمان به، خۆ موسلمانیتی هه‌ر به نوێژ و پوژی نییه! په‌وشتبه‌رزى له دلدايه! کومه‌لگا که‌ش چه‌واشه‌کراوانه و مه‌ست و بیهوش هه‌ر به‌خۆی ده‌وت کومه‌لگای موسلمان و کومه‌لگای ئیسلامی! مه‌گه‌ر ئه‌وه نییه خه‌لکه چاکه که هه‌ر نوێژ ده‌کهن؟! ئه‌وه نییه مزگه‌وته‌کان پرن له نوێژخوین و پوژانی هه‌ینی جیی که‌سی تر نابێته‌وه؟!

ئه‌مه‌ لا‌کردنه‌وه‌ی به لای جه‌وه‌ه‌ری (لا إله إلا الله) که‌وه که‌ خواناسی و حاکمیتی خوای گه‌وره‌یه، نه‌ک فره‌خوایی، ئه‌میان وه‌ل کرد و لێ گه‌پان زایۆنی و خاچه‌هرست و ته‌بشیر و ئیستیعار و پوژه‌لاتناسان پێیان نیشان به‌دن و، حاکمیتییه که له شایه‌تمان به‌یان به‌که‌نه‌وه و قه‌ناعه‌تیان پێ به‌کن که ئیسلام ئیان و خواپه‌رستییه، که‌سیکیش که نوێژ نه‌کات خۆ هه‌ر موسلمان به‌مادام باوه‌پێ به‌ خوا ماوه! ئاوا ئاراسته‌وانانی کوفری جیهانی وایان له‌و خه‌لکه ساویلکه چه‌واشه‌کراوه گه‌یاند که دین؛ پاکى و به‌رزى و په‌فتارى جوانه و، سیاسه‌تیش؛ فیلکاری و درۆ و ده‌له‌سه، که‌وابوو دین و سیاسه‌ت زۆر لێک دوورن! موسلمان ده‌توانیت بێ سیاسه‌ت و حاکمیتی شه‌رعیش دینه‌که‌ی خۆی بپاریزیت و موسلمان به‌زێ! ئه‌گه‌رچی یاسا و رێسا و ده‌ستووری ولاته‌که‌ی و سیستمی حوکمرانی و ئاراسته‌ی کومه‌لگا که‌ی و بارودۆخ و وه‌زعی گشتیی ده‌وله‌تیش ئیسلامی نه‌مابیت، گزنگ ئه‌وه‌یه خۆی موسلمان ماوه و دینه‌که‌ی پاراستوه!

بۆ زیاتر گومراکردن و ویلکردن و چه‌واشه‌کردنی موسلمانان؛ کوفری ده‌ره‌کی له زایۆنیزمی

جیهانی و خاچهرستانی جیهانی و کۆمۆنیزمی نیونه تهوهیی به شیوهی په نهان له ملاولا جهنگی ساختهی سارد و گهرم بهرپا دهکات و، دوژمنداریتی قهستینه دژی ئه م حکومت و ئه و دهسه لات پاده گه یه نیت و، ئه گهر پیوستی کرد حهمله یه کی بی زیانیشی دهکاته سهر! له کاتیکدا له ژیره وه، به په نهان هه موو هیژیکی سهریازی و دیبلوماسی و موخابه راتی خوی بو پراگرتن و مانه وه و بهرده وامبوونی ئه م کوفره ناوچه ییه، ئه م سیستم و حوکم و حاکمه مورته ددانه دهخه نه گهر، نه بادا لاواز ببن و بکه ون، چونکه ئه وه ی ئه م کوفره ناوچه ییه ناوخییه به موسلمانانی دهکات زور له وه زیاتره که کوفری دهره کی پراسته وخو به موسلمانانی ده کرد، ئه وان له مه دای سیسه د سالدئا نه یاتوانی ئه وه نده موسلمان بنپر بکه ن و ئاوا ئیسلام له ژیان که نار بخه ن و وه کوو ئه م کوفره داخلیه له ماوه ی په نجا سالدئا به هه موو موسلمانانی کرد، حاکمه مورته دده کانی ولاتی موسلمانان زور توندتر و سه ختر و خیراتر دید و تیروانینی عه قایدی ئیسلام و پرسیا کانی په فتار و په وشت و بنه ما کانی دابونه ریت و ئه حکامه کانی شه رعیان که ناردا و موسلمانان عه قیده سز کرد، هه ست و غیره تی موسلمانان له دید و هوشدا دامالی و زووتر توانیان کومه لگا و ده وله تیان له سهر بنه ما و پوانگه و زه مینه ی فه لسه فه کوفرینه کان داپژن و به پپی کوفری دهره کی ئا پراسته ی حوکم بکه ن، به مانایه کی تری پوشتتر ئه م به کریگیروانه ی کوفری دهره کی زور زوو بوونه پاپه پینه ری جیددی هه موو بریاره کانی سه رانی زایونیزم و کونفراسه کانی مه سیحیه وانی، ئاسان و سووک و له بار هه موویان جیه جی کرد، دوور له چاوی چاودییری گه لان و دلسوزانی کومه لگا موسلمانان حه قیقیه که. ئه ما ئه وانه ی فریوی دهره کیان نه خوارد و چه واشه کاری کوفری ناوخو کاریگه ری له سهر دروست نه کردن، ئه وانه ی ته سلیم نه بوون و دید و تیروانین و پیناسه عه قایدیه کانی ئیسلامیان نه گوری، ئه وانه ی به قسه ی ئه وقاف و ده زگا و مه لای په سمیان نه کرد و کوفریان به ئیان و به ره لایان به پیشکه وتن نه ناساند و ئاماده نه بوون ئه م ده ستوور و سیستم و ئا پراستانه به ئیسلامی بناسین و

لهسەر دید و ږی و بزوت و هه‌لۆیستی خواویستی خۆیان سوور بوون؛ هه‌موو خراڤه بهر
 هه‌مله‌ی ږیشه‌کیشکردن و شه‌ږی بی‌ئامان و گرتن و ئه‌شکه‌نجه‌دان و ږاوه‌دوونان و
 مه‌حرومکردنی خۆیان و که‌سوکار و د‌لس‌وزانیان! به‌جۆره‌ها تۆمه‌تی سه‌خیف و هه‌چ‌و‌یوچ
 دایاننه‌ دادگای (سه‌ربازی) ده‌ولت و سزای ئیعدام و قورسترین ئه‌حکامی زیندانیان بو
 ږېږنه‌وه، له‌کاتیکدا هه‌موو ږیک‌خراوه‌کانی مافی مر‌وف و ده‌زگای ږاگه‌یانندی ئازاد و میدیا
 نپوده‌وله‌تیه‌کان خۆیان که‌ږ و کوږ کردوه، ده‌ل‌یی ئه‌م جه‌نگه‌ بڤږکاریه‌ سه‌خته له‌ که‌وکه‌بیک‌ی
 تر ږوو ده‌دات نه‌ک له‌سه‌ر زه‌میننی ئه‌م‌ږو^(١)!

ئه‌م جه‌نگه‌ جیهانییه‌ له‌سه‌ر ئیسلامه، ئه‌م شه‌ږه‌ بی‌ئامانه‌ د‌ژ به‌ شایه‌تمان، ئه‌م هه‌موو
 هه‌مله‌یه‌ی ږیشه‌کیشکردنه‌ به‌رامبه‌ر داعییانی ئیسلام و پ‌ی‌ش‌ږه‌وانی خواویستیه‌ له‌ هه‌موو
 دنیا، که‌چی موس‌لماننه‌ ساویلکه‌کان و ده‌زانن شه‌ږیک‌ی شه‌خسیه‌! یان نا‌کوکی مه‌زه‌بیه‌!
 یان م‌ل‌ملاتییه‌کی سیاسی/ئابوورییه‌ و هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ شه‌ږی دینییه‌وه‌ نییه‌، به‌رامبه‌ر به‌
 ئیسلام نییه‌ وه‌کوو دین! که‌ ده‌ش‌ب‌ینن خه‌ل‌کانیک دید‌ږوونن و له‌ ږوانگه‌ی عه‌قیده‌که‌وه‌
 غیبه‌تیان ده‌جول‌یت و هه‌ستی جیهاد و به‌رگریان ده‌خرو‌ش‌یت، ئه‌مان ئا‌ږاسته‌ی خو‌سازیان
 ده‌که‌ن! یان به‌ تاوان و گوناحی گچ‌که‌وه‌ خه‌ریکیان ده‌که‌ن، ده‌ل‌ین خه‌ریکی خو
 په‌روه‌رده‌کردنت به‌، ما‌ل و مند‌ال‌ت ئا‌ږاسته‌ بکه‌، خو له‌ گوناح بگه‌روه‌، له‌ کاتیکدا گوناحی
 هه‌ره‌گه‌وره‌ که‌ لادانی حاکم‌یتی خ‌وای گه‌وره‌یه‌؛ زه‌قه‌ و، ده‌سه‌ل‌ت‌داره‌ و به‌ که‌یفی خو‌ی ش‌یرک
 و کوفر بلاو ده‌کاته‌وه‌! ده‌ل‌ین له‌ تاغ‌وت گه‌ږی و هه‌قی سیاسه‌ت نه‌بی‌ت و حوکم وه‌ل بکه‌،
 مه‌ه‌یل‌ه‌ ئه‌ندامانی خ‌یزانه‌ که‌ت شه‌ږاب بخ‌ونه‌وه‌! له‌ کاتیکدا که‌ دینه‌ که‌ له‌ بناغه‌وه‌ هه‌ل‌ته‌ک‌ن‌راوه‌،
 حه‌قیقه‌تی موس‌لمان‌بوون و شایه‌تمان ئیلغا بووه‌ته‌وه‌، ده‌سه‌ل‌اتی شه‌رع که‌ نار خراوه‌، ئه‌و

(١) که‌سمان پ‌ی‌وستیان به‌ نموونه‌ه‌ینانه‌وه‌ی هه‌مان حا‌له‌ت نییه‌، له‌ سه‌رده‌می ئیستای ئیمه‌ش‌دا که‌ د‌وای په‌نجا سا‌ل له‌و قس‌انه‌ی
 سه‌بیدی په‌حمه‌تی ها‌ت‌ووین. ئه‌و (رحمه‌ الله) له‌ (١٩٦٦/٨/٢٩) دا ئیعدام ک‌را، له‌عه‌تی خوا له‌ ب‌کو‌زانی.

تاغوتەى موسلمانان فەرمانيان بىچى دراوۋە تەكفىرى بىكەن و شوېنى نەكەون؛ حاكىمى مۆتلەق و دەسەلاتدارى كول فى كولە و ئاراستەى ھەموو لايەنەكانى ژيانى تاك و كۆى كۆمەلگا و دەولەت بە كوفر و شىرك دەكات!

جولەكە زايۇنىزمەكان و ديانە خاچپەرستەكان لە خۇشياندا پىكى سەرکەوتن ھەلدەدەن، چەپلەلدەدەن و لە خۇشى سەرکەوتنى نەخشە و پىلان و پىلانەكانياندا ئاھەنگ دەگىرن و سەما دەكەن، چونكە دەينىن ئەوۋى بە شمشىر و ھەموو ھىزى شەرى بىئامانان بۆيان نەھاتە دى؛ وا لەبەرچاويان بۆتە واقع و ھاتوتە دى، بى ئەوۋى دلۇپەيەك خويىيان بۆرشتىت، ئەوۋى نەيانتوانى بە بىدىنى (ئىلھاد) بىھىننە دى؛ وا بە تەبشىر و رۆژھەلاتناسى ھىنايانە دى، ئەوۋى كە بە خويان جىيەجى نەكرا ئەوۋەتا بەھۆى شوپىنكەوتوۋە ئالغە لە گويكانيانەوۋە جىيەجى كراوۋە، ئالەم كاتانەدا كە ھەز دەكەن ئەو مورتەدد و ئالغە لە گوى و چەواشەكارە ناوچەييانە خەلات بىكەن، بەلام ناوېرن لە كاردانەوۋەى موسلمانان و بەھۇشھاتەوۋەى جەماوۋەرە ناخالىيەكە دەترسن، بۆيە لەجىياتى مەدھى ئەوان زياتر ھەق دەكوتن، زياتر گومان دروست دەكەن، رەخنە لە موسلمانە زىندانى و ئەشكەنجەدراوۋەكان دەگرن كە گوايە ئەوان ئىستىعابى زەمانى نوى ناكەن و دەمارگىرن و دژى نوپخوۋازى دىنين!

ئەمانە ھەموويان -كوفرى دەرەكى و كوفرى ناوۋەكى- دوزمنى ئىسلامن، پقن و كوشندە و ستەمكارن، لە دژايەتى موسلماندا بى بەزەيى و بى پەيان و بەلئىن. لەو كاتەى نوخبە عەقائىدىيەكەى ئوممەت لە ولاتىكدا دەكەوۋىتە ژېر ھەملەى رىشەكىشكرن، ھەموويان ھەز بە فەوتانى تەواويان دەكەن، بۆيە ھەريەكەيان بە جورىك ئىدامە و ئاراستەى ھەملەكە دەكات، بە شمشىر و بازوۋ بىت، يان چەواشەكارى، يان بە رەخنەى رماندن، بەلام ئومىد بە خوۋى گەرەيە. متمانەى داعىيانى ئىسلام و پىشەرۋانى خواويستى بە خوۋى خاۋەنە، دوزمنان پىلان دەگىرن و خوۋى گەرەش پوۋچەلى دەكاتەوۋە، دوزمنان دەخوۋازن دىنەكە مەفح بىكەنەوۋە، بەلام

خوای گه‌وره موژده‌ی ته‌شه‌نه‌کردنی داوه و به‌لینی پاراستنی بانگه‌وازه‌که و ئی‌بانداری داوه،
 ئه‌وه خوای کردگار و ئاگاداره که ده‌فرموویت: ﴿وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
 وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لَتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ ۴۶-۴۷، واتا: «ئه‌وان فیل و چه‌واشه‌کاری خویان کرد، خوای
 گه‌وره‌ش ئاگاداره لئی و به‌دلنیا‌یه‌وه پووچه‌لی ده‌کاته‌وه و ناهیل‌یت فاک و فیکیان ئه‌نجام به
 ده‌ست به‌یئت، هه‌رچه‌نده پلان و پیلان و فیل‌کاریان ئه‌ونده به‌هیزیش بیت که چیا له بن
 به‌یئت و پاید! هه‌رگیزاوه‌رگیز و نه‌زانیت خوای گه‌وره به‌لینی ناباته‌سه‌ر که به‌ئیراوانی
 خوی داوه، خوای گه‌وره ده‌سه‌ل‌نداره و تۆله‌ئه‌ستینه». ئه‌مه په‌یمانی ئه‌کیدى خوای زانا و دانا
 و به‌ئاگایه، خوای خاوه‌نی موسلمانان، ئه‌م به‌لینه به‌دلنیا‌یه‌وه دیته‌دی، به‌لام بۆ موسلمانان،
 به‌و مه‌رجه‌ی موسلمانانه بۆ خوا سول‌حابن و به‌پیی دینه‌که‌ی بزوت و هه‌لو‌یستیان گرت‌بیته‌به‌ر،
 ئه‌مه ته‌نها ئه‌وه له موسلمانان ده‌خوازیت دیندار‌یتیان سه‌رپاستانه‌بیت، ده‌ی سا با موسلمانان
 جار‌یک ئه‌مه تا‌قی بکه‌نه‌وه، با جار‌یک سه‌رپاستانه بۆ خوا بسول‌حین داخۆ چۆن سه‌رکه‌وتنی
 ئه‌کیدى خوایان پێ ده‌گات، جا ده‌بینن لایه‌نگ‌ر‌یتی خوای گه‌وره بۆیان چه‌ند خیرا و پراوپر و
 کاریگه‌ر ده‌بیت.

برگهی چواره م: حه مله ی ریشه کی شکردنی موسلمانان

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَقْوَاهُمْ وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ وَأَكْرَهُمْ فَلَيْسُوا بِمُعْتَدِلِينَ ۝۸﴾ أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿۱۰﴾ ﴿التوبة: ۸ - ۱۰﴾، واتا: «چ ماف و په یان تکیان لای خوای گه وره ده مینیت که ئه وان ئاوان، ئه گهر ده ستیان لیتان گیر بیت و به سهرتانا زال بین، هیچ په بیان و ریکه و تن و به لیتیک په چاو ناکه، ههر به قسه هه ول ده دن پازیتان بکه، په بیان تان له گه لدا ده به ستن، له گه لئاندا ریک ده که ون، به لام ئه وه له و کاته یاندا که نه که وتوونه ته بن ده ستیان و ده سه لاتیان تان به سهردا نه شکاوه، بویه ده خوازن ههر به قسه پایتان بکه، چونکه له دلدا دوستایه تی ئیوه و به لین و په بیان به ستیان له گه لئاندا پی په فزه، زورینه یان لادهر و مونحه ریفن و له حهق لایانداوه، له بهر خاتری ده سکه و تیکی که می دنیایی ئاوا پشتیان له دینه که کردوو و به په یان تیکشه وه پابه ند نابن که ناوی خویان بو جه ختلیکړدنه وهی تیدا هیناوه، ههر له بهر ئه و پشکه که مه دنیایه ش ئاوا بهرنگاری پیباز و بانگه وازی خوای گه وره ده که ن و دژت ده وه ستنه وه، به پراستی په فتاریکی نارهوا و ناپه سهند ئه نجام ده دن». نه حاسی لیکد ره وهی قورئان ده فهرموویت: "تا ئیره مه به سستی گشتی موشریکه کانه، که دپته سهر هه مان هه لوستی جووله که کان؛ ده فهرموویت: له بهرامبه ر هیچ جوړه ئیانداریکدا هیچ جوړه په بیان و ریکه و تنیک په چاو ناکه، که ده بوو مادام ئه هلی کیتابن ریز له ئیانداران بگرن چ جای ئه وهی په یان شکیان بهرامبه ر بکه و غه دریان بهرامبه ر بنوین، به پراستی ئه وانه ده ستریزیکار و سنوور به زین" (۱).

تاغووتان و ئه هلی شیرک و کوفر به دریزایی میژوو هه لوستیان له موسلمانان چی و چون

(۱) الشوکانی: فتح القدیر (۱/ ۸۶۳).

بووه؟ هه لویستی موشریکان بهرامبه ر سهدنا نووح و هوود و سالح و ئیبراهیم (سه لات و سهلامی خویان لی بیت) چیان بهرامبه ر جه نابیان و ئیمانداره کانی شوینکه وتوویان ده کرد؟! پاشان ئه هلی شیرک و کوفر له سهرده می کوتا په یامی وه حیدا چیان بهرامبه ر پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوه رانی کرد؟! هیچ په یان و ریکه وتن و به لئینکیان وهلدا ره چاو نه ده کرد، هه رکاتیک ده ستیان ده گه یشته هه ندیکیان هه موو په یانکی جا هلیلی ناوخیان (دهرباره ی مافی مروف) یان خالی ریکه وتنه کانی خویان بهرامبه ر موسلمانان ره چاو نه ده کرد و هه ر که هه ستیان ده کرد بزیان لواوه ئازاری پیغه مبه ری خویان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده دا و هه ولی تیرورکردنیان ده دا! قورئانی پیروژ به شیوه ی خوی هه لویستی هه موو ده سه لاتدارانی کوفر و ملهورانی شیرکی بهرامبه ر بانگه وازی خواویستی باس فهرمووه.

- میژووی سهرده میس سهدان نیشانه و به لگه ی واقعیان له دید و هه لویستی ئه هلی شیرک و کوفر ده خاته پیس چاو، ئه وه ی بته رسته کانی هیندستان -له کانی دامه زرانندی پاکستاندا- به سه ر موسلمانانیا ن هینا هیچی که متر نییه له وه ی ته ته ر و مه غول له (٦٥٦ ک) دا به سه ر موسلمانانیا ندا هینا. هه شت ملیون موهاجیری موسلمان که له ترسی هیرشه درندانه کانی داروبه درپه رست و موشریکانی هیندستان بریاریان دابوو بو پاکستان کوچ بکه ن، به درژیایی ریگای هیجره تیان لئیان ده کوژرا، تا سی ملیون که سیان گه یشته پاکستان! پینج ملیون که سی موسلمان له و ریگا و بانانه دا به درندانه ترین شیواز ده کوژران و جهسته یان فری ده درایه لاری تا قه ل و دال بیانخوات! له مه سافه ی هه موو ئه و ریگا توولانییه ی نیوان شاره کانی خویان تا پاکستان؛ تیمه وه حشیه کانی موشریکه کانیان لی پهیدا ده بوو، به و هه موو شیوه پر ناسور و ژان و که ساسیه ئیپاده ده کران. حکومه تی هیندستان ده یزانی چه ند که س و له چ شار و گوندیکه وه هیجره ت ده که ن، بکوژانیش شوینکه وتووی زورینه ی به رپرسه رقه نه کانی حکومه ت بوون، هه موو چه کدار بوون، پاره دار بوون و موسلمانانیش بی چه ک و بی که س و هه ژار و نه دار،

جاری وا هه‌بوو که کۆمه‌لێک موسڵمانان لێ ده‌گرت، هه‌ر هه‌موویان به‌ دهنده‌ترین چۆنیه‌تی ده‌یانکۆشتن، به‌ زیندووایی له‌ تله‌تیا ده‌کردن، ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ به‌سه‌ر ئه‌و موسڵمانانه‌یان هه‌ینا که‌متر نه‌بوو -ئه‌گه‌ر دووبه‌را به‌ری ئه‌وه‌ نه‌بوو بێت- که‌ ته‌ته‌ر به‌سه‌ر موسڵمانانی به‌غدادیدا هه‌ینا.

یه‌کێک له‌و ڕووداوه‌ پڕ ئه‌سه‌ر و که‌سه‌ر و کاره‌ساتانه‌ی به‌سه‌ریاندا هات، ئه‌وه‌ بوو که‌ حکومه‌تی هه‌ندستان پڕیاریدا ئه‌و فه‌رمانبه‌رانه‌ی ده‌وله‌ت که‌ ده‌یانده‌وێت بۆ پاکستان هه‌جهره‌ت بکه‌ن به‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ر ده‌یانگۆزێته‌وه‌، په‌نجا هه‌زار کارمه‌ند و فه‌رمانبه‌ری په‌سمی خۆیان ناوئووس کرد، له‌ کات و شوێنی دیاریکراودا سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر بوون که‌ به‌ پێی پێکه‌وتنی هه‌ردوو ده‌وله‌تی هه‌ندستان و پاکستان (له‌ مانگی ۹/۱۹۴۷ دابوو) پێگای گواسته‌وه‌یان دیاری کرابوو، ئه‌م په‌نجا هه‌زار فه‌رمانبه‌ری له‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ردا بوون له‌ ناوچه‌ی (مه‌مه‌ر خه‌یبه‌ر)ی نێوان هه‌ردوو وڵاتدا شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ به‌ تونێلدا تێپه‌ری، که‌ له‌وسه‌ری تونێله‌که‌وه‌ ده‌رچوو، غه‌یری جه‌سته‌ی له‌تله‌تکراو و خوێن و پا‌رچه‌ له‌شی کوژراو هه‌یچی تری تیدا نه‌بوو! هه‌ر هه‌موو ئه‌و په‌نجا هه‌زار فه‌رمانبه‌ره‌ موسڵمانه‌ موهاجیره‌ له‌و تونێله‌دا سه‌ر ب‌ران و کوژران! چونکه‌ مه‌فرزه‌ ڕقنه‌کانی شیرک و کوفری هه‌ندستان -که‌ مه‌شقی تاییه‌تیا پێ کرابوو- شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌یان له‌ناو تونێله‌که‌دا وه‌ستاند و ئه‌و قاسابخانه‌ پڕ ناسۆره‌یان بۆ ئه‌و په‌نجا هه‌زار فه‌رمانبه‌ره‌ بێ که‌سه‌ ساز کرد! بێ ئه‌وه‌ی په‌چاوی هه‌یچ په‌یمان و به‌لێنیک بکه‌ن، بێ ئه‌وه‌ی هه‌یچ حسابیک بۆ پێکه‌وتنی نێوان حکومه‌تی هه‌ردوو وڵاته‌که‌ بکه‌ن! مه‌گه‌ر ئه‌مه‌ واقیعیکی تری هه‌مان ئایه‌ت نبیه‌ که‌ په‌فتاری دوژمنانی ئیسلام باس ده‌کات: ﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْفُقُوا فِئْكُمْ إِلَّا وِلَا ذِمَّةَ﴾؟!!

- له‌و کاره‌ساتانه‌ی تر که‌ هه‌ر له‌و کاته‌دا به‌سه‌ر موسڵمانانی هه‌ندستاندا هات که‌ به‌ته‌واوی و به‌ مانای وشه‌ قه‌ ده‌کران؛ ئه‌و ڕووداوه‌ پڕ که‌سه‌رانه‌ بوو که‌ به‌سه‌ر موسڵمانانی به‌هرا ته‌پوور

(۱۱۰۰۰۰ کەس) و، ئەلوار (۲۵۰۰۰۰ کەس) و، کاپورتالا (۲۱۳۷۰۴ کەس) بوون. ھەر ھەموو کوژران و کەسیان لى دەرئەچوو! ئەوانەى بە پەسىمى ئاونووس کران و زانرا کە کوژراون تەنھا لە پەنخاب لە مانگی (۱۹۴۷/۸) دا گەشتبوو (۴۷۲۰۰۰ کەس)! ئەمە تەنھا لە یەک شوین و لە یەک مانگدا ئەو کوژراوانە حسیب کران و بە پەسىمى حکومەتى ھیندستان تۆمارى کردبوون!

- ئەمما ئەو ھى کۆمۆنىستى پوسیا بەسەر موسلاناناندا ھىنا دەیان جار بەرابەرى کارەساتە کە تەترە لە بەغدا، یان ئەو ھى کۆمۆنىستى چین بەسەر موسلاناناندا ھىنا کە تەنھا لەم دوو وڵاتە (۲۵) بیست و پینج ملیۆن موسلانان کوشت، سالى ملیۆنیک^(۱)! کە دواتریش لە ھەردوو وڵات ھەر بەردەوام بوو، ھەملەى ریشکیشکردن و قىکردن، لەگەڵ ئەشکەنجە و شیوازی پر ناسۆرى کوشتن دا.

- بەلشەفەکان (حزبى زۆرىنەى کۆمۆنىزم) قىکردنى موسلانانان زۆر (زیرەکانە) ئەنجام دەدا، نەیان دەھىشت ھىچ ھەوالیکیان دەرچیت، پیلانەکانیان زۆر نھینى بوو، تا ئەو کاتەى توانا و دەسەلاتیان کامل کرد، ھەر دروشمى جوان و پەسەندیان لا خەلکى بلاو دەکردەو، خۆیان بە دلسۆزانى گەلان -بەتایبەتى چینی ھەزار و کرىکار- نیشان دەدا، سوور بوون لەسەر ئەو ھى لە دەرەو ھى وڵات ئاشتیخواز دەرکەون، تا بەرھەلستى دەرەکیان لەسەر کەمبیتەو. لە سالانى یەکەمى سەرکەوتنى شوڤشەکیاندا کەوتنە بلاوکردنەو ھى شانەکانى ریکخستى حزب بە ھەر ھەموو وڵاتدا، دواتر فەرمانیان بە ھەموویان دا دژى دین بوو سستەو و توندوتیژ بن لەگەڵ دینداراندا تا دین و دیندارى لە وڵاتدا مەفح دەکریتەو. ئەمە بوو بە نەخشەى وردەکار و رپاھاراندیشى کوپرانە دەستى پى کرد. سەرەتا کەوتنە قەلاچۆکردنى موفتى و قازى و مەلاکان،

(۱) دواى ساغکردنەو ھى ئامارەکان دەرکەوت کە (۲۲) ملیۆن موسلانان لە روسیا و (۱۷) ملیۆن موسلانان لە چین قى کران!

ئىنجا مامۇستا و ئامۇزگار و داعى و حاجى و شىخ و سۆفەكان، ئىنجا مزگەوتەكانيان داگیر کرد و له هەموو ولاتی موسلماناندا كه كهوتبووه بەردەستیان -بەتایبەتى قىرم- هیچ ئاسەوارىكى دادگای شەرعى و مەلەبەندەكانى فەتوايان نەهیشت، مزگەوتە گەورەكانيان کردە شائۆ و گچكەكانيان کردە خانى ئەسپ و گەورى مەرومالاتی فۆلخۆز (حكومى) یان گەنجینه (مەخزەن)ى دانەوێڵە، یان یانەى سەما و سینهما و دەیان (چالاكى)ى تر كه نه له هیچ شەرعیکدا هەبوو نه له یاسادا. له هەموو ناوچەى موسلماناندا قورئان و کتیبە دینیەكانیان کۆ دەکردهوه و له ناوەندى شارەکاندا دەیانسووتاندن. ئەوێ بەلشەفیهكان کردیان له هیچ سەدەیهكى هەمەجیدا نەکراوه، هەرچى ئاسەوارى ئىسلام هەیه سەپانەوه، ئەو مزگەوتە میژووینەش كه دواتر وینەیان بۆلاوکرایهوه كه گوايه ئەوه راست نییه كه موسلمانان چەوسابنەوه و مزگەوتەكانیان پووختنرایت؛ هەموویان مزگەوتى دیاریکراو بوون و له مۆسکۆوه تەعلیمات بۆ ناوچەكان هاتبوو كه فلان مزگەوت و فیسار گۆرستان یان مەرقەد و تەکیە پاریژن! بۆ ئەوێ بێنە مایەى پالانتە و ریکلامى کۆمونیستى كه ریز له باوەرى تاکەکەسیی خەلکى دەگرێت!

- له هەموو ولاتی (قىرم)^(۱) دا (بۆ نزیکەى بیست سال) بانگ نەبیسترایهوه! سالى (۱۹۳۸) لوتکەى چەوساندنەوهى موسلمانانى ئەم ولاتە بوو، هەرچى وانەى قورئان و کتیبى دینی هەبوو هەمووی سووتیترا، هەر هەموو قوتابخانەكانى کرانه قوتابخانەى کادیری کۆمونیستى، هەموو

(۱) ئەمە هەر ئەو (قىرم)ە كه ئیستا له ناو باسى هەوالەکاندايه به ناری نیوه دورگەى (Krymski) یان (Crimea) له باشوورى ئوکرانیا لەسەر دەریای ڕەش. له سالى (۱۹۵۴) دا خرۆشۆفى سەرۆكى سۆڤیەت كه خوشى ئوکرانى بوو، له کاتى سەرخۆشیدا بریاریدا و قىرم درا به ئوکرانیا، ئیستاش وا فلادمیر پوتینى سەرۆكى روسیا له (۲۰۱۴) دا به زۆر خستۆتیهوه سەر روسیا، له کاتیکدا كه تا سالى (۱۹۳۸) بۆ ماوهى پینجسەد سال ئىسلام حوکمی دەکرد، له سالى (۱۹۳۸) دا پینج ملیۆن کەس بوون و حکومەتى ئىسلامیان هەبوو! ئیستا تەنها (۲۵۰۰۰۰) موسولمانى لى ماوه!

زانا و شهرعناس و شیخ و مهلاکانیان کوشتن، ملیونه‌ها موسلمانان نه‌فی کرد بۆ سییریا، له شاری (کۆزلۆ) له شه‌ویکی تاریکستانی (۱۹۳۸) دا کۆتا وه‌جبه مه‌لا و شه‌رعناسی ولاتیان ده‌ستگیر کرد، دوا‌ی چه‌ند پۆژ ئه‌شکه‌نجه و ئازار هینایان بۆ ناوچه‌ی (مۆدا که‌نال) که له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای په‌شه و شوینی پالفته‌کردنی ئاو و جو‌یکردنه‌وه‌ی ئاوی زی‌راب و ئاوده‌سته‌کانی شاره؛ له‌وئ کرێکاره‌کانیان ناچار کرد که ده‌بیت یه‌ک یه‌کی ئه‌م مه‌لایانه بخه‌نه ناو مه‌کینه‌کانی به‌رده‌ستیانه‌وه! ئاوا هه‌ر هه‌موویان له قیمه دان! ئیستا هه‌ندیک له‌و کرێکارانه موهاجیرن و مافی په‌ناهنده‌بیان له‌ تورکیا و ولاتیان ئه‌وروپا وه‌رگرتوه، هه‌ر ئه‌وانیش ئه‌م هه‌موو به‌سه‌رهاته کاره‌ساتانه ده‌گیرنه‌وه که له ناوچه‌کانی خۆیاندا له کۆمۆنیسته‌کانیان بینین.

- ئه‌مه‌ی له (قیریم) پرویداوه به وه‌موو جو‌ره ناسۆره‌یه‌وه ناگاته ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر موسلمانانی تورکستانی پۆژه‌لات و تورکستانی پۆژئاوادا هات که (۴۴) چل و چوار ملیۆن مرۆف لی‌ی ده‌ژیا، له دوا‌ی حه‌مله‌ی ق‌رکردنه په‌سمیه که له هه‌موو سۆفیه‌دا بیست و شه‌ش ملیۆنیان لی‌ی مایه‌وه!

با لینگه‌رین یه‌کیک له نووسه‌ران و تو‌یژه‌ره‌وه‌ی ناوچه‌که خۆی باس له هه‌ندیک له‌و موماره‌سه‌دێنده‌ بکات که کۆمۆنیستی سۆفیه‌تی له‌ تورکستانی پۆژئاوا و کۆمۆنیستی چینی له‌ تورکستانی پۆژه‌لات (ئیستا پێی ده‌وتریت سینکیانگ یان شینکیانگ، که میلیله‌تی ئیگۆری موسلمانانی لی‌ی ده‌ژی و تا ئیستاش به‌ پیتی عه‌ره‌بی ده‌نووسن!). ئه‌م نووسه‌ره به‌پێژه مامۆستا (عیسا یوسف ئه‌لب ته‌کین) ه که نووسه‌ری کتیی (المسلمون وراء الستار الحديدي) یه و له چه‌ند به‌شیکی کتیه‌که‌یدا باس له شێوازه‌کانی ئه‌شکه‌نجه‌دانی موسلمانان ده‌کات به‌ ده‌ست ئه‌ندامانی حزبی کۆمۆنیست و کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌تی سۆفیه‌تی. ده‌فه‌رمو‌یت: "بئ‌ی گومان ئیمه هه‌ندیکیان لێ‌ده‌نا هینینه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده سه‌خیفانه و بێ‌شه‌رمانه‌یه که خاوه‌ن دابونه‌ریتی پارسه‌نگ و دامه‌زراو پێی شه‌رمه ناوی به‌هینیت و له‌سه‌ری بدو‌یت، هه‌ر

هه نديک له وانه ده خهينه ږوو که ئادابی مروځايه تی ږی دهادات باس بکړیت:

۱- داکوتانی بزماري دريژ به ته وقي سهردا، تا ده گه يشته ميښک.

۲- پشتنی به نزين يان نهوت به سهر ته شکه نجه دراوه که دا و ناگرتي به ردانی.

۳- دانانی گيراوه کان به نيشانی دهست پاستی پهميکردن و مه شقکردن له سهر کوشتيان به و جوړه.

۴- زيندانيکردنيان له ژووری قه پاتکراوی بي ږووناکی و ههوا، بي خواردن و خواردنه وه، تا دهسته جه معی ده مردن.

۵- له سهرکردنی خوده (کلپوی سهر بازی) ی ئاسنين و ئاليندنې ته ليک له هه موویان و پاشان کاره باليدانی ته ل و خوده کان پيکه وه.

۶- به ستنه وهی سهر به مه کينه يه که وه و جهسته ش به مه کينه يه کی تری به رامبه ره وه که به پيچه وانه وه ده خولانه وه يان ليک دوورده که و تنه وه، تا به و شيويه و زور له سهر خو سهر يان له جهسته جوودا ده کرايه وه.

۷- سوورکردنه وهی پارچه ئاسن و داخکردنی جهسته ی گيراوه کان پيی.

۸- پشتنی ږونی قرچاو (زور گهرم) به سهر سهر و جهسته ی گيراوه کاند.

۹- داکوتانی بزمار و دهرزی دريژی (گرامافون) که وه کوو شوژنی دريژه؛ به هه موو ئه ندامانی دهره کیی جهسته دا.

۱۰- داکوتانی په نجه کانی دهست به بزمار به دره خته وه، يان به ته خته داری تايه تکراوه وه به و کاره وه.

۱۱- به‌ستنه‌وی زیندانی به قهره‌ویله‌که‌یه‌وه و وه‌لکردنی به‌و حاله‌وه بو ماوه‌ی چه‌ندین
پۆژ.

۱۲- ناچارکردنی گیراوه‌کان له‌سه‌ر خه‌وتن له‌سه‌ر قابله‌سه‌هۆل به‌پووت و قووتی له
چله‌ی زستانی ساردی ولّاندا.

۱۳- راکیشانی چه‌پکه‌قز له‌ناکا و تا به‌پیسته‌که‌یه‌وه هه‌لکه‌ندریّت.

۱۴- دروستکردنی شانه‌ی ئاسنین بو هینانی به‌جسته‌ی گیراوه‌کاندا تا پیستیان پی
دامالّیت.

۱۵- به‌ستنه‌وه‌ی مه‌حکه‌می هه‌ر چوار په‌ل و جه‌سته و، پاشان پۆکردنی به‌نزین و مه‌وادی
کیمیای و سووتینه‌ر به‌گه‌روو و چاو و لووت و گوئیاندا.

۱۶- پالّخستنی گیراوه‌که له‌سه‌ر سه‌ر و، به‌ستنه‌وه‌ی مه‌حکه‌می چوارپه‌ل و جه‌سته‌ی و،
دانانی تاویره‌به‌رد یان بارستایی قورس له‌سه‌ر پشتی.

۱۷- هه‌لّواسینی گیراوه‌که به‌سه‌قفی ژوره‌که‌وه و وه‌لکردنی تا شه‌و و پۆژیک یان زیاتر و
که‌متر.

۱۸- دارکاریکردنی گیراوه‌که دوا‌ی به‌ستنه‌وه‌ی به‌حه‌یزه‌رانیک که‌بزماری پّیدا
چه‌قینرابوو.

۱۹- دارکاریکردنی گیراوه‌که به‌شولکی ته‌ر و کێبل و دار، پاشان برینی ئه‌و شوینانه‌ی
شین و مۆر ده‌بوونه‌وه!

۲۰- کونکردنی جه‌سته و داخلکردنی په‌تی گرّیاوی له‌کونی برینه‌که و پاشان
راکیشانه‌وه‌ی دوا‌ی پۆژ و دوو پۆژ که‌ده‌بووه‌مایه‌ی هه‌لّدرینی برینه‌که و قولکردنی زیاتری.

۲۱- بۆ ئۇەى گىراۋە كە ھەر بە پۈۋە بىمىننەۋە؛ گۈچكەيان بە دىۋارەكەۋە بىمارپۇژ دەكرد!

۲۲- زىندانگرتى گىراۋەكان لە زستاندا لە بەرمىلە ئاۋى سارددا كە جەستەيانى دەبەست.

۲۳- دوورنىنى پەنجەكانى دەست پىكەۋە، ھەروەھا پەنجەكانى پى.

۲۴- ئەمما ئەشكەنجەى ئىزافىي ئافرەتان كە زىاتر بوو لەمانە و دواى پروتكردەۋە و خراپەكارى؛ بە شولكى تەر و كىپل لە سەرى مەمك و سنگيان دەدان. ئەمما ئەشكەنجە تايەتەكانى ترىان ئەۋەندە بى ئەدەبانەيە كە باسكردنیشان شەرەم، پىم شورەيە، پروم نايەت باسيان لىۋە بكەم^(۱).

- پىش چەند سالىك لەمەۋبەر لە توركستانى مۇسلمان لە چىن (كە پىنى دەۋترىت سىنكىيانگ)، ئەۋەى كۆمۇنىستان بەسەر مۇسلمانانى ئەۋيان ھىنا چەندىن بەرابەر لە ناسۇرەكانى تەتەر و مەغۇل زىاتر بوو. يەككە لە رىبەرانى مۇسلمانان دەستگىر كرد و لەسەر رىڭگى گشتى خەلكە كە چالىكىان بۇ ھەلكەند و خستىانە ناۋىەۋە، پاشان لە ژىر ئەشكەنجە و ئازاردا يەك يەكى مۇسلمانەكانيان ناچار كرد كە دەپىت پىسايەكانى خۇيان بەيىن و بىكەن بەسەر ئەۋ رىبەرەى خۇياندا! سى پۇژ وايان كرد تا چالەكەيان لى پركرد و تىيدا خنكا!

- يوگوسلافيى كۆمۇنىستىش ھەر واى لە مۇسلمانان دەكرد، مليۇنىكى لى قىر كردن، بەتايەتە دواى جەنگى جىھانى دوۋەم و دواترىش ھەر بەردەۋام بوو. (ئەۋانىش ۋەكوو نازىەكان بەرامبەر جوۋلەكەكانى ئەلمانىا) مۇسلمانان دەستە دەستە دەھىنا و دەيانكردە ناۋ مەكىنەى قىمەكردەۋە، تا ۋەكوو گۆشتى (بۆۋلىف) لەۋسەرەۋە خۇيىن و گۆشت و ئىسقانى ھارپراۋ دەرچن!

(۱) لە كىتەبى (دراسات إسلامية) سىد قوتب خۇيەۋە ۋەرگىراۋە. من (كرىكار) ۋەرم نەگرتوۋە، لە ئەسلى تەفسىرەكەدا ھەيە.

- ئەو ھەي لە يوگوسلاڧيا دەكرېت لەھەموو وڵاتە كۆمونيستەكان و وڵاتە ھەسەنيە
 بتيەرسەتەكان ھەر دەكرېت و بەردەوامە، ئەمانە مسداڧيەتي ئەو ئايەتەيە كە خواي گەورە ئاوا
 باسي ھەلويستي ڤقن و ڤرندانەي دوزمناني ئيسلام لە ھەموو كات و شوييتيكا دەكات:
 ﴿لَا يَرْفُؤْنَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾^(۱). ئەمە ھالەتيكي ھەميشەيە،
 سروشتيە. لە ھەر شوييتيكي موسلمان ھەبوو، موسلمانتيك كە ديد و ڤي و بزاون و ھەلويستي
 ئارستەي ژياني تاك و كۆي خۆي بەڤي ئيسلام ڤارشتييت و (موشيكي و مولحيد و كافر و
 مورتەد) یش ھەبن؛ ھەتمەن ئەم ناسۆرە ڤوو دەداتەو ھەمادام موسلمانەكان لاواز بن.

- مەگەر ئەو ھەي لەو ماو ھەي ڤاڤر دوو ڤاڤر ويدا لە زەنجبار (لە ئەفريڤايە) ھەر ھەمان ديد و
 ھەلويستي ڤقني دوزمنداريتي نيبە؟! كە دوازدە ھەزار موسلمان لە يەك ناوچەدا ڤر کران! چوار
 ھەزار يان لي بردنە دورگەيەكي دوور و ھەليان كردن تا فەوتان!

- يان ئەو ھەي لە قوبرس ڤوويدا كە گەرەكيكي موسلمانيان گەمارۆ دا و نەيانھيشت نە نان و
 نە ئاويان بۆ بچيت تا دواي ماو ھەيەك لە برسان و لە تينواندا ھەموو مردن! ئەمە جگە لەو
 كوشتن و ڤرين و ڤاوە دوونان و تالانكردنەي بەسەرياندا ھاتبوو!

- يان ئەو ھەي ھەبەشە (ئەسيوبيا) كە لە ناوڤوي و لە (ئەريتريا) دا بە موسلماناني دەكات؟!

- يان كينيا بەرامبەر ئەو سەد ھەزار موسلمانە سۆماليەي دەخوازن دەستييان بگاتەو ھە
 قەومەكەي خويان لە سۆمال^(۱)!

ئەو ھەندە بەسە ناساندنەو ھەي ديد و ڤوانگە و ڤيناسەي خاچەريستانني سەردەم و

(۱) گەلي (سۆمال) یش ھەكو كورد بەسەر چوار و ڤينج وڵاتي دراوستيدا بەخشاو ھەتەو: سۆمال، جيبوتي، كينيا، ئەسيوبيا. تەنانەت
 سۆماليش بۆڤوي (و ھەكو باشوري كوردستان) بۆتە سڤ دەسەلات: سۆمالي لاند و، ڤورت لاند و، ئەو سۆماليەي كە پايتەختەكەي
 موكاديشويە و ساحەي ململاني ئيسلام و عەلەمانبەكانە لە (۱۹۷۵) ھەو بەردەوامە.

جەختلەیکردنەوہی دید و ھەلۆیستیان کە پرگە یە ک لە کتێبە کە ی (جۆج براون) بەئینەوہ کە لە
 سالی (١٩٤٤) دا بۆلای کردەوہ، دژ بە ئیسلام و موسلمانان دەلێت: "بە زۆر گەلان
 دەیانترساندین، بەلام دواى شارەزابوون و ئەزمونمان بۆمان دەرکەوت کە ئەوانە جێی مەترسی
 نین. دەیانترساندین بە جۆولە کە و گەلانی زەرد و دژواریتی بەلشەفیه کان، بەلام هیچ یەکیک
 لەمانە نەبوونە جیمەترسیی حەقیقی، چونکە بینیان جۆولە کە دۆستانن و ھەرچی دۆزمنی
 ئەوان بێت دۆزمنی ئیمەشە، دیتان بەلشەفیه کان دەبنە دۆست و پەیمانمان لەگەڵدا دەبەستن،
 گەلانی زەردیش (مەبەستی چین و چا و بچکۆلەکانی باشوری ئاسیایە) وا دەرنەچوون، چونکە
 گەورە دەولەتانی دیموکراسی گەمارۆیان دەدەن و ناھیلن مەترسی ئەوانمان بگاتێ، بەلام
 دژواری حەقیقی و مەترسیی راستەقینە لە سیستمی ئیسلامە، لەو ھیزەى بۆلەبوونەوہیەتی، لە
 ھیزی ملکہ چکردنی خەلکە کە بەتێ. ئیسلام تاکە دیواری سەخت و بەربەستی ئەستووری پووی
 ئیستیعاری ئەوروپایە.

برگه‌ی پینجه‌م: شه‌ری بیئامانی جاهیلییه‌ت و نه‌به‌زیی موسلمانان

سروشستی ئەم دینه زۆر پۆشن و پاشکاوه، ئالۆزی و ئالۆسکاوی ناگرێته خۆ، هه‌لۆسته‌کانی توندوتۆڵ و ئاشکران و شلگیری و موساوه‌مه‌یان تیدا نییه. ئەو که‌سانه‌ی که چه‌واشه‌کارانه ده‌بانه‌وێت سروشتی ئەم دینه بگۆڕن ده‌که‌ونه به‌ر حاله‌تی زۆر سه‌خته‌وه، چونکه هه‌ر چه‌ند ده‌که‌ن بوواریک نادۆزنه‌وه -له‌ غه‌یری بوواری بانگه‌وازا- شلگیر و نه‌رم و ئاسان به‌ده‌ستیه‌وه به‌یت، بۆیه‌ رق ئەستوورتر و پشوودریژتر و توندتر ته‌کانی خۆیان ده‌ده‌ن، ماندوو نابن له‌ هه‌ولدان، هه‌مله‌کانیان ناوه‌ستیت، هه‌موو جووره ته‌حریفاتیکی دینه کاپه‌وه، په‌واج به‌ هه‌موو گومانیک ده‌ده‌ن، هه‌ولێ خاوکردنه‌وه‌ی هه‌لۆسته‌ی توندوتۆڵی عه‌قائیدی موسلمانان ده‌ده‌ن، هه‌موو ئامیر و هوکار و ئەزموونیک به‌کارده‌هێنن، به‌لام هه‌موو جاریکیش هه‌ست ده‌که‌ن که ئەوه‌ی به‌ ده‌ستیه‌وه هاتوه‌و ئەو که‌سانه‌ن که خۆیان دینه‌که‌یان لابه‌لا و له‌ په‌راوێزی ژياناندا گرتوه، نه‌ک ئەو عه‌قائیدیانه‌ی دینه‌که هه‌موو شتیکی لایان. ئەمما له‌ خودی ئیسلامه‌که زۆر بیئومید ده‌بن، چونکه قورئانه‌که قه‌لا و قولله‌یه و به‌رنامه‌یه‌کی نه‌گۆره، له‌گه‌ڵ ئەو هه‌موو دوژمنداریتی و هه‌مله‌ی کوشتن و برین و قێکردنه‌شدا ده‌بینن موسلمانان هه‌ر وا به‌هێز ماون و زۆرتر ده‌بن!

دوژمنانی ئیسلام شه‌ری بیئامانی خۆیان له‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا ئالاندۆته موسلمانان و به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک له‌ هه‌ولێ له‌ناو بردن و مه‌فخکردنه‌وه‌یان دان، له‌ هه‌ولێ که‌ناردان و گوشه‌گیرکردن و مه‌حرومکردنیان دان. خۆیان راسته‌خۆ و له‌ پێی به‌کرێگراوانی ناوخۆی موسلمانانه‌وه که حکوومه‌ت و ده‌سه‌لاتیان داونه‌ته‌ ده‌ست و ده‌یانپاریژن و هێزیان بۆ مسوگه‌ر ده‌که‌ن؛ تا نوخبه ئیسلامیه‌که پێشه‌کش بکه‌ن، تا نه‌هێلن داعیانی ئیسلام و پێشپه‌روانی خواوێستی له‌ پێی نه‌خشه‌ گلاوه‌کانیاندا بینه‌ کۆسپ، له‌ هه‌مان کاتی به‌کارهێنانی زه‌بر و

زہنگیشیاندا دہزگا و مہلا پەسمیہ کانی خۆیان بۆ لە حەق لادان دەخەنە گەر. ئەم مەلا کاسە لێسانە ی بەر سێبەری تاغوتان ئەرکیان ئەوەیە دەسەڵاتە تاغوتیە کە بە شەری و بزافە کۆمەڵکاریە خواوێستییە کە بە ناشەری بناسین، تا ئەو ھەموو پەتارە درێدانیەیی تاغوتان و جەللاد و ملھورانیاں بشەری! تا ئەو بارودۆخە پێ شێرک و کوفر و جاھیلییە، پێ فیسق و فجوور و بەرەڵاییە بە شەری بناسین و بڵێن دەوڵەت و کۆمەڵگا بە پێ شەریەتی خوا دەپۆن و ھی ئەو نین کەس لێیان ھەلگەڕیتەو و بزوت و شوێشی گۆرانکاری بختە گەر!

ئەمانە و داعییە ماندووەکان و کەسایەتیە دۆراوەکان دەبنە بووقی پزێمە لە خوا یاخییە کانی ناوچە کە، ئینجا ھەول دەدەن ئیسلام و بزوت و کۆمەڵگاکە ی بە بیروباوەری بە شەری و لایەنی شارستانییتی ماددی سەردەم و دەسەڵات و سیستم و دەستوورە کوفرینە کانی (پۆژئاوا) بچۆن و خالی ھاوبەشیان لە نێواندا بدۆزنەو و، تا بە ھیزی دەرەکی و یاخیانی دەسەڵات و گەلە چەواشە کراوە کە بڵێن ئەوەی ئیستا لەو وڵاتەدا بەرقەرارە لە دەسەڵات و دەستوور و ئاپاستە ی کۆمەڵگادا - کە تەقلیدی شارستانییتی پۆژئاوا-؛ شیاو و لە گەل پۆچی ئیسلامدا سازاوە! ئاوا دەیانەوێت ئیسلامە کە لە پێسا و بنەمای عەقائیدی خۆی دەرکەن و ئینحیرافی پێ بکەن، لە لایەکی تریشەو وە واقعە کوفرینە کە دەشەری بەوەی فەتوای جائیزیی بۆ دەرە کەن و لافیتە و دروشمی ئیسلامی بۆ دەچن! لە نێوان ئەم مەلای پەسمی و داعیی ماندوو و کەسایەتیە دۆراوانەدا، دەمھەراش و قسەزل و زمانلوسی دوورپووەکانیش بوواری بۆ دەکریتەو و دەیان (ئیسلاماناس)یان لێ دیتە کایەو، کە گواہ ئیسلامیکی نوێ (مۆدێرن) بۆ سەردەم دەخەنە پوو، مەبەستیشیان (پاک)ە!

ئەم نووسەر و توێژە دوورپووانە کە زۆرینە ی پینووسی موخابەرەتین و بە مەلەندە کانی دیراساتی دەرەکیەو پەییوەستن؛ دەکەونە بەراوردکردنی ھەندیک لایەنی (ئێجابی) ی ئیسلام بە لایەنە کانی شارستانییتی سەردەم و، وایشان دەدەن کە ئەوەی لە ناو موسلماناندا رابورد

قۇناغىكى مېژوويە و كۆتايى پىن ھاتوۋە، بۇ زەمانى خۇي شياۋ بوۋە، ھەرۈەكۈو كە دىنەكانى ترىش بە قۇناغى زىپرىنى خۇياندا تىپەپرىون و ئىستا ھەۋلى ھىنانەۋەى ئەو قۇناغە نادەن و خۇيان لەگەل دەرچەى شارستانىتى نويدا دەسازىنن، بۇيە دەپىت ئىسلامىش وا بىكات، بەللى ئىسلام پۇلى گىرنگ و كارىگەرى لە مېژوۋى ناۋچەكەدا دىۋە، بەلام ئەۋە پابورد و تەۋاۋ بوۋە، ھىنانەۋەى مەحالە. ئاۋا بەم شىۋەيە سىكوچكەى دەسەلات (سىياسەت و موخابەرات و مىدىيەى رەسمى) و (چەۋاشەكارىتى و غىرەت پوۋاۋىي دىنى كە مەلای موفلىس و داعىي ماندوو و كەسايەتتە دۇراۋەكان پىي ھەلدەستن) لەگەل (دووۋوۋە چەۋاشەكارەكان كە ئاراستەى شەپە فىكرىە كە دژى ئىسلام دەكەن)، ئەمانە ھەۋل دەدەن ھەست و غىرەتى مۇسلمانان تەخدىر بىكەن و بىروھۇشى ئىماندارانەيان تىدا بىخەسىنن! ئاۋا بارودۇخەكە دەسازىنن و ئىنجا بە ھەموو ھۇكارەكانى راگەيانندن رايدەگەيەنن كە كەس حەقى بەسەر دىن و دىندارىيەۋە نىيە، ئەۋە خۇتان و (عەقىدە) و (عبادەت) تان ئىسلامەتى راگىرن! ئەمما (شەرىعەت) ەكەيان؛ ئەۋە ناھىلن جارىكى تر بىيئەۋە بە حوكمپان و داۋەرىيە كەلاكرەنەۋەى كىشەكانى تاك و كۆى مۇسلمانان. پىيان دەللىن ئەۋە شەرىعەتە ياساى شياۋى قۇناغى خۇي بوۋ، بۇ ئىستا نەشياۋە، چۈنكە ئىستا ھەموو ياسا و پىسايەك؛ گەلانى ئازاد لە ئەزمونى خۇيان و دىدوتپروانىنى شارستانىتى خۇيانەۋە دايدەپرىژن، بۇيە نابىت پى بدرىت نوخبە مۇسلمانەكە (ئىسلامى سىياسى) داۋاى چەسپاندنى شەرىع بىكات!

ئا بەۋ شىۋەيە دەللىن ئىسلام، بەلام تەنھا (عەقىدە) و (عبادەت) تەكەسايەتتەكەى، ئەۋەى (شەرىعەت) ەكەشى دەۋىت، دەپىت پىسا و بنەماى شەرىعەتەكە وا بگۇپىت كە لەگەل شارستانىتى سەردەمدا بگۇپىت، دەپىت ئەحكامەكانى واقىيى بن، بەپىي داخۋازىەكانى مۇۋف و سەردەم دارپىژرئەۋە، كورت و موختەسەر دەللىن: دەپىت ئىسلام بە ھەر دە پەنجەكە مۇرى بىكات كە:

۱- ئەو دید و تېپروانین و پەفتار و پەوشت و دابونە ریت و بارودۆخ و یاسا و پړسا و دەستوور و سیستمە ی لە شارستانی تێتی پۆژئاواو وەرگیراوه کوفر نییه و لە گەل ئیسلامدا گونجاوه، واتا: ئە گەر ئیسلام دەیه ویت بژی؛ دەبیت بە قسەمان بکات و ئەم درۆیه مان بە پەوا بزانیت.

۲- دەبیت ئیسلام لە بوواری (عهقیده) و (عیبادەت) دەرئەچیت، ئەم دوو بوواریش کە سایەتین و کەس حەقی لە کەسی تر نییه.

۳- دەبیت ئیسلام بە پێی بەرنامە ی خویندنی ولات نیشان بدرێتەوه کە وەزارەت کتێبه کانی بو داناو، نە ک هەر کەس ئازاد بیت لە خویندندا، (فەتواش دەبیت لە وەزارەتی ئەوقاف و دەزگای پەسمی تایبەت و موفتیی پەسمیه وه دەرچیت)!

۴- ناییت ئیسلام (کە داعیانی ئیسلام و پیشەرەوانی خواوێستی هەلیانگرتووه و دەیه گەیه ننه وه) خەریکی گۆرانکاری سیاسی بیت، چونکە ئەوه دژایەتی حکومەتە و حەرەمە، چونکە لە سەرەتاوه بپار دراوه کە ئەم دەسەلاتی حکومەتە شەرعییه! ئاوا جاھیلییه تی سەردەم لە هەموو لایە کە وه ئیسلامە کە دەشپۆینیت و پێ لە داعیانی ئیسلام و نۆخبە عەقائیدیە کە دەگریت تا بارودۆخە کە وای لێ دیت قورئانی حکومەتی و ئیسلامی دەولەتی و بانگەوازی پەسمی چەواشە کاری دەبنە دەمپراستی موسلمانان و، قورئانە کە ی وەحی و ئیسلامە کە ی خوا ی گەوره و بانگەوازه کە ی پیغەمبەری خوا (ﷺ) لەناو ئەم گەلانە دا نامین کە سەردەمانیک باب و باپیریان موسلمان بوون!

ئاوا ئەم دینە دەگۆردریت، دینە نوقسانە تەزویرە پەسمیه کە ی حکومەت دلێکی پێر جۆشی دەست ناکە ویت دینە کە ی خوا و دینداریتی بو خوا بگریته بەر، چونکە هەموو دەبنە مووچە خۆری ئەوقاف و پاروولگێنی دەسەلات! ئاوا کۆمەلگاکان لە هیممەتی ئیسلامیه وه

دهبرين بهره لاسهنگي سياست و فەوتانی ئابووری و دارمانی په‌وشت و به‌ها، چونکه هه‌موو ئومیدی خه‌لکه‌که ده‌بیته تیرکردنی سک و فەرج و گیرفان! زۆرینه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌و ملیۆنه‌ها خه‌لکه‌ش شه‌و و پۆژ وه‌کوو مه‌کینه هه‌لده‌سوړیت تا نانیکي (به‌س) په‌یدا بکات که ژبانیکي کوله‌مه‌رگی یی به‌ړی بکات، بی ئه‌مان و بی دەرمان، بی سیاست و بی ئابووری، بی به‌ها و نه‌ريت، نه‌فام و نه‌زان؛ چونکه نه‌ سه‌رچاوه‌ی ئاراسته‌ی دینی راست و په‌وای ده‌ستکه‌وتوو و نه‌ له‌به‌ر هه‌لپه‌ی ژيانیش په‌رژاوه‌ته سه‌ر فیربوونی دینه‌که‌ی.

ئه‌مه مەملانییه‌کی به‌رده‌وام و شه‌ړیکی بی ئامان و جه‌نگیکي نه‌پساوه که داعیانی ئیسلام و پیش‌په‌وانی خواویستی پوه‌وپووی ده‌بنه‌وه، ئه‌مه مەملانیی ئه‌م دین و ئوممه‌ت و بزافه خواویستییه‌که سووره له‌سه‌ر وه‌حیی خوایی و پیکردن به‌پیی هیدایه‌تی ئه‌و: ﴿وَمَنْ خَلَقْنَا امَّةً يَهْدُوْنَ بِالحَقِّ وَبِهٖ يَعْدَلُوْنَ﴾ (الأعراف: ۱۸۱)، و‌اتا: «له‌و که‌سانه‌ی خه‌لقمان کردوون ئوممه‌تیکیان تیدایه -که له‌ هه‌موو کات و شوێنیکدا- به‌پیی حه‌ق (وه‌حیی خوای گه‌وره) په‌فتار ده‌که‌ن و خه‌لکی بۆ بانگه‌یشت ده‌که‌ن و حوکمی خه‌لکی یی ده‌که‌ن».

ئه‌مه جه‌نگیکي بی ئامانه که هیزی کوفر -به‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانیه‌وه- به‌رامبه‌ر ئوممه‌ته عه‌قائیدییه‌که‌ی ئیسلام به‌ریایان کردوو و هه‌موو جووره‌چه‌کی کوشنده‌ی -بی‌اکانه- تیدا به‌کار ده‌هینن و هه‌زاران ده‌زگا و پیکخراوی بۆ ده‌ستوالا ده‌که‌ن و پاره و سامانیکي خه‌یالی بۆ ده‌که‌نه‌ بووجه و هه‌زار هه‌زار پسپۆر و شاره‌زای بۆ موته‌فه‌ریغ ده‌که‌ن و هه‌رچی هۆکاری راگه‌یاندن و ده‌زگای میدیایانه‌ بۆی ده‌خه‌نه‌ کار و سه‌دان پیکخراوی نیوده‌وله‌تیشی بۆ داده‌مه‌زرینن تا به‌ ناوی مرقایه‌تیه‌وه‌ پریری مه‌فکرده‌وه‌ی ئیسلام و پشه‌کیشکردنی موسلمانان ده‌ربجیت، ئا ئه‌م هه‌موو حه‌شاماته‌ و له‌ پشت حکومه‌ت و ده‌سه‌لاتی مورته‌دده‌کانی ناوچه و پاراستن و راگرتنی بارودۆخه‌ ناله‌باره‌که‌ی ولاتی موسلمانانه. ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌موو حه‌شاماته‌ له‌ پشت ئه‌و ده‌سه‌لات و حکومه‌تانه‌ نه‌ده‌بوون؛ ئه‌مانه‌ نه‌یانده‌توانی یه‌ک پۆژ

بهرامبهر گروتینی تهو حید و جیهادی ئەو نوخبه عهقائیدییه دا خو بگرن.

بههه رحال، ئەمه شه‌ری بی ئامانی جیهانیانی کافره بهرامبهر ئەم دینه و ئوممه‌ت و بزافه‌که‌ی، شه‌ریکی سه‌خته‌ دژی سروشتی دینه‌که و پ‌یسا و بنه‌ما نه‌گۆره‌کانی، به‌لام هه‌رچه‌نده توولانی و سه‌خت و خه‌ته‌رناک بی‌ت؛ ئوممه‌ته عهقائیدییه‌که ناب‌ه‌زین‌یت و کۆلی له‌م دین و دیندارییه‌ بی‌ نادات، هه‌رچه‌نده ئەوان زۆر و ئەمان که‌م، ئەوان به‌ه‌یز و ئەم لاواز، ئەوان کۆی گه‌له‌گۆمه‌کییه‌کی جیهانی و ئەمیش لانه‌واز و په‌رته‌واز، به‌لام گره‌بردنه‌وه له‌ کۆتاییدا‌یه، له‌ به‌لینی خوای گه‌وره‌دا‌یه، له‌و حه‌قیقه‌ته‌ په‌هایه‌دا‌یه که ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن

يَنْصُرُهُۥ﴾ (الحج: ٤٠)، ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ﴾ (يوسف: ٢١).

برگه‌ی شه‌شه‌م: هۆشدارى

ئەو كەسەى پىيازى كافرىتى گرتۆتە بەر لە (وجود)ى باوەر و ئىماندارىيى لەسەر زەمىندا ئىزعاج دەيىت، چونكە چاوى بەرايى نايت ئىسلام و مۇسلمانان بىيىت، چونكە دەزانىت كە گەشە و تەشەنە كەردىيان حەتمىيە، بۆيە حەتمەن لە هۆشى ئەو دەدا دەيىت كە چۆن بەرەنگارىيان بكات، چۆن رايانەستىيىت، چۆن كەنارگىرييان بكات، ئەگەر توانيى چۆن بيانفەوتىيىت. لە هەموو بووار و كات و قۇناغە كانىشىدا لە هەولئى ئەو نەووەستىيت كە كافريان بكاتەو.

ئەو كەسەى گوپرايەلئى ئەهلى كوفر دەكات سەرەنجامى زەرەرمەندىيەكى حەتمىيە، چونكە بە هېچ شىوئەيەك سوود و قازانجى نىيە، مۇسلماننىش لە دوورپايتىكدايە، يان لەسەر ئىسلامەكەى سوور دەيىت و لە پىناويدا جىهاد دەكات و بەرەلستى كوفر و كافران دەكات و دژى ناپەروايى و ناحەقى دەووەستىيەو، يانىش چۆك دادەدات و پىيازى كوفر هەلدەبژىرئىت و كافر دەيىتەو (نعوذ بالله).

ئەستەمە مۇسلمان لەو نىوانەدا جئ بەخوى بگرئىت، مەحاله بتوانىت لەو نىوانەدا بووەستىيت و بلئى دىنەكەشم دەگرم! لەوانەيە لە سەردەمانىكدا لە بارودۆخ و حالەت و قۇناغىكدا و بزائىت دەتوانىت و هەلوئىست وەرگرئىت، لەوانەيە لە هەندىك حالەتدا و بزائىت دەتوانىت شەپرى كوفر راگرئىت و مۇسالىبانە دىنەكەشى بگرئىت و نەشكەوئىتە بەر شالاولى كوفر و كافران، يان و بزائىت دەتوانىت ئەوانىش رازى بكات بەوئى گوپرايەلئىيان لە هەندىك پەفتاردا دەكات و لەملاو دىن و عەقىدە و كيان و ئىمانەكەشى دەپارىزئىت، ئەمە وەهەمە، خەيالپلاو و زۆر دوورە لە واقع، ئەمە مەحاله، چونكە ئەو كەسەى نەچىتە پىش لەم بووارەدا بە دىنبايەو دەيىتەو دواو.

ئەو كەسەى دژى باتل نەووەستىيەو و بەرەنگارىيى ناحەقى ناكات و دژى كوفر و

گومپایی و ستم ناجولیت؛ حتمه‌ن ده‌به‌زیت، ده‌شکیت، پاشان دیته دواوه و چۆک داده‌دات، رازی ده‌بیت به وجودی کوفر و سهره‌نجام کافر ده‌بیت‌هوه، ده‌که‌ویت‌ه ناو تاریکستانی جاهیلیه‌ت و لاسه‌نگی و پشیوی و گومپایی کوفره‌وه.

ئه‌و که‌سه‌ی عه‌قیده‌که‌ی ناپارزیت و باوه‌ره‌که‌ی له‌ کوفر و کافران نایگریته‌وه و به‌رده‌وام تیکه‌لیان ده‌بیت و گوئیان لی ده‌گریت، تا وای لی دیت متانه‌یان پی ده‌کات و گوپرایه‌لیان ده‌بیت؛ له‌ راستیدا ئه‌وه له‌ عه‌قیده‌که‌ی ته‌نازولی کردووه و ههر له‌ یه‌که‌م هه‌نگاوی هاتوچۆیه‌وه له‌ گه‌لیاندا هیزی ئیانی له‌ ده‌ست داوه، ئه‌مه‌ په‌فتاریکی خه‌ته‌ره، چونکه‌ ئاست ئاست و قوناغ به‌ قوناغه، ئاسانکاری له‌ تیکلاوی یه‌که‌مین جاردا دۆستایه‌تبی به‌ دووادا دیت، که‌ حتمه‌ن سهره‌نجامه‌که‌ی گوپرایه‌لیکردنیانه، ئه‌مه‌ش خۆدۆراندنه، دین به‌ردانه، کۆلدان و کۆلدانانه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

خَسِرِينَ ﴿١٤٩﴾﴾ [آل عمران: ١٤٩]، واتا: «ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌رتان هیناوه، ئه‌گه‌ر گوپرایه‌لی

کافره‌کان بکه‌ن حتمه‌ن له‌ دینه‌که‌تان پاشگه‌رتان ده‌که‌نه‌وه و سهره‌نجام زه‌ره‌مه‌ند ده‌بن».

به‌ دلناییه‌وه چاره‌نووسی ئه‌م گوپرایه‌لیکردنه‌ مورت‌ه‌دبونه‌وه و زیانیکه‌وتنی یه‌که‌جارییه، له‌ده‌ستدانی سه‌رمایه‌که‌ی ئیانه، ئه‌مه‌ شکستی رۆحیه‌ که‌ که‌سێک خۆی به‌ ئه‌هلی ته‌وحید بزانیته‌ ده‌چیت‌ه‌ ریزی دوژمنانی عه‌قیده‌که‌یه‌وه؟! که‌سێک باوه‌ری به‌ وه‌حیی خودایی هیناییت و له‌سه‌ری په‌روه‌رده‌ بوویته‌، بزوت و هه‌لوێستی خۆی چۆن به‌پی ئاراسته‌ی کافران ده‌گریته‌ به‌ر؟! چۆن گوئ له‌و دوژمنانه‌ ده‌گریته‌ و سرت‌ه‌سرتی ئه‌وانی پی راست‌ه‌ ده‌بیت له‌ وه‌حیی خوایی؟! ئه‌مه‌ ههر له‌ سه‌ره‌تایه‌وه له‌ ناخیدا به‌زیوه، دۆراوه، ئیتر چۆن شکستی ته‌واو و زیانی ته‌واو نابیت‌ه‌ چاره‌نووسی؟! چی زه‌مانه‌تی ئه‌وه‌ی ده‌کات که‌ کافر نه‌بیت‌ه‌وه؟! (خۆ کافربونه‌وه قوچ و کلکی لی ناروینیت! ههر ئه‌و که‌سه‌یه‌ و نوێژیش ده‌کات و له‌و لایه‌نه‌وه کافر بۆته‌وه)، موسڵمانی سه‌ره‌راست و عه‌قیده‌ دامه‌زراو ههر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نابیت‌ه‌ گوئ له‌ ئه‌هلی کوفر و

ئاراستە کردنیان بگرت، چونکه موحتاجی ئاراستە ی ئەوان نییه، ئەم که لەسەر دید و پرپی پیغه مبهرا نه و بزاون و هه لۆیستی وه کوو ئەوان به پپی وه حیی خوایی دامه زران دووه؛ ئیتر چ پیوستیه کی به ئامۆزگاری کافر و پینیشاندانی ئەهلی جاهیلیهت هه یه؟! ئەگه ریه ک جار هزی کرد گوئیان لی بگرت و ئاره زووی وابوو گوپراه لیان بیئ؛ ئەوه هه نگاوی یه که می به ره و دواوه ناوه، به ره و کافر بوونه وه! ئەمه پاشگه زیوونه وه یه کی سروشتی ده بیئ، بۆیه خوی گه وره به یانی فه رموو ئەگه ر گوپراه لی کافر ه کان بکه ن ئەمه چاره نووستان ده بیئ، ئەمه پیشه کی و ئەنجامه، ئاوا بکه ن ئاواتان لی به سه ر دیت، بۆیه خوی گه وره، خوی کارزان و کار جوان ئەم هۆشداریه پۆشن و ئاشکرا و پاشکاوه ده داته موسلمانان، به و ناوه جوانه شه وه بانگیان ده کات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، تا هه ست بکه ن که ئیانداریتی پله و ئاستیکی وایه که به پرستییه که شی گه وره یه، ئیلتیزاماتی چاره نوووسازی له سه ر داده مه زریت. ئە ی ئیانداری، ئە ی ئەو که سانه ی هیدایه تی خواتان وه رگرتوو، ئە ی ئەو که سانه ی به و ئیانه تانه وه به خوی گه وره وه په یوه ست بوون، نه که ن گوپراه لی ئەو کافرا نه بکه ن، چونکه گومانتان له وه نه بیئ که له دینه که وه رتان ده گیرن، ئەو کاته ش هه ر خۆتان زه ره ر ده که ن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَأَعْقِبْكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾.

ئەو که سانه ی که شه ری بیئامان به رپا ده که ن تا نه هیلن حه قیقه تی ئیان له دل و ده روون و هزر و هۆش و ویزدان و هۆشدا بچه سپیت، که ناهیلن مه نه ه جی ئیان له ژياندا بچه سپیت، که ناهیلن شه ریه تی ئیان له کۆمه لگادا بچه سپیت؛ له راستیدا ئەوانه زۆر نه فام و که له له ره ق و دوژمنیکی سه ره سه خت و بپروخی هه موو مروفا یه تین، ئەوانه له هه موو سه ته مکاریک سه ته مکارترن، بۆیه ئەگه ر له راستیدا مروفا یه تی په ی به دید و هه لۆیستی زیانه خشی ئەوان ببات و ئەقلی پی بشکیت؛ پیوسته له سه ری لایه نگیری ئەوانه بیئ که دژیان وه ستاونه ته وه و پیوسته خۆشی بیته هاوسه نگه ری ئەو نوخه خواویسته ی به ره نگاری کافر ده بیته وه تا وایان

لې دیت کول و کول دهن و توانای ده ستریزیان نامینیت و له سته مکاریتی ده که ون، حقه
 هه موو سامان و توانا و شاره زاییه ک بخریته گه پ بۆ راگرتنی کوفر و کافران، چونکه
 زیان به خشییه که یان بۆ هه موو مروفایه تییه، بیگومان داعیانی ئیسلام و پیشراونی خواویستی و
 هه موو لایه نگرانی ئوممه ته عه قایدیه که ئه مه یان لا به لگه نه ویسته که فره زی سه رشانیه نه،
 چونکه خوای گه وره فره مانی پی داوون بزاون و جیهاده که یان بۆ خوا بکه ن تا به ره ی کوفر
 تیکده شکینن و ئه و مروفایه تییه سه رگه ردان و چه وساوه یه ش قوتار ده که ن.

باسی چوارهم

زاد و تویشووی پشوودرپژی

برگهی یه که م: تویشووی پپی خواویستی

ئەو پۆلە مەزنە ی موسلمان لە ژيانیدا دەبینیت کە پاپەڕاندنی داخوایەکانی ئێنە؛ تویشووی تاییەت و یارمەتیدانی بەردەوامی دەوێت، پەنجی زۆر و قوربانیدانی دەوێت، لە شەهیدبوون و فەوتانی سەرۆت و سامان و لەدەستدانی عەزیزان و بەرھەمی پەنج و سەرماوە و قازانجی بەردەست، لە مەترسییەکانی پپی، ترس و بیم و مەحروومبوون، زیندانیبوون و ئەشکەنجە، لە بەرپاکردنی جیھاد و شاندانە بەر کۆلی قورسی و تەحەمولکردنی تین و فشاری دوژمنان، لە پاگەیانندی حاکمیتی دینی خوای گەورە و سەلماندن و چەسپاندنی کە سەرەتا دەبێت لە دڵ و دەروون و ھزر و ھۆش و وێژدان و ھەستدا بەسەلمیت و بچەسپیت، تا دواتر لە واقعیی ژيانی تاک و کۆی ئوممەت و کۆمەڵگا و دەسەلاتیکدا بچەسپیت. ئەمە ھەمووی یارمەتی تاییەت و پشتگیری تاییەت و زادی تاییەتی بەردەوامی دەوێت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (البقرة: ۱۵۳)، واتا: «ئە ی ئێو کەسانە ی کە باوەڕتان ھێناوە خۆ بە سەبر و نوێژ بەھێز بکەن، سەبر و نوێژ مایە ی خۆراگری و کۆڵنەدان، خوای گەورەش وەل ئارامگراندایە». ئەوانە ی سەبرگرتن بۆتە سییا و سیفاتی چەسپاویان؛ خوای گەورە بە زانستی بیسنووری خۆی دەزانیت کە پابەندبوون و دینداری و مانەوە لەسەر پپی بانگەواز و بزوت، پەنجیکی زۆری دەوێت، خۆراگریە کی بەردەوامی دەوێت بەرامبەر پالئەرەکانی ھەز و پالئەرە دەرەکیە ناحەزەکان، کە بەردەوام تین و فشار لەسەر دیندار دروست دەکەن تا کۆل بدات یان سست ببێت، یان بزوت و ھەلوێستی عەقائیدی بگۆرێت. خوای

گه‌وره به زانستی یېسنووری خوی ده‌زانیت پاگه‌یاندنې بانگه‌وازه‌کە‌ی و بزاونتی ئوممه‌تیکې عه‌قائیدی بۆ خوا سول‌حاو پېی، خۆ‌پا‌گری چاک و شیاوی ده‌ویت به‌رامبه‌ر لایه‌نه‌کانی تری ململانئ و که‌ند و کۆسپ و له‌مپه‌ره‌کانیان، ئە‌م خۆ‌پا‌گریه‌ش ئیدامه‌ی ده‌ویت، سه‌رچاوه‌ی ئە‌م ئیدامه‌یه‌ دوو وه‌سیله‌ی سه‌بر و نوێژه.

پاگه‌یاندنې بانگه‌وازی خواوېستی و گرته‌به‌ری بزاقی گۆ‌پانکاری و ململانئ و به‌ره‌نگاری‌کردنې کوفر و شیرک و جاهیلیه‌ت شه‌ونخوونی و به‌ئاگایی و هۆشداري ده‌خوازیت، چونکه‌ داعیانی ئېسلام و پېشپه‌روانی خواوېستی ده‌بیت وریابن و هۆشیان له‌ هه‌موو که‌لین و پېچکه‌ و پېوه‌وه‌کان بیت، ئە‌مه‌ش زیت و وریایی ده‌ویت، زیت و وریاییه‌که‌ش سه‌برپکي زۆری ده‌ویت.

چالاکوانانی بزاونتی خواوېستی ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر گوناح بگرن تا نه‌که‌ونه‌ ناوی و لاواز نه‌بن. ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر دوژمن‌کاریتی به‌ره‌ی به‌رامبه‌ر بگرن تا له‌ سه‌رکه‌وتن نزیک بینه‌وه، نه‌بادا بشکین. ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر چه‌واشه‌کاری و فیل‌بازی و له‌خسته‌بردنې دوژمن بگرن، نه‌بادا پایان‌کشیتته‌ پېوه‌زی شیرک و کوفری خۆیه‌وه! ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر زوو نه‌هاتنی سه‌رکه‌وتن و دواکه‌وتنی بگرن. ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر نا‌په‌ه‌تییه‌ زۆره‌کانی پږ بگرن که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌یانخاته ژېړ پال‌په‌ستۆ. ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر دیارده‌ی زالبوونی باتل و خۆ فشکردنه‌وه و خۆ گێفکردنه‌وه‌ی بگرن نه‌بادا چاوش‌کینیان بکات. ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر که‌میی پشتیوان و لایه‌نگر و یارمه‌تیده‌ر بگرن. ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر دووری پږگا و ئالۆزی و سه‌ختیه‌کانی بگرن. ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر پېچاوپېچیی ده‌روونی به‌زیوه‌کان و لا‌کۆلانی خۆ‌دزینه‌وه‌ی وره‌ پووخواوه‌کان و سه‌خت به‌گه‌پخستنی که‌له‌په‌قه‌کان و گله‌یی و گازنده‌ و بۆله‌بۆلی دۆسته‌ بېزاره‌کانیان بگرن! (واي که‌ سه‌بر‌گرتنیکي قورس و زه‌رووریه‌).

به‌ پېغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى‌اللّٰهُ‌عَلَيْهِ‌وَسَلَّمَ) وترا (قُمْ)، هه‌سته، یه‌کسه‌ر هه‌ستا و که‌وته‌ کار، له‌

مه‌دای بیست سالدان دانه‌نیش و نه‌حه‌وایه‌وه! بیست سال چوست و چالاک بو‌ئه‌و بانگه‌وازه
 ژیا و پشکیکی ژیا نی نه‌ بو‌ خو‌ی (صَلَّى‌اللَّهُ‌عَلَيْهِ‌وَسَلَّمَ) نه‌ بو‌ مال و مندالی لانه‌دا، بیست سال به‌پویه
 و له‌ بزاون و هه‌لو‌یستی یی سره‌وتدا بو‌ بانگه‌وازی خواویستی و بزاف و ململانی گۆرینی
 ریشه‌یی جاهیلییه‌ت، ئەم‌ کۆله‌ قورسه‌ زۆر سه‌خته‌ی که‌ خه‌یالیش ناگاته‌ پاده‌ و بر و سنووری،
 ک‌ی ته‌سه‌وری قورسی و سه‌ختی ئەم‌ کۆله‌ی گه‌یاندنی وه‌حیی خوایی ده‌کات که‌ ده‌بوو به‌و
 بانگه‌وازه‌ پۆشن و ئاشکرا و پاشکاوه‌ و، به‌و بزاون و هه‌لو‌یسته‌ عه‌قائیدییه‌ نه‌ گۆره‌ به‌ خه‌ل‌کی
 سه‌ره‌زمینی بگه‌یه‌نیت، ئەمه‌ هه‌ل‌گرتنی به‌رپرستی هیدایه‌تدانی مرو‌فایه‌تییه‌، گه‌یاندنی
 ئەمانه‌تی په‌یامی خوای گه‌وره‌یه‌ به‌ هه‌موو لایه‌ک، ئەوه‌ بانگه‌یشتی هه‌مووانی ده‌و‌یت، په‌نجی
 زۆر و جوهد و جه‌هاد ده‌خوازیت، په‌نجی نه‌پراوه‌ی له‌ هه‌موو بو‌واره‌کاندا ده‌و‌یت. ئەوه‌ی ئەم
 ئەمانه‌ته‌ سه‌خته‌ی قورس کرد، زۆری ئەو مه‌یدانانه‌ بوو که‌ ده‌بوو گۆرانکاری ریشه‌یان تیدا
 دروست بکات، ده‌بوو سه‌ره‌له‌نو‌ی تاک و کۆی کوفر له‌سه‌ر موسلمانیتی داریژته‌وه‌، ئەمه‌ ده‌یان
 و سه‌دان مه‌یدانه‌، هه‌ر مه‌یدانیک په‌نجی خو‌ی ده‌و‌یت، هه‌ر په‌نجیکیش بره‌ سه‌بری خو‌ی
 ده‌خوازیت:

- ئەمه‌ مه‌یدانی د‌ل و ده‌روون و هزره‌ه‌وش و ویزدان و هه‌ستی تاک تاک‌ی ئەو هه‌موو
 خه‌ل‌که‌! که‌ هه‌ر یه‌کیان به‌ جو‌ریک له‌ ئەفسانه‌ و ئەوه‌امی جاهیلییه‌تدا نقووم بوو بوو،
 هه‌ریه‌که‌یان جو‌ره‌ دید و تیروانیی‌کی بو‌ گه‌ردوون و ژیان و مرو‌ف و خالق و مه‌خلوق هه‌بوو!
 خه‌ل‌کی له‌م مه‌یدانه‌دا ئەوه‌نده‌ به‌ دنیاوه‌ نووسابوون، زۆر زه‌حمه‌ت بوو یه‌که‌ یه‌که‌ قوتار
 بک‌رین، به‌رز بک‌رینه‌وه‌ و روویان یی بک‌ریته‌ خواناسی و ئومیدی قیامه‌ت؛ که‌ به‌ وازه‌نیان له‌
 دنیاویستی ده‌بوو! که‌ باوه‌شیان به‌ دنیا‌دا کردبوو.

ئەم مه‌یدانه‌ مه‌یدانی هه‌وا و هه‌وه‌س و هه‌ز و ئاره‌زووه‌ لاسه‌نگ و سته‌مکاریه‌کانیان بوو،
 ژیا نیان نوقمی فه‌ساد بوو. ئەم پیغه‌مبه‌ره‌ تاکه‌ پ‌یشه‌وا به‌سه‌بره‌ (صَلَّى‌اللَّهُ‌عَلَيْهِ‌وَسَلَّمَ) ده‌بوو د‌ل و

دەروونی یەك بەیەکیان بە خواناسی و بۆ خوا سولحان پالڤته بكات! تا شیاوی خواویستییان بكات، چا ئەو ئەسانە؟! (ئەم مەیدانە دەبوو گۆرانگاریی ریشەیی لە هزر و ژیریاندا دروست بكات و حەقیقەتەکانی عەقیدەیان بۆ بەسەلمیڤت و پێ بچەسپینیڤت، ئەمەش ئەوێ دەخواست کە هەرچی لە قەناعەت و عەقیدەیاندا چەسپیبوو بگۆرڤت! بگۆرڤت بۆ چەندەها حەقیقەت کە نەیانزانیبوو، دەبوو لاشیان ببیتە بەلگە نەویست).

- هەر بەوێندە تاک و تەرای لەم کۆمەلگا جاهیلییە دید لیل و ڤی و لاسەنگ و توندڤەو و دەمارگیرە ستمەکارە قوتار دەکرد و بۆ خواوی دەسولحاندن، هەر بەوێندە لە کۆمەلگا جاهیلییە کە ی دادەپراندن، هەموویان -بەو نەوموسڵمانیڤیەیانەو- دەکەوتنە بەر حەملە شەری بیئامانی جاهیلی! جەنگی سەخت و بی ڤەحم لە ناو مال و تیرە و کەسوکاری خۆیانەو و لە لایەن سەرائی قورەیشەو بەرامبەریان ڤادەگەینەرا، کەسیش نەیدەتوانی یان نەیدەوڤرا لەخۆیان بگریڤت، یان دالڤەیان بدات، یان لەسەریان بکاتەو.

ئەمە مەیدانی دینداری و بزواتی ملمانیڤی وەحیی خواڤیە بەرامبەر کیانی خۆبەخواکرد (المثالە) هەکان! کە شەڤنکیان ڤاگەیانڤبوو، هەموو وزە و ورە و توانا و دەسەلاتیان تیدا خستبوو گەڤ، هەرچەندە بەرامبەرە تاکوتەرەکان بیچەک و لاشەڤ و بیڤدەسەلات بوون!! ئەم خۆبەخواکردە دەستدریژکار و ڤقنانە، لە ترسی لە دەستدانی و جوودی خۆیان، سوور بوون لەسەر هەلکیشانی ئەم نەمامە ئیانییە، سوور بوون لەسەر هەلڤرووکاندنی ئەم خونچە عەقائیدیانە، پێش ئەوێ ببنە خاوەن بەر و سایە و بۆنیان بگاتە ژڤر دەستە چەوساوەکان، پێش ئەوێ ڤەگ و ڤیشال بە ناخی دل و دەروون و ناخی خاکدا داکوتن و ڤەل بەرەو ئاسان بهاون و سایە بۆ چەوساوەکان مسۆگەر بکەن!

- ئەمە مەیدانی بیناسازی ئوممەتێکی عەقائیدیە، کە دەبوو ئەم پێغەمبەرە بەڤرێزە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئەم کەسە تاک و تەرە پالڤتە کراوانە، ئەم دیندارە بۆ خوا لیڤراوانە بکاتە

ئوممەتتىكى ەقائىدى تا گۇرپانكارىيەكى گەورەترىان پى بەيىتتە دى. گۇرپىنى كۆمەلگەي جاھىلىي مەككە بۇ كۆمەلگەي مۇسلمانى مەدىنە، گۇرپىنى دەسەلەتى تىرە و ھۆزە پەراگەندە يەكترخۆرەكان بۇ دەسەلەتتىكى سىياسىي دەولەتى مەركەزى كە مۇسلمانانى كرده يەك ئوممەت و، نەخشەي پەيۋەندىي لەگەل دىان و جۈولەكەشدا بۇ دىارى كرىن.

ھەر بەۋەندەي ئەم ئوممەت و كۆمەلگەي دەولەتە نەۋنەمامە ھاتە كايەۋە؛ دەيان بەرەي ناۋەكى و دەرەكىي لى قۈۋت بۇۋە، بەرەي دوۋرۈۋىي و بەرەي جۈلەكە و بەرەي قورەيش و ھاۋپەيانانى و، لەسەر ھەموۋىشيانەۋە بەرەي بەھىزى ئىمپراتورىيىتى فارس و رۇم!!

ئەم يىغەمبەرە يىشەۋايە (ﷺ) دەۋو بە ھەموۋ بەرەكانەۋە مەشغۇل بىت و بەرە سەرەتايىەكانى دىل و دەرۈۋن و ھىزىر و ھۇش و وىژدان و ھەستى يەكبەيەكى ياۋەرانىشى فەرەمۇش نەكات، چۈنكە مىللەتلىكەي ئىرەش تەۋاۋبۈۋىي نىيە، چۈنكە بەرەي بەرامبەر لىرەش شەيتان و ھەۋاۋەۋەسە! ئەمە مەيدانى يەكەمى مىللەتلىكە تا ژيان ژيان بىت ھەر بەردەۋام دەمىنىت و شەرەكەشى نەك جارجارە نىيە، بەلكو پۇژانەش نىيە! سات و ئانى ھەناسەدانە! ئەمە بوۋارى بەرفراۋان و قوۋل و تارىكىي نەفسە، كە دەۋو يىغەمبەرى خوا (ﷺ) شەۋ و پۇژ بە ئالاكەيەۋە تىيدا لە جەۋلاندا بىت نەبادا ياۋەرەيكى غافل بىت و شەيتان زەفەر بە بەرەي ئىيان ببات. ئەم يىغەمبەرە نازدارە (ﷺ) دەۋو ۋەكۈۋ فەرماندە و پىيەر و سەركرەي بە خەم و شەۋنخۈۋن بەردەۋام ياۋەرەنى ئاگادار بىكاتەۋە نەبادا ۋا بزانن ئەم بەرەيەي مىللەتنى تەۋاۋ بوۋە!

ئاۋا دەۋو لە بەرەي پەرۋەردەي تاك تاكياندا ئاراستەيان بىكات، بەرەي ھەريەكىكىشىيان دەيان چال و چۆلى دىل و دەرۈۋن و ھىزىر و ھۇش و وىژدان و ھەست و پەفتار و پەۋشەت و دابونەرىت و بزاۋت و ھەلۈستى تىداۋو.

ئاوا دەبوو لە بەرهی بونیاتانی ئوممەتە عەقائیدیە کەشیاندا تاک تاکیان پەرورەدە بکات تا تاکی شیاوی ئوممەتی شیاو پێ بگەن و بۆ خوا لێ بپرێن و پشکی حەز و دنیای خۆیان وەلانی و بە تەواوی ببنە سەربازی ئەم دینە، ئاواش پێگەیاندا (سبحان الله).

ئەم پیغەمبەرە پێبەرە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دەبوو ئەم تاک و کۆی ئوممەتە، کە کۆمەلگا و دەوڵەتی لێ پێکھێناوون، دەبوو ئامادەیان بکات بۆ پاکسازی نیوەدۆرگەیی عەرەب، چونکە ئەرکی گەورەتر لە خۆیان و ناوچە کەیان لەسەرە.

ئەم ھەموو پەنجە پێوچانە، ئەم خەباتە پێپسانە، ئەم جیھادە ماندوونە ناسانەیی لە کات و شوێن و حالەتیکدا ئەنجام دەدات کە لە سەرەتاوە ھەر تەنھا بوو؛ تەنھا لە ئاراستەکردن، لە نەخشەدانان و راپەراندن، جگە لە وەحیی خوایی کە بەردەوام ئاراستەیی خوێشی (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دەکرد. لە حالەتی ھەژاری و دەسکورتی خۆی و یاوەران و ناوچە کەشدا، ھەموو ھەزار بوون، کەچی لەو پەڕی ئاسوودەیی و بەختیاری و کامەرانیدا بوون، دەسکورت بوون، کەچی ئەو ھەموو دەسکەوت (غەنیمەت) بە دەکەوتە دەستیان کەسیان تەماعیان تی نەدەکرد و چاوەڕوان دەبوون داخۆ پشکیان تێیدا ھەیە یان نا، لە ھەردوو حالەتیشدا ھەروا بە قەناعەت دەمانەو! ھەموو لە پەنج و جوھد و جیھادیاندا ماندوو بوون، کەچی کە دەھاتنەو دەوری ئەو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەک ھەر دەحەوانەو، شەرمیان دەکرد بڵێن ماندووین، چونکە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەوانی زیاتر پەنج دابوو، لەوانیش ھەژاتر بوو، جەنابیشی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غەنیمەتەکانی دابەش دەکرد، بێ ئەوەی پشکیک بۆ خۆی و مالهەکانی دابنیت.

ھەموو لە پەنجی بەردەوام دابوون، بەلام ھەموویان لەسەر ئەو سەبر و خواناسیە پەرورەدە بووون کە پیغەمبەری خویان تێدا دەبینی کە نمونەیی کۆتا پلەیی سەبر و کۆتا پلەیی خواپەرستیانە! ئەوان ھەیانبوو شەونوێژی دەکرد، بەلام شەونوێژە کەش لەسەر ئەم (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرز بوو! ھەموویان دەیانیت کە جەنابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھەموو ساتیکی

پوڙی جوهد و جيهاد و په نجانده، هه موو ساتيکي شه ویشی شه ونوږ و زیکر و قورئانه، له هه مووان زیاتر ده پاپایه وه، شه و پوږ دم به وږد و ده ست به دوعا بوو، داوای سه بری زیاتری ده کرد و ده پاپایه وه خوايه له قسوریم بیوریت و لیم نه گریټ و لیم خوش بیت. سوبحانه للّٰه!

ئو که سه ی ته نها پوږ خوی ده ژی، له وانه یه له حه وانه وه دا بیت، به لام بچوک ده ژی و بچوک ده مریت، ئه ما ئو که سه ی که وره یه و کولی قورسی هه لگرتوه، به تاییه تی کولی بانگه وازی خواوړستی و ململاتی گورینی جاهیلیه، به تاییه تیریش ئا به م جوړه، حه تمه ن نه خوی خه وه و نه حه وانه وه ی هه یه، نه پیخه فی که رم و نه ژینی هی دی و نه شمه کی چی ژی هه یه. پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حه قیقه تی ئه وه ی هه ر له پوږانی یه که می پیغه مبه ریتیه که وه زانیوو، دلنیاوو که ئیتر ژیان هه ر وا ده بیت، بویه له و پوږه سه ره تایانه ی وه حییدا به خاتوو خه دیجه ی خوا لئی رازی بیت ده فهرموو: (مضى عهد النوم يا خديجة)، خه دیجه گیان، زه مانى نوو ستن نه ما، به لئ خه و نه ما، زه مانى شه ونخوونى و بیداریه، زه مانى په نج و جوهد و جيهاده، زه مانى شه ونوږ و بیناسازی ئیانه، هه ر وه کوو که زه مانى پالفته ی دهر ووو و په روه رده ی په فتار و په وشتی تاک و بنیاتنای ئوممه تی عه قائیدی و پیکه وه نانی کو مه لگای موسلمان و دامه زراندى ده ولّه تی ئیسلامیه.

ئهمه ش هه مووی پښوړستی به سه بر و نوږه، پښوړستی به حه قیقه تی خواناسی و خواپه رستیه. خواپه رستی له ئیسلامدا له په فتار و په وشت و دابونه ریتی کو مه لایه تی به دوور نییه، خواپه رستی سه رچاوه ی وزه ی په وشت و پارسه نگیه، خواپه رستی په ژه ی نووړی به ره و خوا بلندبوونه، نوږه کانیش تویشووی ریگای به ره و خوا چوونه. په یوه ندی ئیانیانه ی موسلمان به خوا ی کردگار و خاوه و چاودیریه وه حه تمیه، پته وکردنى زه رووړته، پووتیکردنى فره زه، چونکه هه موو مه ده دیک له وپوه دیت: هیدایه ت و به رده وامبوون و چاودیری و ئاودیری و

مه‌دهد و سه‌رکه‌وتن، بۆیه‌هه‌تمه‌ن ده‌بی‌ت په‌یوه‌ندی عه‌بد به‌خوا‌ی گه‌وره‌وه‌توندوتۆ‌ل بی‌ت، په‌یوه‌ندییه‌ک که‌به‌رده‌وام د‌ل و ده‌روون پ‌ا‌لفته‌بکات و ه‌زر و ه‌ۆش پ‌ارسه‌نگ پ‌ا‌بگ‌ر‌یت و و‌یژدان و ر‌ۆح ئ‌اراسته‌ی خوا‌ویستی بکات. ه‌ه‌ر ده‌بی‌ت داع‌ییانی ئ‌یسلام و پ‌ی‌ش‌پ‌ه‌روانی خوا‌ویستی به‌با‌وه‌ری پ‌ته‌و و په‌یوه‌ندی پ‌ته‌وه‌وه‌به‌خوا‌وه‌په‌یوه‌ست بن‌تا‌پ‌ه‌فتار و پ‌ه‌وشتی خوا‌ویستانه‌دا‌ر‌یژن و له‌به‌ها و نه‌ریتی جاه‌یلی خ‌ۆ‌پاک بکه‌نه‌وه‌و ب‌ۆ‌خوا‌بس‌ول‌ح‌ین و په‌یوه‌ندی و بز‌اوت و سه‌ره‌وتیان له‌به‌ر خ‌اتری ئ‌ه‌و بی‌ت و به‌س، ئ‌ا‌وا ده‌توانن ته‌حه‌م‌مولی تین و فشاری کۆمه‌ل‌گ‌ای جاه‌یلی بکه‌ن، د‌و‌ای ئ‌ه‌وه‌ی ه‌ه‌مو‌و سی‌ا و م‌ۆرک و سی‌فه‌تیکی پ‌ه‌وشت و به‌های جاه‌یلییه‌ت له‌خ‌ۆ‌دا‌ده‌مال‌ن و له‌نا‌خ‌یا‌ندا ه‌ه‌ست ده‌که‌ن که‌خ‌ۆ‌یان ش‌تیکی تری غه‌یری جاه‌یلییه‌تن، خ‌ۆ‌یان پاک‌تر و ش‌یا‌وتر و ب‌ا‌لاترن له‌پ‌ه‌وشت و به‌ها و نه‌ریتی جاه‌یلی، ه‌ه‌ر وه‌کو‌و که‌دید و ت‌ی‌پ‌روانین و پ‌ی‌ن‌اسه‌عه‌ق‌ائ‌یدییه‌که‌یان ر‌استه‌و له‌ه‌ه‌مو‌و دید و ر‌وانگه‌ی جاه‌یلی جو‌ودایه‌.

داع‌ییانی ئ‌یسلام و پ‌ی‌ش‌پ‌ه‌روانی خوا‌ویستی ئ‌ا‌وا ه‌ه‌ست ده‌که‌ن که‌خ‌ۆ‌یان له‌جاه‌یلییه‌ت جو‌ودان، بۆیه‌به‌ر‌پ‌رس‌یتی ه‌ه‌ر به‌ک‌یک‌یان ئ‌ه‌وه‌یه‌خ‌ه‌ل‌کی له‌جاه‌یلییه‌ت ق‌وتار بکات، نه‌ک بکه‌و‌یته‌ژ‌یر کار‌یگه‌ریی جاه‌یلی و به‌ها و نه‌ریتی جاه‌یلی و ئ‌اراسته‌ی جاه‌یلی، ئ‌ه‌مان ده‌بی‌ت پ‌ی‌ش‌پ‌ه‌و‌یتی و سه‌رک‌ردایه‌تی خ‌ه‌ل‌کی بن‌نه‌ک جاه‌یلییه‌ت ئ‌ه‌مان پ‌ی‌ش‌خ‌ۆ‌بدات به‌ره‌و ت‌اریکی و بز‌ری، به‌ره‌و ه‌ه‌رزه‌بیری و، چه‌قه‌به‌ست‌وویی ه‌زر و ژ‌یری و زه‌ل‌کا‌وی پ‌ه‌وشت ن‌زمی، ته‌نها ئ‌یسلامه‌که‌خوا‌پ‌ه‌رستی و پ‌ه‌فتار و پ‌ه‌وشت و دا‌ب‌ونه‌ریت و ی‌اسا و ر‌ی‌سا و بز‌اوت و ه‌ه‌لو‌یست و بانگه‌واز و ح‌وک‌می پ‌یکه‌وه‌سازاند‌ووه‌و ه‌ه‌ر ه‌ه‌مو‌ویانی به‌بن‌ه‌ما و ر‌ی‌س‌ای پ‌ته‌وی خ‌ۆ‌ی ئ‌اراسته‌کرد‌ووه‌، ه‌ه‌ریه‌که‌ش‌یان ر‌ۆ‌لی خ‌ۆ‌ی له‌ب‌ی‌ناسازی تاک و ک‌ۆ‌ی کۆمه‌ل‌گا و ده‌وله‌ت‌دا ه‌یه‌، ه‌ه‌ر ه‌ه‌مو‌وش‌یان به‌ره‌و یه‌ک ئ‌اس‌ۆ‌ ئ‌اراسته‌ده‌که‌ن، ئ‌اس‌ۆ‌ی نو‌وری خوا‌ویستی به‌ره‌و بز‌اوتی تاک و ک‌ۆ‌ی ده‌سته‌جه‌م‌عی ب‌ۆ‌دامه‌زرا‌ندنی ده‌سه‌لاتی ئ‌یسلام و سه‌روه‌ریی شه‌رع،

بۇ پايدەدار كىرى دىنە كە لە دىيادا، بە ئومىدى پەزىمەندى خىي گەورە لە پۇژى دىيىدا.

برگه‌ی دووهم: سه‌بر و خوځگری و پشودرېژي^(۱)

لهم بانگه‌وازه‌دا پشودرېژي زادی سهره‌کيه، چونکه پښتگای خواويستی توولانی و سه‌خت و پرکه‌ند و کوسپه، پر دړک و دال و به‌ربه‌سته، پر له خوځن و کاسه‌سهر و نه‌ندامی له‌توپه‌ت و سه‌قه‌تی جهسته، پر له ژان و ناسور و کاره‌ساتی واتایی و به‌رجه‌سته، نه‌مانه‌ش هه‌موویان پيوستیان به‌خوځراگری و سه‌بر و ناراميه. سه‌بر له‌سهر زور شت، سه‌بر له‌سهر ناره‌زووه‌کانی جهسته و ته‌ماع و هزی خاوه‌نيتی، سه‌بر له‌سهر لاوازیی ده‌روون و نو‌قسانی و که‌لین و که‌لاوه‌ی ده‌روون، له‌سهر نه‌زانی و نه‌فامی و په‌ی پینه‌بردن، له‌سهر دیدی لیل و پښتگای وېل، له‌سهر لادان و هزی ئینحیراف، له‌سهر خوځويستی دنیا و مانه‌وه، له‌سهر هه‌پالی و غروور و لوتبه‌رزی، له‌سهر خوځه‌لکیشان و هزی ده‌رکه‌وتن و مه‌دح و وه‌سفی خه‌لکی، له‌سهر لاریی خه‌لکی و مله‌پوری و که‌له‌په‌قیان، له‌سهر گوینه‌گرتن و بایه‌خنه‌دان و پشت‌هه‌لکردنیان! له‌سهر که‌له‌کومه‌کیی جاهیلی و خوځشکردنه‌وه و خوځادان و هه‌په‌شه و گوړه‌شه‌ی تاغووتان، له‌سهر زوریی دوژمن و هیز و به‌ره‌ی جوودایان، له‌سهر بیکه‌سی و که‌می پشتیوان و لایه‌نگران، یان لاوازی و په‌رته‌وازه‌یی و وره‌به‌ردانیان، له‌سهر بول‌ه‌بول و خوته‌خوت و گله‌یی و گازنده‌یان، له‌سهر مه‌حروومبوون و پاوه‌دوونان و بیپه‌نایی، له‌سهر به‌رده‌وامی می‌خنه‌ت و دیارنه‌بوونی داهاتوو، له‌سهر دوورودرېژي پښت و سه‌ختی جیهاد، له‌سهر وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان و هه‌ستی ماندوویی له‌کاته‌کانی ده‌ربه‌ده‌ری و کوپړه‌وه‌ری، له‌ساته‌کانی ژیر نه‌شکه‌نجه و

(۱) سه‌برگرتن و نارامی و پشودرېژي، خوځگری و ته‌حه‌ممول و پابه‌ندی، خوځگرتنه‌وه له‌حرام و نازایه‌تی و وره‌به‌رزی؛ هه‌موو له‌جوړه‌کانی (صبر) که‌نیامی ئیبنولقه‌ییم (رحمه‌الله) ۷۵۱ ک کوچی دواپی کردووه) کتبیکی نایابی له‌سهر جوړه‌کانی سه‌برگرتن نووسیه که‌کردوونی به‌زیاتر له (۳۵) جوړه‌وه، که‌هه‌ر یه‌که‌له‌حاله‌ته‌کانیان ناوی تاییه‌تی خوځی هه‌یه، وه‌کوو: سه‌برگرتن له‌سهر حرام، (العفة)یه، سه‌برگرتن له‌سهر حلال، (الاستقامه)یه، سه‌برگرتن له‌سهر نه‌شکه‌نجه، (التحمل)ه، سه‌برگرتن له‌سهر جیهاد، (الثبات)ه، ... وه‌ه‌روه‌ها. نه‌ما وشه‌ی (صبر، صابر، صابرون) و لیوه‌رگیراوه‌کانی تری (صبر) له‌قورئاندا، زیاتر له (۸۰) نایه‌ته، خوځندنی نه‌م سیفه‌ته‌جوامیرییه به‌رپرستتیه؛ ناسویه‌کی ئیجگار به‌رفراوان بۆ خوځندکار و تویره‌وه‌وه‌ده‌کاته‌وه، نازا نه‌و که‌سه‌یه که‌به‌شی خوځی مه‌ریفه‌تی لی هه‌لده‌هینجنیت.

ئازار و سزای ھەپەمەکی، لە شیرازەپسانی کۆمەڵکاری و ورەبەردانی لایەنگران و لاپیوونیان، سەبر لەسەر پارسەنگیی خۆ؛ لە بەرامبەر ئەو ھەموو ئینفیعالاتانەی ئەم پەفتارە دوژمنکاریانە دروستی دەکەن، لە توورەبوون و ڕق و قین، لە ترس و دڵەراوکی و بەخەمەوہبوون، لە ھەستی بەرپرستی و بەدەمەوہچوون، لە بەزەیی و ھاندان و قیتکردنەوہ، جارجارەش لە کەمی متانە بە دەورووبەر کە ماندووہبوون و ھەلھاتن و ساردبوونەوہ دەیخولخقییت، یان ورەپرووخان و دزە دوژمن و واتەواتی دووروو دروستی دەکات، سەبر لەسەر بیزاربوون و مەلەل و زۆرجاریش ھیواپران لە شیوازی بزات و ھەلۆیستەکە، گومانکردن لە ئیجتیھاد و پەلەکردن لە پێداچوونەوہ و گۆڕینی، چ لە زاتی خۆیەوہ، چ لە ژێر تین و فشاری لایەنگرەکان، چ لەبەر تەکان و پەتانی دوژمنان. ئەمانە و دەیان بوواری تری ناخ و دەری، دەیان ھالەتی بزات و پێ، ھەریەکەیان پادە و بڕ و جۆرە سەبریکی خۆی دەوێت، سەرباری ئەمانە و دوور لەمان؛ سەبرگرتن لەسەر ھەبوونی ھیز و مەغرورنەبوون پێی و لە شەرع دەرنەچوون، ھەبوونی دەسەلات و ئیستیغلالتەکردنی بۆ خۆ و مأل و مندال و دەورووبەر، ھەریەکەیان دەیەوێت چمکیکی بۆ خۆی پاکیشیت! سەبری زەمانی سەرکەوتن، سەبر لەسەر لیبوردن یان سزای سنووری دادپەرەری، سەبر لەسەر ھەبوون و مأل و سامانی بەردەست، سەبر لەسەر ناو و پلە و ئاست و ھیز. ھەموو ئەمانە ھەم سەریان دەوێت ھەم شوکر، سوپاس و ستایشی خویان دەوێت، سوجدە و کڕنووش و نوێژیان دەوێت. ھەموو ھالەتەکانی خۆراگری ژێر میحنەت و ئارامگری سەر نیعمەت؛ پارسەنگی کەسایەتی ئیپاندارانەیان دەوێت.

ھەموو ھالەتەکان پەیوەستبوونیان بە نووری خواوہ دەوێت، ئیعتیادکردنە سەر خویان دەوێت، ئومێدبەستنیان بەو دەوێت، تەسلیمبوون و لەو ترسانیان دەوێت، گێرپانەوہی ھەموو ھالەتەکانیان بۆ قەدەری ئەو دەوێت، گەپانەوہ سەر حەقیقەتە عەقائیدیەکانیان دەوێت کە لە ناخدا بەلگەنەویستانە چەسپابوون، دەبێت لە ھەموو ھالەتەکاندا ئەمان بەئیرینەوہ پیش تا دل

نەلەرزىت و ھەز لە شەرع لا نەدات، تا دل ھىمن و، ھزر ھىدى و، وىژدان ئاسوودە بمىنىت و
 رۆح لە گەشەى خۆى نەكەوئىت. ئەم حالەتەنەى ژىر مىحنەت و ناو نىعمەت بەپراستى
 لەدەستەدانى؛ پارسەنگىيە ئىپانىيەكە دەخوازن، كە داعىيانى ئىسلام و پىشپەوانى خواوئىستى لە
 سەرەتاو بە عەقیدەكە بۆ خۆيان مسۆگەر كەردبوو. پارسەنگى بە خواناسى، بە پشت
 بەخوابەستن و ئومئىد بەوبوون، بە ئىعتىقادكەردنە سەر ئەو و تەوەكولى پراستەقىنە، لەگەل
 گوپرايەلى و ملەكەچىيە عەبدانە بۆ خواى خاوەن و كارزان و بە ئاگا، خواى چاودىرى بربار و
 ئاودىرى پەفتار.

ھەموو ئەم حالەتەنە و زۆرتريش، ھەموو ئەم بووارانە و زۆرتريش، ھەموو ئەو پەفتارانەى
 بەرامبەر و پەفتارەكانى خۆ؛ سەبر دەخوازن، ئارامى و خوگرى دەخوازن، پشوو دريژى
 دەخوازن، ئەم پىگا توولانىيە سەختە پر كەند و كۆسپە و، ئەو ھەموو حالەتە جۆراوجۆرە و،
 ئەو ھەموو پر و پادە و ئاستەى سەبرگرتن ھەر خواى گەورە دەزانئىت چەندە و چۆنە، وشە
 ناتوانئىت ھەموويان ھەژمار بكات چ جاي ئەو ھەى باس و ھەسفى سىفاتيان بكات. ھەر
 حالەتئىك چەندەھا حالەتە، چونكە ئەوانى حالەتەكەيان بەسەر دئىت جىاوازن لە ھەموو
 شىتئىكاندا، ھەريەكەشيان سەبرى پئويستە، بەلام جۆرى سەبرگرتەكانيان و پادە و بپرى
 جىاوازە، بۆيە وشە ناتوانئىت ھەسفى ئەو ھەموو حالەتە بكات، ناتوانئىت ھەقىقەتى ژان و
 ناسۆر و كارەساتەكان بەرامبەر يەك يەكئى كەسەكانى ناويان بكات. بەلام ئەو كەسەى ئەم
 مىحنەتەنەى ديوە، يان ھەندىكانى تووش بوو، ھەستئىكى گشتئىيان پئى دەدات. ئەو كەسەى
 ئەو پىگا توولانىيەى بەو ھەموو ناسۆرەيەو ھەرى و وري بەرنەداو و پەيوەستئى بە خواى
 گەورەو ھەنەپساو، ئەو كەسەى دووچارى زۆر لەم بەربەستانە بوو و ئەم ئەزمونانەى ديوە،
 ئەم ئىنقىلازانەى بەسەردا ھاتوو؛ ئەم كەسە ھەست بە نرخى سەبرگرتن دەكات، ئەم كەسە
 دەزانئىت خوگرى چەند گرنگە و پشوو دريژى و تەسلىمبوون بە قەدەرى خوايى چۆن ئەنجام

مسوځگر ده کات، ئەم کەسە دەزانیت سەبرگرتن بۆ خوا وەسیلە ی دەستکەوتنی سەبری خوايیه!
 (بە دڵ ھۆشبدەرە ئەم ئایەتە: ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ (النحل: ۱۲۷)، وانا: «سەبر بگره، سەبرگرتنت بە غەیری خوا ی گەورە نییه، ئارامی و
 پشوو درێژی و خۆراگرتنت ھەر بە یارمەتی و تەو فیقی خوا ی گەورە خۆیەتی، خەفەت لە
 ڕابردوو مەخۆ و خەمی داھاتووشت لەبەر نەبیت، ھەست بە ناپرەحەتی مەکە، لەو ناپرەحەت
 مەبە کە چ فاک و فیک و فیلکارییە ک دەکەن، ئەو لێگەرێ بۆ خوا ی گەورە، ئەو ئاگادار و
 شارەزایانە، ئەو بەسەریاندا زالە و پلان و پیلانەکانیان پوچەل دەکاتەو»^(۱)، کەوابوو ئیباردار
 ھەر دەبیت سەبر بگریت، کە باتل خۆگرانە و پشوو درێژانە ڕی دەگریت بەر و سووریشە لەسەر
 گەشتنە ئامانج، خۆ ئەھلی حەق شایانترن خۆگرانە تر و پشوو درێژانە تر ڕی بگرنە بەر و
 سووریش بن لەسەر گەشتنە ئامانج.

ئوممەتە عەقائیدیە کە ی داعییانی ئیسلام و پێشپەرەوانی خواو یستی نابیت بە هیچ شیوہیە ک
 و بە هیچ ڕ و ڕادە یە ک چاو غافل بکەن، نابیت وەنەوزیش بیانگریت چجای خەوتن و
 بیئاگابوون، چونکە دوژمنەکانیان ناخەون، لە هیچ کات و شوێنێکدا دوژمنانی ئیسلام چاو
 غافل ناکەن و بوواری ئەھلی ئیمان نادەن و جوودی خۆیان بەسەلێنن. ئەم بانگەوازە خوايیه بە
 مەنھەجێکی واقعیی ژیان ڕووبەر ووی خەلکی دەبیتەو، مەنھەجێک کە ئاراستە ی مال و
 سامانیان دەکات، ھەر وەکوو سیستمی ھەموو لایەنێکی ژیانیان بۆ دادەریژیت، مەنھەجێکی
 خێرخوازیی راست و ڕەوا و دادپەرور، بەلام شەرخوازان و ئەھلی باتل چاویان بەرای نایەت
 ئەم بانگەوازە ببینن چجای ئەو ی ببینن کە بۆتە فەرمانرەوا و، مەنھەجە راست و ڕەوا و
 دادپەرورە ییە کە ی دەسەلێنیت و لە واقعیی ژیاندا دەیچەسپینیت. باتل خێرخوازیی قبوول نییه،
 بوواریشی بۆ ناکاتەو، مەحالە ڕی بدات راست و ڕەوایی و دادپەرورە ی بچەسپیت، مەحالە بە

(۱) الشوکانی: فتح القدیر (۱/۱۲۴۹-۱۲۵۰).

سەرپراستی پازى بىت، تاغوت ئەستەمە بە يەكسانى و پىز و قەدرى چوونىەك و دادپەرورى پازى بىت، چۆن پازى دەبىت (حاکم و مەحکوم) يەكسان بن كە ئەو دەسەلاتەكەى لەسەر سەم دارپىژراو؟! بۆيە بەدلىيايەو هەرچى شەپخووان هەن، بە هەموو جوړ و چۆنيەتییەکیانەو لە بەرەيەكى دوزمندا ریتیدا کو دەبنەو و تاغوت و ملهوپرە دلپەرەكان بە هەموو توانايانەو بەرامبەر ئەم بانگەوازە خواييە دەوستانەو، چونكە سەرکەوتنى ئەو؛ نەمانى ئەمانە، بۆيە لە گەل تاغوتەكاندا هەموو مشەخۆر و گەندەل و بوودەلەكان يەك دەگرن، چونكە نايانەوئىت بارودوخيان تىك بچىت، ئەوان هەموو لەژىر سایەى ئەو تاغوتەدا سوودمەند بوون، چۆن دەهيئل بەرژەو ندىيان لە دەست بچىت؟! لە گەل ئەم حاکمە سەمەكارە خۆبەخوا کردانە و ئەم مشەخۆرە دزانەدا هەموو ئەهلى بەرەلایى و داوینپىسى و هەواو هەوەس دەبنە هاوسەنگەر و ئەدەواتى پاپەراندنى فەرمان و سەربازى بەرگرى و جەماوهرى هوتافكىش! ئەم بانگەوازە خواييەش بەرامبەر هەر هەموويان لە يەك كاتدا وەستاو تەو! هەر دەبىت واش بىت، بۆيە داعييانى بانگەواز و پىشپەرەوانى خوايىستى كە پۆشن و ناشكرا و پاشكاو دینەكە رادەگەيەنن، حەق پروون دەكەنەو و باتل كەشف دەكەن؛ دەبىت سەبرىكى چاك بگرن، دەبىت سەبرى ئىزافى بە خۆيان بەدن و خۆپاگر بن، دەبىت وەكوو تاك و كوئى ئوممەتى عەقائىدى و رىا و هۆشدار بن، نەكە لەناكاودا پەلامار بدرين و دوزمنە سروشتیەكانيان لىيان بكەونە بەرەيەكى گەلەكۆمەكى و بىانخەنە ژىر قەهر و ناسۆر و كارەسات^(۱).

ئەمە سروشتى بانگەوازی خوايى و پىنگای خوايىستى و ملەلانى گۆرانكارى جاهیليەتە، ئەمە بزاون و هەلوئىستى داعييانى ئىسلام و پىشپەرەوانى خوايىستى كە بە ئوممەتە

(۱) سوبحانەللا، ئەوھى سەبىدى پەحمەتى باسى دەكات دەللى گەلەكۆمەكىكەى فلولوى حوسنى موبارەك و عەلەمانیە موفلیسەكان و جوولەكە و دیان و قەبیلە گومراكانى سعودیە و ئىباراتن كە هەموو لە دواى ئىنقىلابە شوومەكەى (عبدالفتاح السيسى) تاغوتەوھن كە لە كۆتایى (۲۰۱۳)دا بەسەر ئىخواندا لە میسر كردى.

عه قائیدیه که یانه وه ئاوا بۆ خوای گه وره ده که ونه کۆمه لکاری، ئه مه دید و پێیانه، ئه مه بزوت و هه لۆیستیانه، ئه مه ش هه لۆیستی دوژمنیانه که زۆر دژوار و رقتن و کوشنده یه، بۆیه ده بیته ئه هلی ئیمان خۆیان به خوای گه وره به هیز بکه ن، به سه برگرتن و خۆراگرتن و پشوو درێژی تا مه عیه تی خوای گه وره مسۆگه ر بکه ن و شایانی وه لدابوونی خوای گه وره بن: ﴿وَأَصْبِرْ إِنَّ

اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (الأفغان: ٤٦)، واته: «سه بر بگرن، به ته نکید خوای گه وره وه ل ئارامگران و خوگران و پشوو درێژاندا یه». خوای گه وره داعیانی ئیسلام و پیشه وانی خواو یستی خۆی وه ل ناکات، لێیان ناگه رپیت به ته نها ئه م پێگا توولانی و سه خت و پر هه لدیره بپرن، وه لیاندا ده بیته، سه ره رشتییان ده کات، چاودیری و ئاودیریان ده کات، نا هیلیته به هیزی لاوازی خۆیان و توانای دیاریکراوی خۆیان به ره نگاری ئه و هه موو دژوارییه خه ته رناکانه بینه وه، به لکو جه نابی خۆی وه ل موسلماناندا ده بیته، به ره ی ململانی که یان بۆ ده گریت، ئاراسته یان ده کات، چاوی لێیان ده بیته، به رده وام زادی پێیان ده دات، سه بری زۆرتریان پێ ده به خشیت، ئه مه وه لدابوونی خوای گه وره یه له هه موو کات و شوین و حاله تیکی نه وه کانی ئیمانداراندا، هه روه کوو که وه ل یاوه رانی عه زیزدا بوو:

- خه بیابی کوپی ئه ره ته ت خوا لێی پازی بیته ده گیرپه ته وه: (شَکُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه و مَتَّوَسَّدُ بُرْدَةٍ لَهُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، فَقُلْنَا: أَلَا تَسْتَنْصِرُ لَنَا، أَلَا تَدْعُو لَنَا؟ فَقَالَ: قَدْ كَانَ مَنْ قَبْلَكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ، فَيُجْعَلُ فِيهَا، فَيُجَاءُ بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نِصْفَيْنِ، وَيُمَشَّطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهِ لَيَتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرُ، حَتَّى يَسِيرَ الرَّاکِبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ، لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ، وَالذَّبَبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ^(١)، واته: «پێغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سایه ی که عبه دا بوو بوورده (عه با) که ی خۆی خسته بووه ژیر سه بری (له خۆی پێچا بوو)، عه رزمان کرد: ئه ری

(١) بوخاری (٦٩٤٣) هه روه ها ئه بو داود (٢٦٤٩) و نه سائی له (السنن الکبری) (٨٥٥٢) به له فزی جیاوازه وه هیناویانه ته وه.

ئەى پېغەمبەرى خوا داواى سەرکەوتنەن بۆ نافەرموویت؟ دوامان بۆ ناکەیت؟ فەرمووی: ئەوانەى پېش ئیوہ یەکیکیان دەگیرا و دەهینرا، چالئیکیان بۆ هەلەدەکنەند و تییان دەهاویشت، ئینجا مشاریان دەهینا و لە تەوقەسەر یەوہ دووقاشیان دەکرد، شانەى ئاسنیشیان پێدا دەهینا کە گوشتى لە ئیسقانى جوودا دەکردهوہ، هەموو ئەمە نەدەبووہ مایەى پەشیانبوونەوہ لە دینەکەى، بەخوا قەسەم، خواى گەورە ئەم دینەى خوێ دەگەیتە نیتە ئەنجام، تەنانت وای لیدیت سواری لە سەنعاوہ (یەمەن) بۆ حەزەرەمەوت (عومان) سەفەر دەکات، لە غەیری خواى گەورە ناترسیت و گورگ شوانى مەرەکانى دەبیت، بەلام ئیوہ پەلەتەنە».

- ئینبو مەسعوود خوا لئی رازی بیت دەفەرموویت: (كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، ضَرْبَهُ قَوْمُهُ فَأَدْمُوهُ، فَهُوَ يَمَسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، وَيَقُولُ: رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي؛ فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ)^(۱)، واتا: «بۆ پېغەمبەرى خوا مەرەوانى، گویم لى بوو باسى پېغەمبەرىک لە پېغەمبەرەکانى (عَلَيْهِمُ السَّلَام) باس دەفەرموو کە قەومەکەى ئازاریان پێگەیانەبوو، خوینیان لە جەستەى هینابوو، لەوکاتەى خوینی لە دەموچاوى دەسپرى دەیفەرموو: خواپە لە قەومەکەم مەرگە و لییان ببورە چونکە نازانن».

- یەحیاى کورى (وَنَاب) لە یاوهریکی پېغەمبەرى خواوہ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەگیریتەوہ کە پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەیفەرموو: (مُؤْمِنٌ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ، أَفْضَلُ مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ)^(۲)، واتا: «ئەو مۆسلمانەى تیکەل بە خەلکی دەبیت و سەبر لەسەر ئازاریان دەگریت؛ چاکترە لەو کەسەى تیکەلەوى ناکات و سەبریش لەسەر ئازاردانى خەلکی ناگریت».

(۱) بوخارى (۶۹۲۹)، هەروەها موسلىم (۱۷۹۲) بە کەمىک جیاوازیەوہ.

(۲) ئینبو ماجە (۴۰۳۲) و ئەحمەد (۵۰۲۲) بە کەمىک جیاوازییەوہ، هەروەها تەبەرانى لە (المعجم الأوسط) (۵۹۵۳) و بەبەقى

(۲۰۶۶۹)، لەفزەکەش هى ئەمانە.

ئارامى و سەبرگرتن؛ پەرورەدەبوونى دَل و دەروون و ھزر و ئىرادەيە، پىنگەياندىتى تا لەگەل ھەر موسىبەتیکدا ھاوارى لى ھەلنەستىت و لەگەل ھەر ناسۆرىکدا نەپوکیتەو و لەگەل ھەر کارەساتیکدا ورە بەرنەدات و پروخت، یان لەگەل ھەر ناپەحەتیه کدا نەکەوئە دەریای خەم و خۆخواردن و تەپینەو! سەبرگرتن خۆگرییە، خۆراگرتن و توندوتۆل مانە، پارسەنگ پاگرتنى خۆیە تا گەردەلوولى کیشە و گىژاوى میحنەت و پەشەبای ناسۆرە کە دەگوزەرىت و حالەتە کە ھیور دەبیتەو، حەتمەن خوای گەورەش دواى موسىبەت و ناسۆر و کارەسات خوشى دەھىنیت: ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ (الطلاق: ۷). لە ھەموو حالەتەکانیشدا پشتبەستن و ئومیدھەبوون و ھیوا ھەر بە خوای گەورەيە، متمانە ھەر بەو دەكریت و ئىعتیاد ھەر لەسەر ئەو دەكریت. حەتمەن ئوممەتیک خوای گەورە بۆ ئىدارەى مەروفايەتى و چەسپاندنى دادى شەرى خوایى و چاکسازی پەرورەدەى بکات و ئەو پۆلە گەرنى و کارىگەرەى پى بسپىرىت؛ ھەر دەبیت ئاوا پشوو درىژ و ئارام و خۆراگىش گۆشى بکات، ھەر دەبیت دلیر و نەبەز و کۆلنەدەرانە پەرورەدەى بکات تا تەحەمولى ناپەحەتیه کانى پى بکات و سەبر لەسەر چەوسانەو و کوپرەو و دەربەدەرى بگرت، سەبر لەسەر تین و فشارى دوژمن و قات و قپان و حەملەى ریشە کیشکردنى بگرت، ئەمە سیفەتى ئەو کەسە دیندارە بە ئارامانەن کە خوای گەورە مەدحى کردوون: ﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ﴾ (البقرة: ۱۷۷)، واتا: «ئەوانەى سەبر لەسەر ھەژارى و نەدارى و نەخۆشى و دەردەدارى و پاوودوونان و ئەشکەنجە و پووبەپووبوونەو و دوژمن دەگرن». ئەمانە ئارام و خۆگرن، سەبر لەسەر ھەموو کیشە کانى پى دەگرن، سەبر لەسەر ھەژارى و دەستکورتى، لەسەر لاوازی و بیدەرەتانی، لەسەر کەمى لایەنگران و لاوازیان، سەبر لەسەر جیھاد و ئیدامەدانى، لەسەر گەمارۆ و ئابلقە و مەحرومکردن، سەبر لەسەر ھەموو شتیک ھەتا وا گۆش دەبیت کە سەبرگرتن دەبیتە سىما و سیفەتى، تا بتوانیت ئەو فەرزە سەختەى لە سەریەتى ئەدا بکات، تا شیاوى ھەلگرتنى

کۆلى بهرپرسيارتييه كهى بىت، تا شايستهى بينى ئو پۆله كاريگه ره بىت كه له مېژووى مروفايه تيدا پىي دراوه، تا بهو شيوه و چۆنيه تيهه بىيىت كه بۆى ديارىكراوه، بهوپه پى و ره به رزى و ئومىد و متانه وه، به دلى پر ئاسووده پى و هېمنى و پارسه نكه وه. سه برگرتن ئياندار به سه ر ژان و ئازاردا زال ده كات، له گله پى و گازنده و سكالاكردنى بالتر ده گرېت، بۆيه چاكتر له سه ر ديد و پى و بزاون و هه لۆيست خوى ده گرېت و كۆلى بانگه وازه كهى به خوشحاليه وه هه لده گرېت و ئه ركه كانى ئوممه ت و بزاونى گۆرانكارى دلسۆزانه و به جىددى راده په رىيىت. كه سى به سه بر ئه وه ندهى خواناسى لا پۆشنه، كه هه موو شتيك له قه ده رى خواپيه وه ده بىيىت، بۆيه ته سليمه به خواى خوى و رازپيه به و پيشه اتانهى دینه پىي، چونكه هه موويان له ويست و زانست و توانا و دانايى خواى گه و ره وه هاتوون و هه تمه ن له به رژه وه ندى دىندارىيى ئه م و سه ركه وتنى ئوممه ته كه يه تى.

سه برگرتن ئالييه تى گه شتى ئياندارانه، زادى سه ره كىي ئه و پىگا سه خت و توولانى و پر كه ند و كۆسپه يه كه جارى وا هه يه مروف واى دپته به رچاو كه كۆتايى نيه و ناگاته مه نزل. سه برگرتن و متانه به خواى گه و ره دلنياپيوونه له پىي خواويستى و بىخه مبوونه له يارمه تيدان و چاودىرى خواى گه و ره كه ناھيلىت ژهنگ و ژارى ناره هه تى و خه م و په زاره موسلمان بروخىيىت يان بىخاته دوودلى و پاراپيه وه، سه بر و متانه به به لپنى خواى گه و ره يه قىن دروست ده كه ن و هه موو گومانىك ده ره وىننه وه.

سه بر و متانه و خۆراگرى سىما و سيفه تى ئه و هيممه ته به رزانه يه كه بانگه وازى خواويستيان له سه رده مانىكدا گرته ته ئه ستۆ كه خه لكى و ره يان به رداوه و زۆرينه يان فسيان داوه ته وه و خۆيان كر كردوه! هه ندىكيشيان ئه وه نده به زيون و تىكشكاون كه باوه ريان به سه ركه وتن نه ماوه، سه ركه وتنىش به لپنى خواى ده سه لاتداره، بۆيه ئه وانه ي تىن و فشارى جاهيليه ت و ره يان ده روخىيىت و ده روخىن، خه ته ر سه ره ولپژ ده بنه وه و ده گه نه گومان كردن له به لپنى

خوای گه وره و به درۆخستن وهی حه ق (نعوذ بالله)، ته نها ئیانداری سه رپاسته له سه ر ئه م هه موو میحنه تانه سه بر ده گریت، پنگا هه رچه نده دوو رو درێژ و پر که ند و کۆسپ بیّت، چه ند توولانی و دژوار و سه خت بیّت، چه ند ته مو مژ بیّت؛ خواناس ئه و سه ری ده بینیت، چونکه متهانه ی ته وای به به لئینی خوای گه وره و کار به جییه. دینداری سه رپاست چای له قورسیی واقع و سه ختی کیشه کان ناترسیت و سه بری لغاو کردوو و به ره و هیئانه دیی سه رکه وتن یان شه هیدی که وتوته یارغه و ئومیدی به خوای گه وره زۆر به هیژه.

سه بر جۆراو جۆره، هه ر وه کوو که داخوایی خۆی هه یه، بوواریشی زۆره و هه ر بوواره و داخوایی خۆی هه یه. جۆره سه بریک له سه ر ئه رکه کانه، ئه رکی په ییان و به یعت به خوادان، ئه رکی بانگه واز و شاهیدیدان و کۆمه لکاری و بزاف و ئیجتیهاد و جیهاد. جۆریکی تر سه بره له سه ر خۆشی و ناخۆشی، سه برگرتن له سه ر خۆشی سه ختره وه ک له سه برگرتن له سه ر ناخۆشی. سه برگرتن له سه ر ناز و نیعمهت و خۆشی؛ خۆراگرتنه له سه ر سه رپاستی دینداری و مه غروور نه بوون. سه بر له سه ر نه بوونی هه ووافیز و لوتبه رزی له کاتی ده ولّه مهندی و پله و ناو؛ ئیانداریتی و په روه رده بوونیکی ساغی ده ویت. جۆره سه بریکی تر سه بره له سه ر گه لۆری و که له پوتی و نه فامیی خه لکی که تووړه ده که ن و تین و فشار له سه ر نه فس دروست ده که ن. جۆره ها سه بری تر له جۆره ها مهیدانی تر و به جۆر و راده و بری جیاواز که هه ر ده بیّت موسلمان له به رخاتری خوای گه وره سه بر بگریّت، تا خوای گه وره سه بری زیاتری پی ده به خشیت: ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ (الرعد: ۲۲). سه برگرتن له به ر خاتری خوا ئه وه یه که بو باس و ناوه ییان و مه دح و سه نا نه بیّت. بو ئه وه ی نه بیّت: تا نه لئین سه بری نییه. یان بو ریابازی نه بیّت: تا بلئین به سه بره. یان بو هیئانه دیی به رژه و نه دیی که بیّت. ته نانهت بو ئه وه شی نه بیّت که کیشه که له سه ر دلی سووک بکات! به لکو خالیسه ن بو خوای په روه ردگار و به س، ئه وه ش و اتا رازیبوون به پیشهاته که و ته سلیمبوون به قه ده ر و قه ناعه تکردن پیی.

سه بر خوراکرتنه له تاقیکردنه وهی سه برگرتندا! سه برگرتن هر خوراکرتن نییه بهرامبه ر
 نازار و ژان، به لک وو له گه ل تهحه ممولی نارهحه تی و ناسوره که دا، له گه ل نه بوونی گله یی و
 گازنده و سکا لادا، له گه ل خوراکرتی و نارامی و پارسه نگیدا؛ بهرده و امیتی وره به رزی و
 سووربوونه له سهر دید و پړ و بزاون و هه لویست. سه برگرتن، خوراکرتی و بهرنگاری و
 کولنه دانه، بهرده و امیتی راوه ستانه به پرووی سته م و ده سندر یژیدا.

سه برگرتن ناستی بالای نمونه یی هه یه، پله کانی زورن، نه وه تا خوی گه وره به و پیغه مبه ره
 هه لبرارده ی خوی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت: سه بر بگره: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ
 الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ﴾ (الاحقاف: ۳۵)، واتا: «دهی سا سه بر بگره، هه روه کوو که پیغه مبه ره
 (تولولعه زمه کان) سه بر یان گرت». نه و پیغه مبه ره پیشه واهه هیممه تانه (نوح و ئیبراهیم و موسا و
 عیسی (عَلَيْهِمُ السَّلَام))، توش وه کوو نه وان سه بر بگره، خوراکرتی و پشودریژ به، به په له داوای
 سزادانیان مه که، دوعایان لی مه که تا خوی گه وره زوو تووشی به لایان بکات. سوبحانه لالا،
 له سهر نه و هه موو ناسور و کاره سات و مه حرووم کردنه شه وه که ده بیت سه بری له سهر بگریت،
 پیی ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ﴾! هاوار مه که: خوییه نه م دوژمنه سهرسه ختانه
 بفه و تنیت!

به راستی ریگای بانگه وازی خواویستی توولانی و سهخت و پر که ند و کوسپه، به راستی
 ریگایه کی پر ناسور و ژان و سوپی که نه و دل و دهروون و هزر و هوشه ی پیغه مبه ری خوا
 (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه بری تری بو ده خوازیت. نه و پیغه مبه ره به سه بر و سینه فراوانه، نه و
 پیغه مبه ره به جورئت و دلیر و نه به زه، نه و پیغه مبه ره پاک و راستگو و سهرپراسته، نه م پیشه واهه
 تاقانه نمونه یی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بیت سه بر بگریت و په له نه له فهوتانی نه و جاهیلییه ته
 که له ره قانه بکات، نه له هیدایه تدانیان، (سبحان الله). نه و دوژمنه سهرسه ختانه که به ده نگ
 نه و وه حیه وه نایه که له بهرچاوی خویان دپته خواره وه! نه سالتیک و نه دوو، نه پینج و نه ده،

بيست سال و زياتر، هر باور ناهين و له سهر كه له لهره قبي خويان ده مينه وه! كه چي خوي گوره ده فهرمويت په له يان لي مه كه، نه له هيدايتدان و موسلمان بوونيان، نه له داواي فوتاندنيان! ئه م پيغه مبه ره پيشه وايه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه هه موو سه برگرتنه كه ي له بهر خاتري خوي گوره يه و به س، كه كه س وه كوو جه نابي سه بر ناگريت، به لام پي ده فهرمويت سه بر بگره (وه كوو ئه و چوار پيشه و اعززه نمونه ي پيش خوت (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ))، ئه م سه بره تاله پيويستي به قومكي شيرينه له سه لواي خوي گوره، كه ئاوا پي ده فهرمويت سه بري زياتر ده ييت بگريت تا وه كوو ئه و پيشه و ده گمه نه بيوينانه ي پيش خوت (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) درجيت، ئه مه كه فهرماني خوي گوره يه بو جه نابي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دلدانه وه و هاندان و پشتگرتنيشيه تي.

سه برگرتن به هه موو جوړه كانبه وه و له هه موو بوواره كانيدا تويشووي ريگاي توولاني و سه ختي ئه م بانگه وازه خوايييه، چ له بوواره كاني ناخي دل و دروون و هوش و هه ستدا، چ له بوواري بهرنگاريي ئه هلي جاهيليهت و بهر هه لستاندا، كه رهفتار (گوفتار و كردار) ي دژوار و ناقولا ده نوين: ﴿فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ (طه: ۱۳۰).

به بئ سه بر و ئارامگري، به بئ خوړاگرتن و پشوودريزي؛ زور زه حمه ته موسلمان بتواني عه قيده كه ي هه لگريت و ئه ركه كاني جيبه جي بكات، چونكه هه موو ئان و سات و شوين و حالت و هه نكاويك جوړيک سه بري خوي ده ويت، چ له بوواره كاني هه ز و ئاره زوو بن، چ بوواري وهرگرتن و پابه ندبوونه كه به ئيسلامه پاك و راست و دروسته كه وه، كه هه موويان خوته سليم كردن ده خوازن، ته سليم بووني ئيماندار به خوي په روه ردگار، به پالفتي دل و دروون و پروكردنه ئه و، ته نها ئه و، به زالكردي ته قوا به سهر هه وادا، زالكردي پابه ندي به سهر شلگيري و خوړا پسكاندا! زالكردي خوړاگرتن و پابه ندبوون به شه رعه وه له به رامبه ر ئه و هه موو هيزي پاكيشانه دنيايييه هه ريه كه يان ده خوازن پابه ندييه كه ي پيشيل بكن و

پایکیشن مهیدانی خویانهوه، ئەم بوواره یه کیکه له بوواره هه ره قورسه کانی سه برگرتن و خۆگری.

خۆگرتنه وه له ههزه چهوته کان، له لادان و سنووربه زانندن، خۆپاگرتن له سه ر پابه ندی و داخوازییه کانی ئیپانداریتی، سه برگرتن له سه ر گه وجی و گه لۆری به رامبه ران، له سه ر لووتبه رزی و نه فامی و گوینه دان، له سه ر وره به ردانی دۆستان و شوینکه وتوان، له سه ر مه حروومبوون و ده ربه ده ری و نه داری، له سه ر ژان و ئەشکه نجه و ئازار، له سه ر کۆلی قورسی جهاد و به رده وامبوونی، له سه ر نيعمه ت و ده سکه وتی دنیا: له سامان و پله و ناو، سه بر له سه ر ده سه لات و هیز، له مانه و ده یان و سه دان بووار و حاله تی تر دا ئەم سه به ره ته وه ره یه، به رپه یه، سووتی پێه، له به ر گرنگی و کاریگه ری و گه وه ره یه تی که سه بر ئاوا جیپایه خی ئیسلامه و یه کیکه له ستوونه سه ره کیه کانی عه قیده و عیباده ت و شه ریه ت، زه رووره تیکی مه نه هج و ئوممه ت و بزاته، (سه برگرتن و کاریگه ری له که س شاراهه نییه، به لام به ر خسته نه وه و هاندان و یارمه تیدانی ده ویت).

کاروانی خواویستان پێ ده کات و ناوه ستیت، هه یج کۆسپ و به ره به ستیک نه یه توانیه بیه ستینیت، مه وکیبی بانگه وازی خواپی زۆر له میژه له سه ر پێباز و به رنامه ی خۆی ده پروات، کۆنه به قه ده ر میژووی مرؤفایه تی، به کات و شوین و نه وه کاندای پۆ چووه، له سه ر پێه کی راست و دروست و په وای، هه نگاوی پارسه نگ و بزاته ی بۆچان، جیگیر و دابین و نه گۆر، ئەوی پێی پێگرتووه هه ر خۆی له ناو چووه، هه زاران فیرعه ون و نه مروودی کردووه به په ندی زه مانه، هه رچی تاغووت و ملهوړ و جه لاد هه یه، هه رچی حاشیه و خواره له مه ش و مشه خۆری به رپێی ده سه لاتداران هه یه، هه رچی قه سیچه و سه رسه ری و به ره لا هه یه له نه وه به نه وه ی ئەم مرؤفایه تییه ده هاته نه سه ر پێی ئەم بانگه وازه خواپییه و هه موو توانا و وزه و رق و قینیان ده خسته گه ر تا زه مانیک بیه ستین، تا له شوینیک بیه ستین تا دید و پێناسه یه کی پێ

بگورن، تا هه لۆیستیکی پێ شل بکه، هه ر نه یان توانی، هه رچه نده خوینی جوگه له ی ده به ست، لاری هه موو کاسه سه ری ئه وان بوو، به لام ئه م کاروانه خوا بیه دلیره پشوو درێژه هه ر هات و قوناغ به قوناغی بری، بێ ئه وه ی بووه ستیت، لادات، شل بییت، ماندوو بییت یان بکه ویت، بێ ئه وه ی بچه مێته وه، ته نازول بکات، کۆل بدات، یان مساوه مه له سه ر دید و پێ و بزوت و هه لۆیست و شه رع و حاکمیتی خوی پهروه ردا گار بکات. هه زاران جه لاد و خوینمژ هاتن و چوون، هه زاران که ند و کۆسپ هاتنه پێ، هه زاران ده سه لات داری (به هیز) هاتنه ویزه ی ئه م دین و دیندارانه، به لام هه موو لاری که وتن و دینه که هه ر ته شه نه ی کرد، حه قیقه ته عه قایدیه ئاسانه کانی زۆر ئاسان بوون به به لگه نه ویستی دید و پێی ملیونه ها که س. تاغووتان و جه لادانیش ئه گه ر خودی دینداران و ئه ده بیاتیان باسیان نه کرد نایه، هه ر ناویشیان نه ده ما! میژووش سه لماندنی که داهاتوو بۆ ئیسلامه و واقعی سه رده میش و شاهیدی ده دات، ئیمه ش چاوه پوانی که ره می خوی گه وره یین.

سه رکه وتنی خویی هه ر دیت، چونکه ئه وه په یان و به لێن و فه رمایشتی خوی کار به جیه، به لام قه ده ری ئه و وایه که سه رکه وتن له سه ره تادا نایه ت، له ناوه ندی پێدا نییه. سه رکه وتن سه ره ئه نجامه، له کۆتایی قوناغه کاندایه که ئومه ته عه قایدیه که به بزاف و جیهاده که ی ده یپریت و شیوا و شایستانه ده گاته کۆتا و خه لاته که وه رده گریت: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرٌ عَلٰی مَا كُذِّبُواْ وَاُوْذُوْا حَتّٰی اَتٰهُمْ نَصْرُنَا﴾ (الانعام: ۱۳۴)، واتا: «پهغه مبه رانیکی تری پیش تۆش هه ر به درۆ خرا نه وه، به لام سه بریان گرت، ئارامگرانه له سه ر به درۆ خستنه وه یان مانه وه و له سه ر دید و پێ و بزوت و هه لۆیستیان هه ر به رده وام بوون، ئازار و ئه شکه نجه ده دران و هه ر کۆلیان نه دا و پشوو درێژانه پریان بری هه تا ئه و کاته ی سه رکه وتنی ئیمه یان بۆ هات!». خوی گه وره نه خشه ی پێگا که و وێنای دیمه نه کان هه مووی به و حه قیقه ته عه قایدیه به لگه نه ویستنه وه هه موو ده خاته پیش چاوی داعیانی ئیسلام و پێشهروانی خوا ویستی که

ئەمە پېڭاي توولانیتانە، ئەمە ئەرک و بەرپرسیارتیتانە، ئەمە کەند و کۆسپى حەتمى کار و پېيازتانە، ئەمە ناپەحەتى و ناسۆر و کارەساتى پېتانە کە دەھاتە سەر پېى پېغەمبەرانى خوا (ﷺ) و سەردارى ھەمووان موھەممەد (ﷺ)، کەوابو شانى لى قايم بکەن و ورەتان بەرز بىت، بشزانن کە حەتمەن بە زیادەوہ دېتە پېى ئېوہش، دەسا ئېوہش بە ئارام بن، پشودرېژ و بە سەبر بن، بەدلىياپيەوہ داھاتوو دەبەنەوہ و شايانى خەلاتى سەرکەوتنە خواپيە کە دەبن، کە لە کۆتايى پېڭاکەدايە.

ئەم قورئانە پېرۆزە پېسا و بنەماي پېڭاي خواپيەستى نیشان دەدات، دید و پېى بانگەوازی خواپي دەردەخات، ئەوہ پۆشن دەکاتەوہ کە زۆرىنە بەرھەلستکار دەبن، دژ دەوہستەنەوہ و، بى پەحم و پەدا پەفتار دەکەن، ئەھلى ئەم دید و پېى خواپيەستىيەش تووشى جۆرەھا مېحنەت دېن، بەلام داعييانى ئىسلام دەبىت خوگر و بە ئارام بن لەسەر بەدرۆخستەنەويان، لەسەر ئەشکەنجە و سزا و ئازار کە دوژمنان بۆيان ساز دەکەن، بەلام ھەمووى بە سەبرگرتنە کە دەکەوېتە لاوہ، پېساي خواپيەش وایە کە لە کۆتايى پېڭاکە سەرکەوتن دانراوہ، خەلاتى ئەو کەسەيە کە دلېرانە ئەم بانگەوازەي پاگەياندووە و جوامېرانە پېى بپوہ و پشودرېژانە گەشتۆتە کۆتايى پېڭاکە، کە سەرکەوتنەکەيە.

سەرکەوتن مسۆگەرە، بەلام ھەر لە کاتە ديارىکراوہکەي خۆيدا دەبىت. کاتەکەي بەمە پېش ناکەوېت کە پاستە حەقخوازەکان وان لە ژېر تين و فشاردا، داعييانى ئىسلام وان لە ژېر ئەشکەنجە و ئازاردا، پېشپەرەوانى خواپيەستى ھەموو پەپريدە و پاوہدوونراو و مەحروومن، پياوچاکانى خواناس لە مېحنەتدان؛ ئەمانە ھەمووى پاست و حەقن، بەلام کارىگەرېيان لەسەر پېشخستنى سەرکەوتنەکە نييە. لەبەر ئەوہش پېش ناکەوېت کە زەرورەتيکە بۆ کۆتايى ھاتنى زولم و ستەمى تاغووتان، زەرورەتە بۆ وەستاندى دەستدرېژيان، زەرورەتە بۆ لەناوبردنيان؛ ئەمانە ھەموو پاست و پەوان، بەلام کارىگەرېيان لەسەر پېشخستنى سەرکەوتنە خواپيە کە نييە.

دیسانہش ئەوہش نابیتە ھۆکاری پیشخستنی ئەو سەرکەوتنە خواییە کە داعییە کان و پیشرەوانی خواویستی سەرراستانە دڵ و دەروونیان پالڤتە کردووہ و بۆ خوا ساغبوونەتەوہ و بۆ دینەکە ی لێپراون و بانگەوازەکیان پروون کردۆتەوہ و ھەز بە ھیدایەتدانی کەسوکار و ھۆز و قەومەکانیان دەکەن، ھەز دەکەن خەڵکی ھیدایەت و پاداشتی خوایی بە نسێب ببیت نەک کوێرەوہری کوفر و سزای قیامەت؛ ئەمانەش ھەموو راست و پەوان، بەلام ھیچیان کاریگەرییان لەسەر پیشخستنی سەرکەوتنە خواییە کە نییە کە بەپیتی قەدەری خۆای گەورە خۆیەتی و کەس پەلە ی لێ ناکات و ھەرۆھ کوو کە ھیچ تاغوت و دەسەڵاتداریکیش ناتوانن دوا ی بخەن. ئەوہ بریاری خۆای گەورەییە و لە ئایەتەکانیدا پروونی کردوونەتەوہ و بە فرمایشتی خۆی جەختی لەسەر کردووہتەوہ، فرمایشتی ئەویش چەسپاو و نەگۆرە و بە ھیچ کلۆجیک گۆرانی بەسەردا نایەت: ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾^(۱) (الکھف: ۲۷).

فرماندانی خۆای گەورە بە سەرگرتن و خوڤری و پشوو درێژی و داوا ی بە ئارامبوون؛ ھاوڕێی فرماندانیتی بە بانگەواز و بانگەپشتی خەڵکی بۆ دینەکە ی، ھەرۆھ کوو کە لە گەڵ ھەموو پیغەمبەرێکدا سەلامی خۆایان لێ بیت بانگەوازی خواویستیە کە ی پێ دەدرا، بە ھەمان شیوہ فرمانی سەرگرتنیشی پێ دەدرا، ئەمە بۆ شوێنکەوتووانیشیان ھەر وابووہ و ھەرۆا دەبیت، چونکە سەرگرتن زۆر زەرورییە، چونکە کۆلی بەرپرستیئییە کە زۆر قورسە، بانگەوازە کە سەبری دەوێت، گەیاندن و پروونکردنەوہ و بەردەوامبوونی، پێگا توولانییە پەر کەند و کۆسپە کە ی، ھەموو سەرگرتنیان پێویستە. سەر ھەر لەسەر بانگەوازە کە نییە، لەسەر بریار و فرمان و ئە حکامەکانی خۆای گەورەشە، مەبەستیش جگە لە سەرخستنی دینە کە و سەرفرازیی دیندارەکان؛ سەرگرتنە لەسەر خۆدی حوکمی خۆای گەورە کە سەرەتا وەرگرتن و پابەندبوون

(۱) (لا) یە کە (نافیة للجنس) ە، واتا نەفی ھەموو جۆرە گۆرانکارییە ک دەکات، ھیچ جۆرە توخمیکی گۆرین و گۆرینەوہ و ئالوگۆر و لادانی بەسەردا نایەت.

ده خوازيت ئىنجا گەياندنەوہى، وەرگرتنى حوکمى خواى گەورەش ھەر سەبرى دەوئیت، بۆیە دەفەر مووئیت: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (التلم: ٤٨). لەراستیدا سەبرگرتن لەسەر کەند و کۆسپى پى و لەسەر تین و فشار و ئەشکەنجە و ئازار؛ سەبرگرتنە لەسەر حوکمى خواى گەورە تاكوو سەرکەوتنە کەى پى دئیت، لە کات و کوتایى پىگاکەدا دئیت.

کەند و کۆسپى پى زۆرن، کیشە و گىروگرفت زۆرن، کیشەى بەدرۆخستنەوہ و بەرھەلستیکردن و شەپ پىفرۆشتن، کیشەى کەللەپەقى و دەمەوہ پى و سووکایەتییکردن، کیشەى خۆشکردنەوہى باتل و پۆزلیدان و خۆنواندن، کیشەى ورەبەردانى خەلکى و سەرسامبوونیان بە باتل و تەمەلوق بۆکردنى، کیشەى (سەرکەوتن)ى باتل و زالبوونى، لەگەل ھەریەک لەمانە و سەربارى ئەمانە کیشەکانى نەفس و ئىنفیعالاتە لاسەنگەکان، کیشەى خۆکۆنترۆلکردن، کە پەنگە لە ھەموویان قورسترییت، بەلام دللى خواناسى ئىباندار و ھزرى بە قەناعەت و پارسەنگى بە ھەقىقەتە عەقائیدیەکان و وێژدانى ئاسوودەى بە خۆشەویستى خوا و متمانەپیکردنى و گەشەى پۆحى بە ھەستى لە خوا نزىكى و چاودىرى و ئاودىرى کە دلئىایى تەواوى لا دەچەسپىت بە بەلئىنى خواى کاربەجى کە گومان و دوودلى و پاراىى تىدا نامىت، کە بوى دەبنە زادى پى و ورەبەرزى و پۆحى دلبرى و نەبەزى، ئەم دلئىابوونە عەقائیدى و ھەستە پۆحییە خۆى بەسە بۆ پرووبەرووبوونەوہى ھەموو کیشە و کەند و کۆسپەکانى پى، ھەرچەندە زۆر بن، ھەرچەندە قورس و سەخت و جۆراوجۆر بن، بەلام گەیشتنە ئەم دل و ھزى و وێژدان و پۆحە پالفتەکراوہى ئاوا بە خواوہ پەيوەست دەپیت و لە بەلئىنى دلئىا دەپیت؛ خۆشى پەنجىكى زۆر و جوھد و جىھادىكى زۆرى نەفسى دەوئیت، خۆشى سەبرىكى چاک و توولانى دەوئیت، خۆکۆنترۆلکردن و پابەندکردنەوہى بە پىسا و بنەماکانى بانگەوازەکەوہ کارىكى پۆژانەى سەختە، بەلام گرنگ و کارىگەرە و بە یارمەتیی خواى گەورەش زۆر گران نابیت، بەلام ئاستىكى بەرزى شىاو و شایستەبوونە، بۆیە خواى گەورە بەو پىغەمبەرە بە سەبرە

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرموویت: ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ (المعارج: ۵)، و اتا: «سه بر بگره، به لام به سه بر یکی جوان». سه بری جوان نه و جوړه سه برگرتنه په که خاوه نه که ی له فەرمانی خوا به ته وای د لڼیا په و ته سلیمی قه ده ریټی، سه بریکه که سکالا و ئاخ و ئوفی له گه لدا نییه، سه بریکه بول له بولی لای دووره، سه بریکه نه ناره حه تی و ولدایه و نه گومان، مته نه ی ته وای به به لینی خوی له گه لدا په، سه بری که سیکه له کوتایی ری و چاره نووس بی خه مه، سه بری که سیکه که به قه ده ری خوی گوره پازیه و دانایی خوی گوره له پرو د او کاند ده بینیت، هه ست به ده ستی خوی گوره ده کات که کیسه و به لاکان به ئاراسته ی سوودی ئیمانداراندا ده بات، سه بری که سیکه که به ته قوا هینده به خوی خو په وه بنده ده زانیت که هیچ شتیک به بی ویت و زانست و ئیراده ی نه و ناییت و ناشیت. هم جوړه سه بره و هم ئاسته بالایه هی نه وه په داعیانی ئیسلام و پیشره وانی خوا ویستی خوی پی به هیز بکن، چونکه نه وان بو خوا لیبراون، بانگه وازه که ی نه ویا نه ه لگرتوه، خه لکی بو ته وحید بانگهیشت ده کن، هم په پیازی خوی و پیگای به ره و خوا چوونه، که و ابو ده بیت چالا کوانانی بزاف و نوممه ته عه قایدیه که له و ئاسته بالایه ی سه بر و مته نه و لیبر اویدا بن تا شایان و شایسته ی به رپرستییه که بن، ده بیت له وه د لڼیا بن که هه رچی به سه ریان دیت له پیناوی خوادایه، هه رچی دیته رییان به بریاری خوی گوره په، ناگای له هه موو په فتاره کانه، که و ابو هم سه بره جوانه بگرته بهر، هم لایه قی ئیوه په. هم سه بره جوانه نیشانه ی نه و د لڼیا په ی ناخه که بوته یه قین و سه رچاوه ی په فتاره راقیه کانی داعی، داعیانی ئیسلام و پیشره وانی خوا ویستی ده بیت نه ویا نه به ته وای لا روشن و جیگیر بیت که هم بانگه وازه هی خوا خو په تی، نه و خوی تاغوت و ملهوړ و ناکه سبه چه کان ده بینیت که پیغه مبه ره به ریزه کانی (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) به درو ده خه نه وه و نه ولیایانی ئازار ده دن، خوی گوره خوشی خاوه نی نه و هه په شه په له و تاغوت و ملهوړه ده به نگانه، خوشی خاوه نی به لینی سه رکه و تنه که په به ئیمانداران و خوشی به وه حی د لڼیا ی کردوونه ته وه که

چاره نووس بۆ ئەهلی ئیانه و، ئەهلی کوفر و شیرک و جاھیلیهت چاره نووسیان دۆزەخ و سزای بەژانە. داعییانی ئیسلام و ئەهلی بانگەواز و بزافی خواوێستی دەبێت لەو غافل نەبن کە خۆی گەورە خۆی کەس و پووداو و بزات و هەلۆیستەکان دەبینیت، ئاگای لە هەمووانە، بەلام کاتی بۆ سەرەتا و کۆتایی هەموو شتێک دیاری کردوو و تەقدیری هەموو شتێکی وا کردوو کە لەگەڵ بزاتێکی گەردووندا یەک دەگرێت، تەگبیری بۆ هەمووان کردوو، بەلام مەرۆف نادیدە و نەزانە، پەڕی بەم ئاسۆ بەرفراوانە گشتگیرە (وجود) نابات.

مەرۆفی سنووردەر درک بەم تەگبیر و ئیدارەیی خۆی گەورە ناکات کە هەموو بزات و سەرۆتێکی (وجود) بە قەدەری ئەو دین و ڕەفتار دەکەن، بۆیە مەرۆف پەلەیه تی. مەرۆفەکان (وجود) بە چاو و هزر و دل و زانیاری خۆیان دەپۆن، کە ئەوێ هەستی یی دەکەن و لێی حالی دەبن لە موفەداتەکانی ئەم گەردوون و ژیان و مەرۆفە زۆر کەمە، پێژەیه کی ئیجگار کەمە، بۆیە کە ماوێ ناسۆر و کارەساتیان توول دەکیشیت؛ دەکەوێت گومانەو! یان سکالا دەکەن! هاواریان لێ هەلەدەسێت! لەوانەیه زۆر لە داعییانی ئیسلام و پێشڕەوانی خواوێستیش ئەوێ نە پشێو بین کە خۆزگەیی خێراھاتنەدیی بەلێنە خواپیه کە و سەرکەوتنە کەیی بخوازن، بەلام خۆی گەورە بەوانیش دەفەرمووێت: ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾. ئاوا دلێان قایمتر دەکات و ورەیان زیاتر بەرز دەکاتەو، چونکە (سەبر بگرە) ئاماژە کردنی تێدا یە بە ئارامگران و ئەهلی پێشینی سەبرگرتن، کە ئەوانیش ئاوا کەوتنە ژێر تین و فشاری میحنەت و سەریان گرت، گەشتنە ئەنجامە کە کە سەرکەوتنە، کەوابوو ئێوەش ئەم سەبرە جوانەتان هەبێت، خۆ پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) پێش ئێوە ئەو سەبرە جوانەیان گرت، ئەوانیش کەوتنە ژێر تین و فشاری میحنەتەو، سەبرگرتنە کەیان توێشووی ڕێگایان بوو، هەروەکو کە سیما و سیفاتی هەریە کێکیان بوو، هەریە کەیان بەگوێرە ئاستی پێغەمبەریتی خۆی دووچاری ئەو جوړە میحنەتە دەبوو، کە وا دیارە -هەر واشە-، ژیانە کەیان هەموو بریتی بوو لە ئەزموونی

سه‌برگرتن، بریتی بوو له چاندن و دوورینه‌وهی سه‌بر، ئاوا بوونه نموونه‌ی پیښه‌وايه‌تیی مروّف، که ههر که‌سیک له ههر کات و شوین و حاله‌تیکدا بلّی له‌وه زیاتر ته‌حه‌ممول ناکریت، ده‌وتریت: ده‌کریت، نه‌وه نموونه‌ی که‌له‌پیاوانی میژوو، ده‌سته هه‌لېژدراوه‌که‌ی خوی گه‌وره (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)، تا نه‌و حه‌قیقه‌ته‌ه‌سه‌لمیت و بچه‌سپیت که: عه‌قیده که به‌سه‌ر سته‌مدا زال ده‌بیت، رّوحی مروّفایه‌تی له ئازار به‌هیزتره و سه‌برگرتنیش گره‌وبردنه‌وه‌یه. ئیمان به‌سه‌ر هه‌موو ئیغراکردن و ترس و توقاندنیکدا زال ده‌بیت و سه‌بریش له ده‌سه‌لات بالاتره. سه‌لماندنی نه‌م هاوکی‌شه‌یه له ژبانی بۆله پیښه‌وئیکي وه‌کوو پیښه‌مبه‌ران و شوینکه‌وتووایدا زه‌رووری بوو، تا به‌هه‌موو ئیمانداران و نه‌هلی بانگه‌واز و بزاف و ململانیی ئیمان دژی کوفر بوتريت که ئا نه‌مه‌یه پنگای به‌ره‌و خوا چوون، سه‌برگرتن سیما و جه‌وه‌ه‌ری بانگه‌وازی خوايه، نه‌و که‌سانه‌ی که نه‌م پنگا و بانگه‌واز و بزافه‌ خواوېستیه ده‌گرنه‌ به‌ر و پشوو‌دریژانه له‌سه‌ری ده‌میننه‌وه و سه‌بری جوان ده‌گرن، پاداشتیان نه‌وه‌نده زوره که حسیب ناکریت! ﴿إِنَّمَا يُوفَى

الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾^(۱) (الزمر: ۱۰)، واتا: «نه‌وانه‌ی ئارامیان گرت و پشوو‌دریژ و به‌سه‌بر بوون؛ پاداشتیان به‌بی هه‌ژمارکردن ده‌دریته‌وه»، چونکه سه‌بری جوانیان له‌سه‌ر هه‌موو په‌فتاره‌کان گرتووه، سه‌بر له‌سه‌ر نه‌فسی خو، سه‌بر له‌سه‌ر جه‌هاد و ناره‌حه‌تیه‌کانی پئ، سه‌بر له‌سه‌ر دوژمنان و هه‌رچی ده‌یکه‌ن و ده‌ینوینن که سه‌دان په‌فتاری سه‌دان حاله‌تن! له‌گه‌ل نه‌م هاندانه‌دا خوی گه‌وره متانه له‌دلی ئیمانداراندا به‌هیز ده‌کاته‌وه: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾

(۱) هه‌رچه‌نده نه‌م ئایه‌ته‌ه‌پروژه ده‌بیستم یان ده‌خوینم و ده‌بینم نه‌وه‌م دیته به‌رچاو که داوه‌ره‌کانی بالای هه‌ندیک ولّات شیک (چه‌کی بانک)ی کراوه‌یان ده‌دریتی، که چه‌ندی پئوېسته له‌بانک راپکیښیت، بۆ نه‌وه‌ی ناچاری وای لئ نه‌کات له‌کاتی وه‌زیفه‌دا دیاری وه‌رگرت، چ‌جای به‌رتیل! نه‌مه‌ پئی ده‌لّین (الشک المفتوح). هه‌رچه‌نده نه‌م ئایه‌ته‌ه‌ده‌بینم و ته‌سه‌ور ده‌که‌م که پاداشتیکی کراوه‌ی بئ سنووره! ته‌سه‌ورکه‌ خوی گه‌وره به‌که‌سانیک که نه‌و سه‌بره‌ جوانه‌یان گرتووه به‌رمویت: پاداشتی ئیوه سنووردار نییه، چونکه له‌حساب‌کردندا نییه، به‌پئی (نیحیاج)یش نییه، هه‌ر کراوه‌یه بۆ حه‌ز و ئاره‌زوو، سو‌بحانه‌للا. خوی گه‌وره نه‌و سه‌بره‌ جوانه‌مان بئ بیه‌خشیت که حه‌تمه‌ن به‌هه‌ولئ قوناغ به‌قوناغ و ئاست به‌ئاستی شیاویتی خومان ده‌بیت که هه‌ر له‌یارمه‌تیی خوی گه‌وره‌وه‌یه!

{غافر: ۷۷}، (آما بالله)، به ته ئکید به لینی خوی گه وره پاست و پهوا و حقه، له کاتی دیاریکراوی خویدا - به پپی قه دهره خواییه که- دپته دی، حه تمن دپته دی هرچه نده ریگا دوور و پر که ند و کوسپ بیت و موسلمانان لاواز و، نه هلی کوفر و شیرک و جاهیلیهت خاوهن هیژ و توانا بن، جیهانی هو (الأسباب) هرچییه ک و هرچونیک بیت؛ نه و په یان و به لینه ی خوی گه وره له کاتی خویدا دپته دی.

سهرنجدانه وه له ئایه ته که شایانی نه وه یه ورده کارانه تر شیکاری بکه ین و چاکتر تپیدا قال و قول بیننه وه، چونکه باسی حاله تیکمان بو ده کات که له ژیانی ئیمه دا زور زهق بووه ته وه و به رده وامیش دپته وه ری. پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له و نه زیهت و نارحه تی و ناسوره دا بو، له ژیر تین و فشار و یاخیوونی قوره یش و گوینه گرتن لی و دژایه تیکردنیکسی سه رسه ختانه شیدا بوون، خوی گه وره له و کاته دا به م پیغه مبه ره عه زیزه ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمـــــــــــــــــــــو: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيَنَّكَ فَإِنَّا

يُرْجِعُونَ﴾ {غافر: ۷۷}، وانا: «سه بر بگره، به دلنیا ییه وه به لینی خوی گه وره پاست و پهوا و به جیی، حه قی په هایه، نه بیرده چپته وه و نه ده گوړپت و نه دووا ده که ویت، سه بر بگره، سا یان هه ندیک له و به لینه نهت له دنیا دا نشان ده دین که هه په شه ی سه ختن و به و کافرا نه مان راگه یاندوو له کوشتن و به زین و به دیلگرتن و ژپرده سته بوون و له ده ستدانی که سایه تی و مال و پله و پایه، یان ده تبه ینه وه بو لای خو مان و نه وانیش ده گه ری نه وه لای ئیمه، جا نه و کاته له قیامه تدا هه موو هه په شه که ده بینیت که ده چه سپینریت به سه ریا ندا». تو ئه رکی سه رشانی خو ت به جی بهینه، به رپرسیتی تو نه وه یه، نه نجام په یوه ندیی به تو وه نییه و هه قت نه بیت به سه ری وه، ته نانه ت خو شحال بوو نیشته به هاتنه دیی به لینه کانی خوی گه وره ش هه ر له ده ست تو دا نییه، تو کاری خو ت بکه و به س، باقییه که ی تر دپت، نه نه نجام و نه هاتنه دیی به لینه که و نه سه رکه وتنی تو و نه ژیرکه وتنی تاغووتان و په فتاری تر کیشه ی تو نین، تو نه وه نه نجام بده که

پیت سپردراوه، خوی گه وره خوی نه وهی دهیه ویت نه و دیته دی.

ده بیت نه م حه قیقه ته عه فائیدییه مه حکه مه ی که پړسایه کی بزاولته خواو یستییه که شه به ته وای له دل و دهر وون و هزر و هوش و ویزدان و ههستی داعیانی ئیسلام و پیشرپه وانی خواو یستیدا بچه سپیت، نه مه پشتینه (قایش) ی قوتار بوونه، ده بیت له وه زور به حه زهر بن که شه یتان نه م بوواره ئیستیغلل نه کات و لیوهی دزه بکاته ناوه وه و ئینفیعالاتیک به داعیانی ئیسلام دروست بکات که کاردانه وه بن نه ک راپه راندنی فرمانی خوی، چونکه ده شیت شه یتان نه و حه ز و ئاره زووه بقوزینه وه که داعیان و پیشرپه وان و نه هلی ئیمان حه ز ده که ن له ته مه نی خویاندا نه و به لینه خوییه بینن که دیته جی و دوژمنه رقه لووتبه رزه کان بینن که لووتیان شکاوه و زه لیل که ووتون، شه یتان ده توانیت له م حه زه وه دزه بکاته ناخی ئیماندارانه وه و دواتر بیانخاته سهر وه سوه سه و گومان و دوودلی له به لینی خوا، یان نه گهر نه وه شی نه توانی پیمان بکات، ده یانخاته گله یی و گازنده و سکا لا کردن! که تا که ی سه بر بگرین؟! نه م سه رکه و تنه ی خوی گه وره بچی نه هات؟! نه و به لینه حه تمییه و نه و سه رکه و تنه مسوگه ره، به لام نه ک وه لامدانه وهی په له کاری موسلمانان بیت، به لکوو به پیی قه ده ری خوی گه وره خویه تی و له کات و شوین و قوناغی خویدا و به بر و پاده ی نه ندازه بودیاریکرای خوی دیت (إن شاء الله).

برگه‌ی سیپیه‌م: دیسان سه‌بر و خوځگری و پشوودرپژي

شوینکه وتوانی بانگه‌وازی خواویستی هەر ده‌بیت شان بده‌نه بهر ئه‌رکه‌کانی و ته‌حه‌ممولی به‌رپرستیپیه‌که‌ی بکه‌ن، هەر ده‌بیت سه‌بر له‌سه‌ر به‌درؤخستنه‌وه‌ی بگرن، هەر ده‌بیت له‌ به‌رامبه‌ر ئازار و ئه‌شکه‌نجه و ژانێ خوځ راگرن، بیگومان به‌درؤخستنه‌وه‌ی راستگو‌ی خاوه‌ن مته‌انه زۆر له‌سه‌ر دَل قورسه، به‌لام ئه‌وه به‌شیکه‌ یان جوړیکه له‌ نا‌په‌حه‌تیپه‌کانی پړی بانگه‌وازه‌که، بۆیه ئه‌و که‌سانه‌ی کو‌لی به‌رپرستیپیه‌ی بانگه‌وازی خواویستی و ململانیپیه‌ی جاهیلیپه‌تیان خستوه‌ته‌ سه‌ر شان؛ ده‌بیت ته‌حه‌ممولی بکه‌ن، ده‌بیت کو‌لنه‌ده‌رانه خو‌یانی له‌ به‌رامبه‌ردا بگرن، ناشیت به‌ هیچ کلۆجیک له‌ گه‌یانده‌نی بانگه‌وازه‌که و پرونکردنه‌وه‌ی ته‌وحیده‌که و سه‌لمانده‌نی حاکمیتیپیه‌ی خوای گه‌وره‌ سارد بینه‌وه، به‌لکوو ده‌بیت به‌رده‌وام وه‌بیر به‌ینه‌وه و بیگه‌یه‌نن، سوور بن له‌سه‌ر ئه‌م به‌رده‌وامبوونه‌ شیاوه، ناشیت له‌هیدایه‌تدانی خه‌لکی ره‌شبین بن، نابیت له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی خه‌لکی هیواپراو بن، نالویت وا بزانه‌ن خه‌لکی که‌ مادام گو‌ییان لی ناگرن ئیتر موسلمان نابن، ناشیت له‌و که‌سانه‌ش بی ئومید بن که‌ سووکایه‌تی به‌ خو‌یان و بانگه‌وازه‌که‌ش ده‌که‌ن، یان هه‌لو‌یستیان زۆر سله‌ی بووه‌ به‌رامبه‌ریان، چونکه‌ هیدایه‌تدانی ئه‌مانه و غه‌یری ئه‌مان به‌ده‌ست خوای په‌روه‌ردگاره و به‌س.

داعییانی ئیسلام پرونکردنه‌وه‌ی دینه‌که‌یان له‌سه‌ره‌ نه‌ک هیدایه‌تدان، نابیت داعیی ئیسلام له‌ گه‌یانده‌نی بانگه‌وازه‌که‌ی مه‌له‌ل بیگریت، ناشیت له‌وه‌ بیزار بیت که‌ ئه‌وه ده‌ جاری بو کا‌برا باسکرد، که‌چی هه‌لو‌یستی هەر وه‌کوو خو‌یه‌تی! ده‌ جار و بیست جار چییه؟! ده‌شیت داعی بو جاری سه‌ده‌مین شتیک بو که‌سیک باس بکات و که‌چی له‌ جاری سه‌د و یه‌که‌میندا وه‌ریده‌گریت! له‌وانه‌یه له‌ دوای جاری هه‌زار و یه‌که‌مین قبو‌ل بکات و به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌وه بیت! ئه‌گه‌ر داعیی موسلمان ئه‌و جاره‌ی دوای هه‌زار جاره‌که‌ی پێشوو سه‌بری گرت و له‌سه‌ر

ئەرکی خۆی بەردەوام بوو، بێ هیوا و پەشبین نەبوو، لەوانەیه ئەو کاتە دلی بەرامبەرە کە ی بۆ بکریتهوه.

پێگای بانگەواز سادە و ئاسان نییە، وەلامدانەوهی خەلکی ئاسان نییە، گۆرانکاری دڵ و دەروون و قەناعەتی هزر و هۆش پەفتاریکی سەرپێی ئەلەکی نییە، خێرا نییە، بە پێچەوانەوه لەوانەیه هەر زۆر سەخت بێت و ماوەیهکی زۆر دوورودرێژی بووێت، چونکە دەشی ت زەنگ دلی داگریت، چلک و چەپەلی دەروونی گرتیبتهوه، وێژدانی پڕ بوو بێت لە خاشاک، چاوی بە گومرای لیل بوو بێت، هزر و ژیری بە کۆمەلێک پێسای چەقبەستوو و بنەمای کەپراوی جەمان بوو بێت، پەوشتی بە کۆمەلێک بەها و نەریتهوه بوو بێت و دەقی پێیانەوه گرتیب، دەشی ت هەموو حەز و بەرژەوندییه کانی لە بارودۆخیکی جاهییدا بن، گۆرینی ئەم کەسە کە هەر قالبە کە ی ماوه، کاریکی ئاسان نییە، لادان و پادانی ئەم هەموو زەنگ و ژارە قورسە، پاککردنەوهی ئەم کەسایەتییه لەو هەموو چلک و چەپەلی و گەندەلێیه سەختە، بەلام ئەستەم نییە، بۆیه دەبێت بە هەموو هۆکاریک هەولێ پالڤتەکردنی بدریت، یان راستتر بڵێن هەولێ زیندووکردنەوهی بدریت. دەبێت هەموو داو و دەزوو و تەلە کانی هەست و هۆشی فەحس بکری ت و بزانی ت کام داو هەیان ساغە و دەشی ت لەحیم بکری ت، کام تەلەیان نەپساوه و دەشی ت پاک بکریتهوه و هێزە کارەباییه کە ی پیدا تیپەپرنی ت. لەوانەیه لەم پشکینیە وردە کارانەدا -کە بە سەبر و پشوو درێژی دەبێت- ئەو بوواریە بدۆزریتهوه کە نووری ئیانی پیدا تیپەپرنی ت، ئەوجا لەوانەیه دەستلێدانیک یان تەکاندنی ک، پراوە شاندنیکی هەست و هۆش و هزر و بیر یان دڵ و دەروون، ئەم زیندەوهره بەشەرییه راست بکاتەوه و بەتەواوی بیگۆریت. گەپان لە دووی سەره داوه کە و دۆزینەوهی گرنگە، چونکە لە گەل دۆزینەوه و لەبارکیشان و پارسەنگ پەفتارکردن لە گەلیدا؛ گری کۆرەکان دە کرینهوه و ئالۆزکاوییه کە ی بە ئیزنی خوا دە کرینهوه.

مروڤ لەوه سەری سوڤ دەمی تیت کە جاری وا هەیه هەزار جار هەول لە گەل کەسی کدا

دهدات، به پپی دیراسه کردن و نه خسه بۆدانانیش ههول دهدات هه ناگاته هیچ، که چی له پرفتار (کردار یان گوفتار) یکی ها که زایی سه ریپیدا یه کسه بهرام بهره که ته سلیم ده بیت! به رهنجیکی زور ساده و ئاسان به دهم بانگهیشته سه ریپییه که وه دیت و نه و پرفتاره ساده یه ده بیته مایه ی هیدایه تدانی. نه حاله ته مه وه کوو حاله تی رادیویه ک دیته پیش چاو که مه وجهه که ی دینیت و ده بهیت ئیزگه که نادۆزیته وه، دیسان هی دی و به دیقته گچی مه وجهه که ده خه یته وه سه ژماره که (کیلۆه پترز و شه پوله که ی) هه ناگه یته وه به ست، که چی به خولاندنه وه یه کی بی نه خسه ی هه پره مه کی یه کسه ده که ویته سه ژیزگه خوازراوه که ت و به سافی گوئی لی ده گریته. وا دیته پیش چاوم که دل و هزری خه لکیش وایت، که سهدان جار به پپی نه خسه و قسه وباسی هه لبارده له گه ل یه کیکدا ده دویت، به دهم باسه که ته وه نایه ت، که چی باسیکی لاوه کی که زور مه به ستیشته نه بووه، ده رده پریته، یه کسه ده بیته مایه ی ته کاندنی ته پوتۆزی سه ر رادیوی ئیانداریتی و شه پوله کانت وهرده گریته، له م پروانگه وه یه که داعیی موسلمان نابیت له که س هیوا براو بیته، ده بیت به رده وام مه وجی رادیۆ که بگریته تا دل خوازراوه که ده دۆزیته وه، که له وانیه له بزواتی هه زار و یه که مجاریدا بیت که وه لامدانه وه ی لا دروست ده بیت.

ئاسانه داعیی موسلمان و پیشهروانی خواویستی زوو له وه تووره بین که خه لکی گوئی ناگرن لی و به دهم بانگهیشته که یه وه نایه ن، نه مه ئاسانه، ئاسانه له میش وه لکردن و خۆدوورگرته لیان، نه مه کاریکی ساده و ئاسان و خۆشه، له وانیه نه مه بیته مایه ی هیوربوونه وه ی تووره بوونه که و سوکنایی دلی بدات، به لام نه دی کوا بانگه وازه که ی؟ له و خۆدابرانه ی له گوینه گر و ئیهال و به رنه نگاره وان چی ده ست ده که ویت؟ بیگومان هیچ، نه سل بانگه وازه که یه نه ک داعیه که، بانگه وازه که نابیت بووه ستیت، با تووره ش بیت، با خه فته ش بخوات، به لام ده بیت له سینه ی خۆیدا راگریته و له بهر خاتری خوی گه وره ئیهالی بکات و له سه ر کاری

خۆی بهردهوام بێت، ئەوه چاکتره بۆی که سهبر له سهبر نهفامییان بگرێت و بانگهوازه که ی خۆی بلّاو بکاتهوه، گوێ نه دات به وهی دهیلین. داعی ئیسلام ده بێت ئەوهنده بۆ خوا لیپرایت که بوویت به ئەداتی قهدهری خوای گهوره. خوای گهوره بۆ بانگهوازه که ی خۆی ههڵدهسوورپێت، ئەم مادام خۆی تهسلیم به خوای گهوره کردوه و خهریکی بانگهوازه که یهتی، ئیتر ههقی نه بێت، خوای گهوره خۆی سهبرهشتیاری بانگهوازه که ی خۆیهتی و ئاگاداره له ههلوێستی ههمووان لێی. خوای گهوره بانگهوازه که ی خۆی دهپاریزیت و خهڵکی بۆ هیدایهت دهدات، بهلام به دانایی خۆی وای پریار داوه که داعیه که بکاته هوکاري بهردهوامی بانگهوازه که و هیدایهتدانی خهڵکه که، کهوابوو با فهرزه که ی سهبر شانی خۆی جیه جی بکات، بارودوخ ههرحۆنیکه، خهڵک کهم یان زۆر بهدم بانگهوازه که وه دین؛ ئەو ههقی ئەمانه ی نه بێت، با ئهرکی خۆی و پۆلی خۆی بینیت، باقیه که ی تری عایدی خوای گهوره یه و هیدایهتدانی به دهست ئەوه و بهس.

خوای گهوره نمونه ی داعیه کهان بۆ دههینیه وه که سهبری نهما و بانگههشتی خهڵکه که ی وهل کرد و به تووره یه وه به جی ههستن، که سهیدنا یونسه (عَلَيْهِ السَّلَام): ﴿وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَجَّعْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾﴾ {الأنبياء: ٨٧ - ٨٨}، واتا: «زه نون (سهیدنا یونس (عَلَيْهِ السَّلَام)) که تووره بوو له قهومه که ی؛ جیه ههستن، وایدهزانی که توندوتیژ نابین بهرامبهری و ژیا نی لێ تهنگ ناکهین (و لێیده گه رین ساحه و بانگهوازه که وهل بکات)، بهلام که کهوته سکی نههنگه که وه (دنیا ی بهرفراوانی لێ تهسک بۆه)؛ له تاریکی سکی نههنگه که و چینه کانی ده ریاوه کهوته مونا جات و پارانه وه: خوا یه گیان شایه تم که ههچ خوا یه کی تر نییه شایه نی خوا یه تی بێت جگه له تو، پاک و بی خهوشی بۆ تو، من که و ته پرزی سته مکارانه وه، لیم خوشبه. ئیمه ش به هانا یه وه چووین و داوا که یان قبوول

کرد و له و خهم و په ژاره په قوتارمان کرد که ټيکه و تېو، ئاوا ئياندارانی تریش پزگار ده که ين». سهدنا يونس (عَلَيْهِ السَّلَام) سه بری له سهر ئه رکه قورسه کانی بانگه وازه که نه گرت و له و حاله ته ئيزعاج بوو که خه لکه که بو دینی خوای گه وړه بانگه پښت ده کات، که چی گوئ ناگرن، پښت هه لده که ن! بایه خی پی نادهن و خه ریکی دنیای خویانن، بویه ئیتر لیان تووړه بوو، جییه پښتن و ته شریفی برد، زوری خه فته لی خوارد بوون، زور له گه لیاندا ماندوو بوو بوو، له بهرچاوی رهش بوو بوون، دلته نگ بوو لیان، وای نه ده زانی که خوای گه وړه ژبانی زور له و زیاتر لی ته نگ ده کاته وه، به لام که ههستی به نه پیکانی بوو چونه که ی کرد، توبه ی کرد و زوو گه پرایه وه که ناری خوای گه وړه و ئیعتیرافی کرد که هه له بووه، که سته می له نه فسی خو ی کرد، له بانگه وازه که ی خوای گه وړه ی کرد، که مته رخنه می له ئه رکی خویدا نوواند، بویه یه کسهر گه پرایه وه لای خوای گه وړه و داوای لیخو شېوونی لی کرد، خوای گه وړه ش له و ته نگانه سهخت و ناره حه ته پزگاری کرد و له واقعی ده ریا که و خهم و په ژاره که ش پزگاری کرد.

چیروکی سهدنا يونس (عَلَيْهِ السَّلَام) په ند و ئاموژگاریی سه ره کیی بو داعیانی ئیسلام و پیښه وانی خواو یستی تیدایه که پیو یسته ورده کارانه سه رنجی بدن، ده بیت ئه وه یان له بهرچاو بزر نه بیت که ئه و پیغه مبه ره عه زیزه (عَلَيْهِ السَّلَام) زوو ههستی به هه له ی هه لو یستی خو ی کرد، خوای گه وړه ش سه رفی نه زه ری لی کرد و لپی خو ش بوو.

قورئانی پیرو ز هر چیرو کیک که ده گیر ټه وه مه بهستی چونییه تی په فتار کردنه له گه ل ئه و حاله ته و حاله تی هاو شپوه ی که له هه موو کات و شو ټیکي نه وه ی موسلماناندا پروو ده داته وه. هر حه قیقه ټیک که ده ناس ټیت، ده خواز ټیت که له بهرام به ریشدا باتلیک پو وچه ل بکاته وه. قورئانی پیرو ز به نمونه ی بزاوت و هه لو یستی واقعی زیندوو ئاراسته ی حاله تی ئیانداران ده کات، وه نه بیت حه قیقه ته که پروون بکاته وه و لیگه پټ، به لکوو له گه ل چه سپاندنی حه قیقه ته که دا نمونه یان ده خاته به رده ست که ئه م حاله ته پروویداوه و ئه مه ئاراسته کردن و

دەكات و شوینكهوتوو شلوشیواوهكانی دهخه نه گومان و خوتهخوت و سكاللا و هاوارهوه!
 ئەمەش كیشەى پۇژانەیه و سەبرى دەوێت، ئەمانە ئەركى پۇژ و مانگ و سالیك نین! ئەمە
 ئەركى پۇژانەى تەمەنە! ئەمانە كیشەى قۇناغێك نین، كیشە و ئەركى هەموو قۇناغى ئەم پێگا
 توولانییهى بانگه‌وازه‌كەن، پێگای سەخت و پێر كەند و كۆسپى دوژمن و لاوازیی
 شوینكهوتووكان و هەژاری و نەداریی داعییه‌كه و تین و فشارى سەختى بارودۆخه‌كه! ئەمانە
 هەموو كیشەن و چاره‌سەریان دەوێت، سەبریش بەشیكى سەره‌كیی چاره‌سەره‌كه‌یه^(١).

ئەم بووارانە هەموویان پێر لە كیشە و گێروگرفتى سەخت: بوواری پووبه‌پووبوونەوه‌ی
 دوژمنان، بوواری پووبه‌پووبوونەوه‌ی نەفس و هەواوه‌وه‌س، بوواری لاوازیی
 شوینكهوتووكان و وره‌پوخانیان، بوواری دەروون و وه‌سووسە و شەپى واتەواتى ناخ و
 دەرەكى كه‌له‌كاته‌كانى تین و فشار و ناپه‌ه‌تیدا زۆرتر دەبن و حەقیقه‌ته‌كان دەله‌قیسن و،
 نه‌گۆره‌كان ده‌خه‌نه‌ سەر كه‌لكه‌له‌ی پێداچوونەوه‌! بە نیازی ناوه‌كیی شاراه‌ی گۆرین.
 سەبرگرتن لەسەر هەر حاله‌تێكى ئەم بووارانە پەنگه‌ زۆریان لە سەبرگرتنى مه‌یدانى جیهاد
 سەختتر بن، چونكه‌ شەپى ئەم بووارانە سات بە ساتن، پۇژانەى تەمەنن، بەره‌ی شەیتان و
 هەواوه‌وه‌سن كه‌په‌نه‌هان، پێگای به‌ه‌شت قیرتاو نه‌كراوه‌ و خه‌یال‌پلاویك به‌ زمانى لووس
 تێر تیپه‌پێیت!

ئەمەیه‌ پێگای دیاریكراوى ئەم عه‌قیده‌یه، ناسینی راست و دروستى خ‌واى تاك و بێ‌وێنه‌ و
 پ‌وو‌ك‌ردنه‌ ئەو و به‌س، په‌رس‌تنی و هه‌ست‌ك‌ردن به‌ چاودێرى و ئاودێرى ئەو و ه‌و‌گ‌ر و
 شه‌یدا‌بوونی پاداشتی ئەو و به‌س، مه‌تانه‌ی ته‌واو به‌ دانایی و دادپه‌روه‌ریی ئەو، ترسان له‌

(١) عه‌ره‌ب ده‌لێت (الزمن جزء من العلاج)، وانا كات به‌شێكه‌ له‌ چاره‌سەركردنه‌كه‌. ئەمە له‌ كۆمه‌لكاریشدا وایه، هه‌روه‌كوو كه‌ له‌ هەموو شتیكى تردا كات به‌شێكه‌ له‌ چاره‌سەر. نه‌خۆشێك كه‌ چاره‌سەره‌كه‌ی له‌لایه‌ن پ‌س‌پ‌ۆره‌وه‌ بۆ دیاریكراوه‌ كه‌ ده‌بێت (٢١) حەب له‌ هه‌فته‌یه‌كدا بخوات، خۆ ناك‌رێت به‌ دوو پۇژ بیانخوات چونكه‌ په‌له‌یه‌تى، چاره‌سەره‌كه‌ ئەو هه‌فته‌یه‌ى ده‌وێت، كۆمه‌لكاریش وایه.

هه‌په‌شه و له سزای ئەو و بەس، ئەمە بۆ خوا سولحانە، بۆ خوا ساغبوونەوێه، ئەمە شیاویتی
 کەسە کە یە کە دەکەوێتە دەسپێکی بانگەوازه‌کە، دواى ئەمانە دێتە ناو خەلکی و بانگه‌یشتیان
 دەکات بۆ هه‌مان ته‌وحید و دینداریتی و چاکسازی که خۆی تێدا یه، که دڵ و دەر و و و هزر و
 هۆش و وێژدان و هه‌ستی خۆی لێ قالد بووه و تیدا قوول بووه ته‌وه. دواى ئەم شایسته‌بوونەى
 خۆی دێتە مه‌یدانی فه‌رمان به‌ چاکه و به‌ره‌هه‌لستی له‌ خراپه، ئەم شایسته‌بوونه به
 په‌روه‌رده‌کردنى هه‌مه‌لایه‌نه‌ی خۆیه‌تى، پاشان به‌ ئیراده‌ی به‌هێز و وره‌به‌رزى و
 خۆئاماده‌کردنیتی بۆ به‌ره‌نگاریکردنى کوفر و شیرک و جاهیلیه‌ت و ته‌حه‌ممولکردنى
 کاردانه‌وه‌ی توندوتیژ و درندانه‌یان، ئەمە بپاری پێشوه‌ختی خوگرتن و وستی سه‌برگرتنیکى
 چاک ده‌خوازیت، ئەمە پرووبه‌پرووبوونەوه‌ی چاره‌نووس‌سازە، ئەمە گه‌مه‌ی پۆحه. هاتنه‌وێزه‌ی
 جاهیلیه‌ت و به‌ره‌نگاریکردنى هێزی تاغووت و فه‌زحکردنى جاهیلیه‌ت و په‌رده‌هه‌لألین له
 پرووی دینفرۆشان کاریکى ئیجگار سه‌خته، به‌لام ئەرکیکی مومکینه. ئەوه‌ی مه‌رجیتی خو بۆ
 ئاماده‌کردنیتی، به‌ بۆ خوا سولحان و دلیریى بانگه‌وازه‌کە و سه‌برگرتن له‌سه‌ر بزاف و
 ململانێکه، ئەمە ئەرکیکی قورسى کاریکى سه‌ختی پێگایه‌کى توولانییه‌ که تویشووی ته‌واوی
 ده‌وێت له‌ متانه‌کردن به‌ خوا و پشت به‌و به‌ستن، به‌هه‌ستی به‌رپرسیتی و زه‌رووره‌تى
 به‌رده‌وامبوون، به‌ خوگرى له‌سه‌ر سووربوون. ئەمانه‌ پرووکردنه‌ خوايان ده‌وێت، نوێژ و دوعا و
 له‌ خوا پارانه‌وه‌یان ده‌وێت، سه‌برگرتنیه‌ن ده‌وێت، سه‌بر له‌سه‌ر پێچاوپێچه‌کانى نه‌فس و
 دەر و وون! سه‌بر له‌سه‌ر گوینه‌دانى به‌رامبه‌ر و که‌للە‌په‌قى و گه‌لۆپى، سه‌بر له‌سه‌ر ژان و
 ئەشکه‌نجه و ناسۆر، له‌سه‌ر قسه‌ی ناشرین و بوختان و سووکایه‌تى پیکردن، له‌سه‌ر
 ده‌ستدریژی و سته‌مکاری و ناحه‌قى، له‌سه‌ر فیتنه‌ی بوون و نه‌بوونی سامان و مال و ناو و
 په‌لوه‌پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تى، سه‌بر له‌سه‌ر هه‌موویان جوامیرییه، دلیرییه، هیممه‌ت به‌رزیه، وه‌کوو
 سه‌یدنا لوقمان به‌ کوپه‌که‌ی خۆی فه‌رموو: ﴿يَبْنِيْ اَقِمِ الصَّلَاةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ (لقمان: ١٧)، واتا: «کۆری شیرینم، نوڤژکانت بکه، که دهبنه مایه ی هیژ و پابهندی و بۆ خوا سولحان و شیاویتی، فهрман به چاکه بکه و بهرهلستی له خراپه بکه، ئەمه ئهرکی دووهمه دواي خوشیاوکردن، چونکه دهبیّت تاکه کانی دهووروبه رت سالح بکهیت بهوهی بانگه‌یشتی ئەم خواناسین و خواپهرستن و بۆ خواسولحانهیان بکهیت، که ئەم ئهرکەش جیبه جی ده کهیت هه‌تمه‌ن دووچار ی سه‌دان که‌ند و کۆسپ و ژان و ناسۆر و کیشه و گيروگرفت دیّت، که دهبیّت سه‌بریان له‌سه‌ر بگريت، بشزانه که ئەم سه‌برگرتنه نیشانه‌ی هیممه‌تبه‌رزی و جیددیّتی و شیاویتی». ئەم ﴿عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ سه‌ بریتییه له بریاری کۆتا و کۆتاییه‌یان به دل‌خوڕی و ترس و پارایی، بریاری پر هه‌زم و جیددیّتییه که به‌م دینه‌وه ده‌چمه مه‌یدان و هه‌موو که‌ند و کۆسپ و له‌مپه‌ریک ده‌بهرم و باکم به هیچ ژان و ناسۆر و تین و فشاریک نابیت. به مانایه‌کی تر، مادام خوام ناسیوه و په‌ستوومه، مادام عه‌بدایه‌تیم بۆ ئەو راگه‌یاندوووه و بۆ ئەو ساغبووومه‌ته‌وه؛ وا ده‌بمه کریکاری ئەو و کۆلی بانگه‌وازه‌کەشی به‌هه‌زم و ویست و ئیراده‌ی پۆلاینه‌وه هه‌لده‌گرم و بۆ خوا لی ده‌بریم، یان سه‌ره‌ئه‌نجام سه‌ره‌که‌وتنیک ده‌ست ده‌خه‌م، یان له پێیدا ده‌گه‌لیم و خۆم داده‌نیم.

ئەو که‌سانه‌ی ئاوا پێگای خواو‌یستیان گرت به‌ر و له‌به‌ر خاتری خواي گه‌وره ته‌حه‌ممولی ناسۆره‌کانی پێیان کرد، نه‌ په‌شیمان بوونه‌وه و له‌ لای پێ که‌وتن و، نه‌ بێ ئومیدیش بوون. ئەوانه‌ی که سه‌بریان له‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌کانی نه‌فس و به‌ربه‌سته‌کانی خه‌لکی گرت و کۆلی قورسی بانگه‌واز و بزاف و جیهاده‌که‌یان هه‌ر دانه‌نا، ئەوانه‌ی سوور بوون له‌سه‌ر گرتنه‌به‌ر و برینی ئەم پێگا توولانییه سه‌خته پر که‌ند و کۆسپه و، غه‌ریبانه برییان، ئەمانه خوشه‌ویستی خوان، مه‌حاله‌ خواي گه‌وره ئیها‌لیان بکات، ئەسته‌مه، نامومکینه هه‌ر وا وه‌لیان بکات و هه‌قی نه‌بیّت به‌سه‌ریان‌ه‌وه! لێگه‌ریت ناویان بزر بیّت و جیهاده‌که‌یان به‌سپه‌ریته‌وه، نا، ئەوه له‌ خواي گه‌وره ناوه‌شیته‌وه، بۆیه خواي بالا به‌و گه‌وره‌یی و بیۆینه‌یی خو‌یه‌وه و له‌و بالایی و بلندیه‌ی

خۆیه‌وه تەماشایان دەکات و ئاوپری لێپازیبوونیان لێ دەداتەوه، دەروائیتە جوهد و جیهادیان و زیاتریان ئاراستە دەکات، بەره‌و پراستی و دروستی و په‌وایی زیاتریان پێنهایی دەکات، تەماشایان دەکات و دەیانبینیت کە بۆ خوا لێپراوانه و سەرپراستانه هه‌وڵی گه‌یشتنه‌ خواى خۆیان ده‌ده‌ن، بۆیه‌ خواى گه‌وره‌ش به‌ نووری هیدایه‌تی خۆیا‌نه‌وه‌ په‌یوه‌ست ده‌کات و ده‌ست ده‌داته‌ بالیان تا سه‌رکه‌ون، تا قوناغ به‌ قوناغ ده‌گه‌نه‌ خواى خاوه‌ن و کردگار و میهره‌بانى بێ‌وینه، کە پۆله‌ فریشته‌ ده‌نیریته‌ پیشوازیان و به‌خیرها‌ت‌نیان لێ ده‌کات، هه‌ر وه‌کوو کە له‌ دنیا‌دا چاوی میهری لێیان بوو و چاودێری و ئاودێری کردن، له‌ قیامه‌ت‌یشدا به‌ چاوی په‌زامه‌ندى و خوش‌نوودیه‌وه‌ تێی پ‌روانین و پیشوازیی شایسته‌ و شکۆمه‌ندى تابه‌تی کردن، ئای کە سه‌رکه‌وت‌تیکی گه‌وره‌ و هه‌ینانه‌دی ئامانج و ئاوات‌تیکی به‌رجه‌سته‌ی بێ‌وینه‌یه‌: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلًا وَإِنَّ

اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنکبوت: ٦٩)، و‌اتا: «ئهو کەسانه‌ی له‌به‌ر خاتری په‌زامه‌ندى ئیمه‌ جیهادیان کرد؛ ئیمه‌ پێنهایی پێگاکانى خۆمانیان ده‌که‌ین و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ به‌ خۆمانیان په‌یوه‌ست ده‌که‌ین تا پێ بزر نه‌که‌ن و دُنیا بن که‌ له‌ هه‌موو پێگاکانه‌وه‌ هه‌ر به‌ره‌و لای ئیمه‌ دینه‌وه‌، چونکه‌ خواى گه‌وره‌ له‌ گه‌ڵ چاک‌سازان و خێرخوازاندايه‌»، که‌سیکیش خواى گه‌وره‌ی وه‌لدايیت چۆن پێ بزر ده‌کات؟ چۆن وێڵ ده‌بێت؟ چۆن ناگاته‌ مه‌به‌ست؟

خواى گه‌وره‌ فه‌رمانمان پێ ده‌دات که‌ سه‌بر بگرین، سه‌بر له‌سه‌ر بنیاتنانی دڵ و ده‌روون، بنیاتنانی که‌سایه‌تیی دیندار و بۆ خوا سۆلحاو و بۆ خوا لێپراو، سه‌بر له‌سه‌ر گه‌شه‌ و پ‌اهه‌ینانی تاکی دیندار له‌سه‌ر فه‌رمان به‌ چاکه‌ و به‌ره‌هه‌ستی له‌ خراپه‌ و، له‌سه‌ر کۆمه‌لکاری بانگه‌واز و جیهاد تا به‌ ئوممه‌ت‌تیکی عه‌قائیدی؛ بزافى گۆرانکاری جاهیلیه‌ت بێته‌ مه‌یدان و به‌ په‌نجی ده‌سته‌جه‌معی کۆمه‌لگا و ده‌وله‌تی ئیباداران پێک به‌نیریت. داوامان لێ ده‌کات به‌ تاکی شیاو ئوممه‌ت‌تیکی شیاو پێک به‌نێن تا به‌م عه‌قیده‌یه‌ بزوات‌تیکی گۆرانکاری له‌ واقعیی ژيانى کۆمه‌لگادا دا‌به‌مه‌زینیت و سوور بیت له‌سه‌ر پێگا و ئامانج و، سه‌بر بگریت له‌سه‌ر

مهينه تيبه كاني پښ، حه تمه ن به يارمه تيبى خواى گه وړه ده گاته ته مكين، هر وه كوو كه ئوممه ته عه قايدييه كهى ياوه ران، كه له تاك تاكى بو خوا سولحو پي كهاتبوو، به بانگه واز و جيهاده كهى، به سووربوون له سهر ديد و پښ و بزوت و هه لويستى، به يارمه تيبى خواى گه وړه گه يشته ته مكين و، ده سه لاتي كومه لگا و ده ولت (پاشان شارستانيتى خوى) ي گرته ده ست، تا بووه نه و نمونه بالايه ي له ميژووى مروفايه تيدا تاقانه له ناسوى خويده مايه وه، تا نه وه كاني مروفايه تى چاوى لى بكه ن و هه نكاويان به دووى هه نكاوى نه واندان بنين و به ره و نه و ناسويه ي نه وان، نه مانيش بيزوين.

وه بيره ينانه وهى يه كترى و هاندان له سهر سه برگرتن

وه بيره ينانه وهى يه كترى و هاندان له سهر سه برگرتن زه رووره تيكي ديد و پښ و بزوت و هه لويستى پيشه وانى خواويستيه، چونكه باوه پهيان و نه نجامداني كرده وهى چاك (الايمان والعمل الصالح)، هه روه ها پاراستنى حق و بهرگرى كردن له دادپه روه ريتى؛ له كار و نه ركه هه ره قورسه كاني تاك و كوى ئوممه ته عه قايدييه كهيه، بويه سه برگرتنيكي تايبه تيان ده وټ. سه بر پيويسته له سهر جيهادى نه فس بگيرت، هه روه كوو كه پيويسته له سهر جيهادى غه يره بگيرت. سه برگرتن له سهر نازار و نا په حه تيبى پښ پيويسته، هر وه كوو كه سه بر له سهر خوفشكردنه وهى باتل و پوزليدان و خوناندنى پيويسته. سه برگرتن له سهر دريژى ريگا و سه ختى و زوري كه ند و كوسپ پيويسته، هر وه كوو كه سه برگرتن له سهر برينى قوناغه كاني پښ؛ هيدي و له سه رخو پيويسته. سه بر له سهر دوورى ئامانج و دواكه وتنى سه ركه وتن پيويسته، هر وه كوو كه سه برگرتن له سهر سووربوون و به رده واميى بزوت و هه لويست پيويسته. نه م پيويستiane زورينه ي داعياني ئيسلام و پيشه وانى خواويستى هه ستى پښ ده كه ن و به هه ند وه رى ده گرن، به لام زورجار زورينه يان پشتگوښى ده خه ن، يان له گه ل ترسدا لييان

تیکه‌ل ده‌بیّت، بۆیه وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی یه‌کتری له‌سه‌ر سه‌برگرتن و هاندانی یه‌کتری له‌سه‌ر خۆپاگری و پشوودریژی پۆیسته‌کی تری دید و پئی و بزاون و هه‌لۆیستی تاک و کۆی ئوممه‌ته عه‌قائیدییه‌که‌یه، چونکه هاندراوه‌که هه‌ست ده‌کات که هاویر و هاوسه‌نگه‌ره‌کانی به سه‌برترن و پشوودریژترن، که خاوه‌ن هه‌مان دید و پۆی ئه‌من و له وه‌بیره‌ینانه‌وه و هاندانیدا له‌سه‌ر سه‌برگرتن؛ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆیان نه‌گرتووه‌ته به‌رچاو، به‌لکوو یه‌که‌م له‌به‌ر خاتری خواى گه‌وره هانی ده‌ده‌ن سه‌بر زیاتر بگريّت، دووه‌میش بۆ سه‌رخستنی بانگه‌واز و بزاف و جیهاده‌که‌یانه که مو‌لکی هه‌موویانه و سه‌رکه‌وتنی هه‌موویانی پۆیه به‌نده، بۆیه ئامۆژگاریکراوه‌که به‌خۆدا ده‌چێته‌وه و سه‌برپێکی زۆرتر به‌خۆی ده‌دات و وره به‌رنادات، ده‌زانیت که ئه‌و هاویرانه‌شی وه‌کوو ئه‌من؛ یه‌ک پێگا و ئامانجیان هه‌یه، یه‌ک ئا‌راسته و بزاون و هه‌لۆیستیان هه‌یه، یه‌کتریان خۆش ده‌وێت و سوورن له‌سه‌ر پشتیوانیکردن له‌یه‌کتری و ده‌یان مانا و واتای تر که له‌کۆمه‌لکاریدا هه‌یه، ئیسلامیش له‌کۆمه‌لکاریدا ده‌ژی و به‌و گه‌شه ده‌کات، به‌ویش دێته مه‌یدانه‌وه و له‌ویشدا به‌هێز ده‌رده‌که‌وێت، ئه‌گه‌رنا زیانه و له هه‌مووان ده‌که‌وێت. زیان له‌خواى گه‌وره ناکه‌وێت، به‌لام وره پوو‌خان و به‌زینی مو‌سلما‌نان زیان له‌دینه‌که‌یان ده‌دات، زیان له‌و لایه‌نه‌وه نا که نو‌قسانى بکات، نا، دین نو‌قسان ناییت که خواى گه‌وره کاملی کردووه، به‌لام دینداریتی لاواز ده‌بیّت، چ لای تاک و چ وه‌کوو دیارده و سیما و سیفاتی کۆمه‌لگا، بۆیه خواى گه‌وره فه‌رمانی به وه‌بیره‌ینانه‌وه و ئامۆژگاریی یه‌کتری و هاندان له‌سه‌ر سه‌برگرتن کردووه تا زیان به‌گشتی له‌مرۆف نه‌که‌وێت: ﴿وَالْعَصْرِ ۝۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝۲ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝۳﴾ (العصر: ۱-۳)، واتا: «سویند به‌کات، به‌زهمانه، به‌هاتنی شه‌و و پۆژ، هه‌ر هه‌موو مرۆف له‌زه‌رده‌رمه‌ندیدان، مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌ریان هه‌یناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان ئه‌نجام داوه، ئه‌وانه‌ی که حه‌قیان وه‌بیر یه‌کتری هه‌یناوه‌ته‌وه، که دینه‌که‌ی خوایه، به (عه‌قیده) و (عیباده‌ت) و (شه‌ریعه‌ت) یه‌وه،

به (مەنھەج) و (ئوممەت) و (بانگەواز) يەو، كە يەكتريان لەسەر سەبرگرتن و خۆپاگارى و پشودرېژى ھاندائە، سەبر لەسەر پابەندبوون بە ھەق و دووركەوتنەو لە باتل».

سەبرگرتن توخمىكى سەرەككە بۆ گەشەى ئېمان و كاريگەرئىتى. وەبىرھىنانەو و ئامۆزگارى و ھاندانى يەكترى لەسەر سەبر؛ پلەيەك سەبرگەرگان بەرزتر دەكاتەو و ھەنگاويەك زياتر دەيانباتە پيش و توندوتۆلتريان دەكات، ھەست و ھوشى يەكبوون و ئىنتىماي ئەندامىتى زياتر لە تاكەكانى ئوممەتە عەقائىدىيەكەدا دەچەسپىنئىت، كە زياتر يەك بگرن و زياتر خەمخۆرى يەكتربن، زياتر يارمەتيدەر و پشتيوانى يەكتربن و زياتر يارمەتيدەرى يەكتربن لە ھەلگرتنى كۆلى بەرپرستىيى بانگەواز و جىھاد، زياتر ھەلوئىستيان يەك بخەن لە بزاوت و ھەلوئىستى بزاقتى ململاتياندا كە بۆ گۆرپىنى جاھىلييت دايانمەزراندوو. ئەم وەبىرھىنانەو و ئامۆزگارى و ھاندانە لەسەر سەبرگرتن بۆ ھەموو ئەندامانى ئوممەتە عەقائىدىيەكە زەرورويە، ھەموو ئەندامان گۆيى بۆ دەگرن و بەدەنگىيەو دەچن، چونكە ھەست و ھوشيان بۆى دەجۆشئىت و غىرەتيان بۆى دەخۆشئىت، ھەست دەكەن كە سەبرگرتنەكە زەرورويە، چونكە كۆلى بەرپرستىيى بانگەواز و جىھادەكە قورسە و بە ھىممەتى ھەمووان و سەبر و پشودرېژى ھەمووان نەبىت ھەلناگىرئىت. بلاوكردنەو ھەي بانگەوازي ئىياندارئىتى و ديد و پرىي خواويستى لەسەر زەمين ھاوكارى ھەمووان دەخوازيئىت و ئامۆزگارئكردنى يەكترى دەخوازيئىت، ئامۆزگارئكردن و سەبر بە يەكتريگرتن دەشئىت نەقلىكردنى ئەزموونى يەكترى بئىت بۆ تاك تاكى خويان و بۆ گەنجىنەي كۆمەلە عەقائىدىيەكە.

نوخبە عەقائىدىيەكە پئويستە بەردەوام يەكترى وەبىر بھئىنەو لەسەر سەبرگرتن و پشودرېژى، ئەم ئامۆزگارئكردنە دەستدانە دەستى يەكتريە، خۆ بەھئىزكردنە، زەحمەتە تاك لە ئوممەتى وادا ھەست بە پمان و دارووخان و ماندوويى بكات، زەحمەتە كەس لەناو ئەم

دلیراندها وره پروخواو ده‌رچیٔ^(۱)، زه‌مه‌تیشه ئوممه‌ته که ئاسان به‌زینریت. ئەم ئامۆزگاریکردنه به سه‌برگرتن و یه‌کتر وه‌بیره‌ینانه‌وه‌یه غه‌یری سه‌برگرتنه تاک که‌سیه‌که‌یه، ئە‌گه‌رچی هه‌ر له‌سه‌ر ئەو سه‌بره تاکیه وه‌ستاوه، به‌لام ئەوه‌ی ئیره سه‌بری ده‌سته‌جه‌معی تاکه‌کانه که بووه‌ته چه‌پکه سه‌بر: ﴿تَمَنَّكَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَّصَّوْا بِالْمَرْحَةِ ۝﴾ (الباقه: ۱۷)، واتا: «پاشان چوووه‌ریزی ئەو که‌سانه‌ی که باوه‌ریان هه‌نابوو، که سه‌بریان بیر یه‌کتری ده‌هه‌یناوه‌وه و ئامۆزگاری یه‌کتریان ده‌کرد که به به‌زه‌یی بن له‌په‌فتاریاندا». ئەمه ئاماژه‌یه به ئه‌رک و به‌رپرستی یه‌ئندامانی ئوممه‌ته عه‌قائیدییه که که ده‌بیت ئارامگر و خوگر و پشوودریژ بن تا ده‌سته‌جه‌معی شایانی سه‌رکه‌وتنی خوایی ده‌بن و ئەوه‌نده به‌هیز ده‌بن که دوژمن زه‌فه‌ر به تاک تاکه‌کانیشیان نه‌بات، هه‌روه‌ها له‌ناوخۆیاندا به‌به‌زه‌یی و پز و سوژه‌وه‌په‌فتار له‌گه‌ل یه‌کتیدا ده‌که‌ن، نه‌ک توندوتیژ و سه‌خت و دل‌په‌ق، هه‌ر ئوممه‌تیکیش ئەم بانگه‌وازه‌ خواییه‌ی به‌م دوو سیفه‌تی سه‌بر و به‌زه‌یی‌وه‌هه‌لگرت؛ حه‌تمه‌ن کۆمه‌لێکی به‌هیز ده‌رده‌چیت^(۲).

(التَّوْحِيدُ فِي الْإِعْتِقَادِ)

وَالرَّحْمَةُ فِي التَّعَامُلِ

وَالْغُلْظَةُ فِي الْمُوَاجَهَةِ

(۱) له‌فه‌زلی خوای گه‌وره‌وه‌بوو که له‌سالانی (۱۹۸۹)ه‌وه‌ ئەم دروشمه‌مان له‌کۆمه‌لکاریاندا به‌رز کردبووه، به‌تایه‌ت له‌ناو مو‌ج‌اه‌یدانماندا: (یه‌کخواناسی له‌عه‌قیده‌دا، به‌زه‌یی له‌په‌فتاردا، توندوتیژی له‌پروبه‌پروبوونه‌وه‌دا). که به‌عه‌ره‌بی ده‌بیته: (التَّوْحِيدُ فِي الْإِعْتِقَادِ، وَالرَّحْمَةُ فِي التَّعَامُلِ، وَالْغُلْظَةُ فِي الْمُوَاجَهَةِ).

(۲) کورد ده‌لێت: (پێوی له‌گه‌ل شێردا ده‌بیته به‌چکه شیر)!

برڳه‌ی چواره‌م: نوڙ مایه‌ی وره‌به‌رزیی تاک و کو‌ی ئوممه‌ته

هەر که سێک سه رنج بداته نه یییه کانی ئەم قورئانه و به دیقەت بپروائیتە نه یییه کانی
به نامه ی خواوایستی له پهره ده کردن و ئاراسته کردند، که هەر قورئانه که له خۆی گرتوه؛
ده گاته کو مه لیک هو کاری کاریگه ری ده روونی سه یر که به ناخی پوچی مرو فدا پو ده چن،
له وانه نو یژکردنه له ساحه ی جهنگ و جیهاد و پرو به پرو بوونه وه ی دو ژمندا (له و زه مانه دا که
به رم و شمشیر هه لمه تیان بو یه کتری ده برد، واتا به جهسته تیکه ل به بواری یه کتری ده بوون):

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلَئِذَا طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَٰلِكُمُ الدِّينَ ۚ فَكْفَرُوا لَهُمْ لَتُغْفِلُ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ ۖ أَن تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ

لِّلْمُفْرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾ النساء: ١٠٢، واتا: «کاتیک له ناویاندایت و دته ویت نویره که یان پی بکهیت (نویری جه ماعتیان بو بکهیت)، بیانکه به دوو کومه له وه، کومه لیکیان له به رامبه ر دوژمندا پراوه ستابن و کومه له که ی تریان له دواته وه بو وهستن بو نویر و چه کی خوشیان پی بیت (چه ک دانه تین و ا بزائن نویر کردن به چه که وه جائیز نییه، با چه که کانیاں له شانیاںدا بیت، چونکه دوژمن هیوا براو ده کهن)، کاتیک ده چنه سوچه (واتا کاتیک پرکاتی یه که می نویره که ته و او ده کهن، با ئه مان هه لئه ستنه وه، ته حیات بخوینن و کوتایی به نویره که بهینن و بچنه شوینی کومه له که ی تر)، ئینجا ئه وانی تر بین و بقتیدات پی بکهن، با چه که کانیشیان هه ر پیبیت و هه زه ریش زیاتر بکهن (چونکه له وانه یه دوژمن وایزانیبیت که کومه لی یه که م هه ر بو پرو به پرو بو ونه وه ریز بوون، دواتر له بزوتنه وه یاندا زانیویانه که نویریان کردوه. ئه وانی دووهم ده بیت زیاتر به هه زه ر بن، نه بادا دوژمن هیرش بهینیت، کومه لی یه که م نویره که یان

کرووه و چوونه ته وه بهرامبه ر دوژمن و، هه زهر وه گرتن و چه کپیوونیان سروشتیه و به ته وای ناماده ی جه ننگه کهن، چونکه هیچ ئه رکیکیان غه یری ئه وه نه ماوه، که و ابو هه ردوو کومه له که با چه کی خویان پیییت و داینه ئینه سهرزه وی (مه به ست ئه وه نییه هه ر به ده ستیانه وه بییت، به لکوو هه ر به شانیا نه وه بییت)، چونکه دوژمن له هه لیک ده گهریت که بزانییت چه که کانتان داناوه و هوشتان له که لوپهل و تفاقه جه ننگ نه ماوه، هه موویان هه مله یه کتان پیکه وه و له یه ک کاتدا ده که نه سهر، ئه ما ئه گهر باران و زریان بوو یان مواهیده که نه خووش بوو، گوناحی ناگاتی چه که کی دانییت، چونکه توانای دوو قورسایه هاوکاتی نایییت، به لام هه ر به هه زهر بن و هوشتان له پاسه وانییتی و چاودیری نه بریت، خوی گه وره سزایه کی بو کافران داناوه که مایه ی سووکایه تی پیکردنیانه»^(۱).

وه لنه کردنی نوێز له گهرمه ی جه ننگ و پرووه پرووونه وه دا گه وره یی و گرنگی نوێز نیشان ده دات له ئیعتیباراتی ئیپانداریتییدا، چونکه نوێزه کهش چه که، چه ک له راستیدا نوێزه، ئه و یاوه ره به پیزانه ی به م وه حییه په روه رده ده بوون و گه شه و نه شونمایان به پیی ئه م قورئانه و له ژیر چاودیری و سهر په رشتیاریتی پیغه مبه ری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کرد، پیش هه موو چه کیک به م نوێزه وه بهرامبه ر دوژمن ده وه ستان، ده یانزانی ئه مه چه کی راسته قینه و مایه ی سهرکه وتن و زالبوونه، چونکه له و لایه نه ئیپانه یانه وه زال بوون که ئه مان خواناسن و دوژمنیان خوانه ناس، ئه مان ئیپاندار و ئه وان لاف و گه زافلیده ری ئیپانداریتی، ئه مان دلنیا بوون که خوی گه وره یان وه لدایه، به لام ئه وان ده یانزانی چه ند نقوومی کوفر و شیرک و گوناح و تاوانن، ئه مان ده یانزانی ئه م جیهاده بوچی و بو کی ده کهن، بوچی و بو کی خویان به کوشت ده دهن،

(۱) ئه وه له نوێزی دوو رکتیدا به یه کیکه له پیوا به ته کانی، پیوا به ته تری ده فهرمویت هه ر کومه له و یه ک رکتی له خزمه ت پیغه مبه ری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردوه و هه ستاوه ته وه بو خوی رکتیکی تری کردوه. ئه ما نوێزی سی رکتی و چوار رکتی، هه روه ها له به ره ی جیاوازی غه زاکاندا به شیواز و چو نییه تی تر کردو نیتی. پیوا به ته کان له تیوان (۱۵-۱۹) چو نیه تیدان. به ته فسیل له کتیی ئه حکامه کانی شه رعدا باسم کردوه (الحمد لله)، وا له به رگ و به ندی نوێزه کاندان. له مانا کردنی ئایه ته کانی سهر وه دا له ئیپامی شه وکانیم وه رگرتوه (رحمه الله): (الشوکانی: فتح القدیر (۵۰۰/۸)).

تهوانیش ده یانزانی له پیناوی مانه وهی دهسه لات و سامان و پله و ناو و بهرژوه و نندی سهرانی
 شهرا نیاندا خه لک به کوشت دهدهن. ئەمان بهرچا و پروون بوون، دیدوتیروانیان بهر فراوان بوو،
 پیناسه یان بو گهر دوون و ژبان و مروڤ، بو (خالق) و (مهخلوق) و دین و دینداری ئاشکرا
 بوو، واقعی بوو، راست بوو، چونکه به پیی وه حیی خوای گهره بوو که له زانستی
 بیسنووریه وه هاتبوو. ئەمان دید پروون و، ئەوان دید لیل و گیل و پړ و یل، ئەمان ده یانزانی
 ئەمه نوێره، ئەمه په یوه سبتوونه به خوای گهره وه و فرهزه و ده بیت له هه موو کاتیکدا بیکهن،
 ئەوان ههر لایان به لادا نه ده کرده وه، گهر بشیانو سبتایه خو به دیندار نیشان بدهن ده سبتیکیان
 به سهر بتیکدا ده هیتا! نوێر لای ئەمان وهر گرتنی مه ده دی خوایی بوو، نوێر لای ئەوان یان هیچ
 ئیعتیاریکی نه بوو، یان کات به فیرۆدان بوو! ئەمان دلنیا بوون که نوێر و سه بر و دوعا و له خوا
 پارانه وه هۆکاری سهر که وتنی جهنگ و سهر فرازین: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا الْكَبِيرَةُ إِلَّا عَلَى
 الْخَاشِعِينَ ۝۵۱﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۵۱﴾ البقرة: ۴۵ - ۴۶، واتا: «خۆتان به
 سه برگرتن و خوا په رستی به هیز بکهن، ههر دوو کیان یارمه تیده رتان دهن، لای ئیوه ئاسانه به لام
 له سهر دلّی کافره کان قورس و سه خته، له راستیشدا سه خته به لام له سهر دلّی ئەو که سانه ی بو
 خوا سولحاوون و ملکه چینی؛ ئاسانه، چونکه خویان خوش ده ویت و سلّ له توو په کردنی
 ده که نه وه، بۆیه بهرده وام هۆشیان له گهرانه وه یانه بو لای خوای گهره، چونکه دلنیا که
 ده گهرینه وه که ناری ئەو و به دیداری شاد دهن».

کاتیک سهر که وتن دوور ده که ویته وه و توند و سه ختی کیشه کانی پړ زیاتر دهن، ئەگهر
 پیشهروانی خوا وستی خاوهنی تویشوویه کی باشی خواناسی نه بووبن سه بریان کهم ده بیته وه و
 تهحه ممولیان نامیئت، بۆیه زهرووریه هه میسه داعییانی ئیسلام هۆشیان له زادی خواناسییان
 نه بریت. هه موو خوا په رستی هه کان سهرچاوه ی ئەو زاد و تویشووهن، به لام نوێر له هه موویان
 زیاتر. هه موو داب و په فتاریکی دینی؛ ئیاندار به هیز ده کات، به لام سه بر له هه موویان زیاتر،

بۆیه خوای گه وره فه رمانی به هه ردووکیان داوه که پێکه وه بیانگر نه بهر تا یارمه تیده رتان بن!
 ئەمانه سه رچاوه ی له بن نه هاتووی وزه و وره ن، گه نجینه ی تویشوون، تا دنیا دنیا بیت کۆتاییان
 نییه، چونکه به مه خلوقه وه په یوه ست نین که فه نای به سه ردا بیّت. سه بر و نوێژ سه رچاوه ی
 ره فتاری تر ده بن، سیفاتی تر به هیز ده که ن وه کوو متانه کردن به خوای خاوه ن و پشتبه ستنی
 ته واو پێی، وه کوو دلنایی و یه قین له دید و ڕێ و، راست و دروستی بزاون و هه لۆیست،
 وه کوو هیمنی دل و ئاسووده یی ده روون و پارسه نگی و یژدان و گه شه ی ڕۆح، ئەمانه هه موویان
 به سه بر و نوێژ گه شه و نه شو نما ده که ن، ره گی قه ناعه تیان به ناخدا ڕۆ ده چیت، سه بر و نوێژ؛
 ئەم عه بده لاوازه فانییه به خوای کردگاری زیندوو و به ئاگاوه په یوه ست ده که ن. داعیی ئیسلام
 و پیشه ره وی خواو یستی که به نووړیکی خواوه په یوه ست بوو؛ به سیّتی، چونکه ئیتر هیزی
 شه حنبوونه وه ی ئیان و سه بری به رده وامبوون و وره ی سووړبوون له سه ر ڕێ و ته حه ممولی
 ژان و ناسۆره کانی ڕێ له توانای سنووردار و که موکورتی خۆیه وه وه رناگریّت، هه ر که به
 خوای گه وره وه په یوه ست بوو، ئیتر هه موو وزه یه ک له وه وه وه رده گریّت، خوای بۆینه و
 بیسنوور. که ده ستی له م سه رچاوه یه گیر بوو، که که وته سه ر تیشکیکی نووړی خوا یی و
 متانه ی ته واوی به خوای گه وره بۆ دروست بوو، ئیتر هیزی سه رزه مین چ ده سه لات و هیز و
 کاریگه ریه کیان له سه ر وره ی ئەم ده بیّت؟!

هیزی شه ڕخوازیی شه یتان و نه فس و هه واوه وه س که له ناخیدا هه ولی لا ڕیوونی ده دهن
 و، هیزی شه ڕخوازیی کوفر و شیرک و جاهیلییه ت که له ڕواله تی ده رییدا پا به ندی و
 دینداریتیه که ی شل ده که ن و ده خوازن له بزاون و هه لۆیستی لادات؛ چ کاریگه ریه کیان
 له سه ری ده بیّت؟! هیچ.

داعییانی ئیسلام و پیشه ره وانی خواو یستی که ده ستیان له م سه رچاوه ی نووړی خوا گیر
 ده بیّت و سه بر و نوێژ ده که نه ئامیری وزه وه رگرتن، ئیتر چۆن باکیان به هیزی تاغووتان ده بیّت،

به لئی به رهنگار بوونه وهی هیزی به دهسه لاتی کوفر و شیرک و جاهیلیهت سهخته، به لئی دلیری و جوامیری و نازایه تی دهویت، به لئی خوراگری و پشوودریژی و سهبری چاکی دهویت، به لام ئەمان دهستیان له سهراوهی هیز گیر بووه، ئەوی دهستی به دهستی خوای گهوره وهیه و ئەو چاودیر و ئاودیری؛ چون له بهرامبه رهز و ئاره زوو و ههواوه وهسدا شل دهییت؟ چون سوکنایی که ناری خوایی به چیژی ساته وهختیکی جهسته دهگۆرپته وه؟ ئەوی خوای ناسیییت و متانهی تهواوی پی کردییت چون له تاغوت و ملهپرانی سل دهکاته وه؟! چون له ترسی ئەوان شل دهییت؟ ئەوان چون دهتوان له خشتهی بهرن و چهواشهی بکهن ئەگه ره ئه پاست بکات و به نووری خوای گهوره (وهحی) بینیت و بزوات و ههلوستی به پیی فرمانی خوای گهوره گرتیته بهر؟! هیزی دوژمن چون دهتوان که سیک چاوترسین بکهن که یه قینی به قهدهری خوا ههیه و دلنایه هیچ رووداوێک به پی بریار و ویستی خوای گهوره ناییت؟!

ئهما ئەو کهسهی ههگبهی به تاله و کهوتوه ته پئی، نه زادی نوژی پییه و نه تویشووی نوژ، ئەو کهسهی دینداریتی سهتھی گرتووه و دینه کهی لابه لای ژیا نی هیناوه، چون تهحه ممولی ریگای توولانی خاویستی دهکات، چون تهحه ممولی بزوات و ههلوستی بانگهواز و کهند و کۆسپ و له مپه رهکانی پی دهکات؟ چه ند دهتوانیت پابه ند و سهراست خو راگریت؟! له بهرامبه ره بریق و باقی سامان و ناو و شوهرت و پله و پایه وه چه ند خو دهگریت؟ چه ند خوی له بواری پاکیشانی ههواوه وهس و چهز و ته ماع راده پسکینیت؟ ئەدی چه ند سه بر له سه ره ئه ریگایه دهگریت؟ چه ند تهحه ممولی زیندان و ئەشکه نجه و ناسور دهکات؟! ئەو کهسهی زادی خواناسیی که مه و نوژهکانی ها کهزایی (له کۆل خوی کردووه ته وه!)، چون ئەم ریگا توولانییه ی پی ده بریت؟! بۆیه ماوه یه کی که م پی ناکات و چۆک داده دات! له یه که م هه ره شه چاوی ده ترسیت، که یه که م گورزی به رده که ویت له ئوممهت و بزواته که ته به را دهکات! له یه که م هه لوستی چه واشه کارییه وه فریو ده خوات، ئاوا به دم لافاوه که وه ده روات و

به قسه ی زلیش داعیتی راده گه یه نیت. کاتیک ده زانیت پیر بووه - به دنیا و سیبه ری تاغوتان ده سخه پۆ بووه -، واته مه نی ته واده بیت و زه خیره یه کی گه نج نه کرد، خوری مووی ئاوا ده بیت و وزه یه کی وهر نه گرت، قیامه تی به سهردا دیت و مایه پووجه! ته نانه ت نویره کانیشی له نویره نه ده چون، جگه له وه ی ئیهال بوو تیاندان، نویره ده چون و به لایه وه گرنگتر نه بوو له وه ی تییدابوو؛ ئا لیره دا گرنگی و گه وره یی و کاریگه ری نویره ده رده که ویت. نویره که په یه نندیی نتوان مرقفی فانی و خوی ده سه لاتداری زیندووی باقیه، پیوسته زووزوو دووپات بیته وه، چونکه مرؤف پیوستی به رده وامی به خوی سه ره رشتیاریتی. کاتی نویره کان کاتی دیاریکرای دیدار و مونا جاتن، کاتی پیکگه یشتنی سروشتی ئهم مرؤفه که نارداوه گچکه یه به سه رچاوه ی نوور و هیزی کاریگه ری. نویره کللی گه نجینه یه کی بیسنوور و راده و بره، گه نجینه یه ک که هه رچی مرؤف پیوستی پییه تی و هزی لییه تی و ده خوازیت دهستی بکه ویت، هیچ ده ستیک به بی ئهم نویره پاکه له و کللیه و له و گه نجینه یه گیر ناییت. نویره ده رچوونه له مه ودا ی زه مین، له هیزی پاکیشانی زیان، له بازنه بچوکه سنورداره که ی واقع و، کشانه به ره و بوواری به رفراوانی گه ردوونی گه وره. نویره میعراجی پۆحه، نویره سایه ی ساباتی سه ر کانیه له قرچه ی هاوینی بیاباتیکی بیروندا. نویره گولا و پرژینی ئاسوده ییه به سه ر دلّی ته نگ و ده روونی خه مبار و جهسته ی ماندوودا. نویره هه لی حه وانه وه یه. نویره هه لی عه بدی ماندوو و موحتاجه که خوی بخاته به ردهستی پر میهری پیوینه ی خوی سه ره رشتیار و به به زه یی و میهره بان. له م پووانگه پۆشنه به رفراوانه ی ئیهان و هه ست و هۆشه وه بوو که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ده که وته ناره حه تییه کی زۆره وه؛ به بیلالی حه به شی خوا لئی رازی بیت ده فه رموو: (أَرْحَبُ بِهَا يَا بِلَال)، واته: «ئه ری بیلال، ئاده ی به نویره که بمانحه وینه ره وه». چونکه بیلال بانگه که ی ده دا و کاتی شه حنکرده وه ی ئیهانی راده گه یاند. له سیره و سوننه تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوو که: (إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ أَكْثَرُ إِلَى

الصَّلَاة)، واتا: «که کاریکی لا گرنګ دهبو پهنای بو دهرده بهر نوږ».

مهنه جی ئیسلام بهرنامه ی خواپهرستییه، خواپهرستییه کانیشی پرڼ له نهښی، تویشووی ریګاش لهو نهښیانه یه وه بهرهم دین. خواپهرستی له ئیسلامدا بوواری گه شه ی پږحه، هه لی دهسکه وتنی مه ده ده، بو پالفتی دهروون و پامالینی ژهنگ و ژاری دل. له ئیسلامدا ده بینیت له هه ر بوواریکدا ئه رکیک هه بوو، له هه ر کات و شوین و حاله ټیکدا په فتاریک فهرز کرابوو؛ ده بینیت یه کسه ر خواپهرستییه له گه لدا باسکراوه، چونکه خواپهرستییه که وزه ی کارناسانی پاپه پاندنه، کللی دل، دل بو ئه و ئه رک و فهرزه والا ده کات تا تامه زړویانه وه ری بگریټ و به خوشییه وه جیه جیی بکات و ئاسان و له بار به ده نگیه وه بجیت و پاپه ریټیت. ئه و خواپهرستییه که فهرزیکی قورسی وه کوو جیهاد و ئاسان ده کات؛ دینداران به کامه پانییه وه کیپرکی تیډا بکه ن، خواپهرستییه که و ده کات ئازار و ئه شکه نجه ی پی بانگه واز و بزاقی خواویستان بی ته سه ر بیت.

له بهر کاریگه ری خواپهرستییه -به تایه تی نوږ و به تایه تیر شه ونوږ- که خوی گه وه کاتیک ئه و کو له قورسه ی بانگه واز ده خاته ئه ستوی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوای شه ونوږی به رده و امیشی لی ده کات، تا کو لی پی سوو کتر بکات! ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْفُلُ ﴿١﴾ فَرَأَيْتَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ، وَأَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَافِلُ الْقُرْآنِ تَرْفِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾﴾ (الزمل: ١-٥)، واتا: «ئهری هو ئه و که سه ی خوټ داپوشیوه و به هیوای هه وانه وه و خه وه وه؛ هه سته، ئه رکی شه ونوږ بگره ئه ستو^(١)، هه ر هه موو شه وه که خه ریکی شه ونوږ به، جگه له که میکی، نیوه ی شه و یان که میک که متر یان زیاتر به شه ونوږ به ره سه ر و قورئانی له سه رخو تیډا بخوینه،

(١) شه ونوږ که بو ئوممه ته که ی سوونته ته؛ له سه ر جه نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرز بوو، دهبو هه موو شه ویک ته وند ده کات خه ریکی خواپهرستی بووایه.

چونکه ئیمه فهرماتیکی قورست بهسهردا دهدهین». ئاوا ئامادهی ئه وه فرمانه قورسه دهکرا که راگه یاندنی بانگه وازه خوا بیه که یه.

فه رزی شه ونو ئزه که خوی قورس و سه خته، به لام ئاسانکاری ههستی بهرپرستی به لاغی دینه که یه، شه ونو ئز و پابه ندبوون به قورئانخو ئندن بهرده وامه وه، خوی قورس و سه خته، به لام ئه میشیان گه یاندنی بانگه واز و بهرده وامبوونی ئاسان دهکات. ئه مه خوا به رستییه که کلیلی والا کردنی دل، که نووری په یوه ستبوونه، گه شه ی رۆح و ئاسووده بی دهروون و ئاماده سازی ته وای که سایه تییه بو رۆله سه خته کاریگه ره که ی رۆز، بو وونکردنه وهی ئه م دینه و شاهیدیدان له سه ر دید و ری و بزوت و هه لو ئستی ئه هلی جاهیلییه ت که ئیوه له سه ر ئه وه دینه نین که خوی گه وره ده به و ئت، چونکه ئه وه ی پی ده لئین دین و دید و ریاز و به رنامه ی خوا؛ دووره له وه حیی خوا بی و بی به لگه یه، ئینجا ئه م بانگه واز و به لاغ و شاهیدیدانه داعیه کانی ئیسلام ده خاته کیشه و ناره حه تی و میحه ته وه، دیسان پیو یستییان به شه ونو ئزه که ده بیته وه تا له گه شه ی رۆحدا به وینه وه، تا قورئانخو ئندن و موناجات و پارانه وه یان بیته سه لوای دل و هیمنی و ئارامی و سه سانه وه، تا بیته وه به سه رچاوه ی وزه ی نو ی و پالنه ری تییه لچوونه وه و و ره و سه برگرتن.

شه ونو ئز ئاماده سازییه بو راپه راندنی ئه رکه سه خته که ی شاهیدیدان، شه ونو ئز هو کاریکی ئه وه ئاماده سازییه که خوی گه وره دیاری کردو وه، حه تمه ن هو کار و مه رجی ئاماده سازییه. بو هه موو که سینک به گو ئره ی پیدا و یستی رۆز و توانای شه وان ئیتی، به لام بو ئه و پیغه مبه ره پیشه وایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆرینه ی هه موو شه و یک! یان نبه ی، یان (که میک) که متر، به لام زیاتر بوواریکی کراوه یه، نیو شه و، له دووس پی به شی که متر، له سییه کی که متر! ئه وه به رنامه ی هه موو شه و یکی ئه م داعیه مه زنه ی پیشه وای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) و سه روه ری داعیان بوو له گه ل قورئانخو ئند ئیکی هیدی و له سه رخو، زۆر مانه وه و رکووعی دوورود ریژ و

سوجهی توولانی: ﴿فُرِئِلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ نَصَفَهُ ۝ وَأَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ۝ أَوْزِدَ عَلَيْهِ وَرَزِلَ الْفَرْءُ أَنْ تَوْتِيَلًا ۝﴾.

شهونوئژ کردن له و کاتهی خه لکی له پرخهی خه ودان، شهونوئژ له و کاتهی هه لپه و شه په پالی ژیان و نه رکي پوژانه ته و او بووه، شهونوئژ له و کاتهی دنيا خاموش و بيده نگ و کش و ماته، بوواری پر چيژي تاييه تي گه شهی پوچه، هه لی په يوه ستبونه به خوی به ناگا و ميه ره بان، هه لی پرووتیکردن و موناجات و لپارانه وهی تی، هه لی سه لماندن عه بدایه تی و ملکه چی و گوپرایه لپیه بوی، هه لی خوډانه بهر سوژ و ميه ر و په حمه تیتي، هه لی خوډانه بهر فه یزی نووری بيچوونیه تی، ساتی دوواندن ته سپایی و خه لوته و دهر برپنی خوشه و یستیه، ئینجا قورئانخوئیدن له و کاتهی خه لوته و سکونه ی شه وه دا، له گه ل هه سترکردنی به بهر زبوونه وهی موناجات و پارانه وه و خوشه و یستی دهر برپنه که ی و خوئیدن و گوئگرتن و دل و روح والا کردن بو ئایه ته کانی قورئان و، هه سترکردن که نه وه تا خوی گه وره به لوتفی خوی و له ميه ره بانی خوی وه به م قورئانه دهیدوئیت؛ نه مه حاله تیکی تری معراجی پوچه، فرینیکی تاييه ت و گه شتیکی تاييه ته به جیهانی بالادا، له هه مان کاتدا هه ستیکی زور تاييه ته به هاتنه خواره وهی قورئان و ته سه وری دابه زینی وه حییه بو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

قورئانیکی وه حیی خوی، بی له فز و دهسته واژه و وشه و پرسته ی به شهری، وه حییه ک خوی گه وره به نه مانته به جیبریلی نه مینیدا په وانه کردوه، هه موو فریشته و دیای وجود ناگاداری نه م بونه زور تاييه تن، هه ر هه موو به پیز و کوتا ئاستی نه ده ب وه ستاون و له گه ل نه م نووره خوییه دا، له گه ل نه م فره مایشته خوییه دا ده شنین و، هه موو کیانی نه وان و ئاسانه کان و زهوی بوون به هه ست و بیستن، بوون به دیتن و جزووری نه م فره مایشته خوییه ی دپته سه ر زهوی؛ نه وه تا هاتووه ته سه رزهوی و دلی پاکی پر نووری خوی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دلی شیاو و شایسته و قابیلی نه م نه م وه حییه گرتوویه تیه خوی و نه میندارانی وه حی نووسیویانه ته وه و، ئا نه وه تا له بهرده ستا و له دل و هووش و هزردا و، داعیانی

خواويستی له شهواني پر سرهوت و هيديدا کردوويانه ته سوکنایي دل و ئاسووده يی دهر وون و گه شه ی پړوح، ئای که حاله ټيکي تاييه ته.

هموو ئه مانه تویشووی پړگا و زادی ئاماده سازييه کهن بو شياو ټيپوون، بو شايسته بوونی هه لگرتنی ئه م په پامه خواييه که خواي گه وړه خو ی وه سفي به ﴿قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ ده کات، که ینگومان هه ر واشه، قورس و سه نگين و سه خته، په نجیکی زور و سه بریکی زور و خوگر ييه کی زوری ده ویت، هه ر وه کوو که جوړه ټيکي زور و نازايه تی و نه به زييه کی تاييه تی ده ویت.

ئه م کول ه قورسه به خه لات دراو ته پيغه مبه ریکی هه لېزارده (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که وابوو ئه و که سانه ی که له دواي جه نابيشی ئه م بانگه وازه هه لده گرن؛ هه ر ده بیټ ئاوا شياو و شايسته بکړين، ده بیټ ئاوا گوښکړين و به خو شه ويستی خواي گه وړه و متانه و ئومېد پیی په وړه درده بکړين، ده بیټ دل و دهر وون و هزر و هوښ و ویردان و هه ستیان ئاوا به نووری خوا پرووناک بیټه وه، تا نه که ونه ژیر وه سوه سه ی شه یتان و فیلکاریي نه فس، تا دلایان له جاهیلیه ت دانه خوړ پیټ و چاویان له تاغووت و ده سه لاتی نه تر سیټ، تا به رچا وړوښانه و دلنیا به سه ر ئه م راسته پړگايه ی خواناسیدا پړون که ته نها ئه م پرووناکه و دهر ووبه ری تاریکه، ناشیت ئه مانیش جاریک له جاران، له حاله ټيکي لاوازی و ماندو ټيیدا بیر بکه نه وه و له پرووناکیه که لاده نه لاری تاریک و نووته ک، چونکه ده که ون و بزر ده بن، خواي گه وړه ش لیان قبول ناکات. خواي گه وړه که ئه م دل ه ی خه لق کردووه هموو ژيیه کانی شاره زايه و ئاگاداری خوړ په و ختو وړه ی هموو جییه کیه تی، ده زانیت دهر وازه کانی دل به چی ده کرېنه وه و به چی داده خرین، ده زانیت چی لیی ده بیټه وه سوه سه و سه رقالي و خولیا، ده زانیت له چ کات و ساتیکدا زیت و وریایه و فه رماني راست له خو ده گریت و له چ کات و ساتیکدا غافل و په ژمورده یه و وه لام ناداته وه، ده زانیت هوگری چی ده بیټ و له دووی چی عه ودال ده بیټ، بویه خواي گه وړه کاتی تاييه تی له شه وان بو دیاری کردووه که شه ونو ټر بکات و زیندو وانه و شه ونخوون چاو له

په حمه تی خوا بېریت و بکه ویته موناجاتیکی عهبدانه ی ملکه چ، خوی گه وړه ده زانیت
 زیندوویتی و پوښنی و گه شه ی ئه م دل و هزر و ویزدانه به چیه؟ نه گه رچی ئه رکه که ش
 (شه ونویر) قورسه، به لام مایه ی گه شه و نه شونما و به هیز بوونه: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ
 قِيلًا﴾ (المزل: ۶). موجهید ده فهرمویت و اتا: (أثبت في الخير)، و اتا: له خیر خوازیدا جیگیرتر
 ده بیت. حه تمه ن قورسه، سه خته، به تایبه تی که دوی هیلاکی پوژ دیت، له کاتی حه سانه وه و
 خودا ده بیت، به به جیه یشتنی خه و و پیخه فی گهرم و نه رم ده بیت، له ش ماندووه، به لام
 له شسو و کانه بو شه ونویر به خه بهر دیت و چوست و چالاک و هوشدارانه موناجاتی خوی
 گه وړه و نویر ده کات و قورئانه که ی ده خوینیت، چونکه پوچ له خوشحالیی خویدایه و
 چاوه رپی دیداره و به دم بانگه واز و فرمان و فرهزی خواوه چووه، ئیر چو ن جهسته سستی
 ده نوینیت؟ پوچ هوگری هاوده نگی و موناجاتی خوی خوشه و بسته، چو ن ده شیت جهسته
 هوگری پالده ووه و قاچ پاکیشان و پیخه ف بیت؟ شه وه و شه ونویر تیدا کاریگهره،
 خوشه و سستی و متانه و ئومید به خوی گه وړه زیاتر له دل و هزر و ویزدانه ده چه سپینیت،
 چونکه موناجاتی شه وان، له گه ل سکونه تی شه و و سره وتی زینده وهران و خه و تنیاندا چیژکی
 تایبه تی هه یه، نویری ئه و ساته وه ختانه ملکه چیه کی دوور له ریای تیدا نیشان ده دریت،
 پارانه وه و کپوزانه وه و لالانه وه یه کی نازادانه ی تیدا نه نجام ده دریت که له پوژدا ناشیت و
 نالویت. هه موو زیکی کاتی شه ونویر شیرینی تایبه تی خوی هه یه که دل و هزر بو لیبراون
 و مه شغه له تی دنیا یان بو خستو وه ته که نار. دل و هزر و پوچ و ویزدان له و ساته وه ختانه ی
 شه ونویردا په فتاریکی ئه و نده زه لیلانه و خوشحالانه، عهبدانه و کامه ران ده نوینیت که زور
 زه حمه ته له پوژدا بو بلویت، نه ک هه ر له بهر مه شغه له تی خوی یان له بهر چاو و دیدی
 خه لکی و له ترسی ربابازی، نا، هه ر له بهر ئه وه ی نیوه شه و و پیش سپیده؛ بووار و هه لی

گونجاو و په خساوی شه ونوږ و زیکر و مونا جات و قورئان خویندنه، بویه خوی گه وره ش
نیختیاری کردووه.

حه تمه ن ده بیټ له گه لړ پیکخستن و ئاراسته و په روه رده ئیانی و مه عریفیه که دا
په روه رده کردنی تاییه تی خوا په رستیش به شه ونوږ به بکریټ، چونکه هه ردو وکیان له
پیکه یاندنی تاک و کوی ئوممه ته عه قائی دییه که دا زه روورن، چونکه ده بینیت کاتیک دیته
پیشه وه که هه موو ئیانداران و، ئه هلی بانگه واز و بزاف و خوا ویستی ده که ونه بهر حمله ی
را پیچ کردن و پراوه دوونان و زیندان کردن که تا غووت و ملهورانی کار به دهستی و ئه هلی
جاهیلیه ت به رامبه ر موسلمان ه سهر پراسته کان ده یکن، ده بینیت حمله که سه ختر ده بیټ و
بارودوخه که له سهر خوا ویستان سه ختر ده بیټ، ئه و که سانه ی خوی له بهر دا ده گرن خاوه ن
ته قواو سهر و دلیره کانن، خاوه ن شه ونوږ و زیکر و زه خیره ئیحتیاتییه که ن: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ﴾ (هود: ۱۱۴)، و اتا: «له هه ردو و ئه مسهر و ئه وسهری شه ودا نوږ بکه
و هه روه ها له به شیکی شه وه که شدا». ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِتْ إِئِنَّ آءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَامًا يَّحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو
رَحْمَةً رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (الزمر: ۹)، و اتا:
«ئایا ئه و که سه ی خه ریکی شه ونوږ به و ملکه چانه بو خوا لیبراوه و له سوجه دایه، یان به پیوه یه
و ده پارپته وه و نوږ ده کات و خه می قیامه تی خو یه تی و ئومیدی به په حمه تی خوی
په روه ردگارپتی، وه کوو ئه و که سه یه که هیچ له وانه ی نییه؟ چا ئه و که سانه ی ده زانن هه ر
وه کوو ئه و که سانه ن که نازانن؟! ئاخر خو ئه وانه ی خاوه ن هزر و ژیرین په ی به مه ده بن».

رپگای ئه م بانگه وازه که ئاوا توولانی و سه خت و پر که ند و کوسپه، حه تمه ن
خوا په رستیه کی پاک و راست و زوریشی ده ویت، شه ونوږ و دوعا و مونا جاتی ده ویت. خوی
گه وره ده فهرمو ویت که ئه م رپگایه، ئه م کو له قورسه ی به لاغ و بانگه واز: ئه رکیکی قورسی

شهنویژیش ده خوازیت: ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (السجدة: ۱۶)،

واتا: «جسته‌یان له پیخه فی نووستن دوور خستووه‌ته‌وه و خهریکی شه‌ونوژن، له ترس و هزه‌ر دان و له خوای گه‌وره ده‌پارینه‌وه و هانای بو ده‌بن». ئەمه وینا کردنیکی ورده کارانه‌ی حاله‌ته‌که‌یه، جسته‌یه‌کی ماندوو و هیلاکی پوژ، پیخه‌فیکی خوراکیشانی هه‌وانه‌وه و خه‌وتنی له‌ولاوه وهل کردوو که هه‌زی هه‌سانه‌وه‌ی ده‌وروژینیت، به‌لام له‌ملاوه خوشه‌ویستی خوای گه‌وره و ترسی توورپه‌وونی خه‌و له چاوی ده‌تورینیت و ئاماده‌ی چالاکی شه‌ونوژی ده‌کات، که هه‌سته‌پابه، کاتی شه‌ونوژ به‌سه‌ر ده‌چیت، زه‌خیره‌ی خوت بخه و نجه‌وه! خوشی خه‌و چون به خوشی خواپه‌رستی به‌راورد ده‌کرین (ئه‌سله‌ن ئە‌گه‌ر خه‌و زه‌رووره‌تیک نه‌بوایا، پیداوایسته‌کی سه‌ره‌کی جسته نه‌بویه؛ دینداری خواناس و هوگری دیداری، نه‌ده‌خه‌وتن).

خواناسان به مونا‌جات و پارانه‌وه و ویرد و زی‌کری خواوه مه‌شغولن، خهریکی خواپه‌رستین تا خه‌و ده‌یانباته‌وه، نه‌ک بخه‌ون تا فه‌رزی‌شیان ده‌فه‌وتیت! ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ (۷۷) ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (۱۸) ﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ (۹۹) (الحجر: ۹۷ - ۹۹)،

واتا: «ئیمه ده‌زانین که سه‌ره‌نجامی ئە‌وه‌ی پیتی ده‌لین دلت ده‌گو‌ش‌ریت و خه‌م و په‌ژاره داتده‌گریت، به‌لام تو ستایشی خوای په‌روه‌ردگارت بکه و له ریزی سوجه‌به‌راندابه، خوای په‌روه‌ردگاری خوت بپه‌رسته، تا ده‌مریت و هوشت له‌مه بیت، ئە‌م خواناسی و خواپه‌رستنه گرنگه و ئە‌نجامی مسوگه‌ره». ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا

مَحْمُودًا﴾ (۷۹) (الإسراء: ۷۹)، واتا: «به‌شیک له شه‌وان به شه‌ونوژ به‌ری بکه و به یادی خوای په‌روه‌ردگارت شه‌ونخوونی بکیشه که فه‌رزی‌کی تری ئیزافیه و له‌سه‌ر تو پپو‌یسته، ئومیده که خوای گه‌وره ئە‌و پله و ریز و شایانه‌ت پی به‌خشیت که هه‌ر که‌سیک بییستیت مه‌دحی بکات، ئە‌وه‌نده به لایه‌وه په‌سه‌ند ده‌بیت، ئە‌و پله و ریزه‌ش هه‌ر بو که‌سیکه».

جا که ئاوا فه‌رمان بو پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتبیت که ده‌بیت شه‌ونوژ بکات،

که به خوای گه ورهوه په یوه سته و وه حیی بو دیت، ئه دی ئه و خه لکه ده بیټ چهنده شهنوئیز
بکهن تا ده گه نه ریزی قبول کراوان؟! بیگومان زور.

برڳه‌ی پېنجه‌م: دوعا و پاږانه‌وه

داعی ئیسلام و پیشړه‌وی خواویستی دوور له چاوی خه‌لکی، دوور له بیستیان، ملکه‌چانه
پاوه‌ستاوه و موناجاتی له‌گه‌ل‌خوای په‌روه‌ردگاریدا ده‌کات، له‌خه‌لوه‌تدایه، دوور له‌ده‌نگ
له‌گه‌ل‌خوای په‌روه‌ردگاری ده‌دویت، سکالاکانی لای‌ته‌و ده‌کات، غم و په‌ژاره و په‌نگ
خواردووه‌کانی لای‌ته‌و هه‌لده‌پړیژیت، ته‌و خه‌فه‌تانه‌ی سهر دلی‌که‌قورسی کردبوون، وا له
حزووری‌خوای گه‌وره‌دا ناشکرایان ده‌کات، گله‌بیه‌کانی له‌هه‌ندیک موسلمان باس ده‌کات که
بو ته‌وه‌ی غه‌بیه‌تی که‌س نه‌کات لای‌خوی هیشتبوویه‌وه و وا لای‌خوای کارزان و دانا و
دادپه‌روه‌ر باسیان ده‌کات، ده‌ستی عه‌بدایه‌تی بو هانا‌بو‌هی‌نان به‌رز کردووه‌ته‌وه و له‌گه‌ل
هه‌نیسک و ئاهی کپوویدا زه‌لیلانه‌ده‌لیت: (یا الله، خوایه‌گیان، خوای په‌روه‌ردگاری
جیهانیان...)، راسته‌وخو هاواری‌خوای گه‌وره‌ده‌کات، نه‌که‌سیک، نه‌فریشته‌یه‌ک، نه‌هیچ
مه‌خلوقیک له‌نیوانیاندا نییه، ته‌وه‌تا راسته‌وخو به‌ئسپایی، به‌گریانیکي کپکردوو، به
دوعایه‌کی پچرپچری ده‌رپرین له‌گه‌ل‌خوای گه‌وره‌ده‌دویت، خوای کردگاری ئاسانه‌کان و
زه‌وی، خوای بالا و بالا‌ده‌ست، که‌نه‌ک چرپه‌ئسپاییه‌ک ده‌بیستی، ختووره‌که‌ی دلی‌که
نه‌بووه به‌ویستی ده‌رپرین و چرپه؛ ده‌بیستیت، ته‌وه‌ش که‌له‌به‌ر گریان نه‌وشه نه‌پسته‌کانی بو
ته‌واو ناکریت و ده‌یه‌ویت هه‌ر چو‌نیک بیت ته‌عبیری لی‌بکات، خوای زانا و میهره‌بان
هه‌مووی ده‌بیستیت و ته‌وه‌ش ده‌زانیت چیه‌که‌بو‌ی ده‌رنه‌پراوه. خوای گه‌وره‌ده‌بینی و
ده‌بیست بی‌دوعا و ئاماده‌بوونه‌که‌شی، به‌لام خه‌مبار پیوستی به‌لایه‌نیکي دل‌دانه‌ویه،
پراوه‌دوونراوی مه‌حرووم پیوستی به‌باوه‌شیکي سوژه، هه‌موو که‌سیک دلی‌به‌وه سوکنا ده‌بیت
که‌که‌سیکی تر‌گوئی لی‌ده‌گریت، ته‌گه‌ر ده‌سه‌لات‌داریک بوو دلی‌زیاتر ئوقره‌ده‌گریت، ئی‌ته‌م
داعیه‌ماندووه، ته‌م ئیمان‌داری ژیر قه‌هری زیندان، ته‌م مه‌حروومه له‌ئمان، ته‌م نار‌ه‌حه‌ته‌ی
که‌س گوئی له‌وه‌حه‌قه‌نا‌گریت که‌پیته‌ی، ته‌م بی‌که‌سه‌پیته‌نا‌یه، وا‌پووی کردووه‌ته‌په‌نای

بیکهسان، زانا و بهئاگا و خوای جیهانیان، بههیز و بهتوانا و میهره‌بان، خوای چاودیږ و
 ئاودیږی ههموو داعیانی ئیسلام و ئیانداران، جائیتر چ کات و شوین و حاله‌تیکی سوکنا و
 سرهوت وه‌کوو ئا ئهم حاله‌ته‌ی دوعایه: (یا الله، خوای بی‌خهم، خوای تاکی بی‌کسان،
 که‌ناری پر میهری مه‌حروومان، خوایه گیان...) . ئهمه حاله‌تیکه‌ خاونه‌که‌ی ناتوانیت به‌وشه و
 نواندنه‌وه وه‌سفی بکات، ئهمه حاله‌تیکی ئیانی و سه‌فایه‌کی ږوچه و زور تایبه‌ته، نه‌بو ههموو
 که‌س ده‌لویت و نه‌ههموو کاتیکیش بو ههمان ئیاندار لوواوه. خوای گه‌وره‌ده‌یویت ئهم
 داعییه‌ماندووه، ئهم ئیانداره‌مه‌حروومه، ئهم موسلمان به‌ده‌سه‌لاته‌موسته‌زعه‌فکراوه به‌دوعا
 و پارانه‌وه‌بحه‌وینیتته‌وه، ده‌یویت بوواریکی ئازادانه‌ی بو پره‌خسیتیت تا هرچی له‌دلیدا
 رایگرتوون لیږده‌دا بو خوای گه‌وره‌یان ده‌ربیریت، ئهمه کات و شوین و حاله‌ت و حزووری
 خو‌یه‌تی، هه‌لی په‌خساوه: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (غافر: ۶۰)، واتا: «خوای
 په‌روه‌دگارتان فهرمووی داوام لی‌بکه‌ن، بیارینه‌وه، دوعا بکه‌ن وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه». یا الله...
 خوای گه‌وره‌ئاگاداری ختوره‌تی دلّه، شاره‌زای هه‌ست و نه‌سته، پيش‌خه‌لقبوونیان ههموو
 شتیکی ده‌زانین، به‌لام ده‌فهرموویت دوعا بکه‌ن، بیارینه‌وه، تا ئه‌عسابی ماندووبوتان
 بحه‌وینته‌وه، تا له‌واقیعه‌دا هه‌ست بکه‌ن که‌کو‌لی قورسی میحه‌ته‌کانتان ده‌خه‌نه‌به‌رده‌ست
 خوای به‌توانا و ده‌سه‌لات. بیارینه‌وه، تا هه‌ست بکه‌ن ئیوه‌بیکه‌س نین، بییه‌نا نین، ئیوه‌له
 که‌ناری خوای ئاسانه‌کان و زه‌ویدان، ئیوه‌هاتونه‌ته‌حزووری خوایه‌ک که‌سه‌ره‌رشتیار و
 چاودیږی به‌ئاگاتانه، چاکتان کرد که‌هاتن بیارینه‌وه، ئیوه‌لای ئه‌و خوایه‌ن که‌پاسپارده‌بزر
 ناکات، که‌هیچی لی‌ون ناییت، که‌حساب بو ههموو هه‌لو‌یستیک ده‌کات، که‌له‌مسقاله‌زه‌ره
 ده‌کو‌لیته‌وه. وهرن، دوعا بکه‌ن، بیارینه‌وه، به‌کو‌ل و دل‌مونا‌جات بکه‌ن، فرمیسکی سۆز و
 شه‌یدا و هوگری، فرمیسکی په‌شیانی و هه‌سرت و لاساری هه‌ل‌پ‌ژن. وهرن داوای
 لی‌خوشبوون له‌که‌مه‌ترخه‌میتان بکه‌ن، داوای مه‌ده‌د بو لاوازیتان بکه‌ن، داوای هیز و په‌نا بو

بیده سه لایتان بکن. وهرن په یمان تازه بکه نه وه که له مه وودا عه بدایه تیه کی سهر پرستانه بو
 خوی ده گرنه بهر. وهرن په یانی ئومید و پشتمه ستن به و بدن و بهس.

نهم جوړه دوعایه و له م کات و شوین و حالته ته خه لوه ته دا ده بیته شنه ی شیداری گره و
 قرچه و چله ی هاوینی بی ئومیدی، نهم حالته ته یه که ده بیته که شی حه وانه وه ی ئیمانداران، نهم
 دوعا و پارانه وه یه له م که شه تایه ته ی خویدا ده بیته مه ئوایه کی ئه مان و که ناریکی ئه مین،
 شوینی سروت و جیگای ئو قره گرتن، چونکه خاوه نه که ی به دلیا بیه وه ده زانیت له کوپیه و چی
 ده لیت و بو کی ده دویت؟! دلیا بوونی له وه ی که له گه ل خوی گوره ده دویت؛ بهسه بو
 ئاسووده یی، ئه ما که دلیا یه راسته وخو داواکاریه کی به جه نابی خوی جیهانیان ده گه یه نیت و
 ئه ویش خوی راسته وخو ده بیستیت و وهریده گریت؛ ئه مه لوتکه ی ئاسووده یی و تروپکی
 خوشحالییه، چونکه ده زانیت خوی گوره داوا ئیهال ناکات و به هاناوه دیت و هه رچی
 بوویت ده یکتات. نهم نزیک و دووانی راسته وخو و دلیا بوونه خوی مه نزلگای حه وانه وه یه:
 ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ (البقره: ۱۸۶)، واتا: «ئه گه ر به نده
 خواناسه کانم (عباد) دهر باره ی من له جه نابیتان پرسی، ئه وه به ته نکید من نزیکم، داوا و
 دوعای ئه و که سانه وه لام ده ده مه وه که ده پارینه وه و هاوارم ده که نن». ئه مه گه وره ترین نیشانه یه
 که دوعا کردن، هه ر خودی دوعا کردنه که مایه ی حه وانه وه و گروتین و وزه ی نوییه، چ جای
 وه لامدانه وه و گیرابوونی.

- ئه بو داوود و ترمزی و ئینو ماجه به سه نه ده وه له ئینو مه ی مونه وه له سه لمانی فارسیه وه
 خوا لی پازی بیت گیراویانه ته وه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 لَيْسَتْ حِي أَنْ يَبْسُطَ الْعَبْدُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ يَسْأَلُهُ فِيهَا خَيْرًا فَيَرُدُّهَا خَائِبَتَيْنِ)^(۱)، واتا: «خوی گوره

(۱) ئه بو داود (۱۴۸۸)، ترمزی (۳۵۵۶) و ئینو ماجه (۳۸۶۵) به له فزی جیاوازه وه هیناویانه ته وه، هه روه ها ئه حمده (۲۳۷۱۴)،

حاکم (۱۸۳۰) و به یهه قی (۱۰۱۳)، له فزه که ش هی ئه وانه.

شهرم ده کات دهستی عه‌بدیک نا ئومیدانه داگریته‌وه خواری له کاتیکدا که هه‌ردوو دهستی به‌رز کردوو‌ه‌ته‌وه و داوای خیر و چاکه‌یه‌کی لی ده‌کات».

- له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمیدا هاتوو‌ه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یفه‌رموو: (يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَا فَلَـمْ يُسْتَجَبْ لِي)^(۱)، و‌اتا: «ئه‌گه‌ر که‌سیکتان په‌له‌ نه‌کات دو‌عای گیرا ده‌بی‌ت، با نه‌لێت هه‌ر دو‌عام کرد و گیرا نه‌بوو».

(۱) بوخاری (۶۳۴۰)، موسلیم (۲۷۳۵).

برگه‌ی شه‌شهم: پۆژوو

پۆژووگرتن ته‌قوا له دڵدا ده‌بوژینتته‌وه، ئه‌وه ته‌قوايه که دڵ له فساد ده‌پاریژیت، هه‌ر ته‌قواکارییه‌که‌یه نا‌هێڵیت پۆژوو به‌ گوناح و تاوان پووچهل بێتته‌وه، ته‌نانه‌ت به‌و گوناحانه‌ش که به‌ زیه‌ن و هۆش و خه‌یاڵیشدا دین و ده‌چن! پۆژوو په‌فتار و په‌وشتی پۆژووه‌وان پارسه‌نگ ده‌کات و وێژدان و هه‌ستی په‌روه‌رده‌ ده‌کات. شتیکی سروشتیه‌ که ئوممه‌تیک جیهادی له‌سه‌ر فه‌رز بکری‌ت و پۆژووشی له‌سه‌ر فه‌رز بکری‌ت، چونکه مه‌به‌ست له‌ خواناسی و خواپه‌رستی و جیهاد و بانگه‌واز و بزافه‌ خواوایستییه‌ که ئه‌وه‌یه که مه‌نه‌ه‌جه‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سه‌ر زه‌میندا به‌سه‌لینری‌ت و له‌ناو خه‌لکیدا بچه‌سپینری‌ت و سه‌رکردایه‌تی و پێبه‌ری‌تی و ئاراسته‌وانی مرۆفایه‌تی بکه‌وێته ده‌ست خواناسان و ئه‌میندارانی وه‌حی، تا دادی خواوایستی بچه‌سپینری‌ت و شاهید بن له‌سه‌ر خه‌لکی. پۆژووگرتنه‌که بوواری بریاره جیددییه‌که‌یه، بوواریکی راسته‌وخۆی تری په‌یوه‌ستبوونه به‌ خوای گه‌وره‌وه، په‌یوه‌ستی عه‌بدایه‌تی و ملکه‌چی و گوێرايه‌لی، هه‌ر وه‌کوو که بوواری ئیراده؛ به‌هیزی و زالبوونه به‌سه‌ر هه‌موو چێژه‌کانی جه‌سته و ده‌رچوونه له‌ هیزی پاکیشانیان و، کۆنترۆڵکردنی ویست و خۆگرتنه‌وه‌یه له‌ هه‌موو پالنه‌ریکی حه‌ز و ئاره‌زوو، له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره بۆ به‌جیه‌بنانی فه‌رمانی و ئومیدی به‌ده‌سته‌بنانی په‌زنامه‌ندی و پاداشتی، ئه‌مانه هه‌مووی پێداوایستی ئاماده‌کاریی دڵ و ده‌روون و ئیراده‌ن بۆ ته‌حه‌ممولکردنی ناره‌حه‌تییه‌کانی پێگا توولانی و سه‌خت و پڕ که‌ند و کۆسپه‌که‌ی بانگه‌واز و بزافی خواوایستی. له‌و که‌ند و کۆسپانه: ئه‌و هه‌موو جوانی و چێژانه‌ی جه‌سته و ده‌روونن که له‌ملا و له‌ولای ئه‌م پێگایه‌ی خواوایستیدا هه‌ن، که هه‌ریه‌که‌یان هیزی پاکیشانی خۆی هه‌یه و به‌ شیوازییک خواویست بانگ ده‌کات بۆ لاریببون به‌ تیرکردنی ئه‌و حه‌ز و چێژانه‌ی جه‌سته‌ی ده‌روونی.

خۇراگرتن بەرامبەر ئەم (موغريات) لانه ئەگەر زياتر نەبىت لە (موغريات) ى دەسلەت و ھىز و ناو، كەمتر نىن لىيان، كەمترىش نىن لە كاريگەرىي ئازار و ئەشكەنجە و تىن و فشارى لە پى لادان، ئەگەر زياتر نەبن لىي. پۇژوو لە ھەموو لايەنكەو ە گىرنگە، كاريگەرە، چونكە ھىكمەت لە پۇژووگرتنە كە پەرورەدە كردن و ئامادە كردنە بۇ پۇللىكى گەورەترى تاك و كۆى ئوممەت، بۇ شىاوتى و شايستە كردنيانە بۇ بىنىنى ئەو پۇلە لە ژياندا پىيان دراو، كە دەبىت لە گەل ھەستى چاودىرىي خاويى و موراقەبەى ئەودا بىنىرەت، بە ھەستى تەقواكارى و بەرپرستىيى ويژدانەو.

داعىيانى ئىسلام و پىشەرەوانى خاويستى ئاوا پىويستىيان بە پۇژوو، لەو پووووە كە بەشكە لە پەرورەدە كردن و گۆشكردن و ئامادە كردنيان، پۇژوو توئشوى رپىيە، ھەر وەكوو خواپەرستىيەكانى تر دەبىت سەبر لەسەر ئەداكردنى بگىرەت: ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ (مريم: ٦٥)، واتا: «بىپەرستە و سەبر بە خۆت بدە لەسەر پەرستى»، بىپەرستە و سەبر لەسەر ئەركەكانى خواپەرستى بگرە، ئەو ئەركانەى شىاوت دەكەن بۇ وەستان لەبەرەدەستى خاوى كردگار و پەرورەدگار و زانا و زىندووى ھەلسورپنەرى (وجود)، ئەركاكانى بەردەوامبوون و بەرزبوونەو ەى ئاست بە ئاستى عەبدايەتى.

بىپەرستە و ھەموو وزە و توانات لە پەرستنىدا بخە گەر تا بە دیدارى شادبىت، بىپەرستە تا بە نوورپكى خواو پەيوەست دەبىت و لە ھىدايەتدانت پىخەم دەبىت، بىپەرستە تا دەگەيتە ئەو ھالەتەى خاوى گەورەى تىدا رازى دەبىت، ئەمە ئەركىكى قورسە، دەبىت بۆى لىپرەت، مۆتەفەرىغ بىت بۆى، وا خۆتى بۇ تەرخان بکەيت سەداى ھىچ ھەز و چىژپكى جەستە نەيەتە گۆيت و مەشغۆلت بکات بەخۆيەو. لا نەكەيت بەلای ھەزە گچكە كەم و كاتىيەكانەو، بۇ ھەزى مەزن و زۆر و ھەمىشەيى لىبرى، بۇ خۆشەوستىيى خاوى گەورە و ھەزى پەرستى، بۇ رەنجى رازىكردنى. ئاى كە بۇ خوا لىبران سەختە، بەلام واى كە پەر ھەست و نەست و خپۆشى

خوشییه، گه‌شە‌ی ږۆح و ئاسوودە‌یی دەروونه، ږووناکیی به‌رچاوان و دلی ږر هیمینییه. ئە‌مه هینانه‌دی حە‌زیکه که کە‌س نازانیت چۆ‌نه تا خۆ‌ی نه‌یچیزیت، ئە‌مه حاله‌تیکه له‌ خوا نزیکه‌ وایه؛ که وه‌سف ناکریت، ده‌بی‌ت خە‌لکی بۆ‌ هان بدریت خۆ‌یان بگه‌نه ئە‌و ئاسته‌ی که ئە‌و حاله‌ته ده‌چیزن، ئە‌مه‌ش ږهنجی ده‌وی‌ت، ږهنجیکی زۆ‌ر، بۆ‌ خوا لێ‌پران‌ی ده‌وی‌ت، بۆ‌ خوا لێ‌پرانیش زۆ‌ر قورس و سه‌خته، ده‌بی‌ت به‌ هه‌موو کیانه‌وه هه‌ولی بۆ‌ بدریت، به‌ هه‌موو وزه و توانایه‌کی ماددی و جه‌سته‌یی و واتایی ده‌روونی و سیفات‌ی مه‌عنه‌وی. ئە‌مه حاله‌تیکه بۆ‌ن و به‌رامه‌ی تایبه‌تی خۆ‌ی هه‌یه، وه‌کوو گۆ‌ل نییه بۆ‌نی خۆ‌ی په‌خش بکات، ئە‌مه بۆ‌ن و به‌رامه‌یه‌کی داخراوه و ده‌بی‌ت خوازیاران خۆ‌ بخه‌نه بازنه‌یه‌وه، دنا هیچ. ئە‌مه حاله‌تیکه ئە‌و که‌سانه ده‌یگه‌نێ‌ که له‌ خواناسی و خواپه‌رستیدا تواونه‌ته‌وه و ئە‌وه‌نده سه‌بریان له‌سه‌ر گر‌تووه، تا گه‌یشتونی و چیر‌توویانه، پێ‌یان شیاو نییه به‌ هیچ چیر‌کی تری دنیا‌ی به‌راورد بکریت:

﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾.

عیبادە‌ت له‌ ئیسلامدا هه‌ر به‌جیه‌ینانی دروشمه‌کانی په‌رستن نین، خواپه‌رستی له‌ ئیسلامدا هه‌موو بزوت و سه‌روتیکه، هه‌موو نییه‌ت و ختوره‌یه‌کی دله‌، هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیکه، هه‌موو ئا‌راسته و هۆ‌شیکه، به‌راستی قورسه‌ مرۆ‌ف بتوانیت هه‌موو ئە‌مانه‌ی بۆ‌ خوا بی‌ت و به‌س، زه‌حمه‌ته به‌ هه‌موو (وجود)یه‌وه بۆ‌ خوا لێ‌پرا‌ییت، ته‌نها بۆ‌ خ‌وای تاک و پاک، به‌لام مه‌حال نییه و مومکینه، ئە‌مه ئە‌رکیکی قورسه که هه‌موو چالاکیه‌کی دل و ده‌روون و هزروه‌ش و وێ‌ژدان و ږۆ‌ح، که ده‌بهنه پالنه‌ری په‌فتار (گوفتار و کردار) له‌سه‌ر زه‌مین، له‌ ژیا‌نی ناو خه‌لکیدا ئە‌نجام ده‌دریت و ږوو بکاته خ‌وای تاک و پاک، له‌سه‌ر ئە‌رز ده‌کریت و ږووی له‌ ئاسانه. ئاسان نییه هه‌موو بزوت و سه‌روتیک، هه‌موو نییه‌ت و په‌فتاریک، گه‌وره یان بچوک، زۆ‌ر یان که‌م له‌به‌ر خاتری خ‌وای گه‌وره بکریت، بێ‌گومان په‌رسته‌کانیش هه‌روه‌ها، به‌ نییه‌ت و په‌فتاریانه‌وه، له‌سه‌ر زه‌مین و له‌ ژیا‌ندا ده‌کرین، به‌لام بۆ‌ خوا و له‌به‌ر خاتری په‌زانه‌ندی

خوای گه‌وره و به‌س، بی‌هاوبه‌ش و شه‌ریک (لا إله إلا الله). ئه‌رکیکی قورسه‌هه‌وَل و په‌نج
و سه‌بری چاکی ده‌وِیت، ئه‌سته‌میش نییه و له‌توانادایه (ئه‌وانه‌ی ئاوا بو‌خوا لیبراوَن له‌دوای
یاوه‌ران و تابعینیشه‌وه‌هه‌زاران هه‌زارن، خوای گه‌وره‌بمانخاته‌پیزیان).

برگه‌ی حه‌وته‌م: ته‌سبیحات^(۱) و زیکره‌کان

﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ آنَاءِ الْيَلِّ فَسَبِّحْ وَازْأَرْفِ النَّهَارَ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ {طه: ۱۳۰}، واتا: «خۆ راگره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یلین، سه‌بر بگره له‌سه‌ریان، تو زیکری خوای خۆت بکه، پاک و بی‌خه‌وش (بی‌عه‌یب) رایگره و به‌رز و پیروژ و به‌پزوه‌وه ناوی به‌ینه، نوێژ و تاعه‌ت و ته‌سبیحات و ویردی خۆت پێش خۆره‌له‌هاتن و پێش خۆرئاواوون بخوینه، هه‌روه‌ها له‌به‌شیکی سه‌ته‌کانی شه‌واندا و له‌مه‌سه‌ر و ئه‌وسه‌ری پۆژیش تا ئه‌وه‌ت له‌خوای گه‌وره‌وه‌ ده‌ستگیر ببیت که پێی‌رازی ده‌بیت». (زۆر له‌ئه‌هلی ته‌فسیر ده‌فه‌رموون ئاماژه‌یه‌ به‌کاتی نوێژه‌کان -به‌تایبه‌تی پێش فه‌رزبوونی پینج کاته‌که‌ی له‌شه‌وی میعراجدا-. ئیمامی شه‌وکانی ده‌فه‌رموویت، ده‌شیت مه‌به‌ست لێی زیکر و ته‌سبیحات (وتنی سبحان الله) بێت له‌هه‌موو ئه‌و کاتانه‌دا)^(۲).

بێگومان پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و له‌دوای جه‌نابی‌شی هه‌موو داعیه‌ک -پێوستی به‌سه‌برگرتن بوو له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو کوفر و شیرکه‌ی ده‌یانوت و موماره‌سه‌یان ده‌کرد، له‌سه‌ر به‌درۆخسته‌وه‌ی جه‌نابی و وه‌حیه‌که، له‌سه‌ر نکۆلیکردنی پێغه‌مبه‌ریتی و قورئانه‌که‌ی، له‌سه‌ر گالته‌پیکردن و سووکایه‌تی‌یکردن پێی، ئه‌مانه و سه‌دان هه‌لوێستی تریان سه‌بری ده‌خواست، له‌گه‌ڵ سه‌برگرتنیشدا زیکری خوای گه‌وره و ته‌سبیحاتکردنی، تا خه‌م و په‌ژاره‌که‌ی له‌که‌ناری خوای به‌ده‌سه‌لاتدا ده‌ربهرپێت و سکا‌لای لای جه‌نابی بکات.

(۱) مه‌به‌ست له‌ته‌سبیحات ژماردنی زیکره‌کان نییه‌ وه‌کو (سبحان الله، الحمد لله، لا إله إلا الله، الله أكبر، لا حول ولا قوة إلا بالله) به‌ته‌زیج؛ به‌لکو وتنی ئه‌م زیکرانه‌یه‌ تا زمان شه‌و و پۆژ پێیان پاراو بێت و ئیباردار به‌رده‌وام له‌خواه‌به‌سه‌تیدا بێت و خوای گه‌وره‌ی له‌یاد بێت.

(۲) ته‌فسیری ابن کثیر/ چاپی یه‌که‌رگه‌یه‌ی دارالمعرفه/ ۱۴۳۱-۲۰۱۰ (ل ۱۰۲۸)، و فتح القدیری ئیمامی شه‌وکانی/ دار الکتاب العربی (۱۲۷/۲۵).

سوپاس و ستایشی خوای په‌روه‌ردگارت بکه، پروو له‌و بکه، پيش هه‌لهاتنی خوړ و پيش ئاوابوونی، له‌گه‌ل سپېده‌ی به‌يانياندا که هه‌ناسه‌ی ژيان ده‌نوینیت و ژيان به‌ پرووی هه‌موواندا -دوای نووستن و مردنی کاتيان- ده‌کرټه‌وه، هه‌روه‌ها له‌و کاته‌ی که‌وا خوړ لار ده‌بیته‌وه و ئاوا ده‌بیته، که‌گه‌ردوون پیلوو سه‌ریه‌ک ده‌نیت. سوپاس و ستایشی خوای خوټ له‌ هه‌ندیک له‌ ساته‌کانی شه‌ودا بکه، هه‌روه‌ها له‌مسهر و ئه‌وسه‌ری پوژ، له‌ هه‌موو کات و ساته‌کانی شه‌و و پوژدا شوکرانه‌ بژیر به، دم به‌ ویرد و زمان پاراو به‌ به‌ سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره، تا شایانی ئه‌وه ده‌بیت ئه‌وه‌ت له‌ خوای خوټه‌وه ده‌ستبکه‌وټ که‌ خوژگه‌ت بو ده‌خواست، تا هه‌رچی پازیت ده‌کات ده‌ستت بکه‌وټ (سوبحانه‌للا).

ته‌سبیحات و زمانپاراوی به‌ یادی خوا؛ په‌یوه‌ستبوونی به‌رده‌وامه به‌ خوای گه‌وره‌وه، هه‌موو ئیانداریک که‌ ئاوا هو‌شی له‌ خواپه‌رستی و ته‌سبیحات و زیکر و شوکری خوای گه‌وره‌یه؛ خو‌ش‌حاله‌ پنی، کامه‌پانه له‌وه‌ی تییدایه، پازیه به‌وه‌ی موماره‌سه‌ی ده‌کات، چونکه به‌رده‌وام له‌ یادی خوادایه، خوای گه‌وره‌ش له‌و عه‌بده‌ی پازیه که‌ سپله‌ و بی وه‌فا نییه، که‌ سوپاسی ده‌کات و هو‌شی له‌ په‌رستینتی. هه‌موو عه‌بدیکی خواناس به‌وه دل‌شاده که‌ پرووی له‌ خوای په‌روه‌ردگاریتی، چونکه هه‌ست ده‌کات له‌ که‌ناری پر ئه‌مانی ئه‌ودایه، زور پازیه به‌وه‌ی خو‌ی داوه‌ته ده‌س ده‌ستی ئه‌مین و پر سۆزی خوای گه‌وره، ئه‌م خو‌ش‌حالییه، ئه‌م پازیبوون و ئاسووده‌یه به‌ره‌مه‌می ئه‌و زیکر و یاد و ته‌سبیحاته‌یه، به‌ره‌مه‌می ئه‌و نوټر و تاعه‌ت و عیاده‌تانه‌یه که‌ بو خوای خو‌ی ده‌یانکات، ئه‌م خو‌ش‌حالییه پاداشتیکی سه‌ره‌تایی و پیشه‌کیی خوای گه‌وره‌یه که‌ هه‌ر له‌ دنیا‌دا پنی ده‌به‌خشیت تا سوورتر بیت له‌سه‌ر خواپه‌رستن.

ئه‌وجا ئه‌م به‌ره‌مه‌می ته‌سبیحات و زیکر و نوټر، خو‌شی له‌ دل‌دا چه‌که‌ره ده‌کاته‌وه و گه‌شه ده‌کات و چه‌ندین جوړ به‌ره‌مه‌می تری هیمنی و ئاسووده‌یی و سوکنايي دل و ده‌روون و پارسه‌نگی و جیگیربوونی هزر و هو‌ش دینیتته به‌ره‌م، ئه‌مه سروشتی په‌روه‌رده‌بوونی ئیاندارانه

به ئىسلام. ھەموو ئاراستەيەكى گۆشکاری؛ بەرھەمەكەى دەبىتتەو بە ماىەى بەرھەمەينانى ئاسودەبى تر، ئەمە تەسدىقى ئەو ھەقىقەتە ەقائىدىيە بە دەفەرمویت: ﴿الْأَلَاذِكْرَ اللَّهُ تَعْلَمَ﴾ (الرعد: ۲۸)، واتا: «ئەدى مەگەر بە يادى خوای گەورە دلەکان ناسرەون؟ ھىمن نابن؟ رازى نابن؟ بەدى».

داعىيانى ئىسلام و پىشپەوانى خواىستى پىوستىيان بە تویشووى كافىيە، تا لەسەر ئەم پىگا توولانى و سەخت و پىر کەند و کۆسپەى بانگەواز؛ بەھىزانە خو پراگرن و جوامىرانە بەردەوام بن. خواپەرستىيەکان، نوێژ و تاعەت و زىکىر و تەسبیحات، ھەموو توخمى سەرەكى و کەرەستەى بنیاتنانى کەسایەتیی ئىماندارانەى موسلمانن. خواپەرستىيەکان لە ئىسلامدا نە بۆ جەدەلى مەعرىفى و موناھەشەى ژىرىارى و شەپەرپىناسەى لاھووتىن، نە بۆ دروشمى پەرستى سەتھى و نواندى سىيا و سىفاتى عابىدانەن، بەلکەو مەنھەجن، مەنھەجى دید و پى و بزاون و ھەلویتى بزاڤى گۆرانکاریى واقىيى، تا واقىيى کۆمەلگا بەشەرىيە بەگۆرن. ئەو واقىيە بەشەرىيەش سەتھى نىيە تا بە خواپەرستىيەكى سەتھى و دروشم بەگۆریت، واقىيى مەرفاىەتى قوولە، پەگ و پىشەى بە ناخى دلى مەرف و دابونەرتىياندا پۆ چووە، بنەما و پىسای خوئ ھەيە بە لە ناخ و واقىيى کۆمەلایەتىياندا خوئ گرتووە و جىگىرە، خو ئەمە ھەر وا ئاسان ناگۆریت، ئەم واقىيە جاھىلىيە بە لە دید و تىروانىن و پەفتار و پەوشت و دابونەرت و بارودۆخ و کۆمەلگا و دەولەتدا خوئ بەرجەستە کردووە، خو ھەر وا ئاسان گۆرپىن قەوول ناکات و نابىتە ئەو واقىيە ئىسلامىيەى خوای گەورە قەوولیتى بە دەبىت بەپى وەحىي ئەو و ئاراستەى نىردراوہکانى داپىژىرتنەوہ. خو ئەمە کارىكى ئاسان نىيە، ھەتا بىرى لى بەکەیتەوہ قورس و سەختە، بەلام مەحالى نىيە و مومكىنە، پەنجى زۆر و ھەولى زۆر و سەبرى چاکی دەویت، خوگى جوامىرانە و پشودرژىيى دلیرانەى دەویت، توانا و وزەيەكى زۆرى دەویت، کە لە توانای داعىيەکدا نىيە، ئازايەتى و جورئەتکى دەویت کە لە غىرەت و زاتى ھەموو

پیشروانی خواستییه که دا نییه، بویه داعیه ئیسلامیه کان و پیشروانی خواستی پئوستییان به مهدهدی خوی گه‌وره‌یه، پئوسته هاوار بۆ ئه‌و ببه‌ن و داوای یارمه‌تی لئ بکه‌ن، هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌س نییه که حه‌ز ده‌که‌ن خه‌لکی ئیسلامه‌که وه‌رگرن و پئوه‌ی پابه‌ند بن، هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌س نییه که ده‌زانن چۆن باسی ئیسلامه‌که بکه‌ن، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش به‌س نییه که ئازان و ده‌توانن له‌ رووی کوفر و شیرکدا بووه‌ستنه‌وه، به‌لکوو زۆر له‌وه زیاتریان پئوسته‌که ته‌نها خوی گه‌وره بۆیان مسۆگه‌ر ده‌کات، رینگای ده‌ستخستنی ئه‌مه‌ش عیاده‌ته، په‌رستنی خوی تاک و پاکه، سوپاس و ستایش و یادکردنیتی، زیکر و ته‌سیحاتکرده‌ بۆی، سوچه‌ برده‌ بۆی، رازیکردنیتی تا به‌ هاناوه بی‌ت و رازی بی‌ت مه‌ده‌د بنی‌ریت: ﴿وَأَذْكُرْ لَكَ بَكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ وَمِنْ أَيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ {الإنسان: ۲۵-۲۶}، واتا: «به‌یانان زوو، هه‌روه‌ها ئیواران یادی خوی خۆت بکه‌ و ناوه‌ جوانه‌کانیت له‌سه‌ر زار بی‌ت، شه‌وانیش سوچه‌دی بۆ ببه‌ و له‌ شه‌ونوژی زۆر و به‌رده‌وامدا به‌». ئه‌مه‌ زادی پښیه، تویشووی سه‌فه‌ریکی توولانییه که کاروانچییانی ئه‌م مه‌وکیه‌ پاک و پیروژ و پشودریژه‌ی ئیمانداران پئوسته‌ پښان بی‌ت. ئه‌مه‌ نوژی پۆژ و شه‌ونوژه، یادی خوایه و هاناویه بۆ ناوه‌ پیروژه‌کان و سیفه‌ته‌ بپۆنه‌کانی. ئه‌مه‌ دوعا و پارانه‌وه و سوپاس و ستایش و زیکر و وێردی خواپه‌رستییه که وا ده‌کات ئیمانداران هه‌میشه به‌ خوی خۆیانه‌وه په‌یوه‌ست بن و ده‌ستیان له‌ ده‌ستی نه‌ترازیت. ئه‌مه‌ په‌یوه‌ستبوونه به‌ سه‌رچاوه‌ی نوژ و زیکر و قورئانه‌که‌وه. ئه‌مه‌ په‌یوه‌ستبوونه به‌ سه‌هید و سه‌روه‌ر و خاوه‌نی بانگه‌وازه‌که‌وه که ئه‌مان عه‌بدانه‌ گرتوویانه‌ته‌ به‌ر و کردوویانه‌ به‌ بزاڤیکی گۆرانکاری جاهیلییه‌ت. ئه‌مه‌ په‌یوه‌ستبوونه به‌وه‌وه تا هه‌ست به‌ رازیوونی بکه‌ن و داوای یارمه‌تی و هیز و مه‌ده‌دی لئ بکه‌ن، تا زیاتر پشتیوانییان لئ بکات و سه‌ریان پئ بدات. ئه‌مه‌ په‌یوه‌ستبوونه به‌ سه‌رچاوه‌ی رزق و پۆزی مه‌خلوقات و سه‌رچاوه‌ی وره‌و وزه‌ و تویشووی ئه‌م رینگا توولانییه‌ی

بانگه‌واز. ئەمە پەيوەستبوونە بە خۆی بە ئاگا و زانا و کارجوانەوه، بە نوێژ و پۆژوو، بە زیکر و تەسبیحات، بە یادی بەردەوامی.

ئەم ڕیگا توولانییە سەختە حەتمەن تویشووی زۆری دەوێت، ئەم تویشووەش لای ئاراستەوانان و سەرکردایەتی و ئەندامانی ئوممەت و بزافە کە نییە، لای خۆی سەرپەرشتیاری بانگه‌واز و چاودێر و ئاودێری داعییە کانه، بۆیە زەروریه بەردەوام ڕوویان لەو بێت و بەردەوام پیوێ پەيوەست بن، بەردەوام لە زیکر و تەسبیحاتدا بن، چونکە بە جیهانی فەززی بانگه‌واز و ئەرکی بزافە کە وا دەخوایێت. ئەم خەڵوەتە بۆ هەموو داعییانی ئیسلام و پیشەرەوانی خواوێستی زەرورەتە، تا زوو زوو بێنە بەر فەیزی ڕەحمەت و سۆزی خۆی میهرەبان، تا هەر کاتیک هەستیان بە ماندوویی و هێلاکی کرد؛ خێرا بێنەوه ژێر سایە میهری خۆی گەورە و بحەوینەوه، تا هەر کاتیک هەستیان بە لاوازی و ورەنزی کرد؛ بێنەوه کەناری خوا تا بە هیز و مەدەدی ئەو شەحن بێنەوه و بگه‌ڕێنەوه مەیدانی کار و بانگه‌وازه‌کیان. ئەم ئەرکە قورسە بانگه‌وازی خۆایی پیوێستی بەردەوامی بەم شەحنوونەوهیە هەیه، دەنا ئەدا ناکرێت.

برگهی هه شته م: دینداریی سه رپاستانه... ته قوا

ته قوا گه نجینهی تویشووی ریگای ئیماندارانه، پۆحیان له سهر ئهو دهژی، پۆح به ته قوا بههیز ده بیته و به زادی ئهو گه شه ده کات و به نووری خواو یستیه که ی ئهو ئه مێش پرشنگ ده داته وه. کاتیکی پۆح ده خوازیت به قادرمه کانی خواناسیدا سه رکه ویت؛ ده بیته ته قوا دهستی بگریته، که ده خوازیت به نووری خوای خۆشه و یستیه وه په یوه ست بیته؛ ده بیته به ته قواکاری شایسته بوو بیته، ئه وانه ی ژیرن و په ی به (وجود) وه کوو حه قیقه تی خۆی ده بهن، درک به م ریسه ده کهن، ده زانن که گه شه ی پۆح به ئاودییری ته قوایه، ده زانن که باشترین تویشووی ریخی خواناسی و به سوودترین وزه ته قواکارییه: ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ (البقره: ۱۹۷)، واته: «تویشووی ریگاتان له بهر بیته، زۆر له گه ل خۆدا بهن، باشترین تویشووی ریگاش ته قوایه - که دینداریتی سه رپاستانه یه -، ترسیشتان له من هه بیته ئه ی خاوهن هزر و ژیره کان».

ته قوا: هه ستیکه له وێژداندا جی ده گریته، ساف و پوونی هه سته کردنی شه، له گه ل ترس و سه لکردنیکی به رده وام و هۆشداریه کی هه مێشه یی و خۆپاراستن له درک و چقلی ری، ریخی ژیان، که ریگایه که پره له هه ز و ئاره زوو و چێژ، به لام هه موو وه کوو درکن، درکی ته ماع و چاوچنۆکی، درکی ترس و بیم، درکی وه سه وه سه ی ناخ و خۆتوقاندن، یان گومان و ئینفیعالاتی بی ریسه، درکی هیوا درۆزنه، که که سه یکی هیوای به غه یری خوای گه وره ده بیته، درکی ترسه درۆزنه، که که سه یکی له مه خلوقیک ده ترسیته که نه توانای هه یه سوود به که سه بگه یه نیته و نه زیان! ده یان و سه دان درک و دالی تری ریگای ژیان. ته قوای ئیمانداران بۆیان ده بیته نه خسه ی ری، ئاراسته و قوناغ و مه نزل دیاری ده کات، پاده و بری زادی پیو یست ده ستیشان ده کات، بزوات و هه لویستی شباو دیاری ده کات، ته قوایه که به دل ده لیته چی بگریته خۆ و چی له

خۇى دوور بخاتەوہ. ئەوہى خودى تەقواكەش پىدەگەيەنيت ئەم قورئانەيە، پەيامى ئەم دىنەيە:

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة: ۲)، واتا: «ئەم قورئانە نوسراوى خواى

گەورەيە و بە هيچ كلوجىك گومانى تيدا نيە، نە لەوہى كە لە خواى گەورەوہيە، نە لە ھەبوونى ئەحكامەكانيدا و نە لە پاراستن و سەلامەتيدا، ئەم قورئانە نەخشەي ھىدايەتدانى تەقواكارانە».

سەيدنا عومەرى كوپرى خەتتاب لە ئوبەيى كوپرى كەعبى پىرسى خوا لە ھەردووکیان پازى بىت كە تەقوا چىيە؟ فەرمووى: قەت بە پىگايەكدا نەپۇشتوويت كە دىرك و چقىلى زۆر بوويت؟ فەرمووى بەلى. ئوبەيى فەرمووى: چۆنت پى دەكرد؟ فەرمووى: خۆم ھەلدەكرد و خۆم دەپاراست، ئوبەيى فەرمووى: ئى تەقواش ئاوايە.

تەقوا: پاسەوانىكى زيت و وريايە و لەبەردەرگاي وىژداندا وەستاوہ، نايەلىت هيچ شتىك وىژدان بەخۆيەوہ مەشغول بكات، ناشەيلىت هيچ شتىك لاوازي بكات، نايەلىت كەس بەرەو ھەلدەيرى ئاراستە بكات و بەردەوام وىژدان لەسەر پى راست دەھيلىتەوہ. ئەوہى قەدرى ئەم پاسەوانەي لايە و دەزانيت پۇلىكى نەك كاريگەر؛ بەلكوو پۇلى زيان و مردن دەبينيت، دەزانيت پاسەوانىتى تەقوا بۆ وىژداني موسلمان چەند زەرورەيە، ئەو كەسەيە كە بە كەند و كۆسپى پى بانگەواز و ناسۆر و كارەساتەكاني بزاف و جىھادەكەوہ موبتەلايە، ئەو كەسە پۇلى كاريگەري تەقواي لە لايە كە بەردەوام تووشى ئىنفيعالاتى نەفس دەبىتەوہ، چ ئىنفيعالاتەكاني خۇى، چ ئەوانەي لە دل و دەروونى شوينكەوتووہ كانيدا ھەن. ئەم كەسە دەزانيت تەقوا چەند گرنگ و كاريگەرە لە راگرتنى كەسايەتتى داعييانى ئىسلام و پىشەرەوانى خواويستيدا كە پۇژانە دەكەونە حالاتى ترس و بىم و مەحرۇومبوونەوہ، يان حالاتى سووكايەتپىكردن و ئەشكەنجە و ئازارەوہ، يان حالاتى ورەبەردان و بەزىنەوہ. ئەو كەسەي لە مېخنەتى پۇژانەي كۆمەلكارىي ئىسلامى و بزافى مەملەتدايە بەرامبەر بە جاھىلييت دەزانيت تەقوا چەند گرنگە، چەند

زەرووریه خواوستان هەیانبیت و ھۆشیان لێی بیت.

تەقوا بۆ مانەوێ لەسەر دید و پێ و بزات و ھەلوێست زەرووریه، بۆ پێکخستنی ھەز و ترس زەرووریه، بۆ پاراستنی نییەتی خواوستانی و پەفتاری شەریعی تاک و کۆی ئوممەتە عەقائیدیە کە زەرووریه، بەشیوەیە کە ھیچ کارێکی موسڵمان بەبێ تەقوا نرخی نییە و ھیچ ئەسەرێکی نە بۆ خۆی و نە بۆ تاک و کۆی ئوممەت و بزافە کە ی لێ ناکەوێتەو.

تەقوا موسڵمان دەگەیەنێتە ئەو ئاستە ی کە ئەرکی عەبدایەتی خۆی سەرپاستانە بەیئیتە دی و مافی خواوەتی خۆی گەورە بەتەواوی بدات، ئەمەش تەقوا یە کە ھەمیشە وریا و ئامادە یە، نە غافل دەبێت و نە ھۆشی لەخۆ دەپرێت، تەنانت ناشیت لە ھەموو تەمەنی خاوەنە کەیدا جارێک سارد بێتەو و سستی بنوێت یان لێبچیتەو! ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۲)، واتا: «ئە ی ئەو کەسانە ی باوەرپتان ھیناوە بەپاراستی لە خوا بترسن و تەقوا ی خواتان سەرپاستانە لە دل و پەفتاردا بیت و سوور بن لەسەر ئەوێ موسڵمانانە بمرن».

موسڵمان بە تەقواکاری بەرەو خۆی گەورە دەچیت، ھەر پلە یە ک کە پێی بەرز دەبێتەو شەوق و شەیدای بۆ پلە یە کی بالاتر ھەلیدەنیت، ئەم جارە ھەر بە تەقوا باشتر خۆی دەسولحینیت تا دەگاتە پلە ی بالاتر، ئینجا پەنجی زۆرتەر و پالفتەسازیی زیاتری دەروون و شەیدا و ئەوین بەرەو ئاستیکی بالاتر ھەول دەدات، تا دەگاتە ئەو ئاستە ی ئیتر دلی غەیری خۆی گەورە ی تیدا نامینیت و بە غەیری خواپەرستی و مونا جات ناسرەوێت. تەسلیمبوون بە خۆی گەورەش ھەر ئاوا پلە پلە و ئاست بپینە، بە پلە کانی گوێراپلە ی و ئاستە کانی ملکە چی و مەزلگا کانی عەبدایە تیدا سەر دەکەوێت، ئیتر ئەو نەندە بە شەرەوێ پابە ند دەبێت و پەفتاری لە گەل دین و دینداریدا دەسازینیت تا وای لێ دیت ناخ و دەروە ی بەتەواوی بۆ خوا

دهسولحيټ و شياوې نه نداميتيې ئوممه ته عه قايدييه كه ده بيت، كه هه موو نه نداماني ئاوا له سهر ته قواكارې و ته سليمبوون به خواي گه وړه و پابه ندبوون به شه ريعة ته كه يه وه گوش كراون. ئاوا كومه له موسلماننه كه له كومه له جاهيليه كان جوودا ده بيته وه، ئاوا ئوممه تيك له سهر مه نهه جي خوا كو ده بنه وه و ده يكه نه ديد و پي و پياز و بهرنامه ي گوري ني جاهيليه ت، ئاوا نه بيت نه مه نهه جه كه روشن ده بيت كه چيه و چونه و بوچي هاتووه؟ نه ئوممه ته كه ش به عه قیده كه توندو تول ده بيت و، نه بزا فة كه ش جاهيليه تي پي ده گوري ت.

ئو دلې هه ستي بهرپرستيې دنيا و قيامه تي تيدا جيگير بووه و كولي قورسي بانگه وازه كې هه لگرتووه و ته قواي خواي گه وړه ئاو دي ري ده كات، ته نها ئم دلې بهرچا وړوشنه، چونكه بو خوا سولحان ليې بووه ته ئاميري (فورقان)، ئاميري جوودا كړنه وه ي كوفر له ئيمان و، شيرك له ته وحيد و، جاهيليه ت له ئيسلام: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَفَوَّأْاَللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الأنفال: ٢٩)، وانا: «ئې ئو كه سانه ي كه باوه پرتان هيناوه، ئه گهر ته قواي خواتان له دلدا بچه سپي ت، ئيتير خواي گه وړه ئاميري كي جوودا كړنه وه ي ديد و پي كوفرتان له ديد و پي ئيمان پي ده به خشيت، هه وړه ها گوناچه كانتان ده سپرته وه و ليتان خوش ده بيت». ئاوا خواي گه وړه ئيمانداران هان ده دات بو پله ي بالاتر و ئاستي ته قواكارې كه ده بيته مايه ي به ده سته ئيناني نووري كي خواي، گومان ده په وي نيته وه و وه سوه سه و پارايي كوتايي پي ده هيني ت و ديد و پي پرووناك ده كاته وه و پي جيگير ده كات و له سهر ئم ريگا توولانييه سه خته پر كه ند و كوسپه ي بانگه وازي خواويستي رايدة گري ت و مه ده دي ده گه يه ني تي، بهراستي ئمه تويشووي ئو ريگا دوور و دريژه يه.

ته قواكارې زاده، زادي كي پر له وزه و توانا. ته قوا دلې كان زيندو ده كاته وه، هه سته سارده كان ده خاته وه جو ش، غيره ته پوواوه كان زيت ده كاته وه و ده يانكا ته سه ربازي بهرگري،

تهقوا ههموو کیانی خاوه نه که ی دهخاته کار به کارکردن و بهرہ ننگاری دوزمن و سل
لیکړدنه وه و هزه رلیکړدنی دوزمنی ناوځو (شهیتان و ههواوه وهس و نهفس) و دوزمنی
دهره وه (تاغووت و ملهور و زهوتکارانی حاکمیتی خوای گه وره) که له هیچ پیشلکاریه کی
حق و بیدینییه ک ناسله مینه وه.

تهقوا لایته، لوفه و پیچ و چاله کانی پړی دهرده خات، مه دایه کی دوورتر نشان ددهات که
چاو بری ناکات و شتی لی ناینیت. تهقوا که دل پرووناک ده کاته وه، پیچاو پیچی نادیار و
نه دیوی تیدا نامینیت، په نا و په سیوی تاریکی تیدا نامینیت بیت به زبلدانی گومان و دوودلی!
که گومانیش له دلدا نه ما؛ دید و پرووانگه سافتر نشان ددهن.

تهقوا زادی لیخوشبوونه، دلنیا بوونه له پاکبوونه وه و پالفته بوون و شیاویتی قبولبوون لای
خوای گه وره.

تهقوا تویشووی هیوا و نومیده به فزل و په حمهت و به زهیی خوای گه وره له وړژده دا که
نیر ههموو کهس بی نومید ده بیت له وهی که کهس به هانایه وه بیت و، کرده وه چاکه کانی
خوشی بایی نه وه نده نین لیخوشبوونی خوای گه وره دابین بکه ن، ئا له م حالته ته بی نومیدی و
په شینی و فو تانه حه تمیه دا پیزی خوای گه وره له تهقواکاریه که ی دنیای ئیاندا ده بیت
مایه ی به زهیی خوای گه وره و نومیدی لیخوشبوون گهش ده بیت وه.

تهقوا فورقانیکی تاییهت له دلی موسلماندا داده مه زینیت که وه کوو جیهازی که شفکردن
ده بیت، که حه قیقه ته کانی دید و پړی و بزاونت و هلوستی دوست و دوزمن لیک جوودا
ده کاته وه، ئه مه حه قیقه ته، حه قیقه تیکی تری عه قایدی و ریسایه کی حه قی کارکردنه، به لام
ئهمیشان وه کوو زور حه قیقه تی تر، که سپک درکی پی ناکات که نه گیشته وه ته ئه و ئاستی
تهقوا یه ئه و فورقانه ی دهست که وتبیت، ئه و ی فورقانی نییه چو دتوانیت شهرحی بکات؟!

وہ سفرکردنی ئەم فورقانہ چۆژی ھەبوونی بە کەس نادات (ئەوپەری ئەوہیە بەرامبەر بە راستگۆت بزائیت و بلّیت راست دەکات. لەوانە یە شتیک ھەبیت ناوی فورقان بێت، تۆش لەوہ زیاتر بۆ وەسف ناكریت کە ئامپێکی خواپە بۆ جیاکردنەوہی کوفر و ئیان و ھەرچی پێیانەوہ لکاوہ، یان لق و چلیانە)، بۆیە مەسەلە ی ھەبوون و دەسکەوتنی فورقان ھەر وا لە دل و دەروون و ھزر و ھۆش و قەناعەتپێکردندا دەبێتە مایە ی موناقدەشە و شیکار و جەدەلی بی ئەنجام، ھەر وەکوو کە لە دید و تێروانین و پێناسە ی فکری و فەلسەفیشدا ھەر بە نەزانراو دەمێنێتەوہ، چونکە وەسفی حالەتی ئیانی ناچوینریت بە حالەتی بەرجەستە ی ماددی^(۱)، بۆیە ھەر باسکردنیک ی فورقان بۆ کافر بی ھودە یە، چونکە ھەرچەند بەلگە ی بخەیتە بەردەست ناچیت بە ژیرییدا و نایەتە سەر ئەو قەناعەتە ی کە ھە یە، چ جایی ئەوہ ی ئەوئەندە کاریگەر بێت لە کەشفکردن و جووداکردنەوہ ی دید و ڕی و بزات و ھەلۆستی دۆستانە و دوزمانەدا، لەوانە یە لە سەرەنجامی زۆری موناقدەشە کە و بەلگە کان بێدەنگ بێت، بەلام دل و ژیری ئەو ئیستیعابی ئەمە ناکەن. مەرج نییە بەرامبەرە کە ھەر کافر و مولحید بێت، دەشیت موسلمانیک ی ئەعرابی بێت، با مامۆستای زانکۆش بێت! ئەو کە دینە کە ی سەتھی وەرگرتووہ و ئاستی دینداربیتی نەچووہتە پلە کانی تەقواوہ و بە ھیچیاندا سەرنە کەوتووہ، چۆن دەزائیت فورقان چۆنە؟ دەشیت لەبەر ھەبوونی ئەم ئایەتە ی قورئان تەسلیم بە ھەبوونی بێت، بەلام زەحمەتە درک بە ماھییەت و چۆنیەتی کاری بکات، بۆیە موناقدەشە کردن لەسەر فورقان لە گەل کەسانیک کە تەقواکار نین زۆر زەحمەتە، ھەر کات لەدەستدان و سەرئێشە یە. بەلام ئەم حەقیقەتە زۆر زوو لای کەسیک دەچەسپیت کە بە ھزر و ژیری حەقیقەتە عەقائیدیە کانی

(۱) گەشە ی ڕۆح کە لوتکە ی بەختیارپە لای موسولمان، لای کارابە کی کافر ھیچ پێناسە کی نییە و ئەفسانە ی! بێتر چۆن دەتوانیت بۆ وەسف بکەیت؟! ئەمەم وەکوو ئەوہ دێتە پێش چا؛ بالغیک باسی چۆژی جنسی بۆ مندالیک بکات، ھەرچەندە بۆی باس بکات لە توانای مندالە کەدا نییە پە ی پە بات، بە ھەرچی شتیک ی بچوینت مەبەست ناپێکیت، وەکوو ئەوہ ی کە بلّیت جنس خۆشە، لەوانە یە مندالە کە یە کسەر و بزائیت ئەو شتە خۆشە یە کە خۆی حەزی لێیە تی! نایسکریمیکە یان نەستە لە پە ک یان مەسائە یە ک!

تری لا بووه ته به لگه نه ویست و به پالښته ی دهر وون گه یشته و ته ته قواناسی، به پابه ندیی شهرع و دیندار پتی و ته قوا گه یشته و ته ناستیکی وا که حه قی لا رښن بیټ. کاتیک خوی هان ده دات به ته قواکاری بچته ناستیکی سهرووتر؛ ئینجا دلی ئاو ده خواتاوه و ویزدانی ئاسووده ده بیټ، چونکه له گه ل گه شه ی رښه دا - که به ته قوايه - نه و نووره خوايیه ی زیاتر لی دهرده که ویت، ئاوا دهروات تا ده یگاتی.

له راستیدا سروشتی پاکی مروث هه ست به زور شت ده کات، به لام هه واهه وهس و گومان و دوو دلی؛ ژهنگ و زاری له سه ر هزر و، چلک و چه په للی له سه ر دل و دهر وون دروست کردوه، بویه نه و حه قیه تانه نادوزیته وه. هه واهه وهس (که به ته وای پیچه وانه ی ته قواکاریه) ناهیلیت حه ق له سروشت (فیرته) ی خه لکیه وه دهر بکه ویت، دیدی لیل ده کات و ناهیلیت نه و حه قه بیټیت که پړسای خه لقبوونی گهردوون و ژیان و مروثه. هه واهه وهس پړگای حه ق بزر ده کات و بزاونی حه ق ده شاریتته وه، بویه چاره سه رکردنی هه واهه وهس به به لگه ی نه قلی و زانستی نییه، به ته قواکاریه، به له خواتر سانه له ئاشکرا و په نهانیدا، ئاوا حه قیه تی فورقانه که ش ده دوزیته وه. به لام لای نه هلی خوی بووه ته به شیک له که سایه تی خواپیداوان، بویه نه و ته قواکارانه زه نیان پروونه و پړیان پوښنه و زورینه جاریش به فیراسه تیان ده پیکن.

بېرگه ی نۆیه م: ویست و ئیراده ی پېرپین

حه تمهن ده بیټ ویست و ئیراده ی داعییانی ئیسلام و پېشپره وانی خواویستی پارسه ننگ په روه رده بگریټ و ته ئکید له که سایه تی بگریته وه و له هیزه کانی پاکیشانی هه واهه وهس و ئاره زوو و چیژ قوتار بیټ، مه گهر به و ئه ندازه ی که سه ربه سستی مروځایه تی پیاریزیت و زهرووراته کانی دابین بکات.

ئهم پزگار بوونه زهرووره تیکی پی برینه، چونکه ئه و کاته ناکه وېته ژیر تین و فشاری ئاره زووی مونحه ریف و، هه واهه وهس لئی نابیت به خوا و ئهم بیپه رستیت، ههر ده بیټ له ناخی یه ک به یه کی ئیمانداراندا هیژیکی شاراه ی به هیژ هه بیټ دهره قه تی هیژه دهره کییه کان بیټ که ئه وه ندا زال؛ ئیمانداران ده خه نه ژیر پکیفی خویانه وه. به لام ئه گهر ئه و هیژه شاراه یه (که هیژی ته قوا و دینداریه) له سه ر زه مینه ی حه قیقه ته عه قائیديه کان دامه زرابیت و، ته قواکاری؛ گه شه و نه شونمای به عه بدایه تییه که ی دابیت، حه تمهن ئه و هیژه شاراه یه نه ک ههر دهره قه تی هیژه دهره کییه کان دیت، به لکوو به سه ریشیاندا زال ده بیټ. ئهم هیژه شاراه یه ی ناخ ویست و ئیراده یه، ئه و ئیراده یه که له لایه که وه خوی له به رامبه ر مه حروومبوون و نه بوونی و ناره حه تیدا ده گریټ، له لایه کی تریشه وه خوی له ئاره زوومه ندی و هه واهه وهس ده گریته وه. ئهمه ئیراده ی خوکونترۆلکردنه، که ده توانیت به سه ر پېداویستی و زهرووراته کانددا زال بیت و له به ر خاتری به ده سته ئیانان ته نازول نه کات، هه روه ها ده توانیت ته حه ممولی ئه رکه کانی و ویستی ئازاد و ئیراده ی سه ربه خو بکات و سه بر له سه ر به لا بگریټ و خو له به ر هه موو جوړه تین و فشاریکی به رامبه ریدا بگریټ. خالی جیاوازیی سه ره کیی مروځ و ئازه ل هه بوونی ویست و ئیراده یه، که مروځ ویست و ئیراده و ئامانج و دید و پی هه یه، دید و تېروانیی خوی بو گه ردوون و ژیان و مروځ هه یه.

مرؤفی موسلمان پیناسه‌ی هه‌موو موفرده‌اته‌کانی گه‌ردوون و ژیان و مرؤف و خالق و مه‌خلووق و ماف و ئه‌رکی هه‌ریه‌که‌یان ده‌زانیته، چونکه هه‌موویانی له وه‌حیی خوای گه‌وره‌وه وهرگرتووه، بۆیه هه‌ر مرؤفیک له‌م دید و تیروانین و پیناسانه‌ی وه‌حیی ده‌رچیت و ئه‌م پروانگه‌یه‌ی وه‌حیی بزر بکات، مانای وایه دیارترین سیفه‌تی مرؤفی بزر کردووه، گرنه‌ترین وه‌سفی خوای گه‌وره‌ی بۆ مرؤف وه‌لا ناوه که خوای گه‌وره له‌به‌ر ئه‌وه پیزی لی ناوه.

حه‌تمه‌ن ده‌ییت ویست و ئیراده ئازاد ییت و له‌سه‌ر خۆپاگری رابه‌ینریت، ئه‌مه زه‌رووره‌تیکیی په‌روه‌رده‌یی هه‌موو داعییانی ئیسلام و پیشه‌روانی خواوێستیه، چونکه ئه‌رکیکی گه‌وره‌یان له‌سه‌رشانه که بانگه‌وازی خوایی و جێنشینی (یان بریکاری)ی خوای گه‌وره‌یه له‌سه‌ر زه‌مین له‌سه‌لماندن و چه‌سپاندنی دینه‌که‌یدا.

یه‌که‌مین تاقیکردنه‌وه که به‌سه‌ر ویست و ئیراده‌ی مرؤفدا هات، تاقیکردنه‌وه‌که‌ی سه‌یدنا ئاده‌م بوو (عَلَيْهِ السَّلَام)، یه‌که‌مین ئه‌زموون بوو که ئاده‌م و حه‌وای پێدا تێپه‌رین، که ده‌بوو خۆیان کۆنترۆل بکه‌ن و توخنی ئه‌و دره‌خته نه‌که‌ونه‌وه که خوای گه‌وره پێی لی گرتبوون نزیکیی بکه‌ونه‌وه، به‌لام له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌یاندا ده‌رنه‌چوون و گوێیان بۆ ئا‌راسته‌ی شه‌یتان شل کرد که گووایه ئه‌و دره‌خته دره‌ختی نه‌میرییه و هه‌ر که‌سیک لێی بخوات نامریت و ده‌سه‌لاتیشی له‌ده‌ست ناچیت: ﴿وَيَقَادِمُ سَكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ۱۱ فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ إِيهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَينَ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۱۲ وَقَاسَمَهُمَا إِنْ لَكُمْ مِنَ التَّصْحِيرِ ۱۳ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۱۴ وَادَّهَمَارُهُمَا إِلَهُهُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَقُلْ لَكُمْ إِنْ الشَّيْطَانُ لَكُمْ أَعْدُوٌّ مُبِينٌ ۱۵﴾ (الأعراف: ۱۹ - ۲۲)، واتا: «خوای گه‌وره به‌ سه‌یدنا ئاده‌می فه‌رموو که: خۆت و هاوسه‌ره‌که‌ت نیشته‌جیی به‌هه‌شت ببن و ئازادانه‌ ببن و بچن و بخۆن و بخۆنه‌وه، به‌لام توخنی ئه‌و دره‌خته مه‌که‌ونه‌وه، ده‌نا سنوور به‌زین ده‌بن و ده‌چنه‌ پیزی سه‌ته‌مکارانه‌وه، به‌لام شه‌یتان

کهوته دنه دانیان و هاندانیان و خستنیه سهر وهسوهسهی خوئی تا له درهخته قهدهغه کراوه که بخۆن و ئیتر پۆشاکیان پێوه نه مینیت (ئادهم و حهوا پرووت نه بوون، عهوره تیان داپۆشیبوو)، تا عهیب و عاریان ده رکه ویت، به ههردووکیانی وت: ئهوه درهخته تان له بهر ئهوه لی قهدهغه کراوه بۆ ئهوهی لێی نهخۆن، چونکه به لیخواردتتان دهبنه دوو فریشته و ههتا ههتاییش به نه مری ده میننهوه، سویندی بۆ خواردن که دلسۆزیانه و ئامۆژگارییان دهکات، ئهوانیش به سویندخواردنه کهی ههله له تان، ههر که تامی درهخته کهیان کرد؛ پۆشاکیان پێوه نه ما و عهوره تیان ده رکهوت، خیرا کهوتنه لیکردنه وهی گه لای درهخت و عهوره تی خۆیانیان پێ داپۆشی. خوای پهروهردگاریان بانگی کردن مه گهر پێی ئهوه درهخته م لێ نه گرتبوون که نه چن و توخنی نه کهون؟ پیم نهوتن که شهیتان دوژمن تانه؟ دوژمنیکی ئاشکراو دیار؟!».

پاشان ئهم تاقیکردنه وهی ئیرادهیه بهردهوام مایه وه و بۆ ههموو تاکیکی ئوممه تی موسلمان بوو به مایه ی شیاویتی و نه شیاویتی، ههر کهس و کۆمه لیک له م تاقیکردنه وهی ئیراده دا سهرده کهوت؛ خوای گه و ره پاسپاردهی ئیستخلاف (بریکاری) ی خوئی پێ ده به خشی، که شایسته ی ئه وه بووه حاکییتی خوای گه و ره له سه ره زه ویدا بچه سپینیت، به لام بیگومان تاقیکردنه وه کانی ئیراده له کهس و کۆمه لیکه وه بۆ کهس و کۆمه لیکێ تر ده گۆرا، زۆر کهس هه ن که ده که و نه بهردهم ئیغرابوونی مال و سامان و پله و پایه و ناو و ناوبانگه وه، ته مع ده یانگریت و خوئی بۆ تاو ده دهن و په یان و به یعه ته که یان له بیر ده چیه ته وه که به خوای گه و ره یان دابوو، که گوایه بۆ دینه که ی لیده پرین و بهس، وه سه ره پاستانه بۆ ئه وه ده سولحین، به لام له به رامبه ره ئهم موغریاتانه دا خۆیان نه گرت و به یعه ته که یان دۆراند، زۆر له مانه بۆ فریودانی نه فسی خۆیان و چه و اشه کردنی موسلمانان و داپۆشی نی دۆراندنه که یان ده که و نه فیلبازی و ده خوازن به زمانی لووس و هه ندیک په فتاری پوه له تی چاک خو هه ستینه وه! ئه و دۆراوه ی بۆ فریودان و چه و اشه کاری ده گهریت؛ فاک و فیکی زۆری ده که ویت بهردهست،

چونکه دلّیک که ته قوای تیدا پووکیاوه ئامادهی هه موو ئینحیرافاتیک ده بیّت، چونکه رهفتاری له گهّل دینه که دا هه ره له گهّل (دهق) هکاندا ده بیّت که واتایان زۆره، بۆیه به مانایه که وه چهله ده بیّت و خۆی به راو بوو چوونیکێ لاواز و نامووه هه لده واسیّت تا نیشان بدات که دیندار ماوه و نه دۆراوه! له پراستیشدا لیبووه ته وه و ئیفلاسی کردووه، خۆی به وهش فریو دهدات که ده لیّت: (خوای گه و ره هه ره لیم خوش ده بیّت، خو من وه کوو فلان و فلان نه گۆراوم!).

دیراسه کردنی ئەم دینه بو دینداریکردن پێی بی سوود ده بیّت ئە گه ره خواو یستییه که ی له ناخی دل و دهرووندا نه چه سپییّت، ئە گه ره حهقیقه ته عهقائیدییه کانی له ههز و هۆشدا نه بووبن به به لگه نه ویست، ئە گه ره نه بوو ییته خولیای و یزدان و ههست. دینداریتی هه ره توژی نه وهی دهقه کان نییه، نابینیت هه زاران که س هه نه دهقه دینییه کانیان خویندووه و شارهزای بوون، به لام دیندار نین، دلایان زۆر دووره له خواویستی و تهقواکاری، زۆر له مانه بۆیه ده یانه ویّت هه موو واتاکان و شیکاری و لیکۆلینه وهی دهقه کان شارهزا بن؛ تا فیلکاری تیدا بکه نه و ئەو بوو چوونه په ریدانه بکه نه پێسا که له گهّل هه زی مونه ریف و هه واوه وه سیاندا یه ک ده گرتته وه، تا دینه که ی پێ بفرۆشن به سامان و پله و شۆره تی لای تاغووتان، ئە مانه به رده وام به دوای کویره فهتوا و پای لاریوه تا (به لگه ی شه رعی) یان تیدا بدۆزنه وه! که ده بیّته مایه ی زیاده بوونی سه رمایه یان. چا ده ردی کوشنده و خۆره ی ناوخۆ هه ره ئە وانه نین که دینیان خویندووه، به لام نه عه قیده یان وه رگرتووه تا دید و پێ و بزوات و هه لویستی شه رعی پێ بنوینن، نه تهقواشیان له دلدا چه سپیوه تا خواویستانه رهفتار بکه نه! (به لێ بیگومان به ره بهستی گه و ره ی هه ستانه وه و را بوونه وهی دین و حاکمیتی شه رع هه ره ئەو (شیخ و مه لا و موفتی و قازی و داعی و سیاسه تچی) یانه نه که پۆشنیری و دینیان وه رگرتووه، به لام دیندار نه بوون به م دینه و نابزوون پێ).

- ئەم دین و شه رعه ته ی خوا بو ئە وه هاتووه حاکمیتی خوای گه و ره (له یاسادانان و

حوکمپانی و داوهریدا) بسه لمینیت و له کومه لگا و دهوله تدا بچه سپینیت، نهک بیته کتیبی قه باره نهستور و که رهسته ی پوشنیری خویندکارانی.

- ئەم دین و شهریه ته ی خوا بو ئەوه هاتوو هه موو دید و پئی و پهفتار و پهوشت و بهها و نه ریت و بارودوخ و یاسا و دهستور و ئیداره و سیستمیکی ژیا نی تاک و کوی کومه لگا و دهوله ت ئاراسته بکات و، هیچ بزوات و سره وتیک بی ئە حکامی شهرعی نه هیلته وه.

- ئەم دین و شهریه ته ی خوا بو ئەوه هاتوو کوفر و شیرک و جاهیلییه ت له هه موو ئەو بووارانه دا لادات و رادات تا ئە حکامی شهرع بکاته حوکمپان و ئاراسته وان تیاند، بو ئەوه هاتوو مروف بخاته سهر دووپیا تیک و ئازادانه سهریشکی بکات که چ پڭایه کیان ده گرته بهر: پڭای وه حی و خواو یستی، یان پڭای هه واوه وهس و دنیاو یستی جاهیلییه ت، دوو پڭاش زیاتر نییه، پڭای کوفر یان پڭای ئیان، بهرنامه ی شیرک یان بهرنامه ی ته وحید، ئاراسته ی ئیسلام یان ئاراسته ی جاهیلییه ت؟ له ئیسلام بترایت جاهیلییه ت، چونکه غهیری حهق هه ر باتل هه به هه موو جوړ و شیواز و ناو و چۆنیه تییه کانه وه.

غهیری ته قواکاری که پابه ندبوونه به شهرعه وه، که بو خوا سولحان و لئیرانه، غهیری ئەمه په رستنی هه واوه وهسه، هه ره کوو خوی زانا و کار به جئ ئەو کوفر و شیرک و جاهیلییه ته ی

له په رستنی هه واوه وهسدا به یان کردوو: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَرَ

عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غَشَاةً فَمِنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾﴾ (الحج: ٢٣)،

واتا: «مه گه ر حالی ئەو که سه نابینیت که هه واوه وهسی خوی کردوو به خوی خوی؟! گویرایه ل و ملکه چیتی، هه رچه ک هه واوه وهسی بیخوایت ئەو به حه لالی ده زانیت و، هه رچه کیش هه واوه وهسی نه یه ویت به حه رامی ده زانیت! ئەمه خوی گه وره -دوای شاره زابوونی- گوپرای کردوو، که ده زانی ده بوو خواو یستی بگریته بهر نهک لئی یاخی بیته

و دید و پئی بگوریت، ئەمە خوای گەورە مۆری لە هەستی بیستن و هۆش و بیرى داوه و
قەپات بوون، ئەمە دیدى لیلە و پەردەى تاریکی بەسەر چاوانیدا هاتوو و هەموو پینگاكانى
هیدایەتدانى بەستراوه، چاو و گوێ و هزرى پەك خراون، ئى كەسكیش خوای گەورە
هیدایەتى نەدات كۆ هەیه پینایى بكات و بلى پئی راستى نیشان دەدەم؟! چا ئیوه پەى بەمە
نابەن؟ بیرى لى ناکەنەوه تا لایان ببیتە حەقیقەت؟

الحمد لله الملك
تواو بود

به 25 روزه 26/4/2014

۲/۵/۱۴

زینای کوئینس قینک

20/5/2014

ساعات ۱۱ شهرو

الحمد لله الملك
تواو بود

ناوه‌پۆک

- باسی یه کهم: به‌ره‌ی شیرک و به‌ره‌ی ئیمان ٦
- برگه‌ی یه کهم: که‌لله‌ره‌قیی جاهیلییه‌ت ٧
- برگه‌ی دووهم: ژبانی ژتیر سایه‌ی شیرک و باجدانی ٣٠
- برگه‌ی سییه‌م: ده‌رئه‌نجامی شیرک ٤٥
- برگه‌ی چواره‌م: به‌های ئیمان ٦٥
- برگه‌ی پینجه‌م: نووری ئیمان ٧٩
- باسی دووهم: که‌وتن و سه‌رکه‌وتن ٩٦
- برگه‌ی یه کهم: لاوازی و بی‌ه‌ت‌که‌وتن؛ تاوانه نه‌ک عوزر ٩٦
- برگه‌ی دووهم: ترسنۆکی له شه‌یتانه‌وه‌به ١١٢
- برگه‌ی سییه‌م: نموونه‌ی پیش‌ره‌وتی خاواستی ١٣١
- برگه‌ی چواره‌م: شلگیری یه که‌مین هه‌نگاوی دوو‌روبوونییه! ١٤٢
- برگه‌ی پینجه‌م: حه‌قیقه‌تی هی‌ز و کاریگه‌ریتی ١٧٥
- برگه‌ی شه‌شه‌م: پشت‌به‌ستن به خوای گه‌وره ١٨٧
- برگه‌ی حه‌وته‌م: خۆدانه ده‌ست قه‌ده‌ری خوای گه‌وره ٢٠١
- برگه‌ی هه‌شته‌م: پارسه‌نگی دید و ری ٢١٨
- برگه‌ی نۆیه‌م: نموونه‌ی بزاون و هه‌لۆیستی خاواستی ٢٢٦
- باسی سییه‌م: دید و هه‌لۆیستی نه‌گۆری دوژمنان ٢٣٨
- برگه‌ی یه کهم: ناسینی دوژمن نیوه‌ی سه‌رکه‌وتنه ٢٣٨
- برگه‌ی دووهم: ده‌زگا ته‌زویره (ئیسلامی) یه‌کانی دوژمن ٢٤٨
- برگه‌ی سییه‌م: دامه‌زراندنی ده‌زگای ته‌زویری ده‌وله‌تیانه به ناوی ئیسلامه‌وه! ٢٦١
- برگه‌ی چواره‌م: حه‌مله‌ی ریشه‌کێشکردنی موسلمانان ٢٦٨

- برگه‌ی پینجه‌م: شه‌ری بیئامانی جاهیلییه‌ت و نه‌به‌زیی موسلمانان ۲۷۹
- برگه‌ی شه‌شه‌م: هۆشدارى ۲۸۵
- باسى چوارهم: زاد و تویشووی پشوودریژی ۲۸۹
- برگه‌ی یه‌که‌م: تویشووی ری خواویستی ۲۸۹
- برگه‌ی دووهم: سه‌بر و خوگری و پشوودریژی ۲۹۸
- برگه‌ی سییه‌م: دیسان سه‌بر و خوگری و پشوودریژی ۳۲۰
- برگه‌ی چوارهم: نوئژ مایه‌ی وره‌به‌زیی تاک و کۆی ئوممه‌ته ۳۳۴
- برگه‌ی پینجه‌م: دوعا و پارانه‌وه ۳۴۸
- برگه‌ی شه‌شه‌م: رۆژوو ۳۵۲
- برگه‌ی هه‌وته‌م: ته‌سبیحات و زیکره‌کان ۳۵۶
- برگه‌ی هه‌شته‌م: دیندارى سه‌راستانه... ته‌قوا ۳۶۱
- برگه‌ی نۆیه‌م: ویست و ئیراده‌ی رێپین ۳۶۸
- ناوه‌رۆک ۳۷۵

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران